

e - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

ISBN
978-618-81545-3-7

2015

e - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

2015

" e - εκπαίδευση ενηλίκων - markus quests "

ISBN 978-618-81545-3-7

Έκδοση

©εκπ@ιδευτικός κύκλος

Συντελεστές έκδοσης

Σπύρος Κιουλάνης

Αναστασία Παναγιωτίδου

Αννούλα Πασχαλίδου

Ζαχαρούλα Χαρπαντίδου

Αναστασία Γεωργιάδου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ	6
1η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	5
2η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	8
3η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	19
4η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	23
5η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	28
6η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	48
7η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	87
8η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	109
9η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	125
10η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	155
11η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	171
12η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	184
13η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	188
14η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	190
15η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	212
16η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	246
17η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	268
18η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	275
19η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	286
20η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	293
21η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	297
22η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	298
23η ΕΒΔΟΜΑΔΑ	307

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Στην παρούσα έκδοση εκτίθενται το επιμορφωτικό υλικό, οι δραστηριότητες και οι συζητήσεις του μαθήματος M@rkus Quests (βασικές θεωρίες και εφαρμογές της εκπαίδευσης ενηλίκων), το οποίο υλοποιήσαμε στην Πλατφόρμα Ασύγχρονης Τηλεκπαίδευσης «e-learning ΔΔΕ Δράμας», με χρήση του Ελεύθερου Λογισμικού Moodle. Το σεμινάριο απευθυνόταν σε εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, υλοποιήθηκε με βάση τη μεθοδολογία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και ήταν βασισμένο σε ειδικά διαμορφωμένο πολυμορφικό υλικό και στη μέθοδο μάθησης μέσω επίλυσης προβλημάτων.

Το μάθημα M@rkus Quests διατρέχονταν από ένα βασικό μαθησιακό σενάριο, που αφορούσε ένα νέο εκπαιδευτικό, το Μάρκο, ο οποίος δίδασκε για πρώτη φορά σε δομές εκπαίδευσης ενηλίκων, χωρίς προηγούμενη διδακτική εμπειρία και επιμόρφωση, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζει μία σειρά από προβλήματα. Η διάρκεια του μαθήματος ήταν 22 εβδομάδες, ξεκίνησε στις 12 Δεκεμβρίου 2010 και ολοκληρώθηκε στις 28 Μαΐου του 2011, ημέρα κατά την οποία στην Αθήνα ξεκίνησε η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για τη Μετασχηματίζουσα Μάθηση. Ο Μάρκος, είχε ενημερωθεί γι' αυτή, εκδήλωσε ενδιαφέρον να λάβει μέρος και θέλησε έως τότε να αισθάνεται έτοιμος για τη συμμετοχή του. Το μάθημα ξεκίνησε με την παρουσίαση του προβλήματος, το οποίο οι εκπαιδευόμενοι δεν ήταν δυνατό να λύσουν χρησιμοποιώντας όσα γνώριζαν. Στη συνέχεια, δόθηκε έμφαση στο να αναγνωρίσουν οι ίδιοι οι εκπαιδευόμενοι ποιες γνώσεις, που συνέβαλαν στην επίλυση του προβλήματος, στερούνταν και να μάθουν πώς να τις αποκτήσουν.

1η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Στόχος είναι η εξοικείωση με την πλατφόρμα και η εισαγωγή στις βασικές αρχές του μαθήματος. Μελετήστε το Study Guide στο οποίο θα βρείτε το Χρονοδιάγραμμα μελέτης. Στη συνέχεια ακολουθήστε τις παρακάτω δραστηριότητες.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1.

ΜΕΛΕΤΗΣΤΕ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

«Ο Μάρκος, εκπαιδευτικός ειδικότητας ΠΕ-2, διδάσκει για πρώτη φορά σε ένα σχολείο με ενήλικες εκπαιδευόμενους. Χωρίς προηγούμενη διδακτική εμπειρία και επιμόρφωση στην εκπαίδευση ενηλίκων, ξεκίνησε να διδάσκει. Οι αρχικές του ανησυχίες στο ξεκίνημα της νέας του σταδιοδρομίας επικεντρώνονται στις σχέσεις του με τους εκπαιδευόμενους, σε ζητήματα ενημέρωσης γύρω από το αντικείμενο που θα διδάξει, στις διαδικασίες αξιολόγησης των εκπαιδευομένων, στις σχέσεις του με το Διευθυντή και τους συναδέλφους, στο πώς θα ανταπεξέλθει στις διδακτικές ιδιαιτερότητες του σχολείου. Τα πρώτα σχέδια μαθημάτων δεν λειτουργούν, οι περισσότεροι εκπαιδευόμενοι μοιάζουν αδιάφοροι, καθυστερούν να προσέλθουν στα μαθήματα και είναι απειθαρχοί, στοιχεία που τον οδηγούν σε μία συναισθηματική κόπωση και στο άγχος. Πριν από λίγες μέρες ο Διευθυντής του Σχολείου, συζήτησε μαζί του το πρόβλημα και ο Μάρκος αισθάνεται ότι το πρόβλημά του έχει γίνει αντικείμενο συζητήσεων. Απέναντι σ' αυτή την αντίξοχη πραγματικότητα είναι ορατός ο κίνδυνος να αναπτύξει μία νοοτροπία επιβίωσης. Να γίνει δηλ. συντηρητικός στις μεθόδους διδασκαλίας, να αντιμετωπίζει μηχανιστικά τους εκπαιδευόμενους και να αμύνεται με κλείσιμο στον εαυτό του – στοιχεία τα οποία δεν ταιριάζουν με το προφίλ ενός εκπαιδευτή ενηλίκων. Ο Κώστας, φίλος και συνάδελφος του Μάρκου στο ίδιο σχολείο και με μεγάλη εμπειρία στην εκπαίδευση ενηλίκων, προτείνει στο Μάρκο μία σειρά από λύσεις που σχετίζονται με την αυτομόρφωσή του, όπως μελέτη βιβλίων, επίσκεψη σε σχετικές ιστοσελίδες κ.ά. Μεταξύ άλλων στη συζήτηση που κάνουν τον ενημερώνει με ενθουσιασμό ότι η επόμενη παγκόσμια Συνδιάσκεψη για τη Μετασχηματίζουσα Μάθηση θα γίνει στην Αθήνα στις 28 και 29 Μαΐου 2011 και του προτείνει να δηλώσει συμμετοχή για να την παρακολουθήσουν μαζί. Ο Μάρκος ακούει προβληματισμένος τον Κώστα, καθώς θεωρεί ότι έως τότε μάλλον έχει να καλύψει πολύ βασικές ανάγκες».

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ...Θα επιχειρήσουμε να βγάλουμε τον Μάρκο από την “νοοτροπία επιβίωσης” την οποία τείνει να αναπτύξει, ενισχύοντας παράλληλα την αυτοπεποίθησή του ενόψει της επικείμενης συμμετοχής του στη Συνδιάσκεψη.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.

Καθώς πλησιάζουν τα Χριστούγεννα στολίστε ένα Χριστου-γεννιάτικο δένδρο ανοίγοντας το αρχείο "christmas" και ακολουθώντας τις σχετικές οδηγίες.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3.

Δοκιμάστε το chat room και το forum συζητήσεων. Στο θέμα "Μάρκος" του Forum τι θα είχατε αρχικά να προτείνετε στο Μάρκο;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 4.

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα: <http://www.learning-styles-online.com/> μελετήστε τα μαθησιακά στυλ που αναφέρονται και αν επιθυμείτε κάντε το test "Learning Styles Questionnaire" που θα βρείτε εκεί. Όσα αποκομίσετε θα μας φανούν χρήσιμα στη διάρκεια της τρίτης εβδομάδας, όταν θα κάνουμε "διερεύνηση αναγκών" και θα οργανώσουμε το "Μαθησιακό Συμβόλαιο"

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 5.

Όπως διαβάσατε στο εισαγωγικό σημείωμα η επιμόρφωση βασίζεται στη μέθοδο μάθησης μέσω επίλυσης προβλημάτων. Δείτε τι είναι η PBL βλέποντας το βίντεο (PROBLEM BASED LEARNING) και διαβάζοντας το pdf αρχείο (KARAKOS-KIOULANIS PBL). Σκεφτείτε, παράλληλα, μπορεί να φανεί χρήσιμη στην καθημερινή σας διδακτική πρακτική; Γράψτε αν θέλετε την γνώμη σας στο FORUM Συζητήσεων.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 6.

Ας κλείσουμε την πρώτη εβδομάδα ακούγοντας το SO THIS IS CHRISTMAS από τη CELINE DION. Απλά επιλέξτε το αρχείο Merry Christmas.

- CHRISTMAS! Έγγραφο Λογιστικού Φύλλου Excel
- ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟ CHAT ROOM 1ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Συζήτηση
- ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟ FORUM ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ 1ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζητήσεων
- PROBLEM BASED LEARNING - VIDEO Αρχείο
- ΚΑΡΑΚΟΣ-ΚΙΟΥΛΑΝΗΣ PBL Έγγραφο Acrobat Reader PDF
- MERRY CHRISTMAS Αρχείο

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ - ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ 2ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΘΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΘΕΙ ΣΤΙΣ 19/12. ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ....

2η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εγγραφές - Εξοικείωση με την πλατφόρμα - Μελέτη εισαγωγικών κειμένων σχετικά με τη χρήση του moodle, την εξ αποστάσεως εκπαίδευση και την εκπαίδευση ενηλίκων.

Φτάσαμε, λοιπόν, στη 2η Εβδομάδα μελέτης, μία εβδομάδα πριν από τα Χριστούγεννα! Στη διάρκεια της 2ης Εβδομάδας, συνεχίζονται οι εγγραφές στο μάθημα και ο κύριος στόχος μας είναι να εξοικειωθείτε με την λειτουργία της πλατφόρμας, συζητώντας μία σειρά από θέματα τα οποία έχουν κατά κύριο λόγο σχέση με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Θα πρότεινα να ξεκινήσουμε στο πνεύμα των ημερών ακούγοντας το "WE WISH YOU A MERRY CHRISTMAS". Επιλέξτε το αντίστοιχο αρχείο που θα βρείτε στα επισυναπτόμενα που βρίσκονται στο τέλος των δραστηριοτήτων αυτής της εβδομάδας και συνεχίζουμε.....

1η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Σας προτείνουμε να μελετήσετε τα άρθρα που ακολουθούν (επισυνάπτονται). Γίνεται σ' αυτά συζήτηση για τα θετικά και αρνητικά στοιχεία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, τα ποσοτικά όσο και ποιοτικά της δεδομένα και για τους περιορισμούς της.

1. Hillesheim, G. (1998). Distance learning: Barriers and strategies for students and faculty. *The Internet and Higher Education*, 1, 31-44.
2. McGorry, S.Y. (2003). Measuring quality in online programs. *The Internet and Higher Education*, 6, 159-177.
3. Stokes, S.P. (2001). Satisfaction of college students with the digital learning environment; Do learners' temperaments make a difference? *The Internet and Higher Education*, 4, 31-44.

Μελετώντας τα άρθρα διαπιστώνουμε ότι η εξ αποστάσεως εκπαίδευση έχει πολλά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (θετικά και αρνητικά) τα οποία από τη φύση τους δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες μάθησης ή εμπόδια και προκαλούν δυσκολίες τόσο στη διδακτική όσο και στη μαθησιακή διαδικασία. Στο χώρο συζητήσεων της 2ης εβδομάδας ανοίξαμε ένα θέμα συζήτησης αναφορικά με τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Μπορείτε αν επιθυμείτε να πάρετε μέρος στη συζήτηση. Επίσης σας προτείνουμε να μελετήσετε το αρχείο on line resources. Σ αυτό θα βρείτε ηλεκτρονικές διευκύνσεις οργανισμών, περιοδικών κ.λ.π αναφορικά με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

2η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Στο χώρο συζητήσεων της 2ης εβδομάδας θα βρείτε και ένα ζήτημα με θέμα "ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ". Η εναρκτήρια συνάντηση, η διερεύνηση των αναγκών και η σύναψη του μαθησιακού συμβολαίου αποτελούν απαραίτητες διαδικασίες στην εκπαίδευση ενηλίκων. Θα ασχοληθούμε μ' αυτά την επόμενη εβδομάδα, καθώς ακόμη βρισκόμαστε σε περίοδο εγγραφών. Μπορείτε, όμως, να προβληματιστείτε σχετικά απαντώντας στο σχετικό θέμα. Σας προτείνουμε, παράλληλα, να επαναλάβετε τη

Δραστηριότητα 4 της προηγούμενης εβδομάδας. Η άποψη που θα σχηματίσετε μέσα από αυτή θα μας φανεί χρήσιμη στη συνέχεια.

3η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Συμπληρώστε ανώνυμα το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ που επισυνάπτουμε και στείλτε το στο mail spiros@kioulanis.gr. Η διαδικασία αυτή θα επαναλαμβάνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα (κάθε 3 περίπου εβδομάδες) καθώς η διερεύνηση και αξιολόγηση των συναισθημάτων των συμμετεχόντων σε ένα πρόγραμμα εξ αποστάσεως τηλεκπαίδευσης είναι ένα ζήτημα ιδιαίτερα σημαντικό.

4η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Μελετήστε το κείμενο του Μ. Knowles "Από δάσκαλος εμπνευστής" που επισυνάπτουμε (αρχείο Knowles) και καταθέστε τη δική σας άποψη στο ερώτημα "δάσκαλος ή εμπνευστής;" σε ότι αφορά στην εκπαίδευση ενηλίκων, αλλά -γιατί όχι - και στο τυπικό σύστημα εκπαίδευσης.

5η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Στην εικόνα που ακολουθεί βλέπετε επτά (7) θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων. Στη διάρκεια της επιμόρφωσης θα έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε στη βιογραφία τους, στο έργο τους, αλλά και στις πρακτικές εφαρμογές που ξεκινούν απ' αυτό σε επίπεδο διδασκαλίας κ.λ.π. Στο Νο 3 είναι ο Μ. Knowles, (εισηγητής της θεωρίας της "ανδραγωγικής") με το κείμενο του οποίου ασχοληθήκαμε στην προηγούμενη δραστηριότητα. Γνωρίζετε τους υπόλοιπους; Αν όχι μην ανησυχείτε. Στο τέλος της επιμόρφωσης θα έχουμε μία καλή άποψη για τα πρόσωπα αυτά, τις ιδέες τους και τις θεωρίες τους.

6η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Και καθώς μιλήσαμε αυτή την εβδομάδα για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση μέσω των ΤΠΕ, ας συζητήσουμε για τη τεχνοφοβία. Οι έρευνες δείχνουν πως ένα ποσοστό μεταξύ 25% και 33% του πληθυσμού του βιομηχανικού κόσμου είναι τεχνοφοβικοί σε κάποιο

βαθμό. Οι έρευνες δείχνουν, επίσης, ότι η τεχνοφοβία δεν περιορίζεται στις μεγάλες ηλικίες (όπως θα περίμενε κανείς), ενώ συνδέεται και με το φύλο (οι περισσότερες μελέτες δείχνουν ότι οι γυναίκες έχουν υψηλότερο άγχος στη χρήση των Η/Υ). Ας συζητήσουμε για όλα αυτά στο χώρο συζητήσεων της 2^{ης} εβδομάδας (θέμα: τεχνοφοβία).

ΚΑΙ ΕΔΩ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η 2η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ - ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΣΤΙΣ 26 ΔΕΚ. ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ. ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΣΤΙΣ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΜΗ ΞΕΧΑΣΕΤΕ ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΤΗΣ 2ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΠΟΔΡΑΣΕΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ YOUTUBE ΚΑΙ ΤΩΝ WHAM ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΠΙΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ LAST CHRISTMAS....

- Knowles Έγγραφο Acrobat Reader PDF
- WE WISH YOU A MERRY CHRISTMAS Αρχείο
- Hillesheim Έγγραφο Acrobat Reader PDF
- McGorry Έγγραφο Acrobat Reader PDF
- Stokes Έγγραφο Acrobat Reader PDF
- ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ 2ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζητήσεων
- ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ Έγγραφο Word
- WHAM - LAST CHRISTMAS Αρχείο
- ONLINE RESOURCES Έγγραφο Acrobat Reader PDF

Συζητήσεις της 2^{ης} Εβδομάδας:

Θέμα: «Δάσκαλος ή εμπνευστής»

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 18 Δεκέμβριος 2010, 02:26 μμ

Γράφει στο κείμενο που μελετήσατε ο Μ. Knowles «Στο τέλος βρέθηκα να επιτελώ εντελώς διαφορετικές λειτουργίες που απαιτούσαν διαφορετικές ικανότητες. Αντί να είμαι σχεδιαστής και μεταδότης γνώσεων, δηλαδή αντί να έχω ρόλο που απαιτεί κατ' αρχήν ικανότητες εισήγησης, σχεδιάζα και συντόνιζα τη μαθησιακή διεργασία, λειτουργία που απαιτούσε ικανότητα δόμησης σχέσεων, διάγνωσης αναγκών, εμπλοκής των σπουδαστών στο σχεδιασμό, διασύνδεσής τους με τις πηγές της μάθησης και ενθάρρυνση της πρωτοβουλίας τους. Ποτέ από τότε δεν μπήκα στον πειρασμό να επιστρέψω στο ρόλο του δασκάλου!» Σχολιάστε την άποψή του και καταθέστε παράλληλα τη δική σας εκτίμηση στο ερώτημα

- από ΚΜ - Δευτέρα, 20 Δεκέμβριος 2010, 05:52 μμ

Άποψή μου είναι ότι ο εκπαιδευτής ενηλίκων πρέπει να βρίσκεται κάπου ανάμεσα στους δύο ρόλους. Τουλάχιστον εγώ αυτό θα ήθελα...

- Από ΙΑ - Δευτέρα, 20 Δεκέμβριος 2010, 10:23 μμ

Απαραίτητη είναι η προσαρμογή του ρόλου του εκπαιδευτικού στις ανάγκες των μελών και της ομάδας. Πιστεύω ότι οι ρόλοι του θα πρέπει να εναλλάσσονται με τους ρόλους του αρχηγού, του δασκάλου, του συντονιστή, του εμψυχωτή, του συμβούλου που φέρνει την γνώση, την πείρα και τις δεξιότητες για να επηρεάσει την κατάσταση.

- Από ΙΙΙ - Τρίτη, 21 Δεκέμβριος 2010, 10:49 πμ

Συμφωνώ και εγώ με τον Γιάννη άνωθεν. Είναι σημαντικό ο εκπαιδευτής να μπορεί να κινηθεί ανάμεσα σε διαφορετικούς τύπους διδασκαλίας. Είναι εύκολο να είσαι εμψυχωτής σε μία ομάδα με πολλά κίνητρα και θέληση, αλλά τα πράγματα δεν είναι πάντα έτσι.

Το ίδιο πιστεύω και για τις διάφορες μεθοδολογίες διδασκαλίας (π.χ. επικοινωνιακή, οπτικοακουστική κτλ., στις ξένες γλώσσες). Δεν υπάρχει καλή και κακή (που συνήθως σημαίνει νέα-παλιότερη) και το μάθημα δεν πρέπει να είναι μέθοδο (θεωρητικό) κεντρικό, αλλά ευπροσάρμοστο.

- Από ΑΜ - Τρίτη, 21 Δεκέμβριος 2010, 09:38 μμ

Θεωρώ ότι ο εκπαιδευτής, αν έχει επίγνωση των γνώσεων, των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων του, μπορεί ταυτόχρονα να είναι και δάσκαλος και εμψυχωτής, επειδή πρέπει να είναι και τα δυο. Στη σημερινή εποχή ειδικά όπου έχουμε έμφαση στη δια βίου μάθηση πρέπει οπωσδήποτε και οι εκπαιδευτές να έχουν και τις δυο παραπάνω ιδιότητες.

- από ΚΧ - Τετάρτη, 22 Δεκέμβριος 2010, 01:38 μμ

Θεωρώ την προσαρμογή του εκπαιδευτικού στις ανάγκες των εκπαιδευόμενων και της ομάδας απαραίτητη. Ο ρόλος του θα πρέπει να είναι ταυτόχρονα του εμψυχωτή, του δασκάλου, του συντονιστή, που μεταδίδει την γνώση, τις δεξιότητες και συμβάλει τα μέγιστα στην εκπαιδευτική διαδικασία

- από ΜΑ . - Πέμπτη, 23 Δεκέμβριος 2010, 09:39 πμ

Θεωρώ ότι ο εκπαιδευτής δε θα πρέπει να αναλαμβάνει το ρόλο του «μεταφορέα γνώσεων» διότι θα δημιουργεί αρνητικά στοιχεία στο επίπεδο των σχέσεων του με τους εκπαιδευόμενους. Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να διευκολύνει την επικοινωνία, να δημιουργεί ένα κλίμα αποδοχής στην ομάδα, να ακούει με προσοχή τις απόψεις των εκπαιδευόμενων και στη συνέχεια και προχωρεί στην ανατροφοδότησή τους.

- από ΠΓ - Πέμπτη, 23 Δεκέμβριος 2010, 06:53 μμ

Νομίζω ότι δεν είναι εύκολο να απαντηθεί το παραπάνω ερώτημα. Σίγουρα όμως ο ρόλος του εκπαιδευτή σε μια τάξη ποικίλλει. Αρχικά πρέπει να είναι ευέλικτος και προσαρμόσιμος στις ανάγκες των εκπαιδευόμενων του. Επομένως, χρειάζεται να είναι και ο με-

ταδότης γνώσεων αλλά και ο συντονιστής και παράλληλα ο εμπνευστής της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

- από ΧΠ - Τρίτη, 28 Δεκέμβριος 2010, 11:53 πμ

Νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει ισορροπία ώστε ο δάσκαλος να μην χάνει τον ρόλο του, καθώς στόχος του είναι να μεταδώσει γνώσεις. Όμως πρέπει να είναι και προσεκτικός για να μην ακολουθήσει το δρόμο της στείρας γνώσης. Βέβαια από την άλλη πλευρά πρέπει να προσαρμοστεί ως ένα σημείο στις ανάγκες των μαθητών του. Φυσικά οφείλει να είναι εμπνευστής και να παρακινεί, ώστε το μάθημα να αποκτά ενδιαφέρον.

- από ΑΤ - Παρασκευή, 24 Δεκέμβριος 2010, 10:11 πμ.

Ο δάσκαλος επιτελεί σίγουρα πολλαπλούς ρόλους. Είναι εκείνος που συντονίζει, που παρουσιάζει το υλικό μάθησης, που συζητάει και ενθαρρύνει τους εκπαιδευόμενους να συζητήσουν και να συμμετάσχουν στη μαθησιακή διαδικασία. Είναι εκείνος που εμπνεύχωνει και ανατροφοδοτεί, εκείνος που βρίσκει τον τρόπο να κινητοποιήσει το ενδιαφέρον των μαθητών του, που τους ωθεί να σκεφτούν κάτι που ίσως πριν δεν είχαν σκεφτεί. Ο δάσκαλος είναι σίγουρα και φορέας και μεταδότης γνώσεων αλλά όχι με το στείρο τρόπο της διδασκαλίας-διάλεξης (του τύπου: «Θαυμάστε με, τι καλά που τα ξέρω!!») αλλά μέσω της συνεργασίας, του διαλόγου και της ενθάρρυνσης.

- από ΚΧ - Παρασκευή, 24 Δεκέμβριος 2010, 11:09 πμ

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να τα έχει και τα δυο. Δεν μπορείς να είσαι απλά εμπνευστής. Είσαι δάσκαλος και εμπνευστής. Στο ΣΔΕ Δράμας το 2008, στην κοινωνική εκπαίδευση πέρα από να εμπνεύχωνω το τμήμα, έπρεπε να δώσω και γνώση. Ο ρόλος του εκπαιδευτή είναι μεγάλο πακέτο και εμπεριέχει πολλούς ρόλους όπως του καθοδηγητή, του εμπνευστή, του δασκάλου, του διαχειριστή ισορροπιών ακόμα και του προτύπου για τους εκπαιδευόμενους.

- από ΝΓ - Παρασκευή, 24 Δεκέμβριος 2010, 05:16 μμ

Προσωπική μου άποψη είναι ότι το να είσαι εμπνευστής είναι πολύ πιο δύσκολο και απαιτητικό απ' το να είσαι δάσκαλος. Θα ήθελα πολύ να μπορώ να επιτελώ αυτό τον ρόλο, αλλά δεν νιώθω έτοιμη και ικανή ακόμα για κάτι τέτοιο. Ελπίζω, ωστόσο, ότι με συνεχή προσπάθεια, με απόκτηση εμπειρίας και επιπλέον γνώσεων θα μπορέσω ως ένα βαθμό να ανταπεξέλθω. Για μένα ο εμπνευστής υπερέρχει του δασκάλου και τα αποτελέσματα της εκπαιδευτικής διαδικασίας επίσης. Στην εκπαίδευση ενηλίκων, ίσως, το να επιτελείς με επιτυχία το ρόλο του εμπνευστή είναι πιο εύκολο στην υλοποίηση, λόγω της ωριμότητας των εκπαιδευομένων και δεδομένου ότι γνωρίζουν τις ανάγκες τους, οι οποίες είναι περισσότερο συγκεκριμένες. Στο τυπικό σύστημα εκπαίδευσης, θα ήταν άκρως ανατρεπτικό, αλλά ίσως θα μας γλίτωνε απ' αυτή την στείρα γνώση και θα φτάναμε πιο κοντά στην ουσία!

- από ΠΓ - Παρασκευή, 24 Δεκέμβριος 2010, 05:29 μμ

Θεωρώ πως ο εκπαιδευτής πρέπει να αναλαμβάνει και τους δύο ρόλους. Η στείρα μετάδοση των γνώσεων που προστάζει το κοινωνικό πρότυπο είναι απαραίτητες στους μαθητές, για την ένταξη τους στην αγορά εργασίας και τις κοινωνικές ομάδες. Παρ' όλα αυτά η αναζήτηση, η διεύρυνση των οριζόντων και η ανάληψη πρωτοβουλιών είναι προσωπική ανάγκη για ουσιαστική μόρφωση που δίνει δίοδο διαφυγής από τις "αναμασημένες" πληροφορίες των σχολικών βιβλίων.

- από ΔΜ - Κυριακή, 26 Δεκέμβριος 2010, 08:26 πμ

Στην εκπαίδευση ενηλίκων όπως και στην τυπική εκπαίδευση που παρέχεται στα δημόσια σχολεία προέχει, όσον αφορά το διδάσκοντα, ο ρόλος του εμπνευστή. "Είναι καλύτερο να μάθεις σε κάποιον πώς να ψαρεύει, παρά να του δώσεις στο πιάτο τρία ψάρια" λέει η κινέζικη παροιμία. Δυστυχώς, στη χώρα μας ακόμη αναζητούμε το αυτονόητο. Θα συμφωνήσω στο ότι, όσον αφορά τους ενηλίκους, είναι πιο εύκολο για το διδάσκοντα να υιοθετήσει (κατακτήσει) το ρόλο του εμπνευστή. Νομίζω πως το μυστικό της επιτυχίας βρίσκεται στις "ενότητες προς διερεύνηση", καθώς μ' αυτόν τον τρόπο ωθεί ο εκπαιδευτής προς τη βιωματική κατάκτηση της γνώσης πράγμα που ελκύει πολύ περισσότερο τον ενήλικο. Πιστεύω πως και με το μαθητή της τυπικής εκπαίδευσης συμβαίνει το ίδιο. Τουλάχιστον, αυτό μου δείχνει η εμπειρία μου, η οποία προέρχεται βέβαια από ημιτυπικές κυρίως μορφές εκπαίδευσης (προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, πολιτιστικών θεμάτων κλπ). Εάν λοιπόν, ένα σχέδιο μαθήματος δεν προσπαθεί να μεταδώσει έτοιμη τη γνώση, αλλά δείχνει κυρίως τον τρόπο αναζήτησης της γνώσης, με βάση αυτό τότε ο διδάσκων μπορεί πρώτα να γίνει εμπνευστής κι έπειτα δάσκαλος.

- από ΝΜ - Δευτέρα, 27 Δεκέμβριος 2010, 10:16 μμ

Θεωρώ ότι γενικότερα ένας καθηγητής πρέπει να είναι ευέλικτος. Η δική μου άποψη είναι κάπου ενδιάμεσα. Στην εκπαίδευση ενηλίκων θα έλεγα βέβαια ότι κυριαρχεί ο ρόλος του εμπνευστή. Οι ενήλικες ειδικότερα όταν βιώνουν μια προσωπική κατάσταση και αλληλεπιδρούν σε ομάδα νιώθουν εν μέρει ότι ικανοποιούνται οι ανάγκες τους για ουσιαστική μόρφωση. Πρέπει να τους κάνουμε να νιώθουν χρήσιμοι και ικανοί και αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο όταν κατασκευάζουν οι ίδιοι οι ενήλικες τη γνώση με την δική μας καθοδήγηση. Από την άλλη, πρέπει να παίρνεις τον ρόλο του δασκάλου όταν αυτό καταστεί απαραίτητο για παράδειγμα όταν θα πρέπει να "μαζέψεις" τα συμπεράσματα ή για παράδειγμα πρέπει να επέμβεις όταν βλέπεις ότι μια ομάδα προσανατολίζεται σε άλλη κατεύθυνση και χάνεται ο στόχος.

- από ΓΚ - Πέμπτη, 30 Δεκέμβριος 2010, 11:44 πμ

Νομίζω ότι στο ερώτημα δάσκαλος ή εμψυχωτής η απάντηση είναι κάπου στην μέση. Σίγουρα στην εκπαίδευση ενηλίκων πρέπει να είσαι πιο πολύ εμψυχωτής παρά δάσκαλος. Το πόσο πιο πολύ εξαρτάται βέβαια από την συγκεκριμένη ομάδα προς εκπαίδευση, τις ανάγκες της και τις δυνατότητες της. Στο τυπικό όμως σύστημα εκπαίδευσης νομίζω ότι τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τα παιδιά σε θέλουν (έχουν μάθει, συνηθίσει έτσι) πιο πολύ δάσκαλο παρά εμψυχωτή. Μόνο σε κάποια προγράμματα όπου η ύλη δεν είναι συγκεκριμένη (περιβαλλοντικά κλπ.) θα μπορούσες να λειτουργήσεις ως εμψυχωτής και μάλιστα με πολύ καλά αποτελέσματα.

- Από ΠΤ - Πέμπτη, 30 Δεκέμβριος 2010, 01:21 μμ

Και όμως οι μαθητές θέλουν το δάσκαλό πρώτα εμψυχωτή και μετά δάσκαλο και αυτό αποδεικνύεται καθημερινώς μέσα στο σχολικό περιβάλλον.

- από ΚΤ - Παρασκευή, 31 Δεκέμβριος 2010, 12:50 πμ

Ο ρόλος του δασκάλου, ιδιαίτερα όσον αφορά τους ενήλικους, θα πρέπει να είναι κυρίως εμψυχωτικός. Ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να είναι συνδημιουργός. Να συντονίζει αλλά να μην κατευθύνει. Η φαντασία, η εφευρετικότητα, η ικανότητα αξιοποίησης του τυχαίου είναι τα σημαντικότερα στοιχεία που θα πρέπει να διαθέτει ένας καλός δάσκαλος, πράγμα που σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι κυρίως εμψυχωτής. Και η χαρά της δημιουργίας, της ανακάλυψης και κατά συνέπεια η αυτοεκτίμηση αποτελούν φυσικά τα συστατικά για να νιώσουν οι ενήλικοι μαθητευόμενοι ότι αυτά που έμαθαν... είναι "κτήμα τους"

- από ΠΣ - Κυριακή, 2 Ιανουάριος 2011, 11:07 πμ

Είδα ότι ειπώθηκαν πολλά και δεν νομίζω ότι θα διαφωνήσω. Σίγουρα το ένα δεν μπορεί να αποκλείει το άλλο, αλλά γενικότερα έχει να κάνει με το πώς διαχειρίζεσαι το κοινό σου. Πώς χρησιμοποιείς τις ευκαιρίες που σου δίνει, πώς εκμεταλλεύεσαι μία άποψη που θα ακουστεί ή μία προσωπική εμπειρία που θα καταθέσει κάποιος. Αυτό απαιτεί και ευρύτητα σκέψης και πνεύματος καθώς και δυνατότητα να προκαλείς το ενδιαφέρον για τη συνέχεια.

Μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν, απλά απαιτείται προσαρμοστικότητα. Και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη σε αυτούς που συμμετέχουν μαζί μας σε κάποιο σεμινάριο είτε ως ενήλικοι είτε ως μαθητές. Καθώς οι σκέψεις τους και οι διαπιστώσεις τους αποτελούν την καλύτερη αφετηρία για να διεκπεραιώσουμε τους στόχους που έχουμε θέσει από την αρχή.

Με λίγα λόγια, τίποτα από ότι λέγεται ή διαπιστώνεται μέσα σε μία τάξη δεν πρέπει να πηγαίνει χαμένο. Και ο κατάλληλος δάσκαλος ή επιμορφωτής ή εμψυχωτής πρέπει να μπορεί να διαχειρίζεται κατάλληλα και το κλίμα που δημιουργείται. Χωρίς κατάλληλη διαχείριση του πλαισίου μέσα στο οποίο γίνεται η διδασκαλία ή η επιμόρφωση όλα μπορούν να καταρρεύσουν πολύ εύκολα.

- από ΘΖ - Κυριακή, 2 Ιανουάριος 2011, 10:35 μμ

Θεωρώ ότι ο "ικανός" εκπαιδευτής" πρέπει να συνδυάζει στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό το ρόλο του δασκάλου και του εμπυχωτή. Στην τυπική εκπαίδευση συχνά ο ρόλος του δασκάλου υπερισχύει (λόγω ύλης, αναλυτικού προγράμματος, λόγω...) αλλά στην Εκπαίδευση Ενηλίκων πιστεύω ότι εμπυχωτής και δάσκαλος συνυπάρχουν τις περισσότερες φορές!

Άλλωστε και οι εκπαιδευόμενοι -νομίζω- θέλουν και τα δύο!!!

- από ΝΜ - Πέμπτη, 6 Ιανουάριος 2011, 03:05 μμ

Θεωρώ ότι γενικότερα ένας καθηγητής πρέπει να είναι ευέλικτος. Η δική μου άποψη είναι κάπου ενδιάμεσα. Στην εκπαίδευση ενηλίκων θα έλεγα βέβαια ότι κυριαρχεί ο ρόλος του εμπυχωτή. Οι ενήλικες ειδικότερα όταν βιώνουν μια προσωπική κατάσταση και αλληλεπιδρούν σε ομάδα νιώθουν εν μέρει ότι ικανοποιούνται οι ανάγκες τους για ουσιαστική μόρφωση . Πρέπει να τους κάνουμε να νιώθουνε χρήσιμοι και ικανοί και αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο όταν κατασκευάζουμε οι ίδιοι οι ενήλικες την γνώση με την δική μας καθοδήγηση. Από την άλλη πρέπει να παίρνεις τον ρόλο του δασκάλου όταν αυτό καταστεί απαραίτητο για παράδειγμα όταν θα πρέπει να "μαζέψεις" τα συμπεράσματα των ομάδων και να τους βοηθήσεις με καθοδήγηση σε αυτό που θες να τους μάθεις ή για παράδειγμα πρέπει να επέμβεις όταν βλέπεις μια ομάδα ότι προσανατολίζεται σε άλλη κατεύθυνση και χάνεται ο στόχος

- από ΚΣ - Παρασκευή, 7 Ιανουάριος 2011, 03:30 μμ

Οι ενήλικοι μέσα από την κοινωνία, την οικογένεια, την εργασία, την καθημερινή τους εμπειρία έχουν αποκτήσει μια πληθώρα γνώσεων. Σε μια οργανωμένη δομή, όπως είναι το σχολείο, θα πρέπει αυτές οι γνώσεις να αξιολογηθούν, να επικαιροποιηθούν και να επαυξηθούν. Αυτή η διαδικασία θα πρέπει να συνεχιστεί χωρίς δάσκαλο πλέον και μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους, εφόσον στην εποχή μας που οι γνώσεις αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς παγκοσμίως, είναι ανάγκη η δια βίου μάθηση. Γι' αυτό πιστεύω ότι η μεγάλη ευκαιρία του σχολείου είναι να μάθει στους σπουδαστές πως να μαθαίνουν, κι αυτό δεν μπορεί να γίνει από τον δάσκαλο - αυθεντία, παρά μόνο από τον εμπυχωτή μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας.

- από ΔΓ - Παρασκευή, 14 Ιανουάριος 2011, 01:15 πμ

Θεωρώ ότι ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι πρώτα εμπυχωτής. Πρέπει να βοηθάει τον εκπαιδευόμενο να αναζητά τη γνώση και όχι να του την παρέχει έτοιμη. Δεν πρέπει να αντιμετωπίζει τους εκπαιδευόμενους ως παθητικούς δέκτες γνώσεων αλλά να ενθαρρύνει την πρωτοβουλία τους. Αφού εντοπίσει τις ιδιαίτερες ανάγκες και κλίσεις κάθε εκπαιδευόμενου, οφείλει να χαράξει τα κατάλληλα μονοπάτια από τα οποία οι εκπαιδευόμενοι θα οδηγηθούν στη γνώση.

- από ΠΣ - Παρασκευή, 21 Ιανουάριος 2011, 11:10 πμ

Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου.

- από ΑΚ - Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 11:46 πμ

Ανάλογα με τις απαιτήσεις, τις συνθήκες και το αντικείμενο του μαθήματος, ο εκπαιδευτής πιστεύω ότι πρέπει να υιοθετεί και τους δύο αυτούς ρόλους, δηλαδή να είναι στην επικοινωνία και σχέση του με τους εκπαιδευόμενους άλλοτε δάσκαλος από την άποψη του συντονιστή και του μεταδότη γνώσεων, και άλλοτε εμπνευστής εφαρμόζοντας μάλιστα το μοντέλο μάθησης "Problem Based Learning" που συζητήθηκε παραπάνω. Επιπλέον συμφωνώ με τον κ.Αρναούτη και την κ.Τζούμα ότι η επιθυμία να είσαι εμπνευστής είναι η κινητήρια δύναμη για να γίνεις καλός δάσκαλος αλλά και ότι άλλο ονειρεύεσαι.

- από ΡΤ - Δευτέρα, 17 Ιανουάριος 2011, 12:23 πμ

συμφωνώ με τον κ.Αρναούτη κ την κ.Τζουμα ο εμπνευστής είναι η κινητήρια δύναμη για να γίνεις καλός δάσκαλος αλλά και ότι άλλο ονειρεύεσαι.

- από ΚΑ - Δευτέρα, 17 Ιανουάριος 2011, 10:01 μμ

Δεν είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι το "εμπνευστής" ταιριάζει απόλυτα στον τρόπο με τον οποίο επέλεξε να εργαστεί ο Knowles με τους σπουδαστές του. Κατά την ταπεινή μου άποψη το πιο κοντινό στο "εμπνευστής" του Knowles είναι ο Facilitator (δε μπόρεσα να βρω στα Ελληνικά που να αποδίδει ικανοποιητικά τον όρο). Και μιας το θέμα του σεμιναρίου είναι η εξ αποστάσεως μάθηση, επισυνάπτω ένα άρθρο του Scot Headley, "Five roles I play in an online course", οριοθετώντας το ρόλο του εκπαιδευτή στην ηλεκτρονική μάθηση. Κατά την ταπεινή μου άποψη πολλά από αυτά αντικατοπτρίζουν τη θέση του Knowles και την επεκτείνουν στο ηλεκτρονικό περιβάλλον μάθησης. Οι πρώτες 5 σελίδες έχουν το "ζουμί"

- από ΤΚ - Παρασκευή, 21 Ιανουάριος 2011, 01:17 μμ

Θα συμφωνήσω με όλους τους άλλους φίλους. Στην εκπαίδευση ενηλίκων ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι και δάσκαλος και εκπαιδευτής και να αυξομιώνει το ποσοστό από το καθένα ανάλογα με την πρόοδο των εκπαιδευομένων του. Από την εμπειρία μου στην εκπαίδευση ενηλίκων και στην κλίμακα της επιμόρφωσης των ενηλίκων (όχι της παροχής πανεπιστημιακής μόρφωσης) πιστεύω ότι οι ενήλικες δεν είναι τόσο διαθέσιμοι να αναλάβουν μόνοι τους τον κόπο της επιμόρφωσής τους. Πολλά πράγματα τα ζητάνε έτοιμα από τον εκπαιδευτή. Βλέπω ότι η πιο συνηθισμένη εφαρμογή της εμπνεύσεως από τη μεριά του εκπαιδευτή αφορά στο να μην εγκαταλείψουν οι εκπαιδευόμενοι το πρόγραμμα.

- από ΓΚ - Τετάρτη, 26 Ιανουάριος 2011, 01:43 μμ

Και 'γώ από τη μεριά μου θα έλεγα πως και οι 2 ρόλοι, αυτός του δασκάλου αλλά και εκείνος του εμπνευστή, είναι εξίσου σημαντικοί. Πιστεύω όμως ότι η μέθοδος διδασκαλίας με τον εκπαιδευτικό να λειτουργεί περισσότερο ως "εμπνευστής" και λιγότερο ως

δάσκαλος μπορεί να εφαρμοστεί κυρίως στους ενήλικες μαθητές, και αυτό γιατί φυσικά το σύστημα εκπαίδευσης δεν βοηθά να υπάρξει το μοντέλο του εμπυχωτή-εκπαιδευτικού στα τυπικά σχολεία. Με ορισμένες διαθεματικές εργασίες που γίνονται στα τυπικά σχολεία και εφόσον μείνει χρόνος, δε θα μπορούσε να πει κανείς πως ακολουθείται αυτή η εναλλακτική μέθοδος διδασκαλίας... Και όμως πόσο πολύ την επιζητούν οι μαθητές! Αναλογίζομαι λοιπόν πόσο σημαντικό και αναγκαίο είναι να εφαρμόζεται στους ενήλικες μαθητές!

- Από ΘΡ - Κυριακή, 30 Ιανουάριος 2011, 08:38 μμ

Καλησπέρα!

Συμφωνώ με όλα τα παραπάνω. Απλά θα ήθελα να πω πως πραγματικά και οι δυο ρόλοι έχουν εξίσου σημαντική βαρύτητα στους ενήλικους σπουδαστές πιστεύω πως η ζυγαριά κλείνει προς το ρόλο του εμπυχωτή αρχικά. η άποψη μου αυτή βασίζεται στο ότι η εμπειρία μου έχει δείξει πως οι ενήλικες έχουν σωστή πληροφόρηση σε πάρα πολλά θέματα γνώσεων μέσω των προσωπικών τους εμπειριών. Αυτό που ίσως χρειάζονται οι ενήλικες είναι συντονισμό και οργάνωση των πληροφοριών αυτών, για το λόγο ότι βρίσκονται μπερδεμένες και πάρα πολλές πληροφορίες μαζί. σε αυτό το σημείο μπαίνει ο ρόλος του δασκάλου.

- από ΜΙ - Παρασκευή, 11 Φεβρουάριος 2011, 11:06 πμ

Η διδασκαλία είναι "κατάθεση ψυχής" από τον εκπαιδευτικό προς τους εκπαιδευόμενους. Ο ρόλος του δασκάλου είναι συνδυασμός της μετάδοσης γνώσεων και της επεξεργασίας των αποθεμάτων που κατατίθενται στις ψυχές των εκπαιδευόμενων. Ο δάσκαλος μπορεί να ανυψώσει ή να κατακρημνίσει τον ψυχικό κόσμο των εκπαιδευομένων του. Η δύναμή του είναι τεράστια και η αντίδραση με τους εκπαιδευόμενους του αμφίδρομη.

- από ΑΤ - Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 04:30 μμ

Όπως αναρωτιόμασταν και στο χώρο της Διοίκησης Επιχειρήσεων, ηγέτης ή μάντζερ; Όπως εκεί, έτσι και στον χώρο της Εκπαίδευσης (ή τάξης) θεωρώ πως το ιδανικό είναι κάπου στη μέση.

- από ΠΦ - Σάββατο, 7 Μάιος 2011, 11:30 μμ

Από την προσωπική μου εμπειρία στην εκπαίδευση ενηλίκων θα ήθελα να πω πως υπήρξαν στιγμές κατά το παρελθόν που έκλινα περισσότερο στον ρόλο του δασκάλου και στιγμές που έκλινα στον ρόλο του εμπυχωτή...Και αυτό γιατί κατ' εμέ ο κάθε εκπαιδευτής ενηλίκων πρέπει να αφογκράζεται τη χωροθεσία πράξεων, στάσεων και ρόλων κάθε στιγμή μέσα στην ομάδα που εκπαιδεύει κάθε φορά, καθώς είναι ποικίλες οι ανάγκες των εκπαιδευομένων και άρα και η θέση του εκπαιδευτή, αλλά και για ένα άλλο λόγο : προσέρχονται στο Σ.Δ.Ε. οι 45χρονοι πρώην εργαζόμενοι και για άλλο λόγο οι επαγγελματίες τουριστικών μονάδων που θέλουν για παράδειγμα να μάθουν γερμανική με έμφα-

ση στον τουρισμό...Ο εκπαιδευτής ενηλίκων είναι εκεί σε κάθε περίπτωση για να επαναπροσδιορίσει την σχέση των εκπαιδευομένων με την ανανέωση της γνώσης...και την πιθανή επανένταξή τους στην αγορά εργασίας .

- από EN - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 04:59 μμ

Δάσκαλος η εμπυχωτής; Φυσικά και τα δυο. αλλά πάνω απ' όλα "άνθρωπος"!

3η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εγγραφές - Εξοικείωση με την πλατφόρμα Διερεύνηση αναγκών συμμετεχόντων - Μαθησιακό Συμβόλαιο.

Καλώς Ορίσατε στην 3η εβδομάδα μελέτης. Ευτυχισμένα Χριστούγεννα και ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ σε όλους και όλες. Στη διάρκεια της 3ης εβδομάδας θα ασχοληθούμε, με τη "Διερεύνηση των Μαθησιακών Αναγκών" και το "Μαθησιακό Συμβόλαιο". Πρόκειται για δύο βασικές διεργασίες στην εκπαίδευση ενηλίκων, τις οποίες συναντάμε στην εναρκτήρια συνάντηση. Είναι, ιδιαίτερα, ενδιαφέρον το γεγονός ότι στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα επιχειρήσουμε να τις υλοποιήσουμε ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ. Η επιτυχία της διαδικασίας εξαρτάται αποκλειστικά από τη δική σας συμμετοχή. Σας ευχόμαστε, λοιπόν, Καλή επιτυχία! και Χρόνια Πολλά!...με μία Πολυκάρτα από τον Αρκά...

Η ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

1. Να γνωριστούν οι εκπαιδευόμενοι μεταξύ τους και με τον εκπαιδευτή
2. Να διερευνηθούν οι προσδοκίες των εκπαιδευόμενων από το πρόγραμμα
3. Να καταρτιστεί το μαθησιακό συμβόλαιο

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

4. Αυτό-παρουσίαση: Η ομάδα κάθεται σε κύκλο ή σε σχήμα Π. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων παρουσιάζει τον εαυτό του δίνοντας έμφαση κυρίως στην επαγγελματική και εκπαιδευτική του πορεία. Στη συνέχεια ζητάει από τους εκπαιδευόμενους να συστηθούν στην ομάδα. Προσέξτε ότι οι πληροφορίες τις οποίες έχει ήδη μοιραστεί ο εκπαιδευτής ενηλίκων με τους εκπαιδευόμενους θα καθορίσουν το ύψος των συστάσεων των εκπαιδευόμενων. Εάν δηλαδή ο εκπαιδευτής ενηλίκων δώσει περισσότερες επαγγελματικές παρά προσωπικές πληροφορίες, αναμένεται ότι το ίδιο θα κάνουν και οι εκπαιδευόμενοι.
5. Γνωριμία σε ζευγάρια : Ο εκπαιδευτής ενηλίκων ζητάει από τους εκπαιδευόμενους να χωριστούν σε ζευγάρια. Υπάρχει συνήθως η τάση οι εκπαιδευόμενοι να επιλέγουν το άτομο το οποίο κάθεται δίπλα τους. Αυτό δεν είναι το καλύτερο. Εάν τα άτομα ήδη γνωρίζονται, θα δημιουργεί μία υπό-ομάδα που στην πορεία του προγράμματος εκπαίδευσης ενδέχεται να λειτουργήσει αρνητικά για τη δυναμική της ομάδας. Ζητάμε από τους εκπαιδευόμενους να σηκωθούν και, αφού περπατήσουν για λίγο στην αίθουσα, να επιλέξουν το άτομο το οποίο αισθάνονται ότι θα ήθελαν να γνωρίσουν καλύτερα. Αν άτομα που είναι συνεσταλμένα μένουν χωρίς ταίρι μπορούμε να παρέμβουμε διακριτικά δημιουργώντας ζευγάρια ή τριάδες (εάν ο αριθμός των εκπαιδευόμενων είναι μονός). Στη συνέχεια ζητάμε από τους εκπαιδευόμενους να πάρουν μία σύντομη συνέντευξη ο ένας από τον άλλον, η οποία θα επικεντρώνεται στην εκπαιδευτική και επαγγελματική τους πορεία και στους λόγους συμμετοχής τους στο πρόγραμμα. Τέλος, ζητάμε από τους εκπαιδευόμενους να συστήσουν το ταίρι τους σε όλη την ομάδα.

- Αλυσίδα : Οι εκπαιδευόμενοι συστήνουν τον εαυτό τους στην ομάδα λέγοντας απλώς το μικρό τους όνομα και τα ονόματα όσων κάθονται πριν από αυτούς. Κάθε εκπαιδευόμενος που συστήνεται στην αλυσίδα, πρέπει να αναφέρει, εκτός από το όνομά του, τα ονόματα όλων όσων έχουν ήδη συστηθεί πριν από εκείνον.
- Ιστορίες Ονομάτων : Κάθε εκπαιδευόμενος γράφει το μικρό του όνομα σε ένα χαρτί. Στη συνέχεια τοποθετεί το χαρτί στο κέντρο του κύκλου πάνω στο πάτωμα και αναφέρει κάτι το οποίο να χαρακτηρίζει το όνομα του, όπως για παράδειγμα: *με λένε Μάρκο και το όνομα αυτό μου αρέσει γιατί είναι του παππού μου, τον οποίο αγαπούσα πολύ κ.τλ..* Ο εκπαιδευτής είναι ο πρώτος ο οποίος γράφει το όνομα του και εξηγεί στην ομάδα για ποιους λόγους του αρέσει ή δεν του αρέσει.

Η επιλογή της πιο κατάλληλης τεχνικής εξαρτάται από ορισμένους παράγοντες, όπως:

1. ο είδος (γνωστικό αντικείμενο) του προγράμματος εκπαίδευσης
2. το *προφίλ* των ενήλικων εκπαιδευομένων,
3. οι *προσωπικές ικανότητες και γνώσεις του εκπαιδευτή* βάσει των οποίων μπορεί να διαχειριστεί την ομάδα
4. ο διαθέσιμος *χρόνος και χώρος* (δυνατότητα για κατάλληλη διάταξη της αίθουσας,
5. συνολικός χρόνος εκπαίδευσης και επαφής με τους εκπαιδευόμενους)
6. ο *αριθμός των εκπαιδευόμενων κ.λ.π*

ΤΟ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ.

Το *μαθησιακό συμβόλαιο* διαμορφώνεται στην εναρκτήρια συνάντηση και αξιοποιείται από τον εκπαιδευτή και τους εκπαιδευόμενους σε όλη τη διάρκεια του εκπαιδευτικού προγράμματος. Στηρίζεται στα αποτελέσματα της διερεύνησης των αναγκών και περιλαμβάνει:

- ο τον ορισμό των στόχων του προγράμματος,
- ο τον εντοπισμό των μεθόδων μάθησης,
- ο τον προσδιορισμό των κανόνων λειτουργίας της ομάδας

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1.

Μετά από όσα είδαμε σ' αυτή αλλά και στις προηγούμενες ενότητες, δείτε την παρακάτω εικόνα και εξηγήστε στον Mr. Smith, που κοιτάζει έκπληκτος, τι πρέπει να κάνει. Απαντήστε στο forum που θα βρείτε στο τέλος της ενότητας με θέμα: Mr. Smith.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.

Θα επιχειρήσουμε στη συνέχεια κάτι ιδιαίτερο αλλά και πρωτότυπο: ΜΙΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΕΣΩ Η/Υ. Θα χρησιμοποιήσουμε γι' αυτή την εβδομάδα την τεχνική της αυτό-παρουσίασης με τη βοήθεια ρητών. Με βάση τα στοιχεία που θα καταθέσετε θα προχωρήσουμε στη συνέχεια (4η εβδομάδα) σε άλλες δραστηριότητες. Επισκεφτείτε, λοιπόν το FORUM της 3ης εβδομάδας: θέμα: ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΝΑΓΚΩΝ και απαντήστε σε όσα από τα παρακάτω ερωτήματα επιθυμείτε.

1. Ξεκινήστε με το ονοματεπώνυμό σας και γράψτε αν επιθυμείτε κάτι για το μικρό σας όνομα (από που προέρχεται, τι εκφράζει για σας ή και γενικότερα σαν όνομα)
2. Μιλήστε ελεύθερα για τον εαυτό σας. Εμείς θα σας προτείνουμε μία σειρά από θέματα. Μπορούν να είναι αυτά ή κάποια άλλα. (Μπορείτε για παράδειγμα, να γράψετε για τις σπουδές σας, την επαγγελματική σας εμπειρία, τα χόμπυ σας ή ακόμη, γιατί όχι, για το αγαπημένο σας φαγητό, τηλεοπτικό πρόγραμμα, ζώο, παιχνίδι, άθλημα, μουσική κ.τ.λ..)
3. Ποιες είναι οι προσδοκίες σας από το συγκεκριμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο οποίο συμμετέχετε; Ποιες νέες γνώσεις, εμπειρίες και δεξιότητες θα θέλατε να αποκτήσετε από τη συμμετοχή σας; Ποιους κανόνες θα θέλατε να έχει το πρόγραμμα; Τι θα θέλατε να ρωτήσετε σχετικά μ' αυτό;
4. Σε ποιο τύπο μαθησιακών στυλ ανήκετε; Σας είχαμε προτείνει στην 4η δραστηριότητα της 1ης εβδομάδας να δείτε όσα αναγράφονται σχετικά με αυτό το θέμα ή και να κάνετε το test που θα βρείτε στην ιστοσελίδα <http://www.learning-styles-online.com/> Μπορείτε, ωστόσο, ακόμη και τώρα να ασχοληθείτε. [Ο όρος μαθησιακό στυλ χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ατομικές διαφορές στη μάθηση. Βασίζεται στην παραδοχή ότι κάθε άτομο έχει ένα διακριτό τρόπο να μαθαίνει, δηλαδή, να συλλέγει, να επεξεργάζεται και να οργανώνει τις πληροφορίες. (Σας υπενθυμίζουμε ότι σύμφωνα με το learning style inventory του Kolb τα τέσσερα (4) μαθησιακά στυλ είναι: το ενεργό, το στοχαστικό, το θεωρητικό και το πειραματιζόμενο)]

5. Επιλέξτε ένα από τα παρακάτω ρητά και γράψτε γιατί το επιλέξατε και σε τι σας εκφράζει.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΡΗΤΟΥ

- Το πιο σημαντικό είναι να μη σταματάς ποτέ να ρωτάς. Η περιέργεια έχει το δικό της λόγο ύπαρξης.
- Κάθε πρωί που ξυπνάω το πρώτο που με απασχολεί είναι το τι θέλω - Δυστυχία ή ευτυχία; Πάντα διαλέγω το δεύτερο αυτή είναι η εκλογή και η ζωή μου.
- "Υπάρχουν δυο είδη ανθρώπων σ' αυτόν τον κόσμο, οι καλοί και οι κακοί. Οι καλοί κοιμούνται καλύτερα, αλλά οι κακοί απολαμβάνουν περισσότερο τις ώρες που είναι ξύπνιοι"
- "Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ένας αόρατος κόσμος υπάρχει. Το πρόβλημα είναι πόσο απέχει απ' το σπίτι μας και μέχρι ποια ώρα μένει ανοιχτός"
- "Ό,τι επαναλαμβάνουμε, μας καθορίζει"
- Το μέλλον ανήκει σε αυτούς που πιστεύουν στην ομορφιά των ονείρων τους
- Ζήσε σα να 'ταν να πεθάνεις αύριο. Μάθε σα να 'ταν να ζεις για πάντα.
- Ο μυαλωμένος αντλεί περισσότερο όφελος από τους εχθρούς του παρά ο ανόητος.
- Ό,τι είμαστε είναι αποτέλεσμα του τι σκεφτόμαστε.
- "Οι μεγάλοι άνθρωποι μιλούν για ιδέες. Οι μεσαίοι άνθρωποι μιλούν για γεγονότα. Οι μικροί άνθρωποι μιλούν για τους άλλους."
- "Κανείς δεν είναι πιο υποδουλωμένος από εκείνους που εσφαλμένα πιστεύουν πως είναι ελεύθεροι"
- "Δε μπορείς να ανακαλύψεις νέους ωκεανούς αν δεν έχεις το κουράγιο να χάσεις την ακτή από τα μάτια σου"
- "Στόχευε για το φεγγάρι...ακόμα κι αν αστοχήσεις, θα βρεθείς κάπου ανάμεσα στα Αστέρια"

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΝΙΩΘΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΜΕ SANTA CLAUS. ΕΠΙΛΕΞΤΕ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΣ ΠΟΛΛΑ. ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΘΑ ΑΝΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΣΤΙΣ 02/01/2011.

- SANTA CLAUS Αρχείο

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΝΑΓΚΩΝ Ομάδα Συζητήσεων

Mr. Smith Ομάδα Συζητήσεων

4η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εγγραφές - Εξοικείωση με την πλατφόρμα -Διερεύνηση αναγκών συμμετεχόντων - Μαθησιακό Σύμβολαιο.

2011... ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ! ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ...και σύμφωνα με το slogan της WWF πολλές ευχές για

Ελευθερία, Επιβίωση, Ελπίδα, Αφοσίωση, Έμπνευση.

Αυτή την εβδομάδα:

1. Θα συνεχίσουμε τη διερεύνηση αναγκών
2. Θα γνωρίσουμε και θα εφαρμόσουμε ένα εργαλείο ανάλυσης το SWOT ANALYSIS
3. Θα μελετήσουμε και θα εμβαθύνουμε στο Νόμο 3879 "Ανάπτυξη της διά βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις"

Την επόμενη εβδομάδα θα ξεκινήσουμε τη θεωρητική εμβάθυνση με τη θεωρία της Ανδραγωγικής.

Ας ξεκινήσουμε, όμως, με ευχές για το 2011 μέσα από τη μουσική των ABBA. Θα μεταφερθούμε για το σκοπό αυτό, επιλέγοντας το πιο κάτω αρχείο στο YOU TUBE. Όταν επιστρέψετε θα σας περιμένουμε με το SWOT ANALYSIS.

Καλή διαδρομή και καλή συνέχεια...

- Happy New Year 2011 with Music from Abba Αρχείο

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1.

SWOT ANALYSIS

Το SWOT Analysis είναι ένα σημαντικό “εργαλείο” στην λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων και όχι μόνο. Εισηγητής του SWOT Analysis φέρεται να είναι ο Albert Humphrey, καθηγητής την δεκαετία του 60 - 70 στο Stanford University.

Η SWOT ανάλυση εξετάζει τα Ισχυρά (Strengths) και Αδύνατα (Weaknesses) σημεία τις Ευκαιρίες (Opportunities) και τις Απειλές (Threats) μιας ενδεχόμενης απόφασης και χωρίζεται σε δύο βασικά μέρη. Στην ανάλυση του εσωτερικού περιβάλλοντος που είναι τα Δυνατά (Strengths) και Αδύνατα (Weaknesses) σημεία, και στην ανάλυση του εξωτερικού περιβάλλοντος που είναι οι Ευκαιρίες (Opportunities) και οι απειλές (Threats).

Χρησιμοποιείται από πολλές επιχειρήσεις προκειμένου να αξιολογήσουν την κατάσταση που βρίσκονται σήμερα με σκοπό να πάρουν αποφάσεις και να διαμορφώσουν έτσι την μελλοντική στρατηγική τους, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί και στην εκπαίδευση.

Μπορούμε να ζητήσουμε από τους μαθητές μας να αξιολογήσουν μία κατάσταση ή μία απόφαση, καταγράφοντας μόνοι ή σε ομάδες τα ισχυρά τα αδύνατα σημεία, τις ευκαιρίες και τις απειλές.

Στόχος είναι να εντοπίσουμε και να αξιοποιήσουμε τα Δυνατά σημεία της επιχείρησης, να επενδύσουμε πάνω σε αυτά και να εκμεταλλευτούμε τις μελλοντικές ευκαιρίες που θα παρουσιαστούν. Είναι σημαντικό ότι μπορούμε να προσδιορίσουμε τις Απειλές και τους Κινδύνους που θα παρουσιαστούν και να τους αποφύγουμε με τα κατάλληλα βήματα. Θα είναι επιτυχία επίσης, αν καταφέρουμε να μετατρέψετε τις “απειλές” σε “ευκαιρίες”.

ΣΥΝΟΨΙΖΟΝΤΑΣ:

1. Μην αφήνετε τα πράγματα στην τύχη τους!
2. Βρείτε τα Δυνατά σημεία και επενδύστε σε αυτά.
3. Βρείτε τα Αδύνατα, και διορθώστε τα.
4. Εκμεταλλευτείτε της μελλοντικές Ευκαιρίες που θα παρουσιαστούν.
5. Εντοπίστε τους πιθανούς Κινδύνους και προετοιμαστείτε κατάλληλα

Θα επιχειρήσουμε στη συνέχεια να εφαρμόσουμε το SWOT Analysis στο πλαίσιο της διερεύνησης αναγκών του προγράμματος επιμόρφωσης στο οποίο συμμετέχουμε. Ετοιμάσαμε, λοιπόν, ένα e - swot analysis το οποίο, αφού αποθηκεύσετε στον υπολογιστή σας, θα το συμπληρώσετε και θα το στείλετε στην ηλεκτρονική διεύθυνση spiros@kioulanis.gr Γράψτε ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα δυνατά σημεία της επιμόρφωσης; Ποια είναι τα αδύνατα σημεία; Ποιες είναι οι ευκαιρίες που θα σας παρέχει; Και τέλος, ποιες είναι οι ενδεχόμενες απειλές;

Σύντομα θα ομαδοποιήσουμε τις απόψεις σας τις οποίες θα σας κοινοποιήσουμε. Εννοείται, βέβαια, ότι θα πρέπει να μην αφήσουμε τα πράγματα στην τύχη τους. Δηλαδή, να επενδύσουμε στα δυνατά σημεία, να διορθώσουμε τα αδύνατα, να εντοπίσουμε τους κινδύνους και τις απειλές και να βρούμε τρόπους αντιμετώπισης. Η επιτυχία της προσπάθειας για μία ακόμη φορά εξαρτάται από σας. Το αρχείο με το οποίο πρέπει να δουλέψετε είναι το SWOT ANALYSIS το οποίο και επισυνάπτουμε αμέσως.

- SWOT ANALYSIS Έγγραφο Word
- [ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.](#)

NOMOS ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3879 Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις.

Στο Νόμο 3879 του 2010 για την Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης (ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟΝ ΜΕΛΕΤΗΣΕΤΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ), στον ορισμό που δίνεται για τη δια βίου μάθηση (άρθρο 2, παρ. 1) σηματοδοτείται η ισόρροπη ανάπτυξη της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και της γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων:

Ως «Συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση», σύμφωνα με το άρθρο 2, ορίζεται η κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού που συμπληρώνει, εκσυγχρονίζει ή και αναβαθμίζει γνώσεις, ικανότητες και δεξιότητες, οι οποίες αποκτήθηκαν από τα συστή-

ματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης ή από επαγγελματική εμπειρία με στόχο την ένταξη ή επανένταξη στην αγορά εργασίας,

Η «Γενική εκπαίδευση ενηλίκων» (άρθρο 2) περιλαμβάνει όλες τις οργανωμένες μαθησιακές δραστηριότητες που απευθύνονται σε ενηλίκους και στοχεύουν στον εμπλουτισμό γνώσεων, στην ανάπτυξη και βελτίωση ικανοτήτων και δεξιοτήτων, στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και της ιδιότητας του ενεργού πολίτη, καθώς και στην άμβλυνση των μορφωτικών και κοινωνικών ανισοτήτων. Παρέχεται από φορείς της τυπικής εκπαίδευσης και από φορείς της μη τυπικής εκπαίδευσης.

Ως «Τυπική εκπαίδευση» (άρθρο 2) ορίζεται η εκπαίδευση που παρέχεται στο πλαίσιο του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος, οδηγεί στην απόκτηση πιστοποιητικών αναγνωρισμένων σε εθνικό επίπεδο από τις δημόσιες αρχές και αποτελεί μέρος της διαβαθμισμένης εκπαιδευτικής κλίμακας.

Ως «Μη τυπική εκπαίδευση» (άρθρο 2) ορίζεται η εκπαίδευση που παρέχεται σε οργανωμένο εκπαιδευτικό πλαίσιο εκτός του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος και μπορεί να οδηγήσει στην απόκτηση πιστοποιητικών αναγνωρισμένων σε εθνικό επίπεδο. Περιλαμβάνει την αρχική επαγγελματική κατάρτιση, τη συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση και τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

«Δια Βίου Μάθηση» είναι όλες οι μορφές μαθησιακών δραστηριοτήτων στη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου, που αποσκοπούν στην απόκτηση ή στην ανάπτυξη γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων, οι οποίες συμβάλλουν στη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας, στην επαγγελματική ένταξη και εξέλιξη του ατόμου, στην κοινωνική συνοχή, στην ανάπτυξη της ικανότητας ενεργού συμμετοχής στα κοινά και στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη».

Επισκεφτείτε το FORUM της 4ης εβδομάδας και απαντήστε στις ερωτήσεις:

1. Στη Μελέτη Περίπτωσης ο Κώστας προτείνει στο Μάρκο μία σειρά από δραστηριότητες που κατά κύριο λόγο σχετίζονται με την αυτό-μόρφωσή του (μελέτη βιβλίων, συμμετοχή σε σεμινάρια κ.λ.π). Η διαδικασία αυτής της αυτό-μόρφωσης σε ποια μορφή μάθησης ανήκει σύμφωνα με το Νόμο; (άρθρο 2).
2. Μαθαίνουμε, από τη στιγμή της γέννησης (ή και πριν απ' αυτή κατά την περίοδο της κύησης) έως και τη στιγμή που θα φύγουμε από τη ζωή. Η μάθηση αποτελεί ουσιαστικά μια προσωπική διεργασία, συνεπώς μπορεί να θεωρηθεί ότι παραπέμπει (και) στην άτυπη μάθηση, που πραγματοποιείται εκτός οργανωμένου εκπαιδευτικού πλαισίου και συνεπώς αποτελεί ατομική ευθύνη του κάθε πολίτη (μαθαίνουμε συζητώντας και αλληλεπιδρώντας με άλλους, διαβάζοντας ένα βιβλίο, βλέποντας τηλεόραση, παρακολουθώντας μία ομιλία κ.λ.π). Αντίθετα, ο όρος «εκπαίδευση» παραπέμπει με σαφήνεια σε οργανωμένες ή/και θεσμοθετημένες δραστηριότητες μάθησης, οι οποίες πραγματοποιούνται μέσα σε συγκροτημένο εκπαιδευτικό πλαίσιο (που έχει προγράμματα σπουδών, υποδομές, διδάσκοντες κ.ά.). Ποιον όρο θεωρείτε περισσότερο δόκιμο; Διά βίου μάθηση ή διά βίου εκπαίδευση; Ένα παράδειγμα: Τα τελευταία χρόνια η Γενική Γραμματεία Εκπαί-

δευσης Ενηλίκων, μετονομάστηκε σε Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης. Θα μπορούσε να σκεφτεί κανείς, ότι με τον τρόπο αυτό η Πολιτεία αποποιείται τις ευθύνες της μεταφέροντας την ευθύνη της μόρφωσης στους πολίτες τη στιγμή που η ίδια έχει τον πρώτο λόγο για τη δημιουργία προγραμμάτων εκπαίδευσης ενηλίκων. (συμβουλευτείτε και το άρθρο 6).

3. Στο άρθρο 22, παρ. 2, προβλέπεται η σύνδεση των δραστηριοτήτων δια βίου μάθησης με το σχολείο μέσα από τη συμμετοχή των οργάνων της σχολικής κοινότητας στην εκπόνηση κάθε τοπικού προγράμματος δια βίου μάθησης. Επίσης, στο άρθρο 8, παρ. 1α, προβλέπονται δραστηριότητες σύνδεσης των σχολικών μονάδων με την κοινωνία (λ.χ. ενημέρωση των μαθητών από εκπροσώπους φορέων σχετικά με το κοινωνικό και οικονομικό γίνεσθαι, εκπαιδευτικές επισκέψεις, ενεργητική εμπλοκή των γονέων σε ζητήματα που αφορούν στην οργάνωση του σχολείου κ.ά.). Σας ζητούν προτάσεις για την εφαρμογή όσων αναφέρονται στα άρθρα 22 και 8, στο σχολείο που διδάσκετε. Καταθέστε επιγραμματικά μία πρόταση.

- N 3879 ΔΙΑ ΒΙΟΥ Έγγραφο Acrobat Reader PDF

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 3.

Η θεωρία λέει ότι οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι αντιμετωπίζουν τριών ειδών εμπόδια στη μάθηση:

- Εμπόδια τα οποία προκύπτουν από τις καταστάσεις ζωής.
- Εμπόδια που αφορούν το εκπαιδευτικό πλαίσιο.
- Εμπόδια που σχετίζονται με την προδιάθεση κάθε ατόμου .

Η διερεύνηση των εκπαιδευτικών αναγκών των ενηλίκων εκπαιδευομένων έχει ιδιαίτερη σημασία για την εκπαίδευση ενηλίκων, καθώς θέτει τις προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση των εμποδίων της μάθησης και καθορίζει την επιτυχή πορεία ενός προγράμματος εκπαίδευσης. Την προηγούμενη εβδομάδα ζητήσαμε μεταξύ άλλων από τους συμμετέχοντες στην επιμόρφωση να γράψουν τους λόγους εμπλοκής τους στο πρόγραμμα επιμόρφωσης και τις προσδοκίες τις οποίες έχουν από αυτό.

Επισκεφτείτε το FORUM της προηγούμενης εβδομάδας, μελετήστε τις απαντήσεις και σκιαγραφείστε, με βάση τα στοιχεία αυτά, ένα γενικό προφίλ των συμμετεχόντων στο FORUM της 4^{ης} εβδομάδας. (Θέμα: Διερεύνηση αναγκών). Ποιες είναι οι βασικές δυσκολίες και τα εμπόδια που έχουν καταγραφεί, ποιες οι προσδοκίες των συμμετεχόντων στην επιμόρφωση; Τι θα προτείνατε για το πρόγραμμα μέσα από όσα διαβάσατε;

- FORUM ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ 4ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζήτησεων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 4

Σας προτείνουμε δύο χρήσιμες ιστοσελίδες σε όλη τη διαδικασία της επιμόρφωσης και όχι μόνο. Το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ και την ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ. Μπορείτε, αρχικά, να περιηγηθείτε ελεύθερα σ' αυτές - αργότερα θα σας ζητήσουμε συγκεκριμένα πράγματα.

- ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ Αρχείο
- ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Αρχείο
- Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η 4η εβδομάδα μελέτης. Από την επόμενη εβδομάδα θα ξεκινήσουμε να συζητάμε το θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων, στη βάση των πορισμάτων της διερεύνησης αναγκών που επιχειρήσαμε στις δύο τελευταίες εβδομάδες. Παράλληλα, με την τέταρτη εβδομάδα τελειώνουν και οι γιορτές. Τα φώτα σβήνουν. Η Ονειρούπολη κλείνει σιγά-σιγά τις πόρτες της. Ωστόσο, θα σας προτείνουμε να μη πάψετε ποτέ να ονειρεύεστε. Να ονειρεύεστε και να αντιστέκεστε. Για το σκοπό αυτό θα επιχειρήσουμε να κλείσουμε την 4η εβδομάδα μελέτης μέσα από τα χρώματα με τα οποία ο Έντβαρντ Μύνχ ζωγράφισε την «Κραυγή». Ένας άνθρωπος, που το πλήθος τον έχει εξουθενώσει. Σιωπηλές συγκατανεύσεις, παγωμένα χαμόγελα, άψυχα λόγια, όλα κομμάτια σε κάθε του βήμα, επιχειρούν να τον εξορίζουν από τους πόθους και τα όνειρά του, τη στιγμή που ο ίδιοςουρλιάζει και σπάζει τον κλοιό. ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ!

5η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

- ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ - Βασικές θεωρίες της εκπαίδευσης ενηλίκων: Η θεωρία της Ανδραγωγικής του M. Knowles.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ! 2011 λοιπόν -το 2010 είναι πλέον παρελθόν- και, όπως γράφει η κορυφαία Πολωνή ποιήτρια, Άννα Καμιένσκα, αναζητώντας ένα «μονοπάτι στα δάση», δεν θα πρέπει ίσως να εμπιστευόμαστε την αλήθεια των αναμνήσεων, αφού ό,τι μας εγκαταλείπει αναχωρεί για πάντα. Ωστόσο, συμπληρώνει, πως υπάρχει πάντα ένα ρεύμα αυτού του καθαγιασμένου ποταμού, στο οποίο θέλουμε να μείνουμε πιστοί και αφορά στα πρώτα μας ξαφνιάσματα. Είναι εκείνο που δίνει νόημα στην πορεία μας μέσα στο χρόνο, καθώς την κάνει να μοιάζει με την πορεία ενός ποιητή, που, όταν αρχίζει να την πραγματώνει ανακαλύπτοντας την αποστολή του, η ποίησή του γίνεται αμέσως αυθεντική. Πρόκειται για μία αποστολή, η οποία δεν ολοκληρώνεται με την έκδοση κάποιας ποιητικής συλλογής, όσο καλή και αν είναι, αλλά για μία αποστολή η οποία κάνει έναν ολόκληρο κύκλο, διαρκεί διά βίου και είναι μια αφοσίωση όχι μόνο στην ποιητική τέχνη αλλά κυρίως στην τέχνη της ζωής.

Θα συζητήσουμε αυτή την εβδομάδα τα αποτελέσματα από τη διερεύνηση αναγκών, θα οργανώσουμε το μαθησιακό συμβόλαιο και θα ξεκινήσουμε το θεωρητικό μέρος αυτής της επιμόρφωσης με τη θεωρία της Ανδραγωγικής του M. Knowles.

Στις τελευταίες εβδομάδες και σε ότι αφορά στη διερεύνηση των αναγκών, κάναμε μία σειρά από δραστηριότητες, όπως το ημερολόγιο συναισθημάτων, το swot analysis, η δραστηριότητα με τα ρητά στο forum, το test μαθησιακών στυλ κ.λ.π.

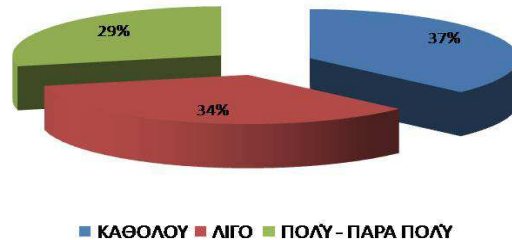
Ας δούμε και ας αξιολογήσουμε μαζί κάποια συμπεράσματα...

Στο ημερολόγιο συναισθημάτων το 86% δηλώσατε πολύ έως πάρα πολύ ικανοποιημένοι/ες από τη συμμετοχή σας στην επιμόρφωση

Όμως σε ένα μεγάλο ποσοστό (63%) δηλώσατε, λίγο έως πάρα πολύ, φόβο και άγχος για το άγνωστο.

ΑΓΧΟΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

- Μεγάλη ικανοποίηση από τη συμμετοχή στο πρόγραμμα, αλλά και άγχος.
- Κατά μία έννοια μικτά συναισθήματα. Σαφώς και είναι κάτι που θα πρέπει να μας προβληματίσει.
- Παράλληλα, από την επεξεργασία του swot analysis φαίνεται ότι τα δυνατά σημεία της επιμόρφωσης είναι πάρα πολλά. Αρκετά από αυτά έχουν άμεση σχέση με τα "δυνατά σημεία" της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης: ευελιξία χρόνου και χώρου κ.λ.π. Στα αδύνατα σημεία τονίζονται ιδιαίτερα η έμμεση επικοινωνία και η μη ύπαρξη συναντήσεων στις ευκαιρίες, η δυνατότητα γνωριμίας συναδέλφων από όλη την Ελλάδα και η ανταλλαγή εμπειριών και στις απειλές ο κίνδυνος διαρροής για διάφορους λόγους, όπως η αμέλεια. Επισυνάπτουμε στη συνέχεια ένα συγκεντρωτικό swot analysis με κάποιες ενδεικτικές απαντήσεις, από ότι μας είχατε στείλει έως και τις 05/01/2011.

Μπορείτε να το ανοίξετε να το δείτε και συνεχίζουμε..(Σημ. έχει γίνει αντιγραφή επικόλληση των απόψεων που έχετε καταθέσει, χωρίς καμία επεξεργασία: ορθογραφίας, σύνταξης κ.λ.π)

- ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ SWOT ANALYSIS Έγγραφο Word
- ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

Η επιμόρφωση στην οποία συμμετέχετε αποτελεί μία μορφή επιμόρφωσης στην οποία συμμετέχετε με τη θέλησή σας με σκοπό να αποκομίσετε οφέλη σύμφωνα με τις προσδοκίες σας. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να απολαμβάνετε τη διαδικασία. Με βάση αυτή την προοπτική, αλλά και τις δικές σας προσδοκίες από την επιμόρφωση διαμορφώσαμε ένα "μαθησιακό συμβόλαιο" το οποίο σας παρουσιάζουμε αμέσως.

Επιλέξαμε να σας το παρουσιάσουμε με ένα πρωτότυπο τρόπο: ακούγοντας μουσική. Ακούγοντας για την ακρίβεια χαλαρωτική μουσική από την υπέροχη φωνή της Celine Dion. Λέγεται, ότι η καλύτερη κατάσταση για να μπορέσουμε να αφομοιώσουμε αυτά που μελετάμε και να βρούμε λύσεις σε οποιοδήποτε προβληματισμό, είναι η χαλάρωση. Το Je sais pas (I don't Know) που επιλέξαμε κυκλοφόρησε το 1995 και η ίδια η Celine Dion παραδέχεται ότι είναι ένα από τα αγαπημένα της τραγούδια γιατί της εγείρει συναισθήματα. Θα το ακούσετε στη Γαλλική γλώσσα (Σημ. Στο τέλος του

υλικού αυτής της εβδομάδας σας δίνουμε το σύνδεσμο για να το δείτε στο youtube και στην αγγλική του έκδοση). Το επιλέξαμε, ωστόσο, για έναν επιπλέον λόγο: γιατί τονίζεται σ' αυτό πως τίποτε δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο μας αν θέλουμε να συνεχίσουμε...

A mountain of stone, a door of steel.

Can't stand in my way, I'd go on.

Brutal machines, unbending laws

Can't slow me down, I'd go on.....

Νομίζω, πως είναι αυτό που χρειαζόμαστε. Να χαλαρώσουμε και να απολαύσουμε το ταξίδι.

Ανοίξτε, λοιπόν, το αρχείο "μαθησιακό συμβόλαιο" που ακολουθεί, (μαζί και τα ηχεία του υπολογιστή σας) και καλό ταξίδι στον κόσμο της εκπαίδευσης ενηλίκων...

- ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ Αρχείο Ήχου
- Προσέξτε στο σημείο αυτό κάτι βασικό. Το μαθησιακό συμβόλαιο είναι απαραίτητο να επαναπροσδιορίζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα με βάση τις εκάστοτε συνθήκες που επικρατούν. Γι' αυτό το λόγο, ανοίγουμε στο σημείο αυτό ένα χώρο (forum) στον οποίο μπορείτε να μπαίνετε οποιαδήποτε στιγμή και να προτείνετε οτιδήποτε σχετικά με αυτό. Το forum αυτό με την ονομασία "ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ" θα μεταφέρεται κάθε φορά στην επόμενη εβδομάδα μελέτης, ώστε να κάνετε όταν το κρίνετε σκόπιμο τις παρεμβάσεις σας. Επισκεφτείτε λοιπόν το σχετικό χώρο.....υπογράψτε το μαθησιακό συμβόλαιο και ξεκινάμε!

Το forum "μαθησιακό συμβόλαιο" μεταφέρεται κάθε φορά στην επόμενη εβδομάδα μελέτης - μπορείτε να το βρείτε να το υπογράψετε ή να τοποθετηθείτε σχετικά στην εβδομάδα μελέτης που βρισκόμαστε αυτή τη χρονική στιγμή.

- Η ιδιαιτερότητα και ο σκοπός της εκπαίδευσης ενηλίκων.

Θα ξεκινήσουμε με ένα απόσπασμα του Α. Κόκκου, αναφορικά με την ιδιαιτερότητα και το σκοπό της εκπαίδευσης ενηλίκων, το οποίο αποτελεί και μία "μικρή ιστορική αναδρομή" στην εκπαίδευση ενηλίκων. Μελετήστε το προσεχτικά γιατί ουσιαστικά προδιαγράφει και την πορεία μας σ' αυτή την επιμόρφωση. Πολλά από τα ονόματα που θα συναντήσετε εδώ θα μας απασχολήσουν στη συνέχεια. Πρόκειται για μία πορεία από τον Μ. Knowles προς τον J. Mezirow.

...Γράφοντας για την ιδιαιτερότητα και το σκοπό της εκπαίδευσης ενηλίκων, ο Αλέξης Κόκκος τονίζει ότι οι θεμελιωτές της εκπαίδευσης ενηλίκων επιχείρησαν ήδη από τη δεκαετία του 1960 να αναπτύξουν μια θεωρία που να αποδεικνύει ότι ο τρόπος με τον οποίο μαθαίνουν οι ενήλικοι και ο σκοπός της εκπαίδευσής τους διαφέρουν από εκεί-

νους που αφορούν τους ανηλίκους. Ο πρώτος που επεξεργάστηκε συστηματικά το ζήτημα ήταν ο Malcolm Knowles (1913-1977), οι απόψεις του οποίου άσκησαν μεγάλη επιρροή τις δεκαετίες 1970-1980. Με το βιβλίο του που είχε τον χαρακτηριστικό τίτλο “*The Modern Practice of Adult Education : Andragogy versus Pedagogy* ” (1970) διατύπωσε τη θεωρία της ανδραγωγικής. Υποστήριξε, ότι οι ενήλικοι σκέπτονται και συμπεριφέρονται κατά τρόπο ριζικά διαφορετικό από τους ανηλίκους. Έχουν πολύ ευρύτερο και διαφορετικής υφής απόθεμα εμπειριών, έχουν έντονη ανάγκη να αυτοκαθορίζονται και επιζητούν να συμμετέχουν ενεργητικά στις διαδικασίες που τους αφορούν.

Στις απόψεις του Knowles ασκήθηκε έντονη κριτική από μελετητές της εκπαίδευσης ενηλίκων, σύμφωνα με τους οποίους η ανδραγωγική δεν αποτελεί ολοκληρωμένη θεωρία αλλά απλό σύνολο αξιωμάτων που δεν βασίζονται σε επιστημονική τεκμηρίωση (Brookfield). Επίσης προσήψαν στον Knowles την κατηγορία ότι η διάθεση αυτοκαθορισμού στην εκπαιδευτική διεργασία δεν χαρακτηρίζει εξ ορισμού τους ενηλίκους, δεδομένου ότι πολλοί δέχονται - και συχνά επιδιώκουν - το ρόλο του παθητικού εκπαιδευομένου (Rogers, Jarvis).

Ταυτόχρονα, στις δεκαετίες 1970-1980, αρκετοί άλλοι διανοητές στράφηκαν στη διερεύνηση των χαρακτηριστικών των ενηλίκων ως εκπαιδευομένων, θέλοντας να αντλήσουν συμπεράσματα για τις διδακτικές πρακτικές που ενδείκνυται να χρησιμοποιούνται (Cross, Houle, Knox, Kolb, Rogers, Smith). Εξετάστηκαν ζητήματα όπως η υποκίνηση των ενηλίκων απέναντι στην εκπαίδευση, οι μαθησιακοί τους στόχοι, οι τρόποι με τους οποίους μαθαίνουν, τα εσωτερικά και εξωτερικά εμπόδια απέναντι στη μάθηση κ.ά., χωρίς ωστόσο αυτές οι αναζητήσεις να καταλήγουν σε μια γενική θεωρία αναγνωρισμένου κύρους που να αναδεικνύει την ειδοποιό διαφορά και τον ειδικό σκοπό της ενήλικης μάθησης. Το κενό καλύφθηκε σε μεγάλο βαθμό τα τελευταία 15 χρόνια από τους J. Mezirow και St. Brookfield κυρίως, χωρίς να παραγνωρίζεται η συνεισφορά άλλων μελετητών, όπως οι D. Boud, P.

Καθοριστικής σημασίας είναι το έργο του Jack Mezirow, που αποτελεί το επίκεντρο των συζητήσεων για την εκπαίδευση ενηλίκων τα τελευταία χρόνια. Ο ίδιος όρισε τη θεωρία του ως “θεωρία μετασχηματίζουσας μάθησης”, που επιδιώκει να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο δομείται η ενήλικη μάθηση και να προσδιορίσει τις διεργασίες σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να μετασχηματίζονται τα πλαίσια αναφοράς με βάση τα οποία αντιλαμβανόμαστε και ερμηνεύουμε τις εμπειρίες μας.

- Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗΣ

Θα δούμε στη συνέχεια έξι (6) βασικές παραδοχές της θεωρίας της Ανδραγωγικής...

1. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης.
2. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη και την ικανότητα να αυτοκαθορίζονται και να παίρνουν οι ίδιοι αποφάσεις για τη ζωή τους.

3. Οι ενήλικοι εισέρχονται στην εκπαιδευτική διεργασία φέρνοντας μαζί τους ένα απόθεμα εμπειριών, που είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφορετικής υφής από εκείνο των παιδιών και αποτελεί πολύτιμη πηγή.

4. Οι ενήλικοι θέλουν να αποκτούν γνώσεις σχετικές με τις συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν, ώστε να μπορούν να δρουν αποτελεσματικά.

5. Οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα και όχι την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων.

6. Τέλος, τα πιο σημαντικά κίνητρα μάθησης για τους ενηλίκους δεν είναι τα εξωτερικά (προαγωγή, καλύτερες αποδοχές κ.λπ.), αλλά τα εσωτερικά (αυτοεκτίμηση, ικανοποίηση από την εργασία κ.λπ.)

Κόκκος, Α. (2005). Εκπαίδευση Ενηλίκων: Ανιχνεύοντας το πεδίο. Αθήνα: Μεταίχμιο. σσ. 48-50.

- Αρχές Μάθησης Ενηλίκων

Οι αρχές που χαρακτηρίζουν τις διεργασίες μάθησης στους ενηλίκους μπορούν να συνοψισθούν στα παρακάτω σημεία. (Σκεφτείτε: έχει επιδράσει η θεωρία της Ανδραγωγικής στις παρακάτω παραδοχές;)

1. Η μάθηση στους ενήλικες οικοδομείται αποτελεσματικά εφόσον ενεργοποιούνται η σκέψη, η θεωρητική εμβάθυνση αλλά και η δράση. Αυτή οδηγεί με τη σειρά της σε νέα νοητική επεξεργασία της ύλης και ενδεχόμενα σε αλλαγή στάσης των διδασκομένων. Πρόκειται για τη διαδικασία σύνδεσης της σκέψης με τη δράση.
2. Για να είναι αποδεκτή και αποτελεσματική η διδασκαλία, οι διδασκόμενοι πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής διεργασίας. Πρέπει δηλ. η διδασκαλία να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα του ενηλίκου και να μπορεί να προσαρμοστεί σ' αυτά. Να σέβεται το ρυθμό με τον οποίο μπορεί να μαθαίνει ο ενήλικος και να υπηρετεί τις μαθησιακές του δυνατότητες.
3. Η ενεργητική συμμετοχή των διδασκομένων στην πορεία μάθησης καθιστά δυνατή την αρχή της ευρετικής πορείας προς τη γνώση. Η πορεία αυτή πραγματοποιείται κυρίως μέσω της αλληλεπίδρασης των διδασκομένων με το προς επεξεργασία υλικό και διευκολύνεται εφόσον λαμβάνονται υπόψη οι εμπειρίες και οι γνώσεις τους.
4. Ο σεβασμός του τρόπου σκέψης του άλλου, η ανάδειξη και η αποδοχή διαφορετικών οπτικών κατά την προσέγγιση ενός θέματος, η αναζήτηση αιτίων και η συνεχής διαπραγμάτευση των απόψεων αποτελούν το πλαίσιο μέσα στο οποίο τοποθετείται και αναπτύσσεται ο κριτικός τρόπος σκέψης, μία ακόμη βασική αρχή στην εκπαίδευση ενηλίκων.

5. Η εκπαίδευση ενηλίκων αναγνωρίζει ότι η μάθηση αποτελεί συνάρτηση της επικοινωνίας και της αλληλεπίδρασης διδασκόντων και διδασκομένων.
6. Ο ενήλικος δεν μαθαίνει όπως ένα παιδί. Δεν μπορεί κανείς να μεταφέρει στην παιδαγωγική των ενηλίκων τις κλασικές παιδαγωγικές σχολικές μεθόδους. Ο ενήλικος όμως μαθαίνει όταν καταλαβαίνει, όταν η εκπαίδευση έχει άμεση σχέση με την καθημερινότητά του, όταν αντιλαμβάνεται, κατανοεί και αποδέχεται τους στόχους του εκπαιδευτικού προγράμματος, όταν ενεργεί και εμπλέκεται, όταν ο εκπαιδευτής ξέρει να αξιοποιεί τα αποτελέσματα της επιτυχίας και της αποτυχίας, όταν νιώθει ενταγμένος σε μία ομάδα, όταν μαθαίνει σε κλίμα που ευνοεί τη συμμετοχή.
7. Οι ενήλικοι δεν θεωρούν δεδομένο το κύρος του εκπαιδευτή. Ο τελευταίος είναι και αυτός ενήλικος, έχει μία επαγγελματική δραστηριότητα, όπως και ο εκπαιδευόμενος, και δεν είναι αυθεντία.
8. Οι ενήλικοι θέλουν να λαμβάνονται υπόψη τις κεκτημένες γνώσεις τους και την εμπειρία τους. Δεν φτάνουν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα με παντελή έλλειψη γνώσεων, ούτε με την επιθυμία να μάθουν τα πάντα, αλλά ως φορείς μίας σύνθετης πραγματικότητας, αναζητώντας τα εργαλεία που θα τους βοηθήσουν στην επαγγελματική και προσωπική τους πορεία.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κόνσολας Μ. «Διδακτική Μεθοδολογία στην Εκπαίδευση Ενηλίκων: Μια εναλλακτική Πρόταση Διδασκαλίας με την Αξιοποίηση των Νέων Τεχνολογιών». Πρακτικά Πανελλήνιου Συνεδρίου για τη διά βίου μάθηση, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Βόλος) 2006

Roggers Al., (1999). “Η εκπαίδευση ενηλίκων”, Μετ. Μ. Παπαδοπούλου-Μ.Τόμπρου, Μεταίχμιο.

- ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΥΛΙΚΟ: ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ

Θα μεταφερθούμε τώρα στο youtube για να δούμε ένα βίντεο. Είναι στην αγγλική γλώσσα, ωστόσο είναι πολύ κατατοπιστικό. Θα δείτε σ' αυτό μια μικρή και συνοπτική ιστορική αναδρομή στην ανδραγωγική πριν και μετά τον Knowles, αλλά κυρίως μία περιγραφή της μεθόδου και σύγκριση με την Παιδαγωγική (με την έννοια του τρόπου με τον οποίο μαθαίνουν τα παιδιά). Πολλοί ισχυρίζονται (τονίζεται στο βίντεο) ότι η ανδραγωγική αποτελεί μία καλή αρχή διδασκαλίας γενικότερα και όχι μόνο ένα θεωρητικό πλαίσιο που θα μπορούσε να εφαρμοστεί αποκλειστικά στην εκπαίδευση ενηλίκων. Αυτό θα είναι και το θέμα συζήτησης αυτής της εβδομάδας. Περισσότερες πληροφορίες τόσο για την ιστορία όσο και για τη θεωρία της ανδραγωγικής μπορείτε να βρείτε στο κείμενο που επισυνάπτουμε (και αυτό είναι στην αγγλική γλώσσα) Δείτε τα και συζητάμε στη συνέχεια....

- Malcom Knowles - Κείμενο στα Αγγλικά Έγγραφο Word
- Andragogy (Adult Learning) video Αρχείο

ΣΥΖΗΤΗΣΗ 5ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συζητήστε ελεύθερα σχετικά με τη θεωρία της ανδραγωγικής σε δύο επίπεδα:

α) η «ανδραγωγική στην εκπαίδευση ενηλίκων» και,

β) «εφαρμογή της ανδραγωγικής γενικότερα στην εκπαίδευση»

Ποια είναι τα δυνατά και ποια τα αδύνατα σημεία της μεθόδου τόσο στη μία όσο και στην άλλη περίπτωση?

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

- ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ- Ομάδα Συζητήσεων
- από Σπύρος Κιουλάνης - Παρασκευή, 7 Ιανουάριος 2011, 02:00 μμ

Συζητήστε ελεύθερα σχετικά με τη θεωρία της Ανδραγωγικής σε δύο επίπεδα:

α) η «Ανδραγωγική στην εκπαίδευση ενηλίκων» και,

β) «εφαρμογή της ανδραγωγικής γενικότερα στην εκπαίδευση».

Ποια είναι τα δυνατά και ποια τα αδύνατα σημεία της μεθόδου τόσο στη μία όσο και στην άλλη περίπτωση?

- από NK - Δευτέρα, 10 Ιανουάριος 2011, 03:21 μμ

Η Ανδραγωγική στην εκπαίδευση ενηλίκων

Οι βασικές παραδοχές της Ανδραγωγικής μπορούν να οδηγήσουν σε μια σειρά από εκπαιδευτικές πρακτικές που μπορεί να εφαρμόσει ένας εκπαιδευτής ενηλίκων. Συγκεκριμένα:

1. Το μαθησιακό κλίμα σε κάθε πρόγραμμα εκπαίδευσης ενηλίκων πρέπει να χαρακτηρίζεται από τον αλληλοσεβασμό και την αλληλεπίδραση εκπαιδευτών - εκπαιδευομένων.
2. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα οικοδομείται με βάση τις ανάγκες των εκπαιδευομένων. Οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να μαθαίνουν ό,τι χρειάζονται και επομένως να συνδέεται η εκπαίδευσή τους με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στο κοινωνικό πλαίσιο.
3. Οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να συμμετέχουν ενεργητικά σε όλα τα στάδια πραγματοποίησης ενός προγράμματος (σχεδιασμός, ρυθμός εκπαίδευσης, μαθησιακά αντικείμενα, αξιολόγηση).
4. Ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι περισσότερο ένας συντονιστής των ενεργειών κατά την εκπαιδευτική διαδικασία παρά ένας καθοδηγητής.
5. Τέλος, ο εκπαιδευτής πρέπει να χρησιμοποιεί εκπαιδευτικές μεθόδους που προάγουν την αλληλεπίδραση, την ανταλλαγή εμπειριών, τη συμμετοχή (ενεργητικές μεθόδους διδασκαλίας).

β) Εφαρμογή της ανδραγωγικής γενικότερα στην εκπαίδευση

Καταρχήν από τις έξι παραδοχές του Knowles πιστεύω πως μόνο εκείνη που αναφέρεται στην εμπειρία μπορεί επαρκώς να υποστηριχθεί. Από την άλλη και οι ανήλικοι χαρακτηρίζονται από την τάση αυτοκαθορισμού και την ανάγκη να συμμετέχουν ενεργητικά στις διεργασίες που τα αφορούν. Επίσης, και οι ανήλικοι έχουν κίνητρο για την απόκτηση γνώσεων σχετικά με αντικείμενα που τους ενδιαφέρουν. Οι τρόποι που μαθαίνουν οι ανήλικοι και οι ενήλικοι δεν είναι τελείως διαφορετικοί και, επομένως, πολλές από τις παραδοχές μπορούν να εφαρμοστούν γενικότερα στην εκπαίδευση.

- από ΑΤ- Τρίτη, 11 Ιανουάριος 2011, 10:38 πμ

1. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης.

Πιστεύω ότι και οι ενήλικοι θέλουν να ξερούν το "γιατί" μαθαίνουν κάτι, γι' αυτό και συχνά ρωτούν σε τι θα τους χρησιμεύσει το κάθε μαθησιακό αντικείμενο που διδάσκονται στο σχολείο. Η διαφορά είναι ότι τα παιδιά δεν είναι σε θέση λόγω του νεαρού της ηλικίας τους και της έλλειψης εμπειριών να αντιληφθούν επακριβώς τις ανάγκες τους, οι οποίες ενδέχεται να αλλάζουν από χρόνο σε χρόνο και επομένως αυτό που τους αρέσει τώρα μπορεί σε 1 μήνα να το βαρεθούν και να δοκιμάσουν κάτι άλλο, το οποίο επίσης να μην τους προκαλέσει τελικά το ενδιαφέρον.

2. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη και την ικανότητα να αυτοκαθορίζονται και να παίρνουν οι ίδιοι αποφάσεις για τη ζωή τους.

Η ανδραγωγική, σ' αυτή την περίπτωση, δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην εκπαίδευση, γιατί οι έφηβοι δυσκολεύονται να αυτοκαθοριστούν και συνήθως καθορίζονται μέσω των άλλων-κυρίως των συνομηλίκων τους-αλλά και της οικογένειάς τους. Ακόμα και όταν πιστεύουν ότι αποφασίζουν μόνοι τους για τη ζωή τους, τελικά η επιρροή της οικογένειας και του κοινωνικού περιβάλλοντος είναι καθοριστική.

3. Οι ενήλικοι εισέρχονται στην εκπαιδευτική διεργασία φέρνοντας μαζί τους ένα απόθεμα εμπειριών, που είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφορετικής υφής από εκείνο των παιδιών και αποτελεί πολύτιμη πηγή.

Οι ενήλικοι διαθέτουν εμπειρία εργασιακή, κοινωνική, αυτογνωσιακή, οικονομική που δεν είναι δυνατόν να διαθέτει ένας ανήλικος. Η εμπειρία τους αυτή, αν αξιοποιηθεί από τους εκπαιδευτές τους μπορεί να αποβεί πολύτιμη και εποικοδομητική στην εκπαιδευτική διαδικασία.

4. Οι ενήλικοι θέλουν να αποκτούν γνώσεις σχετικές με τις συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν, ώστε να μπορούν να δρουν αποτελεσματικά.

Η ανάγκη αυτή αφορά ,θεωρώ, τόσο τους ενηλίκους όσο και τους ανηλίκους ,οπότε θα μπορούσε και η τυπική πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση να υιοθετήσει αυτό το στόχο.

5. Οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα και όχι την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων.

6. Τέλος, τα πιο σημαντικά κίνητρα μάθησης για τους ενηλίκους δεν είναι τα εξωτερικά (προαγωγή, καλύτερες αποδοχές κ.λπ.) αλλά τα εσωτερικά (αυτοεκτίμηση, ικανοποίηση από την εργασία κ.λ.π.)

Οι δυο τελευταίες αρχές της Ανδραγωγικής σχετικά με τα κίνητρα μάθησης και τους μαθησιακούς προσανατολισμούς των ενηλίκων πιστεύω ότι είναι δύσκολο να εφαρμοστούν στα σχολεία γιατί α)ναι μεν τα εσωτερικά κίνητρα είναι εξίσου σημαντικά και για τους εφήβους αλλά τα εξωτερικά τους ενεργοποιούν περισσότερο και β)οι μικρότεροι μαθητές αλλά και οι έφηβοι δε γνωρίζουν τι ακριβώς θέλουν να μάθουν και γιατί .

Απάντηση: Re: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

από ΖΚ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 07:38 μμ

Συμφωνώ απόλυτα με την αναλυτική τοποθέτηση της e-συνεκπαιδευόμενης μας Άννας Τσέρμπη!!

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

από ΕΧ- Τρίτη, 11 Ιανουάριος 2011, 03:29 μμ

Η ανδραγωγική θεωρία η οποία πρωτοεμφανίστηκε στη δεκαετία του 1960 από τον Malcolm Knowles χαρακτηρίστηκε ως η τέχνη και η επιστήμη του να βοηθάς τους ενήλικες να μαθαίνουν. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια δια-δραστική διεργασία ερμηνείας, η οποία οδηγεί στο συνεχή μετασχηματισμό των βιωμάτων των ενήλικων εκπαιδευομένων. Στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην αυτο-πραγμάτωση των εκπαιδευομένων, αλλά και στον διευκολυντικό ρόλο του εκπαιδευτή.

Βασική προϋπόθεση σε αυτού του είδους τη προσέγγιση είναι καταρχήν η δημιουργία συνεργατικού μαθησιακού περιβάλλοντος μέσα από διάφορες τεχνικές όπως π.χ το παίξιμο ρόλων, το εκπαιδευτικό δράμα κτλ.

Ακόμη, η δημιουργία αμοιβαίου σχεδιασμού με την ανάπτυξη συγκεκριμένων θεμάτων και την οργάνωση του εκπαιδευτικού υλικού με τέτοιο τρόπο, ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις και στους στόχους του προγράμματος. Εξάλλου οι ενήλικες εκπαιδευόμενοι επιδιώκουν να αποκτήσουν συγκεκριμένες γνώσεις, παρά αφηρημένες και ακαδημαϊκές έννοιες.

Η έγκυρη και σωστή διάγνωση των αναγκών και των ενδιαφερόντων των εκπαιδευόμενων αποτελεί μια ακόμα σημαντική συνιστώσα της ανδραγωγικής προσέγγισης. Οι εκπαιδευόμενοι θέλουν να αποκτήσουν γνώσεις που θα τους βοηθήσουν να αντιμετωπίσουν ορισμένες από τις καταστάσεις τις οποίες βιώνουν και η εκπαίδευση τους οφείλει να είναι σταθερά προσανατολισμένη προς σε αυτό το σκοπό.

Ο σχεδιασμός των δραστηριοτήτων από όλα τα συμβαλλόμενα μέλη αποτελεί ένα ακόμα χαρακτηριστικό της ανδραγωγικής προσέγγισης. Ο εκπαιδευτής συνεισφέρει σε αυτή τη διαδικασία με το να δίνει τις σωστές κατευθυντήριες γραμμές, προκειμένου να ενεργοποιηθούν οι εκπαιδευόμενοι πάνω στο γνωστικό αντικείμενο το οποίο σπουδάζουν.

Τέλος, η ορθή «διαχείριση» των πολλαπλών και πολυσύνθετων εμπειριών των εκπαιδευόμενων από τον εκπαιδευτή, ώστε να αποτελέσουν αυτές πολύτιμη πηγή γνώσεων, είναι επίσης ένα κύριο μέλημα αυτής της προσέγγισης. Ωστόσο, η διαχείριση της προηγούμενης γνώσης των εκπαιδευόμενων θα πρέπει πάντα να διατηρεί τον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα και να μη μετατρέπεται σε θεραπευτική (όπως τείνει συχνά να γίνει όταν οι εκπαιδευόμενοι αφήνονται μόνοι τους και χωρίς καθοδήγηση να αναπτύξουν θέματα που τους απασχολούν, π.χ η κακοποίηση των γυναικών από τους συζύγους, καθώς τότε μεταπηδάμε στο γνωστικό αντικείμενο της ψυχικής υγείας).

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

από ΓΚ- Τρίτη, 11 Ιανουάριος 2011, 08:42 μμ

Η «ανδραγωγική θεωρία» διχотоμεί την εκπαίδευση ανάμεσα στην εκπαίδευση ενηλίκων και σ' αυτήν των παιδιών. Το όνομα της δηλώνει το μέλημα του εμπνευστού της να υπογραμμίσει την ιδιαιτερότητα του τρόπου μάθησης των ενηλίκων συγκριτικά με αυτόν των παιδιών και των εφήβων. Υποστήριξε ότι η θεωρία του βασίστηκε σε υποθέσεις σχετικά με την διαφορά ενηλίκων, παιδιών και εφήβων στην μάθηση, τελικά όμως κατέληξε ότι πολλά από αυτά που έμαθε για το πώς να βοηθά τους ενήλικες να μάθουν, σχετίζονται και με τον τρόπο που μαθαίνουν τα παιδιά, αφού αυτά βρίσκονται στην διαδικασία να γίνουν ενήλικες και πολλά χαρακτηριστικά της ενήλικης ζωής αρχίζουν να αναπτύσσονται κατά την διάρκεια της νεανικής και παιδικής ηλικίας.

Ο Knowles τελικά δεν φαίνεται να ισχυρίστηκε ότι υπάρχουν απόλυτες διαφορές ανάμεσα στον τρόπο που μαθαίνουν τα παιδιά και οι ενήλικες, άποψη για την οποία του ασκήθηκε αμείλικτη κριτική. Ένα πρώτο του σφάλμα είναι ότι διαχώριζε τον τρόπο που μαθαίνουν τα παιδιά από τον τρόπο που μαθαίνουν οι ενήλικες, όμως κλασικές μελέτες του Erikson και του Piaget έχουν αποδείξει ότι και τα παιδιά χαρακτηρίζονται από στοιχεία αυτοκαθορισμού και από την ανάγκη ενεργητικής συμμετοχής στις διεργασίες που τα αφορούν. Ένα δεύτερο σημείο κριτικής είναι ότι δίνει μεγάλη έμφαση στις ιδιότητες του ατόμου και παραγνωρίζει τις επιρροές που το ίδιο το άτομο δέχεται από τον κοινωνικό περίγυρό του. (Π.χ σε διάφορες κουλτούρες, στις χώρες του τρίτου κόσμου, οι ενήλικες δεν έχουν την τάση για αυτοκαθορισμό, λόγω της κοινωνικής και πολιτισμικής καταπίεσης που δέχονται).

Ένα από τα βασικά σημεία της ανδραγωγικής θεωρίας του M . Knowles είναι ότι «Καθώς το άτομο ωριμάζει, ο προσανατολισμός του στη μάθηση γίνεται από θεματοκεντρικός σε προβληματοκεντρικός». Μήπως αυτό θα πρέπει να το συσχετίσουμε με την μέθοδο μάθησης μέσω επίλυσης προβλημάτων (PBL);

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΜΕ- Τετάρτη, 12 Ιανουάριος 2011, 09:25 πμ

Σύμφωνα με τον Knowles οι εκπαιδευόμενοι «ωθούνται στη μάθηση περισσότερο από εσωτερικά κίνητρα και έχουν την ψυχολογική ανάγκη να ορίζουν την τύχη τους». Επομένως θα πρέπει από την αρχή να γνωρίζουν τα αντικείμενα του προγράμματος αλλά και να πεισθούν ότι αυτά ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις προσδοκίες τους μέσα σε μαθησιακό κλίμα συνεργατικότητας, φιλικότητας και αμοιβαίου σεβασμού. Στην εκπαίδευση ενηλίκων αυτό συμβαίνει συνήθως καθώς ο εκπαιδευτής προτείνει στους εκπαιδευόμενους να επεξεργαστούν ζητήματα με τα οποία είναι εξοικειωμένοι αξιοποιώντας τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Αντίθετα πιστεύω ότι δύσκολα μπορεί να εφαρμοστούν οι βασικές παραδοχές της ανδραγωγικής γενικά στην εκπαίδευση διότι το αναλυτικό πρόγραμμα στα σχολεία είναι συγκεκριμένο και στατικό. Οι μαθητές ωθούνται στη μάθηση όχι από εσωτερικά κίνητρα αλλά από υποχρέωση και επομένως δεν ορίζουν μόνοι τους την τύχη τους.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΔΜ- Τετάρτη, 12 Ιανουάριος 2011, 06:20 μμ
- Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης.

Συμφωνώ με το παραπάνω όσον αφορά την εκπαίδευση ενηλίκων, αλλά πιστεύω πως κάτι τέτοιο δεν ισχύει για τους ανήλικους μαθητές, καθώς αυτοί "μαθαίνουν" όχι για κάποιο συγκεκριμένο λόγο, αλλά για να καταστούν γενικά "μορφωμένοι" σύμφωνα με το εκάστοτε κοινωνικό πρότυπο του "μορφωμένου".

- Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη και την ικανότητα να αυτοκαθορίζονται και να παίρνουν οι ίδιοι αποφάσεις για τη ζωή τους.

Το συγκεκριμένο, οπωσδήποτε, ισχύει για την πλειοψηφία των ενηλίκων. Φυσικά, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κι άλλοι εξωγενείς παράγοντες που εμποδίζουν έναν ενήλικα να "αυτοκαθοριστεί". Ο κ. Γιώργος Κουντούρης αναφέρεται λεπτομερώς σ' αυτούς τους παράγοντες. Για τον ανήλικο δεν ισχύει κάτι τέτοιο, καθώς είναι ετεροκαθοριζόμενος για πολλά χρόνια, ακόμα και μετά την ενηλικίωσή του.

- Οι ενήλικοι εισέρχονται στην εκπαιδευτική διεργασία φέρνοντας μαζί τους ένα απόθεμα εμπειριών, που είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφορετικής υφής από εκείνο των παιδιών και αποτελεί πολύτιμη πηγή.

Αυτό νομίζω πως είναι το ισχυρότερο "χαρτί" της Ανδραγωγικής θεωρίας. Βέβαια, και τα παιδιά είναι φορείς εμπειριών, αλλά απαιτείται διαφορετική διαχείριση αυτών από τον εκπαιδευτικό.

- Οι ενήλικοι θέλουν να αποκτούν γνώσεις σχετικές με τις συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν, ώστε να μπορούν να δρουν αποτελεσματικά.

Αυτό είναι αναμφισβήτητο. Η απεραντολογία και η θεωρητικολογία κουράζει τον ενήλικο που απαιτεί συγκεκριμένη εκπαίδευση. Όσον αφορά τους ανήλικους μαθητές, δυστυχώς, μόνο μέσα στα πλαίσια της παρεχόμενης μη τυπικής εκπαίδευσης μπορούν να αποκτήσουν τέτοιες γνώσεις.

- Οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα και όχι την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων.

Βλ. προηγούμενη τοποθέτηση.

- Τέλος, τα πιο σημαντικά κίνητρα μάθησης για τους ενηλίκους δεν είναι τα εξωτερικά (προαγωγή, καλύτερες αποδοχές κ.λπ.) αλλά τα εσωτερικά (αυτοεκτίμηση, ικανοποίηση από την εργασία κ.λ.π.)

Ως προς τα κίνητρα, νομίζω πως κι εδώ η Θεωρία κάνει λόγο για την πλειοψηφία των ενηλίκων κι όχι για το σύνολό τους. Τα κίνητρα είναι πολλά και διαφορετικά. Ο εκπαιδευτής είναι αυτός που θα πρέπει να τα εντοπίσει - ανιχνεύσει και να τα αξιοποιήσει στο σχέδιο μαθήματός του. Όσον αφορά τα παιδιά, προς το παρόν τα κίνητρα εξακολουθούν να είναι κυρίως εξωτερικά (καλός βαθμός, έπαινος καθηγητών, υλική κυρίως ανταμοιβή από τους γονείς κ.λπ.). Ο σκοπός του εκπαιδευτικού συστήματος θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη των εσωτερικών κινήτρων του μαθητή, ώστε να μπορούμε να μιλάμε για αξιοποίηση της Ανδραγωγικής και στην εκπαίδευση ανηλίκων.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΝΓ- Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 06:38 μμ

Αγαπητέ συνάδελφε κ. Δημήτρη Μαυρίδη, επειδή το Forum έχει τίτλο ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ, αλλά πέρα από την τοποθέτησή μας και ίσως μια απλή αναφορά σε κάποια άλλη τοποθέτηση με την οποία συμφωνούμε, συζήτηση δεν γίνεται. Παίρνω το θάρρος και την αφορμή να σχολιάσω το παρακάτω κομμάτι της τοποθέτησής σας:

(Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης. Συμφωνώ με το παραπάνω όσον αφορά την εκπαίδευση ενηλίκων, αλλά πιστεύω πως κάτι τέτοιο δεν ισχύει για τους ανήλικους μαθητές, καθώς αυτοί "μαθαίνουν" όχι για κάποιο συγκεκριμένο λόγο, αλλά για να καταστούν γενικά "μορφωμένοι" σύμφωνα με το εκάστοτε κοινωνικό πρότυπο του "μορφωμένου".)

Απ' ότι διάβασα υπάρχουν και άλλοι που συμμερίζονται την άποψή σας, αλλά εγώ έρχομαι να διαφωνήσω. Έχω ακούσει πολλάκις από μαθητές μου εκφράσεις του στιλ: ωχ γιατί να το μάθω αυτό, που θα μου χρησιμεύσει; ή ωχ γιατί να το μάθω αυτό, αφού δε θα μου χρησιμεύσει!!!

Αυτό μπορεί να είναι μια αρνητική πρόταση αλλά αν το μετατρέψεις σε ερώτηση, είναι προφανής η ανάγκη τους να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν... χμ ίσως η επιτυχία μας ως εκπαιδευτικοί θα ήταν να μετατρέψουμε αυτή την πρόταση από άρνηση σε κατάφαση.

Ελπίζω να σας προβλημάτισα εποικοδομητικά.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΚΑ- Σάββατο, 22 Ιανουάριος 2011, 10:05 μμ

Νίκη, να επεκτείνω λίγο τη σκέψη σου με το ακόλουθο περιστατικό; Σε μια επιμόρφωση στην Ηλεία, μια συνάδελφος φιλόλογος μου περιέγραψε την μεγάλη της απογοήτευση το τέλος των μαθημάτων κάθε χρονιάς. Συνηθίζει να ρωτάει τους μαθητές "τι μπορείτε να κάνετε με αυτά που μάθατε κατά τη διάρκεια των μαθημάτων". Και υποψιαζόμαστε όλοι ποια είναι η απάντηση των μαθητών μας, ο καθένας στα δικά του μαθήματα.

Η ανδραγωγική μέρος της γενικότερης εκπαίδευσης; Χμμμ... για να δω: θα πρέπει να κάνω ανάλυση γλωσσικών αναγκών στους μαθητές μου που μαθαίνουν ξένη γλώσσα, να βρω τα κατάλληλα εγχειρίδια, να προσαρμόσω το μάθημά μου στις γλωσσικές τους ανάγκες (ξένη γλώσσα για το εστιατόριο, ξενοδοχείο κα) και όλα αυτά σε λίγες ώρες μαθημάτων την εβδομάδα... Και σε όλη τη διαδικασία να έχουν και λόγο οι μαθητές μου.

Και εδώ σε θέλω: υλοποιείται κάτι τέτοιο ή απλά ξεκινάμε τα ευχολόγια;

Ελπίζω να σας προβλημάτισα περισσότερο, lol

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΔΜ- Σάββατο, 7 Μάιος 2011, 10:47 πμ

κ. Γκαρέτσα, καταρχάς με συγχωρείτε που δεν απάντησα άμεσα στο σχόλιό σας επί του σχολίου μου, καθώς αφενός περίμενα την τοποθέτηση και των υπολοίπων συναδέλφων και αφετέρου πέρασε αρκετός καιρός και η αλήθεια είναι ότι ειλικρινά το ξέχασα. Τώρα, όμως με την επανάληψη, θεώρησα σωστό να σας δώσω μια απόκριση επί του θέματος. Λοιπόν, πιστεύω πως το σύνολο των μαθητών ξέρουν ότι αυτά που μαθαίνουν στο σχολείο, ειδικά στη Β/θμια Εκπαίδευση αφορούν την εισαγωγή τους στην Γ/θμια. Συμφωνώ μαζί σας στο ότι αποτελεί πρόκληση για τον εκπαιδευτικό να καταστήσει γνωστό τον πραγματικό στόχο της εκπαίδευσης ενός νέου ανθρώπου. Το πρόβλημα όμως είναι το εξής κι εδώ έχω και τις αμφιβολίες μου: Γνωρίζουν πραγματικά οι Έλληνες εκπαιδευτικοί ποιος είναι ο πραγματικός στόχος της ΠΑΙΔΕΙΑΣ κι όχι της τυπικής εκπαίδευσης, ώστε να τον γνωστοποιήσουν στους μαθητές;

Ευχαριστώ.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΠΓ- Τετάρτη, 12 Ιανουάριος 2011, 07:30 μμ

Η θεωρία της Ανδραγωγικής του Μ. Knowles έχει δυνατά και αδύνατα σημεία τόσο στην εκπαίδευση ενηλίκων όσο και γενικότερα στην εκπαίδευση τα οποία και μπορούν να συνοψιστούν παρακάτω:

-Στην εκπαίδευση ενηλίκων: Οι ενήλικες έχουν απόθεμα εμπειριών, αποκτούν γνώσεις μέσα από ενεργοποίηση σκέψης -δράσης, έχουν ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζεται να μάθουν κάτι, ανάγκη για αυτοκαθορισμό (self concept), προσανατολισμό και κίνητρα για μάθηση (orientation -motivation).Άρα, στην εκπαίδευση ενηλίκων μπορεί να εφαρμοστεί η θεωρία του Knowles.

-Γενικά στην εκπαίδευση είναι δύσκολο να εφαρμοστούν οι παραπάνω αρχές καθώς ένα παιδί / έφηβος μαθαίνει διαφορετικά από έναν ενήλικα.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΓΚ- Σάββατο, 15 Ιανουάριος 2011, 08:00 μμ

Ως προς το δεύτερο σκέλος της απάντησης, της αγαπητής συναδέλφου, σχετικά με την εκπαίδευση παιδιών, θα ήθελα να πω ότι εφαρμόζονται και σε αυτήν την περίπτωση οι αρχές της ανδραγωγικής θεωρίας αφού και ο Knowles φαίνεται ότι τελικά κατέληξε στο ότι ο τρόπος που μαθαίνουν οι ενήλικες σχετίζεται με τον τρόπο που μαθαίνουν τα παιδιά, αφού αυτά βρίσκονται στην διαδικασία να γίνουν ενήλικες και αφού πολλά χαρακτηριστικά της ενήλικης ζωής αρχίζουν να αναπτύσσονται κατά την διάρκεια της νεανικής και παιδικής ηλικίας, ενώ κλασικές μελέτες του Erikson και του Piaget έχουν αποδείξει ότι και τα παιδιά, όπως και ο ενήλικες, χαρακτηρίζονται από στοιχεία αυτοκαθορισμού και από την ανάγκη ενεργητικής συμμετοχής στις διεργασίες που τα αφορούν.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

από ΧΠ- Σάββατο, 15 Ιανουάριος 2011, 07:59 μμ

Η θεωρία της Ανδραγωγικής άνετα μπορεί να εφαρμοστεί στην εκπαίδευση ενηλίκων. Ένας ενήλικος πνευματικά έχει πιο διευρυμένους ορίζοντες από έναν μαθητή και είναι πιο ώριμος από τις εμπειρίες που έχει αποκτήσει στο να αντιμετωπίζει τις καταστάσεις. Μπορεί να ξεχωρίσει και να επιλέξει το είδος της γνώσης που ο ίδιος επιθυμεί. Μάλιστα από προσωπική εμπειρία (εξετάσεις) μπορώ να πω πως ο ενήλικας είναι πιο ήρεμος και λιγότερο αγχωμένος από ένα μαθητή που συναισθηματικά είναι μπερδεμένος λόγω του πλήθους γνώσεων που "αναγκάζεται" να δεχτεί χωρίς να μπορεί να καταλάβει το γιατί και ενώ βρίσκεται στη φάση (όπως είναι λογικό) του αυτοκαθορισμού. Επομένως στην τυπική εκπαίδευση είναι δύσκολο να εφαρμοστεί αυτή η θεωρία.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΜΙ- Τετάρτη, 12 Ιανουάριος 2011, 09:57 μμ

Το σημαντικότερο σημείο της ανδραγωγικής θεωρίας είναι ότι οι ενήλικες έχουν απόθεμα εμπειριών και επιζητούν να συμμετέχουν ενεργητικά στις διαδικασίες που τους αφορούν. Η εκπαίδευση των ενηλίκων έχει σαν σκοπό την αυτοδυναμία των εκπαιδευόμενων και χαρακτηρίζεται από μεθόδους βιωματικής μάθησης.

Στην εκπαίδευση ενηλίκων και ανηλίκων υπάρχουν σαφείς διαφορές που αφορούν όχι μόνο στον τρόπο εκμάθησης αλλά και τον τρόπο συμμετοχής στην εκπαίδευση : εθελοντική από πλευράς ενηλίκων, υποχρεωτική από πλευράς ανηλίκων.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΚΧ- Πέμπτη, 13 Ιανουάριος 2011, 09:08 πμ

Σύμφωνα με την θεωρία της Ανδραγωγικής οι εκπαιδευόμενοι ωθούνται στη μάθηση περισσότερο από εσωτερικά κίνητρα και έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης. Επομένως θα πρέπει από την αρχή να γνωρίζουν τα αντικείμενα του προγράμματος αλλά και να πεισθούν ότι αυτά ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις προσδοκίες τους μέσα σε μαθησιακό κλίμα αμοιβαίου σεβασμού και συνεργατικότητας και αυτό γιατί οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα και όχι την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων. Στην εκπαίδευση ενηλίκων αυτό πετυχαίνεται συνήθως καθώς ο εκπαιδευτής προτείνει στους εκπαιδευόμενους να εργαστούν σε ζητήματα με τα οποία είναι εξοικειωμένοι αξιοποιώντας τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Αντίθετα πιστεύω ότι δύσκολα μπορεί να εφαρμοστούν οι βασικές παραδοχές της Ανδραγωγικής γενικά στην εκπαίδευση διότι το αναλυτικό πρόγραμμα στα σχολεία είναι συγκεκριμένο και αυτό γιατί οι μικρότεροι μαθητές αλλά και οι έφηβοι δε γνωρίζουν τι ακριβώς θέλουν να μάθουν και γιατί. Οι μαθητές γενικά στην εκπαίδευση ωθούνται στη μάθηση όχι από εσωτερικά κίνητρα αλλά υποχρεωτικά και δεν έχουν την ικανότητα να αυτοκαθορίζονται και να παίρνουν οι ίδιοι αποφάσεις για τη ζωή τους.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΠΙ- Πέμπτη, 13 Ιανουάριος 2011, 01:30 μμ

Όσον αφορά την ανδραγωγική ως ανάγκες των εκπαιδευόμενων, δεν νομίζω πως υπάρχει καμία σημαντική διαφορά μεταξύ ανηλίκων και ενηλίκων, εκτός ίσως του ότι τον ανήλικο δεν τον "παίρνει" να απαιτήσει τον σεβασμό που απαιτεί ο ενήλικας.

Τώρα, όσον αφορά την εφαρμογή της ανδραγωγικής στην πράξη, πάλι δεν νομίζω πως έχει να κάνει με την ηλικία, αλλά με την μη τυπική/τυπική μάθηση. Για παράδειγμα, δεν νομίζω ότι το youthwork (δεν πολυ-υπάρχει στην Ελλάδα, πλην κάποιων σεμιναρίων που διοργανώνονται στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος Νεα Γενιά σε Δράση <http://www.neagenia.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=node&cnode=45>) διαφέρει κατά πολύ από την μη τυπική εκπαίδευση ενηλίκων, με τον ίδιο τρόπο που η εκπαίδευση σε

ιεκ, πανεπιστήμια και επαγγελματικές σχολές δεν πολυδιαφέρει από τα γυμνάσια και τα λύκεια.

Ίσως να μην είναι τυχαία η σχέση του Knowles με την μη τυπική μάθηση όπως αποκαλύπτεται στο βιογραφικό του σκιαγράφημα...

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΝΓ- Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 06:55 μμ

Αγαπητέ συνάδελφε κ. Ιωάννη Παπαδοπουλε. Αν δε σας κάνει κόπο, θα παρακαλούσα να αναλύσετε λίγο περισσότερο την παρακάτω τοποθέτησή σας: "Όσον αφορά την ανδραγωγική ως ανάγκες των εκπαιδευόμενων, δεν νομίζω πως υπάρχει καμία σημαντική διαφορά μεταξύ ανηλίκων και ενηλίκων, εκτός ίσως του ότι τον ανήλικο δεν τον "παίρνει" να απαιτήσει τον σεβασμό που απαιτεί ο ενήλικας." Δυσκολεύομαι πολύ να καταλάβω τι εννοείτε. Ευχαριστώ.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΚΤ- Πέμπτη, 13 Ιανουάριος 2011, 11:23 μμ

Όπως το διατυπώνει ο Brookfield (1996), "το εύρος, το βάθος, την ποικιλομορφία και την ένταση των εμπειριών", που εμφανίζονται με την πάροδο του χρόνου στην ενήλικη φάση της ζωής και καθιστούν δυνατή την ολοκληρωμένη επεξεργασία των βιωμάτων και την επαναξιολόγηση των εσωτερικευμένων κανόνων και παραδοχών. Μόνο οι ενήλικοι μπορούν να διανύσουν τα πιο προχωρημένα στάδια της νοητικής διεργασίας, δηλαδή να συσχετίσουν πλήθος αφηρημένων εννοιών κατανοώντας τις αλληλεπιδράσεις τους. Συμφωνώ απόλυτα.

Θεωρώ ότι οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι:

-Επαναξιολογούν πεποιθήσεις στις οποίες ήταν μακροχρόνια προσκολλημένοι.

-Έχουν την δυνατότητα εμπάθυνας του περιεχομένου των δραστηριοτήτων για να αναπτύξουν μια χαρακτηριστική εννοιολογική βάση για την εκπαίδευση.

-Η δικτύωση, η ανταλλαγή- πληροφοριών, πιθανόν να φανούν χρήσιμες σε μελλοντικές δραστηριότητες.

-Προσωπική βελτίωση, αναπλήρωση του «χαμένου χρόνου»

Παρατηρείται ότι τα περισσότερα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων (συμπεριλαμβανομένου του m@rkus quest) στηρίζονται κυρίως στις θεωρίες της ανδραγωγικής.

Όσον αφορά τα ανήλικα:

-Το παιδί μπορεί και αυτό να συνειδητοποιήσει ότι οι τρόποι σκέψης και συμπεριφοράς του δεν αποδίδουν μέσα στο πλαίσιο των συνθηκών του, αλλά δεν διαθέτει τη "συναισθηματική πείρα"

-Στα παιδιά χρησιμοποιούνται εξωτερικά κίνητρα για να θέλουν να μάθουν, δεν ξέρω όμως πως μπορεί κανείς να ερεθίσει τα εσωτερικά τους κίνητρα. Ίσως κάποιες θεωρίες της ανδραγωγικής εν μέρει να βοηθούν...

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΙΑ- Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 12:47 πμ

Στην ανδραγωγική προσέγγιση ασκήθηκε έντονη κριτική. Τα βασικά σημεία που οδήγησαν στη "μή αποδοχή" της θεωρίας αυτής είναι ότι:

α) διαχωρίζει απόλυτα τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνουν οι ενήλικοι από αυτό τον ανηλικών ενώ μελέτες έχουν αποδείξει ότι και τα παιδιά έχουν τάση αυτοκαθορισμού, έχουν ανάγκη να συμμετέχουν ενεργητικά στις διεργασίες που τα αφορούν, έχουν κίνητρο για την απόκτηση γνώσεων σχετικά με τα ενδιαφέροντά τους και διαθέτουν εμπειρίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πηγές εκπαίδευσής τους και

β) ο Knowles M. παραγνωρίζει την επιρροή του κοινωνικού περιγύρου του ατόμου το οποίο είναι ικανό να οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα από τα αναμενόμενα.

Η ανδραγωγική δεν αποτελεί μια ολοκληρωμένη θεωρία αλλά μια σειρά από κατευθυντήριες γραμμές για την εκπαίδευση ενηλίκων.

Σε κάθε περίπτωση, το έργο του Knowles M. παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αποτελεί το πρώτο χαρακτηριστικό παράδειγμα θεωρητικής προσέγγισης του τρόπου εκπαίδευσης των ενηλίκων που εστιάζει στα ανθρωπιστικά ιδεώδη της εκπαίδευσης.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΝΓ- Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 07:16 μμ

Έχω να κάνω μια γενική παρατήρηση, αφού το να συμπληρώσω απλά την θεωρία δε το βρίσκω καθόλου εποικοδομητικό. Κατά καιρούς έχω συμμετάσχει σε ποικίλης θεματολογίας συζητήσεις σε Fora και κυρίως σε Fora εκπαιδευτικών (όπως του www.edra.gr). Εδώ διαπιστώνω ότι δεν γίνεται συζήτηση, αλλά τις περισσότερες φορές, απλά προσωπική τοποθέτηση του καθενός. Αναρωτιέμαι τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό. ... Θεωρώ ότι θα ήταν περισσότερο εποικοδομητικό και ωφέλιμο αν υπήρχε μεγαλύτερη αλληλεπίδραση μεταξύ μας, αν συμπλήρωνε ή διόρθωνε ο ένας την τοποθέτηση του άλλου, ίσως το αποτέλεσμα να ήταν ποιο ολοκληρωμένο.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΑΚ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 03:10 μμ

Συμφωνώ με όλες τις αρχές της ανδραγωγικής στην εκπαίδευση ενηλίκων, όπως προαναφέρθηκαν στο άρθρο του Knowles και στο video που παραθέσατε. Όντως στην εκπαίδευση ενηλίκων είναι απαραίτητη η ενεργή συμμετοχή των εκπαιδευομένων, η ετοιμότητα, ο προσανατολισμός και τα κίνητρα στη μάθηση, καθώς και η εφαρμογή του μοντέλου της "self-directed learning", ουσιαστικά δηλαδή της "problem based learning" (διάγνωση

μαθησιακών αναγκών, δόμησή τους, προσδιορισμός πηγών μάθησης, επιλογή μαθησιακών στρατηγικών και εξαγωγή αποτελεσμάτων αναφορικά με τη μάθηση).

Τέλος, κρίνω ως επιτακτική ανάγκη την εφαρμογή όλων των παραπάνω αρχών της ανδραγωγικής τόσο στην εκπαίδευση ενηλίκων όσο και στην τυπική εκπαίδευση, διότι αυτές οι αρχές ενδείκνυνται για όλες τις ηλικίες των εκπαιδευομένων, αλλά πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τις συνθήκες μάθησης και διδασκαλίας, καθώς και ανάλογα με τις ανάγκες πάντοτε των εκπαιδευομένων όλων των ηλικιών.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΚΣ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 03:24 μμ

Οι παραδοχές της Ανδραγωγικής, από τη μεριά της εκπαιδύτριας αλλά και της εκπαιδευόμενης, πιστεύω ότι ισχύουν στην πράξη σχεδόν απόλυτα. Όμως συχνά οι εκπαιδευόμενοι αφήνουν την πρωτοβουλία λήψης απόφασης στον εκπαιδευτή ή στους πιο δραστήριους συναδέλφους τους. Επίσης, πιστεύω ότι τα εξωτερικά κίνητρα μάθησης είναι εξίσου σημαντικά με τα εσωτερικά. Σε γενικές γραμμές οι παραδοχές αυτές έχουν ισχύ στην τυπική εκπαίδευση. Σίγουρα όμως οι μαθητές έχουν λιγότερες εμπειρίες από έναν ενήλικα.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΓΧ- Πέμπτη, 20 Ιανουάριος 2011, 01:33 πμ

Σύμφωνα με την θεωρία της Ανδραγωγικής οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να ωθούνται στη μάθηση σε μεγάλο βαθμό από εσωτερικά κίνητρα μια και έχουν ανάγκη να γνωρίζουν τον λόγο που χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διαδικασία της μάθησης. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο από τη μια να γνωρίζουν τα αντικείμενα του εκπαιδευτικού προγράμματος και από την άλλη να πεισθούν ότι αυτά έχουν άμεση σχέση με τις ανάγκες και τις προσδοκίες τους. Και όλα αυτά φυσικά μέσα σε μαθησιακό κλίμα αλληλοσεβασμού και συνεργασίας λαμβανομένου υπόψη ότι οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα στην πρακτική του βάση και όχι την απόκτηση αφηρημένων-ακαδημαϊκών γνώσεων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν ο εκπαιδευτής προτείνει στους εκπαιδευομένους να εργαστούν σε ζητήματα με τα οποία είναι εξοικειωμένοι αξιοποιώντας τις προηγούμενες εμπειρίες τους (προϋπάρχουσα γνώση). Όσον αφορά γενικά την εκπαίδευση πιστεύω ότι οι βασικές αρχές της Ανδραγωγικής Θεωρίας μπορούν να εφαρμοστούν μόνο εν μέρει για το λόγο ότι το αναλυτικό πρόγραμμα στα σχολεία είναι συγκεκριμένο και στοχεύει στην απόκτηση γνώσεων και βασικών δεξιοτήτων πάνω στις οποίες οι μαθητές θα στηριχτούν για να πορευθούν στη ζωή. Οι μαθητές γενικά στην εκπαίδευση ωθούνται στη μάθηση - καλώς ή κακώς- όχι από εσωτερικά κίνητρα αλλά από υποχρεωτικά. Επιπλέον, οι μαθητές σταδιακά μέσα από το χρόνο αποκτούν την ικανότητα του αυτοκαθορισμού καθώς και του εντοπισμού των πραγμάτων που πραγματικά θέλουν. Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι λόγω του νεαρού της ηλικίας τους η προϋπάρχουσα γνώση είναι περιορισμένη και το γι' αυτό η γνώση πρέπει να συνδέεται με την καθημερινότητα τους...

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

από ΝΜ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 11:45 μμ

Η θεωρία της Ανδραγωγικής που προτείνει ο Μ. Knowles όσον αφορά τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία του μπορούμε να πούμε τα εξής:

Οι ενήλικες φέρνουν μαζί τους τις εμπειρίες τους , θέλουν να ξέρουν κάθε φορά γιατί πρέπει να μάθουν την συγκεκριμένη ενότητα σε κάποιο αντικείμενο και με πιο τρόπο, έχουν ανάγκη για κίνητρα για μάθηση.

Άρα η θεωρία της ανδραγωγικής είναι θα έλεγα ένα από τα ζητούμενα να εφαρμοστεί όσον αφορά την εκπαίδευση ενηλίκων . Στην εκπαίδευση δεν θα λέγαμε ότι ισχύουν τα ίδια αφού έχουμε να κάνουμε με εφήβους που δεν έχουν κατασταλάξει για τον ίδιο τους τον εαυτό πόσο για το τι θέλουν να μάθουν και με τι μάτι θα δουν κάτι χωρίς να έχουν εμπειρίες από την ζωή τους . Και τα κίνητρα μάθησης τους είναι τελείως διαφορετικά.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΠΤ- Δευτέρα, 7 Φεβρουάριος 2011, 01:12 μμ

Η εμπειρία μου τόσο στην τυπική όσο και στην εκπαίδευση ενηλίκων έχει επιβεβαιώσει ότι η ανδραγωγική μπορεί να εφαρμοστεί γενικότερα στην εκπαίδευση. Στην εκπαίδευση ο εκπαιδευτής θα πρέπει να χρησιμοποιεί εκπαιδευτικές μεθόδους που προάγουν την αλληλεπίδραση, την ανταλλαγή εμπειριών, τη συμμετοχή (ενεργητικές μεθόδους διδασκαλίας). Επιπλέον, οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να συμμετέχουν ενεργητικά σε όλα τα στάδια πραγματοποίησης ενός προγράμματος (σχεδιασμός, ρυθμός εκπαίδευσης, μαθησιακά αντικείμενα, αξιολόγηση). Το μαθησιακό κλίμα σε κάθε πρόγραμμα εκπαίδευσης ενηλίκων πρέπει να χαρακτηρίζεται από τον αλληλοσεβασμό και την αλληλεπίδραση εκπαιδευτών - εκπαιδευομένων. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα πρέπει να οικοδομείται με βάση τις ανάγκες των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΑΤ- Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 05:52 μμ

Η ανδραγωγική επιβάλλεται να εφαρμοστεί στην εκπαίδευση. Απαιτούνται οι ενέργειες του εκπαιδευτικού για γίνει ενεργητική η στάση των μαθητών του, να περάσει από τη θεωρία σε πιο πρακτικές μεθόδους διδασκαλίας. Επίσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, το γνωστικό υπόβαθρο του καθενός χωριστά καθώς και οι ανάγκες του ώστε να προσαρμόζεται η διδασκαλία.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΡΤ- Δευτέρα, 21 Φεβρουάριος 2011, 05:18 μμ

1. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη να γνωρίζουν για ποιο λόγο χρειάζονται να μάθουν κάτι, πριν εμπλακούν στη διεργασία της μάθησης.
2. Οι ενήλικοι έχουν την ανάγκη και την ικανότητα να αυτοκαθορίζονται και να παίρνουν οι ίδιοι αποφάσεις για τη ζωή τους.
3. Οι ενήλικοι εισέρχονται στην εκπαιδευτική διεργασία φέρνοντας μαζί τους ένα απόθεμα εμπειριών, που είναι πολύ μεγαλύτερο και διαφορετικής υφής από εκείνο των παιδιών και αποτελεί πολύτιμη πηγή.
4. Οι ενήλικοι θέλουν να αποκτήσουν γνώσεις σχετικές με τις συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν, ώστε να μπορούν να δρουν αποτελεσματικά.
5. Οι μαθησιακοί προσανατολισμοί των ενηλίκων έχουν ως επίκεντρο το πρόβλημα και όχι την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων.
6. Τέλος, τα πιο σημαντικά κίνητρα μάθησης για τους ενήλικους δεν είναι τα εξωτερικά (προαγωγή, καλύτερες αποδοχές κ.λπ.) αλλά τα εσωτερικά (αυτοεκτίμηση, ικανοποίηση από την εργασία κ.λ.π.)

Γενικότερα στην εκπαίδευση θεωρώ ότι η εφαρμογή της ανδραγωγικής γενικότερα θα ήταν πιο ώριμη σαν ιδέα αλλά όχι σε παιδιά μικρής ηλικίας.

Re: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΔΡΑΓΩΓΙΚΗ

- από ΓΚ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 01:09 μμ

Και 'γω με τη σειρά μου θα συμφωνήσω με όσα ειπώθηκαν για τη θεωρία της ανδραγωγικής στο επίπεδο της εκπαίδευσης ενηλίκων για τους λόγους που ήδη έχουν αναφερθεί και πόσο ωφέλιμη θα ήταν η εφαρμογή της στους εκπαιδευόμενους. Αντίθετα, δε θεωρώ ότι θα απέδιδε τα μέγιστα σε ανήλικους μαθητές, μιας και έχουν εντελώς διαφορετικές ανάγκες, εμπειρίες και κρίση σε θέματα που τους αφορούν.

Εδώ, ολοκληρώνεται η 5η εβδομάδα μελέτης. Την επόμενη εβδομάδα, θα επιχειρήσουμε να εφαρμόσουμε τη θεωρία της ανδραγωγικής κάνοντας μαθησιακά σενάρια, ενώ παράλληλα θα ξεκινήσουμε και μία εισαγωγή στη θεωρία της "Κοινωνικής αλλαγής" του Freire.

Θα κλείσουμε, όπως σας υποσχεθήκαμε με τους αγγλικούς στίχους του JE SAIS PAS από τη Seline Dion.

Πατήστε το παρακάτω αρχείο και μη ξεχνάτε τη συμφωνία μας...."A mountain of stone, a door of steel, Can't stand in my way, I'd go on...

 I don' t Know Celine Dion Αρχείο

6η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΩΣ ΤΩΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΥΠΑΘΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ - ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ.

Καλωσορίσατε στην 6η εβδομάδα μελέτης. Υπογράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα το μαθησιακό συμβόλαιο με σύνθημα το "Can't stand in my way, I'd go on" από τη Celine Dion, και συζητήσαμε τη θεωρία της Ανδραγωγικής του M. Knowles.

Αυτή η εβδομάδα θα είναι περισσότερο εβδομάδα πρακτικής εφαρμογής όσον είδαμε την προηγούμενη. Ο Μάρκος διδάσκει το μάθημα της ελληνικής γλώσσας σε μία ομάδα εκπαίδευσης μεταναστριών στην ελληνική γλώσσα. Δοκιμάζει, κάποια πράγματα, ωστόσο, συναντά προβλήματα. Θα τον βοηθήσουμε χρησιμοποιώντας στοιχεία από όσα έως τώρα μάθαμε στην επιμόρφωση (εναρκτήρια συνάντηση, μαθησιακό συμβόλαιο, θεωρία ανδραγωγικής, βασικές αρχές μάθησης ενηλίκων). Παράλληλα, θα μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε για ιδιαίτερες ομάδες εκπαιδευομένων, όπως είναι οι ευπαθείς ομάδες, να συζητήσουμε για μαθησιακούς στόχους, να μιλήσουμε και να δοκιμάσουμε τεχνικές διδασκαλίας.

Στο FORUM που ακολουθεί θα πρέπει να βοηθήσουμε το Μάρκο να βρει λύσεις στο πρόβλημά του. [ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΔΕΙΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ 6ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΕΨΤΕ ΣΤΟ FORUM ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ ΣΤΟ ΜΑΡΚΟ] Η δραστηριότητα δίνεται με το χαρακτηριστικό M@RKUS QUEST 1 και είναι από εκείνες που στο μαθησιακό συμβόλαιο συμφωνήσαμε πως η συμμετοχή σας είναι πάρα πολύ σημαντική,... τόσο για σας, όσο και για το Μάρκο! Ξεκινάμε, λοιπόν...

Συζήτηση της 6^{ης} Εβδομάδας

- Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα; από M@RKOS M@RKOS - Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 02:33 πμ

Διδάσκω εδώ και δέκα μέρες το μάθημα «ελληνική γλώσσα» σε μια ομάδα εκπαίδευσης δεκαοκτώ (18) μεταναστριών στην ελληνική γλώσσα. Στην πρώτη συνάντηση, συστήθηκα, ενημέρωσα τις εκπαιδευόμενες ότι θα κάνουμε μαζί είκοσι (20) συναντήσεις και στη συνέχεια τις ζήτησα να συστηθούν και εκείνες. Μία-μία τότε άρχισαν να λένε το ονοματεπώνυμό τους, ενώ εγώ τις ρωτούσα για την οικογενειακή τους κατάσταση και για το πως περνούν στον τόπο μας. Ο καλός μου φίλος και συνάδελφος Κώστας με είχε ενημερώσει πως πρόκειται για μια κοινωνικά ευπαθή ομάδα και ότι οι κοινωνικά ευπαθείς ομάδες συνήθως βιώνουν τον αποκλεισμό της κοινωνίας με αποτέλεσμα τη να αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα Έτσι, αποφάσισα να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός.

Στη δεύτερη ώρα του πρώτου μαθήματος σκέφτηκα να διερευνήσω τις γνώσεις τους σχετικά με τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. Για να αποφύγω το μονόλογο και τη μετωπική διδασκαλία, αποφάσισα να χρησιμοποιήσω τις τεχνικές διδασκαλίας "μελέτη περίπτωσης", "παιχνίδι ρόλων" και "συζήτηση στην τάξη". Για το σκοπό αυτό βρήκα από μία εφημερίδα και ετοίμασα σε φωτοτυπίες (μελέτη περίπτωσης) ένα

κείμενο το οποίο μοίρασα στις εκπαιδευόμενες. Είχε τίτλο «όμορφα χρόνια» και είναι το κείμενο που σας παραθέτω αμέσως:

...Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω πώς καταφέραμε να επιβιώσουμε. Ήμασταν μια γενιά σε αναμονή: περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυμπήσουμε, δύο ώρες μεσημεριανό ύπνο για να ξεκουραστούμε και τις Κυριακές έπρεπε να μείνουμε νηστικοί όλο το πρωί για να κοινωνήσουμε. Ακόμα και οι πόνοι περνούσαν με την αναμονή. Ολομόναχοι εκεί έξω στο σκληρό αυτό κόσμο! Χωρίς κανέναν υπεύθυνο! Πώς τα καταφέραμε; [...]

Στόχος μου ήταν να γνωρίσουν οι εκπαιδευόμενες ή να ξαναθυμηθούν τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας, να καταλάβουν το μηχανισμό σχηματισμού των χρόνων και να αναγνωρίζουν τους χρόνους μέσα στα κείμενα. Στη συνέχεια ζήτησα από δύο εθελόντριες εκπαιδευόμενες να αναδείξουν μέσα από το κείμενο ένα ζήτημα το οποίο τις απασχολούσε. Θέλησα, δηλαδή, να εφαρμόσω την εκπαιδευτική τεχνική: «Παιχνίδι ρόλων».

Οι δύο γυναίκες άρχισαν να συζητούν σχετικά με τις δυσκολίες τις οποίες έχουν συναντήσει έως τώρα στην προσωπική τους ζωή, αλλά και για τις δυσκολίες τις οποίες καθημερινά συναντούν στην επαφή τους με άλλους. Το θέμα το οποίο τελικά αναδείχθηκε μέσα από αυτή τη διαδικασία ήταν αυτό της κακοποίησης της μίας εκ των δυο γυναικών από τον σύντροφό της. Το κλίμα στην ομάδα φορτίστηκε ιδιαίτερα, οι υπόλοιπες γυναίκες ταυτίστηκαν μαζί της, άρχισαν να της δίνουν συμβουλές για το τι πρέπει να κάνει και η ομάδα έκλεισε ιδιαίτερα ικανοποιημένη, επειδή ένοιωθε ότι διαχειρίστηκε μέσα από το θέμα της γλώσσας ένα πολύ δύσκολο ζήτημα βοηθώντας ουσιαστικά ένα μέλος της. Αισθάνθηκα, πραγματικά πολύ ικανοποιημένος από την πρώτη μου αυτή εμπειρία, κυρίως γιατί δόθηκε η δυνατότητα σε μια γυναίκα να μιλήσει ανοικτά για το πρόβλημά της. Ωστόσο, στην επόμενη συνάντηση η γυναίκα αυτή δεν ήρθε στο μάθημα, ούτε και σε κάποιο άλλο από τα επόμενα που ακολούθησαν... Αισθάνθηκα να προσγειώνομαι απότομα. Δεν ξέρω πραγματικά τι συνέβη. Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

SOS
Μάρκος

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από AM- Κυριακή, 16 Ιανουάριος 2011, 07:19 μμ

Ο εκπαιδευτής, που καλείται να διδάξει σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, πρέπει να είναι υποψιασμένος και προετοιμασμένος να διαχειριστεί τα τυχόν προβλήματα (προσωπικά, κοινωνικά, οικογενειακά), που μπορεί να ανακύψουν στα πλαίσια μιας τέτοιας ομάδας αλλά και τις προκλήσεις. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων οφείλει να οριοθετήσει τα πλαίσια μέσα στα οποία θα διεξαχθεί η όλη διαδικασία, κάνοντας ένα Μαθησιακό Συμβόλαιο με τους εκπαιδευόμενους. Ειδικά σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες ο εκπαιδευτής συχνά αναλαμβάνει εκτός από το ρόλο του «εμπυχωτή» και το ρόλο του «συμβούλου-θεραπευτή». Οι εκπαιδευόμενοι βλέπουν τον εκπαιδευτή, όχι μόνο ως πηγή γνώσης και σοφίας, αλλά και ως πηγή ανακούφισης. Πολύ εύκολα μία εκπαιδευτική ομάδα μετατρέπεται σε θεραπευτική και αυτό ενέχει πολλούς κινδύνους ιδιαίτερα, όταν ο εκπαιδευτής

δεν διαθέτει το απαραίτητο γνωστικό υπόβαθρο για να μπορέσει να διαχειριστεί σωστά τα κρίσιμα ζητήματα, που ενδέχεται να προκύψουν.

Όταν μία εκπαιδευτική ομάδα μετατραπεί σε θεραπευτική (όπως συνέβη στο παράδειγμά μας), ανακύπτουν σοβαρά ζητήματα σε σχέση με το ρόλο που θα διαδραματίσει ο εκπαιδευτής. Ένα σημαντικό ζήτημα είναι η έλλειψη εκπαίδευσης των εκπαιδευτών σε θέματα ψυχικής υγείας και δυναμικής των ομάδων. Ένα δεύτερο ζήτημα, αφορά την πολύ-παραγοντική φύση των προβλημάτων, η οποία απαιτεί πολύπλευρη αντιμετώπιση και τέλος υπάρχει ο κίνδυνος για τον εκπαιδευτή, που δεν ανταποκρίθηκε επαρκώς στις απαιτήσεις των εκπαιδευομένων, όσον αφορά το ρόλο του «συμβούλου-θεραπευτή», να ανασύρει «τραυματικές» εμπειρίες από το υποσυνείδητο των εκπαιδευομένων-όπως συνέβη με την μία εκπαιδευόμενη- και αυτό να οδηγήσει σε ματαίωση του ρόλου του εκπαιδευτή ενήλικων και ενδεχομένως της όλης διαδικασίας. Για να μην οδηγηθεί ο εκπαιδευτής σε αυτό το σημείο, ακόμα κι όταν δεν διαθέτει τις κατάλληλες- εξειδικευμένες γνώσεις, θα πρέπει να επαναφέρει με ομαλό και διακριτικό τρόπο τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα της ομάδας. Καλό θα είναι ο εκπαιδευτής να είναι ενήμερος και για το κοινωνικό δίκτυο παραπομπών που λειτουργεί στην περιοχή του, ώστε να κατευθύνει ανάλογα εκείνους τους ενήλικους εκπαιδευόμενους που ίσως χρειάζονται και ζητήσουν περαιτέρω υποστήριξη.

Ο εκπαιδευτής του παραδείγματός μας υπέπεσε σε λάθη που αν δεν είχαν γίνει είναι πολύ πιθανό να μην είχε αποχωρήσει από το τμήμα η εκπαιδευόμενη. Πρώτον, όφειλε να γνωρίζει καλά τους εκπαιδευόμενους, πριν προχωρήσει στο παιχνίδι ρόλων, να γνωρίζει το προφίλ της ομάδας στην οποία διδάσκει. Δεύτερον, όφειλε να είχε καλλιεργήσει και εγκαθιδρύσει ένα κλίμα ασφάλειας, συνεργασίας και εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη της ομάδας αλλά και προς το πρόσωπό του.

Ο εκπαιδευτής ενήλικων, ιδιαίτερα σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, παίζει καθοριστικό ρόλο στην ενεργή συμμετοχή των εκπαιδευομένων και για το λόγο αυτό οφείλει να γνωρίζει τις τυχόν ιδιαιτερότητες τους, να τις σέβεται και να τις αντιμετωπίζει αντικειμενικά.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΔΜ- Δευτέρα, 17 Ιανουάριος 2011, 09:10 μμ

Είναι οφθαλμοφανές πως ο αγαπητός Μάρκος βιάστηκε να εφαρμόσει την εκπαιδευτική τεχνική "παιχνίδι ρόλου". Για να φτάσει στο σημείο αυτό ένας εκπαιδευτής θα πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιήσει αρχικά την "εναρκτήρια συνάντηση" ώστε να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη προς τον εκπαιδευτή, η συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευομένων, να παραμερισθούν οι φόβοι και οι ανησυχίες και να γίνει το "μαθησιακό συμβόλαιο", που είναι το δεύτερο απαραίτητο βήμα. Άλλωστε, η δημιουργία κλίματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης στην ομάδα, είναι ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο στην εκπαίδευση ευπαθών ομάδων.

Αυτό επίσης, που παρέλειψε να εφαρμόσει ο Μάρκος είναι να γνωρίσει το προφίλ της ομάδας με την οποία πρόκειται να συνεργαστεί και να διαγνώσει τις ιδιαίτερες ανάγκες της. Φυσικά αυτό θα έπρεπε ήδη να έχει γίνει κατά την "εναρκτήρια συνάντηση". Ένα δεύτερο σφάλμα ήταν πως ανέδειξε, δυστυχώς, μια αρνητική εμπειρία (κακοποίηση της γυναίκας από το σύζυγο) σε ατομικό επίπεδο προκαλώντας την ντροπή της γυναίκας

και την παραίτησή της από την τάξη. Και βέβαια, στο τέλος, ενώ όλοι περιμένανε να αισθανθεί άσχημα-άβολα ο εκπαιδευτής, δε λειτούργησε η ενσυναίσθηση σ' αυτόν όσο χρειαζόταν, ώστε να διακόψει το παιχνίδι των ρόλων και έτσι οδηγήθηκε σ' αυτή τη θλιβερή κατάσταση. Δε θα συμφωνήσω με την ιδιότητα του θεραπευτή όσον αφορά τον εκπαιδευτή. Αυτός δεν είναι ο ρόλος του. Ο ρόλος του σε μια τέτοια ακραία περίπτωση είναι το πολύ συμβουλευτικός. Ο ενήλικος, ακόμα κι αυτός που ανήκει σε μια ευπαθή ομάδα, αποζητά τη μόρφωση κι όχι τη θεραπεία του για κάποιο ψυχικό νόσημα. Συνεπώς, εάν ο φίλος μας ο Μάρκος υιοθετούσε εξ αρχής τις αρχές που διέπουν την εκπαίδευση ενηλίκων ευπαθών ομάδων ορίζοντας προτεραιότητες, δε θα είχε κανένα απολύτως πρόβλημα. Ας τις εφαρμόσει λοιπόν, από δω και πέρα, ώστε να μην αντιμετωπίσει κι άλλη διαρροή εκπαιδευομένων.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΜΕ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 08:50 πμ

Από τη συμπεριφορά της γυναίκας που συμμετέχει στο παιχνίδι ρόλων θεωρώ ότι ο εκπαιδευτής δεν είχε θέσει τα θεμέλια μιας σχέσης εμπιστοσύνης, ασφάλειας και οικιότητας μεταξύ των εκπαιδευομένων αλλά και ανάμεσα σε αυτόν με τους εκπαιδευομένους. Πιστεύω ότι θα έπρεπε ο εκπαιδευτής πρώτα να προβεί στη διερεύνηση των εκπαιδευτικών αναγκών των εκπαιδευομένων για να καταγράψει τις εμπειρίες τους αλλά και τις απόρρητες και ευαίσθητες πληροφορίες που ενδεχομένως να θέλουν να μοιραστούν οι εκπαιδευόμενοι με αυτόν. Η συγκεκριμένη γυναίκα νιώθει διαφορετική από τα άλλα μέλη της ομάδας, ανασύρει επώδυνες μνήμες και συναισθήματα απογοήτευσης, ματαίωσης, ντροπής και καταστάσεις εξαρτημένης προσωπικότητας που την αναγκάζουν να εγκαταλείψει την εκπαιδευτική διαδικασία. Παρόλα αυτά ο εκπαιδευτής αλλά και οι εκπαιδευόμενοι στο τέλος της εκπαιδευτικής διαδικασίας ένιωσαν ικανοποιημένοι αδιαφορώντας για τους στόχους της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Έχω την εντύπωση ότι πρόκειται για μια αποτυχημένη εκπαιδευτική διαδικασία που καταστρατηγεί τις θεωρίες της εκπαίδευσης ενηλίκων όπως: του Mezirow που αποδίδει κυρίαρχο ρόλο στην προώθηση της αυτογνωσίας και της ατομικής προσπάθειας και της «ανδραγωγικής» που ουσιαστικά αντιμετωπίζει τον ενήλικο εκπαιδευόμενο ως αυτοκαθοριζόμενο και αυτοδύναμο άτομο. Επομένως, εάν ο εκπαιδευτής υιοθετούσε τις προϋποθέσεις μάθησης της εκπαίδευσης ενηλίκων δε θα είχε κανένα απολύτως πρόβλημα.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΓΧ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 08:40 μμ

Συμφωνώ με το Δημήτρη. Άλλο εκπαιδευτής και άλλο θεραπευτής . Οι ρόλοι πρέπει να είναι ξεκάθαροι. Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι το γεγονός αυτό αναδεικνύει πόσο δύσκολη είναι η εφαρμογή της θεωρίας στην πράξη. Αναδεικνύεται επίσης η απειρία του εκπαιδευτή.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΧΠ- Τετάρτη, 26 Ιανουάριος 2011, 08:22 μμ

Η πρώτη ώρα του μαθήματος είναι κατανοητή και αναμενόμενη. Σίγουρα θέλεις να σε γνωρίσουν και να γνωρίσεις καλύτερα, όσο γίνεται για αρχή, τους εκπαιδευόμενούς σου. Όμως ήταν πολύ νωρίς να αγγίζεις ευαίσθητες χορδές και να τους αναγκάσεις να εκδηλωθούν. Επισημαίνω την αναγκαιότητα για ισορροπία στο ρόλο του δασκάλου και τη σχέση του με τον μαθητή. Ναι ο δάσκαλος πρέπει να είναι κοντά στους μαθητές του, ναί πρέπει να μην είναι πηγή στείρας γνώσης, αλλά να συνδέεται με τους μαθητές του. Θα ήταν προτιμότερο να μείνεις στη διδασκαλία των ρημάτων, διατηρώντας τον ρόλο σου. Άλλωστε η επαφή με τους μαθητές έρχεται στην πορεία και δεν εξαναγκάζεται. Το κείμενο που επέλεξες να διδάξεις σε μια ευπαθή κοινωνική ομάδα ήταν ΕΥΠΑΘΕΣ. Πολύ βιαστικά επέλεξες το "παιχνίδι των ρόλων" και τους ανάγκασες να αντιμετωπίσουν μια πραγματικότητα που ερχόμενοι στο σχολείο θέλουν να αποφύγουν. Όσον αφορά την επιλογή του κειμένου όφειλες να συμβουλευτείς, ως πρωτάρης, την αρμόδια σύμβουλο ή και τον διευθυντή. Εγώ έτσι έκανα, ζήτησα πληροφορίες για τους μαθητές μου πριν να ξεκινήσω και με σταθερά βήματα, πάντα μέσα από την διδασκαλία, ήρθα κοντά τους αναλαμβάνοντας, όποτε μου επιτρεπόταν τον ρόλο του συμβουλευτή-καθοδηγητή- εμψυχωτή.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΕΚ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 09:51 πμ

Κάθε εκπαιδευτική ομάδα πρέπει να ξεκινάει όχι μόνο με την άσκηση γνωριμίας αλλά και με το μαθησιακό συμβόλαιο στο οποίο θα συμφωνηθούν τα πρακτικά ζητήματα (ώρες, μέρες, ύλη, χώρος, κλπ.) και κυρίως ζητήματα που αφορούν το σεβασμό και την εμπιστοσύνη. Ακόμη θα πρέπει να γίνει σαφές ότι πρόκειται για μια ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ και ΟΧΙ ΓΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ. Για μένα αυτό ήταν το κυριότερο λάθος του εκπαιδευτή, το ότι δηλ. ακούμπησε ένα θέμα άκρως θεραπευτικό που ακόμη και αν ήταν θεραπευτική η ομάδα δεν δουλεύεται ποτέ ένα τέτοιο θέμα στην πρώτη συνάντηση χωρίς να έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας!!!! Όταν τίγονται τέτοια θέματα στην πρώτη συνάντηση είναι λογικό να έχουμε διαρροές γιατί μπορεί να ακούστηκε η ιστορία της από κάποιο άλλο μέλος, μπορεί η ίδια να αισθάνθηκε ντροπή που το αποκάλυψε, μπορεί να μην διαχειρίστηκε σωστά ο εκπαιδευτής το θέμα και άλλα μπορεί.

Ο εκπαιδευτής ειδικά της συγκεκριμένης ομάδας έπρεπε κατ' εμέ να διαλέξει κάποια άλλη βιωματική άσκηση ή έστω κάποιο άλλο κείμενο με πιο θετικά συναισθήματα, χωρίς να έχει θρησκευτικές ή φυλετικές αναφορές (μιλάμε για μετανάστριες που σημαίνει ότι το θέμα της κοινωνίας δίνει την εντύπωση σε κάποιες ότι δεν σεβόμαστε τη θρησκευτικές τους πεποιθήσεις), θα έπρεπε να είναι πιο ουδέτερο και να αφήνει θετικά συναισθήματα. Άλλωστε πρόκειται για την πρώτη συνάντηση! Τέλος και πριν από όλα όσα ανέφερα θα έπρεπε να έχει κάνει μια εκτίμηση αναγκών και προσδοκιών, ώστε να δώσει την ευκαιρία στις συμμετέχουσες να εκφράσουν τις πραγματικές τους ανάγκες και να συμμετέχουν στην διαμόρφωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας ενεργά, με βάση τις προσδοκίες και τις ανάγκες τους. Αυτά τα ολίγα!!!!

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΠΠ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 10:04 πμ

Καταρχάς, πρέπει να θυμόμαστε τι είμαστε και τι δεν είμαστε, και αν δεν είμαστε ψυχολόγοι να μην μπαίνουμε στα χωράφια τους. Είναι πολύ εύκολο να δώσουμε λάθος συμβουλή και να δημιουργήσουμε προβλήματα σε κάποιον που εύκολα θα μας πιστέψει, όχι επειδή είμαστε ειδικοί ψυχολόγοι, αλλά λόγω της εξουσίας της θέσης μας.

Δεύτερον νομίζω πως η επιλογή κειμένου ήταν λανθασμένη. Σε περιπτώσεις ΕΚΟ καλό θα ήταν να αποφεύγουμε κείμενα που μπορεί να θυμίσουν στους εκπαιδευόμενους άσχημες εμπειρίες (κάποιοι από αυτούς ενδέχεται να έχουν φυλακιστεί, βιαστεί, βασανιστεί, κτλ.).

Άρα, φίλε Μάρκο, η συμβουλή μου είναι να επιλέγεις κείμενα σχετικά με τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των εκπαιδευομένων σου, ενώ αν εμφανιστεί ένα πρόβλημα έξω από την επιστημονική σου εξειδίκευση να απευθύνεσαι σε ειδικό.

Re: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΑΤ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 09:56 πμ

Όπως διαβάζουμε στο υλικό επιμόρφωσης που μας δόθηκε αυτή την εβδομάδα, οι κοινωνικά ευπαθείς ομάδες έχουν αυξημένο άγχος για την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ συχνά αντιμετωπίζουν τον εκπαιδευτή ως πηγή εξουσίας συνδέοντάς τον με μορφές εξουσίας της παιδικής τους ηλικίας. Αυτό σημαίνει ότι αρχικά δεν τον αντιμετωπίζουν ως ίσο ούτε ως φίλο ή σύμβουλο. Άρα πρωταρχικός ρόλος του εκπαιδευτή στην εναρκτήρια συνάντηση είναι να ξεκλειδώσει τους συμμετέχοντες δημιουργώντας κλίμα οικείο και υποστηρικτικό, ώστε σταδιακά να μεταβάλλουν οι εκπαιδευόμενοι την προκατειλημμένη γνώμη που έχουν γι' αυτόν σχετίζοντας τον με τον παραδοσιακό ρόλο του δάσκαλο, αποβάλλοντας ταυτόχρονα και το άγχος τους. Αυτό βεβαίως δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί σε μια συνάντηση αλλά πρόκειται για μια εξελικτική διαδικασία που απαιτεί κάποιο χρόνο προσαρμογής.

Ο Μάρκος δεν έκανε κάτι τέτοιο αλλά επιχείρησε από την αρχή, πριν δηλαδή οι εκπαιδευόμενες τον εμπιστευτούν, να εφαρμόσει τις δυνάμεις σε γυναίκες οι οποίες είχαν συνηθίσει στον παραδοσιακό τρόπο διδασκαλίας. Η τεχνική αυτή θα έπρεπε να εφαρμοστεί αρκετά αργότερα, αφού είχαν προηγηθεί σταδιακές αλλαγές όπως π.χ. στη διάταξη των θρανίων με σταδιακή δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και ασφαλείας.

Ωστόσο, η μια εκπαιδευομένη ίσως αισθάνθηκε προσωρινά ασφαλής γι' αυτό και προέβη στην αποκάλυψη ενός προσωπικού της προβλήματος. Όταν όμως έφυγε από το προσωρινό κλίμα ασφαλείας και βρέθηκε στο δρόμο ή στο σπίτι της, ένιωθε ντροπή γι' αυτή την εξομολόγηση και προφανώς δεν ξαναπήγε. Αν ο Μάρκος είχε εφαρμόσει αυτή

τη μέθοδο λίγους μήνες αργότερα, όταν οι εκπαιδευόμενες θα είχαν γνωριστεί καλύτερα και μεταξύ τους και με τον ίδιο, τότε θα είχε πολύ καλύτερα αποτελέσματα και ίσως πετύχαινε και αλλαγή στάσης της συγκεκριμένης εκπαιδευόμενης η οποία δε θα έπρεπε να νιώθει ντροπή, αφού την πράξη ντροπής (κακοποίηση) την έκανε ο σύντροφός της και όχι εκείνη. Για να φτάσει όμως στο σημείο να κατανοήσει κάτι τέτοιο θα πρέπει να έχει προηγουμένως αλλάξει τρόπο σκέψης και για να αλλάξει τρόπο σκέψης χρειάζεται χρόνος από τον εκπαιδευτή, καταιγισμό ιδεών και προβληματισμών, εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του εκπαιδευτή και αίσθημα ασφάλειας.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΠΓ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 02:24 μμ

Θα συμφωνήσω με τους συνεκπαιδευόμενους μου στις πολύ εύστοχες παρατηρήσεις τους, προσθέτοντας μόνο λίγες δικές μου σκέψεις για το φίλο μας, το Μάρκο. Αν και ξεκίνησε καλά την διαμόρφωση συμβολαίου με τους συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια της πρώτης ώρας της συνάντησης με τη γνωριμία και τη διερεύνηση αναγκών τους, στη συνέχεια δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στο ρόλο του ως εκπαιδευτή ενηλίκων. Ενώ σκέφτηκε σωστά να εξετάσει τις γραμματικές τους γνώσεις, επέλεξε, πιστεύω ένα κείμενο που αποδείχτηκε μια λανθασμένη επιλογή. Το κείμενο ανέδειξε ένα θέμα ιδιαίτερο, που απαιτεί μεγάλη προσοχή στην αντιμετώπισή του, καθώς αγγίζει την ευαισθησία όλων μας και απαιτεί την υποστήριξη ειδικού εκπαιδευτή (ψυχολόγου). Έτσι το παιχνίδι ρόλων που επέλεξε, συνδυασμένο με το θέμα που ανέκυψε, ήταν μια άστοχη επιλογή. Θα ήταν προτιμότερο να επιλέξει ένα πιο ευχάριστο κείμενο, με θετικές προοπτικές και όχι ένα κείμενο που διαπραγματεύεται ένα τόσο λεπτό θέμα (κακοποίηση γυναικών). Βέβαια, αφού έγινε ό, τι έγινε, έχοντας πρώτα συμβουλευτεί έναν ψυχολόγο, νομίζω ότι όφειλε να μιλήσει προσωπικά με τη συγκεκριμένη κυρία, να μην την αφήσει να εγκαταλείνει το τμήμα, αλλά να την ενθαρρύνει και να της εμπνεύσει εμπιστοσύνη και ασφάλεια (όπως έπρεπε να έχει κάνει).

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΚΤ- Τρίτη, 18 Ιανουάριος 2011, 11:10 μμ

Καλησπέρα.

Για να μην μακρηγορώ, θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους στα εξής τα τρία σημεία όπου θεωρώ ότι ο Μάρκος έκανε λάθος:

- Στο γεγονός ότι εφάρμοσε αυτή την τακτική στην "εναρκτήρια συνάντηση" (χωρίς να έχει οικοδομηθεί πρώτα η σχέση εμπιστοσύνης).
- Λόγω του ότι απευθύνεται σε μια ευπαθή ομάδα θα έπρεπε να γνωρίζει το ιστορικό των μελών της ή να το γνωρίσει καλύτερα πριν προχωρήσει σε παιχνίδια ρόλων.
- Στην λανθασμένη επιλογή κειμένου. Έπρεπε να διακόψει την συζήτηση από την στιγμή που αντιλήφθηκε ότι ο θέμα εκτροχιάστηκε. Κάποιοι απλοί άνθρωποι έχουν τύχει να μου αναφέρουν (έχουν δηλαδή την αντίληψη) ότι ένας καλός «δάσκαλος» πρέπει να είναι και καλός ψυχολόγος. Φυσικά το θεωρώ υπερβολικό,

απλώς πιστεύω ότι θα πρέπει να αποκτήσει την εμπιστοσύνη των εκπαιδευόμενων, να έχει την συναίσθηση και να είναι καλός εμπυχωτής διατηρώντας τις ισορροπίες της ομάδας.

- Ο Μάρκος μας έχασε τον έλεγχο και τις ισορροπίες. Θεωρώ ότι δεν μπορεί να κάνει πλέον και πολλά πράγματα για να ξανακερδίσει το χαμένο μέλος της ομάδας και να εξαλείψει τις ανασφάλειες της ομάδας που ίσως δημιουργήθηκαν μετά από αυτό το γεγονός. Δεν ξέρω αν θα ήταν καλή ιδέα να έπαιρνε την εκπαιδευόμενη ένα τηλέφωνο ή ακόμα και να έκανε μια μικρή νύξη για το θέμα στην τάξη.

Οι έμπειροι τι λένε;

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΓΙ- Τετάρτη, 19 Ιανουάριος 2011, 11:42 πμ

Α ρε Μάρκο, που να πάει το μυαλό σου ότι κάτι τέτοιο θα συνέβαινε. Σίγουρα βιάστηκες και σίγουρα δεν ήξερες πως να αντιμετωπίσεις την κατάσταση και διάλεξες και λάθος κείμενο. Από την άλλη όμως, αν συμβαίνει κάτι τέτοιο στο πρώτο μάθημα, όπου δεν είχε ακόμη δημιουργηθεί το κλίμα εμπιστοσύνης, σημαίνει μάλλον και ότι η εκπαιδευόμενη ήθελε να μιλήσει και κάπου να τα πει. Άρα ίσως έψαχνε μια αφορμή για να εκθέσει το πρόβλημά της. Αυτό συμβαίνει καμιά φορά στις ευάλωτες ομάδες. Δε νομίζω λοιπόν ότι πρέπει να δημιουργούμε κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας ένα συναισθηματικά φορτισμένο περιβάλλον, όπου θα μιλήσουμε για τον ανθρώπινο πόνο. Σκοπός της διδασκαλίας μας είναι το να μαθαίνουμε όλοι μέσα σε ένα ευχάριστο και δημιουργικό περιβάλλον. Τα παιχνίδια ρόλων δεν είναι παιχνίδια αυτοέκθεσης. Και αφού έκανες που έκανες το λάθος γιατί την άφησες να φύγει έτσι και δεν την παρέπεμψες κάπου, όπου θα μπορούσε να μιλήσει για το πρόβλημα της;

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΑΜ- Τετάρτη, 19 Ιανουάριος 2011, 07:23 μμ

Θα έλεγα πως ο Μάρκος πάνω στον ενθουσιασμό του να εφαρμόσει κάποια πράγματα, έχασε τον έλεγχο και μέρδευσε τις γνωστικές διαδικασίες με τις ψυχολογικές-συμβουλευτικές. Βιάστηκε να εφαρμόσει γνωστικές ενώ θα έπρεπε πρώτα να αισθανθούν άνετα οι εκπαιδευόμενοι, πολύ περισσότερο αφού πρόκειται για ευπαθείς ομάδες που χρειάζονται ειδικούς χειρισμούς. Άρα κατά τη γνώμη μου ή θα έπρεπε να επιλέξει άλλο αντικείμενο για το παιχνίδι ρόλων, ή άλλη μέθοδο για το συγκεκριμένο αντικείμενο.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΑΚ- Πέμπτη, 20 Ιανουάριος 2011, 01:38 μμ

Συμφωνώ με όλους τους προλαλήσαντες συναδέλφους. Πράγματι ο Μάρκος δεν έδωσε καμιά έμφαση στην εδραίωση κλίματος εμπιστοσύνης στην ομάδα των εκπαιδευομένων κατά την εναρκτήρια συνάντηση, γεγονός που κρίνεται ως άκρως απαραίτητο στη διδασκαλία ενηλίκων που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες. Άλλωστε ο χρό-

νος που αφιέρωσε για αυτήν την εναρκτήρια συνάντηση ήταν κατά την άποψή μου πάρα πολύ λίγος (μόνο μία διδακτική ώρα),για να προχωρήσει στην εφαρμογή της διδακτικής τεχνικής "παιχνίδι ρόλων". Άρα ,δεν εφάρμοσε σωστά τους κανόνες του "μαθησιακού συμβολαίου" ,που έχουμε προαναφέρει σε άλλη εβδομάδα.

Τέλος, η επιλογή του θέματος στο κείμενο που παρέθεσε ο Μάρκος στις εκπαιδευόμενες για τη διδασκαλία των χρόνων των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας ήταν, πιστεύω, τελείως λανθασμένη γιατί έθιξε τον κοινωνικό αποκλεισμό ,που ήδη βιώνουν οι συγκεκριμένες εκπαιδευόμενες λόγω του ότι είναι μετανάστριες. Επομένως, με αυτόν τον τρόπο στιγματίστηκαν επιπλέον από κοινωνική και κυρίως από ψυχολογική άποψη. Αυτό το γεγονός οδήγησε ήδη σε μία διαρροή και ενδεχομένως και σε άλλες στο μέλλον, εάν ο αγαπητός συνάδελφος Μάρκος δεν αλλάξει τεχνική διδασκαλίας εφαρμόζοντας πάντα τους κανόνες της "ανδραγωγικής" και γενικώς της "δια βίου μάθησης" ,τους οποίους μελετήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΒΣ- Πέμπτη, 20 Ιανουάριος 2011, 09:44 μμ

Καλησπέρα.

Κατ' αρχάς για ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες θα ήταν καλό ο Μάρκος να είχε επιλέξει ένα μάλλον ευχάριστο θέμα. Επίσης θα συμφωνήσω και εγώ πως η διαχείριση ενός τόσο ευαίσθητου και σοβαρού θέματος, όπως η κακοποίηση, είναι αντικείμενο άλλης ειδικότητας και χρήζει ιδιαίτερης προσοχής και αντιμετώπισης. Ο Μάρκος θα μπορούσε - όταν είδε ότι ξεφεύγει το θέμα από το πεδίο για το οποίο έχει εκπαιδευτεί- να στρέψει τη συζήτηση σε θέματα λιγότερο επώδυνα, να επαναφέρει ένα ευχάριστο κλίμα και να συνεχίσει το μάθημά του. Αν ήθελε να πλησιάσει και να βοηθήσει το συγκεκριμένο άτομο νομίζω θα έπρεπε να ζητήσει τη γνώμη ειδικού ως προς το πως να το χειριστεί και με την προϋπόθεση ότι είχε στο μεταξύ δημιουργηθεί κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας μεταξύ τους.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΜΙ- Παρασκευή, 21 Ιανουάριος 2011, 09:14 πμ

Τα βασικά στοιχεία της εκπαίδευσης των κοινωνικά ευπαθών ομάδων είναι ότι ο εκπαιδευτής θα πρέπει να κατανοεί και να βιώνει τα συναισθήματα των άλλων καθώς και να γνωρίζει το προφίλ της ομάδας για να μπορεί να συνεργαστεί μ' αυτήν.

Στην περίπτωση του Μάρκου δεν εφαρμόστηκαν τα παραπάνω, ο Μάρκος δεν διάγνωσε σωστά τις ανάγκες για εκπαίδευση της συγκεκριμένης ομάδας. Διάλεξε ένα κείμενο το οποίο έφερε αναστάτωση στους εκπαιδευόμενους και όταν προσπάθησε να διορθώσει το λάθος του ήταν πλέον αργά.

Αυτό που θα έπρεπε να κάνει είναι να διαμορφώσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης από την αρχή, να συζητήσει και να κατανοήσει περισσότερο τις ανάγκες των εκπαιδευόμενων, έτσι ώστε να εφαρμοστούν αποτελεσματικά οι εκπαιδευτικοί στόχοι.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΕΚ- Παρασκευή, 21 Ιανουάριος 2011, 10:53 μμ

Συμφωνώ με τους συναδέλφους ότι ο Μάρκος βιάστηκε να εφαρμόσει διδακτικές τεχνικές από την πρώτη συνάντηση. Στόχος αυτής της συνάντησης έπρεπε να ήταν η γνωριμία των μελών της ομάδας, η διερεύνηση των αναγκών των εκπαιδευόμενων γυναικών, η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και η υπογραφή του μαθησιακού συμβολαίου. Επίσης ο Μάρκος έκανε το τραγικό λάθος να ξεφύγει από το στόχο του που ήταν η διδασκαλία των χρόνων των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας και όχι τα προσωπικά προβλήματα των μελών της ομάδας. Άλλωστε και αυτό που ζήτησε από τις δύο γυναίκες, δηλαδή να αναδείξουν από το κείμενο ένα ζήτημα που τους απασχολούσε, δεν ήταν ούτε συγκεκριμένο ούτε σύμφωνο με το στόχο του. Τέλος, άλλαξε ρόλο και από εκπαιδευτή προσπάθησε να γίνει ψυχοθεραπευτής χωρίς να έχει ούτε τις απαραίτητες γνώσεις ούτε την ικανότητα, όπως φάνηκε, να ελέγξει την τροπή που πήρε το παιχνίδι των ρόλων.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΚΑ - Σάββατο, 22 Ιανουάριος 2011, 10:45 μμ

Μάρκο, μάλλον πίστεψες υπερβολικά στις δυνάμεις και στις νέες δεξιότητές σου ως εκπαιδευτής ενηλίκων. Έθιξες ένα πολύ ευαίσθητο θέμα για μια απλή γλωσσική άσκηση και παράλληλα όταν είδες να ξεφεύγει δεν το "συμμάζεψες" διακριτικά. Ο ρόλος σου ήταν να βελτιώσεις τις γλωσσικές δεξιότητες της ομάδας και όχι η παροχή συμβουλών. Όσο καλή και να σου φάνηκε η δραστηριοποίηση της ομάδας, το αποτέλεσμα ήταν να χάσεις μια εκπαιδευόμενη (που θα μπορούσες να την παραπέμψεις και σε κάποιο ειδικό, εάν είχες την ευκαιρία). Κάνε ένα τηλέφωνο να δεις εάν μπορείς να την ξαναφέρεις στο τμήμα ή στο επόμενο...

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΝΓ- Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 12:50 πμ

Γενικά έχω να πω, ότι δεν πρέπει να βιαζόμαστε να υλοποιήσουμε μία μέθοδο, την οποία γνωρίζοντάς την θεωρητικά μας φάνηκε πολύ καλή και ενδιαφέρουσα. Πρέπει πρώτα να την μελετήσουμε καλά, αν υπάρχει η δυνατότητα να παρακολουθήσουμε κάποιον πιο έμπειρο να την εφαρμόζει ή ακόμα μπορούμε για αρχή να χρησιμοποιήσουμε συγκεκριμένο παράδειγμα της τεχνικής. π.χ. για την τεχνική "παιχνίδι ρόλων", το πιο κλασικό παράδειγμα είναι αυτό της συνέντευξης από εργοδότη. Με βάση την δική μου προσωπική εμπειρία, πιστεύω ότι χρειάζεται χρόνος για να εφαρμόσεις σωστά μια τεχνική και ασφαλώς η εξάσκηση και η επανάληψη βοηθάει στο να γίνεσαι καλύτερος κάθε φορά. Εκτός των άλλων ο Μάρκος γράφει το εξής: «Στη συνέχεια ζήτησα από δύο εθελόντριες εκπαιδευόμενες να αναδείξουν μέσα από το κείμενο ένα ζήτημα το οποίο τις απασχολούσε. Θέλησα, δηλαδή, να εφαρμόσω την εκπαιδευτική τεχνική: «Παιχνίδι ρό-

λων». Οι δύο γυναίκες άρχισαν να συζητούν σχετικά με τις δυσκολίες τις οποίες έχουν συναντήσει έως τώρα στην προσωπική τους ζωή, αλλά και για τις δυσκολίες τις οποίες καθημερινά συναντούν στην επαφή τους με άλλους.»

Μάλλον δεν έχει κατανοήσει την τεχνική, την οποία προσπάθησε ανεπιτυχώς να εφαρμόσει. Στο Παιχνίδι ρόλων οι διδασκόμενοι υποδύονται ρόλους, που συνδέονται με μία εξεταζόμενη κατάσταση . Όμως γυναίκες δεν υποδύθηκαν κάποιον ρόλο, αλλά ήταν ο εαυτός τους και μίλησαν για το δικό τους βίωμα. Κανονικά η τεχνική αυτή επιτρέπει τη χαλάρωση και τη μάθηση με ευχάριστο τρόπο. Βοηθά τους εκπαιδευόμενους να αποστασιοποιηθούν από τις καθημερινές τους συνήθειες και να κάνουν μια καινούρια αρχή. Επίσης, δεν φαίνεται να έχει κάνει κάποια προετοιμασία πάνω στην υπόδοση ρόλων, αυτό θα περιελάμβανε την περιγραφή των χαρακτήρων των ρόλων και των στόχων. Δηλαδή θα έπρεπε να έχει καθοριστεί ο ρόλος που θα παίζουν και ο στόχος, ο ρόλος θα πρέπει να είναι μία νέα εμπειρία γι' αυτούς, από την οποία θα έχουν κάτι να αποκομίσουν και όχι να αναμοχλεύσουν τις δικές τους. Θεωρώ ότι μόνο η ταμπέλα της τεχνικής μπήκε και ότι αυτό που ακολούθησε δεν είχε καμία σχέση.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΚΧ - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 09:11 μμ

Θα συμφωνήσω με τους συνεκπαιδευόμενους μου στις πολύ εύστοχες παρατηρήσεις τους. Ο εκπαιδευτής, που καλείται να διδάξει σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, πρέπει να είναι υποψιασμένος και προετοιμασμένος να διαχειριστεί τα τυχόν προβλήματα (προσωπικά, κοινωνικά, οικογενειακά), που μπορεί να ανακύψουν στα πλαίσια μιας τέτοιας ομάδας αλλά και τις προκλήσεις. Ο Μάρκος βιάστηκε να εφαρμόσει την εκπαιδευτική τεχνική παιχνίδι ρόλου. Για να φτάσει στο σημείο αυτό ένας εκπαιδευτής θα πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιήσει αρχικά την εναρκτήρια συνάντηση, ώστε να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη προς τον εκπαιδευτή, η συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευόμενων, να παραμερισθούν οι φόβοι και οι ανησυχίες και να γίνει το μαθησιακό συμβόλαιο, που είναι το δεύτερο απαραίτητο βήμα. Ο Μάρκος στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν είχε θέσει τα θεμέλια μιας σχέσης εμπιστοσύνης και ασφάλειας μεταξύ των εκπαιδευόμενων αλλά και ανάμεσα σε αυτόν με τους εκπαιδευόμενους. Ο Μάρκος έπρεπε πρώτα να προβεί στη διερεύνηση των εκπαιδευτικών αναγκών των εκπαιδευόμενων, για να καταγράψει τις εμπειρίες τους αλλά και τις απόρρητες και ευαίσθητες πληροφορίες που ενδεχομένως να θέλουν να μοιραστούν οι εκπαιδευόμενοι με αυτόν. Πρόκειται για μια Εκπαιδευτική Ομάδα και όχι για θεραπευτική ομάδα. Ο Μάρκος έπρεπε να διακόψει την συζήτηση από την στιγμή που αντιλήφθηκε ότι ο θέμα εκτροχιάστηκε.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΚΣ - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 09:14 μμ

Ο Μάρκος στην εναρκτήρια συνάντηση συστήθηκε αλλά οι ερωτήσεις που έκανε στις εκπαιδευόμενες ήταν αρκετά προσωπικές και προϋπέθεταν ένα κλίμα εμπιστοσύνης, που είναι δύσκολο να υπάρξει από την πρώτη συνάντηση. Αν υπήρχαν ανάμεσά τους διαζευγμένες, κάπως μεγάλης ηλικίας ανύπανδρες, μητέρες χωρίς σύζυγο ή με άλλες δύσκολες καταστάσεις, θα βρίσκονταν σε αμηχανία να απαντήσουν. Αν δεν ήταν ιδιαίτερα

προσεκτικός, όπως λέει, τι θα ρωτούσε; Επίσης και ειλικρινείς απαντήσεις για το πώς περνούν στον τόπο μας θα ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να δοθούν και μάλιστα σε προσωπικό επίπεδο.

Πιθανόν μια γενική συζήτηση για τα προβλήματα των μεταναστών να έδινε στο Μάρκο τη δυνατότητα να αντιληφθεί τι αντιμετωπίζουν και πως μπορεί να το διαχειριστεί. Δεν έψαξε να βρει τι ζητούν οι εκπαιδευόμενες από το σεμινάριο που μόλις άρχιζαν να παρακολουθούν. Δεν κατάρτισε το μαθησιακό συμβόλαιο με τους στόχους, τις μεθόδους μάθησης και τους κανόνες λειτουργίας της ομάδας. Έδωσε γρήγορα ένα κείμενο, το οποίο ήταν μελαγχολικό και περιέγραφε προβλήματα όπως η έλλειψη δυνατότητας αυτοδιάθεσης. Χρησιμοποίησε πολύ γρήγορα τεχνικές διδασκαλίας που δεν γνώριζαν οι εκπαιδευόμενες, αλλά και που αποδείχτηκε ότι και ο ίδιος δεν μπορούσε να τις διαχειριστεί. Η ομάδα μόλις είχε σχηματιστεί. Δεν είχε προλάβει να δημιουργηθεί κλίμα εμπιστοσύνης στα μέλη της. Και πάλι ο Μάρκος ζητάει να συζητηθεί ένα προσωπικό πρόβλημα. Αναδεικνύεται ένα ιδιαίτερα δύσκολο ζήτημα, που δεν θα συζητιόταν αν ο εκπαιδευτής δεν φάνταζε –λανθασμένα– σαν στήριγμα και βοήθεια για την εκπαιδευόμενη. Η έκθεση ενός μεγάλου προβλήματος σε κοινή θέα, σε μια ομάδα που με τα βίαια γνωρίζει τα μέλη της, είναι τελικά μια εξίσου τραυματική εμπειρία, και σίγουρα από αυτές που μόνο ένας έμπειρος (ψυχολόγος, κοινωνικός λειτουργός, κλπ.) μπορεί να διαχειριστεί. Η συζήτηση που έγινε δεν αφορούσε καθόλου τους χρόνους των ρημάτων.

Πιθανά θα έπρεπε στο «παιχνίδι ρόλων» να τονίζονταν οι χρόνοι που χρησιμοποιούνταν κι όχι να ψάχνουν για λύση στο πρόβλημα που τις απασχολούσε. Αυτό βέβαια θα έπρεπε να το είχε εξηγήσει ο Μάρκος από την αρχή. Ίσως ο Μάρκος έπρεπε να συζητήσει με τις εκπαιδευόμενες την απουσία της κακοποιημένης γυναίκας και να επισημάνει το λάθος που έκανε, πέρα από τις καλές προθέσεις και του ίδιου και όλης της ομάδας, να διαχειριστεί σαν διασώστης ένα ζήτημα. Να εξηγήσει τον ρόλο του, που σαν εκπαιδευτής είναι εξαιρετικά σημαντικός, να τονίσει την θετική στάση της ομάδας απέναντι στο πρόβλημα, να επαινέσει τα μέλη για τη συμμετοχή τους και για τις ιδέες τους, αλλά να δείξει ότι η συζήτηση άλλαξε πορεία επειδή ο ίδιος δεν είχε προσδιορίσει τον στόχο της.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΓΚ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 05:41 μμ

Θεωρώ ότι ο Μάρκος δεν διαχειρίστηκε σωστά των παιχνίδι των ρόλων, το οποίο έπρεπε να παιχθεί με ρόλους υποθετικούς και να μην αφήσει τις εθελόντριες να αναπτύξουν ρόλους μέσα από την ζωή τους, ειδικά αφού μιλάμε για κοινωνικά ευπαθείς ομάδες. Ο Μάρκος, αφού το επέτρεψε αυτό, θα έπρεπε να είχε διακόψει την συζήτηση όταν έγινε τόσο προσωπική και να είχε καθορίσει δύο άλλους ρόλους που θα έπρεπε να υποδυθούν οι δύο εθελόντριες, ώστε να μάθουν με ευχάριστο τρόπο. Εάν είχε θέσει σαφείς στόχους και είχε ξεκαθαρίσει μέσα του τις μεθόδους μάθησης για να τους επιτύχει, αν είχε θέσει σαφείς κανόνες λειτουργίας της ομάδας που να σέβονται την ατομικότητα του κάθε μέλους της, ιδιαιτέρως σε ομάδες κοινωνικά ευαίσθητες, τότε πιθανότατα να είχε αποφύγει το λάθος. Ας μην τον κρεμάσουμε όμως. Ο φουκαράς ο Μάρκος προσπαθεί και μαθαίνει μέσα από τα λάθη του.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΓΧ - Πέμπτη, 27 Ιανουάριος 2011, 01:04 πμ

Όσα έχουν ήδη αναφερθεί έχουν ήδη καλύψει την απάντηση στο πρόβλημα και τα λάθη του Μάρκου. Πιστεύω ότι έπρεπε να σχεδιάσει καλύτερα τις δραστηριότητες αλλά κυρίως το πρόβλημα είναι ότι το μάθημα "εκτροχιάστηκε" μέσα από μια απλή δραστηριότητα (παιχνίδι ρόλων) και η ομάδα των εκπαιδευομένων "μεταλλάχτηκε" σε θεραπευτική ομάδα απέναντι στο προσωπικό πρόβλημα ενός μέλους της κάτι για το οποίο ούτε εκπαιδευμένοι είναι ούτε είναι ο βασικός σκοπός για τον οποίο έχει συσταθεί η ομάδα. Ο Μάρκος έπρεπε να επέμβει άμεσα βλέποντας ότι ξεφεύγει η όλη κατάσταση και να μην προσπαθήσει να παίξει ένα ρόλο για τον οποίο δεν είναι εκπαιδευμένος. Πολλές φορές ως εκπαιδευτές στην προσπάθειά μας να βοηθήσουμε ξεπερνούμε τα όρια του ρόλου μας (εκπαιδευτής-εμπυχωτής) και μπαίνουμε σε βαθιά νερά τα οποία δεν γνωρίζουμε που τελικά θα μας οδηγήσουν.....

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΝΜ - Πέμπτη, 27 Ιανουάριος 2011, 09:45 πμ

Μάρκο, βιάστηκες να εφαρμόσεις μια τεχνική που δεν είχες εφαρμόσει ξανά και μάλιστα στα πρώτα μαθήματα. Όπως ήταν φυσικό, οι εκπαιδευόμενες ξέφυγαν, αφού και το κείμενο που επέλεξες, ευνοούσε κάτι τέτοιο. Ξεκίνα με κείμενα που θα περιγράφουν καταστάσεις κοινές για όλους όπως θέματα για την παιδεία, την εκπαίδευση, τον ελεύθερο χρόνο κλπ. ώστε οι εκπαιδευόμενες να αρχίσουν να αισθάνονται ότι είναι μέλη ενός συνόλου του οποίου είσαι κι εσύ μέλος κι έτσι σιγά-σιγά να αναπτυχθούν σχέσεις εμπιστοσύνης.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΕΧ - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 08:28 πμ

Όταν διδάσκεις σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός πως θα διαχειριστείς δύσκολες καταστάσεις. Άλλωστε αυτή είναι και η ιδιαιτερότητα αυτών των ομάδων. Κανείς δεν σταμάτησε το σχολείο όταν έπρεπε για κάποιο ασήμαντο λόγο, κανείς δεν προέρχεται από ένα ομαλό κοινωνικό-οικογενειακό περιβάλλον. Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να έχουμε υπόψη όταν μπαίνουμε σε μια τάξη τέτοιου είδους.

Η άποψη μου είναι ότι δεν χειρίστηκε σωστά την κατάσταση γιατί αν και εναρκτήρια συνάντηση έπρεπε να δει τον κίνδυνο και να απομακρυνθεί από αυτόν. Αλλά ας έρθουμε στο τώρα. Πρέπει να πάρει τηλέφωνο την εκπαιδευομένη να βγουν για ένα καφέ ένα περίπατο και να της εξηγήσει ότι ήταν λάθος η προσέγγιση του, να της ζητήσει ευγενικά να επιστρέψει στην τάξη και να της υποσχεθεί ότι θα είναι πιο προσεκτικός την επόμενη φορά. Δεν πρέπει να χάσει η εκπαιδευομένη την ευκαιρία για μάθηση γι' ακόμα μια φορά!!

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΑΧ - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 10:47 μμ

Αναγνωρίζουμε στο Μάρκο την καλή πρόθεση να αξιοποιήσει τις νέες μεθόδους που γνωρίζει. Αυτό που δεν έχει κάνει κτήμα του είναι η ενσυναίσθηση. Δεν εργάστηκε ώστε να αναπτύξει κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας στην ομάδα κι αυτό του στοίχισε την απώλεια μιας εκπαιδευόμενης. Αν έστω ήταν σε θέση να διαχειριστεί σωστά τα εργαλεία και τις τεχνικές μάθησης θα μπορούσε έγκαιρα να σταματήσει το "παιχνίδι ρόλων", ώστε να ξεφύγει από την εξομολόγηση ατομικών εμπειριών και να τις αναγάγει σε συλλογικό επίπεδο. Επειδή όμως το πάθημα γίνεται μάθημα, την επόμενη φορά θα φροντίσει να γνωρίσει το προφίλ της ομάδας και να εισάγει σταδιακά τις τεχνικές χτίζοντας κλίμα εμπιστοσύνης.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΔΓ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 06:22 μμ

Κατά τη γνώμη μου ο Μάρκος δεν αφιέρωσε αρκετό χρόνο στην εναρκτήρια συνάντηση και δεν έδωσε ιδιαίτερη προσοχή ώστε να δημιουργηθεί κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας. Δεν άφησε τις εκπαιδευόμενες να παρουσιαστούν όπως οι ίδιες ήθελαν αλλά υπέβαλε συγκεκριμένες ερωτήσεις. Επίσης δεν έκανε το μαθησιακό συμβόλαιο και δε φρόντισε να γνωρίσει το προφίλ της ομάδας με την οποία συνεργαζόταν. Ακόμη βιάστηκε να χρησιμοποιήσει τεχνικές διδασκαλίας που ήταν ξένες στην ομάδα. Αλλά και το κείμενο που επέλεξε ήταν ακατάλληλο για τη δεύτερη ώρα του πρώτου μαθήματος γιατί θίγει το ζήτημα της απομόνωσης και των δυσκολιών της ζωής, τα οποία αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευόμενές του, που είναι μετανάστριες.

Όσον αφορά την τεχνική «παιχνίδι ρόλων», δεν την εφάρμοσε σωστά αφού οι εκπαιδευόμενες δεν υποδύθηκαν ρόλους ώστε να χαλαρώσουν, να μάθουν με ευχάριστο τρόπο και να αποστασιοποιηθούν από τις καθημερινές τους συνήθειες. Αντίθετα μίλησαν για τα βιώματά τους και αναδείχθηκε το προσωπικό πρόβλημα μιας γυναίκας, η οποία άρχισε να δέχεται συμβουλές από άτομα που δεν γνώριζε καλά.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΑΤ - Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 06:08 μμ

Σε πρώτη φάση θεωρώ πως ο Μάρκος βιάστηκε να παίξει το παιχνίδι ρόλων. Εν συνεχεία μου δίνεται η εντύπωση πως ο ίδιος παραμελήθηκε από τους μαθητές του που πήραν το μάθημα επάνω τους, ανέπτυξαν διάλογο και έκαναν κάτι σαν ψυχανάλυση μεταξύ τους. Ο ενθουσιασμός της στιγμής ίσως έκανε την κοπέλα να πει περισσότερα από ότι έπρεπε ή ήθελε και ενώ στιγμιαία να ένιωσε καλά, έπειτα ίσως ένιωσε ντροπή να συνεχίσει το μάθημα. Ωστόσο θεωρώ πως ο Μάρκος δεν πρέπει να εγκαταλείψει και να αναζητήσει την κοπέλα ώστε να της μιλήσει σε προσωπικό επίπεδο, πείθοντάς την να επιστρέψει στην τάξη.

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΚΜ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 08:47 μμ

Πιστεύω ότι ο Μάρκος θέλησε γρήγορα να δώσει έμφαση στο γνωστικό μέρος της διδασκαλίας, γι' αυτό προχώρησε και σε αυτό, δίχως να εξασφαλίσει τη συναισθηματική ασφάλεια όλων των συμμετεχόντων. Βέβαια η γυναίκα φάνηκε να ανοίχτηκε και να αισθάνθηκε την αποδοχή από την ομάδα. Είναι πιθανόν η απώλεια να μην οφείλεται σε αυτόν και στις ενέργειές του αλλά στην ίδια την γυναίκα η οποία δεν θέλησε να συνεχίσει. Πιστεύω ότι είναι συχνό φαινόμενο η διακοπή της φοίτησης, ειδικά στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΡΤ - Δευτέρα, 21 Φεβρουάριος 2011, 05:35 μμ

Συμφωνώ απόλυτα με τον κ. Μαυρίδη ότι ο Μάρκος βιάστηκε να εφαρμόσει την εκπαιδευτική τεχνική "παιχνίδι ρόλου". Για να φτάσει στο σημείο αυτό ένας εκπαιδευτής θα πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιήσει αρχικά την "εναρκτήρια συνάντηση" ώστε να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη προς τον εκπαιδευτή, η συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευομένων, να παραμερισθούν οι φόβοι και οι ανησυχίες και να γίνει το "μαθησιακό συμβόλαιο", που είναι το δεύτερο απαραίτητο βήμα. Άλλωστε, η δημιουργία κλίματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης στην ομάδα, είναι ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο στην εκπαίδευση ευπαθών ομάδων. Ο Μάρκος παρόλο που ικανοποιήθηκε αρχικά από την πρώτη επαφή που είχε με τις εκπαιδευόμενες, ξέφυγε εντελώς από τον στόχο του, ο οποίος δεν ήταν να είναι ο ψυχολόγος.

Αυτό που θα έπρεπε να κάνει ο Μάρκος είναι να βάλει τις κοπέλες να του κάνουν παραδείγματα με φράσεις όπως αυτές που τους έδειξε στο :Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω πώς καταφέραμε να επιβιώσουμε. Ήμαστε μια γενιά σε αναμονή: περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυμήσουμε, δύο ώρες μεσημεριανό ύπνο για να ξεκουραστούμε και τις Κυριακές έπρεπε να μείνουμε νηστικοί όλο το πρωί για να κοινωνήσουμε. Ακόμα και οι πόνοι περνούσαν με την αναμονή. Ολομόναχοι εκεί έξω στο σκληρό αυτό κόσμο! Χωρίς κανέναν υπεύθυνο! Πώς τα καταφέραμε;

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΓΚ - Δευτέρα, 7 Μάρτιος 2011, 01:06 μμ

Θα συμφωνήσω και εγώ με τη σειρά μου με τα περισσότερα από όσα πιο πάνω εξέφρασαν οι συνάδελφοί μου. Συνοπτικά, αφενός ο Μάρκος φυσικά και δεν αφιέρωσε αρκετό χρόνο ώστε να γνωριστούν καλά οι εκπαιδευόμενοι μεταξύ τους αλλά και με τον ίδιο τον εκπαιδευτή. Αφετέρου, η εσφαλμένη επιλογή του κειμένου αποτέλεσε και το πιο καθοριστικό σημείο αυτού του αποτελέσματος. Μπορεί η πρόθεση του Μάρκου να ήταν θεμιτή, όμως το θέμα ήταν πέρα για πέρα άστοχο, γιατί όπως πολύ σοφά λέει και ο λαός "μη με πατάς εκεί που πονάω!".

Απάντηση: Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

- από ΖΚ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 09:00 μμ

Ο εκπαιδευτής ενηλίκων αρχικά πρέπει να κάνει μια διερεύνηση αναγκών των εκπαιδευομένων, να αναπτύξει συνεργασία, κλίμα εμπιστοσύνης κι ασφάλειας στην ομάδα για να παραμερισθούν οι φόβοι κι οι ανησυχίες και μετά να γίνει το «μαθησιακό συμβόλαιο». Ο Μάρκος καταρχήν έκανε μια ικανοποιητικά καλή αρχική συνάντηση. Στη συνέχεια όμως έκανε πρώτον λανθασμένη επιλογή κείμενου γιατί σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες καλό θα ήταν να αποφεύγονται κείμενα που μπορεί να τους φορτίσουν συναισθηματικά, φέρνοντας στη μνήμη άσχημες εμπειρίες και δεύτερον, αν και είχε καλή πρόθεση, θέλησε να εφαρμόσει το «παιχνίδι ρόλων» αλλά δεν ήταν σε θέση να διαχειριστεί σωστά αυτές τις νέες τεχνικές μάθησης. Θα μπορούσε έγκαιρα να το σταματήσει και να θέσει το θέμα σε συλλογικό επίπεδο ώστε να αποφύγει την εξομολόγηση δυσάρεστων ατομικών εμπειριών. Ο εκπαιδευτής που διδάσκει σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες, πρέπει γενικά να είναι πολύ προσεκτικός, υποψιασμένος και προετοιμασμένος να διαχειριστεί δύσκολες καταστάσεις και προβλήματα των εκπαιδευομένων (κοινωνικά, οικογενειακά κλπ.). Προσοχή λοιπόν στη συνέχεια....

Μελετήστε στη συνέχεια τα κείμενα που ακολουθούν και επιστρέψτε στο forum για να απαντήσετε στο Μάρκο. Σας προτείνουμε να επισκέπτεστε συχνά το forum, ώστε να βλέπετε τι γράφουν οι συνάδελφοι σας στην επιμόρφωση και με βάση αυτά τα στοιχεία να παρεμβαίνετε ξανά στη συζήτηση. Στο τέλος της εβδομάδας θα προσθέσουμε και μείς μια ενδεικτική απάντηση.

• ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΥΠΑΘΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ

Οι κοινωνικά ευπαθείς ή ευάλωτες κοινωνικές ομάδες (άτομα με ειδικές ανάγκες φυλακισμένοι, πρόσφυγες, μετανάστες, παλιννοστούντες, άνεργοι, χρήστες ψυχοτρόπων ουσιών, κ.ά.) παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες ως ομάδες, οι οποίες πρέπει να ληφθούν υπόψη, ώστε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα στη διαδικασία της μάθησης. Με την έννοια αυτή και ο ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων είναι ιδιαίτερος.

1. Ένα βασικό στοιχείο είναι ότι ο εκπαιδευτής πρέπει να επιδεικνύει ενσυναίσθηση, να έχει δηλαδή την ικανότητα να κατανοεί και να βιώνει τα συναισθήματα των άλλων.
2. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων καλείται συχνά στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες να υιοθετήσει εκτός από τον εκπαιδευτικό και έναν συμβουλευτικό ρόλο καθώς αρκετοί εκπαιδευόμενοι φαίνεται ότι βιώνουν έντονο άγχος στη διάρκεια της μαθησιακής διεργασίας. Οι πηγές του άγχους είναι περισσότερο αυξημένες στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες και ενδεχομένως, συνδέονται με τραυματικές εμπειρίες της παιδικής ηλικίας που αφορούν τις σχέσεις τις οποίες είχαν αναπτύξει οι εκπαιδευόμενοι ως παιδιά με πρόσωπα εξουσίας (γονείς, δάσκαλοι κ.τλ.)
3. Οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες αντιμετωπίζουν τον εκπαιδευτή ως πηγή γνώσης και σοφίας, ως πηγή προσφοράς και ανακούφισης, ως αντικείμενο θαυμασμού, ως κριτή ή ως μορφή εξουσίας. Αντιστοίχως ο εκπαιδευτής μπορεί να φοβάται την κριτική, να δυσκολεύεται να παραδεχτεί ένα λάθος του, να νοιώθει ενοχές επειδή δεν μπορεί να βοηθήσει τους εκπαιδευόμενους όπως θα ήθελε, να είναι ιδιαίτερα απολογητικός ή να δυσκολεύεται να θέσει όρια στη Ένα σημαντικό βήμα

για τους εκπαιδευτές ενηλίκων στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες είναι να γνωρίσουν το προφίλ της ομάδας με την οποία συνεργάζονται και να διαγνώσουν τις ιδιαίτερες ανάγκες της για εκπαίδευση.

4. Επίσης, θα πρέπει να αναδείξουν τις διαφορετικές και τυχόν αρνητικές εμπειρίες της ομάδας όχι σε ατομικό, αλλά σε συλλογικό επίπεδο και να προσπαθήσουν να συζητήσουν ανοικτά για αυτές.
5. Καλό είναι να εισαγάγουν σταδιακά τα εργαλεία και τις τεχνικές που φαίνονται «ξένα» στην ομάδα. Για παράδειγμα, σε μία ομάδα μεταναστών η οποία έχει συνηθίσει τον παραδοσιακό τρόπο εκπαίδευσης και τη διάταξη της αίθουσας σε τάξη, η εισαγωγή των τεχνικών γνωριμίας σε δυάδες και η διάταξη της αίθουσας σε κύκλο μπορούν να γίνουν σταδιακά και εφόσον έχει εγκατασταθεί κλίμα εμπιστοσύνης στην ομάδα και στο πρόσωπο του εκπαιδευτή.
6. Η δημιουργία κλίματος συνεργασίας, ασφάλειας και εμπιστοσύνης στην ομάδα, είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο στην εκπαίδευση ευπαθών ομάδων.
7. Στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες ο εκπαιδευτής παίζει καθοριστικό ρόλο στην ενεργοποίηση των κινήτρων των εκπαιδευομένων για ενεργή συμμετοχή, ενώ σημαντική είναι επίσης, η συμβολή του σε ζητήματα τα οποία σχετίζονται με τη δυναμική της ομάδας και τον τρόπο επίλυσης των συγκρούσεων που προκύπτουν σε αυτήν.

Πηγή: Επιμόρφωση Εκπαιδευτών και Στελεχών για Ευάλωτες Κοινωνικά Ομάδες, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ Επιμέλεια: Όλγα Θεμελή, Αθήνα 2010

2. Η ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Η εναρκτήρια συνάντηση αποτελεί το κλειδί για ολόκληρη την εκπαιδευτική διαδικασία που θα ακολουθήσει (για μας εναρκτήρια συνάντηση ήταν οι πρώτες 4 εβδομάδες μελέτης). Στη βάση αυτή επιχειρούμε να ξεκλειδώσουμε το νου και το συναίσθημα των συμμετεχόντων ώστε να δημιουργηθεί εκείνο το κλίμα που θα τους βοηθήσει και θα τους υποστηρίξει στη μαθησιακή διαδικασία που θα ακολουθήσει. Σ' αυτό το διάστημα πρέπει να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη προς τον εκπαιδευτή, η συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευομένων, να παραμερισθούν οι φόβοι και οι ανησυχίες, να καλλιεργηθεί η ενεργητική συμμετοχή και να γίνει το μαθησιακό συμβόλαιο.

3. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Μετά τη διερεύνηση των εκπαιδευτικών αναγκών, ακολουθεί η δημιουργία των εκπαιδευτικών στόχων. Κρίνεται σκόπιμο οι στόχοι που διαμορφώνονται για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα να χωρίζονται σε τρία βασικά επίπεδα: α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα, β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος, και γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται.

Για την εξασφάλιση της σαφήνειας κατά τη δημιουργία εκπαιδευτικών στόχων η Courau προτείνει οι στόχοι να εκφράζονται με τη χρήση κατάλληλων ρημάτων για το κάθε επίπεδο, ενώ υποστηρίζει ότι η ύπαρξη εκπαιδευτικών στόχων σε τρία επίπεδα κρί-

νεται απαραίτητη προκειμένου ένα πρόγραμμα να θεωρηθεί ολοκληρωμένο. Παραδείγματα κατάλληλων ρημάτων δίνονται στη συνέχεια:

ΓΝΩΣΕΙΣ	ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ	ΣΤΑΣΕΙΣ
Γνωρίζω	Διορθώνω	Προσαρμόζομαι
Καταλαβαίνω	Ελέγχω	Αισθάνομαι
Ορίζω	Χρησιμοποιώ	Απομυθοποιώ
Προσδιορίζω	Ενεργοποιώ	Εντάσσομαι
Συγκρατώ	Κάνω	Κινητοποιούμαι
Ονομάζω	Αλλάζω	
Αναγνωρίζω	Πληκτρολογώ	
Απομνημονεύω	Διαβάζω	
Απαριθμώ	Συντάσσω	
	Εφαρμόζω	
	Πραγματοποιώ	

- ΠΗΓΕΣ
 - ο Επιμόρφωση εκπαιδευτικών ΣΔΕ., Εκπαιδευτικό υλικό, ΓΓΕΕ., Αθήνα 2010
 - ο Courau S., (2000) Τα βασικά εργαλεία του εκπαιδευτή ενηλίκων,

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

Στην ενότητα αυτή θα περιγράψουμε κάποιες εκπαιδευτικές τεχνικές. Στη συνέχεια της επιμόρφωσης θα έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε πιο αναλυτικά γι' αυτές και να γνωρίσουμε και άλλες τεχνικές διδασκαλίας.

Ο προσδιορισμός των εκπαιδευτικών στόχων επηρεάζει την επιλογή των τεχνικών που θα χρησιμοποιήσουμε στο μάθημα. Η ανάγκη για ενεργητική συμμετοχή στη διδασκαλία καθορίζει και τη χρήση των ανάλογων εκπαιδευτικών τεχνικών. Αν η ενεργητική συμμετοχή στην εκπαιδευτική διεργασία θεωρείται σημαντική για την αποτελεσματική μάθηση, αυτό μεταφράζεται στο επίπεδο της διδακτικής σε περιορισμό του παραδοσιακού μοντέλου της μετωπικής διδασκαλίας και στη χρήση ενεργητικών εκπαιδευτικών τεχνικών.

- Μέσα στα πλαίσια αυτά ο εκπαιδευτικός καλείται να παίζει έναν πολυδιάστατο ρόλο: του οδηγού της ομάδας, του εμπνευστή, του συμβούλου, του δασκάλου, του συνεργάτη. Ειδικά, ο ρόλος του εκπαιδευτικού ως εμπνευστή θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικός, προκειμένου να οδηγήσει την ομάδα των εκπαιδευομένων στη δημιουργική μάθηση.

1. Καταιγισμός ιδεών.

Είναι η εξέταση ενός ζητήματος μέσα από την υποκίνηση των διδασκομένων να προβούν σε ελεύθερη, αυθόρμητη έκφραση ιδεών. Ανεξάρτητα από το αν γνωρίζουν το θέμα, το ζητούμενο είναι να συμβάλουν στην εξέταση του ζητήματος με όποια ιδέα ή πρόταση έρχεται στο μυαλό τους, έστω και αν αυτή μοιάζει φανταστική. Ως μέθοδος διδασκαλίας επιτρέπει τη δημιουργική έκφραση. Όλοι μπορούν να εκφραστούν χωρίς να κριθούν ή να αξιολογηθούν. Αποτελεί μία ευχάριστη δραστηριότητα που βοηθά στο ξεπέραςμα των αναστολών αλλά και στη βελτίωση των ανθρωπίνων σχέσεων. Εφαρμόζεται συνήθως και στη βελτίωση των ανθρωπίνων σχέσεων. Εφαρμόζεται συνήθως στην αρχή μιας διδακτικής ενότητας ή μιας δραστηριότητας.

• ΤΡΟΠΟΣ:

- ο Αναγγέλλουμε την τεχνική και το στόχο της. (π.χ. Θα χρησιμοποιήσουμε τον «καταιγισμό ιδεών». Δηλαδή θα προτείνουμε όσες περισσότερες ιδέες μπορούμε ως απάντηση σε μία ερώτηση. Οι ιδέες αυτές θα μας επιτρέψουν να λύσουμε ένα συγκεκριμένο πρόβλημα.
- ο Αναγγέλλουμε τη διάρκεια (10-15' περίπου).
- ο Αναγγέλλουμε τη συνέχεια (θα ταξινομήσουμε τις ιδέες σύμφωνα με ορισμένα κριτήρια...).
- ο Προσδιορίζουμε το ρόλο μας (συντονισμός διαδικασίας, κρατάμε πρακτικά).
- ο Ορίζουμε τους κανόνες: Καθένας διατυπώνει τις ιδέες του χωρίς ειρμό. Οι ιδέες δεν κρίνονται, μπορούν να εκφράζονται χωρίς τάξη. Από την ιδέα ενός μπορεί να προκύψει η ιδέα ενός άλλου.
- ο Κάνουμε μία ανοικτή ερώτηση και τη γράφουμε στον πίνακα για αρχή
- ο Σημειώνουμε (στον πίνακα) όλες τις ιδέες. Δεν παρεμβαίνουμε. Αν οι ιδέες λιγοστεύουν κάνουμε πάλι την ερώτηση και ενθαρρύνουμε.
- ο Ολοκλήρωση-Σύνθεση: (συμμετέχουν όλοι)
- ο Ταξινόμηση ιδεών βάση κριτηρίων. Επιλογή μιας ομάδας ιδεών. Παρουσίαση - εισήγηση από τον εκπαιδευτή.

2. Παιχνίδι ρόλων.

Οι διδασκόμενοι υποδύονται ρόλους, που συνδέονται με μία εξεταζόμενη κατάσταση, με στόχο μέσα από το βίωμα, να κατανοήσουν βαθύτερα τόσο την κατά-

σταση όσο και τις αντιδράσεις τους απέναντί της. Μία δράση ή μία συμπεριφορά προσομοιώνεται σε πραγματικές ή ρεαλιστικές συνθήκες. Προϋπόθεση είναι το παιχνίδι να συνδέεται με την πραγματικότητα. Χρησιμοποιείται κυρίως σε προγράμματα που αποβλέπουν

- Μία δράση ή μία συμπεριφορά προσομοιώνεται σε πραγματικές ή ρεαλιστικές συνθήκες. Προϋπόθεση είναι το παιχνίδι να συνδέεται με την πραγματικότητα. Χρησιμοποιείται κυρίως σε προγράμματα που αποβλέπουν στην αλλαγή της συμπεριφοράς ή στη γλωσσική ανάπτυξη (π.χ. προσομοίωση μιας συνέντευξης πρόσληψης, μιας εισήγησης στα αγγλικά, μιας επαγγελματικής συνεδρίασης, μιας συναλλαγής με συνεργάτη). Επιτρέπει τη χαλάρωση, τη μάθηση με ευχάριστο τρόπο. Βοηθά τους εκπαιδευόμενους να αποστασιοποιηθούν από τις καθημερινές τους συνήθειες και να κάνουν μια καινούρια αρχή.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ:

3. Περιγραφή της εξεταζόμενης κατάστασης, των χαρακτήρων των ρόλων, των στόχων. Αναγγέλλουμε τη διάρκεια και τις προεκτάσεις.
 4. Τα πρόσωπα να είναι όσο γίνεται φανταστικά - Όσο περισσότερο η κατάσταση πλησιάζει την πραγματικότητα τόσο πιο ωφέλιμη γίνεται.
 5. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε «πίνακα ανάλυσης» για τους παρατηρητές (π.χ. παρουσίαση βίντεο). Βασικά στοιχεία του πίνακα: «Παρατηρούμενα σημεία-Θετικά σημεία-Αρνητικά σημεία».
 6. Στο τέλος οι συμμετέχοντες βγαίνουν από τους ρόλους τους και σχολιάζουν την εμπειρία τους.
 - 7.
3. Μελέτη Περίπτωσης.

Ένα πραγματικό ή υποθετικό σενάριο, αντανακλά μία ευρύτερη κατάσταση. Παρουσιάζεται στους διδασκόμενους με σκοπό να αναλυθεί σε βάθος και να διερευνηθούν οι εναλλακτικές λύσεις στα προβλήματα που αναδύονται.

ΤΡΟΠΟΣ:

- Ο εκπαιδευτικός επιλέγει μία περίπτωση κοντά στην πραγματικότητα και στις εμπειρίες των διδασκομένων.
- Παρουσιάζει την προς μελέτη περίπτωση (προφορικός λόγος, κείμενο, φιλμ, κ.λ.π.).
- Παρέχει διευκρινίσεις (σκοπός, τρόπος, χρόνος, αποτελέσματα).
- Εκτέλεση της άσκησης σε ομάδες εργασίας (κατά προτίμηση).
- Παρουσίαση από τους εκπροσώπους
- των ομάδων στην ολομέλεια των πορισμάτων.
- Σύνθεση από το διδάσκοντα

4. Ομάδες Εργασίας.

Οι διδασκόμενοι, χωρισμένοι σε ομάδες εργασίας, ανταλλάσσουν εμπειρίες ή εκπονούν ασκήσεις με σκοπό την πληρέστερη επεξεργασία της διδακτέας ύλης.

- ΤΡΟΠΟΣ:

- Κατανομή των συμμετεχόντων σε μικρές ομάδες, οι οποίες επιφορτίζονται μέσα σε μικρό διάστημα να παράγουν έργο. Παρουσιάζουν πλεονεκτήματα όπως: Εξασφάλιση της συμμετοχής των συμμετεχόντων, καλλιέργεια κριτικού πνεύματος, καλλιέργεια δημιουργικότητας
- καλλιέργεια κριτικού πνεύματος, καλλιέργεια δημιουργικότητας, εξασφάλιση επικοινωνιακής διδασκαλίας.
- Αναγγέλλουμε τη διάρκεια και το αναμενόμενο από την ομάδα αποτέλεσμα.

ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ:

- Με τρόπο τυχαίο ανάλογα με τις θέσεις τους. (π.χ. Θρανία. Η μέθοδος προσφέρεται όταν δουλεύουν στο ίδιο θέμα).
- Με προσωπική επιλογή όταν τα θέματα είναι διαφορετικά.
- Αριθμός μελών ομάδων (3-7). Το προτιμότερο μέγεθος είναι 5. Οι μονοί αριθμοί λειτουργούν πάντοτε καλύτερα.
- Προτείνεται πλήρης απομάκρυνση του εκπαιδευτή. Η ανάμειξη μόνο περιορισμούς και δισταγμούς μπορεί να δημιουργήσει. Καλό είναι να επισκεφθεί τις ομάδες πέντε λεπτά πριν από τη λήξη.
- Σύνθεση των απόψεων.

Συζήτηση στην τάξη.

Ανταλλαγή απόψεων μέσα στην εκπαιδευτική ομάδα γύρω από ένα θέμα ή πρόβλημα με στόχο να προκύψουν εναλλακτικές λύσεις.

- Συζήτηση με διάταξη δύο κύκλων (εσωτερικός και εξωτερικός κύκλος)
- Σ' αυτή την απλής μορφής διάταξη μπορούν να συμβούν σημαντικές διεργασίες της ομαδικής λειτουργίας. Ο εσωτερικός κύκλος συζητάει πάνω σε ένα θέμα, ενώ συγχρόνως τα μέλη του εξωτερικού κύκλου παρατηρούν. Η παρατήρηση, που είναι η συγκεκριμένη αποστολή του εξωτερικού κύκλου, είναι συνειδητή στα μέλη του εσωτερικού κύκλου, δηλαδή γίνεται εν γνώσει τους. Μπορούμε να πούμε ότι στον εσωτερικό κύκλο συμβαίνει μια γνωστική δραστηριότητα, ενώ στον εξωτερικό κύκλο συμβαίνει μια μεταγνωστική.
- Η ομάδα του εξωτερικού κύκλου κάνει μια συστηματική παρατήρηση: επικεντρώνει την προσοχή της στη θεματολογία που συζητείται, την επικοινωνία, τις αντιδράσεις, τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται ως προς την ορθότητά τους κλπ. Καταγράφει, αν θέλει, τις παρατηρήσεις της με σκοπό να προσφέρει στο τέλος Feedback (ανατροφοδοτήσιμα μέλη του εσωτερικού κύκλου, την οποία ασφαλώς χρειάζονται).

5.2. Ταυτόχρονη συζήτηση ανά ζεύγη (εταιρική).

6. Όταν η ομάδα είναι μεγάλη μπορεί να εφαρμοστεί αυτή η μορφή προκειμένου τα μέλη να συζητήσουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις απορίες που έχουν π.χ. πάνω σε ένα θέμα (ή μια εισήγηση) που παρουσιάστηκε και να εξακριβώσουν, μέσα από αυτή την εταιρική αλληλεπίδραση την προσωπική τους κατανόηση. Στην ομάδα ίσως να δίσταζε το κάθε μέλος να διατυπώσει τις δυσκολίες του, ενώ σ' αυτή τη μορφή οι οποιεσδήποτε αναστολές αίρονται ή μειώνονται
7. Δομημένη Συζήτηση - Debate

Παρουσίαση ενός θέματος - Ορισμός τριμελούς επιτροπής των εκπαιδευομένων για τη διαχείριση της συζήτησης - Δημιουργία δύο ομάδων με αντίθετες απόψεις- Ορισμός γραμματέα και συντονιστή για κάθε ομάδα - Διεξαγωγή της συζήτησης - Σύνοψη - Αξιολόγηση της εργασίας από την τριμελή επιτροπή.

7. Μέθοδος Χιονοστιβάδα.

Αποσκοπεί στην ανταλλαγή απόψεων με στόχο την προώθηση του προβληματισμού γύρω από ένα ζήτημα .

ΤΡΟΠΟΣ:

- ο Αποφασίζεται η ομάδα των διδασκόμενων να επεξεργαστεί ένα ζήτημα.
- ο Κάθε διδασκόμενος ατομικά σχολιάζει γραπτά το ζήτημα για 5' περίπου.
- ο Συγκρίνει τα σχόλιά του με έναν άλλο διδασκόμενο, για 8-10' εντοπίζοντας κοινά σημεία και διαφορές.
- ο Η δραστηριότητα επαναλαμβάνεται σε ομάδες των τεσσάρων (δύο δυνάδες που συνεργάστηκαν στο προηγούμενο στάδιο)
- ο Οι απόψεις παρουσιάζονται στην ολομέλεια, γίνεται σύνθεση, εξάγονται συμπεράσματα.
- ο Εξασφάλιση της συμμετοχής των συμμετεχόντων-Δεν απαιτείται πολύς χρόνος

Μελετήστε στη συνέχεια το κείμενο "η δυναμική της ομάδας" του Ν. Ρέλλου. θα βρείτε σ' αυτό πολύ σημαντικά στοιχεία για τη δημιουργία και τη δυναμική των ομάδων καθώς και σημαντικές πληροφορίες για τεχνικές ομαδοσυνεργατικής μάθησης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΕΛΛΟΣ Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

1.Εισαγωγικά

Ένας σημαντικός Γερμανός Παιδαγωγός ο W.Klafki, στηριζόμενος στη θέση του Κοινωνιολόγου Martin Buber : ο άνθρωπος γίνεται «Εγώ» μέσω του «Εσύ», υποστηρίζει

πως ο άνθρωπος είναι ανθρωπολογικά υπαρκτός όχι στην απομόνωσή του, αλλά στην πληθώρα των σχέσεων μεταξύ αυτού και των άλλων ανθρώπων, «των συνανθρώπων του, οι οποίοι αναγνωρίζουν αυτόν και τους οποίους και αυτός αναγνωρίζει»(Ρέλλος,Ν.,2000,σελ.159) .Αυτό το πεδίο το προσφέρει η ομάδα, η οποία αξιοποιούμενη ως μορφή εργασίας των οργανωμένων διδακτικομαθησιακών διαδικασιών γίνεται υπηρετική της κατ' εξοχήν επιδίωξης αυτών, που είναι η αυτοπραγμάτωση και ο αυτοπροσδιορισμός του ατόμου.

Η ομάδα πρέπει να βλέπεται ως μια διατομική ενότητα, όπου μέσα από το κυριαρχικό «Εμείς» οδηγείται το άτομο στην εμπειρία βιώματος του «Εγώ».Κυριαρχεί μεν το «Εμείς», αλλ' όμως χωρίς να συμβαίνει απώλεια του «Εγώ». (Στην τελευταία περίπτωση η κατάσταση θα οδηγούσε στον ολοκληρωτισμό).

2.Εννοιολογικές προσεγγίσεις της δυναμικής της ομάδας

Η κοινωνιολογικοψυχολογική έρευνα με αντικείμενο την ομάδα θέτει στο επίκεντρο του ερευνητικού ενδιαφέροντός της τη συμπεριφορά των ατόμων εντός της ομάδας ή αλλιώς τις αλληλεπιδράσεις των μελών εντός αυτής. Αυτές οι αλληλεπιδράσεις, που είναι διαδικασίες διαρκώς εξελισσόμενες και όχι στατικές, προσδίδουν στην ομάδα μια δυναμική διάσταση. Έτσι, στο πεδίο ενδιαφέροντος της ανωτέρω επιστημονικής έρευνας βρίσκεται, στην ουσία, η δυναμική της ομάδας, η οποία μάλιστα σε διάφορες βιβλιογραφικές πηγές εμφανίζεται ως συνώνυμη της κοινωνιολογικοψυχολογικής έρευνας με αντικείμενο την ομάδα (πρβλ. Grell,J.,1986⁹,σελ.251, Graumann,C,στο :Weinert, Fr.κ.ά., Band 1, 1996,σελ.484).

Για τις διάφορες ομαδο-δυναμικές μορφές υπάρχει μια πληθώρα χαρακτηρισμών, όπως ομάδες αυτοεμπειρίας-αυτογνωσίας, Τ-ομάδες (=Trainingsgruppen),ομάδες εναισθητοποίησης, εργαστηριακή μέθοδος, Human Relations Training κλπ.

Ποια είναι η βασική ιδέα των ομαδο-δυναμικών διαδικασιών: Τα πρόσωπα ομαδοποιούνται, για να μάθουν από τις αλληλεπιδράσεις, οι οποίες συμβαίνουν εκεί και στις οποίες εννοείται ότι συμμετέχουν όλα. Επιδιώκεται εδώ η απόκτηση της ικανότητας να οδηγηθούν τα πρόσωπα, μέσα από τα «εδώ – και – τώρα- διαδραματιζόμενα, συμβαίνοντα» σε συνειδητή μάθηση (βλ. Grell,J.,1986⁹,σελ.252).

Η δυναμική της ομάδας, ασφαλώς, δεν προκύπτει από μόνη της, αλλά συνπροσδιορίζεται από τη σύνδραση και συνεπίδραση διαφόρων παραγόντων (πρβλ. Ματσαγγούρας,Ηλ.,1995, σελ.26), από τους οποίους εξαρτάται η ποιότητα, η έκταση και ο βαθμός επικοινωνίας μεταξύ των μελών και ασφαλώς η επιτυχία της εκάστοτε συγκεκριμένης ομαδικής εργασίας.

3.Βασικοί παράγοντες προσδιορισμού της δυναμικής της ομάδας

Ως βασικοί παράγοντες προσδιορισμού ισχύουν:

- Σχηματισμός ή σύνθεση των ομάδων
- Μέγεθος της ομάδας
- Δομή της ομάδας

3.1. Κριτήρια σχηματισμού των ομάδων

Ο σχηματισμός των ομάδων δεν είναι απλά μια τυπική οργανωτική διαδικασία, αλλά διέπεται από συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε

σχέση πάντα με τους στόχους εργασίας. Αυτά είναι τα ακόλουθα (Ρέλλος, Ν., 2000, σελ. 235-237):

3.1.1. Επίδοση: Όμως η επίδοση, ως κριτήριο σύνθεσης της ομάδας, εμπεριέχει εν δυνάμει μέσα της τον κίνδυνο να προκύψει πνεύμα ανταγωνιστικό μεταξύ των ομάδων της τάξης. Έτσι, μπορεί να συμβαίνει εδώ το εξής παράδοξο και συγχρόνως αντιφατικό στο πνεύμα και την όλη «φιλοσοφία» της ομάδας: Ενώ τα μέλη της ομάδας μπορεί να συνεργάζονται μεταξύ τους θαυμάσια και αποτελεσματικά και η ομάδα να χαρακτηρίζεται από λειτουργικότητα, η τάξη στο σύνολό της να υποφέρει από τον ανταγωνισμό μεταξύ των ομάδων της, αυτόν ακριβώς που η ομάδα, ως μορφή εργασίας στα πλαίσια των διδακτικο-μαθησιακών διαδικασιών, θέλει να εξοστρακίσει από αυτές.

3.1.2. Κοινωνικές σχέσεις (κοινωνιόγραμμα: κοινωνιομετρικές ομάδες ή ομάδες φιλίας):

Το κριτήριο αυτό ενδείκνυται, όταν προβλέπεται μακροπρόθεσμη εργασία ομάδων και, ως εκ τούτου είναι καλό, η σύνθεση να παραμένει η ίδια στα διάφορα μαθήματα. Πέραν αυτών των, κατά κάποιο τρόπο, γνωστικών διαστάσεων, υπηρετούνται εδώ, κατ'εξοχήν, κοινωνικο-συναισθηματικές επιδιώξεις: ενσωμάτωση των «περιθωριακών» μιας τάξης, αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς στα υποκείμενα μάθησης. (Είναι αυτονόητο, ότι όταν κάποιος βρίσκεται σε ένα οικείο και φιλικό κοινωνικό περιβάλλον αισθάνεται καλύτερα ευθύς εξ αρχής). Επίσης, όταν επιχειρείται εξοικείωση των υποκειμένων μάθησης μ' αυτές τις μορφές εργασίας, όπου, χάριν της απόκτησης καλής εμπειρίας, πρέπει το εργασιακό κλίμα της ομάδας να είναι καλό, η κοινωνιομετρική σύνθεση των ομάδων είναι εξαιρετικά ευνοϊκή για κάτι τέτοιο. Η ομάδα, που έχει προκύψει από αυτό το κριτήριο, παρέχει την ευκαιρία, άτομα που συνδέονται φιλικά μεταξύ τους να εργάζονται μαζί πάνω σ' ένα κοινό πεδίο δράσης. Κι εδώ δύναται να προσδοκά κανένας εντατικοποίηση της κοινωνικής επαφής, λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα.

Όμως εδώ υπάρχει και η άλλη πλευρά: Μέσω αυτού του σχηματισμού των ομάδων υπάρχει και ο κίνδυνος να μετατρέπεται η τάξη σε ομάδες-κλίκες. Με την πέρα για πέρα ρεαλιστική υπόθεση, ότι πρόσωπα με αρνητική στάση ή και μίσος έναντι του εκπαιδευτικού μπορεί, βάσει αυτού του κριτηρίου, να αποτελέσουν μια ομάδα εργασίας, είναι αυτονόητο τι μπορεί να αναμένεται εδώ: Αντί να προκύπτει μια επιδιωκόμενη γόνιμη εργασία, να προκύπτει συγκεντρωμένη άρνηση και υπονόμηση του εκπαιδευτικού και του έργου του.

3.1.3. Ενδιαφέροντα: Η σύνθεση αυτή προσφέρει τη δυνατότητα εντατικότερης κοινωνικής επαφής μεταξύ προσώπων, που, παρά τα κοινά ενδιαφέροντά τους, μέχρι τότε δεν την είχαν. Και από αυτή τη σκοπιά και θεώρηση αποκτά ιδιαίτερη σημασία και αξία. Μπορούμε επίσης να υποθέσουμε ή να πούμε πως η αντιπαράθεση με την εκάστοτε αποστολή της ομάδας προσλαμβάνει, μέσω των κοινών ενδιαφερόντων, μια ιδιαίτερη δυναμική, διευκολυντική και αποτελεσματική της ομαδικής εργασίας.

Όμως εδώ υπάρχει και η άλλη πλευρά: Το κριτήριο αυτό μπορεί να φέρει στην ίδια ομάδα άτομα, που, ανεξάρτητα των κοινών ενδιαφερόντων, να έχουν μια διαταραγμένη κοινωνική σχέση μεταξύ τους, οπότε σε μια τέτοια κατάσταση ούτε διεύρυνση της κοινωνικής επαφής δύναται να προκύψει, αλλ' ούτε και γόνιμη και παραγωγική εργασία δύναται να προσδοκάται. Στην τελευταία περίπτωση αυτό που καταφέρνει ο εκπαιδευτικός «είναι να γίνεται ο ίδιος μισητός» (Ρέλλος, Ν., 2000, σελ. 237). Έτσι, η όλη προσπάθεια εδώ δυναμιτίζεται πριν ακόμη ξεκινήσει.

3.1.4. Τύχη (σχηματισμός ομάδων με κλήρωση): Η σύνθεση της ομάδας, βάσει αυτού του κριτηρίου, γίνεται δεκτή από τα υποκείμενα μάθησης με ευχαρίστηση και με κάποια -μη δυσάρεστη- εσωτερική ένταση. Ο καθένας ανυπομονεί να δει με ποιον θα συνεργαστεί και θα έχει έτσι και την ευκαιρία για στενότερη κοινωνική επαφή. Αυτό το κριτήριο, εφαρμοζόμενο κατά διαστήματα -γιατί δεν επιτρέπεται να είναι μόνιμος ρυθμιστής της σύνθεσης των ομάδων η τύχη- διαλύει τις οποιεσδήποτε παγιωμένες καταστάσεις ομαδοποίησης, που ενδεχομένως έχουν προκύψει από προηγούμενες συνθέσεις ομάδων, βάσει των προηγούμενων κριτηρίων.

Ασφαλώς υπάρχουν κι άλλα κριτήρια σύνθεσης των ομάδων. Εμείς εδώ, σκόπιμα και συνειδητά, αρκεστήκαμε στην παράθεση εκείνων, που κατ' εξοχήν χρησιμοποιούνται στην καθημερινότητα της διδακτικής πράξης.

3.2. Μέγεθος της ομάδας

Το μέγεθος, από το οποίο συνπροσδιορίζεται η επιτυχία και αποτελεσματικότητα αυτής εδώ της μαθησιακής διαδικασίας, «δεν μπορεί να ιδωθεί ανεξάρτητα από το στόχο της διδασκαλίας ή της συγκεκριμένης μορφής εργασίας. Μια ομάδα εργασίας π.χ. από οχτώ εκπαιδευόμενους μπορεί να είναι μεγάλη για μια άσκηση που αναφέρεται σε λύση “ενός δύσκολου προβλήματος σκέψης”, ενώ απεναντίας για μια μηχανιστική άσκηση (π.χ. συγκέντρωση πληροφοριών) να είναι πολύ μικρή.

Γενικά, ένας μεγάλος αριθμός δεν είναι ευνοϊκός, γιατί εντός μιας μεγάλης ομάδας μπορεί να προκύπτουν για κάποιους συνθήκες “αποστασιοποίησης” από την εδώ εργασία και προσπάθεια, όπως συνήθως συμβαίνει πάλι με τους ίδιους στη διδασκαλία της τάξης, όπου οι συνθήκες είναι ακόμη “ευνοϊκότερες” για κάτι τέτοιο. Το αποτέλεσμα είναι πάλι το ίδιο: Να ενεργοποιούνται άλλοι αντί αυτών, δηλαδή να δουλεύουν άλλοι γι' αυτούς. Όμως, κάτι τέτοιο αντίκειται στην επιδίωξη της ομάδας, που θέλει την ενεργοποίηση και συμμετοχή όλων στην κοινή προσπάθεια (και πρώτιστα εκείνων με τάσεις “αποστασιοποίησης”)» (Ρέλλος, Ν., 2000, σελ. 238).

Ως ευνοϊκό μέγεθος της ομάδας στους περισσότερους χώρους, όπου βρίσκει εφαρμογή αυτή η μορφή εργασίας, θεωρείται από το Weiss (1982, σελ. 135) ο αριθμός (4-6) μελών (πρβλ. Ρέλλος, Ν., 2000, σ. 138), ενώ ο Rice (1971) θεωρεί τον αριθμό (6) κατάλληλο για κάθε ομαδική εργασία (πρβλ. Jaques, D., 2001, σ. 34).

3.2.1. Επιδράσεις του μεγέθους της ομάδας (Πρβλ. Douglas, 1997, σελ. 39)

3.2.1.1. Μεγάλη ομάδα

1. Μειωμένη ικανοποίηση

2. Αύξηση του πιθανού αριθμού σχέσεων

3. Ανάγκη για αποτελεσματική άσκηση συντονιστικού ρόλου

4. Λιγότερος χρόνος για επικοινωνία σε κάθε μέλος

5. Δεν μπορεί να αποφευχθεί ματαίωση (Frustration)

6. Μεγαλώνει το χάσμα μεταξύ τακτικών και μη τακτικών μελών

7. Αύξηση των πηγών ενέργειας της ομάδας

8. Ο χρόνος που χρειάζεται, για να οδηγηθεί ένα σχέδιο ή μια εργασία σε πέρας είναι εδώ μειωμένος λόγω της συνεισφοράς των πολλών, οι οποίοι πάλι μπορεί να αισθάνονται ότι δεν ενεργοποιήθηκαν όσο θα ήθελαν.

9. Προσφέρονται πολλές ιδέες, ενώ παρατηρείται επίσης δυσκολία επίτευξης ομοφωνίας
10. Προβλήματα επικοινωνίας

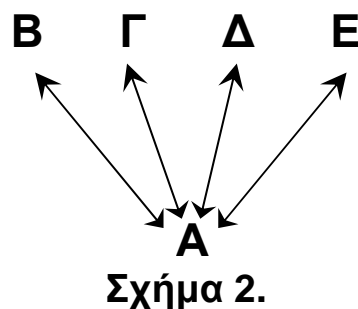
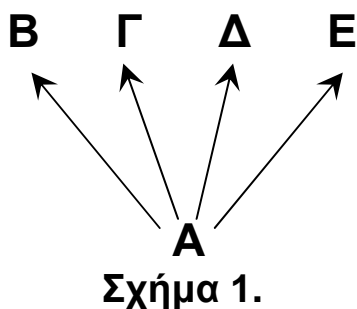
3.2.1.2. Μικρή ομάδα

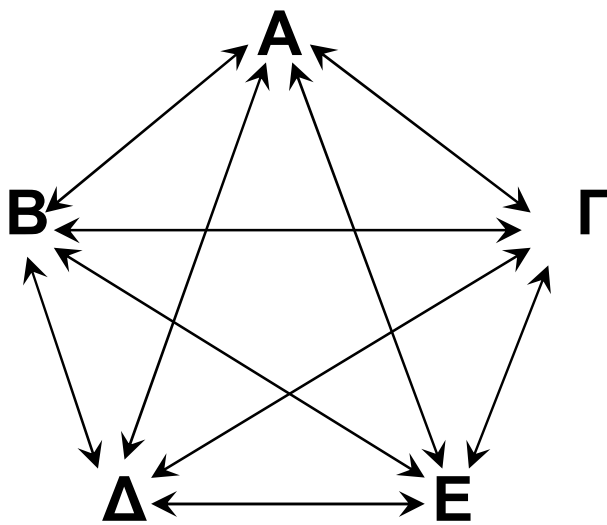
1. Δεν υφίσταται μεγάλη αναγκαιότητα για αρχηγό
2. Μειώνεται ο αριθμός πηγών ενέργειας
3. Δύναται να διατυπωθεί η υπόθεση ότι σε μια ολιγομελή ομάδα παράγονται λιγότερες ιδέες και προσφέρονται λιγότερα πρότυπα αντίδρασης και ως εκ τούτου μειωμένες προοπτικές αλλαγής στάσεων.
4. Μειωμένη ανάγκη για συντονισμένη συμπεριφορά από πλευράς αρχηγού της ομάδας και μειωμένο πεδίο ανάθεσης αρμοδιοτήτων
5. Τα μέλη της ολιγομελούς ομάδας έχουν μια καλύτερη αντίληψη της επίτευξης των τεθέντων στόχων. Δηλαδή το αίσθημα της επιτυχίας εύκολα και γρήγορα διαπερνά όλα τα μέλη.

Ως προς τις επιδράσεις της μεγάλης και μικρής ομάδας ο David Jaques λέει το εξής χαρακτηριστικό: «Αν στις μικρές ομάδες εύκολα ‘σκέφτεσαι’ αλλά δύσκολα ‘νιώθεις’, στις πολυμελείς ομάδες μάλλον συμβαίνει το αντίθετο»(ο.π.,σελ.35).

4. Δομή της ομάδας

Η επικοινωνία είναι η καρδιά της ομάδας που εξασφαλίζει σ’ αυτή τη ζωή και την επιβίωσή της, γιατί καμία ομάδα δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά, αν τα μέλη της δεν έχουν την ευχέρεια να επικοινωνούν με ευκολία μεταξύ τους. Η ελεύθερη ροή πληροφοριών (κατανόηση του πράγματος, σκέψεις, συναισθήματα) μεταξύ των μελών μιας ομάδας προσδιορίζει έντονα την αποτελεσματικότητα της ομάδας και την ικανοποίηση και ευχαρίστηση των μελών της (Shaw,1964,s.111 στο:Graumann,C,στο :Weinert, Fr.κ.ά., Band 1, 1996,σελ.485).Όμως αυτή η τόσο σημαντική για τη λειτουργία της ομάδας επικοινωνία, εξασφαλίζεται, κατ’ αρχήν, από την εξωτερική δομή της ομάδας (Graumann,C,στο :Weinert, Fr.κ.ά., Band 1, 1996,σελ.483):

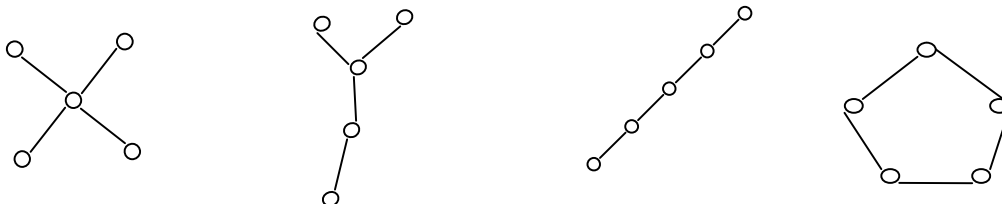
Σχήμα 3.

Στο σχήμα (1) απεικονίζεται μια διάλεξη προ ενός ακροατηρίου. Η πλευρά Α είναι ο πομπός και η άλλη πλευρά είναι ο δέκτης. Καθ' όλη τη διαδικασία οι ρόλοι αυτοί παραμένουν σταθεροί. Δηλαδή δε συμβαίνει καμία αντιστροφή αυτών. Η πλευρά Α είναι η κεντρική φιγούρα και λειτουργεί ως αποκλειστική πηγή πληροφόρησης, ενώ η άλλη πλευρά είναι καταδικασμένη σε (παθητική) ακροαματική διαδικασία.

Στο σχήμα (2) απεικονίζεται μια παραδοσιακή μετωπική διδασκαλία, όπου το κάθε μέλος (Β-Ε) εργάζεται αυστηρά για τον εαυτό του και έχει επικοινωνία με τον εκπαιδευτικό, με τον οποίο -δύναται να λεχθεί - πως μπορεί να βρίσκεται σε μια αμφίδρομη σχέση. Δε δύναται όμως να έχει καμία επικοινωνία με τον παρακαθήμενο, ωσάν να παρεμβάλλονται αδιαπέραστα τείχη μεταξύ τους. Μέσα από τη δομή αυτή αναδεικνύεται ο εκπαιδευτικός σε κυριαρχική και ρυθμιστική φιγούρα των πάντων.

Στο σχήμα (3) παρουσιάζεται μια δομή που επιτρέπει επικοινωνία μεταξύ όλων των μελών της ομάδας, άμεσα και χωρίς δυσκολίες. Εδώ υπάρχει ισοτιμία των μελών και κάθε μέλος έχει τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με κάθε άλλο μέλος.

Ερευνητές της δομής της ομάδας, ως προς τη λειτουργικότητά τους (Bavelas,1950, 1980,Leavit,1951) οδηγήθηκαν σε διαπιστώσεις ότι ομάδες που επιτρέπουν σε κάποιο πρόσωπο κεντρικό ρόλο, όπως στις παρακάτω α. β. και γ., είχαν καλύτερα αποτελέσματα εργασίας, ενώ στη δομή της ομάδας που απεικονίζεται στο παρακάτω σχήμα δ, τα μέλη ήταν περισσότερο ευχαριστημένα από την όλη εξέλιξη της διαδικασίας.

α. Μορφή «τροχού» β. Μορφή «ύψιλον» γ.Μορφή «αλυσίδας» δ.Μορφή «κύκλου»

Σχήμα 4

Πηγή: Graumann, C,στο: Weinert, Fr.κ.ά., Band 1,1996, σελ.485

Βέβαια, αυτή η διαπίστωση δεν ισχύει, όταν η ομάδα βρίσκεται αντιμέτωπη με απαιτητικότερες και συνθετότερες αποστολές εργασίας. Και μάλιστα με νεώτερες έρευνες αποδεικνύεται ότι με εξωτερική δομή της ομάδας, όπως π.χ. στη μορφή κύκλου, που επιτρέπει δημοκρατική λειτουργία της ομάδας, η όλη εργασία ήταν αποδοτικότερη. Με βάση αυτά οδηγείται κανένας στη θέση, ότι «ομάδες αλλάζουν δομή, -και κατά συνέπεια δομή επικοινωνίας- ανάλογα με την εκάστοτε εργασία και τους στόχους που συνδέονται μ' αυτή»(πρβλ.,βλ. Graumann,C,στο :Weinert, Fr.κ.ά., Band 1, 1996,σελ.485,486 Κανάκης, I.,1987, σελ.132,133).

4.1. Οργάνωση της ομαδικής εργασίας (Kliebisch,Udo,1981,σελ.98,99)

4.1.1.Η τυπική πλευρά

1.Η ομάδα ονομάζει ένα συντονιστή, του οποίου η αποστολή είναι να διατηρήσει την ομάδα ικανή λειτουργίας και να φροντίζει, ώστε να δουλεύει πάνω στο στόχο που έχει θέσει.

Ο Arno Schmidt (1980,σελ.44)διατυπώνει ένα βασικό, για τη λειτουργία της ομάδας, κανόνα:

“Σε ομάδες από πέντε μέχρι επτά μέλη είναι αναγκαίος ο ορισμός ενός συντονιστή (συζήτησης).

Όμως σε ομάδες κάτω των πέντε μελών η διαρκής παρουσία ενός συντονιστή συζήτησης είναι εμπόδιο”.

2.Η ομάδα ορίζει κάποιον που θα τηρήσει τα πρακτικά (και ο ίδιος μπορεί να τα παρουσιάσει στην ολομέλεια) ή

3. Μπορεί αυτή η αποστολή -της παρουσίας- να ανατεθεί σε κάποιο άλλο μέλος

4.Η ομάδα επιλέγει την κατάλληλη διάταξη καθισμάτων

4.1.2. Η ουσιαστική πλευρά

1.Η ομάδα αντιπαράθεται με την αποστολή που έχει να επιτελέσει

2. Η ομάδα θέτει ένα προσωρινό στόχο εργασίας και προσπαθεί κατ' αρχήν να διατυπώσει την πορεία σκέψης που θα ακολουθήσει και να εντοπίσει τις πιθανές δυσκολίες

3.Η ομάδα προσπαθεί να λύσει το πρόβλημα που έχει

4.Η ομάδα στρέφει την προσοχή στην αποφυγή διαταραχών κατά την εξέλιξη της εργασίας

4.1.2.1. Φάσεις εξέλιξης της εργασίας στα πλαίσια της ομάδας

Η εξέλιξη μιας ομαδικής εργασίας διέρχεται από διάφορα βήματα μέχρι την ολοκλήρωσή της. Στην πλούσια για ομαδική εργασία βιβλιογραφία προτείνονται διάφορα μοντέλα εξέλιξης αυτής. Εμείς εδώ παραθέσουμε το μοντέλο με τα ακόλουθα βήματα(Ρέλλος,N,2000,σελ.240):

1. Αφόρμηση/κίνητρα μάθησης
2. Ανακοίνωση του θέματος
3. Κατευθυνόμενος διάλογος ή συζήτηση
4. Από κοινού σχεδιασμός της όλης εργασίας
5. Διάθεση των αναγκαίων μέσων
6. Σχηματισμός ομάδων εργασίας

7. Εσωτερικός σχεδιασμός στις ομάδες

8. Ομαδική εργασία

9. Παρουσίαση των αποτελεσμάτων

10. Συγκεφαλαίωση και περαιτέρω επεξεργασία των αποτελεσμάτων.

Στο ανωτέρω μοντέλο γίνεται σαφές, ότι η κύρια ομαδική εργασία (όπου οι ομάδες εργάζονται η κάθε μια πάνω στο θέμα της), συμβαίνει στο 8^ο βήμα. Από μια θεώρηση του ανωτέρω μοντέλλου ομαδικής εργασίας προκύπτει ότι αυτή η μορφή διδασκαλίας ή εργασίας έχει τρεις επιμέρους φάσεις:

I. Φάση: Προετοιμασίας της ομαδικής εργασίας (1.-7.βήμα)

II. Φάση: Η κύρια ομαδική εργασία (8^ο βήμα) και

III.Φάση: Αποτίμηση των αποτελεσμάτων εργασίας (9^ο και10ο βήμα).

5. Στόχοι μιας εργασίας στα πλαίσια της ομάδας

Ο Schmidt,A.,(1980,σελ.48,53) συνδέει με την ομάδα τους παρακάτω στόχους:

1.Ανάπτυξη ικανοτήτων για επικοινωνία και διανθρώπινες σχέσεις

2.Αναγνώριση προβλημάτων

3.Ανάλυση προβλημάτων

4.Σύλληψη της ουσίας και συνοπτική παρουσίαση

5.Συγκέντρωση πληροφοριών

6.Ανάπτυξη προοπτικών

7.Λήψη αποφάσεων

8.Εφαρμογή θεωρητικών γνώσεων στην πράξη

5.1. Ενδεικνυόμενες ασκήσεις (δραστηριότητες), κατ' αντιστοιχία, στους ανωτέρω στόχους:

1.Αλληλοπαρουσίαση, παιχνίδια ρόλων, «Ποιος είναι εδώ?»)

2.(Σύντομη) Περιγραφή ενός συμβάντος από ένα μέλος και διατύπωση ερωτήσεων από τα μέλη για την απόκτηση μιας πληρέστερης εικόνας που οδηγεί στη σύλληψη του προβλήματος

3.Ανάλυση της δομής του προβλήματος

4.Αξιολόγηση υλικού

5.Πραγματοποίηση επισκέψεων

6.Projekt

7.Μελέτη μιας κατάστασης, πνευματικό παιχνίδι

6. Τεχνικές εργασίας στα πλαίσια της ομάδας

Στα πλαίσια της ομάδας πρακτικοποιούνται διάφορες τεχνικές ή μορφές εργασίας. Εμείς εδώ θα παρουσιάσουμε δύο, ήτοι: καταϊγισμός ιδεών (Brainstorming) και συζήτηση

6.1. Καταϊγισμός ιδεών (Brainstorming) (Osborn,1938,1963, στο: Jaques, D., 2001, σελ.192-195)

Ο καταϊγισμός ιδεών είναι μια εξαιρετικά δημοφιλής μορφή εργασίας και σκοπό έχει την ανάπτυξη της δημιουργικής σκέψης. Όμως κατά την εφαρμογή αυτής της τεχνικής εργασίας ισχύουν οι εξής δεσμευτικοί κανόνες:

- Απαγορεύεται η κριτική : Εδώ, οποιαδήποτε προσπάθεια έκφρασης αξιολογικής κρίσης πάνω σε μια διατυπωθείσα ιδέα είναι πέρα κι έξω από αυτή τη μορφή ενεργ-

γοποίησης της σκέψης, όπως επίσης, πέρα κι έξω από αυτή, είναι και η συζήτηση που οδηγεί σε δημιουργία αμφιβολιών για την ορθότητα μιας ιδέας.

- Επιθυμητή η απεριόριστη φαντασία :Ακόμη, κι αν μια ιδέα ηχεί στο άκουσμά της ως «τρελλή» και «εξωφρενική», γίνεται αποδεκτή στη φάση της διατύπωσης ιδεών. Μ' άλλα λόγια, δεν επιτρέπεται να δαμάζεται η «αχαλίνωτη» φαντασία. Δεν τίθενται ο όρια και φραγμοί στη φαντασία, αλλά αφήνεται αυτή να πετάξει με τα φτερά της όσο μακριά γίνεται, γιατί ανεξάρτητα αν με το πέταγμά της αυτό θα προσκομίσει την καλύτερη λύση, το όφελος από αυτή την απρόσκοπτη διαδικασία είναι για τη σκέψη του υποκειμένου μάθησης μέγα. Άλλωστε «οι ιδέες πιο εύκολα δαμάζονται παρά γεννιούνται»(Osborn,1963, στο: Jaques, D., 2001, σελ.192)
- Ένας μεγάλος αριθμός ιδεών είναι επιθυμητός :Όσο πιο πολλές είναι οι προτάσεις τόσο αυξάνονται οι προοπτικές να προκύψει μέσα από αυτές μια εντελώς πρωτότυπη ιδέα, που είναι το επιθυμητό και το ζητούμενο σ' αυτή τη μορφή ενεργοποίησης της σκέψης.
- Συνδυασμός και βελτίωση :Εδώ, παροτρύνονται τα μέλη της ομάδας να δράσουν βελτιωτικά και συνδυαστικά με τις ιδέες των άλλων. Έτσι, προσδοκάται, μέσα από ένα συγκερασμό απόψεων και ιδεών, η προέλευση μιας νέας ιδέας.

6.1.1. Τι κάνει εδώ ο συντονιστής:

- Ο συντονιστής φροντίζει για τον κατάλληλο προσδιορισμό του προβλήματος και τη συλλογή των σχετικών πληροφοριών
- Διάταξη των καθισμάτων, που είναι διευκολυντική επικοινωνίας μεταξύ των μελών. Στη συνέχεια, ο συντονιστής κάνει μια εισαγωγή επί του θέματος που λειτουργεί ως «προθέρμαση», για να δημιουργήσει την κατάλληλη ατμόσφαιρα, ώστε να νιώθουν άνεση όλοι, και ιδιαίτερα να νέα μέλη. Βάζει το θέμα ή αντικείμενο (που μπορεί να είναι ένα πραγματικό αντικείμενο ή μια εικόνα) στο επίκεντρο, και για να απομπλοκάρει τα μέλη από τις οποιεσδήποτε αναστολές τους, αναφέρει ο ίδιος ένα δικό του παράδειγμα μιας ιδέας (τολμηρής και ασυνήθιστης) που ταιριάζει εδώ. (Μπορεί να μην είναι πάντοτε αναγκαίο να πρωτοτοποθετηθεί ο συντονιστής για τη δημιουργία του κατάλληλου κλίματος, όταν αυτό ήδη υπάρχει και χαρακτηρίζεται από απουσία αναστολών).
- Ο συντονιστής υπενθυμίζει τι έχουν να κάνουν τα μέλη και είναι έτοιμος να καταγράψει στον πίνακα ή σε μια μεγάλη επιφάνεια χαρτιού τις διάφορες ιδέες που ακούγονται.(Ο,τιδήποτε ακούγεται ως πρόταση καταγράφεται. Δηλαδή εδώ ο συντονιστής δε σκέπτεται, αλλά σαν ρομπότ καταγράφει τη μια μετά την άλλη πρόταση που ακούει).
- Ακολουθεί αξιολόγηση των ιδεών και προτάσεων, που ήδη έχουν καταγραφεί, και πρακτικοποιείται εδώ μια αφαιρετική διαδικασία που οδηγεί στην κατάλληλη ή καταλληλότερη θέση. Η διαδικασία αυτή της ανεύρεσης της ορθής ή ορθότερης ιδέας (λύσης) είναι συλλογική. Μ' άλλα λόγια, ο εντοπισμός της ιδεατής λύσης είναι προϊόν κοινής προσπάθειας και αναζήτησης, ήτοι της ενεργού εμπλοκής σ' αυτή του κάθε μέλους της ομάδας ή της τάξης. Έτσι, το κάθε μέλος δέχεται εδώ αγωγύστως και χωρίς ψυχολογικές συνέπειες την απόρριψη της δικής του θέσης, γιατί το ίδιο έχει συμπράξει σ' αυτή τη διαδικασία και έχει πειστεί για την «ανεπάρκειά» της ή υστέρησή της, συγκρινόμενη με τις άλλες. Όμως δε συμβαίνει το ίδιο, αν η πρότασή του απορρίπτεται ευθύς εξ αρχής από τον εκπαιδευτικό στη

φάση της διατύπωσής της.(Η απόρριψη σ' αυτή τη φάση έχει πολλές παρενέργειες: μπλοκάρισμα της σκέψης, σύνδεση με απόρριψη της προσωπικότητας κλπ.)

- Στο τέλος, μετά την προηγηθείσα αφαιρετική διαδικασία η ομάδα επικεντρώνεται στην εφαρμογή της λύσης ή στην τελική διατύπωση, σε σχέση πάντα με το αρχικό ερέθισμα-ερώτημα

6.2. Η συζήτηση

υζήτηση, ως μορφή εργασίας στα πλαίσια της ομάδας, αξιοποιείται για την εμπέδωση και προβληματισμό πάνω σε ένα θέμα που προσφέρθηκε π.χ. σε μια προηγηθείσα διδασκαλία ή τέλος πάντων σε κάτι που γνωρίζουν οι εκπαιδευόμενοι. Δηλαδή η συζήτηση έχει ως προϋπόθεση μια κοινή βάση αναφοράς πάνω σε ένα αντικείμενο, από πλευράς εκπαιδευομένων, για να προσδοκά κανένας αισιόδοξα αποτελέσματα. Ο μεγάλος αριθμός μελών, ασφαλώς, δεν είναι ευνοϊκός παράγων μιας αποτελεσματικής εξέλιξης της συζήτησης(Πρβλ. μεταξύ άλλων: Schmidt,A,1980,σελ.. 44) .

Ο Brookfield (1990, στο: Jaques, D., 2001, σελ.130-131) συνδέει με την ομαδική συζήτηση τους παρακάτω στόχους:

- Ανάπτυξη διανοητικής ικανότητας: Αυτή επιδιώκεται με την αντιπαράθεση του υποκειμένου μάθησης με ένα θέμα ή πρόβλημα, όπου εδώ με τα κατάλληλα ερεθίσματα προκαλείται μια «αναζητητική και ερευνητική δραστηριότητα της σκέψης»(Ρέλλος,Ν.,2003,σελ.231), για μια πολύπλευρη και σε βάθος θεώρηση και διερεύνηση του «πράγματος» προς σύλληψη της συνθετότητας και της ουσίας αυτού, αντί μιας επιπόλαιας αντίληψής του. Μ' αυτήν εδώ την ενεργοποίηση της σκέψης και τον ανάλογο προσανατολισμό της συζήτησης εθίζεται το υποκείμενο της μάθησης να δίδει έμφαση στην πολυπλοκότητα των θεμάτων και ασκείται επίσης στην αναζήτηση πολλών προοπτικών. Ακόμη εδώ προκύπτει ευρύ πεδίο άσκησης σε ενεργητική ακρόαση και γενικά σε κανόνες διαλόγου.
- Ανάπτυξη ικανότητας ενσυναίσθησης: Η συζήτηση δημιουργεί πεδίο, όπου βρίσκει ικανοποίηση η ανάγκη του ατόμου για επικοινωνία με άλλα πρόσωπα, με τα οποία θέλει να ανταλλάξει απόψεις, να συνεργαστεί και να σχεδιάσει από κοινού κάτι. Το υποκείμενο της μάθησης βιώνει εδώ από κοινού με τα άλλα μέλη της ομάδας τη μάθηση. Και το βίωμα είναι ο ισχυρότερος συνδετικός «κρίκος» του υποκειμένου της μάθησης με το προσφερόμενο γνωστικό αντικείμενο. Είναι αυτό, που πέραν της γνωστικής σύνδεσης υποκειμένου-αντικειμένου, δημιουργεί μια ευαισθητοποιημένη σχέση του πρώτου έναντι του δεύτερου και της κατάστασης που εμπεριέχεται σε αυτό. Έτσι, ένα, κατ' αρχήν, ουδέτερο για το υποκείμενο της μάθησης, περιεχόμενο αποκτά σημασία γι' αυτό και το εγγίζει συναισθηματικά. Ακόμη εδώ ασκείται το άτομο να μεταφέρεται στη θέση του άλλου, να προσεγγίζει με σεβασμό και ενδιαφέρον τις εμπειρίες του, τις απόψεις του και τις ιδέες του.
- Ανάπτυξη κοινωνικής ικανότητας: Μέσα από τη συζήτηση αναδεικνύεται και υπηρετείται το κοινωνικό στοιχείο το ατόμου, που δε νοείται σε ένα απομονωμένο «Εγώ», αλλά στο «Εμείς» της ομάδας, χωρίς το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει και να λειτουργήσει καμία μορφή εργασίας στα πλαίσια αυτής. Ακόμη η συζήτηση στα πλαίσια της ομάδας παρέχει πεδίο για απόκτηση και άσκηση δημοκρατικών ειδών συμπεριφοράς.

Οι Forster/Hounsell και Thomson (1995, στο: Jaques, D., 2001, σελ.132) συνδέουν με την ομαδική συζήτηση τους παρακάτω στόχους και τους συνοδεύουν με συγκεκριμένες δραστηριότητες υποβοηθητικές της επίτευξής των:

- Κατανόηση
Υποστήριξη των εκπαιδευομένων για ενίσχυση και εμπλουτισμό της κατανόησής τους σχετικά με ένα θέμα
Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:
 - Παροχή διευκρινίσεων για κατανόηση εννοιών, θεωριών και διαδικασιών
 - Γίνεται εξέταση των διασυνδέσεων του συγκεκριμένου αντικειμένου
 - Ελέγχεται η κατανόηση μέσα από παραδείγματα που ζητούνται, διευκρινίσεις κλπ.
- Κριτική σκέψη:
Υποστήριξη των εκπαιδευομένων για ανάπτυξη κριτικής σκέψης και αναλυτικής ικανότητας
Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:
 - Τα πρακτικά ευρήματα φωτίζονται από τη θεωρία
 - Εκμάθηση του τρόπου επίλυσης προβλημάτων ή της προσέγγισης των διαφορών θεμάτων
 - Επιδιώκεται η ανάπτυξη και ενίσχυση της ικανότητας για μεθοδική επιχειρηματολογία και ασφαλώς για λογικό συλλογισμό
- Προσωπική ανάπτυξη
Ενθάρρυνση και ενίσχυση των εκπαιδευομένων στην πορεία προσωπικής εξέλιξης
Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:
 - Διευκρινίζονται στάσεις, οικοδομούνται αξίες, επανεκτιμώνται αξίες
 - Ενέργειες που αποβλέπουν στην ανάπτυξη και ενίσχυση του αυτοσυναισθήματος, της αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης
 - Ανάπτυξη υπευθυνότητας
- Επικοινωνιακές δεξιότητες
Να μάθουν οι εκπαιδευόμενοι να επικοινωνούν (αποτελεσματικά) με τον άλλο
Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:
 - Ικανότητα της ακρόασης, της υποβολής ερωτήσεων και της επεξήγησης
 - Παρουσίαση μιας θέσης με σαφή και πειστικό τρόπο και συγχρόνως διάθεση για εγκατάλειψη αυτής ενώπιον άλλης πειστικότερης
- Δεξιότητες ομαδικής συνεργασίας
Να μάθουν οι εκπαιδευόμενοι να συνεργάζονται και να λειτουργούν γόνιμα, δημιουργικά και αποτελεσματικά ως μέλη μιας ομάδας
Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:
 - Γίνεται καθορισμός, κατανομή και έλεγχος καθηκόντων που έχουν αναληφθεί
 - Κατά την εξέλιξη των εργασιών, που ήδη έχουν αρχίσει, προσφέρεται

καθοδήγηση και γίνεται επίσης επίβλεψη αυτών
-Παρέχεται κάθε δυνατή και επιτρεπτή υποστήριξη και ενθάρρυνση των μελών της ομάδας

- Αυτοκαθοδήγηση

Εδώ προσφέρονται ερεθίσματα και υποστήριξη από πλευράς εκπαιδευτικού, ώστε να μάθουν οι εκπαιδευόμενοι να ωθούνται οι ίδιοι από ίδια βούληση και προσωπικό ενδιαφέρον στη μάθηση, στη δική τους μάθηση.

Συγκεκριμένες ενέργειες/αναμενόμενα αποτελέσματα:

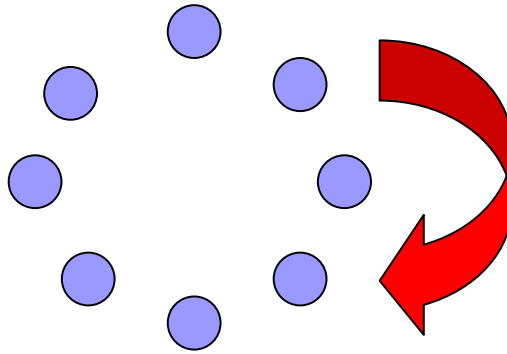
-Παρωθούνται οι εκπαιδευόμενοι στο να θέτουν προσωπικούς στόχους και με συνέπεια και αποφασιστικότητα να τους επιδιώκουν.

-Ασκούνται στην αξιοποίηση του χρόνου, ενώ καθορίζουν οι ίδιοι πρόγραμμα εργασίας (μελέτης), προτεραιότητες κλπ. Ασκούνται επίσης σε αξιολόγηση ή αυτοαξιολόγηση της προσωπικής εργασίας και της επιτευχθείσας προόδου τους.

6.3. Διάφορες μορφές συζήτησης (πρβλ. Jaques, D., 2001, σελ.174-181, από όπου προέρχονται και τα κατωτέρω (5- 7) σχήματα Ρέλλος, Ν.,2000,σελ.249,243)

6.3.1. Ομαδική συζήτηση κυκλικής διάταξης

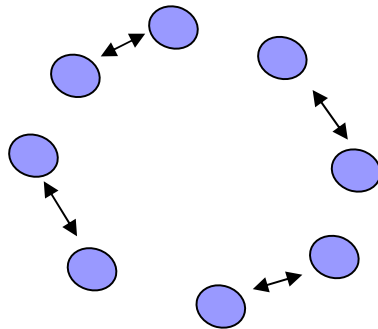
Κάθε μέλος της ομάδας έχει στη διάθεσή του σύντομο χρόνο για να εκφραστεί π.χ. 1 λεπτό -ή και λιγότερο- και διαδέχεται αυτό, το αμέσως επόμενο από αριστερά ή δεξιά (ανάλογα με τη συμφωνία).Η μορφή αυτή της συζήτησης μπορεί να λειτουργήσει ως εισαγωγή μιας ομαδικής συνάντησης. Γενικά, δύναται να αξιοποιείται ως προπαρασκευαστική φάση για την ενεργό συμμετοχή όλων των μελών στην εκτέλεση της ομαδικής αποστολής.

Σχήμα 5.

6.3.2. Ταυτόχρονη συζήτηση ανά ζεύγη (εταιρική)

Όταν η ομάδα είναι μεγάλη μπορεί να εφαρμοστεί αυτή η μορφή προκειμένου τα μέλη να συζητήσουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις απορίες που έχουν π.χ. πάνω σε ένα θέμα (ή μια εισήγηση) που παρουσιάστηκε και να εξακριβώσουν μέσα από αυτή την εταιρική αλληλεπίδραση την προσωπική τους κατανόηση ή να διευκολύνουν αυτήν. Στην ομάδα ίσως να δίσταζε το κάθε μέλος να διατυπώσει τις δυσκολίες του, ενώ σ' αυτή τη μορφή οι οποιεσδήποτε αναστολές αίρονται ή μειώνονται.

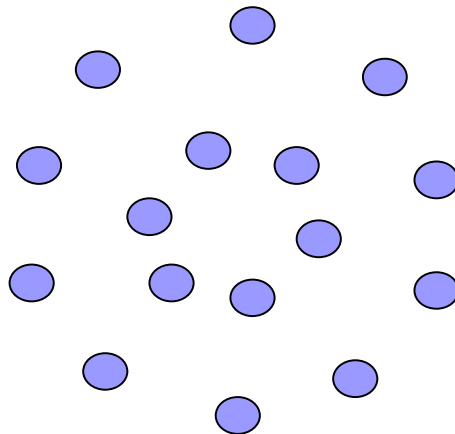

Σχήμα 6

6.3.3. Συζήτηση με διάταξη δύο κύκλων (εσωτερικός και εξωτερικός κύκλος)

Σ' αυτή την απλής μορφής διάταξη μπορούν να συμβούν σημαντικές διεργασίες της ομαδικής λειτουργίας. Πώς λειτουργεί αυτή εδώ η διάταξη; Ο εσωτερικός κύκλος συζητεί πάνω σε ένα θέμα, ενώ συγχρόνως τα μέλη του εξωτερικού κύκλου παρατηρούν. Η παρατήρηση, που είναι η συγκεκριμένη αποστολή του εξωτερικού κύκλου, είναι συνειδητή στα μέλη του εσωτερικού κύκλου, δηλαδή γίνεται εν γνώσει τους. Μπορούμε να πούμε ότι στον εσωτερικό κύκλο συμβαίνει «εδώ και τώρα» μια γνωστική δραστηριότητα, ενώ στον εξωτερικό κύκλο συμβαίνει μια μεταγνωστική, κατά κάποιο τρόπο.

Η ομάδα του εξωτερικού κύκλου κάνει μια συστηματική παρατήρηση: επικεντρώνει την προσοχή της στη θεματολογία που συζητείται, την επικοινωνία, τις αντιδράσεις, τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται ως προς την ορθότητά τους κλπ. και καταγράφει, αν θέλει, τις παρατηρήσεις της με σκοπό να προσφέρει στο τέλος Feedback (ανατροφοδότηση) στα μέλη του εσωτερικού κύκλου, την οποία ασφαλώς χρειάζονται. Βέβαια μπορεί να συμβεί εδώ και αλλαγή ρόλων-ιδιαίτερα εάν το θέμα της συζήτησης είναι γνωστό και στις δύο ομάδες- χωρίς να υπάρξει ανατροφοδότηση.

Σχήμα 7

Σ' αυτή τη διάταξη μπορούν να συμβούν ποικίλες μορφές ενεργοποίησης:

6.3.3.1. Δια-ομαδική συνάντηση

Η ομάδα του εξωτερικού κύκλου μπορεί να αποτελείται από άτομα που προέρχονται από ένα άλλο σεμινάριο ή μια άλλη θεματική ενότητα ή να είναι άτομα μιας άλλης

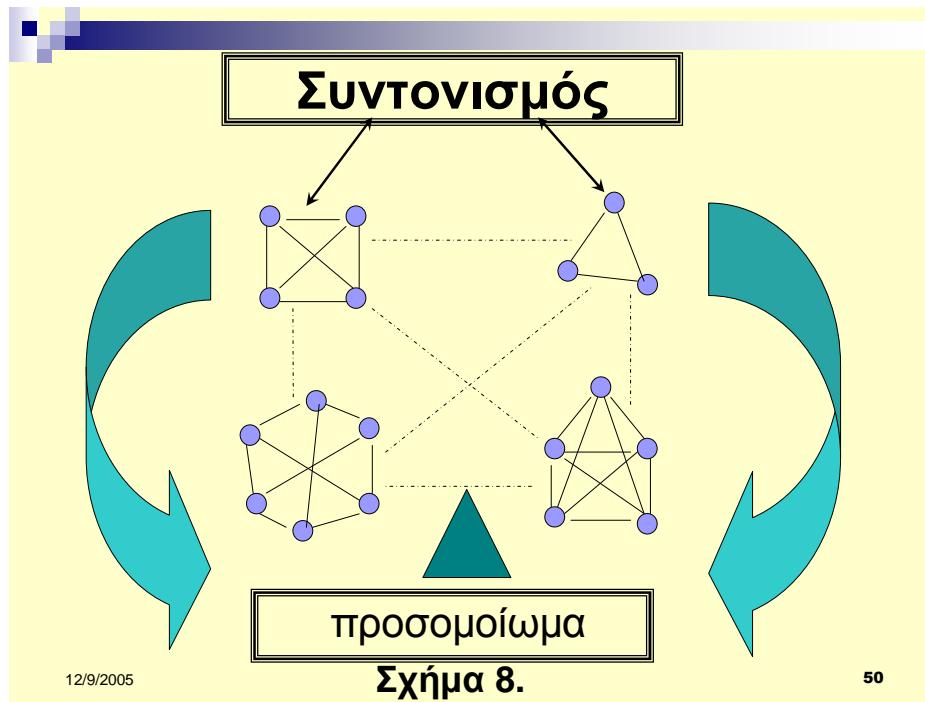
ειδικότητας (π.χ. οι φιλόλογοι παρακολουθούν τους ψυχολόγους κλπ.), οπότε παρουσιάζει εδώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον η παρατήρηση από μια άλλη ομάδα καθώς επίσης έχουν ενδιαφέρον και τα σχόλια αυτής

6.3.3.2. Κενή καρέκλα

Στον εσωτερικό κύκλο υπάρχει μια κενή καρέκλα, ώστε όταν ένα μέλος του εξωτερικού κύκλου ή της εξωτερικής ομάδας επιθυμεί να εμπλακεί στη συζήτηση που διεξάγεται στον εσωτερικό κύκλο, μετακινείται «οικεία βουλήσει και θελήσει» και καταλαμβάνει την κενή καρέκλα, οπότε εντάσσεται στην εσωτερική ομάδα και συμμετέχει ενεργά στη συζήτηση. (Αποχωρεί πάλι εθελούσια, όταν κρίνει ότι η αποστολή της ένταξής του στην εσωτερική ομάδα έληξε).

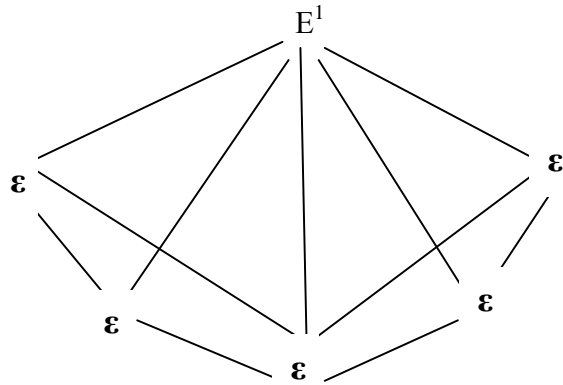
6.3.3.3. Άλλα είδη ή μορφές συζήτησης

(Alter ego, παιχνίδι ρόλων, το θεατρικό πεντάλεπτο, ανατροφοδότηση σε εταιρική βάση, η παρατήρηση εκπροσώπων, Συνδυασμοί, περιστρεφόμενη καρέκλα, παιχνίδια και προσομοιώσεις, πρβλ. Jaques, D., 2001, σελ.201,202)

Πηγή: Jaques, D, 2001, σελ..202

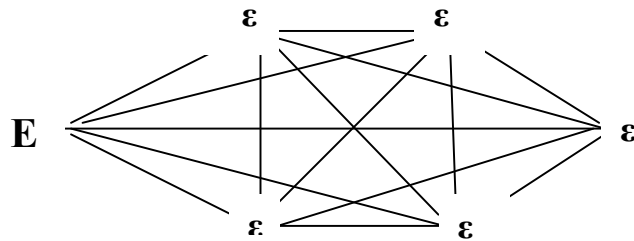
6.4. Κατευθυνόμενος διάλογος (σε σχηματική απεικόνιση)

Σχήμα 9
Πηγή: Ρέλλος, Ν.,2000,σελ.263

6.5. Ελεύθερος διάλογος (σε σχηματική απεικόνιση)

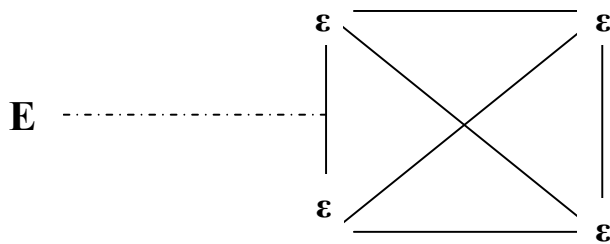
6.5.1.Με συμμετοχή του εκπαιδευτικού

Σχήμα 10
Πηγή: Ρέλλος, Ν.,2000,σελ.264

¹ E=εκπαιδευτικός
E= εκπαιδευόμενος (υποκείμενο μάθησης , μαθητής)

6.5.2 Χωρίς συμμετοχή του εκπαιδευτικού

Σχήμα 11

Πηγή: Ρέλλος, Ν.,2000,σελ.264

7. Λίγα λόγια μετά

Η ομάδα, που λειτουργεί ως καταφύγιο σωτηρίας απέναντι στις διαμορφωθείσες τάσεις μαζικοποίησης και συνθήκες απομόνωσης του ατόμου στη σημερινή κοινωνία, (πρβλ. Ρέλλος,Ν.,2000,σελ.234,235) συγκεντρώνει το ζωηρό ενδιαφέρον της Διδακτικής Θεωρίας και της Επιστήμης γενικότερα.

Όμως, ως κοινωνική μορφή διδασκαλίας είναι «ιδιαίτερα απαιτητική» και για τους δύο άμεσα εμπλεκόμενους στις διδακτικο-μαθησιακές διαδικασίες, ήτοι τον εκπαιδευτικό (σοβαρή προετοιμασία) και το υποκείμενο μάθησης (πρβλ. Ρέλλος,Ν.,2000,σελ.240).

8. Βιβλιογραφία

Douglas, Tom: Η επιβίωση στις ομάδες, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 1997

Grell, Jochen: Techniken des Lehrverhaltens, Beltz, Weinheim und Basel, 1995¹⁰

Hanke, B./Mandl, H./Prell, S.: Soziale Interaktion im Unterricht, Oldenbourg Verlag, München, 1984

Homans, George: Theorie der sozialen Gruppe, Westdeutscher Verlag, Opladen, 1978⁷

Jaques, David: Μάθηση σε ομάδες, εκδόσεις Μεταίχμιο, Αθήνα, 2001

Κανάκης, Ιωάννης: Η οργάνωση της διδασκαλίας-μάθησης με ομάδες εργασίες,, εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα, 1987

Kliebisch, Udo: Einführung in die Pädagogik der personellen Interaktion, Studienverlag Brockmeyer, Bochum, 1981

Ματσαγγούρας, Ηλίας: Ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, εκδόσεις, Γρηγόρη, Αθήνα, 1995

Ματσαγγούρας, Ηλίας: Ομαδοκεντρική διδασκαλία και μάθηση, Εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα, 1987

Meyer, Ernst: Ομαδική διδασκαλία, Θεμελίωση και παραδείγματα, εκδοτικός οίκος, Αφοι Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη, 1987

Ρέλλος, Νικόλαος: Για μια επίκαιρη διδασκαλία, εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2000

Ρέλλος, Νικόλαος: Έλεγχος μάθησης-Αξιολόγηση μαθητικής επίδοσης, εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2003

Rice, A.K.: Learning for Leadership: Interpersonal and intergroup relations, Tavistock Publications, London, 1971

Scheuch, E.K.-Kutsch, Th.: Grundbegriffe der Soziologie, Teubner Studienkripten, Stuttgart, 1975²

Schmidt, Arno: Didaktik der Lehrerfortbildung II-Kursgestaltung und Evaluation, Schroedel Verlag, 1980

Weinert, F.E./Graumann, C.F./Heckhausen, H./Hofer, M. u.a.: Pädagogische Psychologie, Band 1, Funk-Kolleg, Frankfurt a.M., 1996

Weiss, Rudolf: Grundfragen des Unterrichts, Universitätsverlag, Wagner, Innsbruck, 1982

Zöschbauer, Franz/Hoeckstra: Kommunikationstraining. Ein Erfahrungsbericht, Quelle & Meyer, Heidelberg, 1974 (aus der Reihe: Gruppenpädagogik und Gruppendynamik, herausgegeben von Ernst Meyer)

- Έχετε υπογράψει το μαθησιακό συμβόλαιο; αν όχι μπορείτε να το κάνετε τώρα. Απλά ανοίξτε το παρακάτω αρχείο. Αν επίσης σκέφτεστε ότι κάτι πρέπει να αλλάξει ή να προστεθεί στην επιμόρφωση μπορείτε να το προτείνετε εδώ.
- Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται η 6η εβδομάδα μελέτης. Μη ξεχάσετε να γράψετε στο FORUM της 6ης εβδομάδας, προτείνοντας λύσεις στο πρόβλημα του Μάρκου. Συζητήσαμε αυτή την εβδομάδα, σχετικά με τις ευπαθείς ομάδες, είδαμε πώς θέτουμε στόχους σε τρία επίπεδα και γνωρίσαμε κάποιες τεχνικές διδασκαλίας.

Την επόμενη εβδομάδα θα προχωρήσουμε με ένα νέο μαθησιακό μοντέλο: τη θεωρία της κοινωνικής αλλαγής του Freire.

Ζήστε με ευχαρίστηση την επιμόρφωση και μη ξεχνάτε την υπόσχεσή μας να συνεχίσουμε

- Μια μέρα κάποιος αποφάσισε να σκαρώσει μια φάρσα στον Ναστραντίν Χότζα. Με ένα μικρό πουλί μέσα στην παλάμη του θα τον ρωτούσε αν ήταν ζωντανό ή νεκρό. Εάν έλεγε ότι είναι ζωντανό θα το έπνιγε για να του δείξει ότι είχε κάνει λάθος. Εάν έλεγε ότι ήταν νεκρό θα το άφηνε να πετάξει μακριά και θα τον ξεγελούσε. Όταν βρήκε το σοφό γέροντα του είπε: «Ναστραντίν Χότζα, αυτό που κρατάω, είναι ζωντανό ή νεκρό;» Ο Χότζας σκέφτηκε για μια στιγμή αυτό που κρατάω, είναι ζωντανό ή νεκρό;» Ο Χότζας σκέφτηκε για μια στιγμή και απάντησε: «Φίλε μου, αυτή η απάντηση είναι στο χέρι σου».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΜΑΣ!

σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή, ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ!

- Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Το πιο κάτω ερωτηματολόγιο αποτελεί μία προσπάθεια διερεύνησης των απόψεών σας για την αξιολόγηση του περιβάλλοντος εξ αποστάσεως επιμόρφωσης στο οποίο συμμετέχετε. Είναι πολύ σημαντικό να συμπληρωθεί γιατί στα αποτελέσματα της στατιστικής επεξεργασίας των απαντήσεών σας θα στηριχθεί η συνεχής προσπάθεια για τη βελτίωση της ποιότητάς του. Θα σας παρακαλούσαμε να απαντήσετε σε όλες τις ερωτήσεις με ειλικρίνεια, ακρίβεια και σαφήνεια.

Παρακαλούμε, επιλέξτε μία απάντηση για καθένα από τα ερωτήματα πατώντας στο αντίστοιχο κουτάκι ή γράψτε τη γνώμη σας όπου είναι απαραίτητο.

Στείλτε το ερωτηματολόγιο συμπληρωμένο στη διεύθυνση: spiros@kioulanis.gr

Σας ευχαριστούμε για τη συνεργασία.

7η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η θεωρία της Κοινωνικής Αλλαγής του Freire.

Μάρκος: 7η εβδομάδα μόλις και νομίζω πως αρχίζω να αισθάνομαι καλύτερα. Κατ' αρχήν σας ευχαριστώ όλους και όλες για τις απαντήσεις και τη βοήθεια που μου προσφέρατε στο forum της 6ης εβδομάδας (θέμα.: *Τι θα μπορούσα να κάνω τι δεν έκανα σωστά;*). Προτιμώ, πάντως, σε παρόμοιες περιπτώσεις να μου μιλάτε σε δεύτερο ενικό πρόσωπο, όπως έκαναν ο Κώστας (Αντωνίου) και ο Γιάννης (Γιαντσίδης), γιατί έτσι αισθάνομαι πιο άνετα. Ας το δοκιμάσουμε...

Χθες το απόγευμα συζητούσα όλα αυτά με δύο φίλους εκπαιδευτικούς με μεγάλη εμπειρία σε θέματα διδακτικής μεθοδολογίας: τον Ανέστη και τον Βασίλη. Ο Ανέστης, επέμενε ότι σε περιπτώσεις ευπαθών ομάδων οι εκπαιδευτές πρέπει να εισαγάγουν σταδιακά τα εργαλεία και τις τεχνικές που ενδεχομένως φαίνονται «ξένα» στην ομάδα - άρα, λοιπόν, δεν έκανα καλά επιχειρώντας να εφαρμόσω όλες αυτές τις τεχνικές από την εναρκτήρια συνάντηση. Ο Βασίλης συμπλήρωσε ότι κρίνεται σκόπιμο οι στόχοι που διαμορφώνονται για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα να χωρίζονται σε τρία βασικά επίπεδα: α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα, β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος, και γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται. Εγώ, λέει, εστίασα σε στόχους που αφορούν μόνο τις γνώσεις και αυτό είναι λάθος. Εσείς τι λέτε για όλα αυτά; Απαντήστε μου στο M@RKOS SOS που ακολουθεί...

Συζήτηση :

Απάντηση SOS

- από MM - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 11:36 πμ

Χθες το απόγευμα συζητούσα με δύο φίλους εκπαιδευτικούς με μεγάλη εμπειρία σε θέματα διδακτικής μεθοδολογίας: τον Ανέστη και τον Βασίλη. Ο Ανέστης, επέμενε ότι σε περιπτώσεις ευπαθών ομάδων οι εκπαιδευτές πρέπει να εισαγάγουν σταδιακά τα εργαλεία και τις τεχνικές που ενδεχομένως φαίνονται «ξένα» στην ομάδα - άρα, λοιπόν, δεν έκανα καλά επιχειρώντας να εφαρμόσω όλες αυτές τις τεχνικές από την εναρκτήρια συνάντηση. Ο Γιώργος συμπλήρωσε ότι κρίνεται σκόπιμο οι στόχοι που διαμορφώνονται για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα να χωρίζονται σε τρία βασικά επίπεδα: α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα, β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος, και γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται. Εγώ, λέει, εστίασα σε στόχους που αφορούν μόνο τις γνώσεις και αυτό είναι λάθος. Εσείς τι λέτε για όλα αυτά;

Απάντηση: SOS

- από Σπύρος Κιουλάνης - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 01:02 μμ

Γεια σου Μάρκο. Χαίρομαι, πραγματικά που άρχισες να αισθάνεσαι καλύτερα. Είσαι, μάλιστα, πολύ τυχερός που έχεις δύο φίλους σαν τον Ανέστη και το Βασίλη, οι οποίοι μπορούν και σου δίνουν χρήσιμες συμβουλές. Ήσουν, είναι αλήθεια λίγο βιαστικός με τις τεχνικές διδασκαλίας, ενώ πραγματικά δεν έβαλες καθόλου στόχους σε επίπεδο ικανοτήτων και στάσεων. Τέλος, θα ήθελα να σου πω ότι η διερεύνηση αναγκών είναι μια πολυσύνθετη διαδικασία η οποία πρέπει να αφορά πολλά θέματα, όπως τα παρακάτω:

- τις προσδοκίες με τις οποίες έρχονται στο σχολείο
- τους στόχους τους κατά τη διάρκεια φοίτησής τους
- τις ανάγκες που θεωρούν ότι θα τους καλύψει το σχολείο
- το επίπεδο των γνώσεών τους
- την επαγγελματική τους θέση και κατάσταση
- τα βιώματα τους
- τη φυλετική ή θρησκευτική ένταξή τους σε κάποια μειονοτική ομάδα
- την αιτία που διέκοψαν την επαφή τους με την τυπική εκπαίδευση
- τα ενδιαφέροντά τους
- τη διαθεσιμότητά τους ως προς την παρακολούθηση του προγράμματος
- τη δέσμευσή τους να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του εκπαιδευτικού προγράμματος του σχολείου
- τις δυσκολίες που πιστεύουν ότι θα συναντήσουν στην εκπαιδευτική πορεία τους
- τα μελλοντικά σχέδιά τους

Απάντηση: SOS

- από ET - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 09:27 πμ

Συμφωνώ ότι στόχοι που διαμορφώνονται για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα να χωρίζονται α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα, β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος, και γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται.

Απάντηση: SOS

- από ΔΜ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 09:39 μμ

Φίλε Μάρκο, βιάστηκες να προχωρήσεις στις τεχνικές διδασκαλίας πριν καλά - καλά πραγματοποιήσεις την απαραίτητη εναρκτήρια συνάντηση ώστε να σκιαγραφήσεις το προφίλ της ομάδας σου, να θέσεις τους στόχους σου και να υπογράψουν οι εκπαιδευόμενοι το μαθησιακό συμβόλαιο που εσύ θα τους παρουσιάσεις. Ακόμα και ο πιο ανυποψίαστος εκπαιδευτής, λαμβάνει υπόψη αυτήν την αρχή της εκπαίδευσης Ε.Κ.Ο. που αφορά τη σταδιακή εισαγωγή τεχνικών και εργαλείων που ενδεχομένως φαίνονται "ξένα" στην ομάδα. Εσύ, με το καλημέρα σας, έβαλες τους μαθητές σου σε ένα "παιχνίδι ρόλων", μέθοδος που δεν προσιδιάζει και πολύ στην επίτευξη και πραγμάτωση γνωστικών

στόχων. Η συγκεκριμένη μέθοδος αφορά κυρίως στόχους ικανοτήτων - δεξιοτήτων και μελλοντικών στάσεων. Η έλλειψη στοχοθεσίας και δη ικανοτήτων - στάσεων, μετέτρεψε την τεχνική που χρησιμοποίησες σε ένα απλοϊκό, ευχάριστο για τους άλλους θεατρικό έργο, ανούσιο για εκπαιδευτή και εκπαιδευομένους και μοιραίο για την ευαίσθητη μετάναστρια. Το ελαφρυντικό που σου αναγνωρίζω είναι η απειρία. Εξίσου όμως σημαντική είναι και η θεωρητική κατάρτιση, που έπρεπε οπωσδήποτε να λάβεις πριν μπεις στην αίθουσα. Καλώς, λοιπόν, ζήτησες τη συμβουλή δύο πολύ έμπειρων και καταρτισμένων φίλων, αλλά φίλε μου, ανοίγουμε και κανένα βιβλίο(αυτομόρφωση) πριν την επιμόρφωση. 😊

Απάντηση: SOS

- από ΚΤ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 10:48 μμ

Γεια σου Μάρκο !! Αφού ενδιαφέρεσαι πραγματικά για το αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής σου διαδικασίας, δεν θα πρέπει να αγχώνεσαι τόσο, διότι έχεις, από ότι βλέπω θέληση, αλλά και καλούς συμβουλάτορες. Ναι, ήσουν λίγο βιαστικός με τις τεχνικές διδασκαλίας, ενώ δεν έβαλες καθόλου στόχους. Όμως η απειρία σου δεν θα πρέπει να σταθεί εμπόδιο. Πιστεύω ότι δεν θα οδηγηθείς σε κάποιο συμβατικό τρόπο διδασκαλίας (επιβίωσης), μιας και ο προβληματισμός σου δείχνει την ικανότητά σου να αντιλαμβάνεσαι σε μεγάλο βαθμό τις συνθήκες που επικρατούν σε αυτήν την αίθουσα. Για αρχή θα πρέπει να καταβάλεις μεγαλύτερη προσπάθεια. Είμαι σίγουρη όμως ότι θα τα καταφέρεις. Καθώς θα γνωρίζεσαι καλύτερα με τις μαθητεύομενες, θα μάθεις ουσιαστικά τις προσδοκίες, τους στόχους ,τις ανάγκες τους σε συνάρτηση με τα ενδιαφέροντα, τη διαθεσιμότητά τους αλλά και τις όποιες δυσκολίες που θα συναντήσουν στην πορεία. Ελπίζω να σε βοήθησα φίλε μου να αντιληφθείς ότι το βουνό που βλέπεις μπροστά σου είναι απλώς ένα βουνό που κάποια στιγμή απλώς θα το προσπεράσεις.

Απάντηση: SOS

- από ΠΙ - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 05:29 μμ

Καλησπέρα Μάρκο! Παρόλο που οι φίλοι σου έχουν δίκιο, να θυμάσαι ότι δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές! Πρέπει να μάθεις να διαβάζεις τη γλώσσα του σώματος των εκπαιδευομένων σου και από κει να αποφασίζεις πόσες και ποιες τεχνικές θα εφαρμόσεις. Επίσης θα πρέπει να είσαι έτοιμος να δεχτείς τις αποτυχίες σου. Όπως και οι μαθητές σου, έτσι και συ θα είσαι σε μία διαδικασία συνεχούς μάθησης. Για να μπορέσεις να καταρτίσεις ένα πρόγραμμα σπουδών βασισμένο και σε στάσεις εκτός από γνώσεις/δεξιότητες, ίσως και να περάσει λίγος καιρός μέχρι να τους γνωρίσεις. Μη βιάζεσαι και στοχάσου πάνω στην πρακτική σου!

Απάντηση: SOS

- από ΜΙ - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 09:13 μμ

Μάρκο καλησπέρα. Κάθε αρχή και δύσκολη 😊 !!! Είναι πολύ σημαντικό να έρχεσαι σε επαφή και να διδάσκεσαι από εκπαιδευτικούς με μεγάλη εμπειρία. Ο Ανέστης

και ο Βασίλης μπορούν να σε βοηθήσουν με την εμπειρία τους. Σίγουρα βιάστηκες, τόσο στις μεθόδους διδασκαλίας που χρησιμοποίησες, όσο και στην επιλογή κειμένου, λόγω της απειρίας σου. Ωστόσο αναγνώρισες το λάθος σου και ζήτησες βοήθεια. Γεγονός που δείχνει το ενδιαφέρον σου να βελτιωθείς. Θα πρέπει να γνωρίσεις καλύτερα τους εκπαιδευόμενούς σου, να επαναπροσδιορίσεις τις ανάγκες τους, να αλλάξεις το κλίμα που έχει δημιουργηθεί μεταξύ σας, έτσι ώστε να κινητοποιήσεις τα ενδιαφέροντά τους για μάθηση.

Re: SOS

- από ΑΤ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 12:12 μμ

Μάρκο καλημέρα! Θεωρώ πολύ εποικοδομητικό το γεγονός ότι συζήτησες με πιο έμπειρους συναδέλφους το πρόβλημα που αντιμετώπισες με τις εκπαιδευόμενες μετανάστριες. Αυτό δείχνει ότι ενδιαφέρεσαι πραγματικά για το ευρύτερο αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και θέλεις να μάθεις, να βελτιωθείς και να βοηθήσεις αυτές τις γυναίκες.

Τα άτομα που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες έχουν συνηθίσει σε πιο παραδοσιακά μοντέλα διδασκαλίας, οπότε είναι λογικό να χρειάζονται χρόνο και άρα μεγαλύτερη προσπάθεια από μέρους σου, προκειμένου να προσδιορίσουν τους στόχους τους, να αισθανθούν μέλη μιας ομάδας, να ανοιχτούν και να αρχίσουν σιγά-σιγά να αλλάζουν στάσεις και νοοτροπίες παλιωμένες. Συμφωνώ με το Γιώργο σχετικά με την ταξινόμηση των στόχων και πιστεύω ότι οι πλέον σημαντικοί στόχοι είναι αυτοί που σχετίζονται με την υιοθέτηση νέων στάσεων από τους εκπαιδευόμενους πάνω στο αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται. Θα σου πρότεινα να αφιερώσεις αρκετό χρόνο στο διάλογο, ώστε να σε γνωρίσουν καλύτερα, να τις γνωρίσεις καλύτερα και να γνωριστούν και οι ίδιες μεταξύ τους. Μπορείς να αρχίσεις με απλά πράγματα της καθημερινής ζωής, προβλήματα που όλοι αντιμετωπίζουμε ζώντας στην ίδια πόλη ή στην ίδια χώρα ώστε να νιώσουν μέλη ενός συνόλου, στο οποίο εσύ δεν είσαι κάτι διαφορετικό, απλώς έχεις έναν άλλο ρόλο.

Απάντηση: SOS

- από ΑΚ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 01:29 μμ

Καλησπέρα, Μάρκο! Χαίρομαι πολύ που νιώθεις καλύτερα τώρα και που ανατρέχεις στη βοήθεια των συμβουλών των δικών μας και των συναδέλφων σου! Συμφωνώ τόσο με τις προτάσεις - συμβουλές των δικών σου φίλων εκπαιδευτικών, Ανέστη και Γιώργου, όσο και με αυτές των προλαλησάντων συναδέλφων μου - συμμετεχόντων σε αυτό το σεμινάριο. Όντως απαιτείται χρόνος γνωριμίας και δημιουργίας κλίματος εμπιστοσύνης ανάμεσα σε εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενους, καθώς και μεταξύ των εκπαιδευόμενων, κατά την εναρκτήρια συνάντηση και όχι από την αρχή εφαρμογή γνωστικών διαδικασιών. Επίσης είναι απαραίτητο, Μάρκο, η διδασκαλία σου να μην επικεντρώνεται μόνο στην κατάκτηση γνώσεων των εκπαιδευόμενων, αλλά και στην ανάπτυξη των ικανοτήτων και στη διαμόρφωση των στάσεών τους.

Απάντηση: SOS

- από ΧΠ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 06:39 μμ

Αγαπητέ μου Μάρκο, κανείς δε διαφωνεί, ευτυχώς ούτε και εσύ, ότι ξεκίνησες με τους χειρότερους οιωνούς. Η απειρία και το άγχος σου σε ώθησαν σε σπασμωδικές κινήσεις. Είσαι τυχερός που έχεις δύο φίλους εκπαιδευτικούς, ειδικούς σε τέτοιου είδους θέματα, για να σε συμβουλευσουν και να σε καθοδηγήσουν. Σιγά-σιγά μέσα από την γνωριμία σου με τους μαθητές, την αναγνώριση και κατανόηση των αναγκών και των προσδοκιών τους μπορείς να θέσεις τους στόχους σου και να προσπαθήσεις να τους εφαρμόσεις, πάντα όσο είναι επιτρεπτό. Συνέχισε να μαθαίνεις και να προσπαθείς!

Απάντηση: SOS

- από ΠΓ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 08:48 μμ

Φίλε Μάρκο, γεια σου!! Είσαι τυχερός που έχεις καλούς φίλους που σε αγαπούν και σε συμβουλεύουν. Θα συμφωνήσω μαζί τους και θα προσθέσω λίγες μόνο σκέψεις. Να θυμάσαι ότι η μαθησιακή διαδικασία ιδιαίτερα στις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες συνίσταται σε στάδια στα οποία ως εκπαιδευτής πρέπει να επιδείξεις ιδιαίτερη προσοχή. Μετά το μαθησιακό σύμβολο, διατυπώνεις τους στόχους του μαθήματός σου, όπου δηλώνεις την παρουσία σου (προσφέρεις καθοδήγηση), παρέχεις κίνητρα και ανατροφοδότηση. Μπορεί να μην πέτυχε η πρώτη σου συνάντηση με τις εκπαιδευόμενες σου, όμως συνέχισε την προσπάθεια, γίνε πιο ρεαλιστικός στους στόχους σου και πρόθυμος να αναθεωρήσεις στάσεις /συμπεριφορές που δεν ευδοκίμησαν. Καλή δύναμη, καλό αγώνα!

Απάντηση: SOS

- από ΓΚ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 05:55 μμ

Φίλε Μάρκο συμφωνώ με αυτά που σου είπαν οι δύο σου οι φίλοι ο Ανέστης και ο Γιώργος. Το γεγονός ότι συζητάς τα προβλήματα σου με φίλους εκπαιδευτικούς είναι πάρα πολύ θετικό και δείχνει την θέλησή σου και την προσπάθεια που κάνεις για να μάθεις να κάνεις καλά αυτό που κάνεις καθημερινά, δηλαδή την εκπαιδευτική διαδικασία, που είναι μια διαδικασία αμφίδρομη, δηλαδή δεν μαθαίνεις μόνο εσύ από εμένα, αλλά και εγώ από εσένα.

Απάντηση: SOS

- από ΚΑ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 10:59 μμ

Μάρκο, ο Γιώργος καλά τα λέει στη θεωρία για τους στόχους που αφορούν τις γνώσεις, τις δεξιότητες ή τις στάσεις. Όταν όμως θέτεις στόχους στο μάθημά σου, να θυμάσαι πάντα την αρχή S.M.A.R.T. Οι στόχοι που θα θέσεις θα πρέπει να είναι : Συγκεκριμένοι (Smart), Μετρήσιμοι (Measurable), Πραγματοποιήσιμοι (Achievable), Ρεαλιστικοί (Realistic) και σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο (Time based). Και να θυμάσαι πάντα: όποιος δε βλέπει το σημείο που θέλει να πάει, θα καταλήξει εκεί που δε θέλει...

Απάντηση: SOS

- από NM - Πέμπτη, 27 Ιανουάριος 2011, 09:51 πμ

Γεια σου Μάρκο! Οι συνάδελφοι σου έχουν δίκιο σχετικά με τους στόχους που θα πρέπει να θέσεις. Όσο περισσότερο ενημερώνεσαι, τόσο καλύτερη δουλειά θα κάνεις και θα έχεις όλο και καλύτερα αποτελέσματα. Πιστεύω ότι πιο σημαντικοί είναι οι στόχοι που αφορούν την αλλαγή στάσεων και αντιλήψεων των εκπαιδευομένων, γιατί έτσι θα βοηθηθούν για όλη τη ζωή τους και θα πάψουν να νιώθουν περιθωριοποιημένοι και αμυνόμενοι.

Απάντηση: SOS

- από EX - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 08:46 πμ

Φίλε Μάρκο καλημέρα! Καταρχήν να σου πω ότι όσοι έχουμε μπει σε τάξεις έχουμε κάνει λάθη γιατί δεν είχαμε επιμορφωθεί σωστά αρχικά. Οπότε μην νιώθεις άσχημα και συνέχισε το δύσκολο έργο σου πιο προσεκτικά αυτή την φορά.

Οι στόχοι σου πρέπει να είναι:

1) γνώσεις

2) ικανότητες

3) στάσεις

Όλα αυτά όμως είναι ένα παιχνίδι μέσα στην τάξη και εσύ θα πρέπει να κρατάς τις ισορροπίες.. Δύσκολο φίλε μου αλλά αυτό είναι ο εκπαιδευτικός..

Απάντηση: SOS

- από KX - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 09:54 πμ

Γεια σου Μάρκο, να ξέρεις ότι πάντα η αρχή είναι δύσκολη αλλά εσύ ξεκίνησες λίγο βιαστικά. Θα συμφωνήσω με τον φίλο σου τον Γιώργο ότι οι στόχοι που διαμορφώνονται σε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα χωρίζονται σε τρία βασικά επίπεδα: α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα, β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος, και γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται. Θα πρέπει λοιπόν να κάνεις μια νέα αρχή προσπαθώντας να γνωρίσεις καλύτερα τους εκπαιδευόμενους σου, να επαναπροσδιορίσεις τις ανάγκες τους, να αλλάξεις το κλίμα που έχει δημιουργηθεί μεταξύ σας, έτσι ώστε να κινητοποιήσεις τα ενδιαφέροντά τους για μάθηση και μαζί να φτάσετε πιο κοντά στους στόχους που έχετε θέσει σαν ομάδα. Καλή συνέχεια!!

Απάντηση: SOS

- από ΝΓ - Κυριακή, 30 Ιανουάριος 2011, 09:01 μμ

Μελέτησε τις απαντήσεις που σου δόθηκαν ως τώρα και συνέχισε να διαβάζεις και να μελετάς το υλικό που θα σε βοηθήσει να γίνεις καλύτερος. Φυσικά αυτό θα έρθει σταδιακά και θα χρειαστείς πολύ εξάσκηση για να καταφέρεις να κάνεις πράξη αυτά που μαθαίνεις στην θεωρία.

Να θυμάσαι ότι το μάθημα είναι δυναμικό και θα πρέπει συνεχώς να επαργυρνείς και να ΝΙΩΘΕΙΣ την τάξη σου. Πρέπει να προσαρμόζεις κάθε φορά την πορεία της διδασκαλίας σου ανάλογα με την ανατροφοδότηση που δέχεσαι απ' τους εκπαιδευόμενους. Ακόμα και ένα άψογα προετοιμασμένο σχέδιο μαθήματος, μπορεί να μη καταφέρεις να το υλοποιήσεις γιατί υπάρχουν πάρα πολύ διαφορετικοί παράγοντες που συντελούν στην πορεία της διδασκαλίας. Τέλος προσπάθησε να μη βιαστείς ξανά και να κάνεις μικρά βήματα κάθε φορά.

Απάντηση: SOS

- από ΕΚ - Παρασκευή, 4 Φεβρουάριος 2011, 10:05 μμ

Αγαπητέ Μάρκο ηρέμησε! Μπορεί να μην ξεκίνησες και πολύ καλά, αλλά σημασία έχει ότι προσπαθείς να βελτιωθείς και έχεις δίπλα σου καλούς φίλους που μπορούν να σε συμβουλέψουν. Θέσε λοιπόν καινούριους στόχους που να μην είναι μόνο γνωστικοί και συνέχισε την προσπάθεια.

Απάντηση: SOS

- από ΚΑ - Πέμπτη, 17 Φεβρουάριος 2011, 07:15 μμ

Μάρκο, το πιο ασφαλές θα είναι να ξεκινήσεις με τους στόχους που αφορούν τις δεξιότητες των εκπαιδευομένων σου και μετά να επεκταθείς στις υπόλοιπες. Έχε όμως υπόψη σου, ότι οι περισσότεροι έχουν συνδέσει την εκπαίδευση ή τη μάθηση με ατελείωτες διαλέξεις. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον μάθησης αισθάνονται ασφαλείς! Οι καινοτομίες που σχεδιάζεις, ας μπουν σιγά - σιγά στο καθημερινό σας μάθημα.

Απάντηση: SOS

- από ΡΤ - Δευτέρα, 21 Φεβρουάριος 2011, 06:12 μμ

Γεια σου Μάρκο !! Είδες ότι μετά από συζήτηση για τη διδακτική μεθοδολογία με τους φίλους σου άλλαξες γνώμη για τον τρόπο που έκανες την προσέγγιση. Όπως είδαμε και παραπάνω τα βασικά επίπεδα που πρέπει να χωρίζεται το εκπαιδευτικό πρόγραμμα είναι :

α) σ' αυτούς που αφορούν τις γνώσεις που θα λάβουν οι εκπαιδευόμενοι από το πρόγραμμα,

β) σ' αυτούς που αφορούν τις ικανότητες που θα αναπτύξουν οι εκπαιδευόμενοι μετά τη λήξη του προγράμματος,

γ) σ' αυτούς που αφορούν τις στάσεις που θα υιοθετήσουν οι εκπαιδευόμενοι για το αντικείμενο στο οποίο εκπαιδεύονται.

Απάντηση: SOS

- από ΓΚ - Δευτέρα, 7 Μάρτιος 2011, 05:56 μμ

Γεια σου Μάρκο! Πόσο μπορώ να αισθανθώ τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεσαι!! Αν και δεν έχω εμπειρία ακόμη στην εκπαίδευση ενηλίκων, δεν είναι λίγες οι στιγμές που σκέφτομαι τι θα μπορούσα να κάνω καλύτερα, τι θα έπρεπε να αλλάξω στη διδασκαλία μου και πώς να το πράξω αυτό ακόμη και στην τυπική εκπαίδευση. Και όμως Μάρκο, καταλήγω πάντα στο ίδιο συμπέρασμα: όσο βοηθητικές και να είναι οι εκάστοτε παιδαγωγικές θεωρίες, πρέπει να έχεις πάντα κατά νου ότι ο κάθε εκπαιδευόμενος είναι μια ξεχωριστή οντότητα, και αν δεν αφιερώσουμε κάποιο χρόνο για να τον μάθουμε και να δημιουργήσουμε μια σχέση σταθερή μαζί του, τότε καμία θεωρία από μόνη της δεν μπορεί να κάνει τα μαγικά της και να δράσει αποτελεσματικά!

Απάντηση: SOS

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 11:14 μμ

Και εδώ επίσης!!

Απάντηση: SOS

- από ΖΚ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 09:51 μμ

Γεια σου Μάρκο! Λόγω της απειρίας σου, βιάστηκες τόσο στην εφαρμογή των νέων μεθόδων διδασκαλίας που χρησιμοποίησες, όσο και στην επιλογή κειμένου. Θετικό είναι το γεγονός να συζητάς και να διδάσκεσαι από εκπαιδευτικούς με μεγάλη εμπειρία όπως ο Ανέστης και ο Βασίλης. Αυτό δείχνει το πραγματικό σου ενδιαφέρον να βελτιωθείς....συνέχισε την προσπάθεια!!

Απάντηση: SOS

- από ΓΧ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 08:51 μμ

Μάρκο, βρίσκεσαι σε καλό δρόμο, αφού αναρωτιέσαι "τι δεν έκανα καλά;" Ωρα για κριτικό αυτοστοχασμό !

- Καλωσορίσατε στην 7η Εβδομάδα μελέτης. Στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα προτείνουμε στο Μάρκο μία εναλλακτική λύση. Τη θεωρία για τη Κοινωνική Αλλαγή του Paulo Freire. Θα μελετήσουμε κείμενα, θα δούμε βίντεο, θα επισκε-

φτούμε ιστοσελίδες και θα προτείνουμε τρόπους προσέγγισης της ομάδας μεταναστριών στην οποία διδάσκει ο Μάρκος με βάση το θεωρητικό μοντέλο του Freire.

- Θα ξεκινήσουμε, όμως, με μία σημαντική ανακοίνωση. Μόλις ανακοινώθηκε η διοργάνωση του 6ου Διεθνούς Συνεδρίου για την Ανοικτή και Εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση στις 4, 5 και 6 Νοεμβρίου 2011 στο Συνεδριακό Κέντρο στο Λουτράκι. Σύντομα θα σας ενημερώσουμε για τις προϋποθέσεις συμμετοχής και για τις λεπτομέρειες που αφορούν τις εισηγήσεις.
- *Αν αποσκοπούμε στον άνθρωπο και την ανθρωπιά τότε η εκπαίδευση είναι πολιτιστική δράση για την κατάκτηση της ελευθερίας.*

(Paulo Freire, 1970)

Ο Freire (1921-1997) υπήρξε παιδαγωγός, συγγραφέας, θεωρητικός της Κριτικής Παιδαγωγικής και θεμελιωτής της θεωρίας της “Εκπαίδευσης για την κοινωνική αλλαγή”. Σπούδασε νομικά και φιλοσοφία αλλά εργάστηκε ως εκπαιδευτικός στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού στη χώρα του, σε μια εποχή μάλιστα όπου η γνώση γραφής και ανάγνωσης ήταν προϋπόθεση για να έχει κανείς δικαίωμα ψήφου στις προεδρικές εκλογές. Επηρέαστηκε στην ανάπτυξη της θεωρίας του από την ενασχόλησή του με προγράμματα που είχαν στόχο την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού. Η βασική του σκέψη ήταν να ενθαρρύνει τα καταπιεσμένα άτομα, ώστε να αναπτύξουν δράσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην κοινωνική αλλαγή.

Στη θεωρία του Freire κυριαρχεί η αντίληψη ότι στόχος της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση. Η εκπαίδευση, δηλαδή, για τον Freire έχει τη δυνατότητα να οδηγήσει στον μετασχηματισμό των απόψεων και με την έννοια αυτή να οδηγήσει στην αλλαγή στάσεων και στην απελευθέρωση των καταπιεσμένων. Βασικό συστατικό στοιχείο της εκπαίδευσης, που θα οδηγήσει στην απελευθέρωση είναι ο διάλογος μεταξύ δασκάλου και μαθητή. Ο διάλογος προϋποθέτει ότι ο δάσκαλος γνωρίζει καλά και είναι εξοικειωμένος με τις αναφορές των μαθητών. Ρόλος των εκπαιδευτών σ’ αυτό το πλαίσιο είναι να λειτουργούν ως διευκολυντές της συζήτησης εισάγοντας θέματα που μπορούν να δια φωτίσουν το κεντρικό θέμα. Σε γενικές γραμμές μπορούμε να πούμε ότι στη μέθοδο που ανέπτυξε ο Freire κυριαρχούν τρία στάδια:

- Το διερευνητικό
- Το θεματικό
- Το στάδιο του προβληματισμού.

Στο διερευνητικό εντοπίζονται λέξεις κλειδιά σχετικά με το υπό εξέταση θέμα. Στο θεματικό αναπτύσσονται θέματα με κοινωνική σημασία και στο στάδιο του προβληματισμού κυριαρχεί η δράση με στόχο την αλλαγή. Στόχος της εκπαίδευσης, κατά τον Freire, είναι να οδηγεί τα άτομα στη χειραφέτηση και στην απελευθέρωση από αρνητικές κοινωνικές δομές. Είχε, δηλαδή την άποψη ότι αν οι ενήλικες αντιληφθούν την αρνητική κατάσταση στην οποία ζουν δε θα μείνουν αδρανείς, αλλά θα δράσουν με στόχο την κοινωνική αλλαγή.

Για τον Freire, η μάθηση δεν είναι θέμα αποστήθισης, απομνημόνευσης και επανάληψης λέξεων, φράσεων και γεγονότων. Δάσκαλοι και μαθητές πρέπει να συγκεντρώνουν την προσοχή τους πάνω στα πραγματικά προβλήματα. Συνδυάζοντας τη σκέψη και τη δράση θα πρέπει να θέτουν σε λειτουργία την κριτική τους συνείδηση, ώστε να λυτρωθούν από τη δίδυμη υποδούλωση της σιωπής και του μονολόγου. Μ' αυτό τον τρόπο οδηγούνται σε μια νέα πιο δυναμική αντίληψη της πραγματικότητας.

Η θεωρία του Freire έχει επηρεάσει πολλούς σύγχρονους θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων, όπως ο Jarvis και ο Mezirow, με τους οποίους θα ασχοληθούμε στις επόμενες εβδομάδες. Ακόμα θα πρέπει να επισημάνουμε ότι το θεωρητικό μοντέλο του τίθεται συχνά υπό αμφισβήτηση με κύριο επιχείρημα ότι είναι περισσότερο κοντά στις συνθήκες διαβίωσης της Λατινικής Αμερικής και λιγότερο στις συνθήκες που επικρατούν στο Δυτικό κόσμο.

- ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ FREIRE

1. Freire P. (1970) *The Adult Literacy Process as Cultural Action for Freedom* Harvard , USA
2. Freire P. (1970) Cultural Action and Conscientization, in *Harvard Educational Review*, vol. 40
3. Freire P. (1973) *Educational for Critical Consciousness* New York : Seabury
4. Freire P. (1978) *Pedagogy in Process* New York : Seabury
5. Freire P & Shor I. (1987) *A Pedagogy for Liberation, Connecticut , USA : Bergin and Carvey*

- Στη συνέχεια μπορούμε να κάνουμε μία περιήγηση στο internet για τον Paulo Freire. Θα επισκεφτούμε ιστοσελίδες, blogs, ένα κανάλι στο youtube, και το facebook...

Θα κλείσουμε με δύο λόγια για το ρόλο του εκπαιδευτή ενηλίκων. Ίσως φανούν χρήσιμα στο Μάρκο.

- Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Ένας εκπαιδευτής ενηλίκων δεν μπορεί να είναι ένας απλός μεταδότης γνώσεων ή *αυθεντία*, αλλά αυτός που θα επιδιώκει τη μεγαλύτερη δυνατή συνοχή της ομάδας των εκπαιδευομένων. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων έχει έναν ρόλο που πρέπει να αποτε-

λείται από πολλές διαστάσεις και να μην περιορίζεται σε στερεότυπες αντιλήψεις, δηλαδή δε θα πρέπει να είναι στατικός αλλά να έχει μια δυναμική προσαρμογής. Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να διακρίνεται από μια ευελιξία ανάλογα με τα χαρακτηριστικά και την ιδιαίτερη σύνθεση της εκάστοτε ομάδας εκπαιδευομένων. Καλείται λοιπόν να λειτουργεί ως ολοκληρωμένος συντονιστής της εκπαιδευτικής διεργασίας, ως σύμβουλος, αλλά και ως εμπνευστής. Συγχρόνως θα πρέπει να ενθαρρύνει την πορεία προς την γνώση και να παρακινεί τους εκπαιδευόμενους να δραστηριοποιούνται και να συμμετέχουν, παίρνοντας κυρίως οι ίδιοι πρωτοβουλίες και αναζητώντας νέες πηγές. Πολύ σημαντικό είναι επίσης για τον εκπαιδευτή να κατανοεί τη δυναμική των σχέσεων που δημιουργούνται εντός της ομάδας του, ώστε να μπορεί να προσαρμόζει τις επιλογές του. Εκτός αυτών όμως, ένας εκπαιδευτής οφείλει να λειτουργεί ως ερευνητής και αξιολογητής των δυνατοτήτων και των προσπαθειών των εκπαιδευομένων. Καλείται να διαμορφώνει το Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών αξιολογώντας από τη μια τόσο τους εκπαιδευόμενους όσο και το διδακτικό του έργο και συγχρόνως να επικεντρώνεται σε παιδαγωγικά προβλήματα που προκύπτουν.

Προκειμένου να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυναμική της ομάδας ο Μάρκος, αλλά και ο κάθε εκπαιδευτής ενηλίκων, πρέπει να δώσει έμφαση στον τρόπο επικοινωνίας τόσο των εκπαιδευομένων μεταξύ τους όσο και του ιδίου με αυτούς. Αυτό μπορεί να συμβεί με τη δημιουργία ενός κατάλληλου μαθησιακού κλίματος εμπιστοσύνης, αλληλοεκτίμησης, αλληλοσεβασμού και κατανόησης μεταξύ των εκπαιδευομένων ήδη από την αρχή της σχολικής χρονιάς με την εφαρμογή των κατάλληλων μεθόδων. Η εναρκτήρια συνάντηση θα αποτελέσει το αρχικό έναυσμα για μια γόνιμη ετήσια διαδικασία μάθησης με το μεγαλύτερο δυνατό βαθμό συνοχής της ομάδας. Γι' αυτό προϋποτίθεται η σύνταξη ενός δημιουργικού μαθησιακού συμβολαίου, το οποίο θα καθορίζει από τη μια τις προσδοκίες, τις εμπειρίες, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των εκπαιδευομένων και από την άλλη θα ορίζει τους στόχους του προγράμματος και τους κανόνες λειτουργίας της ομάδας από πλευράς του εκπαιδευτή.

Στο σημείο αυτό επισκεφτείτε το forum συζήτησης και δώστε στο Μάρκο λύσεις σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικής αλλαγής του Freire. το θέμα είναι το ίδιο. ο Μάρκος διδάσκει σε ένα τμήμα μεταναστριών και αντιμετωπίζει προβλήματα. πως θα μπορούσε να διαχειριστεί την ομάδα με βάση τα νέα δεδομένα του Freire?

- ΛΥΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ FREIRE Ομάδα Συζητήσεων

MARKOS KAI FREIRE

- από MM - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 02:09 πμ

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ FREIRE

Διδάσκω, εδώ και δέκα μέρες, το μάθημα «ελληνική γλώσσα» σε μια ομάδα εκπαιδευσης δεκαοκτώ (18) μεταναστριών στην ελληνική γλώσσα. Στην πρώτη συνάντηση, συστήθηκα, ενημέρωσα τις εκπαιδευόμενες ότι θα κάνουμε μαζί είκοσι (20) συναντήσεις και στη συνέχεια τις ζήτησα να συστηθούν και εκείνες. Μία-μία τότε άρχισαν να λένε το ονομα-

τεπόνυμό τους, ενώ εγώ τις ρωτούσα για την οικογενειακή τους κατάσταση και για το πως περνούν στον τόπο μας. Ο καλός μου φίλος και συνάδελφος Κώστας με είχε ενημερώσει πως πρόκειται για κοινωνικά ευπαθή ομάδα και ότι οι κοινωνικά ευπαθείς ομάδες συνήθως βιώνουν τον αποκλεισμό της κοινωνίας με αποτέλεσμα τη δημιουργία πολλών προβλημάτων. Έτσι, αποφάσισα να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός.

Στη δεύτερη ώρα του πρώτου μαθήματος σκέφτηκα να διερευνήσω τις γνώσεις τους σχετικά με τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. Για να αποφύγω το μονόλογο και τη μετωπική διδασκαλία, αποφάσισα να χρησιμοποιήσω τις τεχνικές διδασκαλίας "μελέτη περίπτωσης", "παιχνίδι ρόλων" και "συζήτηση στην τάξη". Για το σκοπό αυτό βρήκα από μία εφημερίδα και ετοίμασα σε φωτοτυπίες (μελέτη περίπτωσης) ένα κείμενο το οποίο μοίρασα στις εκπαιδευόμενες. Είχε τίτλο «όμορφα χρόνια» και είναι το κείμενο που σας παραθέτω αμέσως:

...Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω πώς καταφέραμε να επιβιώσουμε. Ήμαστε μια γενιά σε αναμονή: περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυμπήσουμε, δύο ώρες μεσημεριανό ύπνο για να ξεκουραστούμε και τις Κυριακές έπρεπε να μείνουμε νηστικοί όλο το πρωί για να κοινωνήσουμε. Ακόμα και οι πόνοι περνούσαν με την αναμονή. Ολομόναχοι εκεί έξω στο σκληρό αυτό κόσμο! Χωρίς κανέναν υπεύθυνο! Πώς τα καταφέραμε; [...]

Στόχος μου ήταν να γνωρίσουν οι εκπαιδευόμενες ή να ξαναθυμηθούν τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας, να καταλάβουν το μηχανισμό σχηματισμού των χρόνων και να αναγνωρίζουν τους χρόνους μέσα στα κείμενα. Στη συνέχεια ζήτησα από δύο εθελόντριες εκπαιδευόμενες να αναδείξουν μέσα από το κείμενο ένα ζήτημα το οποίο τις απασχολούσε. Θέλησα, δηλαδή, να εφαρμόσω την εκπαιδευτική τεχνική: «Παιχνίδι ρόλων». Οι δύο γυναίκες άρχισαν να συζητούν σχετικά με τις δυσκολίες τις οποίες έχουν συναντήσει έως τώρα στην προσωπική τους ζωή, αλλά και για τις δυσκολίες τις οποίες καθημερινά συναντούν στην επαφή τους με άλλους. Το θέμα το οποίο τελικά αναδείχθηκε μέσα από αυτή τη διαδικασία ήταν αυτό της κακοποίησης της μίας εκ των δυο γυναικών από τον σύντροφό της. Το κλίμα στην ομάδα φορτίστηκε ιδιαίτερα, οι υπόλοιπες γυναίκες ταυτίστηκαν μαζί της, άρχισαν να της δίνουν συμβουλές για το τι πρέπει να κάνει και η ομάδα έκλεισε ιδιαίτερα ικανοποιημένη, επειδή ένιωθε ότι διαχειρίστηκε μέσα από το θέμα της γλώσσας ένα πολύ δύσκολο ζήτημα βοηθώντας ουσιαστικά ένα μέλος της.

Αισθάνθηκα, πραγματικά πολύ ικανοποιημένος από την πρώτη μου αυτή εμπειρία, κυρίως γιατί δόθηκε η δυνατότητα σε μια γυναίκα να μιλήσει ανοικτά για το πρόβλημά της. Ωστόσο, στην επόμενη συνάντηση η γυναίκα αυτή δεν ήρθε στο μάθημα, ούτε και σε κάποιο άλλο από τα επόμενα που ακολούθησαν... Αισθάνθηκα να προσγειώνομαι απότομα. Δεν ξέρω πραγματικά τι συνέβη. Τι δεν έκανα καλά; Τι θα μπορούσα να κάνω που δεν έκανα;

SOS
Μάρκος

Απάντηση: MARKOS ΚΑΙ FREIRE

- από Σπύρος Κιουλάνης - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 12:39 μμ

Μάρκο, θα πρέπει στη βάση αυτής της θεωρίας να «ελευθερώσεις» τις εκπαιδευόμενες από τα ταμπού, τα στερεότυπα και το αίσθημα κατωτερότητας που μπορεί να νιώθουν και να τονώσεις το ηθικό τους.

Ο Freire μιλά για το λάθος να βλέπουμε το εκπαιδευτικό σύστημα σαν μια τράπεζα, ένα μεγάλο χώρο αποθήκευσης, όπου οι εκπαιδευόμενοι έρχονται να κάνουν ανάληψη των γνώσεων που χρειάζονται για τη ζωή. Οι γνώσεις δεν είναι εμπόρευμα που περνάει από τους δασκάλους στους μαθητές. Οι μαθητές πρέπει να οικοδομούν τις γνώσεις πάνω σε άλλες που ήδη κατέχουν. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να μάθουν τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές αντιλαμβάνονται τον κόσμο, έτσι ώστε να μάθουν τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές μπορούν να μάθουν. Η διδασκαλία δεν μπορεί να είναι μια διαδικασία μεταφοράς της γνώσης από το δάσκαλο στο μαθητή, αλλά μια κριτική κατανόηση του τρόπου και της συνειδητοποίησης της ανάγνωσης του κόσμου. Μάθηση, λοιπόν, είναι μια διαδικασία όπου η γνώση μας παρουσιάζεται και στη συνέχεια διαμορφώνεται μέσα από την κατανόηση, τη συζήτηση και τον προβληματισμό. Ο Freire είναι σα να θέτει ένα ξεκάθαρο σκοπό, που είναι η κριτική στάση απέναντι στην κοινωνία με απώτερο σκοπό την αλλαγή αυτών των δομών που εμποδίζουν την ανθρώπινη χειραφέτηση. Αυτό, μάλιστα, δεν το αντιμετωπίζει σαν κάτι διάφορο από τη γνώση, αλλά ως συστατικό στοιχείο της γνωστικής διαδικασίας, ώστε αυτή να έχει πραγματικά αποτελέσματα.

Ειδικότερα θα σου πρότεινα:

1. στη θέση της σιωπής και του μονολόγου, να βάλεις την επικοινωνία και το διάλογο. Στο υλικό της προηγούμενης εβδομάδας θα βρεις μερικές μορφές συζήτησης στην τάξη. Νομίζω θα σου φανούν χρήσιμες.
2. στη θέση του ανταγωνισμού, να εφαρμόζεις την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια
3. στη θέση του ατομισμού, σου προτείνω τη συνεργασία, την ομαδικότητα, τη συλλογικότητα και στη θέση του ατόμου, την ομάδα
4. επίσης, να θυμάσαι πως δεν υποτιμούμε τις γνώσεις, τις απόψεις και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων, αντίθετα τις αξιοποιούμε γόνιμα θεωρώντας μάλιστα ότι μπορούμε κι εμείς οι ίδιοι να μάθουμε από αυτές
5. στόχος μας δεν είναι να δέχονται οι εκπαιδευόμενοι τη γνώση παθητικά και χωρίς αμφισβήτηση. Ακόμα κι αν αυτό μπορεί πολλές φορές να μας δημιουργεί ανασφάλεια και αμηχανία, στόχος μας πρέπει να είναι η ανάπτυξη κριτικού στοχασμού και δυνατότητας αμφισβήτησης της υπάρχουσας κατάστασης. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε φυσικά και την κριτική τους προς εμάς.

Απάντηση: MARKOS ΚΑΙ FREIRE

- από ME - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 06:54 μμ

Οι παράγοντες που θα πρέπει να λάβει υπόψη του ο Μάρκος είναι:

Ο βαθμός εξοικείωσης των εκπαιδευομένων με την ενεργητική μάθηση και την ανοικτή έκφραση απόψεων και συναισθημάτων κυρίως όταν οι εκπαιδευόμενοι είναι άτομα ώριμων ηλικιών, τα οποία έχουν αρκετές αναστολές και φοβίες για τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα προτάσσοντας λόγους όπως κούραση, υγεία, έλλειψη χρόνου, απασχόληση με άλλα προβλήματα.

Ειδικότερα θα πρότεινα:

α) να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη των εκπαιδευομένων προς το πρόγραμμα και να υποκινηθεί το ενδιαφέρον τους.

β) να αισθανθούν συναισθηματική συμμετοχή στο πρόγραμμα, με την έννοια μιας θετικής, ευχάριστης διάθεσης των συμμετεχόντων, ώστε η μάθηση να επιτυγχάνεται συλλογικά. Με αυτό τον τρόπο αν χρειαστεί θα μπορέσουν να προκαλέσουν μια κοινά αποδεκτή ανατροπή της τάξης πραγμάτων.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ET - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 09:55 πμ

Ο ρόλος σου Μάρκο είναι διαμεσολαβητικός και θα πρέπει να αναπτύξεις ένα πραγματικό διάλογο με τους εκπαιδευόμενους. Σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικής αλλαγής ο Μάρκος μπορεί να εισαγάγει ένα κρίσιμο ζήτημα για συζήτηση, π.χ. την έλλειψη χρόνου που αντιμετωπίζουν οι μετανάστριες-εκπαιδευόμενες εξ αιτίας πολλών οικογενειακών τους υποχρεώσεων. Μάρκος και εκπαιδευόμενες διερευνούν το θέμα (διερευνητικό στάδιο) και αντιλαμβάνονται ότι το άγχος είναι συνέπεια της επιτακτικής ανάγκης να μάθουν ελληνικά σε μικρό διάστημα, προκειμένου να ανταποκριθούν άμεσα στις ανάγκες της καθημερινής επιβίωσής τους (θεματικό στάδιο). Στη συνέχεια ο Μάρκος τις προσκαλεί να σκεφτούν κριτικά και να προτείνουν εναλλακτικές λύσεις προκειμένου να ελαττωθεί η πίεση, μέσω π.χ. της δημιουργίας περισσότερων και πιο εντατικών προγραμμάτων εκμάθησης της ελληνικής για μετανάστες (στάδιο προβληματισμού).

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από MI - Κυριακή, 23 Ιανουάριος 2011, 10:13 μμ

Ο Freire (1977) πιστεύει πως η επίγνωση που αποκτάται μέσα στη χειραφετική εκπαιδευτική διεργασία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την πράξη. Η αυθεντική εκπαίδευση δημιουργεί την προσδοκία ότι οι εκπαιδευόμενοι, από τη στιγμή που θα συνειδητοποιήσουν τον ψεύτικο τρόπο ζωής που έχουν αποδεχτεί, δεν θα παραμείνουν παθητικοί, αλλά θα δράσουν πολιτικοκοινωνικά, με στόχο την απελευθέρωσή τους. Στο σημείο ακριβώς αυτό, αναδεικνύεται ο καταλυτικός ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων. Ο εκπαιδευτής πρέπει να υποκινεί το διάλογο με επίκεντρο πάντα τα προβλήματα των συμμετεχόντων, δημιουργώντας τις κατάλληλες συνθήκες μάθησης. Στα κείμενα του Freire διαφαίνεται ξεκάθαρα η άποψή του πως ο στόχος της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι να συνειδητοποιήσουν οι κυριαρχούμενοι τις αιτίες της καταπίεσής τους και στη συνέχεια να δράσουν για να αποτινάξουν την εξάρτησή τους. Στην περίπτωση σου Μάρκο θα πρέπει γνωρίζοντας τη Θεωρία του Freire να χρησιμοποιήσεις περισσότερο το διάλογο έτσι ώστε οι περιθωριοποιημένοι εκπαιδευόμενοι να εκφράσουν την κατάσταση που περνούν, να βρουν τις αιτίες που την προκάλεσαν (στοχασμός) για να οδηγηθούν στην απελευθέρωσή τους (δράση). Ο διάλογος θα αποτελέσει το συνδεδεμένο κρίκο μεταξύ του εκπαιδευτικού και των εκπαιδευομένων για την προώθηση των διαδικασιών της μάθησης

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από Π - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 07:53 μμ

Μάρκο, γεια σου και πάλι. Τρία πράγματα πιστεύω πως πρέπει να κάνεις:

α) Πρέπει να διερευνήσεις τις ανάγκες των εκπαιδευομένων σου. Η μη ικανότητά τους στην ελληνική γλώσσα ενδέχεται να τους δημιουργεί προβλήματα στην καθημερινότητά τους και να τις κάνει να νιώθουν αδύναμες. Βρες τι γνώσεις (λεξιλόγιο, κτλ.) χρειάζονται, τι δεξιότητες (πώς μπορούν να είναι ευγενικές? Μήπως υπάρχει ασυμφωνία μεταξύ της έκφρασης της ευγένειας στην ελληνική -επιτοπισμός- και στην χώρα τους -λεξικά-?), και τι στάσεις (μήπως πιστεύουν ότι είναι μεγάλες, ή ότι είναι... γυναίκες και ως εκ τούτου δεν μπορούν να μάθουν εύκολα?).

β) Πρέπει να καταρτίσεις ένα πρόγραμμα σπουδών βάσει των αποτελεσμάτων της διερεύνησης και όχι σύμφωνα με την γραμματική ή θεματικές της ελληνικής. Δειξ' τούς το και κάνε ένα μαθησιακό συμβόλαιο.

γ) Μην ξεχάσεις να τους δώσεις όλα αυτά τα εφόδια (τεχνικές, κτλ.) που θα τις κάνουν αυτόνομες και ατρόμητες σπουδάστριες μιας ξένης γλώσσας. Μην ξεχνάς να αναφέρεις τις ιδέες που εμποδίζουν την εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας.

Καλή τύχη!!

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΜΣ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 04:43 μμ

Συμφωνώ σε μεγάλο βαθμό με τον Γιάννη, καθώς είναι πρακτικός. Η θεωρία του Freire αποτελεί έναν βασικό στόχο της εκπαίδευσης, αλλά δύσκολο να πραγματοποιηθεί με τα σημερινά δεδομένα, οπότε η μερική θα έλεγα επιτυχία του αποτελεί περισσότερο ατομική προσπάθεια του εκπαιδευτικού και φυσικά των εκπαιδευομένων. Οι θεωρίες είναι πράγματι πολύ ενδιαφέρουσες και προκαλούν ενθουσιασμό σε όσους τις μελετάμε, αλλά μόλις φτάσουμε στο σημείο εφαρμογής τους συχνά δυσκολευόμαστε. Τι καλύτερο από μία εκπαίδευση της οποίας πρωταρχικός στόχος είναι " η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση"; Πόσο επίκαιρος είναι αλήθεια ο Freire, έτσι δεν είναι; Περισσότερος διάλογος λοιπόν, συνεργασία, ομαδικότητα, συνεχής αξιολόγηση του εκπαιδευτή και του έργου του από τους εκπαιδευόμενους, αλληλοσεβασμός. Αλλά και πάλι βλέπω περισσότερο θεωρία παρά πράξη...Θέλει πολλή προσπάθεια...αλλά τίποτα φυσικά δεν είναι αδύνατον...Impossible is nothing όπως λέει και το σλόγκαν διάσημης εταιρείας...

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΧΠ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 07:24 μμ

Μάρκο, η θεωρία του FREIRE πραγματικά μου φαίνεται εντυπωσιακή. Είναι υπέροχη η εικόνα ενός τμήματος απαλλαγμένου από προκαταλήψεις, όπου κυριαρχεί ο επικοινωνιακός διάλογος, η κριτική σκέψη και η θεματική διερεύνηση (μου θυμίζει λίγο Ρουσσώ, μάθημα στη φύση και ελευθερία σκέψης και λόγου μακριά από προκαταλήψεις και κοινωνικά κατεστημένα). Όμως δε νομίζω ότι πρέπει να "παθιαστείς" με αυτή τη θεωρία. Όσο ωραίο και αν είναι να φιλοσοφείς πρέπει να αντιληφθείς την πραγματικότητα. Όπου και αν διδάσκεις σε ευπαθείς ή όχι κοινωνικές ομάδες είναι δύσκολο να την εφαρμόσεις, όπως μας παρουσιάζεται. Ασφαλώς να προωθήσεις τον διάλογο και να κεντρίσεις το νου των μαθητών σου. Κάνε το μαθησιακό συμβόλαιο σου και προχώρα με σωστούς, πραγματικούς ρυθμούς. Στην πορεία θα μπορέσεις να ξεκλειδώσεις συναισθηματικά και νοητικά τους μαθητές σου. Ο αρχικός μονόλογος είναι εν μέρει κατανοητός. Δε σε ξέρουν και προσπαθούν να σε γνωρίσουν. Στην πορεία τους κατευθύνεις και μέσα από πραγματικά γεγονότα τους δίνεις την δυνατότητα να εκφραστούν. Άλλωστε δε μπορεί να γίνει μάθημα χωρίς διάλογο. Μη βιάζεσαι, συνέχισε να συμβουλευέσαι και να εμπυχώνεις.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΠΓ - Δευτέρα, 24 Ιανουάριος 2011, 09:28 μμ

Φίλε Μάρκο, θα σου δώσω κάποιες προτάσεις με βάση το θεωρητικό μοντέλο του Freire. Ο εκπαιδευτής, ο οποίος έχει κάνει μια ανθρωπιστική και επομένως απελευθερωτική επιλογή, έχει μικρότερη τάση προσήλωσης σε προκαταλήψεις, και κατά συνέπεια, μπορεί μέσα στην πρακτική του να αξιολογήσει τη διαλεκτική σχέση συνείδησης και κόσμου ή ανθρώπου και κόσμου. Μέσα από τη δυνατότητα αυτή μπορεί και να απελευθερώσει τους καταπιεζομένους βοηθώντας τους να στοχαστούν. Επιπλέον, η εκπαίδευση είναι αυτή που θα βοηθήσει στην καλλιέργεια της κριτικής συνείδησης ενώ απαραίτητη προϋπόθεση θεωρείται ο διάλογος μεταξύ εκπαιδευόμενου και του εκπαιδευτή. Το έργο άλλωστε του Freire προτείνεται ως λογική με την οποία είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν διάφορα προβλήματα στην εκάστοτε χώρα, που σημαίνει την εγκαθίδρυση μιας απόλυτα επικοινωνιακής σχέσης ανάμεσα στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική πραγματικότητα και την εκπαιδευτική διαδικασία. Από τα παραπάνω, που εύστοχα υποστήριξε ο Freire, συνάγεται ότι μέσα σε ένα κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης οι εκπαιδευόμενες μπορούν να απελευθερωθούν από αλλοτριωμένες αντιλήψεις και να αναπτύξουν την κριτική ικανότητά τους. Ο ρόλος του εκπαιδευτή, πολύτιμος και λειτουργικός, είναι να συντονίσει, να ερευνήσει και τελικά να αξιολογήσει τις δυνατότητές τους. Επομένως, επιμονή και υπομονή!

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΓΚ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 06:41 μμ

Μάρκο για να πετύχεις την 'απελευθέρωση' των εκπαιδευομένων πρέπει μέσα από τον διάλογο, την συνεργασία και την ομαδικότητα να αναδείξεις έννοιες που θα ερεθίσουν τις ευαίσθητες χορδές της ψυχής τους. Δεν νομίζω ότι η θεωρία του Freire θα μπορούσε να σου είναι χρήσιμη σε αυτήν την περίπτωση, Είναι μία θεωρία με αρκετό ενδιαφέρον αλλά που πολύ δύσκολα μπορεί να εφαρμοσθεί στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΔΜ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 09:33 μμ

Διαβάζοντας για τη θεωρία της *Εκπαίδευσης για την κοινωνική αλλαγή*, φίλε μου Μάρκο, βρίσκω αρκετά στοιχεία που θα μπορούσες να χρησιμοποιήσεις στη διδασκαλία σου. Βέβαια, είμαι λίγο επιφυλακτικός ως προς την εφαρμογή τους στη συγκεκριμένη ομάδα επιμορφωμένων. Η βασική αρχή του Freire έχει να κάνει με την ενθάρρυνση των καταπιεσμένων ατόμων να απελευθερωθούν από τις κατεστημένες αντιλήψεις που έχουν εντυπωθεί στο υποσυνείδητό τους, να αναπτύξουν την πολυπόθητη κριτική ικανότητα, να κατανοήσουν το ωφέλιμο για τους ίδιους και τέλος να "εξεγερθούν" προς όφελος της κοινωνικής αλλαγής.

Φυσικά, μια καταπιεσμένη ομάδα μεταναστριών έχει ανάγκη από χειραφέτηση και απελευθέρωση από τις αρνητικές δομές της κοινωνίας στην οποία ζούνε και από την αλλαγή στάσης της κοινωνίας υποδοχής απέναντι στους μετανάστες. Το σημείο αυτό δημιουργεί την επιφύλαξη και το σκεπτικισμό μου. Πρωτεργάτες της αλλαγής των δομών μιας κοινωνίας είναι συνήθως ομάδες της πλειοψηφίας - όπως οι ομάδες στις οποίες εφάρμοσε ο Freire τη θεωρία του - και όχι της μειοψηφίας των ατόμων που αποτελούν την κοινωνία αυτή. Άρα, φίλε μου όσες προσπάθειες και αν κάνεις με τις ομάδες των μεταναστριών, όσο κι αν αυτές "εξεγερθούν", η κοινωνική αλλαγή θα έλθει μόνο με την εφαρμογή των αρχών του Freire στην πλειοψηφία του ενήλικου μαθητικού δυναμικού της χώρας. Αυτό που εσύ μπορείς να πετύχεις είναι σίγουρα η ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης των μαθητριών σου μέσα από την παράλληλη ανάπτυξη της κριτικής τους σκέψης. Και αυτό βέβαια, θα είναι πολύ σημαντικό για τους ανθρώπους αυτούς. Εσύ απλώς δοκίμασέ το.

- από ΑΚ - Τρίτη, 25 Ιανουάριος 2011, 11:34 μμ

Συναδέλφε Μάρκο, γειά σου και πάλι! Ελπίζω κι αυτή τη φορά να σε βοηθήσουν οι συμβουλές όλων των συναδέλφων που συμμετέχουν σε αυτό το σεμινάριο. Κατ'αρχάς, πιστεύω ότι οι προαναφερθείσες απόψεις όλων των συναδέλφων είναι πολύ σωστές και ότι χρήσιμο θα ήταν να τις εφαρμόσεις άμεσα στην εκπαιδευτική πράξη, Μάρκο. Όντως η εφαρμογή της θεωρίας της κοινωνικής αλλαγής του Freire είναι κατάλληλη κατά τη διδασκαλία ενηλίκων που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά - μειονοτικές ομάδες (πρβ. μετανάστες, φυλακισμένους, ναρκομανείς ...). Κι αυτό γιατί προτείνει την απελευθέρωσή τους από προκαταλήψεις και κοινωνικά στερεότυπα και την ανάπτυξη κριτικής ικανότητας, προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και συνεπώς στην αλλαγή της κοινωνικής δομής.

Βέβαια ,αυτή η εφαρμογή της εν λόγω θεωρίας είναι κάτι το αρκετά δύσκολο. Αλλά και γι' αυτό προέβλεψε η μέθοδος του Freire μέσω της τήρησης τριών σταδίων: του διερευνητικού, του θεματικού και αυτό του προβληματισμού, προκειμένου να αναπτυχθούν γνώσεις, ικανότητες και στάσεις εκ μέρους των εκπαιδευομένων. Τέλος ,αυτή η εφαρμογή είναι κάτι που απαιτεί υπομονή, επιμονή και δημιουργία - διασφάλιση κλίματος εμπιστοσύνης, αλληλοσεβασμού, συνεργασίας και συνεχούς διαλόγου ανάμεσα σε εσένα και τις εκπαιδευόμενές σου, καθώς και μεταξύ των εκπαιδευομένων σου, φίλε Μάρκο! Άρα, σου εύχομαι ολόψυχα καλή δύναμη και καλή επιτυχία ,Μάρκο!

Re: MARKOS KAI FREIRE

- από AT - Τετάρτη, 26 Ιανουάριος 2011, 10:17 πμ

Αγαπητέ Μάρκο στόχος σου δεν πρέπει να είναι μόνο να μάθουν οι εκπαιδευόμενες μετανάστριες την ελληνική γλώσσα αλλά -κυρίως- να συνειδητοποιήσουν ότι είναι εγκλωβισμένες σε αντιλήψεις που τις κρατούν πίσω και δεν τις αφήνουν να εξελιχθούν και να προοδεύσουν. Για να φτάσουν στο σημείο να απελευθερωθούν από αυτή την κατάσταση, να δράσουν και να αλλάξουν τη ζωή τους ,θα πρέπει πρώτα να αντιληφθούν αυτό που τους συμβαίνει. Προτείνω, λοιπόν, να ξεκινήσεις επιλέγοντας κείμενα που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση ,τα διάφορα εκπαιδευτικά συστήματα, τα οφέλη της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τη διαφορά ανάμεσα στην εκπαίδευση και την παιδεία, τις συνθήκες που αναγκάζουν κάποιους ανθρώπους να εγκαταλείπουν το σχολείο, τα κίνητρα για να επιστρέψει κάποιος αυτό. Οι μετανάστριες έχουν ήδη εμπειρίες από τις χώρες τους τις οποίες μπορούν να συζητήσουν κάνοντας συγκρίσεις, έχουν προσδοκίες που επίσης μπορούν να συζητήσουν και μέσα από το διάλογο να αναπτύξουν κρίση και σταδιακά να αλλάξουν στάση. Το ίδιο μπορεί να γίνει και με άλλα θέματα όπως π.χ. τη θέση της γυναίκας στις διάφορες κοινωνίες , εργασία και μητρότητα, περιβάλλον, υγεία, ναρκωτικά, εγκληματικότητα, ΜΜΕ, κοινωνικές διακρίσεις κτλ.

Απάντηση: Re: MARKOS KAI FREIRE

- από KT - Σάββατο, 29 Ιανουάριος 2011, 11:40 μμ

Καλησπέρα Μάρκο!! Ελπίζω να άκουσες προσεχτικά την φίλη μας Άννα. Και εγώ ακριβώς αυτό θα σε συμβούλευα! Να συνδυάσεις την επιμόρφωση με την ανθρωπιά - τις εξελίξεις με την πρόοδο...Και η διδακτική διαδικασία να αποτελεί για αυτές παράλληλα στήριγμα και ανόρθωση του ηθικού. Πιστεύω, φίλε μου, ότι όταν κάποιος εμβολιαστεί με το σωστό "φάρμακο", που στην συγκεκριμένη περίπτωση ονομάζεται γνώση-παιδεία αποκτά τα "αντισώματα-εφόδια" για να αντιμετωπίζει ευκολότερα τις δυσκολίες της καθημερινότητας. Αν τα καταφέρεις να τις απελευθερώσεις και να εμπιστευτούν αυτό που κάνεις, είμαι σίγουρη ότι θα ζητούν συνεχώς...την δόση τους 😊Εκπληκτική κατάληξη θα ήταν να αποκτήσουν την ανάγκη για ακόμη περισσότερες γνώσεις.(Προσοχή, όμως, να εξαρτηθούν από τις γνώσεις που τους παρέχεις και όχι από εσένα).

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από AM - Τετάρτη, 26 Ιανουάριος 2011, 08:29 μμ

Θα έλεγα πως αφού γίνει η πρώτη γνωριμία και τεθούν κάποιοι "όροι" μαθησιακού συμβολαίου, θα πρέπει να ενθαρρυνθούν οι εκπαιδευόμενες μέσα από συζήτηση και διάλογο, χωρίς να χαθεί ο έλεγχος και χωρίς να φαίνεται ο εκπαιδευτής ως αυθεντία, να αναπτύξουν πνεύμα συνεργασίας και ομαδικότητας, ώστε να βρουν κάποια από αυτά τα πράγματα που πρεσβεύει ο Freire και να τα εφαρμόσουν όχι μόνο στην εκπαίδευσή τους, αλλά και στην ίδια τους τη ζωή.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από NM - Πέμπτη, 27 Ιανουάριος 2011, 10:00 πμ

Συνάδελφε Μάρκο, σύμφωνα με τη θεωρία του Freire, οι εκπαιδευόμενες θα πρέπει να αναπτύξουν κριτική σκέψη και στάση απέναντι σε κοινωνικές δομές που τις κρατούν εγκλωβισμένες σε στερεότυπες αντιλήψεις και μέσω αυτής της διαδικασίας να απελευθερωθούν και να αλλάξουν. Αυτό είναι πολύ δύσκολο και χρειάζεται πολλή δουλειά και από μέρος σου και από τις ίδιες. Το πιο σημαντικό είναι να δημιουργήσεις κλίμα συνεργασίας και ομαδικότητας μέσα στην τάξη ώστε να αισθάνονται ασφαλείς και να συμμετέχουν με χαρά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Δεν έχει σημασία αν σε αμφισβητούν ή εκφράζουν διαφορετικές απόψεις. Άλλωστε αυτό είναι το ζητούμενο, δηλαδή ο διάλογος και η ανταλλαγή απόψεων που θα οδηγήσει στη σκέψη και την κρίση.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από KX - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 09:36 πμ

Γεια σου Μάρκο, θα σου πρότεινα:

1. να προσπαθήσεις να χρησιμοποιείς όσο το δυνατόν περισσότερο τον διάλογο και όχι τον μονόλογο. Μέσα από συζητήσεις και διάλογο πετυχαίνεις καλύτερα αποτελέσματα και φτάνεις πιο κοντά στους στόχους σου.
2. μην υποτιμάς τις γνώσεις, τις απόψεις και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων, αντίθετα τις αξιοποίησε τες γόνιμα γιατί μπορείς και εσύ να διδαχτείς από αυτές.
3. να ξέρεις ότι η αμφισβήτηση και η κριτική από τους εκπαιδευόμενους θα υπάρχει πάντα, προσπάθησε να τα αξιοποιήσεις.
4. πρέπει να υιοθετήσεις κλίμα συνεργασίας και ομαδικότητας με τους εκπαιδευόμενους, έτσι η ομάδα θα «δουλεύει» καλύτερα.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από EX - Παρασκευή, 28 Ιανουάριος 2011, 02:29 μμ

Μάρκο, η άποψή μου είναι ότι πρέπει να βάλεις την επικοινωνία και το διάλογο στα πλαίσια του μαθήματός σου ώστε να «ελευθερώσεις» τις εκπαιδευόμενες από τα τα-

μού, τα στερεότυπα και το αίσθημα κατωτερότητας που μπορεί να νιώθουν. Ο Freire υποστηρίζει ότι γνώσεις δεν είναι εμπόρευμα που περνάει από τους δασκάλους στους μαθητές. Είναι μια δυναμική, δημιουργική εργασία ένα λειτούργημα στο οποίο οι μαθητές πρέπει να οικοδομούν τις γνώσεις πάνω σε άλλες που ήδη κατέχουν. Έτσι καλλιεργείται μια κριτική στάση απέναντι στην κοινωνία με απώτερο σκοπό την αλλαγή αυτών των δομών που εμποδίζουν την ανθρώπινη χειραφέτηση.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΚΣ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 02:12 μμ

Αγαπητέ Μάρκο, η ομάδα των μεταναστριών που έχεις σαν εκπαιδευόμενες έχουν κοινή την ανάγκη να μάθουν τη γλώσσα του τόπου που εγκαταστάθηκαν και που θέλουν να ζουν και να εργάζονται, ανεξάρτητα από το επίπεδο μόρφωσης που κατέχουν. Η χώρα υποδοχής δεν έχει κάποια μεταναστευτική πολιτική που να τις προστατεύει από τις δυσκολίες που συναντούν. Έτσι βιώνουν έντονα την ανασφάλεια του ξένου και τον αποκλεισμό. Στα παραπάνω η μέθοδος του Freire μπορεί να βοηθήσει ώστε να εντοπίσουν τα προβλήματα, να τα συζητήσουν και να προτείνουν τρόπους αντιμετώπισής τους. Πιστεύω, Μάρκο, ότι μπορείς να επιλέξεις την ύλη που θα ασχοληθείτε, ώστε να συνάδει με την παραπάνω μέθοδο σε ικανοποιητικό βαθμό.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΑΧ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 08:02 μμ

Μάρκο, πιστεύω κι εγώ ότι το μοντέλο του FREIRE είναι μια καλή βάση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ομάδας σου. Το θέμα που αναδείχτηκε από τη εναρκτήρια συνάντηση κατέδειξε την ανάγκη απελευθέρωσης τους από τις κοινωνικές δομές. Εδώ λοιπόν αρχίζει ο ρόλος σου: η οικοδόμηση κλίματος εμπιστοσύνης μέσα από το διάλογο με βάση τα τρία στάδια του FREIRE : διερευνητικό-θεματικό-προβληματισμού. Καλή επιτυχία!

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΝΓ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 10:33 μμ

Προτείνω να κινηθείς με γνώμονα ότι η γνώση είναι ελευθερία και να προσπαθήσεις να το μεταδώσεις τις εκπαιδευόμενες σου. Να προσπαθήσεις να τις κάνεις, να καταλάβουν πως, όσες περισσότερες ΓΝΩΣΕΙΣ έχουμε, τόσες περισσότερες ΕΠΙΛΟΓΕΣ έχουμε στην ζωή μας και όταν έχουμε επιλογές, μπορούμε να την κάνουμε καλύτερη. Αυτό βέβαια ισχύει για όλους. Μπορεί να ακούγεται απλό και κατανοητό, αλλά για να φτάσει κάποιος να το ΝΙΩΣΕΙ και να το αντιληφθεί ουσιαστικά, δεν είναι εύκολο.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΚΑ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 01:47 μμ

Μάρκο, δύσκολη η θέση σου. Δεν έχεις να αντιμετωπίσεις μόνο τις συνθήκες ζωής των μεταναστριών, αλλά και την κουλτούρα μάθησης. Όταν τα περισσότερα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών είναι δασκαλοκεντρικά, μην περιμένεις να ανταποκριθούν αμέσως οι εκπαιδευόμενοι/ες αμέσως. Πίσω από τα θρανία λίγο πολύ αισθανόμαστε ασφάλεια όταν ο εκπαιδευτής κάνει διαλέξεις και μας δίνει υλικό για αποστήθιση. Μη βιάζεσαι να υιοθετήσεις άμεσα όποια καινοτομία, εάν δεν αισθάνεσαι εσύ ασφαλής να τη χρησιμοποιήσεις. Σταδιακά και χωρίς να πιέσεις, δοκίμασε να αλλάξεις λίγο- λίγο τη φιλοσοφία του μαθήματος και των εκπαιδευομένων σου! Μην κάνεις μεγάλα βήματα, γιατί θα βρεις τους εκπαιδευόμενους να αμύνονται, ακόμα και να εγκαταλείπουν. Βήμα- βήμα η θεωρία του Freire μπορεί να βρει εφαρμογή. Αλήθεια, γιατί δεν κάνεις καμία μικροδιδασκαλία με συναδέλφους για να εξοικειωθείς καλύτερα και να δεις πως δουλεύουν όσοι σε συμβουλεύουν;

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΓΚ - Δευτέρα, 7 Μάρτιος 2011, 07:16 μμ

Καλησπέρα σου Μάρκο! Σύμφωνα με τη θεωρία του Freire θα έλεγα ότι παρέμεινες στο διερευνητικό στάδιο, αφού στόχος σου μόνο ήταν να εντοπίσεις τις γνώσεις των εκπαιδευομένων σου και μάλιστα με τεχνικές που δεν ήταν καθόλου οικείες σε αυτές. Σκοπός λοιπόν είναι να επανατοποθετηθείς και να εντάξεις στο πρόγραμμα της διδασκαλίας σου και την ανάπτυξη κοινωνικών θεμάτων από τα οποία θα αναπτυχθεί ο προβληματισμός και στη συνέχεια η δράση για αλλαγή σε θέματα-προβλήματα που άμεσα τις απασχολούν ακόμη και έξω από τα πλαίσια του σχολείου. Αυτό βέβαια απαιτεί χρόνο, υπομονή και επιμονή!

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΘΡ - Τετάρτη, 9 Μάρτιος 2011, 01:14 μμ

Γεια σου Μάρκο συμβουλή που θα σου έδινα πραγματικά είναι ακριβώς η ίδια με του συναδέλφου Δημήτρη Μαυρίδη. Συνεπώς δεν συμπληρώνω τίποτα παραπάνω απλά προσπάθησε το έχοντας πάντα σε μια γωνιά του μυαλού σου ότι έχεις να κάνεις με μια μειονότητα.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΚΚ - Κυριακή, 1 Μάιος 2011, 07:23 μμ

Μάρκο, καλό θα ήταν επίσης η διδασκαλία σου, τουλάχιστον στην αρχή να περιέχει ενοτήτες που θα έχουν άμεσο αντίκτυπο στην ομάδα των εκπαιδευομένων σου.

Απάντηση: MARKOS KAI FREIRE

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 10:10 μμ

Ο Freire μιλά για το λάθος να βλέπουμε το εκπαιδευτικό σύστημα σαν μια τράπεζα, ένα μεγάλο χώρο αποθήκευσης, όπου οι εκπαιδευόμενοι έρχονται να κάνουν ανάληψη των γνώσεων που χρειάζονται για τη ζωή. Οι γνώσεις δεν είναι εμπόρευμα που περνάει από τους δασκάλους στους μαθητές. Οι μαθητές πρέπει να οικοδομούν τις γνώσεις πάνω σε άλλες που ήδη κατέχουν. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να μάθουν τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές αντιλαμβάνονται τον κόσμο, έτσι ώστε να μάθουν τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές μπορούν να μάθουν. Η διδασκαλία δεν μπορεί να είναι μια διαδικασία μεταφοράς της γνώσης από το δάσκαλο στο μαθητή, αλλά μια κριτική κατανόηση του τρόπου και της συνειδητοποίησης της ανάγνωσης του κόσμου. Μάθηση, λοιπόν, είναι μια διαδικασία όπου η γνώση μας παρουσιάζεται και στη συνέχεια διαμορφώνεται μέσα από την κατανόηση, τη συζήτηση και τον προβληματισμό.

Και συμφωνώ με τον Κωνσταντίνο. Να προσπαθήσεις να χρησιμοποιείς όσο το δυνατόν περισσότερο τον διάλογο και όχι τον μονόλογο. Μέσα από συζητήσεις και διάλογο πετυχαίνεις καλύτερα αποτελέσματα και φτάνεις πιο κοντά στους στόχους σου. Μην υποτιμάς τις γνώσεις, τις απόψεις και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων, αντίθετα αξιοποίησέ τις γόνιμα γιατί μπορείς και εσύ να διδάχτείς από αυτές ξέρεις ότι η αμφισβήτηση και η κριτική από τους εκπαιδευόμενους θα υπάρχει πάντα, προσπάθησε να τα αξιοποιήσεις. Πρέπει να υιοθετήσεις κλίμα συνεργασίας και ομαδικότητας με τους εκπαιδευόμενους, έτσι η ομάδα θα «δουλεύει» καλύτερα.

Απάντηση: MARKOS ΚΑΙ FREIRE

- από ΖΚ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 10:56 μμ

Γεια σου Μάρκο! Με βάση τη θεωρία του FREIRE πρέπει να «ελευθερώσεις» τους εκπαιδευόμενους από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και να αναπτύξεις την κριτική τους ικανότητα προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση. Στόχος είναι δημιουργία μιας ομάδας απαλλαγμένης από προκαταλήψεις, όπου κυριαρχεί η επικοινωνία, ο εποικοδομητικός διάλογος, η κριτική σκέψη, ο δημιουργικός στοχασμός, η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια, η συνεργασία, η ομαδικότητα, η συλλογικότητα, η εποικοδομητική αποδοχή των γνώσεων, των απόψεων και των εμπειριών των εκπαιδευομένων και η θεματική διερεύνηση. Καλή συνέχεια...

- Ολοκληρώνοντας, μη ξεχνάτε ότι το Μαθησιακό Συμβόλαιο μας ακολουθεί. Μπορείτε να το υπογράψετε, ή να το τροποποιήσετε οποιαδήποτε στιγμή το κρίνετε απαραίτητο. Την επόμενη εβδομάδα θα συνεχίσουμε με τη Μετασηματίζουσα Μάθηση του Mezirow. ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

8η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

Καλωσορίσατε στην 8η εβδομάδα μελέτης. Θα ξεκινήσουμε από αυτή την εβδομάδα την αναφορά μας στη Μετασχηματίζουσα μάθηση. Το βασικό υλικό είναι μία παρουσίαση (power point), στην οποία μπορείτε να δείτε εισαγωγικά τις βασικές αρχές της μετασχηματίζουσας μάθησης, καθώς και ένα σενάριο με τίτλο: "Η μετασχηματίζουσα μάθηση μέσα από τη συμμετοχή του Μάρκου στην επιμόρφωση". Εκεί θα βρείτε τα δέκα βήματα της μετασχηματίζουσας μάθησης. Στην παρουσίαση, ακόμη, θα συναντήσετε δύο δραστηριότητες στις οποίες μπορείτε να απαντήσετε στο forum της 8ης εβδομάδας. Τέλος, μπορείτε να δείτε και δύο βίντεο στο youtube με θέμα τον J. Mezirow και τη μετασχηματίζουσα μάθηση.

«Η θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης, επιδιώκει να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο δομείται η ενήλικη μάθηση και να προσδιορίσει τις διεργασίες σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να μετασχηματίζονται τα πλαίσια αναφοράς με βάση τα οποία αντιλαμβανόμαστε και ερμηνεύουμε τις εμπειρίες μας» (Mezirow, 1991, σ. XIII). Ο Mezirow υποστηρίζει, ότι ο κριτικός στοχασμός επάνω στις παραδοχές (πεποιθήσεις) μας που έχουν εμφυτευθεί από το πολιτισμικό πλαίσιο και συχνά οδηγούν σε δυσλειτουργική συμπεριφορά, αποτελεί προϋπόθεση για την περισσότερο εναρμονισμένη ένταξη στην πραγματικότητα. Όμως μόνο οι ενήλικοι είναι εν δυνάμει ικανοί για αυτή τη διεργασία. Το παιδί μπορεί και αυτό να συνειδητοποιήσει ότι οι τρόποι σκέψης και συμπεριφοράς του δεν αποδίδουν μέσα στο πλαίσιο των συνθηκών του, αλλά δεν διαθέτει τη «συναισθηματική πείρα» ή, όπως το διατυπώνει ο Brookfield (1996), «το εύρος, το βάθος, την ποικιλομορφία και την ένταση των εμπειριών», που εμφανίζονται με την πάροδο του χρόνου στην ενήλικη φάση της ζωής και καθιστούν δυνατή την ολοκληρωμένη επεξεργασία των βιωμάτων και την επαναξιολόγηση των εσωτερικευμένων κανόνων και παραδοχών".

Αναφορές.

- Κόκκος, Α., Η ιδιαιτερότητα και ο σκοπός της εκπαίδευσης ενηλίκων σύμφωνα σύμφωνα με τη θεωρία του Jack Mezirow για τη Μετασχηματίζουσα Μάθηση – διαθέσιμο στο διαδίκτυο.
- Brookfield St. (1996) "Adult Learning: An Overview", στο Tuijnman A. (επιμ.) International Encyclopedia of Adult Education and Training, Pergamon, Oxford, σ. 375 – 380.
- Mezirow J. (1991) Transformative Dimensions of Adult Learning, Jossey Bass, San Francisco.
- POWER POINT: Η ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ.

Σημ. Η παρουσίαση φορτώνει και στη συνέχεια παίζει μόνη - δε χρειάζεται να κάνετε click.

FORUM 1 :

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 29 Ιανουάριος 2011, 10:23 μμ

Με βάση όσα μελετήσατε αλλά και με την προσωπική σας εμπειρία σχολιάστε την πιο κάτω θέση του J. Mezirow: "είμαστε παγιδευμένοι στην προσωπική μας ιστορία". Τι σημαίνει αυτό για την εκπαίδευση ενηλίκων; Σε τι πρακτικές μας οδηγεί;

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από Π - Δευτέρα, 31 Ιανουάριος 2011, 06:17 μμ

Είμαστε παγιδευμένοι στην ιστορία μας σημαίνει πως η συμπεριφορά μας στο παρόν καθοδηγείται από έτοιμες συνταγές που έχουμε αναπτύξει στο παρελθόν. Αυτό σημαίνει πως αν διδάσκαμε στο παρελθόν παιδιά και αλλάζουμε σε ενήλικες, ενδέχεται να μεταφέρουμε τις συμπεριφορές μας στο νέο περιβάλλον. Το ίδιο ενδέχεται να κάνουν και οι εκπαιδευόμενοι μεταφέροντας στην τάξη συμπεριφορές και ιδεολογίες από όταν πήγαιναν σχολείο.

Για παράδειγμα, εγώ είχα μια ψυχολογική δυσκολία να αλλάξω την μεθοδολογία που χρησιμοποιούσα ακόμα και σε τάξεις όπου δεν λειτουργούσε καλά. Είχα και μια δυσκολία στο να εφαρμόσω τεχνικές που η θεωρία θεωρούσε ξεπερασμένες. Το πρώτο το ξεπέρασα μετά από μια σοκαριστική εμπειρία, όπου εκπαιδευτής σε πρόγραμμα εκπαίδευσης youthworkers (δεν υπάρχει ελληνικός όρος) άλλαξε πλήρως τον τρόπο προσέγγισης της εκπαίδευσής μας μέσα σε δύο λεπτά! Το δεύτερο το ξεπέρασα αμέσως μετά το πρώτο...

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΔΜ - Τρίτη, 1 Φεβρουάριος 2011, 03:51 μμ

Το κλειστοφοβικό αυτό απόφθεγμα σχετίζεται με τις "παραδοχές" του κάθε ενήλικα, αυτές που έχουν διαμορφωθεί με το πέρασμα των χρόνων και με βάση τις οποίες κάποιος ερμηνεύει την πραγματικότητα. Η προσωπική μας ιστορία δεν είναι τίποτε άλλο παρά το σύνολο των αποκρυσταλλωμένων παραδοχών και αξιών του χαρακτήρα και της ιδιοσυγκρασίας μας. Το προσωπικό μας σύστημα αξιών έχει διαμορφωθεί εδώ και πολλά χρόνια σε όλα τα επίπεδα (πολιτικό, ηθικό, κοινωνικό και φιλοσοφικό). Όλα έχουν ιεραρχηθεί στο μυαλό μας, δύσκολα μπορούν να αλλάξουν και καθορίζουν την πορεία και τη στάση μας μέσα στην κοινωνία. Όμως, πολλές από τις παραδοχές μας είναι εσφαλμένες ή δυσλειτουργικές με αποτέλεσμα να γινόμαστε δογματικοί στις απόψεις μας, ανυπο-

χώρητοι, δύστροποι, ώστε η επικοινωνία με τους άλλους να καθίσταται αναποτελεσματική. Στην περίπτωση αυτή ο μετασχηματισμός των δυσλειτουργικών παραδοχών είναι απαραίτητος. Ο Mezirow προτείνει στους ενήλικους να αποτινάξουν τον περιορισμό που θέτουν οι παραδοχές αυτές με τη δύναμη της κριτικής και της αυτόνομης σκέψης.

Πιο αναλυτικά, αυτό μπορεί να γίνει με την ανοχή προς τις απόψεις των άλλων, την παραδοχή των σωστών και τεκμηριωμένων θέσεων των άλλων και την αποδοχή των νέων ιδεών και καινοτομιών της εποχής μας. Είναι πολύ σημαντικό κάποιος να επαναπροσδιορίζει τους στόχους και τις αξίες του ανάλογα με τα δεδομένα της εποχής και του περιγυρού του. Να μπορεί να δημιουργεί νέες σχέσεις και να αναλαμβάνει νέους ρόλους. Η *προσωπική ιστορία* του καθενός διαμορφώνεται καθημερινά (ή πρέπει να διαμορφώνεται) και δεν είναι κάτι στατικό μέσα στο χρόνο. Οποιοσδήποτε, λοιπόν, μπορεί να "ξεφύγει" από την *προσωπική του ιστορία* εάν ακολουθήσει της παραπάνω αρχές που προτείνει ο Mezirow στη μετασχηματίζουσα μάθηση.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΧΠ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 12:42 μμ

Για να ανήκει κάποιος στην κοινωνία και να είναι αποδεκτός στο σύνολο, η οικογένεια μας αρχικά και στη συνέχεια το σχολείο μας μετέδιδαν τις πεποιθήσεις τους. Έτσι μέσα από τις πεποιθήσεις και τις "προκαταλήψεις" των άλλων διαμορφώσαμε την προσωπικότητα και τον χαρακτήρα μας. Ωστόσο όσο μεγαλώνουμε, και έτσι όπως εξελίσσεται με γοργούς ρυθμούς η κοινωνία και κατ' επέκταση ο κόσμος, με την εμπειρία που αποκτάμε πρέπει να επιδιώκουμε να εξελισσόμαστε συνεχώς, να αποκτάμε καινούργιες γνώσεις και να μη φοβόμαστε να τις προωθήσουμε αν θεωρούμε ότι μπορούν να ωφεληθούν. Αυτό βέβαια δε σημαίνει πως ότι έχουμε διδαχτεί είναι λάθος. Το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να μην σταματάμε να στοχαζόμαστε και να ασκούμε κριτική για ότι συμβαίνει γύρω μας. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να παγιδευτούμε στην "προσωπική μας ιστορία". Η ιστορία είναι ένα σύνολο εμπειριών, δράσεων και αντιδράσεων. Άλλωστε η πραγματικότητα όπως την αντιλαμβανόμαστε είναι ένας σπασμένος καθρέφτης. Κάθε κομμάτι έχει τη δική του ιστορία και εμπειρία. Αν τα ενώσουμε θα φτιάξουμε πολιτισμό. Έτσι λοιπόν και οι μετανάστριες μέσα από τις γνώσεις που δέχονται διευρύνουν τον ορίζοντά τους. Είμαι σίγουρη ότι αυτό έχει ήδη επιτευχθεί από το πρώτο κιόλας μάθημα, παρά τις όποιες δυσκολίες και ατυχίες.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΑΚ - Τρίτη, 1 Φεβρουάριος 2011, 09:42 μμ

Συμφωνώ απόλυτα με τους δύο προλαλήσαντες συναδέλφους. Όμως, θα ήθελα να συμπληρώσω επιπλέον ότι κατά τη διεργασία της μετασχηματίζουσας μάθησης του Mezirow δε χρειάζεται εκ μέρους των εκπαιδευομένων μόνο ανοχή, παραδοχή και αποδοχή των απόψεων των άλλων ή γενικώς των νέων - διαφορετικών απόψεων, αλλά και συνεργασία-διάλογος σε ομάδα, καθώς και κριτική θεώρηση, με σκοπό την πιο ομαλή

και δημιουργική υιοθέτηση των καινούριων ιδεών. Με αυτόν τον τρόπο ένας μαθητής, πόσο μάλλον ένας ενήλικας που κουβαλά από το παρελθόν του πολλές παγιωμένες αντιλήψεις, θα μπορέσει να μάθει πιο αποτελεσματικά και δημιουργικά. Διαφορετικά δημιουργούνται δογματισμοί, φανατισμοί και γενικώς δυστροπίες στη διαδικασία της μάθησης.

Re: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΑΤ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 11:39 πμ

Όλοι μας γεννιόμαστε σε κάποιο συγκεκριμένο, οικογενειακό ή μη, περιβάλλον, σε κάποια πόλη ή χωριό, σε κάποια συγκεκριμένη χώρα που έχει τη δική της ιστορία και πολιτισμό, από γονείς με συγκεκριμένη μόρφωση, πολιτικές, θρησκευτικές και κοινωνικές αντιλήψεις καθώς και συγκεκριμένη οικονομική κατάσταση. Μεγαλώνοντας κάτω από την επιρροή όλων αυτών των παραγόντων, "επιλεγούμε" το δικό μας προσωπικό δρόμο, που τις περισσότερες φορές αποτελεί αντανάκλαση του περιβάλλοντος στο οποίο μεγαλώσαμε και των προσδοκιών που αυτό είχε από εμάς. Έτσι ουσιαστικά, ενώ είμαστε ενήλικες, στην πραγματικότητα είμαστε εγκλωβισμένοι στην παιδική μας ηλικία έχοντας ιδέες, αντιλήψεις, προκαταλήψεις και πεποιθήσεις, τις οποίες φοράμε σα ρούχο που δεν το βγάζουμε ποτέ, επειδή αισθανόμαστε οικεία με αυτό και φοβόμαστε να δοκιμάσουμε κάτι άλλο. Ο ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων θα πρέπει να είναι ενθαρρυντικός και συντονιστικός στην κατεύθυνση να αναδείξει αυτό ακριβώς το στοιχείο, ότι δηλαδή όλοι έχουμε πεποιθήσεις που δεν τις επεξεργαζόμαστε πια, δεν τις περνάμε από δεύτερη σκέψη αλλά τις δεχόμαστε άκριτα, επειδή έχουν παγιωθεί μέσα μας, χωρίς τις περισσότερες φορές να γνωρίζουμε, γιατί πιστεύουμε αυτό ή εκείνο. Βρήκα ένα βιντεάκι που δείχνει τρόπους που χρησιμοποίησαν δυο εκπαιδευτές για να δείξουν στους εκπαιδευόμενους ότι οι παγιωμένες αντιλήψεις τους ήταν λανθασμένες κι έτσι τους βοήθησαν να καταλάβουν μόνοι τους ότι ήταν καιρός να τις αλλάξουν.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 11:01 μμ

Η εμπειρία, η προσωπική ιστορία θα πρέπει να αποτελέσουν στοιχεία της μαθησιακής διαδικασίας όπου με μέσο τον *κριτικό στοχασμό* θα βοηθηθούν οι εκπαιδευόμενοι, ώστε να οδηγηθούν στην κατανόηση - αξιολόγηση και στη δράση για να υπερβούν την προηγούμενη εμπειρία. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την προώθηση της απελευθερωτικής, ανανεωτικής μορφής μάθησης. 😊

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 02:04 μμ

Θα συμφωνήσω μαζί σου Μελίνα, καθώς είναι ωφέλιμο να διαχειριστούμε προσωπικές μας εμπειρίες, έτσι ώστε μέσα από αυτές να προβληματιστούμε και η γνώση τους να είναι αντικείμενο κριτικής και στοχασμού. Άλλωστε στην διαδικασία του προ-

σωπικού μετασχηματισμού του Mezirow πρέπει οι εκπαιδευόμενοι να προβληματιστούν γύρω από ένα δίλημμα, να συζητήσουν για προσωπικά τους προβλήματα και να βρουν νέους τρόπους δράσης.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΜΣ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 10:42 πμ

Το να είμαστε παγιδευμένοι στην προσωπική μας ιστορία κουβαλώντας έναν μεγάλο αριθμό εμπειριών, γνώσεων, συναισθημάτων, πεποιθήσεων και προκαταλήψεων αποτελεί συχνά ανασταλτικό παράγοντα για την περαιτέρω πορεία και ανάπτυξη της προσωπικότητας όλων μας. Με τη μετασχηματίζουσα μάθηση καταφέρνουμε να αναθεωρήσουμε πολλά από τα ήδη υπάρχοντα στον "κόσμο" μας, να ανασκευάσουμε απόψεις και ψάχνοντας μέσα μας να αλλάξουμε τον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς μας, ώστε να προσαρμοζόμαστε κάθε φορά στις εξελίξεις και απαιτήσεις της κοινωνίας μας. Φυσικά ο «κόσμος» που κουβαλάμε μέσα μας εμπεριέχει και στοιχεία εποικοδομητικά που επίσης πρέπει να τα φέρουμε στο προσκήνιο και να τα εκμεταλλευτούμε. Ως εκπαιδευτές ενηλίκων οφείλουμε να δημιουργήσουμε - όπως έχει άλλωστε χιλιοειπωθεί- κλίμα εμπιστοσύνης, συνεργασίας, ενδιαφέροντος και δημοκρατικότητας ώστε να δώσουμε την ευκαιρία και σε μας τους ίδιους αλλά και τους εκπαιδευόμενους να αλλάξουμε προς το καλύτερο βάσει κριτικής και αυτόνομης σκέψης.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΓΚ - Παρασκευή, 4 Φεβρουάριος 2011, 06:39 μμ

Όλοι μας είμαστε παγιδευμένοι στην προσωπική μας ιστορία που δομείται από τις εμπειρίες μας. Κάποιες από τις αξίες μας και τις παραδοχές μας πρέπει να αλλάξουν και αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. Θα μπορούσε να γίνει με τον στοχασμό, την κριτική σκέψη, τη αποδοχή των απόψεων των άλλων και την μικρότερη αντίσταση σε νέες ιδέες.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΚΤ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 12:54 πμ

Χμ...Είμαστε παγιδευμένοι διότι το πρωί όταν ξυπνάμε πλένουμε τα δόντια μας ή λέμε καλημέρα, πιστεύουμε ότι το φούξια είναι κατεξοχήν γυναικείο χρώμα, οι Ferrari ανήκουν σε πλούσιους κ.ο.κ. Για να διαφοροποιηθούν οι αντιλήψεις σαφώς και χρειάζεται αιτιολόγηση αλλά και ένα εύλογο χρονικό περιθώριο. Η μάθηση με άλλα λόγια, είναι μία πολύπλοκη διεργασία κατά την οποία το άτομο οφείλει να στοχάζεται τα όσα ήδη έχει μάθει και πώς αυτά αιτιολογούν τα καινούργια δεδομένα και τις αλλαγές που πρέπει να υιοθετήσει κανείς επεκτείνοντας τον αντιληπτικό του ορίζοντα. Κατανοώ σημαίνει αντιλαμβάνομαι μια εμπειρία, ή καλύτερα ερμηνεύω μια εμπειρία. Όταν εκ των υστέρων χρησιμοποιούμε αυτή την ερμηνεία με σκοπό να πάρουμε αποφάσεις ή να προβούμε σε πράξεις, τότε η πρώτη αυτή αντίληψη της εμπειρίας μετατρέπεται σε μάθηση.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 10:25 μμ

Στοχευμένη απάντηση με άρωμα γυναίκας... οι συνάδελφοι με έχουν καλύψει πλήρως!!

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΝΜ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 09:24 πμ

Είμαστε επηρεασμένοι από το περιβάλλον στο οποίο γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε, από τις σπουδές που έχουμε κάνει, από τους δασκάλους, τους φίλους, τον οικογενειακό και κοινωνικό μας περίγυρο, την πολιτική μας ιδεολογία, τις θρησκευτικές μας πεποιθήσεις, τις εμπειρίες και τα βιώματά μας. Το ίδιο επηρεασμένοι είναι και οι εκπαιδευόμενοι από το αντίστοιχο δικό τους περιβάλλον και εμπειρίες. Στόχος είναι να απελευθερώσουμε το νου μας από κάθε είδους αγκύλωση που μας κρατάει εγκλωβισμένους και δεν αφήνει το μυαλό μας να σκεφτεί ελεύθερα.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΚΧ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 04:32 μμ

Συμφωνώ απόλυτα με τους συναδέλφους. Το να είμαστε παγιδευμένοι στην προσωπική μας ιστορία «κουβαλώντας» έναν μεγάλο αριθμό εμπειριών, γνώσεων, και προκαταλήψεων αποτελεί συχνά ανασταλτικό παράγοντα για την περαιτέρω πορεία της μάθησης. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων πρέπει να μάθει να αναγνωρίζει ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στο δικό του σκοπό και τις δικές του προσδοκίες από εκείνες των εκπαιδευόμενων του και να ασκεί διαρκώς κριτική στις δικές του παραδοχές έτσι ώστε να προαχθεί η διεργασία της μάθησης. Πρέπει δείχνει τον τρόπο στους ενήλικους να μαθαίνουν πώς να μαθαίνουν. Πρέπει επίσης να προωθεί το διάλογο και την συμμετοχή των εκπαιδευόμενων σε αυτόν, διότι μέσα από τον διάλογο και την ανταλλαγή απόψεων μπορούν να θεσπιστούν κοινοί στόχοι. Θα πρέπει να τονιστεί πως ο ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων είναι καθοδηγητικός και εμπνευστικός, αποστασιοποιημένος όσο γίνεται από δογματισμούς και προσωπικές παραδοχές που θα μπορούσαν να μπλοκάρουν την όλη διαδικασία. Κατά συνέπεια, και ο ίδιος ο εκπαιδευτής καλείται να οδηγηθεί μέσα από τη διαδικασία της μετασχηματίζουσας μάθησης σε μια νέα θεώρηση των πραγμάτων.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΕΤ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 06:26 μμ

Η μετασχηματίζουσα μάθηση έχει έναν ρόλο αντίθετο στις ιδεολογικές και υλικές δυνάμεις που επιδρούν στη ζωή μας, κάνει τους ανθρώπους περισσότερο ευαίσθητους σχετικά με την αυτονομία της κουλτούρας και κινητοποιεί προς τη συνεχή διαπραγμάτευση και αναδιάρθρωση των ιδεολογικών καλουπιών μέσα στα οποία ζούμε. Με

αυτού του είδους τη διεύρυνση οι άνθρωποι μπορούν να προκαλούν την ανάκληση πλήθους αναμνήσεων, καθώς γίνονται πιο ευαίσθητοι απέναντι στις αντιφάσεις και προκλήσεις της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΑΜ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 10:03 μμ

Από τη στιγμή που γεννιόμαστε, ανήκουμε σε ένα σύνολο (οικογένεια) το οποίο με τη σειρά του εντάσσεται σε ένα ευρύτερο (κοινωνία). Όπως είναι φυσικό περνάμε μέσα μας, αντιλήψεις, γνώσεις, συμπεριφορές, ιδέες άλλες φορές ωφέλιμες και άλλες φορές λαθεμένες. Άρα ο σκοπός μας πρέπει να είναι ως εκπαιδευτές ενηλίκων να ανακαλύψουν οι εκπαιδευόμενοι αυτά τα πράγματα που δε συνάδουν με αυτό που οι ίδιοι επιδιώκουν να γίνουν και μέσα από τις αρχές της μετασχηματίζουσας μάθησης να τα βελτιώσουν ή ακόμα και να τα διαφοροποιήσουν ριζικά.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΝΓ - Σάββατο, 12 Φεβρουάριος 2011, 09:10 μμ

Είχα διαβάσει κάπου ότι, όταν καταλάβουμε ότι κάνουμε λάθος, κανονικά θα πρέπει να χαιρόμαστε. Εμείς αντίθετα λυπόμαστε ή νιώθουμε θυμό και γενικά άσχημα συναισθήματα.... Αρχισα να το σκέφτομαι, γιατί θα πρέπει να χαιρόμαστε . Επίσης κάτι από τα αγαπημένα μου, που είναι σχετικό με την συζήτησή μας είναι : το πείραμα των 5 πιθήκων του Harlow. Νομίζω πως θα αρέσει σε όσους δε το γνωρίζουν ήδη ότι υπάρχουν διάφορες εκδοχές

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΚΑ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 02:21 μμ

Από την πλευρά των εκπαιδευτών θα επισήμανα τα εξής: ο συντηρητισμός που χαρακτηρίζει τον εκπαιδευτικό κλάδο, δεν επιτρέπει νεωτερισμούς ή νέες αντιλήψεις στην εκπαίδευση. Κάθε τι διαφορετικό, άγνωστο ή εκτός ρουτίνας απορρίπτεται. Είναι πιο ασφαλές να συνεχίζουμε να διδάσκουμε όπως ξέραμε, από έδρας, με ατελείωτες διαλέξεις, δογματισμούς κ.α. Από την πλευρά των εκπαιδευομένων θα έλεγα ότι είναι πολύ δύσκολες οι αλλαγές στη φιλοσοφία με την οποία μαθαίνουμε. Ακόμα και έμπειροι εκπαιδευτικοί, πόσο μάλλον οι μετανάστες του Μάρκου, δυσκολεύονται πολύ να δουλέψουν στα πλαίσια μιας ομάδας, να συνεργαστούν, να ξεπεράσουν στερεότυπα ή να αλλάξουν τη στάση τους απέναντι στη μάθηση. Όπως μάθαιναν όταν ήταν παιδιά, έτσι αισθάνονται ασφαλής να συνεχίσουν. Δύσκολα αλλάζουν και οι μεν και οι δε! Θέλει χρόνο, καλή κατάρτιση από μεριάς του εκπαιδευτικού και πνεύμα συνεργασίας μέσα στην ομάδα!

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΚΣ - Τετάρτη, 2 Μάρτιος 2011, 11:30 πμ

Η προσωπική μας ιστορία, οι εμπειρίες μας, το περιβάλλον, η οικογένεια, οι κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες διαμορφώνουν την προσωπικότητά μας και είναι το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζονται οι στάσεις και τα πιστεύω μας. Ο εκπαιδευόμενος αλλά και ο εκπαιδευτής πρέπει να κάνει πολλή δουλειά με τον εαυτό του για να αλλάξει εδραιωμένες αντιλήψεις, όταν καινούργιες εμπειρίες δείχνουν την ανάγκη για αλλαγή. Πρέπει να βρει τις πρωταρχικές αιτίες διαμόρφωσης των ιδεών του, να τις κρίνει με τα νέα δεδομένα και να έχει τη δύναμη να τις αλλάξει ή να τις απορρίψει. Για να βοηθήσει σ' αυτό ο εκπαιδευτής ενηλίκων, θα πρέπει πρώτα ο ίδιος να έχει αποκηρύξει δογματισμούς και να είναι ανοιχτός σε νέες γνώσεις και ιδέες. Θα πρέπει να συναισθάνεται τον εκπαιδευόμενό του και να τον καθοδηγεί προς τη διερεύνηση της δική του "προσωπικής ιστορίας".

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΑΤ - Πέμπτη, 3 Μάρτιος 2011, 03:34 μμ

Αρκετές φορές, σε διαφορετικής φύσης θέματα, δυσκολευόμαστε να αλλάξουμε συμπεριφορές σε όμοιες καταστάσεις. Τείνουμε να προβληματιζόμαστε, να σκεπτόμαστε και να πράττουμε με τον ίδιο τρόπο χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τη διαφορετικότητα του περιβάλλοντος και του χρόνου που συμβαίνει το παρόμοιο γεγονός. Απαιτείται συναισθηματική νοημοσύνη, διόραση, σκέψη, να ακούω τον άλλον, να μη φοβάμαι να δοκιμάσω το διαφορετικό.

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΘΡ - Τετάρτη, 9 Μάρτιος 2011, 02:13 μμ

Οι θεσμοί της οικογένειας, του σχολείου, του περιγύρου μας είναι αυτοί που έχουν διαμορφώσει τον χαρακτήρα μας. Έχουμε με άλλα λόγια αρχές και πιστεύω καλά ριζωμένα μέσα μας σύμφωνα με το πως και που έχουμε μεγαλώσει. Έχουμε μάθει να ζούμε, να ενεργούμε, να συμπεριφερόμαστε ανάλογα με αυτά που κουβαλάμε. Αν μπορέσουμε να καλλιεργήσουμε την ενσυναίσθηση αποκτώντας "ανοιχτό μυαλό" έτσι ώστε να είμαστε δεκτικοί σε νέες πληροφορίες, γεγονότα, πράγματα, οι σχέσεις μας σε όλους τους τομείς θα γίνουν σίγουρα πιο επικοινωνιακές

Απάντηση: ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

- από ΕΝ - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 05:29 μμ

Θα συμφωνήσω με τους συμμετέχοντες στις συζητήσεις, καθώς είναι ωφέλιμο να διαχειριστούμε προσωπικές μας εμπειρίες, έτσι ώστε μέσα από αυτές να προβληματι-

στούμε και η γνώση τους να είναι αντικείμενο κριτικής και στοχασμού. Άλλωστε στη διαδικασία του προσωπικού μετασχηματισμού του Mezirow πρέπει οι εκπαιδευόμενοι να προβληματιστούν γύρω από ένα δίλημμα, να συζητήσουν για προσωπικά τους προβλήματα και να βρουν νέους τρόπους δράσης.

FORUM 2:

ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 29 Ιανουάριος 2011, 10:25 μμ

Πώς θα διδάξει ο Μάρκος στη γνωστή ομάδα μεταναστριών με βάση τη θεωρία της Μετασχηματίζουσας μάθησης;

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΠΠ - Κυριακή, 30 Ιανουάριος 2011, 12:55 μμ

Μάρκο θα χρειαστεί να παντρέψει τις θεωρίες εκμάθησης ξένων γλωσσών (ΘΜΞΓ) με τη μετασχηματίζουσα μάθηση (ΜΜ). Πρέπει να θυμάσαι ότι ο μετασχηματισμός απόψεων που κρατάνε τις εκπαιδευόμενές σου πίσω είναι ο σκοπός σου, ο οποίος όμως περνάει μέσα από την εκμάθηση της ξένης γλώσσας. Πρώτα από όλα, θα χρειαστεί τα άτομα να γίνουν ομάδα. Με αυτό τον τρόπο εξυπηρετείς και την ΘΕΞΓ (δεν φοβούνται να κάνουν λάθη και να ρωτήσουν ότι δεν κατάλαβαν) και τη ΜΜ (θα μπορέσουν να συζητήσουν ανοικτά τις απόψεις τους, δεν θα έχουν σηκώσει τοίχος άμυνας, και θα μπορέσουν ίσως να επηρεαστούν από εσένα και τους άλλους).

Σημαντικό για την δημιουργία ομάδας είναι να μην φοβάσαι εσύ να τσαλακωθείς (αν χρειαστεί, εκθέσου και επίτηδες) και να δείχνεις ότι και εσύ είσαι πάντοτε έτοιμος να μάθεις και να μετασχηματίσεις τις απόψεις τους από αυτούς. Το δεύτερο στάδιο είναι να προωθήσεις την δουλειά σε ομάδες (ξεκίνα την εξάσκηση από Καθηγήτριά-Μαθήτριά, μετά Μαθ-Μαθ, για να φτάσεις σε Μαθήτριά-Μαθήτριά) για να μπορέσουν έτσι να μάθουν ο ένας από τα λάθη του άλλου.

Το τρίτο στάδιο είναι ο στοχασμός. Για να μετασχηματίσουμε κάτι, θα πρέπει να το επεξεργαστούμε. Μπορείς αυτό να το παντρέψεις με την ΘΕΞΓ, βάζοντας τις εκπαιδευόμενες να συζητήσουν τις τεχνικές που χρησιμοποιούν π.χ. για να θυμούνται το λεξιλόγιο που μαθαίνουν, ή και να το κάνουν μέρος της εκμάθησης (ειδικά σε πιο προχωρημένα επίπεδα), όπου μπορείς να χρησιμοποιήσεις π.χ. την τέχνη για συζητήσεις και μετασχηματισμό απόψεων σε κοινωνικά θέματα. Κάτι που θα τους κάνει καλό είναι το να κρατάνε ημερολόγιο (στην ξένη γλώσσα!) και να τους βάζεις ασκήσεις στοχασμού γραπτές (π.χ. Γράψε σε 100 λέξεις τι έμαθες σήμερα για το θεσμό του γάμου στην Ελλάδα.).

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΑΚ - Τρίτη, 1 Φεβρουάριος 2011, 10:10 μμ

Συμφωνώ με τον προλαλήσαντα συνάδελφο. Θέλω όμως να προσθέσω ότι η μετασηματίζουσα μάθηση του Mezirow προτάσσει όχι μόνο τον κριτικό στοχασμό και την ομαδικότητα, αλλά και τη συνεργασία και τον διάλογο κατά τη διδασκαλία. Άρα, Μάρκο, πρέπει να εφαρμόσεις στο τμήμα των ενηλίκων μεταναστριών μαθητριών σου ακριβώς αυτές τις μεθόδους. Μόνο έτσι θα αποτινάξεις σταδιακά και με ηρεμία τις παγιωμένες παρελθοντικές αντιλήψεις και προκαταλήψεις τους, που είναι αδιαμφισβήτητα πολλές και πολύ έντονες, και όχι μόνο θα οικοδομήσεις νέες - καινοτόμες γνώσεις, αλλά και θα διαπλάσεις επιπλέον καινούριες και καλύτερες προσωπικότητες .

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΔΜ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 06:11 μμ

Φίλε μου Μάρκο, και σ' αυτήν την περίπτωση η συμβουλή μου είναι παρόμοια με αυτήν που σου έδωσα και την προηγούμενη εβδομάδα, η οποία όμως βασιζόταν πάνω στην θεωρία για την κοινωνική αλλαγή του Freire. Δηλαδή, πιστεύω πως θα μπορούσες να χρησιμοποιήσεις κατά τη διδασκαλία σου τη θεωρία της μετασηματίζουσας μάθησης, αν και αποτελεσματικότερο θα ήταν αυτή να εφαρμοστεί όχι τόσο στις μετανάστριες όσο στους υπόλοιπους ενήλικες επιμορφούμενους, ώστε αυτοί να αλλάξουν κάπως την κοσμοθεωρία τους και τις απόψεις τους πάνω στο ζήτημα της αντιμετώπισης των μεταναστών.

Παρόλα αυτά, ας δούμε τι θα μπορούσες να πετύχεις με τις μετανάστριες. Χωρίς να ξέρω επακριβώς την ψυχολογία που διέπει τη συγκεκριμένη ομάδα, υποθέτω πως μια μετανάστρια διακατέχεται από φόβους, ενδοιασμούς και επιφυλακτικότητα απέναντι στην πλειοψηφία των ανθρώπων της κοινωνίας υποδοχής. Αυτό, βέβαια, οφείλεται στις εμπειρίες και τα βιώματά της κατά τη διάρκεια της διαμονής της στη χώρα μας, που μάλλον είναι αρνητικά φορτισμένα. Επίσης, μην ξεχνάς ότι και η μετανάστρια φέρει τις παραδοχές της, το αξιακό δηλαδή σύστημα που διαμόρφωσε στη δική της χώρα/κοινωνία. Εδώ είναι το σημείο στο οποίο μπορείς να παρέμβεις χρησιμοποιώντας τη μετασηματίζουσα μάθηση, τονίζοντας στην ομάδα σου το πόσο σημαντικά θα βελτιώσει τη ζωή της, εάν επαναπροσδιορίσει κάποιες στάσεις ζωής περισσότερο εναρμονισμένες με τις απαιτήσεις της κοινωνίας υποδοχής.

Αυτό φυσικά, μπορεί να επιτευχθεί, αφού ενθαρρύνεις τις μαθήτριάς σου να σκεφτούν κριτικά και αυτόνομα, κρίνοντας οι ίδιες κατά πόσο και γιατί επιβάλλεται να μεταβάλουν κάποιες από τις παραδοχές τους. Ο στόχος είναι να γίνει η ζωή τους καλύτερη, εναρμονισμένη στους κανόνες και τις αξίες της χώρας υποδοχής, ώστε να μπορέσουν να αφομοιώσουν και τους προσφορότερους για τη συγκεκριμένη ομάδα τρόπους μάθησης. Επιπλέον, ο συγκεκριμένος τρόπος μάθησης (θεωρία μάθησης) πιστεύω πως έχει να κάνει κυρίως με ικανότητες και δεξιότητες και λιγότερο με γνωστικούς στόχους. Προχώρα λοιπόν, και πες και σε μας τα αποτελέσματα.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 2 Φεβρουάριος 2011, 09:42 μμ

Σύμφωνα με τον Mezirow, το κεντρικό ζητούμενο στην ενήλικη μάθηση είναι να βοηθά τους εκπαιδευόμενους να επανεξετάζουν τα θεμέλια των δυσλειτουργικών αντιλήψεών τους και να αμφισβητούν την εγκυρότητά τους, ούτως ώστε να διαμορφώνουν μια περισσότερο βιώσιμη εικόνα του κόσμου και της θέσης τους μέσα σε αυτόν. Ο Mezirow θεωρεί ότι το μέσο για να επιτευχθούν τα παραπάνω είναι ο *στοχασμός*, που τον ορίζει ως διεργασία επανεξέτασης των αντιλήψεων και αξιών με βάση τις οποίες κατανοούμε την πραγματικότητα και δρούμε. Στην περίπτωση του Μάρκου η αναγνώριση της πηγής δυσάρεσκειας από πλευράς των μεταναστριών και το μοίρασμα αυτής της διεργασίας μεταξύ των εκπαιδευόμενων θα οδηγήσει στο σχεδιασμό ενός προγράμματος δράσης, όπου θα γίνεται εφαρμογή των νέων ρόλων. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να οικοδομηθούν νέες σχέσεις και νέες προοπτικές εκπαίδευσης.

Re: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΑΤ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 09:49 πμ

Ο στόχος σου Μάρκο, σύμφωνα με τη θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης, είναι να βοηθήσεις τις εκπαιδευόμενες να αντιληφθούν ότι έχουν κάποιες αντιλήψεις και πεποιθήσεις που δεν τις βοηθούν να προχωρήσουν μπροστά αλλά τις εγκλωβίζουν σε στενά πλαίσια σκέψης από τα οποία θα πρέπει να απελευθερωθούν. Για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητο να καταλάβεις κι εσύ και οι ίδιες, ποιες ακριβώς είναι αυτές οι αντιλήψεις και με ποιον τρόπο διαμορφώθηκαν. Μπορείς να βάλεις ένα θέμα και να ζητήσεις να γράψουν σε ένα χαρτί τι πιστεύουν γι' αυτό, π.χ. να γράψουν 5 προβλήματα που πιστεύουν ότι αντιμετωπίζουν οι ενήλικες κατά τη μαθησιακή διαδικασία.

Στη συνέχεια, να συζητήσετε μέσα στην τάξη γι' αυτά που έγραψαν ώστε να καταλάβουν ότι οι ενήλικες μπορούν να μάθουν ευκολότερα από ένα παιδί (ενώ οι ίδιοι μέχρι τώρα μάλλον θα πιστεύουν το αντίθετο) κι έτσι να ενθαρρυνθούν για να συνεχίσουν να μαθαίνουν για πάντα. Μπορείς να τους παροτρύνεις να σκεφτούν και να συζητήσουν, γιατί πίστευαν το αντίθετο, πως διαμορφώθηκε η άποψη που ως τώρα είχαν και πως κρίνουν οι ίδιες τις απόψεις που είχαν.

Απάντηση: Re: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΜΣ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 10:56 πμ

Συμφωνώ και με την Άννα και με τον Γιάννη που προτείνουν λύσεις αρκετά πρακτικές και πέρα από τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, ενδιαφέροντος και στοχασμού είναι πολύ σημαντικό να εμπλακούμε μαζί με τις εκπαιδευόμενες μετανάστριες σε δραστηριότητες που θα μας βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουμε ότι "μπορούμε", αν εντοπίσουμε το σωστό τρόπο. Ο Δημήτρης πολύ σωστά μίλησε για δεξιότητες και ικανότητες που πρέπει κατά κύριο λόγο να αναπτυχθούν, αλλά στη συγκεκριμένη ομάδα θα ήταν ωφέλιμο να αποκτηθούν και κάποιες απαραίτητες γνώσεις, καθώς αποτελούν βασική ανάγκη για την ομαλότερη διαβίωση των μεταναστριών.

Απάντηση: Re: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΧΠ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 12:17 μμ

Δεν είναι εύκολο να αλλάξεις τον τρόπο που αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα οι μαθητές σου. Έχουν μεγαλώσει με συγκεκριμένες πεποιθήσεις και ο επαναπροσδιορισμός τους δεν είναι εύκολη υπόθεση. Μέσα από τη διδασκαλία της γλώσσας μπορείς να περάσεις νέες ιδέες και αντιλήψεις. Μπορείς να θέσεις θέματα γόνιμου στοχασμού και κριτικής σκέψης. Θα συμφωνήσω με την πρόταση της Άννας καθώς είναι εύκολος τρόπος να πλησιάσεις τους μαθητές σου και να τους ενθαρρύνεις να μιλήσουν. Πάντα να θέτεις θέματα "απλά", επιλεγμένα από την δική τους πραγματικότητα. Έτσι μπορούν να σκεφτούν, να εξηγήσουν, να στοχαστούν, να αναρωτηθούν και να καταλήξουν σε κάποιο συμπέρασμα.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 3 Φεβρουάριος 2011, 01:55 μμ

Μάρκο, καλησπέρα και πάλι. Θα σου δώσω κάποιες συμβουλές, ελπίζω χρήσιμες, βασιζόμενη στη μετασχηματιστική θεωρία του Mezirow. Αρχικά κάποια θεωρητικά που πρέπει να λάβεις υπόψη είναι ο ορισμός της μετασχηματιστικής μάθησης: η μάθηση συντελείται μέσω της ανάκλησης και της ανάλυσης της εμπειρίας, και περιλαμβάνει διαδικασίες όπως ανάκληση στη μνήμη, αναδιοργάνωση, συσχετισμό, νοηματοδότηση και τέλος, κριτικό στοχασμό (αποτίμηση αιτιών για τις οποίες αντιλαμβανόμαστε, αισθανόμαστε ή δρούμε και πώς θα μπορούσαμε να πράξουμε καλύτερα).

Έπειτα πρέπει, ως εκπαιδευτής ενηλίκων μεταναστριών, να εκδηλώσεις πραγματικό ενδιαφέρον για τις ανάγκες και τα συναισθήματα των εκπαιδευομένων, να διαμορφώσεις ένα μαθησιακό περιβάλλον δημοκρατικό, ασφαλές και ανοιχτό. Απαραίτητο είναι ένα συνεργατικό κλίμα όπου οι εκπαιδευόμενες, μέσα από δραστηριότητες, θα ενθαρρύνονται στην έκφραση των προσωπικών τους απόψεων και θα ασκούνται σε κριτική αναζήτηση. Καθώς θα προωθείται ο διάλογος, θα θέτεις στην ομάδα προβληματισμούς για κοινωνικά φαινόμενα και έτσι η ομάδα θα αναγνωρίζει τη σχέση που συνδέει τα ατομικά προβλήματα με τα κοινωνικά, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο η ατομική προσπάθεια οδηγεί στην κοινωνική δράση. Δώσε τους λοιπόν, να καταλάβουν ότι οι ίδιοι θα κάνουν τις επιλογές τους για τις οποίες βασικό εργαλείο για την ορθότητά τους είναι η ενίσχυση της κριτικής τους ικανότητας και το φιλτράρισμα των πληροφοριών. Καλή τύχη!

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΓΚ - Παρασκευή, 4 Φεβρουάριος 2011, 06:58 μμ

Φίλε μάρκο το γνωρίζω ότι είναι πιο εύκολο να δίνω συμβουλές για κάποια μέθοδο, παρά να την εφαρμόζω, παρόλο αυτά όμως θα σε συμβούλευα να εφαρμόσεις μία μέθοδο, της οποίας κύρια χαρακτηριστικά θα είναι ο στοχασμός και η κριτική σκέψη, ο διάλογος και η συνεργασία, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουν οι μαθήτριά σου να εγκατα-

λείψουν αξίες, παραδοχές και προκαταλήψεις εσφαλμένες και δυσλειτουργικές και να εμπλακούν σε μια διαδικασία οικοδόμησης νέων αξιών και νέων αναγκών μάθησης.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΚΤ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 12:24 πμ

Σύμφωνα με την μετασηματιζουσα μάθηση ο ρόλος σου Μάρκο ως εκπαιδευτή ενηλίκων είναι να βοηθήσεις τις εκπαιδευόμενες του να εντοπίσουν τα "ερμηνευτικά σχήματα" που χρησιμοποιούν και τις «αυτο-δεσμεύουν», τις παρεμποδίζουν δηλαδή να ερμηνεύσουν το ανοίκειο και να κατανοήσουν το νόημα των αλλαγών στην κοινωνία. Γενικότερα, είναι σημαντικό να λειτουργείς καταλυτικά στη διαδικασία συγκρότησης της γνώσης και της μάθησης μιας ομάδας ενηλίκων μεταναστριών, ανεπηρέαστος από το σύστημα επιστημολογικών, ηθικών, πολιτικών, κοινωνικών, ιδεολογικών και φιλοσοφικών απόψεων. Εκπαιδευτής και εκπαιδευόμενοι λοιπόν, να είστε σε μια συνεχή αλληλεπίδραση, αναμειγνύοντας τάσεις, στάσεις, απόψεις, επιρροές με αρχικό και κύριο σκοπό να επανα-σημασιοδοτούνται οι πραγματικότητες.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΝΜ - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 09:33 πμ

Μάρκο καλημέρα! Δεν είναι εύκολο να απεγκλωβιστεί ένας άνθρωπος από όλα αυτά που αποτελούν παγιωμένες μέσα του αντιλήψεις πάνω στις οποίες στηριζόμενος δομεί τον κόσμο γύρω του. Ωστόσο δεν είναι και αδύνατον. Μπορείς να το καταφέρεις μαζί με τις εκπαιδευόμενες μετανάστριες συζητώντας για διάφορα θέματα της καθημερινής ζωής, προβλήματα που όλοι αντιμετωπίζουμε, σκέψεις που κάνουμε κλπ. Θα μπορούσες να τους δώσεις π.χ. τους στίχους ενός τραγουδιού που τους αρέσει και να τους ζητήσεις να σχολιάσουν το νόημα, τι μήνυμα θέλει να περάσει το τραγούδι, τι πιστεύουν οι ίδιες γι' αυτό, να σκεφτούν πως διαμόρφωσαν αυτή την άποψη και αν μπορούν μετά τη συζήτηση που θα γίνει να σκεφτούν ότι μπορεί κάποια πράγματα να μην είναι μόνο έτσι αλλά και αλλιώς.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΚΧ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 03:41 μμ

Μάρκο οι εκπαιδευόμενοι που ανήκουν σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες βλέπουν τον εκπαιδευτή όχι μόνο ως πηγή γνώσης και σοφίας αλλά και ως πηγή προσφοράς και ανακούφισης, κάτι που μπορεί εύκολα να οδηγήσει στη μετατροπή της εκπαιδευτικής ομάδας σε θεραπευτική. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού πρέπει να είναι καθοδηγητικός, συμβουλευτικός και συνεργατικός. Να διερευνά τις ανάγκες κάθε μέλους της ομάδας, να αφουγκράζεται τις ανησυχίες και τις αντιρρήσεις, να διαλέγεται και να προωθεί το ομαδικό πνεύμα, τη σύμπνοια και τη δημιουργία κλίματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη της ομάδας. Έτσι λοιπόν Μάρκο το πλαίσιο που θα κινηθεί η ομάδα πρέπει να ορίζεται ευθύς εξαρχής και να είναι ξεκάθαρο πως σε πε-

ρίπτωση που ξεφύγει η συζήτηση, το παιχνίδι ρόλων ή οποιαδήποτε άλλη τεχνική ακολουθηθεί για να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, ο εκπαιδευτής οφείλει να ξαναθέσει τα όρια και το πλαίσιο στο οποίο η ομάδα κινείται. Πρέπει ο ίδιος να καταλάβει πώς μέσα από τη διαδικασία της μάθησης θα μετασχηματίσουν οι εκπαιδευόμενοι και εσύ τις προσωπικές αξίες, παραδοχές και πεποιθήσεις αναφορικά με τους στόχους του γνωστικού αντικείμενου και της χρησιμότητάς του στην καθημερινή ζωή.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΕΤ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 06:37 μμ

Μάρκο η συνύπαρξη και η συνεργασία με τους εκπαιδευόμενους οδηγεί σε αποτελέσματα που ωφελούν και τις δύο πλευρές. Ο μετασχηματισμός της προσωπικής οπτικής οδηγεί στον κοινωνικό μετασχηματισμό, οι αλλαγές στις στάσεις και τις πρακτικές των ενηλίκων εκπαιδευτών και επιμορφωμένων οδηγεί σε ποιοτικές αλλαγές της δημιουργημένης από αυτούς δράσης. Ο ρόλος του πολίτη σε μία δημοκρατική κοινωνία σημαίνει ενεργό και αποτελεσματική συμμετοχή σε διαδικασίες. Οι εκπαιδευόμενοι, μετά το τέλος μιας επιμόρφωσης που λειτουργεί κριτικά και αναστοχαστικά, μεταβάλλονται άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο σε σύνολο αυτόνομων και υπεύθυνων ατόμων που έχουν επιλέξει να αλλάξουν την οπτική τους και εν συνεχεία τον κόσμο.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΑΜ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 09:52 μμ

Κατ' αρχάς το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να γίνει είναι η ομαδοποίηση των μεταναστριών, ούτως ώστε να προκύψει ένας γόνιμος διάλογος μεταξύ τους, αλλά και με το Μάρκο και κατ' επέκταση η συνεργασία σε όλα τα θέματα. Αφού επιτευχθούν αυτά, έρχεται ο στοχασμός και η κριτική σκέψη για να ολοκληρώσουν το έργο του εκπαιδευτή που είναι ο επαναπροσδιορισμός των στόχων, αξιών, ικανοτήτων των μεταναστριών έτσι ώστε να προσαρμοστούν στον περιβάλλοντα χώρο αλλά και να "ξεφύγουν" από νοοτροπίες και πιστεύω που δε βοηθούν την προσωπική αλλά και ομαδική ανάπτυξη.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΝΓ - Σάββατο, 12 Φεβρουάριος 2011, 11:27 μμ

Για το πρώτο που σκεφτόμουν να σου απαντήσω, με πρόλαβε ο κύριος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ, και φυσικά αναφέρομαι στο ότι θα πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός ώστε να μη ξεφύγετε από τον στόχο σας και γίνεται group therapy πάλι. Οι στόχοι οι οποίοι πρέπει να θέτουμε σαν εκπαιδευτές ενηλίκων θα πρέπει να είναι : Γνώσεων - Δεξιοτήτων - Στάσεων. Κρίνω καλό, όμως, να σου πω, ότι το να καταφέρεις να αλλάξεις στάσεις, είναι πραγματικά πολύ δύσκολο έως ακατόρθωτο κάποιες φορές.

Έτσι θα πρέπει να είσαι προετοιμασμένος και να μην απογοητεύεσαι κάθε φορά που θα διαπιστώνεις ότι δε τα κατάφερες. Τέλος, το ότι θα πρέπει να βοηθήσεις μέσα από την γνώση να απελευθερωθούν κάποιοι άνθρωποι δε σημαίνει ότι θα πρέπει να τους αλλάξεις, σε ότι κρίνεις εσύ λάθος ή σε όλα....Πάνω απ' όλα θα πρέπει να είσαι εσύ, ελεύθερος από προκαταλήψεις και ρατσιστικές συμπεριφορές και να τους αντιμετωπίζεις με πολύ σεβασμό.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΕΧ - Τετάρτη, 16 Φεβρουάριος 2011, 07:24 μμ

Μάρκο θα πρέπει να προσπαθήσεις να χρησιμοποιήσεις τις θεωρίες εκμάθησης ξένων γλωσσών με τη μετασηματιζουσα μάθηση. Οι εκπαιδευόμενοι θα βοηθηθούν μέσα από την εκμάθηση της γλώσσας να γίνουν ομάδες και να συζητήσουν ανοιχτά τις απόψεις τους. Προσπάθησε να τους δείξεις ότι και εσύ είσαι ανοιχτός και προσπελάσιμος και ότι είσαι έτοιμος να μάθεις και να μετασηματίσεις τις γνώσεις σου. Στη δεύτερη φάση προώθησε την δουλειά ανά ομάδες για να μπορέσουν να μάθουν ο ένας από τα λάθη του άλλου. Τέλος προσπάθησε να μετασηματίσεις τις απόψεις τους. Μην ξεχνάς ότι μετασηματιζουσα μάθηση είναι η μάθηση που μετασηματίζει προβληματικά πλαίσια αναφοράς και παρωχημένες παραδοχές, έτσι ώστε αυτά να γίνουν περισσότερο περιεκτικά, ανοικτά, στοχαστικά και συναισθηματικά έτοιμα για αλλαγή (Κόκκος, 2005).

Η διεργασία αυτή είναι περισσότερο πιθανό να οδηγήσει σε πεποιθήσεις και γνώμες που θα αποδειχθούν περισσότερο αληθινές ή που θα αιτιολογούν την ανάληψη δράσης. Πρώτιστα όμως μέσω της μετασηματιζουσας μάθησης γινόμαστε κριτικά ενήμεροι του πως και του γιατί έχουν φτάσει οι παραδοχές μας να περιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε, κατανοούμε και αισθανόμαστε τον κόσμο. Οι μετασηματισμοί μπορεί να είναι παροδικού χαρακτήρα ή να αυξάνουν τμηματικά και μπορεί να εμπλέκουν αντικειμενικούς στόχους προσανατολισμένους προς κάποιο στόχο, ή υποκειμενικούς στόχους επαναπλαισίωσης. Στην αντικειμενική επαναπλαισίωση και μετασηματισμό, οι απόψεις αλλάζουν όταν γινόμαστε κριτικά στοχαστικοί πάνω στο περιεχόμενο ενός προβλήματος ή στη διαδικασία της επίλυσης ενός προβλήματος.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΚΑ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 02:11 μμ

Αγαπητέ Μάρκο, έχεις 2 μεγάλα καρπούζια κάτω από μια μασχάλη. Πρώτον να καλλιεργήσεις τις γλωσσικές δεξιότητες της ομάδας στόχου σου και να εφαρμόσεις στην πράξη τη θεωρία της μετασηματιζουσας μάθησης, όταν στη διδακτική των ξένων γλωσσών λίγο πολύ έχει ενσωματωθεί στην διαπολιτισμική προσέγγιση (Interkulturelle Ansatz- Γερμανικά). Με στοχευμένο υλικό μπορείς και να καλλιεργήσεις τις δεξιότητές τους και να αντιμετωπίσεις στερεότυπα, δίνοντας την ευκαιρία για εποικοδομητική συζήτηση.

Όμως ρε Μάρκο, δεν ψάχνουμε καλύτερα μερικές μελέτες περίπτωσης, για να δούμε πως συνάδελφοί μας χρησιμοποίησαν τη μετασηματιζουσα μάθηση στο μάθημα

των ξένων γλωσσών και τα αποτελέσματά τους, πριν κάνουμε πάλι κανένα λάθος με τις εκπαιδευόμενές σου;

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 10:22 μμ

Συμφωνώ μαζί σου Κώστα στο ότι, όπως είπαμε, η μάθηση συντελείται μέσω της ανάκλησης και της ανάλυσης της εμπειρίας και περιλαμβάνει διαδικασίες όπως ανάκληση στη μνήμη, αναδιοργάνωση, συσχετισμό, νοηματοδότηση και τέλος, κριτικό στοχασμό. Ως εκπαιδευτής ενηλίκων μεταναστριών, να εκδηλώσεις πραγματικό ενδιαφέρον για τις ανάγκες και τα συναισθήματα των εκπαιδευομένων, να διαμορφώσεις ένα μαθησιακό περιβάλλον δημοκρατικό, ασφαλές και ανοιχτό. Απαραίτητο είναι ένα συνεργατικό κλίμα όπου οι εκπαιδευόμενες, μέσα από δραστηριότητες, θα ενθαρρύνονται στην έκφραση των προσωπικών τους απόψεων και θα ασκούνται σε κριτική αναζήτηση.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΘΡ - Τετάρτη, 9 Μάρτιος 2011, 02:31 μμ

Η μετασχηματίζουσα μάθηση του Mezirow αναφέρεται στον κριτικό στοχασμό την ομαδικότητα και στη συνεργασία και τον διάλογο κατά τη διδασκαλία. Με τις μεθόδους αυτές, Μάρκο, πιστεύω πως οι παγιωμένες αντιλήψεις και προκαταλήψεις που υπάρχουν στην ομάδα σου θα αρχίσουν να "αδυνατούν" και σταδιακά θα δημιουργηθούν πιο ισχυρές προσωπικότητες στην ομάδα σου.

Απάντηση: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 12:39 πμ

Κάθε ενήλικος είναι εγκλωβισμένος μέσα σένα σύνολο αποκρυσταλλωμένων παραδοχών και αξιών, συχνά εσφαλμένες ή δυσλειτουργικές. Με βάση τη θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης ο Mezirow προτείνει τον επεγκλωβισμό από τις αναποτελεσματικές, δογματικές απόψεις με τη δύναμη της κριτικής και της αυτόνομης σκέψης. Καθώς η απελευθερωτική, ανανεωτική μάθηση συντελείται μέσω της ανάκλησης και της ανάλυσης της εμπειρίας και περιλαμβάνει διαδικασίες όπως ανάκληση στη μνήμη, αναδιοργάνωση, συσχετισμό, νοηματοδότηση και κριτικό στοχασμό, απαιτείται ακρόαση, συναισθηματική νοημοσύνη, διόραση, σκέψη, πειραματισμό στο διαφορετικό, δημοκρατικό, ασφαλές και ανοιχτό περιβάλλον, αποδοχή των νέων ιδεών και καινοτομιών, ομαδικότητα, συνεργασία, ελευθερία έκφρασης και διάλογο κατά τη διδασκαλία. Ο ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων να είναι καθοδηγητικός και εμπνευστικός.

Την επόμενη εβδομάδα θα συνεχίσουμε με τη μετασχηματίζουσα μάθηση του J. Mezirow. Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή και σας ευχόμαστε καλή συνέχεια, με τον Αλκίνοο Ιωαννίδη και το Βόσπορο. "...Αλλάζουνε εντός μου τα σύνορα του κόσμου..."

9η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

Ένατη εβδομάδα μελέτης και συνεχίζουμε.... τι καλύτερο, λοιπόν, από το να αρχίσουμε με το "εγκώμιο της μάθησης" του Μπέρτολντ Μπρεχτ:

Μην αφεθείς να πείθεσαι

μάθε να βλέπεις συ ο ίδιος!

Ανοίξτε το αρχείο που ακολουθεί και καλή σας συνέχεια!

- ΕΓΚΩΜΙΟ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ Αρχείο

Καλωσορίσατε στην 9η εβδομάδα μελέτης. Αυτή την εβδομάδα θα συνεχίσουμε τη μελέτη μας στη μετασχηματίζουσα μάθηση και θα δοκιμάσουμε κάποιες νέες εφαρμογές της πλατφόρμας. Ας ξεκινήσουμε από δύο απλά κουίζ - αργότερα η διαδικασία αυτή θα μας φανεί ιδιαίτερα χρήσιμη ως προς τα να θυμηθούμε πράγματα που μελετήσαμε σ' αυτή την επιμόρφωση. Δοκιμάστε τα ελεύθερα και συνεχίζουμε...

Την προηγούμενη εβδομάδα συναντήσαμε μέσα από το Power point τα δέκα βήματα της μετασχηματίζουσας μάθησης μέσα από την προσωπική εμπλοκή του Μάρκου στην επιμόρφωση. Πρόκειται ουσιαστικά για τα παρακάτω βήματα:

1. ένα αποπροσανατολιστικό δίλημμα
2. αυτο-εξέταση (συνοδευόμενη από ανάλογα συναισθήματα, π.χ. ντροπή)
3. κριτική αξιολόγηση των παραδοχών
4. αναγνώριση από το άτομο πηγή της δυσαρέσκειας και μοίρασμα με άλλους της διεργασίας του μετασχηματισμού
5. αναζήτηση νέων ρόλων, σχέσεων, τρόπων δράσης
6. σχεδιασμός ενός πλάνου δράσης
7. απόκτηση γνώσεων, στάσεων και ικανοτήτων για την υλοποίηση του πλάνου δράσης
8. δοκιμή των νέων ρόλων
9. οικοδόμηση αυτοπεποίθησης και ικανοτήτων για ανταπόκριση στους νέους ρόλους και στις νέες σχέσεις, και
10. επανένταξη στη ζωή σύμφωνα με τις συνθήκες οι οποίες έχουν πλέον οριστεί από τις νέες προοπτικές.

- Να προσθέσουμε, όμως, κάποια νέα στοιχεία για τη μετασχηματίζουσα μάθηση;

Θα ξεκινήσουμε με λίγα αποσπάσματα από την παρουσίαση του βιβλίου «Μετασχηματίζουσα Μάθηση» του Jack Mezirow , εκδ. *Μεταίχμιο*, 2007 από τον Α. Κόκκο.

[..]Η θεωρία της Μετασχηματίζουσας Μάθησης αναπτύχθηκε από τον Jack Mezirow, επίτιμο σήμερα καθηγητή εκπαίδευσης ενηλίκων στο Columbia University, από τα τέλη της δεκαετίας 1970. Βαθμιαία – ιδιαίτερα από τα τέλη της δεκαετίας 1980 – επικεντρώθηκε στη θεωρία αυτή το ενδιαφέρον των μελετητών και εκπαιδευτών της εκπαίδευσης ενηλίκων καθώς και της πανεπιστημιακής κοινότητας στις Η.Π.Α., στον Καναδά, στην Αυστραλία και σε ορισμένες χώρες της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων πρόσφατα συγκαταλέγεται η Ελλάδα. Στο τέλος του 20ου αιώνα είχαν καταμετρηθεί διεθνώς 37 δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά και 45 διδακτορικές διατριβές που αναφέρονταν στη θεωρία της Μετασχηματίζουσας Μάθησης, ενώ το έργο του Mezirow συγκέντρωνε ήδη το ενδιαφέρον σημαντικών Συνεδρίων για την ενήλικη μάθηση (Taylor E., 1998, 2000)¹. Στην περίοδο 1999 – 2005 καταμετρήθηκαν 40 ακόμα σχετικές δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, ενώ το 2003 άρχισε να εκδίδεται το *Journal of Transformative Education* και από το 2000 γίνεται κάθε δύο χρόνια Διεθνές Συνέδριο για τη Μετασχηματίζουσα Μάθηση.

Ταυτόχρονα, σε πολλά Πανεπιστημιακά Τμήματα οι σπουδές άρχισαν να υιοθετούν τη φιλοσοφία και μεθοδολογία της Μετασχηματίζουσας Μάθησης, όπως, ενδεικτικά, στο Columbia, στο Cambridge, στα Πανεπιστήμια των πόλεων Sydney, Aurora / Illinois, Iowa / Texas, Wisconsin², Stanford κ.ά., ενώ παράλληλα η θεωρία αυτή άρ-

χισε να εφαρμόζεται ολοένα περισσότερο σε προγράμματα κοινοτικής ανάπτυξης, εκπαίδευσης εκπαιδευτών ενηλίκων και εκπαιδευτικών, εκπαίδευσης γονέων, γυναικείων σπουδών, ενδοεπιχειρησιακής κατάρτισης, συνδικαλιστικής εκπαίδευσης, διαπολιτισμικής εκπαίδευσης κ.ά.

Η συλλογιστική της Μετασχηματίζουσας Μάθησης εκκινεί από το αξίωμα ότι ο τρόπος που ερμηνεύουμε την πραγματικότητα καθορίζεται από το σύστημα αντιλήψεων που καθένας διαθέτει. Αυτό το σύστημα αντιλήψεών μας έχει επιβληθεί από το πολιτισμικό πλαίσιο και το έχουμε εσωτερικεύσει ασυνείδητα μέσω της διεργασίας της κοινωνικοποίησης. Συχνά, περιέχει λανθασμένες και διαστρεβλωμένες αξίες, πεποιθήσεις, παραδοχές και υποθέσεις, έτσι ώστε η ένταξή μας στην πραγματικότητα να παρουσιάζει δυσλειτουργίες. Επιπλέον, το αντιληπτικό μας σύστημα είναι τόσο βαθιά χαραγμένο στην προσωπικότητά μας ώστε υιοθετούμε την τάση να αποδεχόμαστε σχεδόν αποκλειστικά τις εμπειρίες που προσαρμόζονται εύκολα σε αυτό και να απορρίπτουμε εκείνες που αποκλίνουν. Είναι λοιπόν αναγκαίο, για να μπορούμε ως ενήλικοι να εναρμονίζουμε τη ζωή μας με την πραγματικότητα, να αναπτύσσουμε την ικανότητα να επανεξετάζουμε κριτικά τις πεποιθήσεις μας για τον εαυτό μας, τους ρόλους που έχουμε αναλάβει και τις σχέσεις μας με τους άλλους.

Ο Mezirow θεωρεί ότι σε αυτό μπορεί να βοηθήσει αποφασιστικά η μαθησιακή διεργασία και αναπτύσσει στο σύνολο του έργου του μια *“θεωρία μετασχηματίζουσας μάθησης, που επιδιώκει να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο δομείται η ενήλικη μάθηση και να προσδιορίσει τις διεργασίες σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να μετασχηματίζονται τα πλαίσια αναφοράς με βάση τα οποία αντιλαμβανόμαστε και ερμηνεύουμε τις εμπειρίες μας”*³.

Σύμφωνα με τον αμερικανό στοχαστή, το κεντρικό ζητούμενο στην ενήλικη μάθηση είναι να βοηθά τους εκπαιδευόμενους να επανεξετάζουν τα θεμέλια των δυσλειτουργικών αντιλήψεών τους και να αμφισβητούν την εγκυρότητά τους, ούτως ώστε να διαμορφώνουν μια περισσότερο βιώσιμη εικόνα του κόσμου και της θέσης τους μέσα σε αυτόν. Θεωρεί αυτή τη διεργασία ως μείζονα αναγκαιότητα για τους ενηλίκους, προκειμένου να απεγκλωβίζονται από αποπροσανατολιστικά διλήμματα που επιβάλλονται από το κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο.

Ο Mezirow θεωρεί ότι το μέσο για να επιτευχθούν τα παραπάνω είναι ο στοχασμός, που τον ορίζει ως διεργασία επανεξέτασης των αντιλήψεων και αξιών με βάση τις οποίες κατανοούμε την πραγματικότητα και δρούμε. Ο στοχασμός είναι δυνατόν να περιορίζεται στη διερεύνηση των διαδικαστικών και μεθοδολογικών πλευρών ενός προβλήματος (λ.χ. στη διερεύνηση των παραμέτρων και εναλλακτικών λύσεων, στο κατά πόσο η δράση μας είχε συνάφεια με τους στόχους μας κ.ο.κ.). Ορισμένες φορές ωστόσο ο στοχασμός επεκτείνεται στην αμφισβήτηση των καθιερωμένων παραδοχών με βάση τις οποίες αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα, με άλλα λόγια δεν αφορά απλώς το πώς να πράξουμε, αλλά το γιατί πράττουμε, τους βαθύτερους λόγους και τις συνέπειες της συμπεριφοράς μας. Τότε πρόκειται για κριτικό στοχασμό, που μπορεί να οδηγήσει σε επανεκτίμηση των δυσλειτουργικών πεποιθήσεών μας για την πραγματικότητα – που συνηθίσαμε να εκλαμβάνουμε ως δεδομένες - και να φτάσει ακόμα και

στον *κριτικό αυτό-στοχασμό*, δηλαδή σε ολιστική επαναθεώρηση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε, πιστεύουμε, αισθανόμαστε και δρούμε⁴.

Ο Mezirow υπογραμμίζει ότι η διεργασία του κριτικού στοχασμού και αυτοστοχασμού είναι η πιο σημαντική εμπειρία μάθησης στην ενήλικη ζωή και ότι η ενίσχυση της θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό στόχο της εκπαίδευσης ενηλίκων. Επισημαίνει, ότι η στοχαστική διεργασία αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της ενήλικης μάθησης. Δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να εμπλέκονται και οι ανήλικοι σε κάποιας μορφής μετασχηματίζουσα μάθηση, όμως θεωρεί ότι ο κριτικός στοχασμός μπορεί να προσλάβει ολοκληρωμένη διάσταση στην ενήλικη φάση της ζωής.

- Αναφορές

1. α) Taylor E. (1998) *The Theory and Practice of Transformative Learning: A Critical Review*, ERIC (leazing house on Adult, Career and Vocational Education, The Ohio State University. Ανεύρεση 7/5/2006 στο δικτυακό τόπο www.eric.edu.com β) Taylor E. (2007) Αναλύοντας την έρευνα για τη θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης, στο Mezirow J. και Συνεργάτες *Η Μετασχηματίζουσα Μάθηση*, Μεταίχμιο, Αθήνα.
2. Βλ. στα κεφάλαια των Mezirow, Cohen και Piper, Taylor K. και Taylor E. στο Mezirow J. και Συνεργάτες (2007) *Η Μετασχηματίζουσα Μάθηση*, Μεταίχμιο, Αθήνα.
3. Mezirow J. (1991) *Tranformative Directions of Adult Learning*, Jossey – Bass, San Francisco.
4. Mezirow J. and Associates (1990) *Forstering Critical Reflection in Adulthood*, Jossey – Bass, San Francisco.

- Στη συνέχεια θα μεταφερθούμε στη...Νέα Υόρκη, σε Συμπόσιο για την εκπαίδευση ενηλίκων.

Recent Developments in the Field of Transformative Learning Theory, Inter-university Symposium in Adult Education, New York University, April 8th 2010

Δείτε τα δύο βίντεο που ακολουθούν:

Θα προχωρήσουμε με μία άσκηση. Θα μας χρειαστούν όσα μάθαμε στη διάρκεια της 6ης εβδομάδας σχετικά με τους μαθησιακούς στόχους. Ίσως χρειαστεί να τα δείτε ξανά... Πριν, όμως, συνεχίσουμε μπορείτε να ελέγξετε τις γνώσεις σας μέσα από το κουίζ που ακολουθεί. Αν δεν τα πάτε καλά, απλά μελετήστε ξανά το υλικό της 6ης εβδομάδας. ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Τώρα, λοιπόν, που αισθανόμαστε περισσότερο σίγουροι/ες για τις γνώσεις μας μπορούμε να βοηθήσουμε το Μάρκο να θέσει στόχους σε μία γνωστή διδακτική ενότητα. Ο Μάρκος, λοιπόν, διδάσκει στη γνωστή ομάδα μεταναστριών τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας, χρησιμοποιώντας όσα έμαθε σχετικά με τη με-

τασηματίζουσα μάθηση. Για το σκοπό αυτό βρήκε από μία εφημερίδα και ετοίμασε σε φωτοτυπίες ένα κείμενο το οποίο μοίρασε στις εκπαιδευόμενες. Είχε τίτλο «όμορφα χρόνια».

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΡΩΤΗΣΗ.

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 5 Φεβρουάριος 2011, 11:28 μμ

Ο Μάρκος διδάσκει στη γνωστή ομάδα μεταναστριών τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. Για το σκοπό αυτό βρήκε από μία εφημερίδα και ετοίμασε σε φωτοτυπίες ένα κείμενο το οποίο μοίρασε στις εκπαιδευόμενες.

Είχε τίτλο «όμορφα χρόνια» και είναι το κείμενο που ακολουθεί:

...Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω πώς καταφέραμε να επιβιώσουμε. Ήμαστε μια γενιά σε αναμονή: περάσαμε την παιδική μας ηλικία περιμένοντας. Έπρεπε να περιμένουμε δύο ώρες μετά το φαγητό πριν κολυπήσουμε, δύο ώρες μεσημεριανό ύπνο για να ξεκουραστούμε και τις Κυριακές έπρεπε να μείνουμε νηστικοί όλο το πρωί για να κοινωνήσουμε. Ακόμα και οι πόνοι περνούσαν με την αναμονή. Ολομόναχοι εκεί έξω στο σκληρό αυτό κόσμο! Χωρίς κανέναν υπεύθυνο! Πώς τα καταφέραμε; [...]

Θα τον βοηθήσουμε να ετοιμάσει ένα σχέδιο μαθήματος: Γράψτε για το σκοπό αυτό το ΣΚΟΠΟ τους ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ σε τρία επίπεδα (ΓΝΩΣΕΙΣ-ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ/ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ-ΣΤΑΣΕΙΣ), καθώς και τις ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ που θα ακολουθήσετε, έχοντας ως βάση τη θεωρία της μετασηματίζουσας μάθησης.

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΑΣΕΙΣ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΓΙ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 04:43 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
Η εκμάθηση των παρελθοντικών χρόνων της νέας ελληνικής	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	Να γνωρίσουν και να καταλάβουν τους κανόνες σχηματισμού των παρελθοντικών χρόνων Να κατανοήσουν και να προσδιορίσουν το πότε χρησιμοποιούμε καθένα από αυτούς
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Η ορθή χρησιμοποίηση των παρελθοντικών χρόνων ανάλογα με αυτό που θέλουν να εκφράσουν Η σωστή ορθογραφία μέσα από τους κανόνες σχηματισμού

	τους
ΣΤΑΣΕΙΣ	<p>Το να μαθαίνουμε το πως να μαθαίνουμε μέσα σε πραγματικές καταστάσεις και παραδείγματα</p> <p>Η αλλαγή της συνήθους αρνητικής στάσης και προκατάληψης απέναντι στη γραμματική και τους κανόνες της.</p> <p>Το να είμαστε σε θέση εύκολα να προσαρμοζόμαστε και να αλλάζουμε κάτι που έχουμε μάθει προηγουμένως λάθος (π.χ. πολλές μετανάστριες μπορεί είχαν μάθει να χρησιμοποιούν με λάθος τρόπο τους παρελθοντικούς χρόνους).</p>
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<p>Παιχνίδι ρόλων για τη γλωσσική ανάπτυξη. (π.χ να κάνει κάποιος το δημοσιογράφο και να ρωτάει τους πολίτες για ένα σκηνικό που συνέβη χθες στην περιοχή τους)</p> <p>Να χωριστούν σε ομάδες εργασίας, όπου η κάθε μια θα μετατρέπει ένα ρήμα στον αντίστοιχο παρελθοντικό χρόνο. που θα έχει αναλάβει (π.χ μια ομάδα θα σχηματίζει τον αόριστο ενός ρήματος και η άλλη παρατατικό</p>

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΕΤ - Κυριακή, 6 Φεβρουάριος 2011, 09:53 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ Απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων για την χρήση των παρελθοντικών χρόνων	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<p>Να αναγνωρίζουν αλλά και να σχηματίζουν τους διάφορους ρηματικούς τύπους των χρόνων αυτών.</p> <p>Να εξηγούν τη σημασία των παρελθοντικών χρόνων και να</p>

	διακρίνουν τη διαφορά τους.
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενοι την ικανότητα –μέσα από ασκήσεις να κατανοούν και να παράγουν προφορικό και γραπτό λόγο σε παρελθοντικούς χρόνους
ΣΤΑΣΕΙΣ	Να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενοι ευνοϊκή στάση απέναντι στην σωστή χρήση της γλώσσάς της χώρας που θα ζήσουν γεγονός που θα τους διευκολύνει στην διαβίωση τους .
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<p>Διανομή από την προηγούμενη των κύριων σημείων, ώστε οι εκπαιδευόμενοι να μπορούν ανά πάσα στιγμή να παρακολουθούν τη ροή.(Προσέλκυση της προσοχής των εκπαιδευομένων).</p> <p>«Χιονοστιβάδα» «καταιγισμός ιδεών» με χρήση σαν εκπαιδευτικό μέσο: πίνακα.</p> <p>Μικρή εισήγηση από τον εκπαιδευτή ορισμένων θεωρητικών στοιχείων με συζήτηση με τους εκπαιδευόμενους.(Η εισήγηση να συνδέεται με τις εκπαιδευτικές ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων και να κινείται στα πλαίσια του γνωστικού τους επιπέδου). Η δομή της εισήγησης να είναι συγκροτημένη (εισαγωγή, κυρίως θέμα, επίλογος, ανακεφαλαίωση), να εμπλουτίζεται με παραδείγματα. Η εισήγηση να υποστηρίζεται από οπτικοακουστικά μέσα (πίνακας, διαφάνειες, σλάντς, εικόνες, σχεδιαγράμματα και να περιορίζεται στα “αναγκαία στοιχεία” και να μην υπεισέρχεται σε λεπτομέρειες. Έτσι ο μονόλογος περιορίζεται.</p> <p>Ο εκπαιδευτής να παρατηρεί τις αντιδράσεις των ακροατών (“γλώσσα” του σώματος). Εξακριβώνει αν παρακολουθούν, αν καταλαβαίνουν, αν συμφω-</p>

	<p>νούν ή διαφωνούν, πλήττουν, είναι κουρασμένοι κ.ο.κ</p> <p>Ο ίδιος ο εκπαιδευτής να χρησιμοποιεί όσα γνωρίζει για την επικοινωνία (σαφήνεια και πληρότητα των μηνυμάτων που εκπέμπει, δημιουργική αξιοποίηση της “γλώσσας” του σώματός του, έκφραση συναισθημάτων, ενίσχυση της αυτοεκτίμησης των διδασκόμενων, υποκίνησή τους για ενεργητική ανταλλαγή μηνυμάτων, ενθάρρυνση να θέσουν ερωτήσεις).</p> <p>Θα χωριστούν σε ομάδες όπως κάθονται, ανά δύο(εργασία σε μικρές ομάδες) και θα κάνουν ασκήσεις.</p> <p>Πρακτική εξάσκηση δραστηριοτήτων.</p> <p>Παίξιμο ρόλων</p>
--	---

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΜΙ - Δευτέρα, 7 Φεβρουάριος 2011, 12:04 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
Κατανόηση και χρήση των παρελθοντικών χρόνων.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους • να καταλάβουν και να προσδιορίσουν την εφαρμογή τους μέσα στα διάφορα είδη κειμένων
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να συντάσσουν κείμενα εφαρμόζοντας τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. • να πραγματοποιούν αλλαγές στους χρόνους των ρημάτων ενεργοποιώντας προηγούμενες γνώσεις τους

ΣΤΑΣΕΙΣ	να προσαρμόσουν τις γνώσεις τους σε καταστάσεις που βιώνουν μέσα από αντίστοιχα κείμενα, με αποτέλεσμα να αισθάνονται τη δημιουργική μάθηση.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ομάδες εργασίας : οι εκπαιδευόμενες χωρίζονται σε ομάδες εργασίας των τριών ατόμων και κάνουν ασκήσεις • συζήτηση στην τάξη : πραγματοποιείται συζήτηση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων μεταξύ των εκπαιδευμένων και του εκπαιδευτικού, έτσι ώστε μέσα από την αλληλεπίδραση να οικοδομηθεί η αυτοπεποίθηση στις σχέσεις.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΔΜ - Τετάρτη, 9 Φεβρουάριος 2011, 06:45 πμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα Ενήλικων Μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Νέα Ελληνική γλώσσα	
ΣΚΟΠΟΣ	
Κατανόηση και χρήση των χρόνων των ρημάτων στην ελληνική γλώσσα. (Παρελθοντικοί χρόνοι - Αόριστος)	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	1. Να κατανοήσουν τη λειτουργία του ελληνικού γλωσσικού συστήματος όσον αφορά τους γραμματικούς τύπους στους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων κυρίως στον Αόριστο σε σύγκριση με τον Παρατατικό και τον Υπερσυντέλικο
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να συνειδητοποιήσουν οι μαθήτριες τη σημασία της χρήσης του σωστού χρονικού επιπέδου στην καθημερινή τους ομιλία. 2. Να κατακτήσουν το βασικό όργανο της γλωσσικής κοινότητας στην οποία ανήκουν ώστε να αναπτυχθούν συναισθηματικά και κοινωνικά. 3. Να χρησιμοποιούν με επάρκεια τον προφορικό και

	<p>γραφτό λόγο στις διάφορες επικοινωνιακές περιστάσεις.</p>
ΣΤΑΣΕΙΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να εκτιμήσουν τη σημασία της ξένης αλλά και της δικής τους γλώσσας ως βασικού φορέα της έκφρασης και του πολιτισμού. 2. Να συνειδητοποιήσουν την πολιτισμική παράδοση της χώρας υποδοχής μέσω της κατάκτησης του γλωσσικού της οργάνου.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • Παιχνίδι ρόλων: δύο μαθήτριες υποδύονται δύο πρόσωπα. Η μία της δημοσιογράφου και η άλλη της κυρίας που βρέθηκε μάρτυρας σε ένα ευτράπελο περιστατικό στην περιοχή.(προφορικός λόγος, χρήση παρατατικού και αορίστου κατά την αφήγηση: απαραίτητως επισημαίνεται και η χρήση του ιστορικού ενεστώτα). • Γραπτή εργασία: απόδοση παρόμοιας προσωπικής εμπειρίας σε ένα σημείωμα 150 λέξεων. • Συζήτηση Εταιρική πάνω σε θέμα της επικαιρότητας

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΙΙΙ - Δευτέρα, 7 Φεβρουάριος 2011, 06:37 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ

Παραγωγή-Κατανόηση αισθηματικά φορτισμένου αφηγηματικού λόγου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ

Να εμπεδώσει τον παρακείμενο.

Να εμπεδώσει την διαφορά μεταξύ παρακειμένου και αορίστου.

Να γνωρίσει προτάσεις τύπου «έπρεπε να...για να», «χρειάζεται να...για να», κτλ.

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ /

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ

Να αφηγείται γεγονότα από τη ζωή του και άλλων.

Να «ντύνει» τα παραπάνω με αισθήματα νοσταλγίας και άλλα.

Να κατανοεί τα παραπάνω ως δέκτης.

Να κατασκευάζει σύνθετες αιτιολογικές προτάσεις με το «...για να...»

ΣΤΑΣΕΙΣ

Να βιώσει την ετερότητα σε όλο το φάσμα της.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ

-Σε ομάδες οι εκπαιδευόμενες συζητούν για κάτι που έκαναν χτες (αόριστος) και κάτι που συνήθιζαν να κάνουν μικρές (παρακείμενος).

-Αντιπαραβολή προτάσεων που μόλις χρησιμοποίησαν σε παρακείμενο/αόριστο για να θυμηθούν τις διαφορές στο σχηματισμό και τη χρήση. Σχηματίζουν τους κανόνες οι ίδιες.

-Εισαγωγή κειμένου (πιθανώς να χρειαστεί να αλλάξουμε το «ήμασταν» σε «ήμασταν»). Ίσως ασκήσεις λεξιλογίου τύπου: Πού υπάρχει αναμονή (στο νοσοκομείο, κτλ.); Πώς λέγονται οι χώροι όπου περιμένουμε; Αίθουσα αναμονής. Κοκ...

-Συζήτηση γύρω από το τι αισθήματα θέλει να προκαλέσει ο συγγραφέας.

-Σε ομάδες ανακατασκευή του κειμένου για να προκαλέσει άλλα αισθήματα (θυμό, κτλ.).

-Δίνονται φωτογραφίες διάφορων ανθρώπων στις εκπαιδευόμενες. Τους δίνεται χρόνος να σκεφτούν το χαρακτήρα τους και τη ζωή του. Στη συνέχεια τριγυρνούν στην τάξη και ρωτούν η μία την άλλη για τις συνήθειές τους μικρές προσπαθώντας να μαντέψουν ηλικία, φύλο, κτλ.

-Ακολουθεί συζήτηση για το πώς οι ασχολίες του ανθρώπου έχουν φύλο, θρησκεία, κτλ.

-Για το σπίτι (εάν προβλέπεται, αλλιώς στην τάξη) δίνεται το ίδιο κείμενο με πολλά κομμάτια να λείπουν (πχ. Η αλήθεια είναι ότι... . Ήμασταν μία γενιά ... κτλ.). Οι ιστορίες αναρτώνται σε ειδικό σημείο στην τάξη.

Re: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΑΤ - Τετάρτη, 9 Φεβρουάριος 2011, 10:36 πμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
Εκμάθηση, κατανόηση και χρήση των παρελθοντικών χρόνων της νέας ελληνικής γλώσσας (παρατατικός-αόριστος-υπερσυντέλικος)	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	1)να μάθουν την κλίση των παρελθοντικών χρόνων 2)να διακρίνουν πότε χρησιμοποιούμε εξακολουθητικούς χρό-

	νους στο παρελθόν και πότε στιγμιαίους.
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τους παρελθοντικούς χρόνους στα γραπτά κείμενα • να χρησιμοποιούν σωστά τους παρελθοντικούς χρόνους στον προφορικό λόγο • να εντοπίσουν λάθη που έκαναν στην καθημερινή χρήση της νέας ελληνικής
ΣΤΑΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ...να συνειδητοποιήσουν ότι η σωστή χρήση της γλώσσας θα τις βοηθήσει και θα διευκολύνει την καθημερινή τους ζωή και τη συμβίωσή τους με άλλα άτομα που ζουν στην ίδια χώρα . • να εκτιμήσουν την πολιτιστική παράδοση και παραγωγή μιας αρχαίας γλώσσας ,όπως είναι ελληνική.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> •χωρίζουμε τις εκπαιδευόμενες σε ομάδες. Διανέμουμε σε κάθε ομάδα μια φωτογραφία ενός ιστορικού προσώπου, επιστήμονα, φιλοσόφου, ποιητή κτλ. με σημειωμένα από κάτω τα σημαντικότερα γεγονότα της ζωής του προσώπου ταξινομημένα κατά χρονολογίες. Οι εκπαιδευόμενες καλούνται να συντάξουν ένα κείμενο με τη βιογραφία του συγκεκριμένου προσώπου χρησιμοποιώντας αναλόγως τον παρατατικό, τον αόριστο ή τον υπερσυντέλικο. • παιχνίδι ρόλων : χωρίζουμε σε δυάδες . Η μια εκπαιδευόμενη κάνει το ρόλο της δημοσιογράφου και η άλλη το ρόλο ενός πολίτη που περιγράφει τη χθεσινή του ταλαι

- από ΑΜ - Παρασκευή, 11 Φεβρουάριος 2011, 02:51 πμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας
ΣΚΟΠΟΣ
Να μάθουν οι εκπαιδευόμενοι τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<p>Να καταλάβουν ποιοι είναι οι παρελθοντικοί χρόνοι (παρατατικός, αόριστος, υπερσυντέλικος)</p> <p>Να κατανοήσουν τη χρησιμότητά τους</p> <p>Να μπορούν να αναγνωρίσουν τους χρόνους</p>
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<p>Να χρησιμοποιούν σωστά τους χρόνους των ρημάτων τόσο προφορικά όσο και γραπτά.</p> <p>Να διαβάζουν και να κατανοούν σωστά.</p>
ΣΤΑΣΕΙΣ	<p>Να ενταχθούν ομαλά στην χώρα υποδοχής.</p> <p>Να κατανοήσουν την παράδοση και τον πολιτισμό της χώρας υποδοχής</p>
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<p>Ομάδες εργασίας</p> <p>Παιχνίδι ρόλων</p> <p>Μελέτη περίπτωσης</p> <p>Συζήτηση, ερωτήσεις/απαντήσεις</p>

- από ΧΠ - Κυριακή, 13 Φεβρουάριος 2011, 09:01 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών

ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής Γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ

Εκμάθηση παρελθοντικών χρόνων της ελληνικής γλώσσας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ: 1. Να κατανοήσουν τι σημασία των χρόνων και τη χρήση τους τόσο στον προφορικό όσο και στο γραπτό λόγο.

2. Να κατανοήσουν τον τρόπο σχηματισμού τους.

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ/ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ: Να μπορούν να χρησιμοποιήσουν τους χρόνους στον προφορικό λόγο και να τους αναγνωρίζουν μέσα στο γραπτό λόγο.

ΣΤΑΣΕΙΣ:1. Η κατανόησή τους βοηθά στη σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας

2.Πιο εύκολη η ένταξη και αποδοχή τους στη χώρα φιλοξενίας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ: 1.Μέσα από την πραγματικότητα να αντλήσουν θέματα και να τα σχολιάσουν/ αναφέρουν στους χρόνους που έμαθαν.

2.Χρήση πίνακα

3.Παιχνίδι ρόλων

4.Γραπτές εργασίες για περισσότερη εξάσκηση

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από Αικατερίνη Καραϊσκού - Παρασκευή, 11 Φεβρουάριος 2011, 01:56 μμ

ΣΚΟΠΟΣ : Η εκμάθηση των χρόνων της ελληνικής γλώσσας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ : -να γνωρίσουν οι εκπαιδευόμενες όλους τους χρόνους της ελληνικής γλώσσας

-να καταλάβουν τη χρήση και τη λειτουργία των χρόνων αυτών

-να συγκρατήσουν όλους τους χρόνους των ρημάτων τόσο στην ενεργητική όσο και στην παθητική φωνή

-να αναγνωρίζουν αυτούς τους χρόνους στα ρήματα που χρησιμοποιούνται τόσο σε γραπτά κείμενα όσο και στον καθημερινό προφορικό λόγο.

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ: -να χρησιμοποιούν όλους τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας στον καθημερινό προφορικό λόγο ,καθώς και κατά το γράψιμο μιας έκθεσης ή μιας περίληψης ή ενός κειμένου γενικώς

-να αλλάζουν ως άσκηση αυτούς τους χρόνους σε ένα γραπτό κείμενο από παρελθοντικούς σε παροντικούς και το αντίστροφο

-να εφαρμόζουν τη λειτουργία των χρόνων αυτών στο σχηματισμό σωστών προτάσεων είτε στον γραπτό είτε στον προφορικό λόγο.

ΣΤΑΣΕΙΣ: -να αισθάνονται την ανάγκη να χρησιμοποιούν όλους τους χρόνους των ρημάτων στον καθημερινό προφορικό και γραπτό λόγο

-να προσαρμόζουν τα ρήματα μίας προφορικής ή μίας γραπτής φράσης σε όλους τους χρόνους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ: -συγκρότηση ομάδων δύο ή και περισσότερων εκπαιδευμένων για επίλυση ασκήσεων χρονικών αντικαταστάσεων των ρημάτων ενός δοθέντος γραπτού κειμένου

-καταιγισμός ιδεών ,κατά τον οποίο η κάθε μία ξεχωριστά από τις εκπαιδευόμενες θα σκέπτεται και θα λέει ένα ρήμα σε οποιονδήποτε χρόνο και οι υπόλοιπες θα καλούνται να αναγνωρίζουν αυτόν τον χρόνο ,με τη βοήθεια της χρήσης του πίνακα από τον εκπαιδευτή

-παιχνίδι ρόλων ,κατά το οποίο η μία εκπαιδευόμενη θα υποδύεται τον αυτόπτη μάρτυρα ενός αυτοκινητιστικού δυστυχήματος και η άλλη ή οι άλλες δύο τους περαστικούς που θέλουν να μάθουν πληροφορίες για το τραγικό συμβάν .Απαιτείται κατά τον διάλογο αυτόν η γνώση και η χρήση κυρίως των παρελθοντικών χρόνων.

-συζήτηση με διάταξη δύο κύκλων ή συζήτηση εταιρική (δύο ατόμων), κατά την οποία ο ένας κύκλος ή το ένα άτομο θα πρέπει να χρησιμοποιεί στα ρήματά του όσους περισσότερους χρόνους μπορεί και ο άλλος κύκλος ή το άλλο άτομο να είναι σε θέση να αναγνωρίζει αυτούς τους χρόνους.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΓΚ - Παρασκευή, 11 Φεβρουάριος 2011, 04:19 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας
ΣΚΟΠΟΣ

Απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων στην χρήση των χρόνων των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	Να κατανοήσουν ποιοι είναι αυτοί οι χρόνοι, να μπορούν να τους αναγνωρίζουν και να μπορούν να τους χρησιμοποιούν.
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Να αναγνωρίζουν τους χρόνους σε ένα κείμενο και να τους χρησιμοποιούν σωστά και να μην κάνουν πλέον λάθη στη χρήση τους.
ΣΤΑΣΕΙΣ	Να εκτιμήσουν την σημασία της γνώσης της ελληνικής γλώσσας, αφού μόνο έτσι θα μπορέσει να τους 'αγγίξει' η πολιτισμική παράδοση και ο ελληνικός πολιτισμός.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	Παιχνίδι ρόλων Συζητήσεις Γραπτές εργασίες Μελέτη περίπτωσης

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΚΧ - Κυριακή, 13 Φεβρουάριος 2011, 08:26 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
Κατανόηση και χρήση των παρελθοντικών χρόνων.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους. • να καταλάβουν και να προσδιορίσουν την εφαρμογή τους μέσα στα διάφορα είδη κειμένων. • να κατανοήσουν και να προσδιορίσουν το ποτέ τους

	χρησιμοποιούμε.
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να συντάσσουν κείμενα εφαρμόζοντας τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. • να πραγματοποιούν αλλαγές στους χρόνους των ρημάτων ενεργοποιώντας προηγούμενες γνώσεις τους • να αναγνωρίζουν τους παρελθοντικούς χρόνους στα γραπτά κείμενα. • να χρησιμοποιούν σωστά τους παρελθοντικούς χρόνους στον προφορικό λόγο.
ΣΤΑΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να συνειδητοποιήσουν ότι η σωστή χρήση της γλώσσας θα τις βοηθήσει στην καθημερινή τους ζωή και στη συμβίωσή τους με άλλα άτομα που ζουν στην ίδια χώρα.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • Ομάδες εργασίας • Παιχνίδι ρόλων • Μελέτη περίπτωσης • Συζήτηση, ερωτήσεις / απαντήσεις

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΚΤ - Τρίτη, 15 Φεβρουάριος 2011, 12:14 πμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ

Χρήση του παρακείμενου και αφηγηματικός λόγος αναπόλησης και «έπρεπε»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΓΝΩΣΕΙΣ Να εμπεδώσει τον παρακείμενο.

Να εμπεδώσει την διαφορά μεταξύ παρακειμένου και αορίστου.

Να εμπεδώσει προτάσεις τύπου «έπρεπε να...για να», «χρειάζεται να...για να», κτλ

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ /

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ Να αφηγείται γεγονότα από τη ζωή του και άλλων.

Να «ντύνει» τα παραπάνω με αισθήματα νοσταλγίας.

Να κατανοεί τα παραπάνω ως δέκτης.

Να κατασκευάζει σύνθετες αιτιολογικές προτάσεις με το «...για να...»

ΣΤΑΣΕΙΣ Να βιώσει την ετερότητα σε όλο το φάσμα της.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ -Σε ομάδες οι εκπαιδευόμενες συζητούν για κάτι που έκαναν χτες (αόριστος) και κάτι που συνήθιζαν να κάνουν μικρές (παρακείμενος).

-Αντιπαραβολή προτάσεων που μόλις χρησιμοποίησαν σε παρακείμενο/αόριστο για να θυμηθούν τις διαφορές στο σχηματισμό και τη χρήση. Σχηματίζουν τους κανόνες οι ίδιες.

-Εισαγωγή κειμένου (πιθανώς να χρειαστεί να αλλάξουμε το «ήμασταν» σε «ήμασταν»)

-Συζήτηση γύρω από το τι αισθήματα θέλει να προκαλέσει ο συγγραφέας.

-Σε ομάδες ανακατασκευή του κειμένου για να προκαλέσει άλλα αισθήματα (θυμό, κτλ.).

-Δίνονται φωτογραφίες διάφορων ανθρώπων στις εκπαιδευόμενες. Τους δίνεται χρόνος να σκεφτούν το χαρακτήρα τους και τη ζωή του. Στη συνέχεια τριγυρνούν στην τάξη και ρωτούν η μία την άλλη για τις συνήθειές τους μικρές προσπαθώντας να ματέψουν ηλικία, φύλο, κτλ.

-Ακολουθεί συζήτηση για το πώς οι ασχολίες του ανθρώπου έχουν φύλο, θρησκεία, κτλ.

-Για το σπίτι (εάν προβλέπεται, αλλιώς στην τάξη) δίνεται το ίδιο κείμενο με πολλά κομμάτια να λείπουν (πχ. Η αλήθεια είναι ότι... . Ημασταν μία γενιά ... κτλ.). Οι ιστορίες αναρτώνται σε ειδικό σημείο στην τάξη.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΠΓ - Τρίτη, 15 Φεβρουάριος 2011, 02:50 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: ΟΜΑΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ
ΜΑΘΗΜΑ: ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΣΚΟΠΟΣ: ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ: Η ανάπτυξη της ικανότητας των μεταναστριών να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην ελληνική γλώσσα για να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνική και επαγγελματική ζωή του τόπου. ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ: Η εκμάθηση των παρελθοντικών χρόνων της νέας ελληνικής γλώσσας με ιδιαίτερη αναφορά στη χρήση του αορίστου.
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:
ΓΝΩΣΕΙΣ: 1. Να αναγνωρίζουν και να προσδιορίζουν τη χρήση του αορίστου, απομνημονεύοντας τις καταλήξεις του, αλλά και να καταλαβαίνουν ότι ο αόριστος είναι ο κύριος

<p>χρόνος της αφήγησης(προηγείται βέβαια η ανάλυση του όρου αφήγηση).</p> <p>2.Να ονομάζουν την οριστική αλλά και την υποτακτική έγκλιση, μαθαίνοντας τις καταλήξεις και τη σημασία της καθεμιάς έγκλισης (μέσα από την επισήμανση ρηματικών τύπων του κειμένου: καταφέραμε , περάσαμε, να μείνουμε, να κοινωνήσουμε).</p>
<p>ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ: Αρχικά να ελέγχουν την ορθή γραφή των ρηματικών τύπων, έπειτα να συντάσσουν προτάσεις σε συνοπτικό χρόνο(εμπέδωση της θεωρίας για τη χρήση οριστικής και υποτακτικής αορίστου) και τέλος να διαβάζουν τους τύπους ενός ρήματος μέσα σ' ένα κείμενο με τη δυνατότητα να τους αλλάζουν σε άλλη χρονική βαθμίδα (παρόν-μέλλον).</p>
<p>ΣΤΑΣΕΙΣ: Αφού έχουν αφομοιώσει τη χρήση του αορίστου να μπορούν με την εφαρμογή του να προσαρμόζονται τόσο στον προφορικό όσο και στο γραπτό τους λόγο.</p>
<p>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ</p>
<p>ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:1. Φυλλάδιο με ασκήσεις κλειστού τύπου (αντιστοίχιση, συμπλήρωση κενών).</p> <p>2. Ομαδικές εργασίες (π.χ. να ρωτήσουν τη διπλανή τους και να καταγράψουν τι έκανε χθες).</p> <p>3.Να αναπτύξουν προφορικούς διαλόγους ανά δύο όπου θα συζητούν για το τι μπορούν ή τι θέλουν να κάνουν στη νέα τους πατρίδα.</p> <p>4. Να γράψουν ένα μικρό κείμενο (όπως θα έγραφαν στο ημερολόγιο τους) για την προηγούμενη τους μέρα.</p>

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΝΜ - Πέμπτη, 17 Φεβρουάριος 2011, 09:39 πμ

<p>ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών</p>	
<p>ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας</p>	
<p>ΣΚΟΠΟΣ</p>	
<p>Η χρήση των παρελθοντικών χρόνων της νέας ελληνικής γλώσσας</p>	
<p>ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ</p>	
<p>ΓΝΩΣΕΙΣ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • να μάθουν το σχηματισμό και την κλίση των παρελθοντικών χρόνων • να διακρίνουν τη διαφορά ανάμεσα στον παρατατικό, τον αόριστο και τον υπερσυντέλικο. <p>.....</p>

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να σχηματίζουν σωστά τους τύπους των παρελθοντικών χρόνων • να χρησιμοποιούν σωστά τους παρελθοντικούς χρόνους ανάλογα με τη χρονική βαθμίδα που τους ζητείται
ΣΤΑΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να προσαρμοστούν γλωσσικά στη χώρα υποδοχής • να συνειδητοποιήσουν τον πολιτισμό της χώρας που διαμένουν μέσα από τη γλώσσα της.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> •χωρισμός σε ομάδες ,στην καθεμιά από τις οποίες δίνεται ένα κείμενο της νεοελληνικής λογοτεχνίας και οι εκπαιδευόμενες καλούνται να βρουν τους παρελθοντικούς χρόνους • παιχνίδι ρόλων όπου η μια έχει το ρόλο του δημοσιογράφου και η άλλη του συνεντευξιαζόμενου και καλούνται εναλλάξ να σχολιάσουν τα γεγονότα της χθεσινής ημέρας

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΕΧ - Πέμπτη, 17 Φεβρουάριος 2011, 06:06 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ	
Απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων για την χρήση παρελθοντικών χρόνων.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	1) να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους 2) να κατανοήσουν και να προσδιορίσουν το πότε χρησιμοποιούμε καθένα από αυτούς
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	1) Να αναγνωρίζουν τους χρόνους σε ένα κείμενο και να τους χρησιμοποιούν σωστά και να μην κάνουν πλέον λάθη στη χρήση τους. 2) Να πραγματοποιούν αλλαγές επαναφέροντας προηγούμενες γνώσεις.
ΣΤΑΣΕΙΣ	1) Να εκτιμήσουν την σημασία της γνώσης της ελληνικής γλώσσας 2) Να συνειδητοποιήσουν τον πολιτισμό της χώρας που διαμένουν μέσα από τη γλώσσα της.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	Παιχνίδι ρόλων Συζητήσεις Γραπτές εργασίες Μελέτη περίπτωσης

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

από ΑΧ - Σάββατο, 19 Φεβρουάριος 2011, 07:41 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα Ενήλικων Μεταναστριών

ΜΑΘΗΜΑ: Νέα Ελληνική γλώσσα	
ΣΚΟΠΟΣ	
Κατανόηση και χρήση των παρελθοντικών χρόνων των ρημάτων στην ελληνική γλώσσα.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να κατανοήσουν τη χρήση των παρελθοντικών χρόνων των ρημάτων κυρίως στον Παρατατικό και Αόριστο 2. Να αναγνωρίζουν τους χρόνους αυτούς στα διάφορα είδη κειμένων και στον προφορικό λόγο
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να διαβάζουν και να συντάσσουν κείμενα εφαρμόζοντας τις γνώσεις τους. 2. Να χρησιμοποιούν τους χρόνους αυτούς στον προφορικό και γραπτό λόγο στις διάφορες επικοινωνιακές περιστάσεις.
ΣΤΑΣΕΙΣ	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να ενταχθούν και να προσαρμοστούν ευκολότερα στην κοινωνία υποδοχής. 2. Να συνειδητοποιήσουν την πολιτισμική παράδοση της χώρας υποδοχής .
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • Παιχνίδι ρόλων • Συζήτηση πάνω σε επίκαιρο θέμα της ειδησεογραφίας • Γραπτή εργασία: δίνεται κείμενο με παροντικούς χρόνους και ζητείται η μεταφορά τους σε παρελθοντικούς

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΚΑ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 05:45 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών

ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας	
ΣΚΟΠΟΣ	
Εισαγωγή και χρήση των παρελθόντων χρόνων	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	Ο παρατατικός, ο αόριστος, ο υπερσυντέλικος στην Ελληνική γλώσσα, σωστή επιλογή των χρόνων κατά περίπτωση
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Μπορούν να μιλάνε για το παρόν Μπορούν να μιλάνε για το παρελθόν (μετρήσιμες δεξιότητες)
ΣΤΑΣΕΙΣ	Αλλαγή στη αντιμετώπιση της δυσκολίας της Ελληνικής γλώσσας; (κείμενο πολύ μικρό για οποιοδήποτε ασφαλές συμπέρασμα)
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	Παιχνίδια ρόλων, προσομοίωση

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΘΡ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 09:57 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ :

Εκμάθηση των παρελθοντικών χρόνων των ρημάτων για την σωστή έκφραση γραπτού και προφορικού λόγου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ :

Κατανόηση παρελθοντικών χρόνων, που και πότε χρησιμοποιούνται.

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ /

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ :

Κατανόηση των χρόνων έτσι ώστε να υπάρχει σωστή κατανόηση των μηνυμάτων που εκφράζουν αλλά και που δέχονται σε όλες τις μορφές που χρησιμοποιούν στη κοινωνική συμπεριφορά τους. Αυτό συνεπώς βοηθά στη σωστή και ήπια κοινωνικοποίηση τους στην νέα κοινωνία που επέλεξαν να ζήσουν.

ΣΤΑΣΕΙΣ :

Σωστή και ομαλή ένταξη/κοινωνικοποίηση στην κοινωνία υποδοχής.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

1) παιχνίδι ρόλων, 2) διάλογος, 3) ομάδες εργασίας.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 10:41 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας
ΣΚΟΠΟΣ
Κατανόηση και χρήση των παρελθοντικών χρόνων.
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους • να καταλάβουν και να προσδιορίσουν την εφαρμογή τους μέσα στα διάφορα είδη κειμένων
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ / ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • να συντάσσουν κείμενα εφαρμόζοντας τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας. • να πραγματοποιούν αλλαγές στους χρόνους των ρημάτων ενεργοποιώντας προηγούμενες γνώσεις τους
ΣΤΑΣΕΙΣ	να προσαρμόσουν τις γνώσεις τους σε καταστάσεις που βιώνουν μέσα από αντίστοιχα κείμενα, με αποτέλεσμα να αισθάνονται τη δημιουργική μάθηση.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
ΕΚΠ/ΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ομάδες εργασίας : οι εκπαιδευόμενες χωρίζονται σε ομάδες εργασίας των τριών ατόμων και κάνουν ασκήσεις • συζήτηση στην τάξη : πραγματοποιείται συζήτηση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων μεταξύ των εκπαιδευόμενων και του εκπαιδευτικού, έτσι ώστε μέσα από την αλληλεπίδραση να οικοδομηθεί η αυτοπεποίθηση στις σχέσεις.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΚΣ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 10:49 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών

ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ

Η εξοικείωση των μεταναστριών με τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ:

Να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής, να μετατρέπουν ένα ρήμα σε διάφορους χρόνους, να συνδυάζουν σωστά τον χρόνο της πρότασης με τον τύπο του ρήματος

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ:

Να χρησιμοποιούν τον κατάλληλο χρόνο του ρήματος στις προτάσεις τους
Να κατανοούν τον χρόνο στον οποίο αναφέρεται το ρήμα σε μια πρόταση.

ΣΤΑΣΕΙΣ:

Να αισθάνονται μεγαλύτερη σιγουριά όταν συνδιαλέγονται στην ελληνική και να τολμούν να τη χρησιμοποιούν όλο και πιο συχνά. Να μην θεωρούν ότι είναι εξαιρετικά δύσκολη γλώσσα και ότι είναι αδύνατον να μάθουν να την χρησιμοποιούν σωστά.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

Μελέτη περίπτωσης πάνω σε μια γραπτή αφήγηση, ορισμός μικρών ομάδων, όπου σχεδιάζεται το χρονοδιάγραμμα της αφήγησης με βάση την μέχρι τώρα εμπειρία των μεταναστριών στην ελληνική, ανακοίνωση του αποτελέσματος στην τάξη, σύγκριση των χρονοδιαγραμμάτων, συζήτηση, εξαγωγή συμπερασμάτων. Επιστροφή στις αρχικές ομάδες, όπου δημιουργούν μια νέα αφήγηση με χρήση των χρόνων που γνώρισαν, κοινοποίηση στην τάξη με τη μορφή διαλόγων –παιχνίδι ρόλων.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- από ΚΣ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 10:50 μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών

ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΣΚΟΠΟΣ

Η εξοικείωση των μεταναστριών με τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ:

Να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής, να μετατρέπουν ένα ρήμα σε διάφορους χρόνους, να συνδυάζουν σωστά τον χρόνο της πρότασης με τον τύπο του ρήματος

ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ:

Να χρησιμοποιούν τον κατάλληλο χρόνο του ρήματος στις προτάσεις τους

Να κατανοούν τον χρόνο στον οποίο αναφέρεται το ρήμα σε μια πρόταση.

ΣΤΑΣΕΙΣ:

Να αισθάνονται μεγαλύτερη σιγουριά όταν συνδιαλέγονται στην ελληνική και να τολμούν να τη χρησιμοποιούν όλο και πιο συχνά. Να μην θεωρούν ότι είναι εξαιρετικά δύσκολη γλώσσα και ότι είναι αδύνατον να μάθουν να την χρησιμοποιούν σωστά.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

Μελέτη περίπτωσης πάνω σε μια γραπτή αφήγηση, ορισμός μικρών ομάδων, όπου σχεδιάζεται το χρονοδιάγραμμα της αφήγησης με βάση την μέχρι τώρα εμπειρία των μεταναστριών στην ελληνική, ανακοίνωση του αποτελέσματος στην τάξη, σύγκριση των χρονοδιαγραμμάτων, συζήτηση, εξαγωγή συμπερασμάτων. Επιστροφή στις αρχικές ομάδες, όπου δημιουργούν μια νέα αφήγηση με χρήση των χρόνων που γνώρισαν, κοινοποίηση στην τάξη με τη μορφή διαλόγων –παιχνίδι ρόλων.

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

από ΕΧ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 02:43 πμ

- ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ: Ομάδα μεταναστριών
- ΜΑΘΗΜΑ: Διδασκαλία Ελληνικής γλώσσας

ΟΜΑΔΑ ΣΤΟΧΟΣ : Ομάδα μεταναστριών	
ΜΑΘΗΜΑ : Διδασκαλία των Κανονισμών της Πετοσφαίρισης	
ΣΚΟΠΟΣ : Απόκτηση γνώσης των Κανονισμών της Πετοσφαίρισης και των δεξιοτήτων για την χρήση τους στη διαιτησία ενός αγώνα Πετοσφαίρισης.	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	
ΓΝΩΣΕΙΣ	1.Να γνωρίζουν τους Βασικούς Κανονισμούς της Πετοσφαίρισης. 2.Να εξηγούν τη σημασία τους για την ομαλή διεξαγωγή ενός αγώνα Πετοσφαίρισης
ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ	Να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενες την ικανότητα χρήση των Κανονισμών της Πετοσφαίρισης στη διαιτησία ενός αγώνα.
ΣΤΑΣΕΙΣ	Να αποκτήσουν οι εκπαιδευόμενες ευνοϊκή στάση απέναντι στην άθληση ως ένας τρόπος ζωής που προάγει την υγεία και την ευεξία.
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	

<p>1. Εισήγηση από τον εκπαιδευτή των Βασικών Κανονισμών της Πετοσφαίρισης</p> <p>Η δομή της εισήγησης είναι συγκροτημένη, σαφής και περιεκτική. Η εισήγηση περιορίζεται στα «βασικά στοιχεία» χωρίς τις λεπτομέρειες και εμπλουτίζεται με παραδείγματα όπου είναι απαραίτητο. Υποστηρίζεται από οπτικοαουστικά μέσα (πίνακας, διαφάνειες, εικόνες, σχεδιαγράμματα).</p> <p>2. Συζήτηση σχετικά με τη σημασία των Βασικών Κανονισμών για την ομαλή διεξαγωγή ενός αγώνα Πετοσφαίρισης είτε είναι επίσημος είτε όχι. Η συζήτηση συνδέεται με τα ενδιαφέροντα και τις εμπειρίες των εκπαιδευομένων, κινείται στο πλαίσιο του γνωστικού τους επιπέδου και σύμφωνα με τις εκπαιδευτικές τους ανάγκες.</p> <p>3. Μέθοδος «Χιονοστιβάδα» - «καταιγισμός ιδεών» με χρήση σωματικής επίδειξης και ζωγραφιάς σε πίνακα, σχετικά με τις χειρονομίες που εκτελεί ένα Διαιτητής Πετοσφαίρισης.</p> <p>4. Εκτέλεση Σεναρίων με σχεδίαση στον πίνακα φάσεων του παιχνιδιού στις οποίες καλούνται οι εκπαιδευόμενες να ορίσουν τις ενέργειες των διαιτητών.</p> <p>5. Πρακτική Εκτέλεση Σεναρίων στην αυλή, στο γήπεδο της Πετοσφαίρισης με φυσική αναπαράσταση φάσεων του παιχνιδιού από εκπαιδευόμενες οι οποίες καλούνται να ορίσουν λεκτικά τις ενέργειες των διαιτητών.</p> <p>6. Παιχνίδι ρόλων Ο εκπαιδευτής στην αυλή, στο γήπεδο της Πετοσφαίρισης ορίζει τις παίκτριες και τους διαιτητές και σχεδιάζει αγωνιστικές φάσεις. Οι εκπαιδευόμενες καλούνται να πράξουν ανάλογα τις ενέργειες των διαιτητών. Γίνεται εναλλαγή των ρόλων ανάμεσα στις εκπαιδευόμενες σε τακτά χρονικά διαστήματα.</p> <p>7. Ερωταποκρίσεις Ανακεφαλαίωση με ερωτήσεις εμπαιδωσης και άλλες διευκρινιστικές ερωτήσεις.</p>
--

- ΣΚΟΠΟΣ: Η εξοικείωση των μεταναστριών με τους χρόνους των ρημάτων της ελληνικής γλώσσας
- ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

1. ΓΝΩΣΕΙΣ: Να γνωρίσουν τους παρελθοντικούς χρόνους των ρημάτων της ελληνικής, να μετατρέπουν ένα ρήμα σε διάφορους χρόνους, να συνδυάζουν σωστά τον χρόνο της πρότασης με τον τύπο του ρήματος
2. ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ: Να χρησιμοποιούν τον κατάλληλο χρόνο του ρήματος στις προτάσεις τους και Να κατανοούν τον χρόνο στον οποίο αναφέρεται το ρήμα σε μια πρόταση.

3. ΣΤΑΣΕΙΣ: Να αισθάνονται μεγαλύτερη σιγουριά όταν συνδιαλέγονται στην ελληνική και να τολμούν να τη χρησιμοποιούν όλο και πιο συχνά. Να μην θεωρούν ότι είναι εξαιρετικά δύσκολη γλώσσα και ότι είναι αδύνατον να μάθουν να την χρησιμοποιούν σωστά.
- ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:
 1. Μελέτη περίπτωσης
 2. ορισμός μικρών ομάδων,
 3. συζήτηση, εξαγωγή συμπερασμάτων.
 4. παιχνίδι ρόλων
 5. δραματοποίηση

Απάντηση: ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 06:31 πμ

Θα κλείσουμε την 9η εβδομάδα συζητώντας για το ρόλο του εκπαιδευτή ενηλίκων. Πρόκειται για ένα θέμα που το ξεκινήσαμε στη διάρκεια της 7ης εβδομάδας μελέτης. Τι είναι για σας, λοιπόν, περισσότερο ο εκπαιδευτής ενηλίκων. Επιλέξτε αυτό που είναι πιο κοντά στην άποψή σας και δείτε παράλληλα τι απαντούν οι συνάδελφοί σας στην επιμόρφωση.

- Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή ...

Μη διστάζετε να δοκιμάζετε νέα πράγματα στην καθημερινή διδακτική σας πρακτική, Τολμήστε!

Ανοίξτε το αρχείο που ακολουθεί και ...

10η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

JACK MEZIROW - KNUD ILLERIS

Καλωσορίσατε στη 10η εβδομάδα μελέτης. Αυτή την εβδομάδα θα ολοκληρώσουμε τη μετασχηματίζουσα μάθηση του JACK MEZIROW συζητώντας την έννοια του "κριτικού στοχασμού των παραδοχών" και θα γνωρίσουμε τον Knud Illeris καθηγητή Δια Βίου Μάθησης στο Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο της Δανίας (Danish University of Education) στην Κοπεγχάγη.

Ο Knud Illeris είναι καθηγητής Δια Βίου Μάθησης στο Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο της Δανίας (Danish University of Education) στην Κοπεγχάγη. Η ίδια του η προσωπική διαδρομή είναι ένα εξαιρετο παράδειγμα του πνεύματος της εκπαίδευσης ενηλίκων, αφού στα 27 του χρόνια εγκατέλειψε μια πολλά υποσχόμενη καριέρα ως ταξιδιωτικός πράκτορας για να ξεκινήσει τις σπουδές του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ο Illeris επηρέασε σημαντικά με τις απόψεις του την κυβέρνηση της χώρας του αναφορικά με τη μάθηση στους χώρους εργασίας και με τη δια βίου μάθηση. Το 1999 δημοσιεύτηκε το βιβλίο του «Οι Τρεις Διαστάσεις της Μάθησης» (The Three Dimensions of Learning) στο οποίο επανεξέτασε και επαναπροσδιόρισε την κατανόηση της έννοιας της μάθησης. Το τελευταίο του βιβλίο για τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης προσφέρει μια εξαιρετική επισκόπηση των σημαντικότερων σύγχρονων θεωριών για τη μαθησιακή διεργασία. Το επιστημονικό του υπόβαθρο του Illeris σχετίζεται με την εκπαιδευτική ψυχολογία. Στον πανεπιστημιακό χώρο έχει διατελέσει Καθηγητής Εκπαιδευτικής Έρευνας στο Πανεπιστήμιο του Roskilde (1995-2005), Καθηγητής (2005 -) και Πρόεδρος του Τμήματος Δια Βίου Μάθησης στο Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο της Δανίας (2005- 2009). Το 2005 ανακηρύχθηκε Ομότιμος Επισκέπτης Καθηγητής Εκπαιδευτικής Ηγεσίας και Μάθησης στο περίφημο Teachers College του Πανεπιστημίου Columbia της Νέας Υόρκης. Το 2006 έγινε μέλος του International Adult and Continuing Education Hall of Fame. Είναι επίσης μέλος του Γερμανικού Ιδρύματος Εκπαίδευσης Ενηλίκων. Είναι παντρεμένος με την Dr. Birgitte Simonsen, κοινωνιολόγο της εκπαίδευσης και Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Πανεπιστήμιο της Δανίας.

Δείτε τους στο παρακάτω LINK

- ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ - του Knud Illeris

Από το βιβλίο του "Σύγχρονες θεωρίες μάθησης" Εκδόσεις Μεταίχμιο

Συσσωρευτική ή μηχανική μάθηση.

- ο κάτι νέο που δεν αποτελεί μέρος από κάτι άλλο
- ο είναι περισσότερο συχνή τα πρώτα χρόνια της ζωής
- ο αργότερα προκύπτει μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις όπου κάποιος πρέπει να μάθει κάτι χωρίς αυτό να εντάσσεται σε κάποιο συγκεκριμένο πλαίσιο νοηματοδότησης ή προσωπικής σημασίας, όπως για παράδειγμα έναν κωδικό PIN .

Αφομοιωτική μάθηση ή μάθηση μέσω άθροισης

- ο κάθε νέο στοιχείο συνδέεται ως προσθήκη σε ένα σχήμα ή πρότυπο που προϋπάρχει. Ως τυπικό παράδειγμα μπορεί να θεωρηθεί η μάθηση των σχολικών χρόνων, όπου σε κάθε θεματικό πεδίο τα νέα στοιχεία οικοδομούνται με την έννοια των συνεχών προσθέσεων σε ό,τι ήδη έχει αποκτηθεί ως γνώση.

Προσαρμοσμένη ή υπερβατική μάθηση

- ο Πρέπει κανείς να υπερβεί τα υπάρχοντα όρια και να κατανοήσει ή να αποδεχθεί κάτι που είναι σημαντικά νέο ή διαφορετικό και αυτό είναι κάτι πολύ πιο απαιτητικό από την απλή προσθήκη ενός νέου στοιχείου σε ένα προϋπάρχον σχήμα η πρότυπο.

Η μετασχηματίζουσα μάθηση

- ο Προκαλεί αλλαγή της προσωπικότητας ή αλλαγές στην οργάνωση του εαυτού. Είναι το αποτέλεσμα ενός ρήγματος του προσανατολισμού ενός ατόμου, που συνήθως συμβαίνει ως συνέπεια μιας κατάστασης κρίσης, η οποία προκαλείται από συνθήκες που βιώθηκαν ως επείγουσες και αναπόφευκτες, καθιστώντας την αλλαγή απαραίτητη προϋπόθεση για την περαιτέρω πορεία στη ζωή του ατόμου. Η μετασχηματίζουσα μάθηση είναι κατά συνέπεια ταυτόχρονα πολύ βαθιά και εκτεταμένη, απαιτεί πολλή νοητική ενέργεια και, όταν πραγματοποιείται, συνήθως βιώνεται σωματικά ως ένα αίσθημα ανακούφισης ή χαλάρωσης.

• Jack Mezirow

[Απόσπασμα από το άρθρο του “On Critical Reflection”, δημοσιευμένο στο Adult Education Quarterly, v.48, N.3, 1998, σ . 185-198]

Κριτικός Στοχασμός Παραδοχών: Εννοιολογική Διαφοροποίηση

Ο στοχασμός, «μια στροφή προς τα πίσω» στην εμπειρία, μπορεί να σημαίνει πολλά πράγματα: απλή συνειδητοποίηση ενός αντικειμένου, ενός γεγονότος ή μιας κατάστασης, συμπεριλαμβανομένης της συνειδητοποίησης μιας άποψης, μιας σκέψης, ενός συναισθήματος, ψυχικής διάθεσης, πρόθεσης, ενέργειας ή των συνηθειών κάποιου. Μπορεί ακόμη να σημαίνει ότι αφήνουμε τις σκέψεις μας να τριγυρίζουν σε κάτι, ότι λαμβάνουμε κάτι υπόψη ή προσεγγίζουμε με τη φαντασία εναλλακτικές επιλογές. Κάποιος μπορεί επίσης να στοχαστεί επάνω στις σκέψεις του. Ότι στοχαζόμαστε δε συνεπάγεται απαραίτητα ότι αξιολογούμε αυτό το οποίο σκεπτόμαστε. Αυτό το χαρακτηριστικό διαφοροποιεί το στοχασμό από τον κριτικό στοχασμό. Ο κριτικός στοχασμός μπορεί να είναι ασύνειδος, όπως όταν αυθόρμητα επιλέγουμε μεταξύ του καλού και του κακού, στηριζόμενοι στις εσωτερικευμένες μας αξίες ή συνειδητός, όπως όταν ανατρέχουμε συνειδητά σε μια διαδικασία επιλογής για να εξετάσουμε και να εκτιμήσουμε τους λόγους για τους οποίους θα κάνουμε μια

επιλογή. Όταν το αντικείμενο του κριτικού στοχασμού είναι μια παραδοχή (πεποίθηση) (ΚΣΠ), μια διαφορετική ακολουθία αφηρημένης σκέψης εισάγεται, με σοβαρό ενδεχόμενο να επιφέρει αλλαγή στο σταθερό πλαίσιο αναφοράς κάποιου.

Οι παραδοχές επάνω στις οποίες στηρίζονται αυτές οι πνευματικές συνήθειες και οι συνακόλουθες απόψεις, μπορεί να είναι επιστημολογικές, λογικές, ηθικές, ψυχολογικές, ιδεολογικές, κοινωνικές, πολιτιστικές, οικονομικές, πολιτικές, οικολογικές, επιστημονικές, πνευματικές, ή να αναφέρονται σε άλλες μορφές εμπειρίας. Ως ενήλικοι, μπορούμε να γίνουμε κριτικοί στοχαστές των δικών μας παραδοχών, καθώς επίσης και των παραδοχών των άλλων. Κριτικός αυτο-στοχασμός για μια παραδοχή (ΚΑΣΠ) συνεπάγεται κριτική του πεδίου επί του οποίου ο μανθάνων εμπλέκεται σε ένα πρόβλημα (π.χ. «η θέση της γυναίκας είναι στο σπίτι», συνεπώς πρέπει να αρνηθώ στον εαυτό μου μια σταδιοδρομία που πολύ θα επιθυμούσα). Σημαντικοί προσωπικοί και κοινωνικοί μετασχηματισμοί μπορεί να προκύψουν από αυτού του είδους τους στοχασμούς.

- Η εξέλιξη του κριτικού στοχασμού παραδοχών

Υπάρχει αναπτυξιακή πορεία στην εξέλιξη του ΚΣΠ κατά τη διάρκεια της ζωής; Οι King και Kitchener (1994) παρουσιάζουν αξιολογικές εμπειρικές αποδείξεις σχετικά με την ανάπτυξη της στοχαστικής κριτικής ικανότητας από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση. Ορίζουν ως «επιστημολογική γνώση» τη διεργασία κατά την οποία ένα άτομο ενεργοποιείται για να ελέγξει (παρακολουθήσει) την επιστημολογική φύση των προβλημάτων και την αληθινή αξία των εναλλακτικών λύσεων.

Έτσι, γράφουν για τον ΚΣΠ:

Περιλαμβάνει την επίγνωση που έχει ένας άνθρωπος για τα όρια της γνώσης, τη βεβαιότητα της γνώσης και τα κριτήρια της γνώσης. Διαφέρει από τη γνωστική λειτουργία, την προκαθορισμένη νοητική διεργασία επί της οποίας είναι χτισμένη η γνώση για τον κόσμο (π.χ. διάβασμα, απομνημόνευση, χρήση PC) και από τη μετά-γνώση, δηλαδή τις νοητικές διεργασίες που ενεργοποιούμε για να ελέγξουμε τις νοητικές διεργασίες (σ. 12). Για να μάθουμε τα όρια, τη βεβαιότητα και τα κριτήρια της γνώσης, προϋπόθεση είναι ο ΚΣΠ. Αν πεις ότι αύριο θα βρέξει, θα χρειασθεί να παρακολουθήσω με κριτικό τρόπο τις παραδοχές -ως προς την πηγή και το κύρος τους- που οδήγησαν στην άποψή σου. Βγάζεις απλώς γενικά συμπεράσματα από την προηγούμενη πείρα σου σχετικά με τον καιρό ή μεταφέρεις πρόβλεψη ενός μετεωρολογικού σταθμού, την οποία διάβασες ή άκουσες;

Η έρευνα που εκπόνησαν οι King και Kitchener υποστηρίζει ότι πιθανώς κινούμαστε διαμέσου πέντε συνόλων μαθησιακών παραδοχών, από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση. Παρουσιάζουν την πορεία αυτή σαν μια κίνηση διαμέσου αναπτυξιακών «σταδίων», για να φθάσουμε ως ενήλικοι σε ένα έκτο ή έβδομο στάδιο, που αντιπροσωπεύει τη «στοχαστική κρίση». Θα μπορούσε κάποιος να ισχυρισθεί ότι καθώς κινούμαστε προς πλέον ώριμα ε-

πίεδα κατανόησης, κάθε παραδοχή συνιστά ένα τρόπο συνήθους νοητικής διεργασίας.

Στάδιο 1: Μία και μόνη συγκεκριμένη κατηγορία γνώσης. Ορισμένη γνώση αποκτάται από άμεση προσωπική παρατήρηση και δεν χρειάζεται απόδειξη.

- Στάδιο 2 :Δύο συγκεκριμένες κατηγορίες γνώσης. Ένα άτομο μπορεί να γνωρίζει κάτι με βεβαιότητα από άμεση παρατήρηση ή εμμέσως από μια αυθεντία (έναν ειδικό).

Στάδιο 3 Αρκετές συγκεκριμένες κατηγορίες γνώσης που αλληλοσχετίζονται. Η γνώση θεωρείται ότι είναι είτε απόλυτα βέβαιη ή προσωρινά αβέβαιη. Η απόδειξη βασίζεται στις απόψεις της αυθεντίας ή στο «τι μοιάζει σωστό».

Στάδιο 4 :Η γνώση γίνεται κατανοητή με αφηρημένο τρόπο. Η γνώση είναι βέβαιη και οι γνωστικές απαιτήσεις είναι ιδιόζουσες για κάθε άτομο.

Στάδιο 5: Δύο ή περισσότερες αφηρημένες απόψεις περί γνώσης μπορούν να συσχετισθούν. Η γνώση αντιμετωπίζεται ως συγκυριακή και υποκειμενική. Οι πεποιθήσεις τεκμηριώνονται με τη χρήση των κανόνων της έρευνας για τα κατάλληλα περιβάλλοντα.

Στάδιο 6: Αφηρημένες έννοιες μπορούν να συσχετισθούν. Η γνώση διαμορφώνεται ενεργητικά, με τη σύγκριση αποδεικτικών δεδομένων και απόψεων επί διαφορετικών πλευρών ενός θέματος. Οι λύσεις αξιολογούνται με κριτήρια που υποστηρίζονται ατομικά.

Στάδιο 7: Αφηρημένες έννοιες γίνονται κατανοητές ως σύστημα. Η γενική αρχή είναι ότι η γνώση είναι το αποτέλεσμα μιας διεργασίας λογικής διερεύνησης με σκοπό τη συγκρότηση μιας καλά τεκμηριωμένης κατανόησης.

- King P., Kitchener K. (1994) Developing reflective judgment , Jossey-Bass, San Francisco.

Ο ΟΡΟΣ "ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΟΣ"

Οι King και Kitchener χρησιμοποιούν τον όρο «στοχαστικός» για να περιγράψουν τον ενήλικο τρόπο σκέψης, χαρακτηριστικό των σταδίων 6 και 7. Στα στάδια αυτά είναι που η γνώση γίνεται κατανοητή όχι ως «δεδομένη», αλλά ως κάτι που χτίζεται στην πράξη – τα δεδομένα της γνώσης δηλαδή, γίνονται αντιληπτά σε συσχετισμό με το πλαίσιο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκαν.

- ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ (Αγγλικά)
- ΜΕΖΙROW POWER POINT Έγγραφο Παρουσίασης Powerpoint
- θα ολοκληρώσουμε με τις συζητήσεις της 10ης εβδομάδας.

Forum:

JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Πέμπτη, 10 Φεβρουάριος 2011, 08:55 μμ

Εξηγήστε με πολύ απλά λόγια στο Μάρκο τι είναι η μετασχηματίζουσα μάθηση.

Re: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΑΤ - Τρίτη, 15 Φεβρουάριος 2011, 12:00 μμ

Μάρκο καλημέρα! Στο επιμορφωτικό σεμινάριο που συμμετέχω, έγινε λόγος για τη μετασχηματίζουσα μάθηση και ψάχνοντας παράλληλα και στο διαδίκτυο βρήκα μερικές πολύ ενδιαφέρουσες πληροφορίες για τη θεωρία αυτή.

Βασικός της εισηγητής είναι ο καθηγητής JACK MEZIRROW και η κεντρική ιδέα της θεωρίας είναι ο μετασχηματισμός των αντιλήψεων, ιδεών, προκαταλήψεων που δε μας βοηθούν πλέον στη ζωή μας, γιατί μας κρατούν πίσω και δε μας αφήνουν να εξελιχθούμε. Κι εγώ κι εσύ και όλοι μας, είμαστε προϊόντα του περιβάλλοντος στο οποίο μεγαλώσαμε κι ανατραφήκαμε. Η οικογένεια, οι συγγενείς, οι φίλοι, η πόλη ή το χωριό, η χώρα, η οικονομική μας κατάσταση, το σχολείο, το πανεπιστήμιο, όλα αυτά καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε, την πολιτική μας ιδεολογία, τις θρησκευτικές μας αντιλήψεις αλλά και την αντίληψη που έχουμε σχηματίσει για τον εαυτό μας και τον κόσμο γύρω μας. Οι αντιλήψεις αυτές μας κρατούν δέσμιους, δεν αφήνουν το μυαλό μας ανοιχτό αλλά το εγκλωβίζουν. Αν π.χ. στο σχολείο μας είπαν πως δεν τα καταφέρνουμε στα μαθηματικά το πιο πιθανό είναι να μην προσπαθήσουμε ποτέ να τα καταλάβουμε, γιατί είμαστε σίγουροι ότι θα αποτύχουμε. Ο ρόλος λοιπόν ο δικός μας, ως εκπαιδευτών, είναι να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες συνθήκες μέσα σε μια τάξη ώστε να μπορέσουν οι εκπαιδευόμενοι να συνειδητοποιήσουν ότι δε μπορεί να είναι μόνο έτσι αλλά και αλλιώς, να σκεφτούν κριτικά πάνω σε αντιλήψεις που ως τώρα είχαν και -γιατί όχι- τελικά να τις αλλάξουν. Αυτό φυσικά δε σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι εμείς έχουμε τις σωστές απόψεις που θα πρέπει να τις μεταδώσουμε και στους άλλους!! Το αντίθετο ακριβώς! Είμαστε κι εμείς μέρος αυτής της μετασχηματιστικής διαδικασίας μαζί με τους εκπαιδευόμενους.

Πρέπει να δημιουργήσουμε, επομένως, συνεργατικό και δημοκρατικό κλίμα μέσα στην τάξη, όπου όλοι θα αισθάνονται ασφαλείς να μιλήσουν, να κρίνουν, να συγκρίνουν, να ακούσουν τους άλλους να μιλάνε και τελικά να γκρεμίσουμε τους εσωτερικούς τοίχους και τις αλυσίδες του μυαλού μας, να μάθουμε να αποδεχόμαστε το διαφορετικό, να κρίνουμε το μέχρι τώρα αδιαπραγμάτευτο και να βελτιώνουμε τον εαυτό μας.

Απάντηση: Re: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΔΜ - Τρίτη, 15 Φεβρουάριος 2011, 03:58 μμ

Φίλε Μάρκο,

μία σύγχρονη θεωρία μάθησης είναι και αυτή της Μετασχηματίζουσας μάθησης. Ο απώτερος σκοπός της είναι να προκαλέσει αλλαγή της προσωπικότητας και της ορ-

γάνωσης του εαυτού μας, ώστε να είμαστε περισσότερο προσαρμοστικοί και αποτελεσματικοί στην καθημερινή μας ζωή. Οι αλλαγές αυτές είναι απαραίτητες για την περαιτέρω πορεία στη ζωή του ατόμου. Έτσι μόνον παύουμε να είμαστε δυσλειτουργικοί στη εργασία μας και δογματικοί απέναντι στους άλλους. Το αποτέλεσμα θα πρέπει - όπως διατείνονται οι θεωρητικοί της μάθησης - συνήθως να βιώνεται σωματικά και ψυχικά ως ένα αίσθημα ανακούφισης ή χαλάρωσης. Το εργαλείο που πρέπει αναμφίβολα να χρησιμοποιηθεί είναι ο Κριτικός Αυτοστοχασμός των Παραδοχών. Αυτό σημαίνει πως ο καθένας μας είναι απαραίτητο να κάνει μέσω του στοχασμού "*μια στροφή προς τα πίσω*" για να συνειδητοποιήσει ένα γεγονός, μια κατάσταση, μια ψυχική διάθεση ή πρόθεση που βίωσε στο παρελθόν. Έπειτα, μέσω του κριτικού στοχασμού να αξιολογήσει αυτό που σκέφτηκε. Εάν το άτομο προβεί στην αξιολόγηση μιας προσωπικής παραδοχής (πεποίθησης), όταν βρεθεί ενώπιον ενός προβλήματος, τότε μιλάμε για πραγμάτωση του Κριτικού Αυτοστοχασμού παραδοχών που μπορεί να επιφέρει σημαντικές μεταβολές σε προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο.

Υ.Γ. πιστεύω να σε βοήθησα

Απάντηση: Re: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΜΕ - Τετάρτη, 16 Φεβρουάριος 2011, 12:18 μμ

Φίλε Μάρκο, μετασχηματίζουσα μάθηση είναι ένα είδος μάθησης που οδηγεί στον μετασχηματισμό των πλαισίων αναφοράς των εκπαιδευομένων. Πιο συγκεκριμένα στον τρόπο με τον οποίο κάποιος κατηγοριοποιεί εμπειρίες, πεποιθήσεις, ανθρώπους, αντιλήψεις και προσδοκίες στις οποίες στηρίζονται σκέψεις, συναισθήματα και συνήθειες έτσι ώστε αυτά να γίνουν περισσότερο περιεκτικά, ανοικτά, στοχαστικά, και συναισθηματικά έτοιμα για αλλαγή. Επομένως, ο εκπαιδευτής πρέπει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη του στη μαθησιακή διαδικασία το καθορισμένο εκ των προτέρων πολιτισμικό πλαίσιο, το οποίο είναι σε θέση να τροποποιήσει όταν είναι δυσλειτουργικό για την μάθηση του ενήλικου προσώπου. Επίσης, θα πρέπει να αφήνει τους εκπαιδευόμενους μέσα από την επανεξέταση των εμπειριών τους να φτάνουν ακόμα και στον κριτικό αυτό-στοχασμό δηλαδή σε ολιστική επαναθεώρηση του τρόπου που αντιλαμβάνονται, πιστεύουν, αισθάνονται και δρουν. Τέλος, θεωρώ ότι οι εκπαιδευτές δεν πρέπει με κανένα τρόπο να ενθαρρύνουν τους εκπαιδευόμενους προς κάποια συγκεκριμένη μορφή δράσης, αλλά να τους αφήνουν ελεύθερους να αποφασίζουν μόνοι τους.

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΝΚ - Τετάρτη, 16 Φεβρουάριος 2011, 02:55 μμ

Φίλε Μάρκο, θα σου αναφέρω κάποια εισαγωγικά για τη μετασχηματίζουσα μάθηση αλλά όχι με πολύ απλά λόγια. Υπάρχει όμως αξιόλογη βιβλιογραφία - μπορώ να στη δανείσω για το καλοκαίρι- όπου αναλύονται όλες οι έννοιες που θα συναντήσεις!

Θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης θα μπορούσε να ονομαστεί το σύνολο των θεωρητικών προσεγγίσεων που εκτιμούν ότι βασικός σκοπός της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι η ενίσχυση της διεργασίας κριτικού στοχασμού, ορθολογικής εξέτασης, συναισθηματικής αξιολόγησης, συνειδητοποίησης και μεταβολής των δυσλειτουργικών επιστημολογικών, κοινωνικο-πολιτισμικών και ψυχολογικών παραδοχών

που οδηγούν σε προβληματικές αντιλήψεις και αναποτελεσματικές συμπεριφορές. Η μετασχηματίζουσα μάθηση περιλαμβάνει συνήθως μια βαθιά, δομική μεταβολή των τρόπων σκέψης, των συναισθημάτων και των συμπεριφορών. Με άλλα λόγια συνιστά μια σημαντική τροποποίηση της εικόνας που έχουμε για τον εαυτό μας, τους άλλους και τον κόσμο που μας περιβάλλει.

Σκοπός της μετασχηματίζουσας μάθησης είναι η βελτίωση της διεργασίας απόδοσης νοήματος στην ανθρώπινη εμπειρία και στη συνέχεια η αξιοποίηση αυτής της βελτιωμένης κατανόησης για τη λήψη τεκμηριωμένων και ώριμων αποφάσεων. Από αυτή την άποψη, η διεργασία του μετασχηματισμού μπορεί να περιλαμβάνει ενεργητική επανεξέταση και αναθεώρηση του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο βιώνονται οι εμπειρίες μας και έτσι να οδηγεί στην ανάληψη συνειδητής κοινωνικής δράσης, σύμφωνα με τις ανάγκες, τους προσανατολισμούς και τα ενδιαφέροντα των ατόμων ή των ομάδων, για την αλλαγή του κοινωνικού και πολιτισμικού πλαισίου.

Η ορθολογική διεργασία του κριτικού στοχασμού και αυτοστοχασμού των παραδοχών καθώς και η ενεργοποίηση του μη ορθολογικού δυναμικού του ατόμου, δηλαδή του συναισθήματος, της διαίσθησης και της φαντασίας, διευκολύνονται από τον διαλεκτικό και στοχαστικό διάλογο και γενικά από την επικοινωνιακή αλληλεπίδραση μέσα στο πλαίσιο της εκπαιδευόμενης ομάδας. Επομένως, η νοηματοδότηση της εμπειρίας μέσω του κριτικού στοχασμού, ο στοχαστικός διάλογος και η συνειδητή χειραφετική πράξη αποτελούν τους τρεις βασικούς πυλώνες της θεωρίας και της πρακτικής της μετασχηματίζουσας μάθησης.

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από MI - Πέμπτη, 17 Φεβρουάριος 2011, 08:41 μμ

Αγαπητέ Μάρκο, η μετασχηματίζουσα μάθηση περιλαμβάνει τον κριτικό στοχασμό και τη μεγαλύτερη αποδοχή των απόψεων των άλλων. Εφαρμόζοντας το διάλογο μεταξύ των εκπαιδευόμενων σου, ενεργοποιείται ο κριτικός στοχασμός και κινητοποιείται η μαθησιακή διεργασία. Τα αποτελέσματα θα φανούν σταδιακά και όχι από τη μια μέρα στην άλλη. 😊

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από AK - Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 01:47 μμ

Φίλε και συνάδελφε Μάρκο, γεια σου! Στα πλαίσια ενός εξ αποστάσεως σεμιναρίου για την εκπαίδευση ενηλίκων που παρακολουθώ, διδάχθηκα τις αρχές της μετασχηματίζουσας μάθησης του καθηγητή Jack Mezirow και του κριτικού στοχασμού και αυτο-στοχασμού του καθηγητή Knud Illeris, τις οποίες και βρίσκω εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και χρήσιμες τόσο για την εκπαίδευση ενηλίκων όσο και για την κανονική εκπαίδευση. Γι'αυτό, θα ήθελα να σου τις συστήσω ανεπιφύλακτα για να τις χρησιμοποιείς κατά τη διδασκαλία σου στο τμήμα των μεταναστριών. Όσον αφορά τώρα το τι είναι αυτές οι αρχές, με πολύ απλά λόγια σε ενημερώνω ότι αφορούν την ανάπτυξη κριτικής συνείδησης στους εκπαιδευόμενους μέσω της ύπαρξης διαλόγου και ομαδικής συνεργασίας, με σκοπό τη σταδιακή αλλαγή των παραδοσιακών-παγιωμένων γνώσεων, πεποιθήσεων και προκαταλήψεών τους με τη βοήθεια της σταδιακής οικοδόμησης νέων γνώσεων και πιο καινοτόμων αντιλήψεων.

Απάντηση: JACK MEZIOROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΠΓ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 08:55 μμ

Μάρκο καλησπέρα! Αυτή τη φορά θα σου δώσω κάποιες χρήσιμες πληροφορίες για τη μετασχηματίζουσα μάθηση (Jack Mezirow). Είναι η διαδικασία όπου το άτομο δεν αποκτά απλά γνώση αλλά αλλάζει (μετασχηματίζεται) από αυτό που μαθαίνει. Για τον Mezirow η μετασχηματίζουσα μάθηση συντελείται μέσω της ανάκλησης και της ανάλυσης της εμπειρίας με διαδικασίες όπως ανάκληση στη μνήμη, εκλογίκευση, αναδιοργάνωση, συσχετισμός, νοηματοδότηση και τέλος, κριτικό στοχασμό. Η μετασχηματιστική λοιπόν μάθηση προσφέρει τα θεμέλια για τον επαναπροσδιορισμό της προοπτικής μας, λαμβάνει χώρα σε επικοινωνιακό επίπεδο και έχει ως σκοπό να νοηματοδοτήσει με διαφορετικό τρόπο ιδέες, αξίες, πεποιθήσεις, συναισθήματα και να εξετάσει με κριτικό τρόπο τις υποθέσεις πάνω στις οποίες αυτές βασίζονται. Σημαντικός κρίνεται και ο ρόλος του μαθησιακού περιβάλλοντος (δημοκρατικό, ασφαλές και ανοικτό) και ο ρόλος του εκπαιδευτή (αξιόπιστος, αυθεντικός, ακέραιος, με αληθινό ενδιαφέρον για τις ανάγκες των εκπαιδευομένων). Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη παλαιότερες εμπειρίες και γνώσεις των εκπαιδευομένων του. Ελεύθερη συμμετοχή όλων σε έναν κριτικό διάλογο!

Απάντηση: JACK MEZIOROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 21 Φεβρουαριος 2011, 08:54 πμ

Μάρκο καλημέρα!! Βασικός της εισηγητής της θεωρίας της Μετασχηματίζουσας Μάθησης είναι ο καθηγητής JACK MEZIOROW και η κεντρική ιδέα της θεωρίας του είναι ο μετασχηματισμός των αντιλήψεων, ιδεών, προκαταλήψεων που μας κρατούν «πίσω» και δε μας αφήνουν να εξελιχτούμε. Είναι λοιπόν αναγκαίο, για να μπορούμε ως ενήλικοι να εναρμονίζουμε τη ζωή μας με την πραγματικότητα, να αναπτύσσουμε την ικανότητα να επανεξετάζουμε κριτικά τις πεποιθήσεις μας για τον εαυτό μας, τους ρόλους που έχουμε αναλάβει και τις σχέσεις μας με τους άλλους. Σύμφωνα με τον JACK MEZIOROW, το κεντρικό ζητούμενο στην ενήλικη μάθηση είναι να βοηθά τους εκπαιδευόμενους να επανεξετάζουν τα θεμέλια των δυσλειτουργικών αντιλήψεών τους και να αμφισβητούν την εγκυρότητά τους, ούτως ώστε να διαμορφώνουν μια περισσότερο βιώσιμη εικόνα του κόσμου και της θέσης τους μέσα σε αυτόν. Θεωρεί αυτή τη διεργασία ως αναγκαιότητα για τους ενήλικους, προκειμένου να απεγκλωβίζονται από αποπροσανατολιστικά διλήμματα που επιβάλλονται από το κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο. Ο Mezirow θεωρεί ότι το μέσο για να επιτευχθούν τα παραπάνω είναι ο κριτικός στοχασμός, που τον ορίζει ως διεργασία επανεξέτασης των αντιλήψεων και αξιών, με βάση τις οποίες κατανοούμε την πραγματικότητα και δρούμε.

Απάντηση: JACK MEZIOROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

από ΚΑ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 09:42 πμ

Φίλε Μάρκο, οι μετανάστριες που ήρθαν να παρακολουθήσουν τα μαθήματα σου, δεν έχουν ως σκοπό απλά να μάθουν Ελληνικά. Ζουν σε μια χώρα με διαφορετική κουλτούρα, γλώσσα, αντιλήψεις και έχουν φέρει μαζί από τη χώρα καταγωγής τους τις δικές τους αντιλήψεις και τα στερεότυπα και για τη χώρα που τις φιλοξενεί. Σιγά-

σιγά και με τις επιλεγμένες τεχνικές που θα χρησιμοποιήσεις, θα δεις να αλλάζουν με όσα μαθαίνουν, να επανεξετάζουν τη στάση και τις αντιλήψεις τους, αλλά και να αμφισβητούν αρκετές από τις μέχρι τώρα παραδοχές. Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να προσφέρεις ένα ασφαλές περιβάλλον για μάθηση (κάτι που δεν έκανες) και να δείχνεις αληθινό ενδιαφέρον για τις ανάγκες των μαθητριών σου.

Απάντηση: JACK MEZIROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΤ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 02:31 πμ

Η θεωρία της Μετασχηματίζουσας Μάθησης αναπτύχθηκε από τον Jack Mezirow. Κύριος εκφραστής της θεωρίας αυτής υποστηρίζει ότι η μάθηση δεν αποτελεί απλή συσσώρευση νέων γνώσεων οι οποίες προστίθενται σε παλιότερες. Η μάθηση είναι μία πολύπλοκη διεργασία κατά την οποία το άτομο οφείλει να στοχάζεται τα όσα ήδη έχει μάθει και πώς αυτά αιτιολογούν τα καινούργια δεδομένα και τις αλλαγές που πρέπει να υιοθετήσει επεκτείνοντας τον αντιληπτικό του ορίζοντα. Σκέψου λοιπόν παράλληλα τι ανάγκες έχει η ομάδα που διδάσκεις.

Απάντηση: JACK MEZIROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΙΠ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 12:01 πμ

Μάρκο, μετασχηματίζουσα μάθηση είναι το όνομα μιας θεωρίας που προσπαθεί α) να περιγράψει αυτό που νιώθει ένας εκπαιδευόμενος όταν ανακαλύπτει ότι κάτι που πίστευε βαθιά δεν είναι αλήθεια και β) να το αναπαράγει ελεγχόμενα στην τάξη.

Απάντηση: JACK MEZIROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΕΧ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 06:03 μμ

Μάρκο, η θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης αποτελεί μια από τις σημαντικότερες θεωρίες της εκπαίδευσης ενηλίκων. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην εμπειρία του εκπαιδευόμενου, ο οποίος μέσα από την κριτική σκέψη και τον αναστοχασμό αναδομεί τα γνωστικά σχήματα που έχει μάθει. Με άλλα λόγια ο κάθε άνθρωπος σε μια προβληματική κατάσταση ανατρέχει στο παρελθόν έχοντας ως πρότυπο την προηγούμενη εμπειρία για να εξηγήσει τα τεκταινόμενα. Η συγκεκριμένη θεωρία αποτελεί μια κριτική επαναξιολόγηση της κοινωνικής πραγματικότητας του κάθε ατόμου. Σου προτείνω να χρησιμοποιείς την συγκεκριμένη θεωρία για να εξηγήσεις τις γνωστικές διαδικασίες μάθησης του κάθε εκπαιδευόμενου με σκοπό την αποτελεσματική διαδικασία μάθησης.

Απάντηση: JACK MEZIROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 11:01 μμ

Μάρκο, η θεωρία της Μετασχηματίζουσας Μάθησης αναπτύχθηκε από τον Mezirow και είναι ο μετασχηματισμός των αντιλήψεων, ιδεών, προκαταλήψεων που μας κρατούν «πίσω» και δε μας αφήνουν να εξελιχτούμε. Βοηθάει στο να περιγράψει αυτό

που νιώθει ένας εκπαιδευόμενος όταν ανακαλύπτει ότι κάτι που πίστευε βαθιά δεν είναι αλήθεια και να το αναπαράγει ελεγχόμενα στην τάξη.

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΝΓ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 10:46 μμ

Η μετασχηματίζουσα μάθηση είναι το αποτέλεσμα του κριτικού στοχασμού. Όλοι θα πρέπει να μπαίνουμε στην διαδικασία του κριτικού στοχασμού, να ερευνούμε το λόγο που ενεργούμε, με τον τρόπο που ενεργούμε ως άνθρωποι. Ο κριτικός στοχασμός θα μπορούσε να μειώσει αρκετά φαινόμενα όπως του ρατσισμού, φανατισμού και πολλών άλλων παγιωμένων λανθασμένων αντιλήψεων. Είναι ένα εργαλείο αναθεώρησης των στάσεων και συμπεριφορών. Ως εκπαιδευτές ενηλίκων καλούμαστε να στοχεύσουμε προς τρεις κατευθύνσεις ΓΝΩΣΕΙΣ - ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ - ΣΤΑΣΕΙΣ. Ίσως η πιο σημαντική είναι οι στάσεις. Όπως είπε και ο διευθυντής μου σε κάποια συνεδρίαση, είναι πιο σημαντικό να καταφέρουμε να αλλάξουμε μία στάση ή τη νοοτροπία σε κάτι, απ' ότι να καταφέρει ο εκπαιδευόμενος, να αποστηθίσει κάποια νέα γνώση. Βέβαια αυτό είναι και το πιο δύσκολο. Είναι πολύ δύσκολο να φτάσει κάποιος στο σημείο να αμφισβητήσει και μετά να αποδεχτεί ότι είχε λανθασμένη άποψη για κάτι. Πολλές φορές με απογοητεύει το πόσο δύσκολο είναι, αλλά πρέπει να επιμένουμε και να προσπαθούμε να δίνουμε ερεθίσματα και να προβληματίζουμε. και φυσικά να μην ξεχνάμε πρώτα εμείς οι ίδιοι να στοχαζόμαστε.

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 01:07 πμ

Γεια σου Μάρκο! Με βάση τη θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης κάθε ενήλικας είναι εγκλωβισμένος μέσα σένα σύνολο αποκρυσταλλωμένων παραδοχών και αξιών, οι οποίες είναι συχνά εσφαλμένες ή δυσλειτουργικές. Ο Mezirow προτείνει τον επεγκλωβισμό από τις αναποτελεσματικές, δογματικές απόψεις με τη δύναμη της κριτικής και αυτόνομης σκέψης. Ο ρόλος του εκπαιδευτή ενηλίκων είναι καθοδηγητικός - εμπνευστικός και δημιουργεί ένα περιβάλλον δημοκρατικό, ασφαλές και ελεύθερο στο οποίο καλλιεργείται η ομαδικότητα, η συνεργασία, η ελευθερία έκφρασης, ο διάλογος ο κριτικό στοχασμό και η αυτόνομη σκέψη. Καλη συνέχεια...

Απάντηση: JACK MEZIRROW - ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΕΝ - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 05:12 μμ

Μάρκο, κατά τον Παπάνη « Όταν μαθαίνουμε, προσδοκούμε να μετακινηθούμε από το σημείο Α που βρισκόμαστε τώρα και το οποίο αντιπροσωπεύει όσα γνωρίζουμε μέχρι στιγμής στο σημείο Β, δηλαδή στους στόχους και στις προσδοκίες της μάθησής μας. Ωστόσο, σκοπός της διαδικασίας αυτής δεν είναι η απλή απόκτηση γνώσεων, πληροφοριών και δεξιοτήτων, αλλά και ο ριζικός μετασχηματισμός των νοητικών συνηθειών μας, των νοηματοδοτικών προοπτικών μας και των νοητικών συνόλων μας, με άλλα λόγια ολόκληρων των πλαισίων αναφοράς μας που συμβολίζουν το σκέπτεσθαι και το ενεργείν μας. Κατά την McGonigal (2007) η διαδικασία αυτή μετασχηματισμού καθίσταται ακόμη πιο δύσκολη και επίπονη, αν αναλογισθεί κανείς ότι στις παραδοχές του κάθε ατόμου εντάσσονται οι εμπειρίες μας, τα πιστεύω μας, οι αντιλήψεις και οι προσδοκίες πάνω στις οποίες στηρίζονται οι σκέψεις μας, τα

συναίσθημα και οι συνήθειες μας – όλοι οι πολιτισμικοί κανόνες, τα κριτήρια, οι κώδικες, τα γλωσσικά σχήματα, οι προδιαγραφές και τα πρότυπα.

Κατά συνέπεια, θα λέγαμε ότι η μετασχηματίζουσα μάθηση είναι η μάθηση που μετασχηματίζει προβληματικά πλαίσια αναφοράς και παρωχημένες παραδοχές, έτσι ώστε αυτά να γίνουν περισσότερο περιεκτικά, ανοικτά, στοχαστικά και συναισθηματικά έτοιμα για αλλαγή (Κόκκος, 2005) Η διεργασία αυτή είναι περισσότερο πιθανό να οδηγήσει σε πεποιθήσεις και γνώμες που θα αποδειχθούν περισσότερο αληθινές ή που θα αιτιολογούν την ανάληψη δράσης. Πρώτιστα όμως μέσω της μετασχηματίζουσας μάθησης γινόμαστε κριτικά ενήμεροι του πως και του γιατί έχουν φτάσει οι παραδοχές μας να περιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε, κατανοούμε και αισθανόμαστε τον κόσμο.

Forum :

Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Πέμπτη, 10 Φεβρουάριος 2011, 08:52 μμ

Όπως παρουσιάστηκαν, οι τέσσερις τύποι μάθησης είναι αρκετά διαφορετικοί όσον αφορά το σκοπό και τη φύση τους και επίσης μπορούν να συμβούν - ή να ενεργοποιηθούν - σε διαφορετικές καταστάσεις και συσχετισμούς. Ωστόσο, οι καθημερινές συζητήσεις για τη μάθηση και ο σχεδιασμός πολλών εκπαιδευτικών και σχολικών δραστηριοτήτων επικεντρώνονται συχνά μόνο στην αφομοιωτική μάθηση, και αυτό είναι εκείνο το είδος μάθησης που συνήθως γίνεται αντιληπτό όταν μιλάμε για τη μαθησιακή διεργασία.

Ο Knud Illeris πιστεύει ότι σήμερα αυτή η αντίληψη είναι ανεπαρκής και οι ιδιαίτερα απαιτητικές βασικές ικανότητες μπορεί να δομηθούν μόνο από έναν συνδυασμό αφομοιωτικής, προσαρμοσμένης και συχνά μετα-σχηματίζουσας μαθησιακής διεργασίας.

Συζητήστε τη θέση του Knud Illeris, ή τοποθετηθείτε ελεύθερα αναφορικά με τους 4 τύπους μάθησης, χρησιμοποιώντας στοιχεία από την προσωπική σας εμπειρία, αναφέροντας παραδείγματα, κάνοντας προτάσεις κ.λ.π.....

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΔΜ - Τρίτη, 15 Φεβρουάριος 2011, 04:30 μμ

Είναι αλήθεια πως όλη η μαθησιακή διαδικασία του εκπαιδευτικού μας συστήματος - μιλάω κυρίως για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση απ' όπου και η εμπειρία μου - εξαντλείται σε μεθόδους της λεγόμενης αφομοιωτικής μάθησης κατά την οποία η γνώση συσσωρεύεται αθροιστικά στο μυαλό των μαθητών υπερφορτίζοντας τους και δημιουργώντας τους ενοχές στην περίπτωση που διαρραγεί η αλυσίδα της γνώσης. Εκτός αυτού, κατά διαστήματα, κυρίως κατά την εισαγωγή σε νέο κεφάλαιο, σε οποιοδήποτε μάθημα, η χρήση μεθόδων υπερβατικής μάθησης προκαλεί αγωνιώδη συναισθήματα, άγχος και φόβο απέναντι στο "καινούριο", καθώς και πανικό με αποτέλεσμα την απογοήτευση και την εγκατάλειψη των προσπαθειών από τους μαθητές. Τα παραπάνω δεν αποτελούν τον κανόνα αλλά συνηθισμένες καταστάσεις στα ελληνικά σχολεία.

Ευτυχώς, κάποιοι δάσκαλοι παρεκκλίνοντας από το αυστηρά καθορισμένο πρόγραμμα σπουδών και χρησιμοποιώντας στοιχεία μετασηματιζουσας μάθησης εμπνέουν τους μαθητές, τους δίνουν ερεθίσματα μάθησης και τους βοηθούν να στοχαστούν κριτικά πάνω στις πεποιθήσεις που έχουν υιοθετήσει είτε από το οικογενειακό τους είτε από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Από τη μέχρι τώρα προσωπική μου εμπειρία μπορώ να πω ότι στα δικά μας (τα φιλολογικά) μαθήματα υπάρχει αρκετά μεγάλος χώρος για υπερκερασμό των δύο πρώτων προαναφερθεισών θεωριών μάθησης και περαιτέρω ανάπτυξης των μεθόδων της μετασηματιζουσας μάθησης. Αυτό μπορεί να εφαρμοστεί κατά τη γνώμη μου κυρίως στα μαθήματα της ιστορίας και της λογοτεχνίας, όπου ασχολούμαστε κυρίως με θέματα που αφορούν τις αιτίες της συμπεριφοράς των ανθρώπων στο παρελθόν αλλά και στις μέρες μας και ενέχουν υποχρεωτικά ιδεολογικά φορτία και διατυπώσεις αξιολογικής κρίσης.

Re: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από AT - Τετάρτη, 16 Φεβρουάριος 2011, 11:08 πμ

Ζούμε στην κοινωνία της πληροφορίας ,πράγμα που σημαίνει ότι ο όγκος των γνώσεων είναι τεράστιος και διαρκώς αυξανόμενος. Ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να είμαστε ευέλικτοι και να δείχνουμε στους εκπαιδευόμενους -είτε είναι παιδιά είτε ενήλικες- τρόπους για να μαθαίνουν καινούρια πράγματα με το συνδυασμό της αφομοιωτικής, προσαρμοσμένης και μετασηματιζουσας μαθησιακής διαδικασίας. Συμφωνώ με το Δημήτρη ότι τα φιλολογικά μαθήματα (όχι μόνο η ιστορία και η λογοτεχνία αλλά όλα)προσφέρονται για κριτικές αναλύσεις και ερμηνείες που ευνοούν τη μετασηματιζουσα μάθηση, καθώς οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να αναστοχαστούν πάνω σε στερεότυπες αντιλήψεις που κουβαλούν από το οικογενειακό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον.

Συχνά βέβαια η διδασκαλία εξαντλείται σε γραμματικούς τύπους και συντακτικά φαινόμενα αφήνοντας εντελώς ανεκμετάλλευτα κορυφαία κείμενα της αρχαίας ελληνικής σκέψης και εμμένοντας σε αυτά που είναι "χρήσιμα για τις πανελλήνιες". Το ίδιο συμβαίνει και με την ιστορία -το κατεξοχήν , κατά τη γνώμη μου, μάθημα που ευνοεί την κριτική σκέψη -όπου συχνά εξαντλείται στο τι είναι "ζος" για το διαγώνισμα ή για τις τελικές εξετάσεις και με τους μαθητές να φτιάχνουν χρονολόγια με τα γεγονότα της κάθε χρονιάς , χωρίς στην πραγματικότητα να εμβαθύνουν στα γεγονότα, χωρίς να προσπαθήσουν να τα εξηγήσουν και να τα ερμηνεύσουν. Έτσι η μαθησιακή διαδικασία παίρνει ουσιαστικά τη μορφή συσσωρευτικής μάθησης του τύπου "τα μαθαίνω, τα γράφω, τα ξεχνάω".

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από MI - Πέμπτη, 17 Φεβρουάριος 2011, 08:54 μμ

Συνδυασμός αφομοιωτικής, προσαρμοσμένης και κυρίως μετασηματιζουσας μάθησης κατά τον Illeris θα είχε πραγματικά ουσιαστικά αποτελέσματα στη μαθησιακή διεργασία. Ωστόσο, η δομή του εκπαιδευτικού μας συστήματος ωθεί την εφαρμογή της αφομοιωτικής μάθησης με τις τραγικές συνέπειες της έλλειψης κριτικής σκέψης τόσο από τους μαθητές αλλά δυστυχώς και από τους φοιτητές...

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΠΓ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 09:08 μμ

Θα συμφωνήσω μαζί σου Μελίνα, καθώς το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι δομημένο έτσι ώστε να μην καλλιεργείται ο κριτικός και γόνιμος τρόπος σκέψης. Η προσέγγιση του Mezirow για τη μετασχηματίζουσα μάθηση πρέπει να αποτελέσει πεδίο εποικοδομητικής κριτικής και να ληφθούν υπόψη οι θετικές της παράμετροι για τους στόχους και τις ανάγκες της εκπαίδευσης.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΚΤ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 02:16 πμ

Θα συμφωνήσω και εγώ μαζί σου. Η μέθοδος που χρησιμοποιούμε για να επιλέξουμε τους φοιτητές είναι ουσιαστικής σημασίας για την ποιότητα των σπουδών. Αν η μετασχηματίζουσα μάθηση κατά τον Illeris ήταν "ελληνική πραγματικότητα", ίσως εκπαίδευση ενηλίκων να μπορούσε να διεκδικήσει μια αυτοτελή θέση ανάμεσα στις επιστήμες της αγωγής.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΑΚ - Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 12:57 μμ

Συμφωνώ απολύτως και με τους τρεις προλαλήσαντες συναδέλφους. Όντως το σημερινό εκπαιδευτικό μας σύστημα λόγω της ύπαρξης των πανελληνίων εξετάσεων προωθεί και ενθαρρύνει την αφομοιωτική μάθηση, δηλαδή την στείρα και άκριτη απομνημόνευση. Αυτό το γεγονός αντιβαίνει με τη μέθοδο του κριτικού στοχασμού παραδοχών και της μετασχηματίζουσας μάθησης που υποστηρίζουν οι Mezirow και Knud Illeris και που είναι και η πιο κατάλληλη για να επικρατήσει κατά τη διδασκαλία σε όλα τα μαθήματα όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης. Μόνο με την εφαρμογή της μετασχηματίζουσας μάθησης, που έχει ως βασική της προϋπόθεση τον κριτικό στοχασμό και αυτο-στοχασμό, θα αναπτυχθεί στους μαθητές, ενήλικες και μη, η πολυπόθητη κριτική συνείδηση.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΑΤ - Παρασκευή, 18 Φεβρουάριος 2011, 07:16 μμ

Θέλω να πιστεύω πως το φαινόμενο της αφομοιωτικής μάθησης έχει αρχίσει να εξαφανίζεται σταδιακά. Τουλάχιστον εγώ έτσι διακρίνω. ωστόσο δεν λείπουν οι περιπτώσεις που και οι ίδιοι οι μαθητές μου παραδέχονται πως κάποιες φορές δυσκολεύονται να χρησιμοποιήσουν την κριτική τους ικανότητα.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 21 Φεβρουάριος 2011, 09:18 πμ

Συμφωνώ και εγώ με τους προλαλήσαντες συναδέλφους. Πιστεύω ότι ένας συνδυασμός προσαρμοσμένης, μετασχηματίζουσας και λιγότερο αφομοιωτικής μάθησης θα είχε, αν μπορούσε να εφαρμοστεί στις περισσότερες εκπαιδευτικές βαθμίδες, θετικά αποτελέσματα. Για να συμβεί όμως κάτι τέτοιο θα πρέπει εμείς οι εκπαι-

δευτικοί να είμαστε περισσότερο ευέλικτοι και να δείχνουμε στους εκπαιδευομένους, είτε είναι παιδιά είτε ενήλικες, τρόπους να μαθαίνουν καινούρια πράγματα μέσα από κριτικό στοχασμό και όχι προωθώντας και ενθαρρύνοντας την αφομοιωτική μάθηση την στείρα δηλαδή και άκριτη απομνημόνευση.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 10:52 μμ

Συμφωνώ μαζί σου Κατερίνα. Η ύπαρξη των πανελληνίων εξετάσεων προωθεί και ενθαρρύνει την αφομοιωτική μάθηση, δηλαδή την στείρα και άκριτη απομνημόνευση ... ότι τρόπο και να εφαρμόσουμε το σύστημα στην Ελλάδα είναι ακόμα ... η παπαγαλία!

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

από ΚΑ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 10:13 πμ

Διάβαζα σε ένα εξ αποστάσεως μάθημα, σαν και αυτό που παρακολουθούμε, την άποψη ενός συναδέλφου για τα μειονεκτήματα της ηλ. μάθησης. Υποστήριξε ότι "ένα από τα μειονεκτήματα της ηλ. μάθησης είναι ότι θέτει σε αδράνεια δεξιότητες όπως η αποστήθιση". Εάν ο Knud Illeris έχει δίκιο, τότε οι μαθητές που τελειώνουν το λύκειο δεν έχουν καν βασικές ικανότητες που "μπορεί να δομηθούν μόνο από έναν συνδυασμό αφομοίωσης, προσαρμοσμένης και συχνά μετασηματιζουσας μαθησιακής διεργασίας". Και η αποστήθιση δεν είναι καν δεξιότητα, κατά τη γνώμη μου!

Αρκετοί συνάδελφοι διατύπωσαν και την άποψη, ότι η δομή του εκπαιδευτικού μας συστήματός καλλιεργεί την αφομοίωση. Δεν είναι όμως κάτι που το είδα στο δικό μου αναλυτικό πρόγραμμα (Γερμανικών στο δημοτικό/γυμνάσιο/λύκειο), δεν έχω άποψη για τα άλλα. Είμαστε σίγουροι ότι τα ΑΠ προβλέπουν μόνο την αφομοίωση ως μοναδικό τρόπο μάθησης; Τι λέτε;

Re: Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΑΤ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 11:01 πμ

Κώστα, έχεις δίκιο για τα αναλυτικά προγράμματα. Όντως δεν προβλέπουν μόνο την αποστήθιση αλλά σκέψου τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται τα προγράμματα στην πράξη. Για παράδειγμα στην ιστορία ή στα αρχαία ελληνικά και τη λογοτεχνία προβλέπεται από τα προγράμματα η εξέταση πηγών και η συγκριτική εξέταση κειμένων ...όμως στις πανελλήνιες η επιλογή των θεμάτων βασίζεται στην αποστήθιση .Ποιος θα περάσει στο πανεπιστήμιο; Αυτός που εξάσκησε την κρίση του ή αυτός που παπαγάλισε ;

Απάντηση: Re: Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΚΑ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 07:12 μμ

Άννα, το ξέρω... και είναι θλιβερό! Και είναι συγκλονιστικό να ρωτάς τους μαθητές σου "τι μπορείτε να κάνετε μετά από 1 χρονιά μαθημάτων" και να μην παίρνεις απάντηση, γιατί δεν καλλιεργούνται δεξιότητες πέρα από την αποστήθιση, που

δεν είναι καν δεξιότητα, αλλά ικανότητα- ο καλύτερος παπαγάλος περνάει. Αλλά και πάλι, δεν είναι πιο εύκολο για εμάς, να μουρμουρίζουμε την ύλη μας στους μαθητές και να τους εξετάζουμε την επόμενη μέρα μπροστά στον υπερσύγχρονο και καινοτόμο διαδραστικό πίνακα; Γιατί δε νομίζω ότι οι μαθητές μας δίνουν πανελλήνιες από το Γυμνάσιο?!

Re: Απάντηση: Re: Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

από ΑΤ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 12:20 μμ

Φυσικά και δε δίνουν πανελλήνιες από το γυμνάσιο! Φυσικά και οι καθηγητές βολεύονται από την αποστήθιση και κρύβονται πίσω από απαρχαιωμένες μεθόδους διδασκαλίας, γιατί έτσι αισθάνονται ασφαλείς ! Το θέμα λοιπόν είναι να αλλάξουμε πρώτα εμείς οι ίδιοι ,να ξεβουλευτούμε, να δοκιμάσουμε καινούρια πράγματα, να μετασχηματίσουμε πρώτοι εμείς συντηρητικά και ξεπερασμένα πλέον σχήματα και μορφές διδασκαλίας. Αν εμείς είμαστε συντηρητικοί και έτοιμοι να απορρίψουμε κάθε καινοτομία, αυτήν την πρακτική θα περάσουμε και στους εκπαιδευόμενους είτε είναι παιδιά είτε ενήλικες.

Απάντηση: Re: Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΝΓ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 11:14 μμ

Διαβάζοντας τις απαντήσεις μέχρι εδώ κάτι δεν μου ακουγόταν καλά κάτι έλειπε και μόλις είδα την φράση :Γιατί δε νομίζω ότι οι μαθητές μας δίνουν πανελλήνιες από το Γυμνάσιο;! Πολύ την χάρηκα. Με πρόλαβες.

Γενικά έχουμε την τάση και μας είναι πολύ εύκολο να εντοπίσουμε και να σχολιάσουμε όλα τα κακώς κείμενα στην παιδεία μας. Έχω κάνει αναρίθμητες συζητήσεις με συναδέλφους αλλά μια μεγάλη αλήθεια δεν ακούγεται ποτέ. Όπως και να είναι το σύστημα, που είναι υπερβολικά χάλια, υπάρχουν περιθώρια να κάνουμε κάτι καλύτερο εμείς. Αλλά δεν άκουσα κάποιον να αυτο-στοχαστεί και να παραδεχτεί ότι για να γίνει καλύτερο για να εφαρμοστούν και πράγματα που συζητάμε εδώ θέλουν δουλειά περισσότερη προετοιμασία διάθεση προσπάθεια πολύ θέληση και ψυχικά αποθέματα.

Είναι πολύ πιο εύκολο απλά να παραδώσεις το μάθημά σου.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΙΠ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 11:45 μμ

Χμμ, δυσκολεύομαι λίγο να καταλάβω πως θα μπορούσε η υπερβατική μάθηση να εφαρμοστεί στη δευτεροβάθμια. Νομίζω πως θα ήταν πολύ δύσκολο οι μαθητές να αφομοιώσουν "νέα γνώση" σε όλα αυτά τα μαθήματα που κάνουν. Αμφιβάλλω και αν μπορούν να το κάνουν οι καθηγητές τους. Όσο για τη μετασχηματίζουσα στη δευτεροβάθμια, δεν ξέρω πόσο μπορεί να χρησιμεύσει, αφού η ηλικία αυτή είναι... σχηματίζουσα. Αυτά τα είδη μάθησης είναι πιστεύω για ενήλικες...

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΕΧ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 06:11 μμ

Η μηγεβιοριστική προσέγγιση μάθησης υποδαυλίζει τα κίνητρα για μάθηση με αποτέλεσμα, να συρρικνώνεται η αυτονομία και ο αυτοκαθορισμός του κάθε εκπαιδευόμενου. Επομένως η αφομοιωτική διαδικασία μάθησης δεν ενεργοποιεί την κριτική σκέψη του κάθε μαθητή και είναι απαραίτητος ο συνδυασμός της συγκεκριμένης θεωρίας με άλλες μαθησιακές μεθόδους. Τα σύγχρονα περιβάλλοντα μάθησης π.χ. του κονστρουκτιβισμού , δίνουν βαρύτητα στη θέση του εκπαιδευόμενου ως τον φορέα της γνώσης.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από AX - Παρασκευή, 25 Φεβρουάριος 2011, 07:10 μμ

Συμφωνώ απόλυτα με την Άννα. Σίγουρα τα αναλυτικά προγράμματα του υπουργείου δεν είναι ευέλικτα αλλά και ως εκπαιδευτικοί είμαστε συνήθως αρνητικοί σε νέες μεθόδους και στο ξεβόλεμα. Ακόμα και τα περιβαλλοντικά, πολιτιστικά κ.α. προγράμματα που εφαρμόστηκαν και είχαν διαφορετική φιλοσοφία, μετά από τον πρώτο ενθουσιασμό των νεοφώτιστων, μπήκαν στο πλαίσιο της παραδοσιακής ελληνικής εκπαίδευσης και σιγά-σιγά μηχανοποιούνται, επαναλαμβάνονται και φθίνουν. Έτσι ο συντηρητισμός περνάει από τους εκπαιδευτές στους εκπαιδευόμενους είτε είναι ανήλικοι είτε ενήλικες.

Απάντηση: Knud Illeris - 4 ΤΥΠΟΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 01:20 πμ

Θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους! Πιστεύω ότι ένας συνδυασμός προσαρμοσμένης, μετασχηματίζουσας και λιγότερο αφομοιωτικής μάθησης αν εφαρμοζόταν στις εκπαιδευτικές βαθμίδες θα είχε θετικά αποτελέσματα. Όμως η δομή του εκπαιδευτικού μας συστήματος δυστυχώς ωθεί την εφαρμογή της αφομοιωτικής μάθησης με συνέπεια την έλλειψη της κριτικής σκέψης από τους μαθητές μας...

11η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers (1902-1987)

Την εβδομάδα αυτή θα συζητήσουμε την "προσωποκεντρική θεώρηση" του Carl Rogers και θα δούμε το ρόλο του Μάρκου ως εκπαιδευτή ενηλίκων μέσα από αυτή τη προσέγγιση.

Ο Carl Rogers είναι ο εισηγητής της προσωποκεντρικής θεωρίας. Η προσωποκεντρική προσέγγιση θεωρεί ότι ο κάθε άνθρωπος διαθέτει αστείρευτες πηγές για αυτοκατανόηση, αυτοκατευθυνόμενη συμπεριφορά και αλλαγή των βασικών του αντιλήψεων. Αυτές οι πηγές μπορούν να ενεργοποιηθούν εφόσον δημιουργηθεί ένα κλίμα κατάλληλων διευκολυντικών σχέσεων.

Αυτό που κυρίως χαρακτηρίζει την προσωποκεντρική προσέγγιση είναι η εμπιστοσύνη προς τον εκπαιδευόμενο, τις δυνατότητες και τις θετικές τάσεις του.

Η παιδαγωγική σχέση εκτυλίσσεται σε τρεις διακριτές φάσεις:

α) την εγκαθίδρυση της εμπιστοσύνης από την πλευρά του εκπαιδευομένου, η οποία μπορεί να επέλθει σύντομα ή και να καθυστερήσει,

β) την ανάπτυξη της οικειότητας κατά την οποία ο εκπαιδευόμενος γίνεται ικανός να αποκαλύψει μερικά από τα επίπεδα της εμπειρίας του, και

γ) την εγκαθίδρυση μιας αυξανόμενης αμοιβαιότητας ανάμεσα στον εκπαιδευόμενο και τον εκπαιδευτή.

Βασική θέση του Rogers είναι ότι ο ενήλικος δεν χρειάζεται τόσο «δασκάλους» όσο ένα περιβάλλον διευκολυντικό της μάθησης που τον αναγνωρίζει και τον αποδέχεται ως πρόσωπο με δυνατότητες αυτοπροσδιορισμού, ώστε να αναπτύξει τις μορφωτικές τάσεις που έχει ανάγκη. Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση, η κύρια μέριμνα του εκπαιδευτή είναι η διευκόλυνση της προσωπικής προσπάθειας του εκπαιδευομένου για μάθηση. Η συγκεκριμένη αποστολή συντελείται μέσω των λεπτών χειρισμών του εκπαιδευτή- διευκολυντή, ο οποίος επιτρέπει στον εκπαιδευόμενο να κινηθεί προς νέες κατευθύνσεις και να απελευθερώσει τη διάθεσή του για έρευνα.

Προς το σκοπό αυτόν, ο εκπαιδευτής θα πρέπει να διαθέτει τις ακόλουθες βασικές ιδιότητες:

α) τη γνησιότητα και τη συμφωνία με τον εαυτό του,

β) την ανεπιφύλακτη θετική αναγνώριση κάτι που σημαίνει εμπιστοσύνη, εκτίμηση και αποδοχή προς τον εκπαιδευόμενο και

γ) την ενσυναισθητική κατανόηση, ασκούμενη με ακρίβεια και ευαισθησία προς τον εκπαιδευόμενο.

Όταν ο εκπαιδευτής διαθέτει τις παραπάνω ιδιότητες, τότε διαμορφώνει ένα ψυχολογικά ασφαλές κλίμα που ευνοεί τη μάθηση και το οποίο χαρακτηρίζεται:

- α) από αλληλοκατανόηση,
- β) αμοιβαίο σεβασμό και
- γ) ελευθερία στην έκφραση.

Προϋπόθεση για την επιτυχία του έργου του εκπαιδευτή είναι η ασφάλεια στη σχέση του τόσο με τον εαυτό του όσο και με τους εκπαιδευόμενους, η οποία του επιτρέπει να εμπιστευθεί την ικανότητα κάθε μέλους της ομάδας των ενηλίκων να αποφασίζει προσωπικά για την κατεύθυνση που επιθυμεί.

Ο Rogers τονίζει την αντίθεσή του σε καθετί τεχνητό από την πλευρά του εκπαιδευτή, δηλαδή στις διάφορες τεχνικές, ασκήσεις ή προγραμματισμένες δραστηριότητες. Τις θεωρεί απόπειρα χειραγώγησης, οι οποίες κατά κάποιον τρόπο αναγκάζουν τους εκπαιδευόμενους να συμμετάσχουν: «Γνωρίζω καλά ότι κάποιες ασκήσεις και δραστηριότητες που θέτει ο εκπαιδευτής μπορούν σε πρακτικό επίπεδο να ενδυναμώσουν την ομάδα ως προς την εδώ και τώρα επικοινωνία ή σε συναισθηματικό επίπεδο. Υπάρχουν ηγέτες ομάδων που σε αυτό το επίπεδο λειτουργούν με μεγάλη επιδεξιότητα και με καλά αποτελέσματα. Όμως αυτό στην καλύτερη περίπτωση μπορεί να οδηγήσει σε μια μαθητεία (την οποία επικρίνω): «τι υπέροχος ηγέτης που είναι που με έκανε να ανοιχτώ, ενώ δεν ήθελα να το κάνω!». Μπορεί επίσης να οδηγήσει σε απόρριψη όλης της εμπειρίας: «Γιατί έκανα τόσο ανόητα πράγματα όταν μου το ζήτησε;». Στη χειρότερη περίπτωση μπορεί να κάνει τον άνθρωπο να νιώσει όχι έχει παραβιασθεί ο ιδιωτικός του εαυτός και στο μέλλον θα προσέχει ώστε να μην εκφράσει ξανά τα συναισθήματά του σε ομάδα.

Ο Rogers πιστεύει όχι κάθε ενήλικος, ως μέλος της ομάδας, πρέπει να έχει την ευκαιρία να απέχει από οποιαδήποτε δραστηριότητα, και αυτό ο εκπαιδευτής οφείλει να το δηλώνει με σαφήνεια. Επιπλέον, εξαιρεί τη σημασία που έχει ο αυθορμητισμός: δραστηριότητες όπως το παίξιμο ρόλων και το ψυχόδραμα αποδεικνύονται αποτελεσματικές και δεν είναι «κόλπα», εάν συμβαίνουν αυθόρμητα. Κατά συνέπεια, ζητείται από τον ίδιο να είναι ύπαρξη αυθεντική στο έργο του και η αυθεντικότητα δεν «διδάσκεται» με τεχνικές.

Ειδικότερα και σε ότι αφορά την ενσυναισθητική κατανόηση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάθε άνθρωπος διαθέτει αυτή τη δυνατότητα, αλλά οι άμυνες τον εμποδίζουν να την εκδηλώσει. Επιπλέον, η ενσυναισθητική κατανόηση συχνά συγχέεται ή ακόμα και ταυτίζεται με την τεχνική της ακρόασης (listening) του ενηλίκου, αλλά μια τέτοια αντίληψη αποτελεί παρερμηνεία της, γιατί ως ιδιότητα είναι πολύ πιο ευρεία και ποιοτική.

Πηγή: Γρηγόρης Μουλαδούδης (<http://www.adulteduc.gr/>)

- ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ
- Center for the Studies of the Person Αρχείο
- Carl Rogers.info Αρχείο

Σύμφωνα με τον Carl Rogers, οι εκπαιδευόμενοι έχουν μια φυσική ικανότητα να μαθαίνουν, αλλά μαθαίνουν κυρίως μέσα από την πράξη. Η μάθηση διευκολύνεται όταν οι εκπαιδευόμενοι αντιληφθούν ότι το περιεχόμενό της σχετίζεται με τα προσωπικά τους σχέδια, ότι είναι συνυπεύθυνοι κατά την εφαρμογή της μεθόδου εργασίας έχουν, δηλαδή, ενεργητική συμμετοχή.

Οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι:

1. Διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία αλλά και εμπειρία ζωής
2. Έχουν διαμορφωμένη προσωπικότητα, συμπεριφορές, αξίες και ενδιαφέροντα
3. Έχουν συγκεκριμένους στόχους και προσδοκίες που συνδέονται συνήθως με την επαγγελματική τους ανέλιξη ή αλλαγή
4. Μαθαίνουν με προσωπικό τρόπο (personal learning style) και
5. Προτιμούν την ενεργητική συμμετοχή στην μαθησιακή διαδικασία (αυτοδιχειριζόμενη μάθηση – self directed learning)

Με αυτό τον τρόπο οι γνώσεις εσωτερικεύονται πιο βαθιά και διατηρούνται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα όταν τις διαχειρίζονται τόσο με το συναίσθημα όσο και με τη νόηση. Η προσωποκεντρική προσέγγιση στην εκπαίδευση που προτείνει ο Carl Rogers, αναφέρεται σε στάσεις και παιδαγωγικές διεργασίες που είναι απαραίτητες σε έναν εμπυχωτή. Περιλαμβάνει την αμεσότητα της σχέσης με τους εκπαιδευόμενους και την ομαδική συζήτηση. Δίνει έμφαση στη μορφωτική και ψυχοκοινωνική ανάπτυξη της προσωπικότητας του εκπαιδευόμενου, τον οδηγεί προς την αυτογνωσία και βασίζεται πρωτίστως στη διευκολυντική σχέση προσώπων.

Μεριμνά για την ψυχολογική άνεση των εκπαιδευομένων προσπαθώντας να καλύψει τις βασικές ανθρώπινες ανάγκες για σεβασμό, εμπιστοσύνη, ελευθερία και δημιουργικότητα

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS.

Όταν αναφέρεται κανείς στην εκπαίδευση ενηλίκων εννοεί μια εκπαιδευτική διαδικασία που αποτελεί ξεχωριστή εμπειρία για κάθε εκπαιδευτή, που είναι τόσο γοητευτική αλλά και γεμάτη με δυσκολίες που πρέπει να υπερβεί με διακριτικότητα και οπλισμένος με γνώση κυρίως πάνω στην ψυχοσύνθεση ενηλίκων. Ο εκπαιδευτής ενηλίκων, ο οποίος είναι διευκολυντής στη διεργασία της μάθησης, χρειάζεται να έχει αναπτύξει ορισμένες ικανότητες και χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του, προκειμένου να είναι αποτελεσματικός στο ρόλο του. Σκοπός της εκπαίδευσης ενηλίκων, και άρα κύριο μέλημα και του ίδιου του εκπαιδευτή, είναι να βοηθήσει τους εκπαιδευόμενους να οδηγηθούν μέσα από κριτικό στοχασμό σε αναθεώρηση των προηγούμενων παραδοχών τους και σε θετική προσωπική αλλαγή.

Οι σύγχρονες θεωρίες πάνω στην εκπαίδευση ενηλίκων που γνωρίσαμε έως τώρα (Θεωρία της Ανδραγωγικής/Malcolm Knowles, της Κοινωνικής Αλλαγής/Paulo Freire και της Μετασχηματίζουσας Μάθησης/Jack Mezirow), επικεντρώθηκαν στον εμπυχωτικό, διευκολυντικό και διαμεσολαβητικό ρόλο του εκπαιδευτή στη διεργασία της μάθησης ώστε να βοηθήσει τους εκπαιδευόμενους μέσα από την αυτόνομη σκέψη να οδηγηθούν σε μετασχηματίζουσα οπτική.

Ωστόσο, μία τάξη ενηλίκων απαιτεί ιδιαίτερες ικανότητες στις διαπροσωπικές σχέσεις από την πλευρά του εκπαιδευτή, ακριβώς επειδή οι ενήλικες έχουν ήδη διαμορφωμένες αξίες, παραδοχές και πεποιθήσεις, αλλά και πολλαπλά προβλήματα που σχετίζονται με την καθημερινή τους ζωή και με τις εμπειρίες που ήδη έχουν βιώσει. Έχει νευραλγική σημασία να μπορεί ο εκπαιδευτής ενηλίκων να κατανοεί τα φαινόμενα που σχετίζονται με τη δυναμική των σχέσεων που δημιουργούνται στην ομάδα, ώστε να προσαρμόζει ανάλογα τη δυναμική του και να οδηγήσει την ομάδα στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ο Μάρκος θα βοηθηθεί σε μεγάλο βαθμό από την προσωποκεντρική θεωρία του Carl Rogers, όπου κεντρική θέση έχουν η μεταφορά της ευθύνης και του βάρους από την διδασκαλία στη μάθηση, η αμεσότητα της σχέσης και η ομαδική συζήτηση. Άλλωστε οι ενήλικες μαθητές επιθυμούν να έχουν δασκάλους που θα τους εμπιστεύονται και θα τους σέβονται, που θα τους βοηθούν να πετύχουν και θα επιθυμούν να τους παρέχονται ελευθερίες και ευκαιρίες για να κάνουν υπεύθυνες επιλογές, έτσι ώστε να αισθάνονται ως μέλη μιας οικογένειας.

- ΣΥΖΗΤΗΣΗ 11ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζητήσεων

Η προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers

- από Σπύρος Κιουλάνης - κυριακή, 20 φεβρουάριος 2011, 12:11 πμ

Ο Μάρκος διδάσκει στο γνωστό τμήμα μεταναστριών και αντιμετωπίζει προβλήματα. πως θα μπορούσε να διαχειριστεί την ομάδα με βάση την προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers?

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΑΤ - Κυριακή, 20 Φεβρουάριος 2011, 08:29 μμ

Αναφορικά με την

Εγκαθίδρυση της εμπιστοσύνης: μοιράζεται κι ο Μάρκος ένα πρόβλημα προσωπικό του με την ομάδα. Φανερώνει ότι κι αυτός συναντά προβλήματα που καλείται να λύσει και θέλει βοήθεια ή καθοδήγηση από ειδικούς.

Ανάπτυξη οικειότητας: μετά την εγκαθίδρυση της εμπιστοσύνης, την εξωτερίκευση των προσωπικών του θεμάτων, παρουσιάζει τα βήματα που έκανε ο ίδιος για να λύσει θέματα που απασχολούσαν τον ίδιο ή άλλον, αναφέρει τα προβλήματα που συνάντησε και πως τα ξεπέρασε, τα λάθη τα οποία ενδεχομένως έκανε.

Αμοιβαιότητα: ο Μάρκος ρωτά τον μαθητή, τι θα έκανε ο ίδιος στην θέση του.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

από ΔΜ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 09:56 πμ

Φίλε Μάρκο, η εμπιστοσύνη, η οικειότητα και η αμοιβαιότητα ανάμεσα στα εκπαιδευόμενα μέλη της ομάδας σου και τον εκπαιδευτή, δηλαδή το Μάρκο, μπορεί να επιτευχθεί λαμβάνοντας υπόψη και κάποιες από τις αρχές της *Προσωποκεντρικής Προσέγγισης*. Καταρχάς, θα πρέπει να δημιουργήσεις αυτό το διευκολυντικό για τον ενήλικα περιβάλλον που αναφέρεται ως αρχή της προσέγγισης στηριζόμενος κατά βάση στις ιδιότητες που πρέπει να φέρει ο εκπαιδευτής και στις συνθήκες μάθησης των ενηλίκων (βλ. παρεχόμενο υλικό). Αυτό που κυρίως θα πρέπει να αξιοποιήσεις εσύ, Μάρκο, είναι το στοιχείο που σου δίνεται σχετικά με τη *γνησιότητα* του εκπαιδευτή. Η χρήση διαφόρων τεχνικών, ασκήσεων και προγραμματισμένων δραστηριοτήτων είναι χρήσιμα εργαλεία μάθησης, όμως ίσως σταθούν εμπόδιο στην αυθεντικότητα και γνησιότητα του εκπαιδευτή.

Εδώ υπάρχει και ο φόβος να θεωρηθούν όλα τα παραπάνω από μέρους του εκπαιδευομένου ως απόπειρα χειραγώγησης. Βέβαια, η υπερβολή είναι αυτή που μπορεί να οδηγήσει σε μια τέτοια υπόνοια. Αυτό που έχει σημασία, Μάρκο, όπως μπορώ κι εγώ να καταλάβω, η εκπαίδευση ενηλίκων είναι μια ξεχωριστή εμπειρία γοητευτική και γεμάτη δυσκολίες, η οποία κατά βάση απαιτεί ιδιαίτερες ικανότητες στο χειρισμό των διαπροσωπικών σχέσεων μέσα στην τάξη. Αυτή άλλωστε είναι και η βασική αρχή της Προσωποκεντρικής Θεώρησης, σύμφωνα με την οποία η δημιουργία του διευκολυντικού περιβάλλοντος μέσα στην τάξη, που επιτυγχάνεται χάρη στις διαπροσωπικές δεξιότητες του εκπαιδευτή, δημιουργεί τις συνθήκες αυτοκατανόησης και αυτενέργειας του εκπαιδευομένου.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΒΤ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 10:18 πμ

Μάρκο, οι εκπαιδευόμενοι αντιλαμβάνονται το άγχος και την αμηχανία σου! "Σπάσε τον πάγο", δημιούργησε φιλικό κλίμα, δώσε την ευκαιρία στους εκπαιδευόμενους να αναφερθούν σε δικές τους εμπειρίες σχετικές με το αντικείμενό σου, γίνε συντονιστής συζητήσεων, άλλαξε τη στάση σου απέναντί τους, δώσ' τους ευκαιρία αυτοπραγμάτωσης δημιουργώντας μια μελέτη περίπτωσης (της περίπτωσης σου), άκουσέ τους και μάθε εσύ από τους εκπαιδευόμενους!!!

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΚΑ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 10:39 πμ

Μάρκο, ως εκπαιδευτής στην ομάδα των μεταναστριών θα πρέπει καλλιεργήσεις κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης ανάμεσα στην ομάδα, χωρίς να εισβάλλει ο ένας στα προσωπικά του άλλου. Άφησε τον καθέναν/ την καθεμία να ξεδιπλώσει την προσωπικότητά του/της στο χρόνο που χρειάζεται. Ανάπτυξε την οικειότητα ανάμεσα στην ομάδα και ζήτα τη συμβουλή των μεταναστριών στη διεξαγωγή του προγράμματος.

τος. Η αμοιβαία εκτίμηση είναι κάτι που θα έρθει σταδιακά, εάν είσαι αυθεντικός, δείχνεις κατανόηση και συνεπής.

Re: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΑΤ - Τρίτη, 22 Φεβρουάριος 2011, 10:51 πμ

Σύμφωνα με την προσωποκεντρική προσέγγιση του Rogers, ο εκπαιδευτής δεν κάνει κάτι για τον εκπαιδευόμενο ούτε τον καθοδηγεί να κάνει κάτι για τον εαυτό του. Η παρουσία του συνίσταται στο να απελευθερώσει το άτομο, να το διευκολύνει να αποσύρει τα εμπόδια ώστε να μπορέσει να ξαναρχίσει το δρόμο του προς τα εμπρός ολοκληρώνοντας τη φυσιολογική του ανάπτυξη και ωρίμανση στην πορεία του προς την αυτοπραγμάτωση.

Ο εκπαιδευτής είναι γνήσιος και αυθεντικός, όταν δεν προσπαθεί να ταυτιστεί με ένα ιδανικό πρόσωπο ή έναν ιδανικό εκπαιδευτή αλλά είναι ο εαυτός του. Εκφράζει τα συναισθήματα του, όποια κι αν είναι αυτά, και δεν προσποιείται κάθε στιγμή τον ήρεμο ή τον αδιάφορο. Προσπαθεί να κατανοήσει τον εκπαιδευόμενο νοητικά και συναισθηματικά (ενσυναίσθηση), όχι να τον συμπονέσει ούτε να ταυτιστεί μαζί του αλλά να διατηρήσει τον εαυτό του. Αποδέχεται τον εκπαιδευόμενο γι' αυτό ακριβώς που είναι και δεν τον κρίνει ούτε επιχειρεί να του περάσει το δικό του τρόπο σκέψης και το δικό του σύστημα αξιών.

Στο συγκεκριμένο τμήμα μεταναστριών λοιπόν Μάρκο, θα πρέπει, σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, να είσαι ο εαυτός σου και να αφήσεις και τις εκπαιδευόμενες να είναι ο εαυτός τους. Όλοι οι άνθρωποι είναι θετικά όντα και μέσα τους έχουν στόχο την αυτοπραγμάτωση, όπως λέει ο Rogers. Δε χρειάζονται κατευθυντήριες γραμμές αλλά αποδοχή της προσωπικότητάς τους και ελευθερία έκφρασης των σκέψεων και συναισθημάτων τους. Για να γίνει βέβαια αυτό, χρειάζεται εσύ πρώτος να δημιουργήσεις ανάλογο κλίμα εμπιστοσύνης, αποδοχής και ασφάλειας μέσα στην τάξη, να μην τις κρίνεις γι' αυτά που σκέφτονται και να τις προτρέπεις να εκφράζονται ελεύθερα. Το ίδιο θα πρέπει να κάνεις πρώτος εσύ.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΓΙ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 09:15 μμ

Με την εμπιστοσύνη και την αμοιβαιότητα. Πάνω από όλα πρέπει να είναι και η ειλικρίνεια, ακόμα ίσως και η ειλικρίνεια για το ότι δεν έχει τα κατάλληλα εφόδια για να λύσει ένα πρόβλημα. Και τότε το ζήτημα γίνεται αντικείμενο επεξεργασίας από όλη την ομάδα. Η ίδια η ομάδα θα λύσει τα προβλήματα. αυτό θα δέσει και θα δημιουργήσει τα αισθήματα εμπιστοσύνης και το κατάλληλο κλίμα για τη μάθηση μέσα στο τμήμα.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΙΙΙ - Τετάρτη, 23 Φεβρουάριος 2011, 11:56 μμ

Μάρκο, θα χρειαστεί να δημιουργήσεις (αρχικά) και να αφήσεις (μετέπειτα) χώρο στις εκπαιδευόμενές σου να εκφραστούν, να συγκρουστούν και να συμφιλιωθούν. Εσύ θα χρειαστεί να κρατάς τις ισορροπίες... Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με

την χρήση πολλών παιχνιδιών, ομαδικών εργασιών (όχι πάντα οι ίδιες ομάδες) και - πάνω απ' όλα- με την συμπεριφορά σου που πρέπει να χαρακτηρίζεται από ανεκτικότητα.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΑΚ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 12:34 μμ

Γεια σου και πάλι ,Μάρκο! Εκτός από τις θεωρίες της ανδραγωγικής, της κοινωνικής αλλαγής και της μετασχηματίζουσας μάθησης που σου προτάθηκαν έως τώρα να υιοθετήσεις και να χρησιμοποιήσεις στο μάθημά σου ομαλά και σταδιακά ,υπάρχει και μία ακόμη πολύ ωφέλιμη μέθοδος στην εκπαίδευση ενηλίκων ,την οποία θα μπορούσες να εφαρμόσεις σιγά - σιγά. Αυτή είναι η προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers.

Με πολύ απλά λόγια ,αυτό που σε συμβουλεύει να κάνεις αυτή η θεωρία είναι να δημιουργήσεις κλίμα εμπιστοσύνης, οικειότητας και αμοιβαιότητας μεταξύ του εαυτού σου και των εκπαιδευομένων μεταναστριών σου. Δηλαδή ,δε θα πρέπει να είσαι κατά τη διδασκαλία σου δογματικός και αυστηρά συντονιστής, αλλά κυρίως διευκολυντής και εμπυχωτής. Αυτό σημαίνει ότι οι ασκήσεις που θα βάζεις δε θα είναι θεωρητικές, αλλά κυρίως πρακτικές ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή ,την ομαδική συνεργασία και τη διάδραση μεταξύ των εκπαιδευομένων. Για παράδειγμα ,τέτοιες είναι το παιχνίδι ρόλων ,η χιονοστιβάδα ,ο καταιγισμός ιδεών και η δυαδική ή κατά ομάδες συζήτηση. Επίσης ,μπορείς να ζητάς συχνά από τις μαθήτριές σου να εκφράζουν τις απόψεις τους και τις συμβουλές τους για τον τρόπο διεξαγωγής του μαθήματός σου.

Έτσι μόνο θα δημιουργήσεις στην τάξη σου ατμόσφαιρα πιο χαλαρή - απελευθερωμένη και στις ψυχές των μαθητριών σου ασφάλεια και εμπιστοσύνη για τις δυνατότητες - ικανότητές τους. Βέβαια, αυτό δε θα επιτευχθεί από τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά σταδιακά, ομαλά και ήρεμα.

Επομένως, Μάρκο, ξεκίνα σιγά - σιγά τις προσπάθειές σου σύμφωνα με αυτή την προσέγγιση! Άλλωστε, αυτήν την μέθοδο σε συνδυασμό με τις άλλες, που σου έχουν ήδη προταθεί, προσπαθώ με επιμονή και πολλή υπομονή να εφαρμόζω καθημερινώς κι εγώ στα τμήματα των ενηλίκων ,στο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας ,που διδάσκω. Καλή σου επιτυχία και καλή δύναμη, λοιπόν!

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΕΧ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 06:16 μμ

Η συγκεκριμένη θεωρία δίνει έμφαση στον άνθρωπο και αποτελεί μια ανθρωποκεντρική θεωρία εκπαίδευσης ενηλίκων. Μάρκο πρέπει να στοχεύεις στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε εκπαιδευόμενου και να διδάσκεις έχοντας σεβασμό στην αξία του κάθε ανθρώπου και στις ιδιαιτερότητες του. Ο κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστός και χρειάζεται ιδιαίτερη μεταχείριση σύμφωνα με τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντά του.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 10:44 μμ

Αγαπητέ συνάδελφε Μάρκο, γεια σου για άλλη μια φορά. Αυτή τη φορά θα σου δώσω κάποιες χρήσιμες πληροφορίες για την προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers. Σύμφωνα με αυτήν, ο εκπαιδευτής οφείλει να διαμορφώσει ένα διευκολυντικό περιβάλλον μάθησης, στο οποίο ο ίδιος θα είναι αυθεντικός, άμεσος, επικοινωνιακός. Ακόμα θα επιβραβεύει, θα καλλιεργεί το διάλογο και θα δημιουργεί συνθήκες ασφάλειας (ελευθερία έκφρασης, αποδοχή). Σε ένα τέτοιο μαθησιακό περιβάλλον, οι εκπαιδευόμενές σου θα βιώσουν και θα κατανοήσουν πλευρές του εαυτού τους τις οποίες είχαν καταπιέσει στο παρελθόν, θα γίνουν πιο ολοκληρωμένες, αποκτώντας περισσότερη αυτοπεποίθηση. Έτσι, θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της ζωής τους με μεγαλύτερη επάρκεια. Καλή σου δύναμη, συνάδελφε!!

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΕΚ - Πέμπτη, 24 Φεβρουάριος 2011, 10:49 μμ

Φίλε Μάρκο, αυτό που έχει σημασία είναι να είσαι γνήσιος και ειλικρινής. Σκέψου ότι δεν είσαι δάσκαλος, αλλά εμψυχωτής της ομάδας. Βοήθησε την ομάδα σου να μάθει, να αποκτήσει ικανότητες, να μετασχηματίσει πεποιθήσεις και στάσεις. Δημιούργησε κλίμα εμπιστοσύνης και αμοιβαιότητας. Στήριξε τις προσπάθειές σου στις προσωπικές σου ικανότητες και όχι σε τεχνικές και ασκήσεις. Καλή συνέχεια με λιγότερο άγχος!

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΚΧ - Παρασκευή, 25 Φεβρουάριος 2011, 09:17 πμ

Γεια σου Μάρκο!! Αυτό που πρέπει να προσέξεις είναι να είσαι γνήσιος και ειλικρινής με τους ενήλικες εκπαιδευόμενους. Πρέπει να φροντίσεις να δημιουργήσεις κλίμα ομαδικότητας και συνεργατικότητας με σένα, όχι απαραίτητα, στο ρόλο του «δασκάλου» αλλά οπωσδήποτε στο ρόλο του εμψυχωτή γιατί σύμφωνα με τον Rogers ο ενήλικος δεν χρειάζεται τόσο «δασκάλους» όσο ένα περιβάλλον διευκολυντικό της μάθησης που τον αναγνωρίζει και τον αποδέχεται ως πρόσωπο με δυνατότητες αυτοπροσδιορισμού, ώστε να αναπτύξει τις μορφωτικές τάσεις που έχει ανάγκη. Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση, η κύρια μέριμνα σου πρέπει να είναι η διευκόλυνση της προσωπικής προσπάθειας του εκπαιδευόμενου για μάθηση. Έτσι και μέσα από λεπτούς χειρισμούς θα βοηθήσεις τους εκπαιδευόμενους να κινηθούν προς νέες κατευθύνσεις και να απελευθερώσουν την διάθεση.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΧΠ - Σάββατο, 26 Φεβρουάριος 2011, 06:54 μμ

Κάθε εκπαιδευόμενος είναι ιδιαίτερος. Έχει τον δικό του τρόπο σκέψης, τις δικές του εμπειρίες και διαφορετικές ανάγκες. Το κοινό τους σημείο είναι η διάθεση για μάθηση. Από την πλευρά σου πρέπει να δημιουργήσεις ένα κλίμα εμπιστοσύνης που να τους επιτρέπει να εκφράζονται ελεύθερα. Με σεβασμό, ειλικρίνεια και σωστή

καθοδήγηση μπορείς να τους βοηθήσεις να ολοκληρωθούν ως προσωπικότητες και να διευρύνουν τους ορίζοντές τους κοινωνικούς, πολιτικούς, πνευματικούς. Καλή Τύχη!!

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΕΚ - Παρασκευή, 25 Φεβρουάριος 2011, 11:33 πμ

Αγαπητέ Μάρκο, όπως αναφέρουν και οι συνάδελφοι, είναι πολύ βασικό να δημιουργήσεις ένα κλίμα ασφάλειας, εμπιστοσύνης και θετικής διάθεσης. Πρέπει να είσαι αυθεντικός, να εκφράζεις τα συναισθήματα σου (μέχρι ενός σημείου βέβαια) και να αποποιηθείς το ρόλο του "ειδικού". Είναι σημαντικό να μην είσαι κατευθυντικός στο ρόλο σου αλλά να αφήνεις χώρο και χρόνο στους εκπαιδευόμενους να εκφράσουν όσα νιώθουν, αντιλαμβανόμενος πάντα όμως το διαφορετικό πλαίσιο αναφοράς του εκπαιδευτή από τον εκπαιδευόμενο. Πρέπει να υπάρχει σεβασμός προς τους εκπαιδευόμενους και τα βιώματα τους και να έχεις πάντα στο μυαλό σου ότι μια από τις βασικές αρχές της προσωποκεντρικής θεωρίας είναι ότι ο άνθρωπος είναι ον θετικό και άξιο εμπιστοσύνης με πολλές δυνατότητες που ίσως τις αγνοεί ή δεν τις πιστεύει. Θα ήταν χρήσιμο λοιπόν να δημιουργήσεις ένα ανοιχτό και θετικό κλίμα και ίσως κάποιες φορές να μοιραστείς και δικές σου εμπειρίες, ώστε να νιώσουν πιο άνετα οι εκπαιδευόμενοι.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΕΤ - Παρασκευή, 25 Φεβρουάριος 2011, 08:18 μμ

Μάρκο, τη γνώση δεν την έχεις εσύ, αλλά οι «μαθητές» σου. Οι εμπειρίες τους, σε προσωπικό και επαγγελματικό τομέα, είναι αρκετές για να έχουν τη γνώση. Το θέμα είναι αν μπορούν αυτό να το δουν και να το αξιοποιήσουν. Και μάλιστα δημιουργικά. Θα είσαι λοιπόν εκεί για να κάνεις τη μύγα του Σωκράτη. Να τους φέρεις σε επαφή με τη γνώση τους. Να ανακαλύψουν μέρος του εαυτού τους που δεν έχουν ψάξει, δυνατότητες που έχουν και αδυναμίες που έχουν. Είναι λοιπόν το έργο σου κάτι σαν ψυχανάλυση και συμβουλευτική. Όχι όμως καθοδήγηση. Το σημαντικό είναι να μην δείξεις εσύ τον δρόμο. Γιατί δεν πιστεύω ότι υπάρχει ένας δρόμος κατάλληλος για όλους. Πιστεύω όμως ότι όλοι οφείλουμε να ψάξουμε το δρόμο που μας πάει καλύτερα για να είμαστε καλύτερα. Εμείς και οι γύρω μας. Όταν μαθαίνεις κάτι υπάρχουν δύο διαφορετικά επίπεδα. Ένα το επίπεδο του έργου, το αντικείμενο, αυτό που θέλεις να μάθεις. Το άλλο επίπεδο είναι το συναισθηματικό. Συνήθως από μια ηλικία και μετά για να μάθουμε κάτι καινούριο πρέπει να ακυρώσουμε ή να μεταβάλλουμε κάτι παλιότερο. Κάτι που ως τώρα λειτουργούσε και είχαμε δεθεί με αυτό. Για να περάσουμε λοιπόν στο επίπεδο του έργου πρέπει πρώτα να περάσουμε από το συναισθηματικό επίπεδο. Να μπορέσουμε να δεχτούμε την αλλαγή συναισθηματικά και να την αγαπήσουμε.... Αλλιώς δεν έχουμε ελπίδα.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΜΙ - Σάββατο, 26 Φεβρουάριος 2011, 03:53 μμ

Αγαπητέ Μάρκο, μελετώντας και εφαρμόζοντας την προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers, θα βοηθηθείς στο διδακτικό σου έργο. Η συγκεκριμένη θε-

ωρία στηρίζεται στη δημιουργία διευκολυντικού περιβάλλοντος μάθησης, το οποίο θα δημιουργήσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης και οικειότητας ανάμεσα σε σένα και τις εκπαιδευόμενές σου. Το περιβάλλον αυτό θα διαμορφώσει ένα ψυχολογικά ασφαλές κλίμα, στο οποίο θα κυριαρχεί ο αμοιβαίος σεβασμός, γεγονός που θα προωθήσει την ελευθερία στην έκφραση και θα κινητοποιήσει τις διαδικασίες μάθησης.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από AX - Τετάρτη, 2 Μάρτιος 2011, 06:56 μμ

Μάρκο, αυτό που σίγουρα έχεις καταλάβει είναι η μεγάλη σημασία που έχει για τη διεκπεραίωση του έργου σου η διαμόρφωση ενός κλίματος ασφάλειας. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να είσαι αυθεντικός, να αποφεύγεις τις τεχνητές και προγραμματισμένες δραστηριότητες- τουλάχιστον ώσπου να χτίσεις κλίμα εμπιστοσύνης στην ομάδα. Σύμφωνα, λοιπόν, με τη θεωρία του Rogers πρέπει να είσαι ο εαυτός σου και να αφήσεις και τις εκπαιδευόμενες να είναι ο εαυτός τους.

Έτσι η μάθηση "διευκολύνεται" καθώς οι εκπαιδευόμενες αντιλαμβάνονται ότι έχουν απέναντί τους έναν εμπνευστή (κι όχι έναν δάσκαλο). Δε χρειάζονται κατευθυντήριες γραμμές αλλά αποδοχή της προσωπικότητάς τους και ελευθερία έκφρασης των σκέψεων και συναισθημάτων τους. Γενικά οι ενήλικες έχουν ανάγκη από δασκάλους που θα τους σέβονται, θα τους εμπιστεύονται και θα τους βοηθούν να μαθαίνουν μέσα από την πράξη μέσω της αυτοδιαχειριζόμενης μάθησης.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΘΖ - Τετάρτη, 2 Μάρτιος 2011, 07:18 μμ

Ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι αυθεντικός, γνήσιος, ειλικρινής και συνεπής. Έτσι καλλιεργείται κλίμα εμπιστοσύνης, οικειότητας. Δεν είναι "κακό" να μιλάει στους εκπαιδευόμενους για τους προβληματισμούς του, οφείλει να εκφράζει αυθόρμητα κάποιες σκέψεις του, να εμπνεύσκει τους εκπαιδευόμενους, να συζητάει είτε άμεσα είτε έμμεσα "μέσα από παιχνίδια ρόλων". Πρέπει να έχει μιλήσει για τον εαυτό του (τα προτερήματά του αλλά και τα ελαττώματά του), να έχει μελετήσει το βιογραφικό σημείωμα των εκπαιδευόμενων, να έχει πλησιάσει πραγματικά τους εκπαιδευόμενους, για να γνωρίζει -όσο είναι δυνατό- το γνωστικο-μορφωτικό/κοινωνικό επίπεδό τους, τα ενδιαφέροντά τους, τα στοιχεία της καθημερινότητάς τους. Δε χρειάζεται να παρουσιάζεται ως "πανεπιστήμων" και ως τιμητής των πάντων! Πρέπει να αφήσει την ανθρώπινη πλευρά του (όχι απλά την εκπαιδευτική του) να προβληθεί. Έτσι οι εκπαιδευόμενοι θα τον δουν "με διαφορετικό μάτι", θα νιώσουν άνετα, και θα τον εμπιστευτούν ευκολότερα.

Τόσο ο σεβασμός των εκπαιδευόμενων προς τον εκπαιδευτή, όσο και ο σεβασμός των εκπαιδευόμενων προς τους άλλους συνεκπαιδευόμενους, εδραιώνεται ευκολότερα αν ο εκπαιδευτής φροντίσει γι' αυτό, και καλλιεργήσει το ανάλογο έδαφος αμοιβαίου σεβασμού, ελεύθερου -γόνιμου διαλόγου, δημιουργικότητας. Έτσι οι εκπαιδευόμενοι θα βοηθηθούν, κρίνοντας, αξιολογώντας, επαναπροσδιορίζοντας και αλλάζοντας προηγούμενες συμπεριφορές και στάσεις.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΚΤ - Τετάρτη, 2 Μάρτιος 2011, 11:03 μμ

Λοιπόν, Μάρκο, άκου τι βρήκα! Ίσως μπορούμε να βρούμε λύση αν συνδυάσουμε την θεωρία με τα γεγονότα: Η εξέχουσα θέση στην θεωρία του Rogers κατέχει η έννοια του «εαυτού». Την προσπάθεια του για βελτίωση με απώτερο σκοπό την αυτοπραγμάτωση. Το εξωτερικό περιβάλλον ασκεί διαφορετική επίδραση στον χαρακτήρα του κάθε ατόμου. Αυτό έχει συμβεί σε όλους μας αλλά και στις μαθήτριάς σου. Η σύγκρουση ανάμεσα στον πραγματικό τους εαυτό και τον ιδανικό τους εαυτό μπορεί να αποτελεί πηγή άγχους για αυτές. Ειδικότερα σε αυτές που έχουν περάσει ιδιαίτερες δυσκολίες...

Αυτό που θα πρέπει να επιδιώξεις είναι να μέσα από φιλελεύθερες συζητήσεις με τις μαθήτριάς να τις βοηθήσεις να προβάλλουν την θετική τους πλευρά. Αυτό, πέραν από εκπαιδευτική διαδικασία θα αποτελεί και μια ψυχοθεραπευτική διαδικασία. Κατά τον Rogers, η προσωπικότητα δύναται να αλλάξει και αυτό αποτελεί ένα αναγκαίο κομμάτι της ωρίμανσης/ανάπτυξης. Ωστόσο, αναγκαία προϋπόθεση είναι η αυτοαποδοχή! Αυτό κυρίως επιδιώκουμε ε;

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΘΡ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 11:11 μμ

Λοιπόν Μάρκο, δεν θα σου πω τίποτα καινούργιο, απλά θα σου θυμίσω τις ιδιότητες που πρέπει να έχει ένας εκπαιδευτής σύμφωνα με τον Carl Rogers :

α)τη γνησιότητα και τη συμφωνία με τον εαυτό του,

β)την ανεπιφύλακτη θετική αναγνώριση κάτι που σημαίνει εμπιστοσύνη, εκτίμηση και αποδοχή προς τον εκπαιδευόμενο και

γ) την ενσυναισθητική κατανόηση, ασκούμενη με ακρίβεια και ευαισθησία προς τον εκπαιδευόμενο. Με πιο απλά λόγια και σύντομα τον σεβασμό, κατανόηση, εμπιστοσύνη που πρέπει να διαθέτει ο εκπαιδευτής απέναντι σε καθένα εκπαιδευόμενο.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΚΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 08:38 μμ

Μάρκο, σύμφωνα με τη θεωρία του Rogers, θα πρέπει να δημιουργήσεις ένα περιβάλλον που να διευκολύνει τη μάθηση, να προάγει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό ανάμεσα στα μέλη και ανάμεσα σε αυτά και σε εσένα. Αν το καταφέρει θα διευκολύνεις τη μάθησή τους και θα τους κινητοποιήσεις.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΡΤ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 11:05 μμ

Μάρκο, σύμφωνα με τον Carl Rogers, οι εκπαιδευόμενοι έχουν μια φυσική ικανότητα να μαθαίνουν κυρίως μέσα από την πράξη. Η μάθηση διευκολύνεται όταν οι εκπαιδευόμενοι αντιληφθούν ότι το περιεχόμενό της σχετίζεται με τα προσωπικά

τους σχέδια, ότι είναι συνυπεύθυνοι κατά την εφαρμογή της μεθόδου εργασίας έχουν δηλαδή ενεργητική συμμετοχή.

Οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι: Διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία αλλά και εμπειρία ζωής. Έχουν διαμορφωμένη προσωπικότητα, συμπεριφορές, αξίες και ενδιαφέροντα. Έχουν συγκεκριμένους στόχους και προσδοκίες που συνδέονται συνήθως με την επαγγελματική τους ανέλιξη ή αλλαγή. Μαθαίνουν με προσωπικό τρόπο (personal learning style) και προτιμούν την ενεργητική συμμετοχή στην μαθησιακή διαδικασία (αυτοδιαχειριζόμενη μάθηση – self directed learning)

Με αυτό τον τρόπο οι γνώσεις εσωτερικεύονται πιο βαθιά και διατηρούνται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, όταν τις διαχειρίζονται τόσο με το συναίσθημα όσο και με τη νόηση.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΚΣ - Δευτέρα, 11 Απρίλιος 2011, 10:54 πμ

Σύμφωνα με την προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers, θα πρέπει πρώτο μέλημά σου, Μάρκο, να είναι η δημιουργία ενός κλίματος αμοιβαίας αποδοχής στην ομάδα όλων των μελών της τάξης. Αυτό αυξάνει την αυτοεκτίμηση των εκπαιδευόμενων και έτσι μπορούν να αναπτύξουν τη δημιουργικότητά τους. Μάρκο, δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις διάφορες τεχνικές διδασκαλίας ή προγραμματισμένες δραστηριότητες, επειδή αυτές μειώνουν τον αυθορμητισμό και την ελευθερία των εκπαιδευόμενων. Θα πρέπει να λειτουργείς σαν διευκολυντής της διαδικασίας της μάθησης ενισχύοντας τον διάλογο μέσα στην ομάδα και ενθαρρύνοντας τα παιχνίδια ρόλων, όταν αυτά προκύπτουν αβίαστα μέσα από την λειτουργία της ομάδας.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΝΓ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 01:28 μμ

Με βάση την προσωποκεντρική προσέγγιση του Carl Rogers, κάθε άνθρωπος έχει την δυνατότητα της αυτογνωσίας και τη δυνατότητα να αλλάξει την συμπεριφορά και τις αντιλήψεις του. Κάτι που μπορεί να γίνει μέσα σε ένα κλίμα κατάλληλων διευκολυντικών σχέσεων. Η παιδαγωγική σχέση, σύμφωνα με αυτή τη θεωρία εκτυλίσσεται σε τρεις διακριτές φάσεις:

α) την εγκαθίδρυση της εμπιστοσύνης , κάτι που προσωπικά θεωρώ εύκολο, εφόσον ο εκπαιδευτής σέβεται και αποδέχεται τους άλλους,

β) την ανάπτυξη της οικειότητας κατά την οποία ο εκπαιδευόμενος γίνεται ικανός να αποκαλύψει μερικά από τα επίπεδα της εμπειρίας του. Αυτή η φάση, πάλι κατά την γνώμη μου, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, για να μη γίνει η οικειότητα δίκοπο μαχαίρι. Είναι πολύ εύκολο να ξεπεραστούν τα όρια και από οικειότητα δημιουργική να γίνει «παραγνωριζόμαστε» και έτσι να δημιουργηθούν προβλήματα λειτουργικότητας. Γενικά έχω την αίσθηση ότι όλες αυτές οι θεωρίες είναι αρκετά εξιδανικευμένες, αλλά στην πράξη και στα ΣΔΕ, στα οποία δουλεύουμε, υπάρχουν αρκετές προβληματικές καταστάσεις και αρκετές εξαιρέσεις στους κανό-

νες. Φυσικά θα πρέπει να μελετάμε τις θεωρίες και να προσαρμόζουμε στοιχεία τους στην πραγματικότητά μας, η οποία κάποιες φορές είναι απογοητευτική.

γ) την εγκαθίδρυση μιας αυξανόμενης αμοιβαιότητας ανάμεσα στον εκπαιδευόμενο και τον εκπαιδευτή. Δεν μπορώ να σε βοηθήσω περισσότερο με την συγκεκριμένη θεωρία, γιατί υπάρχουν σημεία που δεν έχω κατανοήσει και άλλα που δε με βρίσκουν σύμφωνη ή δεν μπορώ να τα φανταστώ να εφαρμόζονται στα ΣΔΕ. Π.χ. "Ο Rogers τονίζει την αντίθεσή του σε καθετί τεχνητό από την πλευρά του εκπαιδευτή, δηλαδή στις διάφορες τεχνικές, ασκήσεις ή προγραμματισμένες δραστηριότητες. Τις θεωρεί απόπειρα χειραγώγησης..." δηλαδή τι μένει να γίνει. Μελέτησε τον και εσύ και αν καταλάβεις κάτι περισσότερο περιμένω να με βοηθήσεις.

Απάντηση: Η ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ CARL ROGERS

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 01:47 πμ

Γεια σου Μάρκο! Σύμφωνα με την προσωποκεντρική προσέγγιση του Rogers, όλοι οι άνθρωποι είναι θετικά όντα και μέσα τους έχουν στόχο την αυτοπραγμάτωση. Δε χρειάζονται κατευθυντήριες γραμμές αλλά αποδοχή της προσωπικότητάς τους και ελευθερία έκφρασης των σκέψεων και συναισθημάτων τους. Χάρη στις διαπροσωπικές δεξιότητες του εκπαιδευτή επιτυγχάνεται η δημιουργία του διευκολυντικού περιβάλλοντος μέσα στην τάξη και δημιουργεί τις συνθήκες αυτοκατανόησης και αυτενέργειας του εκπαιδευομένου. Καλό λοιπόν είναι να δημιουργήσεις ένα κλίμα εμπιστοσύνης, αποδοχής, ασφάλειας, οικειότητας, ελευθερίας, διάδρασης και αμοιβαιότητας στηριζόμενος στη αυθεντικότητα και τη γνησιότητά σου ως εκπαιδευτής χωρίς υπερβολή ή απόπειρα χειραγώγησης. Ο ρόλος σου δε θα 'ναι δογματικός και αυστηρά συντονιστής, αλλά διευκολυντής και εμπνευστής.

- ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ CARL ROGERS
 - Rogers, C. (1961) *On becoming a Person* Boston: Houghton Mifflin
 - (1969) *Freedom to learn* Columbus: Merrill
 - (1970) *Encounter groups* Middlesex: Penguin
 - (1972) *Becoming Partners: Marriage and its alternatives* New York: Delacorte
 - (1977) *On personal power* New York: Delacorte
 - (1980) *A way of Being* Boston: Houghton Mifflin
 - (1983) *Freedom to learn for the 80s* Columbus: Charles Merrill
- Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή,

θα συνεχίσουμε την επόμενη εβδομάδα με τον Peter Jarvis

κλείνουμε με Wind Of Change

12η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Peter Jarvis - Εμπειρική Εκπαίδευση

Στην ενότητα αυτή θα ασχοληθούμε με τον Peter Jarvis και την εμπειρική εκπαίδευση. Παράλληλα, σας προτείνουμε να κάνετε μία ανασκόπηση της ύλης που μελετήσατε έως τώρα καθώς την επόμενη εβδομάδα θα τοποθετηθεί στην πλατφόρμα ένα on line test αυτοαξιολόγησης το οποίο θα σας βοηθήσει να αξιολογήσετε τις γνώσεις που αποκτήσατε από την έως τώρα μελέτη σας.

Ο καθηγητής Peter Jarvis θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους θεωρητικούς της Εκπαίδευσης Ενηλίκων. Γεννήθηκε στο Gillingham του Kent το 1937. Το θεωρητικό μοντέλο του καθηγητή Jarvis εντάσσεται στο πλαίσιο των θεωριών της Εκπαίδευσης Ενηλίκων που συνδέονται άμεσα με την κοινωνική εμπειρία.

Ο Jarvis υποστηρίζει ότι η διαδικασία της μάθησης ξεκινά από τη στιγμή που το άτομο έρχεται σε επαφή με κάποια κοινωνική εμπειρία, η οποία προσφέρει τη δυνατότητα μάθησης. Υποστηρίζει μάλιστα ότι όλη μας η ζωή μπορεί να θεωρηθεί ένα συνεχές φαινόμενο μάθησης, το οποίο αναπτύσσεται σε ένα πολύπλοκο και ποικιλόμορφο κοινωνικό-πολιτιστικό περιβάλλον (Jarvis , 1987). Σε κάθε περίπτωση μάθησης, τα πάντα ξεκινούν από μια κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας του κάθε εκπαιδευόμενου με μια νέα εμπειρία (Jarvis , 1995). Δηλαδή η επιθυμία για μάθηση είναι τις περισσότερες φορές αποτέλεσμα μιας αποτυχημένης προσπάθειας του ατόμου να ανταπεξέλθει σε μία απρόβλεπτη κατάσταση κατά τη διάρκεια της ζωής του. Ο Jarvis διαχώρισε τη μάθηση των ενηλίκων σε στοχαστική (reflective) και μη στοχαστική μάθηση (non - reflective), ενώ εισήγαγε και την έννοια της μη μάθησης (non - learning) κατά την οποία οι εμπειρίες που βιώνει ένας ενήλικας δεν οδηγούν σε μάθηση για λόγους όπως ο φόβος για αλλαγή, η αλαζονεία ή η απλή απόρριψη της μαθησιακής διάστασης της εμπειρίας (Ο.π., 1995, σσ. 71-75).

Ο Peter Jarvis είναι σήμερα επικεφαλής του Κέντρου Έρευνας της Διά Βίου Μάθησης στη Σχολή Επιστημών Αγωγής του University of Surrey (της οποίας υπήρξε πρόεδρος για πολλά χρόνια) και επισκέπτης Καθηγητής στο Τμήμα Εκπαίδευσης Ενηλίκων του University of Georgia των ΗΠΑ.

Σημαντικά έργα του :

- Jarvis P. (1983) *Professional Education* Routledge Kegan & Paul
- Jarvis P. (1 983) *Adult and Continuing Education* Croom Helm (Συνεχιζόμενη Εκπαίδευση και κατάρτιση : Θεωρία και πράξη Μεταίχμιο , υπό έκδοση 2004, μτφρ . Αλεξάνδρα Μανιάτη)
- Jarvis P. (1987) *Adult Learning in the Social Context* Routledge Kegan & Paul •Jarvis P. (1992) *Paradoxes of Learning* Jossey-Bass
- Jarvis P. (1 997) *Ethics and the Education of Adults in Late Modernity* National Institute of Adult Continuing Education (NIACE)

- Jarvis P. (1998) *The Practitioner Researcher* Jossey-Bass
- Jarvis P. (1 999) *The International Dictionary of Adult and Continuing Education* Kogan Page Ltd
- Jarvis P. (200 1) *Learning in Later Life* Stylus Pub Lk
- Jarvis P. (200 1) *Universities and Corporate Universities* Kogan Page Ltd
- Jarvis P. (επι μ .) (200 1) *Twentieth Century Thinkers in Adult & Continuing Education* Kogan Page Ltd
- Jarvis P. and Colin Griffin (επιμ .) (2003) *Adult and Continuing Education: Major Themes: Five-Volume Set (Major Themes)* Routledge-Falmer

Jarvis, P. (2004), *Συνεχιζόμενη Εκπαίδευση και Κατάρτιση: Θεωρία και Πράξη, Αθήνα: Μεταίχμιο.*

Το βιβλίο αποτελεί μία συστηματική προσέγγιση σε όλα τα θέματα που αφορούν την εκπαίδευση ενηλίκων. Παρουσιάζει το θεωρητικό υπόβαθρο, αναλύει τη σχέση της εκπαίδευσης ενηλίκων και ανηλίκων, διερευνά τη μεθοδολογία σχεδιασμού των προγραμμάτων, τη χρήση των εκπαιδευτικών μεθόδων και της εκπαίδευσης από απόσταση, το ζήτημα της εκπαίδευσης των εκπαιδευτών. Η προσέγγιση του Jarvis είναι διεπιστημονική με έμφαση στην κοινωνική σκοπιά. Η ανάλυση κάθε ζητήματος βασίζεται σε βαθιά γνώση των ερευνητικών δεδομένων και της συζήτησης που έχει αναπτυχθεί. Το βιβλίο περιέχει πλήθος παραδειγμάτων, καθώς και εκτενή αναφορά στο έργο των θεμελιωτών της εκπαίδευσης ενηλίκων.

Η ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η εμπειρική εκπαίδευση «είναι η εκπαίδευση που εκθέτει τους εκπαιδευόμενους σε μια εμπειρία και στη συνέχεια ενθαρρύνει το στοχασμό σχετικά με αυτήν ώστε να αναπτυχθούν νέες ικανότητες, νέες στάσεις ή νέοι τρόποι σκέψης». Άλλωστε, σχετικά με το ζήτημα της μάθησης μέσω της επεξεργασίας των εμπειριών διεξάγονται ενδιαφέρουσες αναζητήσεις στο πεδίο της εκπαίδευσης ενηλίκων.

Ο Jarvis κάνει μια συστηματική θεωρητική προσέγγιση του ζητήματος. Εξηγεί ότι υπάρχουν δύο ειδών εκπαιδευτικές εμπειρίες: α) οι πρωτογενείς εμπειρίες, όπου οι εκπαιδευόμενοι εισέρχονται σε μια κατάσταση, τη βιώνουν άμεσα μέσω των αισθητήριων οργάνων και μπορούν είτε να ενεργήσουν είτε να σκεφτούν σχετικά με αυτήν β) οι δευτερογενείς εμπειρίες, όπου οι εκπαιδευόμενοι βιώνουν έμμεσα την εμπειρία ενός γεγονότος ή φαινομένου.

Ο πρώτος, πάντως, στοχαστής που ασχολήθηκε συστηματικά με την εμπειρική εκπαίδευση ήταν ο αμερικανός θεμελιωτής των κατευθυντήριων γραμμών της ανθρωπιστικής παιδείας J. Dewey. Ο Dewey ασχολήθηκε κυρίως με την εκπαίδευση των παιδιών, ωστόσο θεωρείται ότι υπήρξε ταυτόχρονα ένας από τους μείζονες θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων. Αυτό οφείλεται στο ότι «συνέδεσε σε ένα αδιαχώριστο συνεχές την αρχική και τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση».

Ο Dewey δεν περιορίστηκε να προσδιορίσει τις αρχές της εκπαίδευσης μέσα από την αξιοποίηση της εμπειρίας, αλλά προχώρησε στη διατύπωση μιας συγκεκριμένης μεθοδολογίας, περιγράφοντας την εμπειρική εκπαίδευση σαν έναν κύκλο, όπου σε κάθε στάδιο το άτομο εμπλέκεται σε μια εμπειρία.

Στα όρια αυτά κινείται και ο D.Kolb, ο οποίος τονίζει ότι η ενασχόληση των εκπαιδευομένων με αφηρημένες ιδέες και έννοιες δεν οδηγεί σε αποτελεσματική μάθηση επειδή πρόκειται για διεργασία αποκομμένη από την πραγματικότητα και ασύμπτωτη με τις συνθήκες που εκείνοι αντιμετωπίζουν. Έτσι, η εκπαίδευση και επαγγελματική ή κοινωνική δραστηριότητα καταλήγουν να αποτελούν αντιτιθέμενα πεδία. Χρειάζεται, λοιπόν, να μετατοπιστεί το βάρος στην εμπειρική εκπαίδευση, που επικεντρώνεται στα προβλήματα που απορρέουν από τα βιώματα των συμμετεχόντων.

Με βάση αυτές τις απόψεις ο Kolb διατύπωσε ένα μοντέλο τεσσάρων σταδίων που το ονόμασε «κύκλο της μάθησης», μέσω του οποίου η μάθηση μπορεί να πραγματοποιείται αποτελεσματικά. Αναλυτικά τα τέσσερα στάδια είναι:

1. «Στάδιο 1: Το άτομο, βασιζόμενο στις γνώσεις και τις εμπειρίες του και έχοντας να αντιμετωπίσει νέα προβλήματα, προετοιμάζεται να πάρει αποφάσεις, επιθυμεί να δράσει, να εφαρμόσει στην πράξη όσα έχει μάθει.
2. Στάδιο 2: Το άτομο δρα, αντιμετωπίζει πραγματικές καταστάσεις, αποκτά νέες εμπειρίες.
3. Στάδιο 3: Οι εμπειρίες που αποκτήθηκαν παρατηρούνται από ποικίλες οπτικές γωνίες. Γίνεται αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της δράσης, κατανοείται η σημασία τους, εξάγονται συμπεράσματα.
4. Στάδιο 4: Οι παρατηρήσεις και τα συμπεράσματα υπόκεινται σε συστηματική νοητική επεξεργασία. Οι αποκτηθείσες εμπειρίες ταξινομούνται, συνδέονται με τις γνώσεις που διαθέτει το άτομο, καθώς και με επιστημονικά δεδομένα και θεωρητικές προσεγγίσεις που τυχόν γνωρίζει. Αντλούνται γενικές αρχές, διαμορφώνονται κανόνες δράσης. Το άτομο στο στάδιο αυτό αισθάνεται ικανό να δράσει πιο αποτελεσματικά και κάνει νέους προγραμματισμούς».

Ο Rogers προτείνει τις εξής τροποποιήσεις στον «κύκλο της μάθησης» του D.Kolb :

1. Η επεξεργασία της εμπειρίας δεν γίνεται μόνο με βάση τις γνώσεις και τις εμπειρίες που ήδη διαθέτουμε, αλλά και με την αναζήτηση και την αξιοποίηση πρόσθετων γνώσεων και εμπειριών.
2. Ο στοχασμός επάνω σε μια εμπειρία δεν οδηγεί μόνο σε νέα δράση που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη εμπειρία. Είναι δυνατόν να οδηγεί και σε υποθέσεις που μπορεί να επαληθευτούν σε νέες καταστάσεις, σε νέες εμπειρίες, που έχουν διαφορετική υφή από την εμπειρία που αποκτήθηκε.

Η συλλογιστική του Αμερικανού στοχαστή εκκινεί από το αξίωμα ότι ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύουμε την πραγματικότητα καθορίζεται από το σύστημα αντιλήψεων που διαθέτει καθένας. Αυτό το σύστημα αντιλήψεων μας έχει επιβληθεί από το πολιτισμικό πλαίσιο και το έχουμε εσωτερικεύσει ασυνείδητα μέσω της διεργασίας της κοινωνικοποίησης. Συχνά περιέχει λανθασμένες και διαστρεβλωμένες αξίες, πεποιθήσεις, παραδοχές και υποθέσεις, έτσι ώστε η ένταξή μας στην πραγματικό-

τητα να παρουσιάζει δυσλειτουργίες. Επιπλέον, το αντιληπτικό μας σύστημα είναι τόσο βαθιά χαραγμένο στην προσωπικότητά μας, ώστε υιοθετούμε την τάση να αποδεχόμαστε σχεδόν αποκλειστικά τις εμπειρίες που προσαρμόζονται εύκολα σε αυτό και να απορρίπτουμε εκείνες που διαφέρουν. Είναι λοιπόν αναγκαίο, για να μπορούμε ως ενήλικοι να εναρμονίζουμε τη ζωή μας με τις πραγματικές συνθήκες, να αναπτύξουμε την ικανότητα να επανεξετάσουμε κριτικά τις πεποιθήσεις μας για τον εαυτό μας, τους ρόλους που έχουμε αναλάβει και τις σχέσεις μας με τους άλλους.

- ΠΗΓΗ: Κιουλάνης, Σ. (2008). "Ανοικτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών", Βάνιας, Θεσσαλονίκη.

13η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΣΤΗΝ ΕΩΣ ΤΩΡΑ ΥΛΗ

Αυτή την εβδομάδα θα κάνουμε μία επανάληψη στην έως τώρα μελέτη μας. Για το σκοπό αυτό ετοιμάσαμε ένα κουίζ το οποίο διατρέχει όλη την ύλη. Μπορείτε να ελέγχετε την κάθε απάντησή σας πατώντας "ΥΠΟΒΟΛΗ" ή να δείτε το συνολικό βαθμό που συγκεντρώσατε πατώντας "ΥΠΟΒΟΛΗ ΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ". Έχετε τη δυνατότητα να κάνετε όσες φορές επιθυμείτε το κουίζ, χωρίς χρονικό περιορισμό στις απαντήσεις. Σας προτείνουμε, τέλος, να υπογράψετε για μία ακόμη φορά το

ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ.

Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ 6ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗ ΚΑΙ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ που θα γίνει στο Λουτράκι, (4-6 Νοεμβρίου, 2011) - για εισηγήσεις, πληροφορίες και οτιδήποτε σχετικό.

Στο σημείο αυτό ας επαναδιαπραγματευτούμε το ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ. Εάν επιθυμείτε μπορείτε να το διαβάσετε ξανά (θα το βρείτε στην 5η εβδομάδα) και καλό είναι να το υπογράψετε για μία ακόμη φορά. Ακολουθεί....

- ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΜΕ Bon jovi e Pavaroti
- Last night I had a dream
That there would be a morning after
Long days of sunshine and peace
Long nights of love, forgiveness, and laughter
Maybe it was just a dream, but it could be reality
Children are like planting seeds
You've got to let their flowers grow
Don't you know

Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή,

Αυτή η εβδομάδα ήταν πραγματικά "μιά στροφή προς τα πίσω" με στόχο την επανάληψη της ύλης. Όπως...ο στοχασμός, «μια στροφή προς τα πίσω» στην εμπειρία, που μπορεί να σημαίνει πολλά πράγματα: απλή συνειδητοποίηση ενός αντικειμένου, ενός γεγονότος ή μιας κατάστασης, συμπεριλαμβανομένης της συνειδητοποίησης μιας άποψης, μιας σκέψης, ενός συναισθήματος, ψυχικής διάθεσης, πρόθεσης, ενέργειας ή των συνηθειών. Ωστόσο, ότι στοχαζόμαστε δε συνεπάγεται απαραίτητα ότι αξιολογούμε αυτό το οποίο σκεπτόμαστε. Αυτό το χαρακτηριστικό διαφοροποιεί το στοχασμό από τον κριτικό στοχασμό.

Κλείνοντας, λοιπόν, ας στοχαστούμε κριτικά για την εκπαίδευση. Αν το τραγούδι των Bon jovi και Pavaroti μας έβαλε σε κάποιο κλίμα οι απόψεις του Ibrahim και της Christine, ίσως μας φανούν χρήσιμες...

ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ!

Ο Ibrahim, πρόσφυγας από το Ιράκ, παραδέχεται ότι ποτέ του δεν ήταν τόσο νευρικός, όσο τώρα, από τότε που ήρθε ως πρόσφυγας στη Συρία. Τα μάτια του τρεμοπαίζουν, καθώς βρίσκεται σε μια μεγάλη αίθουσα στην «καρδιά» της Jagamana, ενός προαστίου προσφύγων, η οποία είναι γεμάτη με άλλους νεαρούς πρόσφυγες. Άξαφνα, αρχίζει να ακούγεται μουσική και ο Ibrahim γεμίζει αυτοπεποίθηση. Πιάνει ένα μικρόφωνο και ξεκινά να τραγουδά, σε μια πρόβα του «Τραγουδιού της Αποφοίτησης», το οποίο έγραψε ο ίδιος, για να σηματοδοτήσει την αποφοίτησή του από τα μαθήματα ανάπτυξης δεξιοτήτων της UNICEF. Οι στίχοι του αποπνέουν μια ελπίδα για το μέλλον. Όπως και πολλοί άλλοι πρόσφυγες από το Ιράκ, ο Ibrahim και οι υπόλοιποι συμμαθητές του στα μαθήματα ανάπτυξης δεξιοτήτων, είχαν πολλούς λόγους να μην επιστρέψουν στην εκπαίδευση. Τα οικονομικά βάρη, αναγκάζουν πολλά παιδιά να στραφούν στη αναζήτηση εργασίας, προκειμένου να βοηθήσουν στην αύξηση των -πολύ χαμηλών- οικονομικών των προσφύγων στη Δαμασκό.

«Είμαι τόσο ενθουσιασμένος για το μέλλον», δηλώνει ο Ιμπραήμ. «Βλέπεις ανθρώπους να λένε ότι αυτός είναι ένας σπουδαίος άνθρωπος. Δεν περιμέναμε ότι θ' αποφοιτούσαμε και είμαστε τόσο υπερήφανοι που αυτό συμβαίνει τώρα».

Η Christine, 14 ετών, ζει σε έναν καταυλισμό για σεισμοπαθείς, κοντά στο διεθνές αεροδρόμιο στην πρωτεύουσα της Αϊτής, Πόρτ-Ο-Πρενς. Το ταλαιπωρημένο τετράδιο της Christine, στο οποίο έχει σχεδιάσει λεπτομερώς σκίτσα ανατομίας, είναι μια απόδειξη για την επιθυμία της να γίνει γιατρός. «Θέλω να δω με τα μάτια μου τι υπάρχει μέσα στο σώμα και να κατανοήσω πώς χτυπάει η καρδιά μου». Και η καρδιά της Christine χτυπάει για τα αδέρφια της, τα οποία δεν είναι στο σχολείο, καθώς οι γονείς της δεν μπορούν να πληρώσουν τα δίδακτρα, παρά μόνο για ένα από τα τρία τους παιδιά. Αλλά τα περισσότερα από τα σχολεία της Αϊτής είναι ιδιωτικά, κάτι που αποτελεί ένα σημαντικό εμπόδιο για την εκπαίδευση. Ακόμη και για την Christine, όμως, υπάρχουν εμπόδια στην εκπαίδευση. Για παράδειγμα, οι συχνές απουσίες των εκπαιδευτικών είναι μια πραγματικότητα στην Αϊτή, διότι πολλοί από αυτούς δεν διαθέτουν τους πόρους για να μπορέσουν ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σημαντικό ρόλο στη ζωή της Christine, παίζει η μητέρα της η οποία πουλάει μεταχειρισμένα παπούτσια. Η εκπαίδευση είναι η σανίδα σωτηρίας της Christine, και θα μπορούσε να είναι για όλα τα παιδιά της Αϊτής. Η Christine είναι ξεκάθαρη:

«Θέλω η κυβέρνηση να ανοικοδομήσει τα σχολεία μας, γιατί υπάρχουν παιδιά που θα έρθουν μετά από μετά από εμάς. Χωρίς την εκπαίδευση, δεν υπάρχει ζωή, διότι η εκπαίδευση εξυψώνει τον άνθρωπο και τον οδηγεί στην αξιοπρέπεια και την ευημερία».

14η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

Καλωσορίσατε στη 14η εβδομάδα μελέτης. Κατ' αρχήν συγχαρητήρια! Ο γενικός μέσος όρος των προσπαθειών που έχετε κάνει έως τώρα στο κουίζ της προηγούμενης εβδομάδας - όπως καταγράφεται από το σύστημα - είναι 83,92/100. Πάνω απ' όλα όμως σημασία έχει η ενασχόλησή σας με το κουίζ να αποδείχθηκε για σας χρήσιμη.

Στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα συζητήσουμε τα εμπόδια στη μάθηση των ενήλικων εκπαιδευομένων. Παράλληλα, σας προτείνουμε, με βάση, βέβαια, και τα αποτελέσματα του κουίζ της προηγούμενης εβδομάδας, να κάνετε και μία επανάληψη της ύλης που προηγήθηκε...

- ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

Τα εμπόδια στη μάθηση μπορούν να καταταχθούν σε τρεις κατηγορίες:

1. Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται τα εμπόδια που οφείλονται στην κακή οργάνωση της μαθησιακής διαδικασίας. Ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που πάσχει έκδηλα στο επίπεδο των στόχων, του συντονισμού, της υποδομής κ.ο.κ. είναι ευνόητο ότι θα προκαλέσει συναισθήματα απογοήτευσης στους συμμετέχοντες, θα εγκλωβίσει το ενδιαφέρον τους και θα τους οδηγήσει σε στάση άρνησης ή αδιαφορίας. Αυτό ασφαλώς μπορεί να συμβεί και σε προγράμματα που απευθύνονται σε παιδιά.
2. Στη δεύτερη κατηγορία εντάσσονται εμπόδια που απορρέουν από τις κοινωνικές υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ενήλικων εκπαιδευομένων, που συχνά τους εμποδίζουν στην πορεία των σπουδών.
3. Η τρίτη κατηγορία είναι τα εσωτερικά εμπόδια που απορρέουν από την προσωπικότητα των ατόμων.

Τα εμπόδια στη μάθηση μπορούν να τοποθετηθούν και σε δύο υποκατηγορίες.

1. Τα εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες.
 2. Τα εμπόδια που απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες.
1. Εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες: Οι ενήλικοι έρχονται στην εκπαιδευτική διαδικασία φέρνοντας μαζί τους ένα απόθεμα γνώσεων και αξιών, που απέκτησαν από το σύνολο των δραστηριοτήτων της ζωής τους. Σε αυτές τις γνώσεις και αξίες προσκολλώνται επίμονα, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να αποδεχτούν καινούρια μαθησιακά αντικείμενα ή νέες εκπαιδευτικές μεθόδους. Αυτό συμβαίνει στους ενήλικους περισσότερο από ό,τι στα παιδιά ή στους εφήβους. Μια βασική αιτία είναι ότι τα ενήλικα άτομα έχουν γίνει με το πέρασμα του χρόνου λιγότερο εύπλαστα. Έχουν μάθει να σκέφτονται με ένα συγκεκριμένο τρόπο και έχουν διαμορφώσει πεποιθήσεις που τους εμποδίζουν να αφομοιώνουν τα νέα δεδομένα και α-

κόμη περισσότερο να αναθεωρούν τις απόψεις που έχουν για τον εαυτό τους και τον κόσμο. Μια άλλη αιτία της προσκόλλησης των ενηλίκων στις γνώσεις και αξίες που διαθέτουν είναι ότι έχουν επενδύσει συναισθηματικά σε αυτές. Αν λοιπόν κάποιος - στην προκειμένη περίπτωση ο εκπαιδευτής - επιδιώξει να τις μετασχηματίσει, θεωρείται ότι αμφισβητεί την προσωπικότητά τους και αμφιβάλλει για την κρίση τους. Έτσι μπορεί να δημιουργηθούν τριβές ανάμεσα στον εκπαιδευτή και στους εκπαιδευομένους ή ανάμεσα στα μέλη της εκπαιδευόμενης ομάδας.

2. Εμπόδια που απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες: Τα εμπόδια αυτής της υποκατηγορίας είναι αλληλένδετα. Ένα πρώτο είδος τους είναι συνυφασμένο με μόνιμα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας, όπως η χαμηλή αυτοεκτίμηση και η έλλειψη αυτοπεποίθησης. Ένα δεύτερο είδος έχει στη ρίζα του το άγχος. Το άγχος είναι μια αρνητική συναισθηματική κατάσταση, που προσλαμβάνει δύο κύριες μορφές:
 - ο ανησυχία απέναντι στην απειλή που προέρχεται από επιβεβλημένες απαιτήσεις,
 - ο ανησυχία για την ικανότητα ανταπόκρισης σε ορισμένες συνθήκες.

Το άγχος είναι δυνατό να οφείλεται σε πολλά αίτια, όπως είναι ο φόβος της αποτυχίας, ο φόβος της κριτικής, ο φόβος του αβέβαιου, ο φόβος της γελοιοποίησης. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τους ενήλικους εκπαιδευομένους το άγχος προκαλείται από την επανακτούμενη ιδιότητα του «μαθητή». Ένας μεγάλος αριθμός ενηλίκων φοβάται να ξαναρχίσει να εκπαιδεύεται γιατί δεν αισθάνεται τη βεβαιότητα ότι θα κατορθώσει να ανταπεξέλθει. Ιδιαίτερα αυτό ισχύει για τα μέλη ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, που αμφιβάλουν για τις δυνατότητές τους και θεωρούν ότι η μόρφωση είναι προσιτή μόνο σε εκείνους που ήδη διαθέτουν τις απαραίτητες γνωστικές βάσεις. Επίσης, πολλοί ενήλικοι εκπαιδευόμενοι φοβούνται τις διάφορες μορφές αξιολόγησης, γιατί τις συνδέουν με την πιθανότητα της αποτυχίας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους ενήλικους που έχουν αρνητικές εμπειρίες από το σχολικό σύστημα και στο υποσυνείδητό τους έχουν συνδέσει τη μαθησιακή διαδικασία με αρνητικά συναισθήματα και προβληματικές καταστάσεις. Πρέπει να προστεθεί ότι το άγχος μπορεί να μην οφείλεται μόνο στο φόβο της κριτικής και της αποτυχίας, αλλά - και πιθανόν ταυτόχρονα και σε ψυχολογικούς παράγοντες, ιδιαίτερα στην έλλειψη αυτοπεποίθησης.

ΠΗΓΗ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ., Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Εκπαιδευτών., ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ., Τόμος 1

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1. (απαντήστε στο forum)

1. Στη βάση όσων μελετήσατε, μπορείτε να θυμηθείτε και να αναφέρετε ένα περιστατικό, όπου ένας/μία εκπαιδευόμενος/η προέβαλε εμπόδια στη μάθηση; Πώς αντιμετωπίσατε το περιστατικό;
2. Ποιά από τα παραπάνω εμπόδια κυριαρχούν κατά τη γνώμη σας σε ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα εκπαίδευσης /επιμόρφωσης ενηλίκων;

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2:

Ένα επίκαιρο ερώτημα από τον Donald A. Schön: - *Θεωρητικός της εκπαίδευσης ενηλίκων που θα μας απασχολήσει την επόμενη (15η) εβδομάδα μελέτης* -.

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΣΤΟ FORUM ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.

«Βρισκόμαστε εν μέσω ενός νέου κύματος ανασχηματισμού της εκπαίδευσης και όπως συνήθως, κατηγορούμε τα ίδια τα σχολεία για θέματα που αφορούν και για τα οποία ευθύνεται η ίδια η κοινωνία στο σύνολό της. Πέρα από το θέμα της κρίσης στο σχολείο κεντρικά και θεμελιώδη ερωτήματα εγείρονται σήμερα: Τι είδους εκπαίδευση θεωρείται κατάλληλη για να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς ώστε να προετοιμάσουν μια αποτελεσματική διδασκαλία; Τι είδους γνώση και γενικότερα τι πρέπει να γνωρίζουν οι εκπαιδευτικοί ώστε να είναι σωστοί επαγγελματίες?»

- ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ 14ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζητήσεων

Donald A. Schön

- από Σπύρος Κιουλάνης - Παρασκευή, 11 Μάρτιος 2011, 04:20 μμ

Σχολιάστε την παρακάτω άποψη του Donald A. Schön: - *Θεωρητικός της εκπαίδευσης ενηλίκων που θα μας απασχολήσει την επόμενη (15η) εβδομάδα μελέτης .*

«Βρισκόμαστε εν μέσω ενός νέου κύματος ανασχηματισμού της εκπαίδευσης και, όπως συνήθως, κατηγορούμε τα ίδια τα σχολεία για θέματα που αφορούν και για τα οποία ευθύνεται η ίδια η κοινωνία στο σύνολό της. Πέρα από το θέμα της κρίσης στο σχολείο κεντρικά και θεμελιώδη ερωτήματα εγείρονται σήμερα: Τι είδους εκπαίδευση θεωρείται κατάλληλη για να βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς ώστε να προετοιμάσουν μια αποτελεσματική διδασκαλία; Τι είδους γνώση και γενικότερα τι πρέπει να γνωρίζουν οι εκπαιδευτικοί, ώστε να είναι σωστοί επαγγελματίες?»

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΕΚ - Κυριακή, 13 Μάρτιος 2011, 02:19 μμ

Είμαι της άποψης ότι πολλά από όσα ισχύουν στην εκπαίδευση ενηλίκων θα πρέπει να ισχύουν και γενικότερα στην εκπαίδευση. Θεωρώ ότι θα πρέπει να υπάρχει περισσότερη αλληλεπίδραση, να καλλιεργείται τόσο η φαντασία όσο και η συναισθηματική νοημοσύνη και να μη μένουμε μόνο στο κομμάτι των γνώσεων. Άλλωστε όπως έχει δείξει το ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης η καλύτερη γνώση έρχεται από την παραπαιδεία. Αυτό που με θλίβει και ξέρω ότι αρκετοί θα με κατηγορήσουν γι' αυτό που θα πω, είναι ότι πάρα πολύ εκπαιδευτικοί (και κυρίως όσοι δεν έχουν ασχοληθεί με την εκπαίδευση ενηλίκων) επαναπαύονται στο ρόλο τους και δεν συμμετέχουν ούτε σε επιμορφώσεις ούτε δοκιμάζουν νέα πράγματα στον τρόπο διδασκαλίας τους. Θα πρέπει να μπορεί να προσαρμόζεται ο εκπαιδευτικός ανάλογα με το τμήμα που έχει, τις ανάγκες του αλλά και τις προσωπικότητες των παιδιών. Το ίδιο θα πρέπει να προσαρμόζει και τη διδασκαλία του και όχι απλά να αναπαράγει την ίδια διδασκαλία σε κάθε τμήμα για όσο καιρό είναι εκπαιδευτικός. Θα πρέπει να είναι ανοιχτοί σε καινούργιες μεθόδους διδασκαλίας πιο διαδραστικές έτσι ώστε να διεγείρεται και το ενδιαφέρον των παιδιών.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΑΤ - Κυριακή, 13 Μάρτιος 2011, 03:56 μμ

Θα συμφωνήσω απόλυτα με την Ελευθερία. Επιπλέον, ο εκπαιδευτικός καλό θα είναι να προσαρμόζει τις εκπαιδευτικές μεθόδους τους στον μαθητή και όχι τον μαθητή σε αυτές. Να δοκιμάζει νέους τρόπους διδασκαλίας, επιχειρώντας να εντάξει όλους τους μαθητές στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Τέλος, πρέπει να γίνει κατανοητό πως η εκπαίδευση είναι θέμα όλων μας, γονέων, μαθητών, καθηγητών, πολιτείας. Δεν είναι σωστό οι γονείς να κατηγορούν τους καθηγητές ή την πολιτεία για την ποιότητα εκπαίδευσης ούτε οι καθηγητές να κατηγορούν τους γονείς που ακυρώνουν την εκπαιδευτική συνέχεια των μαθητών τους. Αντί να κατηγορούμε τους άλλους για αυτό που φταίει στην παιδεία, ας αναλογιστούμε τι κάναμε οι ίδιοι (ως γονείς, μαθητές, καθηγητές, κοινωνία) για να προλάβουμε αυτές τις κατηγορίες. Τα εμπόδια μάθησης ας τα δει ο εκπαιδευτικός ως μια ευκαιρία/πρόκληση να δοκιμάσει τον εαυτό του, να διορθώσει κάτι μόνος του, να χτίσει κάτι δικό του γιατί η εκπαίδευση είναι ευθύνη όλων μας.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από Π - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 12:12 μμ

Παρόλο που συμφωνώ με την Ελευθερία (και απολύτως με τον Αλέξανδρο), θα πρέπει να πω ότι καταλαβαίνω και τους εκπαιδευτικούς που έχουν επαναπαυθεί, καθότι δεν έχουν κανένα κίνητρο. Τη θέση φιλέτο θα την πάρει το βύσμα ενώ οι γονείς, και κατ' επέκταση τα παιδιά, τους θεωρούν κατώτερους από αυτούς των φροντιστηρίων κτλ. ... Ε, πόσα χρόνια να αντέξεις σε αυτή την κατάσταση; Εγώ έχω σταματήσει να τους κατηγορώ, αντιθέτως θαυμάζω αυτούς που για κάποιο ανεξήγητο λόγο έχουν όρεξη πολλά χρόνια μετά. Δεν μου αρέσει η κατηγοριοποίηση κάποιων επαγγελματιών σε "λειτουργήματα", το οποίο μου ακούγεται σαν δικαιολογία για να δουλέψεις έχοντας εσωτερικά και μεγαλόπνοα κίνητρα. Κατ' εμέ, αν θέλουμε επίπεδο στην εκπαίδευση θα πρέπει να δοθούν κίνητρα χρηματικά και κύρος στους καθηγητές, αλλιώς πολλοί θα μετράνε μέρες μέχρι το τέλος του έτους...

Απάντηση: Donald A. Schön

- από Π - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 12:20 μμ

Στην ερώτηση τώρα... Εμένα το θέμα μου ακούγεται ακόμα βαθύτερο. Στο δικό μου το μυαλό υπάρχει ένα αναπάντητο φιλοσοφικό ερώτημα: Τι είναι η εκπαίδευση και ποιος ο σκοπός της; Είναι πολιτική έννοια; Υπάρχει για να κάνει ανθρώπους ελεύθερους, ανεξάρτητους (ή ό,τι άλλο θέλει η εκάστοτε πολιτική-πανεπιστημιακή εξουσία) ή είναι πραγματολογική έννοια την οποία συναποφασίζουν όλοι οι εμπλεκόμενοι (γονείς, επιχειρήσεις, κτλ. Δεν βλέπω να το έχουμε αποφασίσει και νομίζω πως οι γνώσεις που θα πρέπει να 'χει ο εκπαιδευτικός εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την απάντηση...

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΚΤ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 11:19 μμ

με προβληματίσεις αρκετά...

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΑΚ - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 01:20 μμ

Κατά την άποψή μου ο σωστός εκπαιδευτικός είναι αυτός που γνωρίζει να εφαρμόζει στην πράξη όλες τις θεωρίες και μεθόδους διδασκαλίας που διδαχθήκαμε τις προηγούμενες εβδομάδες στο παρόν σεμινάριο, καθώς και να τις προσαρμόζει ανάλογα με τις ανάγκες των μαθητών του, είτε αυτοί είναι ενήλικες είτε ανήλικοι, και με τις συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά στην τάξη του. Εμπόδια σαν αυτά που αναφέρθηκαν στην τρέχουσα εβδομάδα του σεμιναρίου μας οπωσδήποτε θα παρουσιαστούν. Στην αρμοδιότητα και ικανότητα του εκπαιδευτικού έγκειται το να τα αντιμετωπίσει με υπομονή, διάλογο και σεβασμό προς την προσωπικότητα και ιδιαιτερότητα όλων ανεξαρτήτως των μαθητών του. Όσον αφορά τις επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών, διαφωνώ με την Ελευθερία, γιατί πιστεύω ότι την τελευταία διετία ιδίως όλο και περισσότεροι εκπαιδευτικοί όλων των ειδικοτήτων και βαθμίδων επιδιώκουν να επιμορφώνονται με σεμινάρια, μεταπτυχιακά, ακόμη και διδακτορικά. Άλλωστε και αυτές οι επιμορφώσεις συντελούν στη θεωρητική κατάρτιση ενός σωστού εκπαιδευτικού. Όμως το κριτήριο που θα κρίνει το κατά πόσο είναι σωστός ένας εκπαιδευτικός δεν είναι η συχνότητα των επιμορφώσεών του, αλλά η εκ μέρους του ικανότητα εφαρμογής στην καθημερινή διδακτική πράξη των θεωριών που διδάσκονται σε αυτές τις επιμορφώσεις.

Re: Donald A. Schön

- από ΑΤ - Τρίτη, 15 Μάρτιος 2011, 09:08 πμ

Οι εκπαιδευτικοί που αποφοιτούν από τις λεγόμενες "καθηγητικές" σχολές δεν είναι επαρκώς προετοιμασμένοι για να ασκήσουν τα διδακτικά τους καθήκοντα. Δε διδάσκονται παιδαγωγικά μαθήματα παρά μόνο 2-3 σε όλη τη διάρκεια της φοίτησής τους, ενώ η διδακτική της κάθε επιστήμης απουσιάζει εντελώς από τα προγράμματα σπουδών. Αυτό έχει ως συνέπεια να βιώνουν καθημερινό άγχος, να δυσκολεύονται ιδιαίτερα στη διαχείριση μιας τάξης και να καταφεύγουν σε παραδοσιακές μεθόδους, όπως αποβολές, απειλές για το βαθμό, νεύρα και φωνές ή αδιαφορία ("κάτσε και ζωγράφισε αρκεί να μη με ενοχλείς"). Πολλοί είναι ανεπαρκείς και στο γνωστικό κομμάτι και επαναπαύονται από το γεγονός ότι τα παιδιά "θα τα μάθουν στο φροντιστήριο". Ιδιαίτερα έντονο είναι το φαινόμενο στους καθηγητές ξένων γλωσσών, όπου, αν ένα παιδί δεν πηγαίνει φροντιστήριο είναι αδύνατο να μάθει μια ξένη γλώσσα στο σχολείο παρόλο που τη διδάσκεται περίπου 10 χρόνια!!!

Από την άλλη μεριά το κράτος απουσιάζει εντελώς από την όλη διαδικασία δηλώνοντας την παρουσία του μόνο με εγκυκλίους που η μια αναιρεί την άλλη, με χρονοδιαγράμματα και απαιτήσεις για αλλαγές στη διδασκαλία, χωρίς να δίνει κανένα επιπλέον εφόδιο, χωρίς ουσιαστικά και τακτά σεμινάρια επιμόρφωσης, χωρίς κίνητρα για μεταπτυχιακές σπουδές.

Μέσα αυτό το πλαίσιο ο Έλληνας εκπαιδευτικός θα πρέπει μάλλον να είναι ο εργαζόμενος εκείνος που θα καλύπτει διαρκώς από την τσέπη του τις παιδαγωγικές ελλείψεις των πανεπιστημίων, τις ανύπαρκτες επιμορφώσεις του υπουργείου, την εκμάθηση υπολογιστών, τις ξένες γλώσσες που "φταίει ο ίδιος"(!!!) αν δε γνωρίζει, τα μεταπτυχιακά (αν βέβαια πρώτα βρει κάποια "άκρη" για να μπει) και ταυτόχρονα να έχει όρεξη για μάθημα, να εφαρμόζει νέες μεθόδους που κανείς δεν του έμαθε, να μη γκρινιάζει για το μισθό του γιατί επιτελεί "λειτουργήμα" κτλ. Σίγουρα είμαστε και οι

ίδιοι υπεύθυνοι για τη συντηρητικότητα που μας διακρίνει και την καχυποψία προς οτιδήποτε καινούριο. Αν όμως είχαμε τη δυνατότητα της συνεχούς επιμόρφωσης και αν παίρναμε ουσιαστικές παιδαγωγικές γνώσεις στα πανεπιστήμια, δε νομίζω ότι θα αντιδρούσε κανείς. Στο κάτω-κάτω υπάρχει άνθρωπος που να μη θέλει να είναι καλός στη δουλειά του και να μην την κάνει με τον καλύτερο τρόπο;

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΒΧ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 01:15 μμ

Η αλήθεια είναι ότι η εκπαίδευση ενηλίκων είναι πρωτοπόρα στη χρήση και υιοθέτηση καινοτόμων μεθόδων στην προσέγγιση των εκπαιδευομένων από τον εκπαιδευτή τους. Φυσικά, αυτό οφείλεται στη σχετικά σύγχρονη ανάπτυξή της, τη σχετικά άμεση συνειδητοποίηση των ιδιαιτεροτήτων των ενηλίκων εκπαιδευομένων αλλά και στο ότι πρώτη η εκπαίδευση ενηλίκων αξιοποίησε ή έστω προσπάθησε να αξιοποιήσει το ήδη κατεκτημένο γνωστικό κεφάλαιο των ενηλίκων εκπαιδευομένων.

Για τούτο οι βασικές αρχές της, πιστεύω, τόσο εκ πεποιθήσεως όσο και από την εμπειρία μου στην Πρωτοβάθμια, τη Δευτεροβάθμια, την Επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και, φυσικά, την εκπαίδευση ενηλίκων είναι ιδιαιτέρως χρήσιμες και πολύτιμες στην εκπαίδευση. Επιπλέον, η αξιοποίηση τεχνικών, που χρησιμοποιούμε στην εκπαίδευση ενηλίκων, στην τυπική εκπαίδευση είναι ιδιαιτέρως αποτελεσματική!!!

Σε ό,τι αφορά την αναφορά μίας συναδέλφου για το αν οι μαθητές μας στα σχολεία μαθαίνουν ή όχι ξένη γλώσσα και τη "διαπίστωσή" της ότι ξένη γλώσσα μαθαίνουν στα φροντιστήρια, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το τι εννοούμε όταν λέμε "έμαθα" μία ξένη γλώσσα.

Αν γνώση μίας ξένης γλώσσας σημαίνει απόκτηση ενός πιστοποιητικού γλωσσομάθειας (γιατί δεν πρόκειται για πτυχία, όπως εσφαλμένα λέμε στην Ελλάδα) τότε ασφαλώς οι μαθητές μας δεν "μαθαίνουν" ξένη γλώσσα στα σχολεία. Ας αναλογιστούμε, όμως, αν πραγματικά γνωρίζουμε μία ξένη γλώσσα, και το πραγματικό τεστ είναι το αν μπορούμε να επικοινωνήσουμε στη ξένη γλώσσα με έναν φυσικό ομιλητή της. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι αδυναμίες, για να μην πω ελλείψεις, είναι εμφανείς παρά την πολύ ακριβή σε χρόνο αλλά και χρήμα απόκτηση των πολυπόθητων πιστοποιητικών.

Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμίσω ότι τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών για να μπορέσουν να επιβιώσουν οικονομικά, πρέπει να παρουσιάσουν "αποτελέσματα". Και τ' αποτελέσματα τα οποία παρουσιάζουν είναι ο αριθμός των μαθητών τους οι οποίοι αποκτούν κάποιο πιστοποιητικό. Αυτός ο στόχος είναι τόσο επιθυμητός, ώστε προσαρμόζουν όλο το πρόγραμμα σπουδών τους στην απόκτηση κάποιου πιστοποιητικού παραμερίζοντας κάθε διάσταση της γλώσσας - στόχου η οποία είναι εκτός "εξετάσεων γλωσσομάθειας", όπως η επικοινωνιακή, η πολιτιστική, η πολιτισμική κ.α. με αποτέλεσμα την επικοινωνιακή και πολιτισμική τους "αναπηρία".

Παρήγορο σ' αυτήν την κατάσταση είναι το γεγονός ότι εδώ και μερικά χρόνια έχει εμφανιστεί το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας το οποίο εστιάζει στην επικοινωνιακή και πολιτισμική διάσταση της γλώσσας - στόχου.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΜΓ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 08:49 μμ

Το μοντέλο του διδάσκοντος που περιορίζεται στο να μεταδίδει γνώσεις, να αποδεικνύει και να εξηγεί, δεν αντιστοιχεί πλέον στα χαρακτηριστικά των ενήλικων εκπαιδευομένων ούτε στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες. Ο εκπαιδευτικός καλείται σήμερα να λειτουργεί ως ολοκληρωμένος συντονιστής της εκπαιδευτικής διεργασίας, ως σύμβουλος και συνάμα εμπνευστής. Είναι εκείνος που ενθαρρύνει την πορεία προς τη γνώση, που παρακινεί τους εκπαιδευομένους να δραστηριοποιούνται και να συμμετέχουν, να αναζητούν νέες πηγές, να παίρνουν πρωτοβουλίες. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό να μπορεί ο εκπαιδευτικός να κατανοεί τη δυναμική των σχέσεων που δημιουργούνται μέσα στην ομάδα του ώστε να μπορεί να προσαρμόζει ανάλογα και τις επιλογές του. Ο εκπαιδευτής έχει έναν εποικοδομητικό, θετικό ρόλο: ο εκπαιδευτής είναι και μαθητής και ο μαθητής είναι και εκπαιδευτής. Θέτει τα προβλήματα για παρατήρηση και δεν ορίζει τους όρους του προβλήματος και της επίλυσής του. Τέλος ο εκπαιδευτής πρέπει να διευκολύνει την ομάδα και να άρει τα εμπόδια που εμφανίζονται κατά την διαδικασία της μάθησης. Τότε θεωρώ ότι θα είναι ένας σωστός επαγγελματίας.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΜΙ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 10:55 μμ

Ο αποτελεσματικός εκπαιδευτικός είναι αυτός που προσπαθεί να πετύχει την υλοποίηση των στόχων της διδασκαλίας του, έχοντας ανακαλύψει τους δικούς του προσωπικούς στόχους διδασκαλίας. Είναι ένα πρόσωπο, το οποίο έχει τη δεξιότητα να συνδέει μεταξύ τους τα συναισθήματα και τις συνέπειες των πράξεών του, ώστε να δημιουργεί καινούργιες και πρωτότυπες λύσεις μέσα στη τάξη, προκειμένου να μεταδώσει το σωστό μήνυμα στους μαθητές του. Ο επαγγελματίας εκπαιδευτικός θα πρέπει να εντάσσει τη διδασκαλία του σε ένα ευρύτερο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα εντάσσονται οι τρέχουσες κοινωνικές εξελίξεις.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΕΨ - Πέμπτη, 17 Μάρτιος 2011, 10:46 μμ

Οι Argyris & Schön επισήμαναν ότι τα άτομα, όταν σκέφτονται και αναστοχάζονται, σχεδιάζουν τον τρόπο της συμπεριφοράς τους και υιοθετούν απόψεις που θα πρέπει να εφαρμόσουν στην καθημερινή τους πρακτική, διαμορφώνουν δηλαδή θεωρίες δράσης. Αυτές οι θεωρίες δράσης και συμπεριφοράς περιλαμβάνουν αξίες, στρατηγικές και παραδοχές αναφορικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει τα άτομα να ενεργούν και να συμπεριφέρονται. Οι θεωρίες αυτές διακρίνονται σε δύο κατηγορίες: στις θεωρίες που κάποιος ασπάζεται και στις θεωρίες που κάποιος εφαρμόζει. Στις πρώτες υπάγονται όσες γεννιούνται στον ακαδημαϊκό χώρο και δεν συσχετίζονται με την εμπειρία και την καθημερινή πρακτική. Χρησιμοποιούνται από τους επιστήμονες, για να δικαιολογήσουν και να ερμηνεύσουν τη συμπεριφορά τους. Οι δεύτερες πολλές φορές δεν είναι συνειδητές και είναι ριζωμένες στους τρόπους με τους οποίους τα άτομα συμπεριφέρονται αυθόρμητα και αλληλεπιδρούν. Όπως πολλά άλλα είδη γνώσης, αυτές οι θεωρίες είναι συνήθως «σιωπηρές» και μερικές φορές

είναι αδύνατον να περιγραφούν με λέξεις, επειδή συνήθως γνωρίζουμε περισσότερα από όσα μπορούμε να πούμε (Polanyi, 1967). Οι γνώσεις που προκύπτουν από τις θεωρίες αυτές είναι δυνατόν να προσεγγισθούν και να αξιοποιηθούν, μόνο όταν τα άτομα στοχάζονται πάνω στη διδακτική πράξη. Οι Argyris & Schön (1974) επισήμαναν ακόμη ότι οι δύο αυτές κατηγορίες θεωριών δεν συμπίπτουν πάντα και διατύπωσαν την άποψη ότι μπορεί να υπάρξει μεταξύ τους συμβατότητα, χωρίς ωστόσο αυτό να είναι απαραίτητο.

Στο πλαίσιο αυτό οι ίδιοι συγγραφείς επισημαίνουν ότι οι επαγγελματίες οφείλουν να παράγουν τη δική τους επαγγελματική θεωρία, μέσα από τη διδακτική τους πράξη σε πραγματικές καταστάσεις. Πολλά από αυτά τα οποία μαθαίνουμε δεν προέρχονται ούτε από τη θεωρία ούτε από την έρευνα, αλλά από την εμπειρία.

Η διδακτική πράξη απαρτίζεται από κάτι περισσότερο από αυτό που ονομάζει ο Schön (1987) « τεχνικό ορθολογισμό», δηλαδή απλή εμπέδωση θεωρητικών γνώσεων, δεξιοτήτων και εννοιών. Σύμφωνα με τον Schön, η αποτελεσματική επίλυση των προβλημάτων δεν προϋποθέτει μόνο τη γνώση και την εφαρμογή των θεωριών και των τεχνικών όρων, αλλά κυρίως την ικανότητα του επαγγελματία να αναστοχάζεται σχετικά με τη δράση του, με αποτέλεσμα να λαμβάνει υπόψη του διαφορετικούς τρόπους αντιμετώπισης της επαγγελματικής πράξης. Οι επαγγελματίες είναι άτομα που μαθαίνουν πολλές από τις δεξιότητές τους μέσα από την πράξη σε νέες καταστάσεις. Αυτό το είδος μάθησης είναι μερικώς θεωρητικό και μερικώς πρακτικό. Έτσι, έχουμε έναν άλλο τρόπο ενοποίησης της θεωρίας και της πράξης, ο οποίος είναι η συστηματική στοχαστικοκριτική ανάλυση της πράξης. Βάζοντας τα θεμέλια της ιδέας για τη στοχαστικοκριτική πράξη. Ο Schön (1987) διατύπωσε την άποψη ότι η επαγγελματική πράξη μπορεί να θεωρηθεί ως τέχνη. Ο Schön χρησιμοποιεί τον όρο « επαγγελματική τέχνη», για να περιγράψει το είδος εκείνο της ικανότητας το οποίο οι επαγγελματίες επιδεικνύουν μερικές φορές σε προβληματικές καταστάσεις. Η τέχνη, σύμφωνα με τον Schön, εμπεριέχει την ικανότητα επίδοσης σε μια κατάσταση, χωρίς να μπορεί ο επαγγελματίας να δηλώσει τη θεωρία πάνω στην οποία βασίζεται. Η τέχνη αυτή σχετίζεται συχνά με αυτό που ο Polanyi (1967) ονομάζει «σιωπηρή γνώση». Αν π.χ. δούμε ένα γνωστό πρόσωπο ανάμεσα σε πολλά άλλα, δεν χρειάζεται να αναλογιστούμε με ποια κριτήρια θα προσδιορίσουμε ποιο άτομο είναι –απλώς το γνωρίζουμε. Για να φτάσουμε όμως στο σημείο κατά το οποίο κάποιος «απλώς γνωρίζει» τι να κάνει, χρειάζεται να αναπτύξει την τέχνη του σε τέτοιο επίπεδο, ώστε ο « στοχασμός κατά τη διάρκεια της δράσης» να γίνεται κατά τρόπο μη συνειδητό. Είναι προφανές ότι οι αποτελεσματικοί εκπαιδευτές αναστοχάζονται συνεχώς και προσαρμόζουν τη διδασκαλία τους στις νέες καταστάσεις. Γι' αυτό η στοχαστικοκριτική πράξη έχει υιοθετηθεί από πολλούς επαγγελματίες, συμπεριλαμβανομένων και των διδασκόντων. Από τη διαπίστωση αυτή καθίσταται προφανές ότι η θεωρία δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των ακαδημαϊκών ερευνών αλλά και της πράξης. Η θεωρία μπορεί να δημιουργηθεί μέσω της συστηματικής αποκάλυψης των δομών των υποκειμενικών νοημάτων, που επηρεάζουν τους τρόπους σύμφωνα με τους οποίους δρουν οι επαγγελματίες σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Πέρα από αυτά η θεωρία επιδρά στον τρόπο με τον οποίο οι επαγγελματίες κατανοούν τους εαυτούς τους και τους βοηθάει να αλλάξουν μέσω του αναστοχασμού.

Μια εναλλακτική άποψη της μάθησης μέσω εμπειρίας είναι η έννοια του στοχαστικού επαγγελματία. Ο Schön διατύπωσε την άποψη ότι τα άτομα επιδεικνύουν πρακτικές ικανότητες σε αβέβαιες, μοναδικές, αντιφατικές και πολύπλοκες καταστάσεις. Παρ' όλα αυτά δεν μπορούν να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους ε-

κτελούν αποτελεσματικά το έργο τους. Όταν αναλαμβάνουν να εκτελέσουν κάποιο έργο, βασίζονται σε γνώση που είναι υπονοούμενη και διαισθητική. Η πρακτική τους βασίζεται σε δραστηριότητες ρουτίνας. Όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα στοχάζονται με δύο τρόπους, είτε κατά τη διάρκεια του έργου (reflection-in-action) είτε μετά τη λήξη του έργου (reflection-on-action). Όσο πιο άπειρος είναι κάποιος επαγγελματίας, τόσο περισσότερο βασίζεται στην ακαδημαϊκή γνώση ή, όπως αυτή ονομάστηκε από τον Schön στον τεχνικό ορθολογισμό. Όσο περισσότερο ο επαγγελματίας αποκτά εμπειρία και γνώση, τόσο περισσότερο καθίσταται ικανός να στοχάζεται μετά τη λήξη του έργου αλλά και κατά τη διάρκεια του έργου. Η τελευταία είναι η ικανότητα του επαγγελματία να πηγαίνει πέρα από την εφαρμογή των συμβάντων και των διαδικασιών, έτσι ώστε να μπορεί να σκέφτεται δημιουργικά για τα προβλήματα της πράξης. Όταν σκεφτόμαστε κατά τη διάρκεια του έργου, σκεφτόμαστε κριτικά για τους λόγους που μας οδήγησαν να πάρουμε αυτή την απόφαση. Ενδέχεται ακόμη, όπως επισημαίνει ο Schön (1987), να αναδομήσουμε τις στρατηγικές που εφαρμόζουμε, για να κατανοήσουμε τα φαινόμενα ή τους τρόπους με τους οποίους διατυπώνουμε τα προβλήματα.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΔΜ - Παρασκευή, 18 Μάρτιος 2011, 02:39 μμ

Θεωρητική κατάρτιση, γνωστικό αντικείμενο και παιδαγωγικές μέθοδοι λίγο πολύ είναι ζητήματα που αντιμετωπίζονται με τον καιρό από τον εκάστοτε εκπαιδευτικό. Άλλος λίγο και άλλος περισσότερο αντεπεξέρχεται στη σχολική καθημερινότητα και πράξη. Το ζήτημα, όμως, είναι πως δε θέλουμε ένα τέτοιο σχολείο, στο οποίο ο καθένας συνεισφέρει κατά το δοκούν και ανάλογα με τις δυνατότητές του - κάτι που αναμφισβήτητα συμβαίνει σήμερα σ' όλα ανεξαιρέτως τα σχολεία -, αλλά ένα σχολείο που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών μας, στις απαιτήσεις του μαθητή όλων των βαθμίδων, του καθηγητή, ιδιαίτερα του νέου, που καθημερινά "πνίγεται" στο κλειστοφοβικό πρόγραμμα σπουδών και στις ανούσιες πολλές φορές και παράλογες απαιτήσεις του, στις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής οικογένειας στην οποία ανήκει η χώρα μας και τέλος στις απαιτήσεις της παγκοσμιοποίησης. Μέρος της ευθύνης ανήκει σίγουρα στον εκπαιδευτικό όλων των ειδικοτήτων. Πως μπορεί λοιπόν, αυτός να συμβάλει στο μετασχηματισμό του σχολείου και συνακόλουθα της κοινωνίας; Η λύση που προτείνω είναι γνωστή και κατ' εμέ μοναδική. Επιμόρφωση σ' όλα τα επίπεδα που αφορούν το έργο του και εφαρμογή καινοτόμων δράσεων. Μόνο τότε θα μπορούμε να μιλάμε για παιδεία ανταγωνιστική και προκομένους δασκάλους.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΠΓ - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 07:03 μμ

Θα συμφωνήσω με την άποψή σου Δημήτρη και μακάρι η ευχή σου "για μια παιδεία ανταγωνιστική με προκομμένους δασκάλους" να πιάσει τόπο. Άλλωστε, κάθε συνειδητοποιημένος εκπαιδευτικός πρέπει να επιζητά τη συνεχή του αυτο-βελτίωση, ώστε να αναθεωρεί τη συμπεριφορά του, όποτε αυτό είναι απαραίτητο, και να είναι πρόθυμος να αναπτύξει και να εξελίξει τα στοιχεία που θα τον βοηθήσουν να γίνει ένας επιτυχημένος δάσκαλος.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΚΧ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:22 μμ

Θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους. Όλοι οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να αναθεωρήσουν και να προσπαθήσουν να προσαρμόζουν τις εκπαιδευτικές μεθόδους τους στο μαθητή και όχι το μαθητή σε αυτές όπως γίνεται συνήθως σήμερα. Να δοκιμάζουν καινοτόμους τρόπους διδασκαλίας, επιχειρώντας να εντάξουν όλους τους μαθητές σ αυτό που ονομάζεται εκπαιδευτική διαδικασία. Εδώ όμως ο εκπαιδευτικός θέλει σύμμαχους και τους γονείς γιατί η συνεργασία εκπαιδευτικού γονέα είναι απαραίτητη. Επίσης θεωρώ απαραίτητη την διαρκή πραγματική επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών αλλά και την αξιολόγηση τους τόσο από φορείς του υπουργείου αλλά κυρίως από τους εκπαιδευόμενους.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΕΚ - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 11:07 μμ

Συμφωνώ με τους συναδέλφους. Ο εκπαιδευτικός εκτός από την κατάρτιση του στο γνωστικό αντικείμενο θα πρέπει οπωσδήποτε να λαμβάνει και παιδαγωγική κατάρτιση. Δεν αρκεί μόνο να κατέχει τις γνώσεις, πρέπει παράλληλα να γνωρίζει και πώς να τις μεταδώσει. Βέβαια για να είναι καλός επαγγελματίας χρειάζεται συνεχή επιμόρφωση, στήριξη από την πολιτεία και όρεξη για δουλειά.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΓΙ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 02:42 μμ

Το ζήτημα νομίζω τίθεται εξ αρχής πολύ σωστά. οι ευθύνες βαραίνουν την ίδια την κοινωνία στο σύνολο της. πριν όμως φτάσουμε στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών ας ξαναδούμε τι παιδεία χρειαζόμαστε, ποιες γνώσεις είναι αναγκαίες και για ποιο σκοπό είναι όλα αυτά αναγκαία. Τι θέλουμε να αλλάξουμε ή να πετύχουμε μέσω της εκπαίδευσης; η επιμόρφωση και η εκπαίδευση των εκπαιδευτών είναι αναγκαία, ώστε να μην έχουν το ρόλο του αναμεταδότη γνώσεων. Και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να ονειρευτούμε μια νέα εκπαίδευση και να έχουμε ενεργή συμμετοχή προς αυτή την κατεύθυνση. Οι ίδιοι πρέπει να πάρουμε περισσότερες πρωτοβουλίες για να ανοίξουμε το θέμα αλλά και για να ανταλλάσουμε μέσα από forum συνεχώς καινούριες ιδέες και πρακτικές. Να είμαστε ανοικτοί και ευέλικτοι και πάνω από όλα με ενδιαφέρον και αγάπη για αυτό που κάνουμε. Για να είναι οι εκπαιδευτικοί σωστοί επαγγελματίες πρέπει να αναγνωρίζουν ότι δεν είναι επαγγελματίες αλλά μέτοχοι και λειτουργοί, συλλειτουργοί.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 11:09 πμ

Θα συμφωνήσω με όσους συναδέλφους έκριναν απαραίτητη τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση. Όπως όλοι οι εργαζόμενοι, θα πρέπει να κρίνονται για τον επαγγελματισμό τους και τα αποτελέσματα που έχουν στο έργο τους και βέβαια να πληρώνονται και ανάλογα. Αλλά και από την άλλη, μήπως είναι καιρός να δείξουμε την πόρτα εξόδου στους "κακούς" επαγγελματίες;

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΚΣ - Δευτέρα, 11 Απρίλιος 2011, 11:30 πμ

Κατάλληλη εκπαίδευση για έναν εκπαιδευτικό είναι αυτή που συνεχώς ανα-νεώνεται και προσαρμόζεται τόσο στα νέα επιστημονικά δεδομένα, όσο και στις νέες εκπαιδευτικές τεχνικές και μεθόδους διδασκαλίας. Είναι η εκπαίδευση που καλλιεργεί ομαδικό και συνεργατικό πνεύμα μεταξύ των εκπαιδευτικών ενός σχολείου και δίνει τα εφόδια ώστε η τάξη να λειτουργεί ομαδικά, υπεύθυνα, δημιουργικά και ο-πωσδήποτε όχι ανταγωνιστικά. Είναι η εκπαίδευση που ενισχύει την ενσυναίσθηση του εκπαιδευτικού απέναντι στους μαθητές του, να βλέπει και να αισθάνεται όλη την ομάδα, αλλά να αντιμετωπίζει κάθε ένα άτομο σαν μια ιδιαίτερη, ξεχωριστή προσω-πικότητα, άξια προσοχής και σεβασμού. Νομίζω ότι αυτές οι δεξιότητες και τα χαρα-κτηριστικά μόνο μέσα από βιωματική εκπαίδευση και στοχασμό πάνω σ' αυτή μπο-ρούν να μεταφερθούν στον εκπαιδευτή. Μια παιδαγωγική εκπαίδευση που τα παρέχει αυτά θα μπορεί να βοηθήσει έναν εκπαιδευτικό να είναι ένας σωστός επαγγελματίας.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΝΓ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 08:41 μμ

Η εκπαίδευση για μένα είναι προσωπική υπόθεση. Το να κατηγορήσω το σύ-στημα και να επαναπαυτώ ότι δεν φταίω εγώ για τις ελλείψεις μου, είναι μια καλή δικαιολογία αλλά πρέπει να την ξεπεράσω αν θέλω να γίνω καλύτερη. Για να είναι σωστοί επαγγελματίες οι εκπαιδευτικοί, θα πρέπει να έχουν ισχυρή θέ-ληση, πολύ μεγάλα ψυχικά αποθέματα κουράγιο και αγάπη γι' αυτό που κάνουν. Αν συνεχίσουν να ελπίζουν στην δουλειά τους θα βρουν τον τρόπο και πως να αποκτή-σουν περισσότερες γνώσεις και πως να είναι αποτελεσματικότεροι.

Απάντηση: Donald A. Schön

- από ΡΤ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 02:10 μμ

Αρχικά να πω ότι συμφωνώ με την Ελευθερία και τον Αλέξανδρο στο ότι η αποτελεσματική διδασκαλία θα πρέπει να προσαρμόζεται στις ανάγκες και στις δυνα-τότητες των παιδιών. Είναι θαυμάσιο που πολλοί εκπαιδευτικοί πέρα από την κλασι-κή ύλη που θα πρέπει να διδάξουν βρίσκουν και από άλλες πηγές επιπλέον πληροφο-ρίες. Το βασικό όμως είναι να εξάπτεις την περιέργεια και την θέληση στα παιδιά να ψάξουν επιπλέον πράγματα και μέσα από τον διάλογο να κατανοηθεί το θέμα και από τους ποιο αδύναμους μαθητές. Να πω όμως ότι και η άποψη του Ιωάννη Παπαδόπου-λου με προβλημάτισε. Είναι τελικά λειτούργημα ή επιχείρηση;;;

ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Παρασκευή, 11 Μάρτιος 2011, 04:40 μμ
1. Στη βάση όσων μελετήσατε, μπορείτε να θυμηθείτε και να αναφέρετε ένα πε-ριστατικό, όπου ένας/μία εκπαιδευόμενος/η προέβαλε εμπόδια στη μάθηση; Πώς αντιμετωπίσατε το περιστατικό;
 2. Ποια από τα παραπάνω εμπόδια κυριαρχούν κατά τη γνώμη σας σε ένα εξ α-ποστάσεως πρόγραμμα εκπαίδευσης/επιμόρφωσης ενηλίκων;

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΕΚ - Κυριακή, 13 Μάρτιος 2011, 02:07 μμ

1) Έχει τύχει στο παρελθόν να συμμετέχουν εκπαιδευόμενοι που να με αντιμετωπίζουν με καχυποψία λόγω της μικρότερης ηλικίας μου σε σχέση με αυτούς. Κυρίως συνέβαινε αυτό από άτομα που είχαν κάποια πανεπιστημιακή εκπαίδευση και θεωρούσαν ότι οι δικές τους γνώσεις ήταν πολύ ανώτερες από τις δικές μου ή ότι οι εναλλακτικές γνώσεις που τους προσέφερα εγώ δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν στην πράξη. Ευτυχώς όμως αυτό συνέβαινε για την πρώτη ή έστω τη δεύτερη συνάντηση και στην πορεία όχι μόνο ήταν πιο ανοιχτοί αλλά συμμετείχαν και ενεργητικά στην ομάδα. Ωστόσο, έχει τύχει να συμμετέχει και κάποιος εκπαιδευόμενος με συναισθηματική διαταραχή χωρίς να το γνωρίζω εγώ από πριν και στην πρώτη συνάντηση ήταν έντονη η μεταβίβαση αρνητικών συναισθημάτων στο πρόσωπό μου. Αυτό που έκανα και τις 2 φορές είναι ότι δεν απάντησα στις αρνητικές κριτικές ούτε έδειξα ότι με ενόχλησαν, ανέφερα απλά την έννοια της Διά Βίου Μάθησης και πως κατά τη γνώμη μου όσα πράγματα και να γνωρίζεις πάντα κάτι παίρνεις, καθώς πρόκειται για ομάδες που αλληλεπιδρούν. Επιπλέον, εστίασα στα θετικά σημεία όσον αφορά την ηλικία μου και προσπάθησα μέσα από βιωματικές ασκήσεις να τους δείξω έναν άλλο τρόπο εκπαίδευσης που αγνοούσαν, με την ελπίδα ότι το καινούργιο, αν και διαφορετικό από αυτό που είχαν συνηθίσει θα τους κέντριζε το ενδιαφέρον, όπως και έγινε.

2) Το κυριότερο εμπόδιο που επικρατεί σε ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα (θεωρώ δεδομένη την καλή οργάνωση αλλιώς η έλλειψη οργάνωσης είναι το σημαντικότερο εμπόδιο) πιστεύω ότι είναι οι προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες, καθώς πολλοί φοβούνται το καινούργιο ή τους αγχώνει μία καινούργια εκπαιδευτική διαδικασία, καθώς έχουν συνηθίσει σε ένα συγκεκριμένο μοτίβο εκπαίδευσης.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΑΤ - Κυριακή, 13 Μάρτιος 2011, 04:07 μμ

1. Τα εμπόδια στην μάθηση που συνάντησα ήταν η έλλειψη ενδιαφέροντος για το αντικείμενο διδασκαλίας μου από μια ομάδα μαθητών (η κλασική τετράδα ή εξάδα μαθητών των τελευταίων θρανίων της τρίτης σειράς, τετριμένο έ;). Ωστόσο, έπειτα από μια εις βάθος γνωριμία μαζί τους, (χαβαλέ στο διάλειμμα, τσιγάρο μαζί τους, πειράγματα) κατάφερα να κερδίσω την εμπιστοσύνη τους, να γίνω ο "δικός τους" και να χρησιμοποιήσω αντικείμενα και μεθόδους στην τάξη που θα τους μαγνητίζαν όπως το λάπτοπ, προβολέας και θέματα προσαρμοσμένα στις ανάγκες, την καθημερινότητά τους. Επίσης, λιγότερη θεωρία και περισσότερη πράξη.

2. Στα εξ αποστάσεως μαθήματα δεν έχω βρει κανένα εμπόδιο, ίσως επειδή είμαι ακόμη εύπλαστος, ανοιχτός στην γνώμη όλων. Έχω ακούσει να μου μιλάνε για το ίδιο αντικείμενο διαφορετικοί άνθρωποι και ομολογώ πως ο καθένας είχε να προσθέσει ή να μου προσθέσει με το δικό του μοναδικό τρόπο επιπλέον γνώση στην ήδη προυπάρχουσα. Το κόλπο είναι να μην το παίζουμε ξερόλες, να μην απαντάμε ή ρωτάμε για να δείξουμε ότι απλά ξέρουμε το αντικείμενο. Παρακολουθώ αρκετά εξ αποστάσεως μαθήματα και πάντα μένω κατάπληκτος από την οργάνωση, το περιεχόμενο και τον τρόπο που η γνώση μεταφέρεται.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΕΨ - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 09:31 πμ

1)Είναι γεγονός ότι η απλή μεταφορά πληροφοριών και γνώσεων κατά τη διάρκεια ενός προγράμματος εκπαίδευσης ενηλίκων, καθιστά τη μαθησιακή διαδικασία ανιαρή και καταστρέφει την ικανότητα της ανακάλυψης και της δημιουργικής μάθησης των εκπαιδευομένων. Αρκετές φορές που έπρεπε να εφαρμόσω τη τεχνική της εισήγησης, λόγω της διδακτικής ενότητας που θα παρουσίαζα, διαπίστωνα ότι οι εκπαιδευόμενοι δεν είχαν την απαραίτητη διάθεση να ανταπεξέλθουν, με αποτέλεσμα να μην με προσέχουν και να είναι αφηρημένοι. Αντιθέτως, στις περιπτώσεις που εφαρμόζα συμμετοχικές εκπαιδευτικές τεχνικές, υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον από τους μαθητές, γεγονός που προωθούσε την αυτοδυναμία, την αυτενέργεια και την δημιουργική και κριτική σκέψη. Εμπόδια στη μάθηση προέρχονταν από την διαδικασία της μηχανιστικής μάθησης, υποδαυλίζοντας την ενεργητική συμμετοχή των εκπαιδευομένων στη μαθησιακή διεργασία. Στην παραπάνω περίπτωση τα εμπόδια στη μάθηση προέρχονταν από μένα ακούσια, χωρίς να δραστηριοποιούνται οι εκπαιδευόμενοι και χωρίς να αντιλαμβάνονται το αντικείμενο της διδακτικής ενότητας. Διαπίστωνα ότι ο ρόλος του εκπαιδευτή πρέπει να προσεγγίζει τελικά περισσότερο τη διάσταση του διευκολυντή για την απόκτηση γνώσεων δεξιοτήτων και στάσεων, παρά του εισηγητή. Οι στόχοι στις διαδικασίες εκπαίδευσης ενηλίκων πρέπει να επικεντρώνονται περισσότερο στην ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων, οι οποίες θα επιτρέψουν στους εκπαιδευόμενους να αλληλεπιδράσουν αποτελεσματικά μεταξύ τους και να προχωρήσουν στην άρση των εμποδίων κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Επιπλέον, εμπόδια στη μάθηση προέρχονται και από αποκρυσταλλωμένες αξίες των εκπαιδευομένων, προερχόμενες από την τυπική εκπαίδευση. Ως ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, σας αναφέρω τους φόβους που είχαν αρκετοί εκπαιδευόμενοι μήπως τους σηκώσω στον πίνακα. Η συγκεκριμένη συμπεριφορά ήταν αποτέλεσμα της άποψης που είχαν αποκτήσει για τη μαθησιακή διαδικασία από το τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα, με έναν δάσκαλο αυθεντία, από τον οποίο πήγαζαν όλες οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Οι συγκεκριμένες πεποιθήσεις των μαθητών από το τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα ορισμένες φορές λειτουργούσαν ως εμπόδια στις εκπαιδευτικές διαδικασίες. Επίσης, ένα άλλο γεγονός που μου έκανε εντύπωση ήταν η άρνηση ορισμένων εκπαιδευομένων να σηκωθούν από το θρανίο και να ανακοινώσουν στους άλλους μαθητές το τι είχαν γράψει, για μια άσκηση που διερευνούσε στοιχεία της προσωπικότητάς τους. Η περίπτωση αυτή με εξέπληξε και μου δημιούργησε αρκετές σκέψεις, σχετικά με το κατά πόσο κάποιος θέλει να εκτεθεί και να παρουσιάσει τον εαυτό του στους άλλους. Και στις δύο περιπτώσεις, αντιμετώπισα τα περιστατικά με σύνεση και σεβασμό στους εκπαιδευόμενους, προσπαθώντας να τους προσεγγίσω αποτελεσματικά. Δημιούργησα στενότερους κοινωνικούς δεσμούς, αξιοποιώντας τα διαλείμματα με εποικοδομητικές συζητήσεις και διαλόγους για θέματα που τους αφορούσαν. Με αυτό τον τρόπο, μέσω της στενότερης κοινωνικής αλληλεπίδρασης, επετεύχθη η άρση των εμποδίων που προέβλεπαν αρκετοί εκπαιδευόμενοι. Η ύπαρξη φυσικών «μαθησιακών επεισοδίων» υποδηλώνει μια σειρά αρχών για εκείνους των οποίων η αρμοδιότητα είναι να δημιουργούν σκόπιμες, συστηματικές και διαρθρωμένες μαθησιακές ευκαιρίες για ενηλίκους. Το καθήκον του εκπαιδευτή είναι διττό: να στηρίζεται αφ' ενός πάνω σε αυτές τις διεργασίες, αλλά ταυτόχρονα και να επιδιώκει με διάφορους τρόπους να προχωρεί πέρα από αυτές. Συγκεκριμένα πρέπει α) να μη χρησιμοποιεί απλώς, αλλά να αναπτύσσει και να βελτιώνει τις υφιστάμενες μαθησιακές τεχνικές των συμμετεχόντων, να συμβάλλει, ώστε να γίνονται πιο αποτελεσματι-

κές, β) να αρχίζει με ένα συγκεκριμένο θέμα, αλλά στη συνέχεια, να βοηθά τον εκπαιδευόμενο να περάσει από το συγκεκριμένο στο γενικότερο, να ανακαλύψει τις αρχές, στις οποίες βασίζονται οι συγκεκριμένες περιπτώσεις, γ) να βοηθά τον εκπαιδευόμενο να κάνει τη διεργασία μάθησης πιο μόνιμη, πιο διαθέσιμη για μεταγενέστερη χρήση και όχι ένα μεμονωμένο εκπαιδευτικό συμβάν δ) να προτρέπει, ώστε να μη σταματά η διεργασία μόλις ολοκληρωθεί η άμεση δραστηριότητα, αλλά να οδηγεί σε περαιτέρω σκόπιμη μάθηση.

2) Η ανοιχτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση αποτελεί μια ευέλικτη, πολυμορφική και μαθητοκεντρική επιλογή, εισάγοντας και αναπτύσσοντας εναλλακτικά συστήματα εκπαίδευσης, ως απάντηση στους περιορισμούς που θέτει το τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, με τον εμπλουτισμό της από τις τεχνολογίες της πληροφορίας και της επικοινωνίας έχει διευρυνθεί, ανοίγοντας παράθυρα σε νέους δρόμους και σε καινοτόμες νέες εφαρμογές. Ωστόσο, θεωρώ ότι υπάρχουν αρκετά εμπόδια σε διαδικασίες εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, προερχόμενα από τη φύση του συγκεκριμένου πολυδιάστατου μαθησιακού και επικοινωνιακού συστήματος. Όπως τονίζει ο Keegan(2000), η απόσταση που χωρίζει τον διδάσκοντα από τον διδασκόμενο, είναι ένα από τα έξι χαρακτηριστικά της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Το στοιχείο αυτό, διαφοροποιεί την εξ αποστάσεως εκπαίδευση από την πρόσωπο με πρόσωπο διδασκαλία και μπορεί να λειτουργήσει ανασταλτικά σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης ενηλίκων. Η απόσταση που χωρίζει τον επιμορφωτή από τον επιμορφούμενο μπορεί να παραγκωνίσει τη μαθησιακή διαδικασία. Ορισμένες φορές, το γεγονός αυτό μπορεί να αποθαρρύνει τους εκπαιδευόμενους να συμμετάσχουν σε επιμορφωτικά προγράμματα, λόγω της φυσικής απουσίας του εκπαιδευτή. Επιπλέον, η έλλειψη φυσικής επικοινωνίας μεταξύ των συμμετεχόντων δημιουργεί εμπόδια στη μαθησιακή δραστηριότητα. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι συνηθισμένοι να κινούνται και να εργάζονται σε ένα περιβάλλον που ευνοεί την προσωπική επαφή και πιθανώς βρίσκουν δύσκολο να λειτουργήσουν αποτελεσματικά στην ηλεκτρονική επικοινωνία. Από αυτού του είδους την επικοινωνία λείπει η χρήση της γλώσσας του σώματος και οι εκφράσεις του προσώπου, και οι δύο σημαντικοί παράγοντες επικοινωνίας. Άλλο σημαντικό μειονέκτημα είναι πως οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να ανταπεξέλθουν και στην εκμάθηση της χρήσης της τεχνολογίας παράλληλα με το γνωστικό αντικείμενο που μαθαίνουν. Σημαντικό επίσης εμπόδιο είναι οι ψυχολογικές διαταραχές που μπορεί να εμφανιστούν στους εκπαιδευόμενους ως αποτέλεσμα κακού σχεδιασμού όπως για παράδειγμα υπερφόρτωση μνήμης, από-προσανατολισμός, διαιρεμένη προσοχή ή ακόμα εθισμός στη χρήση των σύγχρονων καναλιών επικοινωνίας. Τέλος, διάφορα τεχνικά προβλήματα μπορούν να γίνουν εμπόδιο σε κάποια μαθήματα τα οποία απαιτούν υπολογιστές με υψηλές προδιαγραφές για να μπορούν να ανταπεξέλθουν σε μεγάλα αρχεία και ειδικά προγράμματα. Ακόμα η σύνδεση στο Διαδίκτυο είναι πολλές φορές αργή, ιδιαίτερα στις ώρες αιχμής, με αποτέλεσμα να γίνεται δυσάρεστη η πλοήγηση. Επίσης, το υβριδικό περιβάλλον εκπαίδευσης μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο μάθησης, δεδομένου ότι δεν υπάρχει άμεση επανατροφοδότηση (feedback) εκ μέρους του εκπαιδευτή.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΠΠ - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 11:57 πμ

Αρκετές φορές μου έχει τύχει ενήλικες να θεωρούν ότι δεν μπορούν να μάθουν ξένες γλώσσες επειδή δεν είναι παιδιά, κάτι που δεν ισχύει βέβαια. Συνήθως παίρνει λίγες συναντήσεις για να μάθουν πως μαθαίνονται οι γλώσσες (πχ, πώς να

χρησιμοποιούν καρτούλες ή άλλα "τρικ") και τι να περιμένουν από τους εαυτούς τους (πχ. είναι απολύτως φυσιολογικό να ξεχνάνε μέρος αυτών που έχουν μάθει). Πολύ βοηθάει εάν υπάρχει στην τάξη εκπαιδευόμενος που προφανώς μαθαίνει γρήγορα. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να πεισθούν ότι μπορούν. Νομίζω πώς δεν αλλάζει κάτι με την εξ αποστάσεως. Και τα εσωτερικά αλλά και τα εσωτερικά εμπόδια παραμένουν και ίσως, όπως το σκέφτομαι, μάλλον ισχυροποιούνται λόγω της έλλειψης της ανθρώπινης επαφής και τη δυσκολία εξατομικευμένης προσέγγισης. Είμαι σίγουρος (χωρίς να ξέρω βέβαια!!) ότι τα ποσοστά διαρροής εκπαιδευομένων είναι μεγαλύτερα στην εξ αποστάσεως...

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΔΜ - Δευτέρα, 14 Μάρτιος 2011, 05:15 μμ

Δυστυχώς στην πρώτη ερώτηση αδυνατώ να απαντήσω, καθώς δεν έχω κάποια προσωπική εμπειρία, αλλά υποθέτω πως οι δυσκολίες ανακύπτουν συνήθως από την ιδιοσυγκρασία του κάθε εκπαιδευομένου και την προσωπικότητά του, δηλαδή κυρίως από εσωτερικά (όπως αυτά έχουν χαρακτηριστεί) εμπόδια.

Σ' ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα εκπαίδευσης/επιμόρφωσης ενηλίκων πιστεύω πως κυριαρχούν εμπόδια που απορρέουν κυρίως από ψυχολογικούς παράγοντες. Πιο συγκεκριμένα, το άγχος, όπως και στη δια ζώσης μάθηση, είναι ο καθοριστικότερος παράγοντας που εξακολουθεί να λειτουργεί ανασταλτικά στη διαδικασία της μάθησης, ακόμα κι αν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ο εκπαιδευόμενος καθόταν ως μαθητής στα θρανία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το άγχος κι εδώ γεννιέται από τις ίδιες αιτίες, δηλαδή από το φόβο μπροστά στις απαιτήσεις του μαθήματος και την αμφιβολία πάνω στην ικανότητα ανταπόκρισης στις υποχρεώσεις. Οι φοβίες αυτές είναι φυσικά απότοκος του δύσκαμπτου και αποστεωμένου εκπαιδευτικού μας συστήματος και έχουν σημαδέψει γενιές και γενιές. Κυρίως, ο φόβος της αποτυχίας, είναι ένα σύμπλεγμα που εμφυτεύτηκε με την πάροδο των ετών στο μυαλό και την ψυχή κάθε μαθητή που δύσκολα μπορεί να αποβληθεί, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Πιστεύω λοιπόν, πως ο ενήλικος ξαναποκτώντας τη μαθητική του ιδιότητα, δύσκολα μπορεί να εξοβελίσει τα παραπάνω εμπόδια ακόμα και σε κάποιο σεμινάριο εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:31 πμ

Αγαπητέ Ιωάννη, η διαρροή (dropout) των εκπαιδευομένων είτε σε παραδοσιακές τάξεις είτε σε ηλεκτρονικές εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Δεν έχω πειστικά στοιχεία που να συγκρίνουν τις δύο μορφές εκπαίδευσης. Θα πρέπει να λάβεις υπόψη σου το εξής: είναι πολύ πιο εύκολο να μην "ξεναμπεί" κανείς σε ένα ηλεκτρονικό μάθημα από το να σηκωθεί από τη θέση του σε μια παραδοσιακή τάξη/ένα αμφιθέατρο και να φύγει χωρίς να χαιρετίσει τον εκπαιδευτή/καθηγητή, χωρίς να δώσει μια εξήγηση ή να αντιμετωπίσει τα περίεργα ή επικριτικά μάτια των συμμαθητών του.

Πίστεψέ με όμως, το κόστος των εξ αποστάσεως προγραμμάτων (είτε ηλεκτρονικών μαθημάτων ή σπουδών δια αλληλογραφίας) είναι τόσο μεγάλο, που λειτουργεί αποτρεπτικά.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΑΚ - Τρίτη, 15 Μάρτιος 2011, 01:11 μμ

1. Φέτος στα πλαίσια της διδασκαλίας μου και της πραγματοποίησης μιας δι-αθεματικής εργασίας (δηλ. ενός project) σε Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, όπου εργάζομαι ως ωρομίσθια φιλόλογος, μου έτυχε περιστατικό αμφισβήτησης και άρνησης των όσων έλεγα για τη ζωή και το έργο των Τριών Ιεραρχών. Αυτό το συμβάν προκλήθηκε από έναν εκπαιδευόμενο και μάλιστα δημιουργήθηκε τόση ένταση ώστε να παρασυρθούν και πολλοί από τους υπόλοιπους εκπαιδευόμενους και με αυτόν τον τρόπο να δημιουργηθεί αναστάτωση. Τα αίτια αυτής της αντίδρασης και της αμφισβήτησης νομίζω ότι αφορούν τις ήδη προϋπάρχουσες αντιλήψεις και πεποιθήσεις αναφορικά με τα θρησκευτικά πιστεύω, οι οποίες είναι αναμφισβήτητα πάρα πολύ ισχυρές και παγιωμένες στις ψυχές των ενηλίκων είτε λόγω προγενέστερων γνώσεων είτε λόγω ανατροφής - ηθικής διαπαιδαγώγησης.

Όσον αφορά τη δική μου αντίδραση σε αυτό το περιστατικό, προσπάθησα να παραμείνω ψύχραιμη και να μη δώσω παραπάνω έκταση με επιπλέον δικά μου σχόλια. Αρκέστηκα στο να υποστηρίξω μόνο ότι θέλησα με την αναφορά μου αυτή στους Τρεις Ιεράρχες να τονίσω την παιδαγωγική περισσότερο προσφορά τους παρά τη θρησκευτική.

2. Σε ένα πρόγραμμα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης ενηλίκων (με την απαραίτητη και βασική προϋπόθεση ότι αυτό θα είναι καλά οργανωμένο) κυριαρχούν κατά τη γνώμη μου και των τριών κατηγοριών τα εμπόδια (οι κοινωνικές υποχρεώσεις, οι προϋπάρχουσες γνώσεις-αντιλήψεις και οι ψυχολογικοί παράγοντες των εκπαιδευομένων), που προαναφέρθηκαν. Όμως, περισσότερο πιστεύω ότι κυριαρχούν ως εμπόδια η έλλειψη της φυσικής παρουσίας του εκπαιδευτή και η απουσία της διαπροσωπικής και άρα πιο ζωντανής και άμεσης διάδρασης ανάμεσα σε εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενους και μεταξύ των εκπαιδευομένων. Άλλωστε λόγω της ύπαρξης αυτών των εμποδίων παρατηρούνται τα μεγαλύτερα ποσοστά διαρροής εκπαιδευομένων, ενηλίκων και μη, στα πλαίσια της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Απάντηση: εμποδια στη μαθηση

- από ΡΤ - Σάββατο, 7 Μάιος 2011, 10:44 μμ

1)Πιστεύω Κατερίνα ότι στην ηλικία που είναι οι εκπαιδευόμενοι έχουν ήδη σχηματίσει ιδέα για την θρησκεία και τα πιστεύω τους, όσα επιχειρήματα και αν χρησιμοποιήσεις και την στάση που θα κρατήσεις, είναι το μόνο θέμα που θα υπάρχουν πάντα αντιρρήσεις και διαφορετικές απόψεις. Μπράβο πάντως για την αντίδρασή σου, αν και νομίζω ότι για να επιλέξεις αυτήν την συζήτηση θα πρέπει να είσαι και προετοιμασμένη για τις αντιδράσεις.... Είναι ώριμα άτομα με κρίση.

2)συμφωνώ ότι η παρουσία του εκπαιδευτή παίζει σημαντικό ρόλο.

Re: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΑΤ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 10:28 πμ

1. Σε ένα τμήμα Β' τάξης σε ΣΔΕ, όλοι οι εκπαιδευόμενοι ήταν αρνητικοί σχετικά με τη χρησιμότητα του απολυτηρίου γυμνασίου που θα έπαιρναν, προβάλλοντας ως επιχείρημα ότι μόνο το "μέσον" περνάει στην Ελλάδα, ότι "εδώ δε βρίσκουν δουλειά άλλοι με πτυχία πανεπιστημίου...τι μέλλον μπορεί να έχουμε εμείς;" κτλ. Στην επόμενη συνάντησή τους παρουσίασα σε powerpoint μια ιστορία που βρήκα ψάχνοντας στο διαδίκτυο. Ήταν, λέει, κάποτε 10 μικρά βατραχάκια που θα έπαιρναν μέρος σε έναν αγώνα δρόμου και νικητής θα ήταν αυτός που θα κατάφερνε να διασχίσει έναν μακρύ δρόμο να μπει σε έναν ψηλό πύργο που βρισκόταν στο τέλος του δρόμου και να καταφέρει να ανεβεί στον τελευταίο όροφο του πύργου. Κόσμος πολύς μαζεύτηκε δεξιά κι αριστερά του δρόμου να παρακολουθήσει τον αγώνα. Δόθηκε το σύνθημα και τα βατραχάκια ξεκίνησαν να τρέχουν κόσμος που παρακολουθούσε, άρχισε να φωνάζει "μα τι προσπαθούν να κάνουν; ποτέ δε θα τα καταφέρουν!" και τα βατραχάκια εγκατέλειπαν ένα-ένα τον αγώνα απογοητευμένα. Όμως ένα βατραχάκι εξακολουθούσε να τρέχει, έφτασε στο τέρμα του δρόμου, μπήκε στον πύργο και ανέβηκε μέχρι τον τελευταίο όροφο! Όλοι απορούσαν πως τα κατάφερε. Κάποιος πήγε κοντά του να το ρωτήσει, πώς και δεν απογοητεύτηκε από τις φωνές του κόσμου και τότε διαπίστωσε ότι...το βατραχάκι ήταν κουφό!! Ποτέ δεν άκουσε τις φωνές που αποθάρρυναν τα άλλα βατραχάκια κι έτσι κατάφερε να φτάσει στο στόχο του. Περιττό να πω, πόσο άλλαξε η ψυχολογία της ομάδας μετά απ' αυτή την ιστορία και τη συζήτηση που ακολούθησε...

2. Σε ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα απουσιάζει ο εκπαιδευτής ως φυσική παρουσία και η ζωντανή αλληλεπίδραση που υπάρχει σε ένα δια ζώσης πρόγραμμα. Κατά τα άλλα μάλλον βρίσκω περισσότερα πλεονεκτήματα!

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΜΕ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 12:57 μμ

Σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης αγροτών διάρκειας 25 ημερών ανατέθηκε σε έναν εκπαιδευτή την 12^η ημέρα να επιμορφώσει τους εκπαιδευόμενους. Μετά την αυτοπαρουσίασή του προσπάθησε να αναφέρει τους διδακτικούς στόχους της ενότητας αλλά τον διέκοψαν οι εκπαιδευόμενοι.

Το κείμενο που ακολουθεί αποτυπώνει με ακρίβεια όσα συνέβησαν την πρώτη ώρα :

1. κ. Κ.Α: Να ρωτήσω εγώ κάτι;
2. Εκπαιδευτής: Βεβαίως.
3. κ.Κ.Α: Έχουμε διανύσει το μισό πρόγραμμα και δεν έχουμε πάρει ακόμα φάκελο με περιλήψεις εισηγήσεων και σχετικό διδακτικό υλικό.
4. Εκπαιδευτής: Έχετε δίκιο αλλά λεπτομέρειες γι' αυτό μπορούμε να κουβεντιάσουμε στο διάλειμμα.
5. κ.Κ.Α: Για εμάς είναι πολύ σημαντικό διότι έχουμε πελαγώσει από τις πολλές πληροφορίες που δεχόμαστε καθημερινά και πιστεύω ότι δεν θα ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του προγράμματος.
6. Εκπαιδευτής: Καλά. Θα το θέσω στον υπεύθυνο του προγράμματος. Τώρα ας μιλήσουμε για τις μυκητολογικές ασθένειες στο βαμβάκι.

7. κ. Σ.Α: Να σας διακόψω. Πως μπορούμε να κατανοήσουμε τις ασθένειες αν δεν υπάρχει πρακτική άσκηση ώστε να διακρίνουμε τις διαφορές τους στο χωράφι.
8. Εκπαιδευτής: Αυτό θα γίνει αργότερα.
9. κ.Μ.Λ: (Ψιθυρίζει) Όλα θα γίνουν αργότερα. Δημιουργούνται ομάδες εκπαιδευομένων που κάνουν θόρυβο.
10. Εκπαιδευτής: Τι είπατε κ. Μ.Λ.
11. κ.Μ.Λ: Έχουμε κουραστεί από την ασυνέπεια της διαδικασίας του προγράμματος. Τελικά εμείς περιμέναμε άλλα. Δεν ανταποκρίνεται το πρόγραμμα στις προσδοκίες μας.
12. Εκπαιδευτής: (Αυστηρά) «Όποιος δε συμμορφωθεί στο σχεδιασμό του προγράμματος θα υποστεί τις συνέπειες.....».
13. Μιλούν όλοι μαζί και επικρατεί πανδαιμόνιο.
14. Εκπαιδευτής: Παρακαλώ, ησυχία.
15. κ.Ν.Π.: Φαντάζομαι ότι η πρόθεση του εκπαιδευτή είναι να μας βοηθήσει στην επίλυση των προβλημάτων μας, αρκεί να δείξουμε όλοι μας καλή θέληση.

Ο εκπαιδευτής κατανοεί ότι η ομάδα βρίσκεται σε κρίση έτσι αποφασίζει να επανεξετάσει το σχεδιασμό του.

Οι ρόλοι που αναδύθηκαν από τα μέλη της ομάδας είναι οι εξής:

- α) Ο Κ.Α μπαίνει στο ρόλο του «συγκινησιακού βαρομέτρου».
- β) Ο Σ.Α αναδύεται το ρόλο του «ιδιαιτέρου»
- γ) Ο Μ.Λ αναλαμβάνει το ρόλο του «αμφισβητία».
- δ) Ο Ν.Π μπαίνει στο ρόλο του «εμψυχωτή».

Ποιος ήταν ο ρόλος του εκπαιδευτή.

Ο εκπαιδευτής αναλαμβάνει το ρόλο του «μεταφορέα γνώσεων» έτσι δημιουργεί αρνητικά στοιχεία στο επίπεδο των σχέσεων του με τους εκπαιδευομένους.

Ο εκπαιδευτής θα έπρεπε να εξισοροπήσει τα πράγματα για να διευκολύνει την επικοινωνία. Θα έπρεπε να δημιουργήσει ένα κλίμα αποδοχής στην ομάδα, να ακούσει με προσοχή τις απόψεις των εκπαιδευομένων και στη συνέχεια να δηλώσει ότι θα μεταφέρει όλες τις ενστάσεις τους στο σχεδιαστή και οργανωτή του προγράμματος, ώστε να αναθεωρηθούν όπου είναι αναγκαίο κάποιες δυσλειτουργίες.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 16 Μάρτιος 2011, 11:05 μμ

1. Εμπόδια στη μάθηση που έχω συναντήσει αφορούσαν κυρίως αυτά που από τις κοινωνικές υποχρεώσεις των εκπαιδευομένων μου (ενήλικες που εργάζονται και δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στην τήρηση του αυστηρού ωραρίου της έγκαιρης παρουσίας αλλά και μελέτης). Τα αντιμετώπισα με ελαστικότητα και διάλογο.

2. Σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης ενηλίκων κυριαρχούν τα εμπόδια των κοινωνικών υποχρεώσεων. Ωστόσο, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση προσπερνά το πρόβλημα λόγω του ότι είναι ασύγχρονη.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 17 Μάρτιος 2011, 01:35 μμ

Είμαι εκπαιδευτρια σε ΣΔΕ για δεύτερη χρονιά φέτος. Πέρυσι λοιπόν μου είχε συμβεί ένα περιστατικό με έναν 60χρονο εκπαιδευόμενο ο οποίος ό,τι και να έλεγα με αμφισβητούσε. Είχε τις αντιλήψεις του μέσα από τη ζωή και δεν δεχόταν το γεγονός ότι μπορεί να ίσχυε και αυτό που του λέω εγώ...!! Συνέβη αρκετές φορές, ώσπου συνειδητοποίησα ότι ίσως όλη αυτή του η συμπεριφορά να οφειλόταν στις καταστάσεις που είχε ζήσει και ο φόβος της αποτυχίας στο νέο του εγχείρημα(ΣΔΕ). Πολύ απλά λοιπόν συζήτησα μαζί του και οι διαφορές λύθηκαν, εν μέρει τουλάχιστον...

Στο δεύτερο ερώτημα, θεωρώ ότι το κυριότερο εμπόδιο σε ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα έχει να κάνει κυρίως με την προδιάθεση του ατόμου(ψυχολογικοί λόγοι)..κυριαρχεί το αίσθημα του άγχους και σε μεγάλο βαθμό ο φόβος της αποτυχίας. Επίσης, ένας άλλος παράγοντας, εξωτερικός αυτή την φορά είναι το εκπαιδευτικό πλαίσιο του εκάστοτε προγράμματος. Όπως οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται να μην προσελκύουν το ενδιαφέρον των εκπαιδευόμενων, να μην υπάρχει ενεργοποίηση και ως αποτέλεσμα οι εκπαιδευόμενοι να μην συνεχίζουν την παρακολούθηση. Συνοψίζοντας νομίζω ότι τα εμπόδια που αφορούν το εκπαιδευτικό πλαίσιο καθώς και αυτά που έχουν να κάνουν με την προδιάθεση του ατόμου είναι αυτά που εμφανίζονται κυρίως σε ένα εξ αποστάσεως εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΠΓ - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 06:46 μμ

1. Την πρώτη μου χρονιά ως εκπαιδευτρια στο πρόγραμμα ελληνικής γλώσσας σε μετανάστες σε ένα τμήμα υπήρξε μια κυρία που έδειξε από την πρώτη κιόλας ημέρα της γνωριμίας μας κάποια ανασφάλεια σχετικά με τη συμμετοχή της στο πρόγραμμα. Μου εξήγησε ότι ενώ είχε έρθει από καθαρά προσωπική της επιλογή, ωστόσο ήταν αγχωμένη και φοβόταν να εκφραστεί ελεύθερα κυρίως λόγω έλλειψης άνεσης στον προφορικό λόγο. Ο φόβος της αποτυχίας σε συνδυασμό με την έλλειψη αυτοεκτίμησης δυσκόλευαν την κατάσταση. Αυτό που προσπάθησα να κάνω ήταν αφενός να της εξηγήσω το συμβουλευτικό - εμπνευστικό μου ρόλο και αφετέρου να εφαρμόσω άμεσα εκπαιδευτικές τεχνικές, όπως τον καταιγισμό ιδεών και το παιχνίδι ρόλων . Σε μια διδακτική ενότητα (π.χ. ο σχηματισμός της υποτακτικής και η σημασία της στην καθημερινότητά μας) ζητούσα από τους εκπαιδευόμενους να εκφραστούν ελεύθερα και αυθόρμητα χωρίς να φοβούνται την κριτική π.χ. να ζητήσουν ευγενικά από το διπλανό τους να κάνει κάτι ή να πουν τι σκέφτονται ή τι μπορούν να κάνουν στον ελεύθερο χρόνο τους. Έτσι, και το συγκεκριμένο άτομο ενισχύθηκε ψυχολογικά και συνέχισε με ενδιαφέρον, ολοκληρώνοντας με επιτυχία το πρόγραμμα.

2. Σε ένα εξ αποστάσεως πρόγραμμα εκπαίδευσης/επιμόρφωσης ενηλίκων σημαντικότερα εμπόδια είναι τα εσωτερικά. Ως προς τα εσωτερικά αυτά αφορούν προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες (οι ενήλικες δυσκολεύονται να αποδεχτούν καινούριες, γιατί έχουν επενδύσει συναισθηματικά σε προηγούμενες) ή οφείλονται σε ψυχολογικούς παράγοντες που σχετίζονται με την έλλειψη αυτοπεποίθησης, το φόβο αποτυχίας και το άγχος που βιώνουν.(Κόκκος,2005).

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΧ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:34 μμ

1. Αρκετές φορές μου έχει τύχει ενήλικες να θεωρούν ότι δεν μπορούν να μάθουν υπολογιστές επειδή δεν είναι παιδιά, κάτι που δεν ισχύει βέβαια. Έπειτα όμως από μερικά μαθήματα αλλάζουν γνώμη και διαπιστώνουν ότι, όταν υπάρχει όρεξη για μάθηση, ποτέ δεν είναι αργά αλλά και τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο.

2. Σε ένα πρόγραμμα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης ενηλίκων (με την βασική προϋπόθεση ότι είναι καλά οργανωμένο) κυριαρχούν κατά τη γνώμη μου και των τριών κατηγοριών τα εμπόδια (οι κοινωνικές υποχρεώσεις ,οι προϋπάρχουσες γνώσεις-αντιλήψεις και οι ψυχολογικοί παράγοντες των εκπαιδευομένων) που προαναφέρθηκαν. Όμως, περισσότερο «κυριαρχεί» η έλλειψη της φυσικής παρουσίας του εκπαιδευτή και η απουσία της διαπροσωπικής και πιο ζωντανής σχέσης τόσο ανάμεσα σε εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενους όσο και μεταξύ των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΓΙ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 02:28 μμ

Τα πιο κλασικά εμπόδια που έχω αντιμετωπίσει ως εκπαιδευτής σε προγράμματα εκμάθησης ελληνικών σε μετανάστες αλλά και σε σχολεία δεύτερης ευκαιρίας είναι κυρίως προβλήματα που έχουν σχέση με τις υποχρεώσεις τους ως εργαζόμενοι/ες και οι αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις όσων έχουν παιδιά. Αυτό το αντιμετώπισα με μια ευελιξία όσον αφορά την ώρα προσέλευσής τους στο μάθημα και χωρίς να τους φορτίζω με εργασίες στο σπίτι. Πολλές φορές έχει τύχει μητέρες να φέρνουν μαζί τους στο μάθημα και τα παιδιά τους γιατί δεν είχαν που να τα αφήσουν. Όταν ειδικά ήταν άτακτα και φώναζαν, αυτό δεν ήταν πολύ καλό για τη διαδικασία, αλλά προσπαθούσαμε όλοι μαζί και κυρίως οι ίδιοι οι γονείς τους να τα κάνουν είτε να συμμετέχουν είτε να απασχοληθούν με κάτι άλλο.

Το πιο δύσκολο εμπόδιο όμως προερχόταν από ένα εκπαιδευόμενο, ο οποίος είχε πάρα πολύ άγχος και ανασφάλεια, που συνεχώς έλεγε πως θα σταματήσει γιατί δεν μπορεί να τα καταφέρει και γιατί θεωρούσε ότι αυτός δεν είναι για εκπαίδευση κλπ. σημειώτεον ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος είχε πολύ άγχος για τα πάντα, με αποτέλεσμα να πάσχει από υπέρταση (όπως μου εκμυστηρεύθηκε ότι του είπε ο γιατρός). Με το συγκεκριμένο εκπαιδευόμενο αναπτύξαμε μια πιο στενή σχέση και προσπαθούσα να τον ενθαρρύνω, να τον βοηθήσω να αποκτήσει αυτοπεποίθηση και να βρει ο ίδιος καινούριες πρακτικές αντιμετώπισης των ζητημάτων που προκύπτουν στην καθημερινή ζωή. Πολύ διακριτικά του μίλησα και για υποστηρικτικές δομές που υπάρχουν και μπορούσαν να τον βοηθήσουν να απαλλαγεί από το έντονο άγχος και του υπενθύμιζα πόσο πιο λειτουργικός είναι όταν είναι πιο χαλαρός.

Όσον αφορά τώρα την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, θεωρώ πως μπορεί να βρει κανείς όλες τις κατηγορίες εμποδίων με κυρίαρχα τα στερεότυπα που έχουν πολλοί εκπαιδευόμενοι για την εκπαιδευτική διαδικασία και τις μεθόδους της. Επίσης πολύ σημαντικός παράγοντας είναι ότι δεν είναι τόσο εύκολο ο εκπαιδευτής να μπορέσει να ενθαρρύνει τους εκπαιδευόμενους και να τους βοηθήσει να ξεπεράσουν εμπόδια που έχουν σχέση με την προσωπικότητα και την ψυχολογία τους.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:50 πμ

1. Το πιο σημαντικό εμπόδιο που συνάντησα από ενήλικες εκπαιδευόμενους ήταν οι κοινωνικές υποχρεώσεις. Σε πιο πρόσφατο ηλεκτρονικό μάθημα όπου ήμουν εκπαιδευτής έδωσα παράταση σε εκπαιδευόμενους που δε μπορούσαν να ανταποκριθούν λόγω χρόνου.

2. Οι αντίληψη που δημιουργεί τα μεγαλύτερα προβλήματα στην εξ αποστάσεως μάθηση (υποθέτω ότι το μάθημα είναι ηλεκτρονικό) είναι ότι δεν υπάρχει προσωπική επαφή ανάμεσα στους εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενους. Αυτό εξαρτάται βέβαια από το πώς είναι οργανωμένο το μάθημα. Βέβαια η φυσική παρουσία ενός εκπαιδευτή μέσα σε ένα παραδοσιακό μάθημα δεν σημαίνει και προσωπική επαφή. Ο εκπαιδευτής κάλλιστα μπορεί να κάνει μια σειρά διαλέξεις, να απαντήσει σε μερικές ερωτήσεις... και να φύγει!

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 06:22 μμ

Εμπόδια στη μάθηση... Ο άντρας μου δεν συμφωνεί να κάνω μεταπτυχιακό. (Δεν συμφωνεί με την ιδέα του να φύγουμε από το σπίτι μας Θεσσαλονίκη και να μείνουμε 1 χρόνο στο πατρικό μου στη Χίο) Ίσως να μην μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε οικονομικά. Έχουμε και τα μικρά παιδιά. Το θεωρεί πρακτικά αδύνατο. Εγώ πάλι, εφόσον δεν έχω δουλειά και μεγαλώνω τα τρίχρονα παιδιά μας το θεώρησα πολύ καλή ιδέα. Συγγνώμη βρε παιδιά, είναι λίγο άσχετο αλλά θέλω την γνώμη σας. Να το προσπαθήσω λιγάκι ακόμη για να τον μεταπείσω ή ακούγεται σαν ένα παράλογο όνειρο;

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΝΓ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 07:57 μμ

Αγαπητή Κυριακή, τα όνειρα δεν είναι παράλογα και δεν πρέπει να τα παρατάμε. Πολύ ρεαλιστικός τρόπος για να αναδείξεις ποιο θεωρείς κυρίαρχο εμπόδιο.

Re: Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΑΤ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 09:47 πμ

Νομίζω Κυριακή ότι έχετε και οι δυο δίκιο! Εφόσον θέλεις να κάνεις μεταπτυχιακό, πιστεύω πως πρέπει να το προσπαθήσεις αλλά είναι ανάγκη να ξεσπιτωθείτε; Δεν μπορείς να κάνεις μεταπτυχιακό στη Θεσσαλονίκη ή κάπου εκεί κοντά ή στο ανοιχτό;

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΝΓ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 08:08 μμ

1) Πολλά περιστατικά μπορώ να θυμηθώ. Το πιο απλό που μπορώ να αναφέρω είναι η άρνηση ενός μαθητή να εργαστεί στον υπολογιστή, λέγοντας μου ότι δεν ξέρω εγώ από αυτά και άσε με, μη ασχολείσαι μαζί μου. Τον πίεσα αρκετά και στο τέλος αναγκαστικά ή όχι άρχισε να ασχολείται. Το παράδοξο είναι ότι τα καταφέρνει καλύτερα απ' όλους στην τάξη.

2) Το μεγαλύτερο πρόβλημα για μένα στην εκπαίδευση εξ αποστάσεως, είναι η έλλειψη ανατροφοδότησης, η έλλειψη συζήτησης, το απρόσωπο και ψυχρό κλίμα.

Απάντηση: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 02:58 πμ

1. Ένα περιστατικό που θυμάμαι, είναι η άρνηση ενός μαθητή να πηδήξει πάνω από ένα σχοινάκι ύψους 60 εκατ. με την τεχνική του διασκελισμού. Κατάφερα να τον εντάξω στη μαθησιακή διαδικασία με την διδακτική τεχνική του μη αποκλεισμού (υπερπήδηση κεκλιμένου σχοινού), μια προσωποκεντρική προσέγγιση της διδασκαλίας με τη δημιουργία διευκολυντικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο δημιουργούνται συνθήκες αυτοκατανόησης και αυτενέργειας του εκπαιδευομένου.

2. Η ανοιχτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση αποτελεί εναλλακτικό συστήματα εκπαίδευσης που αναπτύσσει μια ευέλικτη, πολυμορφική και μαθητοκεντρική μάθηση. Προσωπικά, στα εξ αποστάσεως μαθήματα δεν έχω συναντήσει κανένα εμπόδιο λόγω παρακολούθησης πολλών παρόμοιων επιμορφώσεων, όμως τα συνηθέστερα μειονεκτήματα της τηλεεκπαίδευσης είναι η τυποποίηση της γνώσης, η απρόσωπη επικοινωνία, η πιθανή απώλεια ενδιαφέροντος, η δυσκολία χρήσης της εφαρμογής και των νέων τεχνολογιών, η έλλειψη καλού σχεδιασμού, η έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού, η άγνοια των υποχρεώσεων του εκπαιδευτή λόγω ελλιπούς σχετικής παιδαγωγική κατάρτιση και η αντίσταση των μαθητευόμενων διότι δεν είναι συνηθισμένοι να εμπλέκονται στη μαθησιακή διαδικασία δρώντας μόνοι τους με το διδακτικό υλικό.

Θα κλείσουμε αυτή την εβδομάδα με μία εικονική επίσκεψη σε ένα ...εικονικό σπίτι! - ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι ευαισθητοποίησης από τη WWF, μέσα από το οποίο μπορούμε να μάθουμε ποιο είναι το "ενεργειακό μας αποτύπωμα", δηλαδή πόσο διοξείδιο του άνθρακα (CO₂) εκλύουν στην ατμόσφαιρα οι καθημερινές σας συνήθειες που σχετίζονται με την κατανάλωση ενέργειας. Για το σκοπό αυτό επισκεφτείτε τη διεύθυνση που ακολουθεί και μη ξεχνάτε ότι

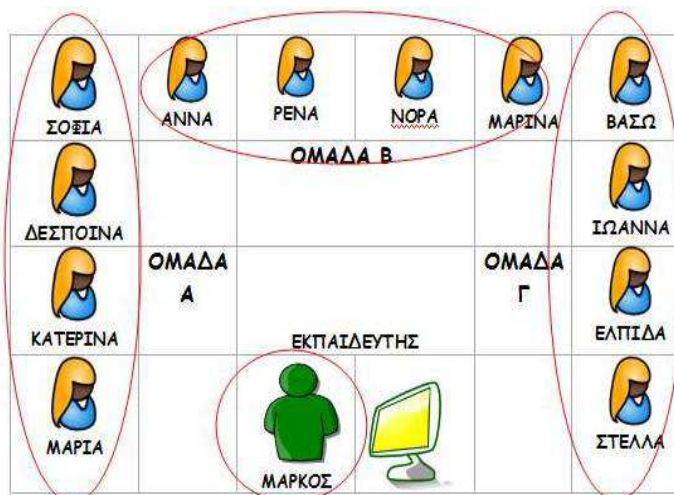
ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΜΑΣ!

Καλή σας συνέχεια!

15η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

1. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΤΗΣ 14ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ: ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΗ.
2. Ο Donald A. Schön

.....reflection in action

1. Ο Μάρκος διδάσκει για πρώτη φορά σε ένα τμήμα εκπαίδευσης ανέργων γυναικών, δε διαθέτει κάποιο θεωρητικό υπόβαθρο σχετικό με την εκπαίδευση ενηλίκων και δεν έχει παρακολουθήσει σχετικά προγράμματα επιμόρφωσης. Οι κτηριακές υποδομές δεν είναι πολύ καλές και τα εποπτικά μέσα δεν επαρκούν. Επίσης, η οργάνωση της μαθησιακής διαδικασίας δεν είναι καλή. Παράλληλα, οι στόχοι του προγράμματος δεν είναι ξεκάθαροι.
2. Η Μαρία, η Κατερίνα, η Δέσποινα και η Σοφία (ΟΜΑΔΑ Α) παρουσιάζουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και έλλειψη αυτό-πεποίθησης, ενώ δείχνουν να έχουν ιδιαίτερο άγχος. Η Μαρία φοβάται την αποτυχία, η Κατερίνα την κριτική, η Σοφία φοβάται το άγνωστο και η Δέσποινα την γελοιοποίηση μέσω κυρίως της αξιολόγησης που τη συνδέει με την πιθανότητα της αποτυχίας. Και οι τέσσερις αγχώνονται από την επανακτούμενη ιδιότητα της μαθήτριας. Φαίνεται να αμφιβάλλουν για τις δυνατότητές τους και να θεωρούν ότι η μόρφωση είναι προσιτή μόνο σε εκείνους που ήδη διαθέτουν τις απαραίτητες γνωστικές βάσεις. Και οι τέσσερις αντιμετωπίζουν τον Μάρκο ως πηγή γνώσης και σοφίας.
3. Η Άννα, η Νόρα, η Ρένα και η Μαρίνα, (ΟΜΑΔΑ Β) δείχνουν να έχουν επίσης πολύ άγχος. Η πηγή του άγχους τους συνδέονται με τραυματικές εμπειρίες της παιδικής ηλικίας που αφορούν τις σχέσεις τις οποίες είχαν αναπτύξει ως παιδιά με πρόσωπα εξουσίας (γονείς, δάσκαλοι κ.τλ.). Έχουν μάθει να σκέφτονται με ένα συγκεκριμένο τρόπο και έχουν διαμορφώσει πεποιθήσεις που τις εμποδίζουν να αφομοιώνουν τα νέα δεδομένα και ακόμη περισσότερο να αναθεωρούν τις απόψεις που έχουν για τον εαυτό τους και τον κόσμο. Αντιμετωπίζουν τον Μάρκο ως κριτή ή ως μορφή εξουσίας.

4. Η Βάσω, η Ιωάννα, η Ελπίδα και η Στέλλα, (ΟΜΑΔΑ Γ) έχουν πολλές οικογενειακές υποχρεώσεις. Παράλληλα, φαίνεται να δυσκολεύονται να αποδεχτούν καινούρια μαθησιακά αντικείμενα ή νέες εκπαιδευτικές μεθόδους. Στο μυαλό τους βρίσκεται ο παραδοσιακός τρόπος εκπαίδευσης. Η διάταξη των θρανίων σε σχήμα Π φαίνεται να τις ενοχλεί. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την Ιωάννα και την Ελπίδα που είναι χαρακτηριστικά εσωστρεφείς. Στην πρώτη συνάντηση ο Μάρκος προσπάθησε να εφαρμόσει μία μέθοδο γνωριμίας σε ομάδες και απέτυχε! Η Βάσω, η Ιωάννα, η Ελπίδα και η Στέλλα έχουν επενδύσει συναισθηματικά στις γνώσεις και αξίες που διαθέτουν. Πιστεύουν ότι ο Μάρκος αμφισβητεί την προσωπικότητά τους και αμφιβάλει για την κρίση τους. Έτσι δημιουργούνται τριβές ανάμεσά τους και αντιμετωπίζουν τον Μάρκο με επιφύλαξη.

Ο Μάρκος συζητάει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει με τρεις φίλους - συναδέλφους: Τον Γιώργο, τον Σταμάτη, τον Πέτρο και την Δήμητρα.

Δήμητρα: Θα βοηθηθείς σε μεγάλο βαθμό αν κεντρική θέση στη διδασκαλία σου έχουν η αμεσότητα της σχέσης και η ομαδική συζήτηση. Αν μπορέσεις να μπεις στη θέση των εκπαιδευομένων γυναικών. Άλλωστε μη ξεχνάς ότι οι ενήλικες μαθητές επιθυμούν να έχουν δασκάλους που θα τους εμπιστεύονται και θα τους σέβονται, που θα τους βοηθούν να πετύχουν και θα επιθυμούν να τους παρέχονται ελευθερίες και ευκαιρίες για να κάνουν υπεύθυνες επιλογές, έτσι ώστε να αισθάνονται ως μέλη μιας οικογένειας. Το πιο σημαντικό λοιπόν, είναι δημιουργία κλίματος συνεργασίας, ασφάλειας και εμπιστοσύνης στην ομάδα.

Σταμάτης: Συμφωνώ με τη Δήμητρα, όμως νομίζω ότι θα πρέπει να αντιστρέψεις το κλίμα από τη μη μάθηση που επικρατεί στην στοχαστική μάθηση θα πρέπει δηλαδή τα πάντα να ξεκινούν από μια κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας της κάθε εκπαιδευόμενης με μια νέα εμπειρία που θα την εκθέτει σε μια εμπειρία. Στη συνέχεια θα πρέπει να ενθαρρύνεις το στοχασμό σχετικά με αυτήν ώστε να αναπτυχθούν νέες ικανότητες, νέες στάσεις ή νέοι τρόποι σκέψης.

Πέτρος: Συμφωνώ με τον Σταμάτη και πιστεύω ότι ο στοχασμός, αποτελεί μία διεργασία επανεξέτασης των αντιλήψεων και αξιών με βάση τις οποίες κατανοούμε την πραγματικότητα και δρούμε. Ωστόσο, πιστεύω ότι ο στοχασμός περιορίζεται περισσότερο στη διερεύνηση των διαδικαστικών και μεθοδολογικών πλευρών ενός προβλήματος. Θα πρέπει νομίζω ορισμένες φορές ο στοχασμός να επεκτείνεται στην αμφισβήτηση των καθιερωμένων παραδοχών με βάση τις οποίες αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα, με άλλα λόγια να μην αφορά απλώς το πώς να πράξουμε, αλλά το γιατί πράττουμε, τους βαθύτερους λόγους και τις συνέπειες της συμπεριφοράς μας. Τότε πρόκειται για κριτικό στοχασμό, που μπορεί να οδηγήσει σε επανεκτίμηση των δυσλειτουργικών πεποιθήσεών μας για την πραγματικότητα – που συνηθίσαμε να εκλαμβάνουμε ως δεδομένες - και να φτάσει ακόμα και στον κριτικό αυτο-στοχασμό, δηλαδή σε ολιστική επαναθεώρηση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε, πιστεύουμε, αισθανόμαστε και δρούμε. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να επιδιώξεις με κάθε τρόπο στην περίπτωση των ανέργων γυναικών.

- Γιώργος: Συμφωνώ με τον Πέτρο. Νομίζω ότι η ολιστική επαναθεώρηση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε, πιστεύουμε, αισθανόμαστε και δρούμε είναι το ζητούμενο. Ωστόσο, πιστεύω ότι στόχος της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι η

απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση. Χρειάζεται λοιπόν πλούσια δράση γιατί με τον τρόπο αυτό η εκπαίδευση, έχει τη δυνατότητα να οδηγήσει στον μετασχηματισμό των απόψεων και με την έννοια αυτή να οδηγήσει στην αλλαγή στάσεων και στην απελευθέρωση των καταπιεσμένων γυναικών.

- ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1. ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΣΤΟ FORUM ΤΗΣ 15ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Α (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία) των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Β Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα, των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Γ Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα, των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

- ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΣΤΟ FORUM ΤΗΣ 1ΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Α: Υποστηρίξτε τη Δήμητρα. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Β: Υποστηρίξτε το Σταμάτη. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Γ: Υποστηρίξτε τον Πέτρο. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Δ: Υποστηρίξτε τον Σταμάτη. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

- ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ 15ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ομάδα Συζητήσεων

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:34 μμ

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Α (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία) των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 07:29 μμ

Τα εμπόδια σε αυτήν την ομάδα απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες. Έχουν να κάνουν με χαρακτηριστικά της προσωπικότητας όπως η αυτοεκτίμηση αλλά και το άγχος για την αποτυχία και την κριτική-γελοιοποίηση που πηγάζει βέβαια από την έλλειψη αυτοπεποίθησης των γυναικών αυτών.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 10:42 πμ

Όλη η ομάδα Α αντιμετωπίζει εμπόδια που κυρίως οφείλονται σε ψυχολογικούς παράγοντες και συνδέονται με τραυματικές εμπειρίες που πιθανόν είχαν κατά τα σχολικά τους χρόνια. Φοβούνται την αποτυχία, γιατί ίσως είχαν αποτύχει στο σχολείο ή οι δάσκαλοι τις αντιμετώπιζαν ως αποτυχημένες με αποτέλεσμα να θεωρούν πλέον και οι ίδιες τους εαυτούς τους ως αποτυχημένους και ανίκανους να τα καταφέρουν σε οποιαδήποτε εκπαιδευτική διαδικασία. Άλλωστε αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι αντιμετωπίζουν τον εκπαιδευτή ως πηγή γνώσης και σοφίας, γιατί προφανώς είχαν στο παρελθόν δασκάλους που τις αντιμετώπιζαν υποβιβαστικά, ίσως να τις γελοιοποιούσαν μέσα στην τάξη και πάντως σίγουρα δεν προσπάθησαν ποτέ να αναδείξουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, τις ικανότητες και τα ταλέντα που είχαν. Ο φόβος της αποτυχίας (Μαρία), ο φόβος της κριτικής (Κατερίνα), ο φόβος για το άγνωστο (Σοφία) αλλά και ο φόβος της γελοιοποίησης (Δέσποινα) είναι στην πραγματικότητα ο ίδιος φόβος με το ίδιο αίτιο. Οι γυναίκες αυτές δεν έχουν αυτοπεποίθηση, δεν έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, δεν πιστεύουν ότι μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Έχουν διαμορφώσει υποσυνείδητα μια στερεοτυπική άποψη για τους εαυτούς τους, ότι δεν έχουν τις ικανότητες που απαιτεί η μάθηση. Αυτή η αντίληψη τους προκαλεί άγχος και, αν ο εκπαιδευτής δεν κάνει τους κατάλληλους χειρισμούς, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να εγκαταλείψουν το πρόγραμμα.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 02:55 μμ

Αυτή η ομάδα έχει ριζωμένο στο μυαλό της τον "προορισμό" και όχι το "ταξίδι" της γνώσης, γι' αυτό και δίνει τόσο μεγάλη σημασία στο μαθησιακό αποτέλεσμα της αξιολόγησης. Έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση κάτι που δεν τις βοηθά να είναι ενεργητικά μέλη στην τάξη.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 02:39 μμ

Εμπόδια που απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 11:10 μμ

Συμφωνώ απόλυτα. Ίσως ο εκπαιδευτικός βρει κάποια κίνητρα για να βοηθήσει στο να αλλάξουν οπτική γωνία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΙΙΙ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 07:06 μμ

Οι εκπαιδευόμενες της εν λόγω ομάδα υποφέρει από παγιωμένες αντιλήψεις: η Μαρία, η Κατερίνα και οι Δέσποινα θεωρούν πως το να αποτύχεις/κάνεις λάθος είναι κακό και όχι το μέσο για να πετύχεις, ενώ η Δέσποινα θεωρεί πως η αλλαγή είναι κάτι το κακό. Χρειάζονται σούπερ-μετασχηματισμό οι απόψεις τους!

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 08:41 μμ

Σε αυτή την ομάδα τα εμπόδια στη μάθηση αφορούν αποκλειστικά και μόνο ψυχολογικούς παράγοντες, επειδή οι εκπαιδευόμενες αγχώνονται πολύ με διάφορες καταστάσεις, όπως είναι η άσκηση κριτικής προς αυτές, ο φόβος της αποτυχίας, ο φόβος για το άγνωστο, η ενδεχόμενη γελοιοποίησή τους μέσω της αξιολόγησης, η έλλειψη αυτοπεποίθησης και η χαμηλή αυτοεκτίμηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:39 πμ

Τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Α απορρέουν από την προσωπικότητα των ατόμων της ομάδας. Τα εμπόδια αυτά απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:08 πμ

Η ομάδα Α αντιμετωπίζει τα ίδια εμπόδια με την ομάδα Β. Εμπόδια που σχετίζονται με την ψυχολογία τους, υψηλά επίπεδα άγχους και χαμηλής αυτοεκτίμησης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 01:40 μμ

Η ομάδα Α αντιμετωπίζει εμπόδια προδιάθεσης, δηλαδή εμπόδια που σχετίζονται με τις στάσεις και τις αντιλήψεις τις οποίες έχει το άτομο για τον εαυτό ως εκπαιδευόμενο.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΓΙ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 06:26 μμ

Η ομάδα Α αντιμετωπίζει εμπόδια που σχετίζονται με εσωτερικούς ψυχολογικούς παράγοντες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 06:55 μμ

Η ομάδα Α αντιμετωπίζει προβλήματα από ψυχολογικούς παράγοντες: χαμηλή αυτοεκτίμηση, έλλειψη αυτοπεποίθησης, άγχος, ο φόβος της αποτυχίας, ο φόβος της κριτικής, ο φόβος του αβέβαιου, ο φόβος της γελοιοποίησης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 11:07 μμ

Χμ... έλλειψη αυτοεκτίμησης... Μπορεί, όπως προανέφερε και η Άννα, να καταστρέψει τα πάντα. Ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός και να έχει κυρίως εμπνευστικό ρόλο.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:03 μμ

Η ομάδα Α αντιμετωπίζει εμπόδια που κυρίως οφείλονται σε ψυχολογικούς παράγοντες. Φοβούνται την αποτυχία έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση, άγχος, έλλειψη αυτοπεποίθησης, φοβούνται την κριτική και την γελοιοποίηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Μαρία, Κατερίνα, Δέσποινα, Σοφία)

- από ΡΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 03:12 μμ

Στην ομάδα Α αυτό που εντοπίζεται είναι η έλλειψη αυτοπεποίθησης και η χαμηλή αυτοεκτίμηση . 1) φόβος αποτυχίας 2) φόβος κριτικής 3) φόβος για το άγνωστο και 4) φόβος για την γελοιοποίηση μέσω της αξιολόγησης που την συνδέει με την πιθανότητα αποτυχίας. Όλοι αυτοί οι φόβοι και το άγχος πηγάζουν από τον τίτλο της μαθήτριας και την αμφιβολία των δυνατοτήτων τους -γνώσεών τους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα)

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:35 μμ

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Β (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα), των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα)

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 07:32 μμ

Και σε αυτήν την ομάδα τα εμπόδια απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες οι οποίοι σχετίζονται με τις τραυματικές εμπειρίες που είχαν από τα παιδικά τους χρόνια όσον αφορά τα πρόσωπα εξουσίας, με αποτέλεσμα να κάνουν μεταβίβαση συναισθημάτων στο πρόσωπο του Μάρκου. Το άγχος τους λοιπόν είναι έντονο και η μέσω της άρνησης που έχουν σαν άμυνα για όσα έχουν βιώσει δεν μπορούν να χαλαρώσουν ώστε να δεχθούν κάτι καινούργιο.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα)

- από ΕΨ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 02:17 πμ

Ο Rogers A αναφέρει τρεις κατηγορίες εμποδίων που συναντούν οι ενήλικες εκπαιδευόμενοι. Αυτά οφείλονται:

1. στην κακή οργάνωση των προγραμμάτων (οργανωτικές ανεπάρκειες και δυσλειτουργίες)
 2. στην κατάσταση που βρίσκονται οι ενήλικες εκπαιδευόμενοι (σε επίπεδο σωματικό και πνευματικό)
 3. σε εσωτερικά εμπόδια (εσωτερικοί παράγοντες συνυφασμένοι με την προσωπικότητα).
- Οι σημαντικότεροι φραγμοί ανήκουν στην τρίτη κατηγορία, τα εσωτερικά εμπόδια, τα οποία χωρίζονται σε δύο υποκατηγορίες:

- I. Εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις, εμπειρίες και στάσεις.
- II. Εμπόδια που έχουν να κάνουν με προκαταλήψεις και υπερβεβαιότητες.
- III. Υπάρχει ακόμη και μια τρίτη κατηγορία εμποδίων που αναφέρεται σε ψυχολογικούς παράγοντες.

Τα εμπόδια αυτά αλληλοδιαπλέκονται και αλληλοτροφοδοτούνται, ενυπάρχουν και παρεμποδίζουν τη μάθηση. Εμφανίζονται με μορφή άγχους, άγχος απέναντι στην απειλή που προέρχεται από τις απαιτήσεις του προγράμματος, άγχος για την ικανότητα ανταπόκρισης. Οι ενοχλητικοί παράγοντες δημιουργούν μια αμυντική διάθεση. Έτσι το άτομο αναπτύσσει αμυντικές στρατηγικές, που στην ουσία εκφράζουν την ανησυχία για την αυτοεικόνα του, αποφεύγοντας να εκφράσει τα πραγματικά του συναισθήματα και εμποδίζοντας την γνήσια επικοινωνία, εμποδίζοντας τους άλλους να εκφράσουν τις απόψεις τους προσπαθώντας να κυριαρχήσουν στην συζήτηση αποδοκιμάζοντας ή χρησιμοποιώντας ένα πνεύμα «πλαστικής» ανωτερότητας.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Αννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 11:50 πμ

Η ομάδα Β αντιμετωπίζει άγχος παρόμοιο με αυτό της ομάδας Α. Οι εμπειρίες που είχαν ως παιδιά με πρόσωπα εξουσίας (γονείς, δασκάλους) ήταν τραυματικές, πράγμα που σημαίνει ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και τις ικανότητές τους και επιπλέον η αντίληψη αυτή είναι πολύ βαθιά ριζωμένη μέσα τους, σε τέτοιο βαθμό ώστε δυσκολεύονται να σκεφτούν κάτι διαφορετικό ή να αφομοιώσουν νέα δεδομένα τόσο στην εκπαιδευτική διαδικασία, όσο και σε ότι αφορά τον εαυτό τους. Έχουν μάθει και άρα αντιλαμβάνονται το δάσκαλο ως κριτή ή ως πηγή εξουσίας, οπότε περιμένουν την ίδια συμπεριφορά από τον εκπαιδευτή τους.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Αννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 02:51 μμ

Το μαθησιακό στρες κυριαρχεί σε αυτή την ομάδα και προέρχεται από τις μαθησιακές διαδικασίες και ποινές των παιδικών τους χρόνων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 02:45 μμ
1. Εμπόδια που απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες και
 2. Εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΙΠ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 07:16 μμ

Αυτή η ομάδα έχει άσχημες εμπειρίες, στις οποίες και είναι δύσκολο να επέμβει κανείς. Αν φτιαχτεί μια καλή ομάδα, ίσως χαλαρώσουν και καταλάβουν ότι αυτή η εμπειρία δεν ανήκει στην ίδια κατηγορία με τις παλιές...

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 08:23 μμ

Τα εμπόδια στη μάθηση της ομάδας αυτής αφενός μεν σχετίζονται με ψυχολογικούς παράγοντες, γιατί οι εκπαιδευόμενες που ανήκουν σε αυτήν διακατέχονται από πολύ άγχος, και αφετέρου με προϋπάρχουσες γνώσεις και εμπειρίες, διότι δυσκολεύονται να δεχτούν ο,τιδήποτε καινούριο.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:43 πμ

Τα εμπόδια της ομάδας Β απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες, κύρια ρίζα τους είναι το άγχος, γεγονός που δεν βοηθά τη διαδικασία της μάθησης των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:01 πμ

Στην ομάδα Β κυριαρχούν τα εμπόδια που απορρέουν από την προδιάθεση του ατόμου, δηλαδή η ψυχολογία τους στέκεται εμπόδιο στην μάθηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 01:45 μμ

Θα συμφωνήσω με την άποψή σου Μαρία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΓΙ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 06:24 μμ

Τα εμπόδια αυτά έχουν σχέση με ψυχολογικούς παράγοντες, κυρίως το άγχος, και με προϋπάρχουσες αξίες και στάσεις, που είναι παγιωμένες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 07:05 μμ

Το άγχος κυριαρχεί σε αυτή την ομάδα. Οι εκπαιδευόμενες έχουν τραυματικές εμπειρίες με πρόσωπα "εξουσίας", όπως οι εκπαιδευτικοί, και αρνούνται να αφομοιώσουν νέα δεδομένα στην εκπαίδευση. Επίσης αντιμετωπίζουν τον εκπαιδευτή τους ως κριτή και εξουσία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:09 μμ

Και στην ομάδα Β τα εμπόδια απορρέουν από ψυχολογικούς παράγοντες, κυρίως το άγχος, που σχετίζονται με τις τραυματικές εμπειρίες που είχαν από τα παιδικά τους χρόνια.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Άννα, Νόρα, Ρένα, Μαρίνα

- από ΡΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 03:05 μμ

Στην ομάδα Β εντοπίζεται πολύ άγχος λόγω άσχημων εμπειριών από τα παιδικά χρόνια με τα πρόσωπα εξουσίας και κάπως έτσι βλέπουν και τον Μάρκο. Έχουν μάθει να σκέφτονται με συγκεκριμένο τρόπο που τους εμποδίζει να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους για τον εαυτό τους αλλά και τον κόσμο.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:31 μμ

Γ: Υποστηρίξτε τον Πέτρο. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 08:14 μμ

Η άποψη του Πέτρου κινείται στο θεωρητικό πλαίσιο του Κριτικού Στοχασμού Παραδοχών. Θα πρέπει να υπάρξει μια επανεκτίμηση των όσων πιστεύουν οι εκπαιδευόμενοι και μια ολική επαναθεώρηση. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω βιωματικών ασκήσεων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΕΨ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 01:06 πμ

Ο Πέτρος υιοθετεί την άποψη του Jack Mezirow της μετασχηματίζουσας μάθησης. Υπάρχει και μια αυξανόμενη παραδοχή ότι η εμπειρία αποτελεί τη βάση κάθε μάθησης. Πολλοί σύγχρονοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι στην «καρδιά» κάθε μάθησης υπάρχει η αναζήτηση νοήματος πάνω στην εμπειρία. Ο Mezirow το υπογράμμισε περισσότερο από κάθε άλλον. Μάθηση σημαίνει να δημιουργεί κανείς νοήματα, να βρίσκει τα «κλειδιά», να καταλαβαίνει την εμπειρία του, μια διεργασία τόσο φυσική στους ενήλικους, όσο και η αναπνοή.

Με τα πρώιμα άρθρα του (1981, 1985) και κυρίως με τα πρώτα βιβλία του (1990, 1991) έθεσε τα θεμέλια μιας κριτικής θεωρίας για την ενήλικη μάθηση και εκπαίδευση. Ο ίδιος, λίγο αργότερα, όρισε τη θεωρία του ως «θεωρία μετασχηματίζουσας μάθησης», που επιδιώκει να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο δομείται η ενήλικη μάθηση και να προσδιορίσει τις διεργασίες σύμφωνα με τις οποίες μπορούν να μετασχηματίζονται τα πλαίσια αναφοράς με βάση τα οποία αντιλαμβανόμαστε και ερμηνεύουμε τις εμπειρίες μας (Mezirow, 1991). Αρχικά, ο Mezirow αναφέρθηκε στην διαδικασία της μάθησης, ως αποτέλεσμα μιας εμπειρίας που δεν έρχεται σε αρμονία με την θεώρηση ενός ατόμου. Στο τελευταίο βιβλίο του (2000), διευρύνοντας τον κύκλο μάθησης, προσδιορίζει τα εξής στάδια που περιλαμβάνει η διεργασία της μετασχηματίζουσας μάθησης:

1. Προσδιορισμός μιας προβληματικής κατάστασης.
2. Αυτο-διεύρυνση των συναισθημάτων φόβου, θυμού, ενοχής, ντροπής κ.ά. που απορρέουν.
3. Κριτική εξέταση των παραδοχών που συνδέονται με την προβληματική κατάσταση (μελετώνται επαγωγικά όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία, εμπειρικά δεδομένα και επιχειρήματα αναφορικά με τις ιστορικές καταβολές και την παρούσα λειτουργία της κατάστασης, καθώς και των σχέσεων εξουσίας που περιέχει, αξιολογείται η εγκυρότητα των νέων προσεγγίσεων, γίνεται επαναπροσδιορισμός των δυσλειτουργικών παραδοχών, προσδοκιών, αξιών και συναισθημάτων που συνδέονται με αυτές, εξετάζονται εναλλακτικές ερμηνείες και στάσεις).
4. Αναγνωρίζεται ότι όλα τα μέλη της ομάδας συμφωνούν για να συνεχιστεί η μετασχηματίζουσα διεργασία.
5. Διευρύνονται νέες επιλογές ρόλων, σχέσεων και ενεργειών.
6. Διαμορφώνεται ένα σχέδιο δράσης.
7. Αποκτώνται γνώσεις και δεξιότητες που χρειάζεται για την εφαρμογή των νέων σχεδίων.
8. Δοκιμάζονται πειραματικά οι νέοι ρόλοι
9. Οικοδομούνται οι ικανότητες και η αυτοπεποίθηση που σχετίζονται με τους νέους ρόλους (σημαντική είναι στο στάδιο αυτό η ανάπτυξη της συναισθηματικής νοημοσύνης).

10. Τα παραπάνω ενσωματώνονται στην ζωή των συμμετεχόντων σύμφωνα με τις συνθήκες που υπαγορεύει η νέα προοπτική του καθενός.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Mezirow σε άλλο κείμενό του (1990), επισημαίνει ότι οι μέθοδοι που θα χρησιμοποιηθούν σε αυτά τα στάδια ποικίλλουν (λ.χ. μελέτη κειμένων, κριτική ανάλυση περιστατικών, παιχνίδια ρόλων, μελέτες περίπτωσης, ομαδικές εργασίες κ.ά.) και επίσης η χρήση τους εξαρτάται από τις συνθήκες, όπως είναι το επίπεδο των προσδοκιών και της ετοιμότητας των συμμετεχόντων, το είδος και οι στόχοι του προγράμματος, ο διαθέσιμος χρόνος, το είδος των προβλημάτων που τίθεται σε επεξεργασία, ο βαθμός ομοιογένειας της ομάδας κ.ο.κ.

Η μετασχηματίζουσα μάθηση του Mezirow παρέχει :

- 1) Βοήθεια στους σπουδαστές ώστε να κατανοήσουν τον τρόπο που θα μαθαίνουν.
- 2) Βοήθεια στους σπουδαστές για να αναλάβουν πρωτοβουλίες
- 3) Βοήθεια στους σπουδαστές στη μαθησιακή διαδικασία
- 4) Βοήθεια στους σπουδαστές να στοχάζονται για αυτά που έμαθαν
- 5) Βοήθεια στους σπουδαστές για ενεργητική και συνεργατική διαδικασία μάθησης.

Σύμφωνα με τον Mezirow, κατανοώ σημαίνει ότι αντιλαμβάνομαι μια εμπειρία ή καλύτερα ερμηνεύω μια εμπειρία. Μέσα από την εμπειρία διαμορφώνουμε «θεωρήσεις» της πραγματικότητας, οι οποίες μετασχηματίζονται ύστερα από αναστοχασμό, όταν παρατηρείται δυσαρμονία μεταξύ εμπειρίας και κοινωνικών κατασκευών της πραγματικότητας. Με αυτόν τον τρόπο, η μάθηση μέσα από τον στοχασμό, ανατρέπει τις υπάρχουσες πεποιθήσεις και μπορεί να θεωρηθεί ως μια διεργασία παραγωγής μιας νέας ή αναθεωρημένης ερμηνείας πάνω στην εμπειρία.

Η οικοδόμηση του νοήματος παίζει κεντρικό ρόλο στη μετασχηματιστική θεωρία για την μάθηση των ενηλίκων. Παρατηρούμε τον διαχωρισμό των δύο διαστάσεων που συναντάμε στην διεργασία δημιουργία νοήματος (making meaning). Η πρώτη διάσταση (meaning schemes) αναφέρει ότι τα νοηματικά σχήματα είναι σύνολα προσδοκιών που προκύπτουν από υποθετικούς συσχετισμούς ή συσχετισμούς αίτιου και αποτελέσματος. Θεωρούνται ότι είναι αυτονόητοι μηχανισμοί που μας κάνουν να σκεφτόμαστε και να ερμηνεύουμε τα δεδομένα με ένα συγκεκριμένο σύνολο κανόνων. Η δεύτερη διάσταση, οι νοηματικοί συσχετισμοί – απόψεις (meaning perspectives), αποτελούνται από ανώτερης τάξης σχήματα, θεωρίες, πεποιθήσεις, υποθέσεις, αξιολογήσεις. Οι νοηματικοί συσχετισμοί αναφέρονται στο σύνολο των προηγούμενων παραδοχών δια μέσου των οποίων η νέα εμπειρία διαμορφώνεται με βάση τις προηγούμενες εμπειρίες του ατόμου. Αποτελούν ένα σύστημα άντλησης νοημάτων που χρησιμεύουν για να ερμηνεύουμε τις καταστάσεις μέσω του τρόπου που έχουμε μάθει. Επίσης μας βοηθούν να αξιολογούμε και να αποτιμούμε κριτικά μια εμπειρία.

Τα πιο γνωστά παραδείγματα των νοηματικών συσχετισμών και της μετασχηματίζουσας μάθησης (transformative learning), προέρχονται από το γυναικείο κίνημα. Μέσα σε λίγα χρόνια, οι γυναίκες κατάφεραν να «σπάσουν» τις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα και αναδιαμόρφωσαν την ζωή τους στα δικά τους μέτρα και σταθμά. Οι απόψεις (perspectives) παρέχουν αρχές για την ερμηνεία και περιλαμβάνουν συστήματα συμβόλων που αντιπροσωπεύουν 'ιδεατούς τύπους'. Μέσω της πολιτισμικής αφομοίωσης, διαμορφώνουμε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αναφοράς και υιοθετούμε συμβολικές κατηγορίες, οι οποίες προσδιορίζουν αυτό που μαθαίνουμε. Οι απόψεις είναι αποκτημένες στην παιδική ηλικία και η εμπειρία βοηθάει στην ενδυνάμωση και

διεύρυνσή τους, προσδίδοντας νόημα στην καθημερινή μας ζωή. Ο στοχασμός γενικά χρησιμοποιείται ως συνώνυμο νοητικών διεργασιών υψηλού επιπέδου. Ο Mezirow επικεντρώνεται στην ιδέα ότι ο αναστοχασμός είναι μια διεργασία αξιολόγησης των εμπειριών μας, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την μάθηση. Ο στοχασμός πάνω στους αρχικούς συλλογισμούς συνεπάγεται μια κριτική αναθεώρηση των διαστρεβλωμένων πρότερων υποθέσεων, που μπορεί να είναι επιστημικές, κοινωνι-κοπολιτισμικές ή ψυχικές και μπορεί να οδηγήσει στη μετασχηματιστική μάθηση. Η στοχαστική δράση (reflective action) νοείται ως μια δράση αξιολογικής κρίσης των παραδοχών και διακρίνεται σε δράση κατόπιν σκέψης, στην οποία ο καθένας χρησιμοποιεί το μυαλό του και βασίζεται σε αυτά που γνωρίζει για να καθοδηγήσει τις ενέργειές του και στον εκ των υστέρων στοχασμό, ο οποίος εξετάζει το περιεχόμενο και την διεργασία επίλυσης ενός προβλήματος, τον στοχασμό στις πρότερες υποθέσεις, ο οποίος αποκαλείται κριτικός στοχασμός (critical reflection). Ο Mezirow θεωρεί ότι υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα αναστοχασμού και προσδιορίζει επτά επίπεδα, από τα οποία υποστηρίζει ότι τα τελευταία τρία είναι πιθανότερο να λάβουν χώρα κατά την ενήλικη ζωή (Jarvis,2004). :

- 1) Ικανότητα αναστοχασμού : επίγνωση συγκεκριμένης θεώρησης , σημασίας, συμπεριφοράς.
- 2) Ικανότητα συναισθηματικού αναστοχασμού : επίγνωση του πως αισθάνεται το άτομο για όσα αντιλαμβάνεται, σκέφτεται και κάνει.
- 3) Ικανότητα διαφοροποιητικού αναστοχασμού : αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της θεώρησης κ.λ.π. 4) Ικανότητα κριτικού αναστοχασμού : το να γίνονται κρίσεις και να συνειδητοποιείται η αξία τους.
- 5) Ικανότητα εννοιολογικού αναστοχασμού : εκτίμηση του βαθμού στον οποίο οι έννοιες που χρησιμοποιούνται είναι επαρκείς για την κρίση.
- 6) Ικανότητα ψυχικού αναστοχασμού : αναγνώριση της συνήθειας να γίνονται διαισθητικές κρίσεις, βασισμένες σε περιορισμένες πληροφορίες.
- 7) Ικανότητα θεωρητικού αναστοχασμού : επίγνωση του γιατί ένα σύνολο θεωρήσεων είναι περισσότερο ή λιγότερο επαρκές για να εξηγήσει την προσωπική εμπειρία.

Η θεωρία της «μετασχηματίζουσας μάθησης» έχει τις ρίζες της στο έργο του John Dewey και θεμελιώνεται σε στέρεες, σύγχρονες, επιστημονικές πηγές. Περιλαμβάνει μια ειδική λειτουργία του στοχασμού : την επαναξιολόγηση των προηγούμενων υποθέσεων πάνω στις οποίες βασίζονται οι πεποιθήσεις μας και ανάληψη δράσης βάση διορατικών σκέψεων που προέρχονται από την μετασχηματισμένη άποψη, σαν αποτέλεσμα αυτών των επαναξιολογήσεων (Mezirow, 1990) Από τη μία αξιοποιεί πλήθος ερευνών που αναφέρονται στον ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο οι ενήλικοι αντιλαμβάνονται και ερμηνεύουν την πραγματικότητα και από την άλλη αξιοποιεί ως υπόβαθρο των συλλογισμών του την Κριτική Θεωρία που διαμορφώθηκε από τη Σχολή της Φραγκφούρτης (κυρίως αντλεί από τους Adorno και Habermas).

Δεν είναι τυχαία η διάκριση μεταξύ λειτουργικής (instrumental) και επικοινωνιακής μάθησης (communicative learning). Στην περίπτωση της λειτουργικής μάθησης, η μάθηση αποτελεί μια διαδικασία ελέγχου, μέσω του στοχασμού, επικεντρώνοντας στις σχέσεις αιτίου – αποτελέσματος. Η διαδικασία επίλυσης ενός προβλήματος

αποτελεί μια υποθετικο-επαγωγική προσέγγιση. Ο Mezirow, επηρεασμένος από τον Habermas, αναφέρεται και στην επικοινωνιακή μάθηση, η οποία αποβλέπει στην κατανόηση του βαθύτερου νοήματος, χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα επικοινωνίας, με σκοπό να αξιολογηθεί και να επαληθευτεί το νόημα μέσω του κριτικού στοχασμού. Οι τεχνικές που θα χρησιμοποιήσει ο εκπαιδευτής, πρέπει να είναι ενεργητικές και συμμετοχικές, ενεργοποιώντας την διαδικασία της επικοινωνιακής μάθησης. Σκοπός της επικοινωνιακής μάθησης είναι να κατανοεί κανείς τι εννοούν οι άλλοι, αλλά και να κάνει τον εαυτό του κατανοητό στους άλλους προκειμένου να μοιραστεί μαζί τους ιδέες μέσω του λόγου, προφορικού και γραπτού, αλλά και μέσω μιας ταινίας ή ενός πίνακα. Είναι σημαντική έκφραση της μάθησης, στην εκπαίδευση ενηλίκων, καθώς μέσω της επικοινωνίας ανταλλάσσονται κατανοήσεις του κόσμου, σκοποί, αξίες και ιδέες για κοινωνικά, πολιτικά, εκπαιδευτικά και άλλα ζητήματα.

Το σχηματισμό, όμως, αυτών των πεποιθήσεων, ερμηνειών, αξιών και ιδεών που ανταλλάσσονται μεταξύ των ανθρώπων μέσω της επικοινωνίας, άσκησαν επίδραση πολιτιστικοί και γλωσσικοί κώδικες, κοινωνικές νόρμες και προσδοκίες «Η κατανόηση στην επικοινωνιακή μάθηση απαιτεί να αξιολογήσουμε τα νοήματα πίσω από τις λέξεις, τη συνοχή, την αλήθεια και την καταλληλότητα των στοιχείων που συνιστούν την επικοινωνία, την ειλικρίνεια και τις ιδιότητες του ομιλητή αλλά και την αυθεντικότητα στην έκφραση των συναισθημάτων. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να γίνουμε στοχαστικοί σχετικά με τις παραδοχές του ατόμου που επικοινωνεί μαζί μας» (Mezirow J. 2007). Καθημερινά, το άτομο βρίσκεται αντιμέτωπο με πράγματα που εκφέρουν κάποιο μήνυμα προς κατανόηση και πρέπει να πάρει αποφάσεις για το αν κάτι είναι αλήθεια ή ψέμα, κατάλληλο ή ακατάλληλο, όμορφο ή άσχημο. Αντίθετα με την εργαλειακή μάθηση, η επιβεβαίωση αν πήρε τη σωστή απόφαση δεν εξαρτάται από επαγωγικούς εμπειρικούς συλλογισμούς και με την εξακρίβωση αυτών μέσα από την πρακτική εφαρμογή τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις η επιβεβαίωση επιτυγχάνεται μέσω των ισχυρισμών των άλλων ή όσον αφορά στις προσωπικές ιδέες του καθενός, η αξιοπιστία τους αντλείται μέσω παραδόσεων ή κάποιας αναγκαστικής δύναμης Όταν, όμως, υπάρχει λόγος να αμφισβητείται η αλήθεια, η καταλληλότητα και η αυθεντικότητα ενός ισχυρισμού ή ακόμα και η αξιοπιστία του ατόμου που εκφέρει μία δήλωση, το άτομο πρέπει να καταφεύγει στο στοχαστικό διάλογο, με τον οποίο ανιχνεύονται οι νοηματικοί συσχετισμοί που επιδρούν καταλυτικά στην απόδοση νοημάτων και δημιουργούνται νέοι και πιο ανεπτυγμένοι. Μερικές φορές, στην επικοινωνιακή μάθηση μπορεί να βρεθεί κανείς αντιμέτωπος με ιδέες για τις οποίες η προηγούμενη εμπειρία του δεν επαρκεί για να επαληθεύσει την εγκυρότητά τους.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο στοχασμός θα οδηγήσει στη δημιουργία νέων νοηματικών σχημάτων με τα οποία μπορεί να ερμηνευθεί μια άγνωστη ως τότε ιδέα. Αυτά, κάποια στιγμή αργότερα, μπορεί να επαληθευθούν σε μια νέα εμπειρία. Στο σχηματισμό νέων νοηματικών σχημάτων σημαντικό ρόλο παίζει η φαντασία, το να φαντάζεται, δηλαδή, κανείς εναλλακτικούς τρόπους ερμηνείας, καθώς και η διαίσθηση Η απελευθερωτική διάσταση της μάθησης, περιλαμβάνει το ενδιαφέρον του ατόμου να γνωρίσει τον εαυτό του και την ιστορία του και πώς αυτά διαμορφώθηκαν, μέσω του αυτοστοχασμού. Ο Mezirow, όμως, διαφοροποιείται από τον Habermas, καθώς θεωρεί πως η απελευθερωτική δράση δεν περιορίζεται μόνο στον αυτοστοχασμό, αλλά περιλαμβάνει και τον κριτικό στοχασμό ως βασικό στοιχείο της διαδικασίας επαλήθευσης του νοήματος που αποκτάται κατά τη μάθηση τόσο όταν το άτομο επιδρά στο περιβάλλον του, όσο και όταν αλληλεπιδρά με τους άλλους. Συνεπώς, δεν

αποτελεί τρίτο είδος μάθησης, αλλά εφαρμόζεται στις δύο προαναφερθείσες περιοχές μάθησης, την εργαλειακή και την επικοινωνιακή.

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 03:35 μμ

Jack Mezirow, Κριτικός Στοχασμός Παραδοχών, «μια στροφή προς τα πίσω». Τεχνικές: 1) παιχνίδι ρόλων, 2) καταγιτισμός ιδεών και 3) συζήτηση με διάταξη δύο κύκλων (εσωτερικός και εξωτερικός κύκλος).

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 02:17 μμ

Δημήτρη, συμφωνώ με την άποψη σου.

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 02:58 μμ

Συμφωνώ!! μια στροφή προς τα πίσω!! Με την επανεξέταση των αντιλήψεων και των αξιών με βάση των οποίων κατανοούμε την πραγματικότητα και δρούμε, όχι απλώς πως να πράξουμε αλλά το γιατί .

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 08:53 μμ

Οι απόψεις του Πέτρου κινούνται στο θεωρητικό πλαίσιο του κριτικού στοχασμού παραδοχών ,που αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση της θεωρίας της μετασχηματίζουσας μάθησης του Jack Mezirow. Ο Μάρκος θα μπορέσει κατά την άποψή μου να εφαρμόσει αυτά που υποστηρίζει ο Πέτρος μέσω τεχνικών διδασκαλίας όπως είναι για παράδειγμα ο καταγιτισμός ιδεών ,το παιχνίδι ρόλων και η ομαδική συζήτηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:32 πμ

Ο Πέτρος βασίζεται στον Jack Mezirow σύμφωνα με τον οποίο μέσω του κριτικού στοχασμού οι εκπαιδευόμενοι θα οδηγηθούν σε μια επανεκτίμηση των δυσλειτουργικών πεποιθήσεών τους. Ο Μάρκος μέσα από τις βιωματικές ασκήσεις και την ομαδική συζήτηση μπορεί να προωθήσει τις διαδικασίες της μάθησης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:11 πμ

Οι απόψεις του Πέτρου κινούνται στο θεωρητικό πλαίσιο του κριτικού στοχασμού παραδοχών ,που αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση της θεωρίας της μετα-

σχηματίζουσας μάθησης του Jack Mezirow. Ο Μάρκος θα μπορέσει να εφαρμόσει αυτά που υποστηρίζει ο Πέτρος μέσω τεχνικών διδασκαλίας όπως είναι για παράδειγμα ο καταγισμός ιδεών, το παιχνίδι ρόλων και η ομαδική συζήτηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΚΜ - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 06:04 μμ

Σε μία από τις βασικότερες αρχές της θεωρίας της μετασχηματίζουσας μάθησης (Mezirow) φαίνεται να κινούνται οι απόψεις του Πέτρου, αφού κινούνται γύρω από τον κριτικό στοχασμό των παραδοχών. Τεχνικές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν: το παιχνίδι ρόλων, η συζήτηση, ο διάλογος και ο καταγισμός ιδεών.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 09:52 μμ

Ο Πέτρος είναι επηρεασμένος από τη θεωρία της "Μετασχηματίζουσας Μάθησης" του J. Mezirow. Οι τεχνικές που θα πρέπει να χρησιμοποιήσει είναι: παιχνίδια ρόλων, καταγισμός ιδεών και ομαδική συζήτηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:32 μμ

Η άποψη του Πέτρου βασίζεται στη θεωρία του Jack Mezirow, σύμφωνα με τον οποίο μέσω του κριτικού στοχασμού οι εκπαιδευόμενοι θα οδηγηθούν σε μια επανεκτίμηση των δυσλειτουργικών πεποιθήσεών τους. Ο Μάρκος μέσα από τις βιωματικές ασκήσεις και την ομαδική συζήτηση μπορεί να προωθήσει τις διαδικασίες της μάθησης. Τεχνικές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν: το παιχνίδι ρόλων, η συζήτηση, ο διάλογος και ο καταγισμός ιδεών.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΓΙ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 12:07 πμ

Ο Πέτρος κινείται στο θεωρητικό πλαίσιο της θεωρίας της μετασχηματίζουσας μάθησης, μέσα από τον κριτικό στοχασμό των παραδοχών. Ο Μάρκος πρέπει να χρησιμοποιήσει την ομαδική συζήτηση, το παιχνίδι ρόλων και τον καταγισμό ιδεών.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

- από ΚΣ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 10:35 μμ

Ο Πέτρος συμβουλεύει τον Μάρκο να κινηθεί σύμφωνα με τη θεωρία του κριτικού στοχασμού του J. Mezirow. Να βοηθήσει τις άνεργες γυναίκες να επανεξετάσουν και να επαναθεωρήσουν τις αντιλήψεις που έχουν διαμορφώσει για τον εαυτό τους και τους άλλους, να βρουν εναλλακτικές λύσεις για τα προβλήματά τους. Μέσα από μελέτη κατάλληλων περιπτώσεων θα μπορούσαν να οδηγηθούν σε σκέψεις και προβληματισμούς σχετικά με τις δικές τους παραδοχές.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:30 μμ

Υποστηρίξτε τη Δήμητρα. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 07:47 μμ

Η απάντηση της Δήμητρας βασίζεται στην προσωποκεντρική θεώρηση του Carl Rogers. Με βάση λοιπόν αυτήν την προσέγγιση ο Μάρκος θα πρέπει να δημιουργήσει ένα κλίμα οικειότητας, εμπιστοσύνης και σεβασμού. Αυτό θα γίνει με την αποδοχή των εκπαιδευομένων, με τον αμοιβαίο σεβασμό, την ελευθερία στην έκφραση, με την ενσυναίσθηση και με το να είναι ο ίδιος γνήσιος.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΕΨ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 02:03 πμ

Η απάντηση της Δήμητρας αντιπροσωπεύει την προσωποκεντρική θεωρία του Rogers. Το ανθρωπιστικό μοντέλο δίνει στον εκπαιδευτή ρόλο συμβουλευτικό με στόχο την χειραφέτηση του διδασκόμενου. Φιλοσοφικός πυρήνας του ανθρωπιστικού ρεύματος είναι η φυσική διάθεση και ικανότητα του ανθρώπινου είδους για μάθηση η οποία φαίνεται να τον χαρακτηρίζει από την εμφάνισή του ως σήμερα. «Μαθαίνω» σύμφωνα με τον C. Rogers «σημαίνει αλλάζω, εγκαταλείπω τις προηγούμενες εξαρτήσεις μου από έναν δάσκαλο ή έναν εμψυχωτή, παραιτούμαι από μία αναμασημένη γνώση, εκτίθεμαι απευθείας στη ζωή». Άρα, το επίκεντρο του ενδιαφέροντος του ανθρωπιστικού ρεύματος είναι ο ίδιος ο εκπαιδευόμενος.

Ο Carl Rogers (1990), αναφέρει σχετικά με την εκπαίδευση ότι, ο εκπαιδευτής είναι περισσότερο ένας «διευκολυντής» παρά ο «γκουρού» της γνώσης, που δίνει κατευθύνσεις, που δημιουργεί το περιβάλλον για τη μάθηση, τη δέσμευση και την εμπλοκή όλων στη διεργασία μάθησης. Η ουσιαστική μάθηση βασίζεται σε συγκεκριμένες χαρακτηριστικές στάσεις, που υπάρχουν στην προσωπική σχέση του διευκολυντή με τους εκπαιδευόμενους. Τόνισε, ότι οι χαρακτηριστικές στάσεις που ενθαρρύνουν τη μάθηση είναι πιο σημαντικές από τις μεθόδους που εφαρμόζονται. Ο Carl Rogers, στο βιβλίο του *On the interpersonal relationship in the facilitation of learning* αναφέρει ποιες είναι οι χαρακτηριστικές στάσεις του εκπαιδευτή που διευκολύνουν τη μάθηση: α) Η βασικότερη από όλες τις στάσεις /συμπεριφορές, είναι η αληθινότητα και η αυθεντικότητα του εκπαιδευτή. Όταν ο διευκολυντής είναι αληθινός στη σχέση του με τον κάθε εκπαιδευόμενο και παρουσιάζει τον εαυτό του χωρίς αναίδεια ή με προσωπίο, τότε είναι πιθανό να είναι πιο αποτελεσματικός στο έργο του. Έχει πλήρη επίγνωση των συναισθημάτων του, τα εκφράζει, ζει με αυτά, και τα μεταδίδει όταν είναι απαραίτητο. Είναι ο εαυτός του. β) Άλλη σημαντική χαρακτηριστική στάση που κάνει τους επιτυχημένους διευκολυντές να ξεχωρίζουν είναι η επιβράβευση.

Με την έννοια αυτή ο C.Rogers εννοεί, την αναγνώριση των εκπαιδευόμενων ως άτομα με συναισθήματα και δυνατότητες, την αποδοχή τους ως ξεχωριστές προ-

σωπικότητες, την εμπιστοσύνη στις δυνατότητες τους. Αυτή η στάση ξεκινάει από την αυτοπεποίθηση του ίδιου του εκπαιδευτή. γ) Τέλος η εμπάθεια και η κατανόηση συνιστούν την ικανότητα του εκπαιδευτή να κατανοεί τις αντιδράσεις του κάθε εκπαιδευόμενου, να είναι ευαισθητοποιημένος για το πώς αντιλαμβάνεται τη διαδικασία εκπαίδευσης και μάθησης. Εάν οι εκπαιδευόμενοι καταλάβουν ότι τους κατανοούν, δεν τους κρίνουν ή τους αξιολογούν αναίτια τότε αυξάνονται οι πιθανότητες για αποτελεσματική μάθηση. Καθήκον του εκπαιδευτή είναι να δουλέψει για την κατανόηση και τη δέσμευση των εκπαιδευόμενων στη μαθησιακή-διδασκτική διεργασία. Ο Carl Rogers, στο βιβλίο του *Encounter groups* (1970) επισημαίνει ότι, όταν δουλεύουμε σ' ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από συγκεκριμένες προϋποθέσεις στον πυρήνα του όπως, α) αυθεντικότητα, β) αποδοχή και γ) εμπάθεια, τότε τα μέλη της ομάδας μπορούν γνωρισθούν καλύτερα μεταξύ τους, να εμπιστευθούν τα συναισθήματά τους και να αποδεχθούν τα άλλα μέλη της ομάδας. Η επιλογή των κατάλληλων τεχνικών, η εναλλαγή τους ακόμα και ο συνδυασμός μπορούν να βοηθήσουν στην επίτευξη του σκοπού του προγράμματος και των επιμέρους στόχων με αποτελεσματικό τρόπο και σεβασμό στο ιδιαίτερο προφίλ του ενήλικα εκπαιδευόμενου.

Οι κατάλληλες εκπαιδευτικές τεχνικές προάγουν την ενεργητική μάθηση, δίνοντας τη δυνατότητα στους ίδιους τους εκπαιδευόμενους να μετατρέπουν την πηγή μάθησης. Υπάρχει σκέψη και δράση με αποτέλεσμα να διανύεται πλήρως ο κύκλος της μάθησης. Ο εκπαιδευτής κατά την επιλογή των διδακτικών τεχνικών πρέπει να λαμβάνει υπόψη του:

- ◆ Τους σκοπούς και τους στόχους του προγράμματος
- ◆ Την υφή του μαθησιακού αντικειμένου
- ◆ Τους μαθησιακούς τρόπους και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εκπαιδευόμενων
- ◆ Τις ικανότητές του
- ◆ Το μαθησιακό κλίμα
- ◆ Το διαθέσιμο χρόνο
- ◆ Το διαθέσιμο χώρο

Μια αποτελεσματική τεχνική στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το παίξιμο ρόλων, με σκοπό την ανάπτυξη του επιπέδου της ενσυναίσθησης των εκπαιδευόμενων. Με το παιχνίδι ρόλων οι εκπαιδευόμενοι υποδύονται ρόλους σε μια εξεταζόμενη κατάσταση με στόχο - μέσα από το βίωμα - την καλύτερη κατανόησή της. Η εκπαιδευτική αυτή τεχνική προσφέρεται για την ανάλυση προβληματικών ή συγκρουσιακών καταστάσεων που έχουν σχέση με ικανότητες επικοινωνίας και συμπεριφοράς. Με αυτή την εκπαιδευτική τεχνική επιτυγχάνεται η πλήρης ενεργοποίηση των εκπαιδευόμενων, η έκφραση συναισθημάτων, αναπτύσσεται η επικοινωνιακή και η διαπραγματευτική ικανότητα και ευνοείται η αλλαγή στάσεων των διδασκόμενων. Η επιτυχής έκβασή της εξαρτάται από τη διάθεση και τη δημιουργικότητα των διδασκόμενων. Ο διδάσκων πρέπει να γνωρίζει καλά τις αρχές επικοινωνίας. Επίσης, μπορεί να εφαρμοστεί η τεχνική των ομάδων εργασίας. Οι διδασκόμενοι χωρίζονται σε ομάδες και ανταλλάσσουν εμπειρίες ή εκπονούν ασκήσεις. Με τη μέθοδο αυτή εξασφαλίζεται η ενεργός συμμετοχή και η ουσιαστική επικοινωνία των διδασκόμενων. Η συλλογική προσπάθεια βοηθάει τα πιο δειλά άτομα της ομάδας να απαλλαγούν από το φόβο τους και να αναπτύξουν συμμετοχική δραστηριότητα. Έτσι αναπτύσσεται ένα πνεύμα αμοιβαιότητας και αλληλοβοήθειας. Ο διδάσκων πρέπει να τηρεί με επιδεξιότητα τις προδιαγραφές της αποτελεσματικής λειτουργίας των ομάδων. Οι προανα-

φερθείσες τεχνικές μπορούν να προσφέρουν στην προώθηση της αποτελεσματικής εκπαιδευτικής διεργασίας.

Η εναλλακτική και συνδυαστική χρησιμοποίησή τους μπορεί να προσφέρει στην ανάπτυξη της ενεργητικής συμμετοχής και στον κριτικό στοχασμό των συμμετεχόντων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 01:52 μμ

Ερμή, θα συμφωνήσω απόλυτα με τη διεξοδική σου ανάλυση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΡΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 02:46 μμ

Με την παραπάνω ανάλυση συμφωνώ πλήρως, με έχει καλύψει όπως είπε και η Δήμητρα οι ενήλικες μαθητές επιθυμούν να έχουν δασκάλους που θα τους εμπιστεύονται και θα τους σέβονται, που θα τους βοηθούν να πετύχουν και να επιθυμούν να τους παρέχονται ελευθερίες και ευκαιρίες για να κάνουν υπεύθυνες επιλογές .

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 03:01 μμ

Ο Μάρκος θα πρέπει να κερδίσει την εμπιστοσύνη των μαθητών του και να τους δει σαν ολοκληρωμένες και αυτόνομες προσωπικότητες όπως λέει και η προσωποκεντρική θεωρία του Rogers. Αν το καταφέρει αυτό θα έχει ξεπεράσει αρκετά εμπόδια και φραγμούς για να χρησιμοποιήσει τις δικές του τεχνικές.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΑΤ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:30 πμ

Η Δήμητρα στηρίζεται στην προσωποκεντρική θεωρία του C.Rogers, σύμφωνα με την οποία ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι διευκολυντής της γνώσης και όχι αυθεντία. Πρέπει να αφήνει ελεύθερο τον εκπαιδευόμενο να αποφασίσει τι ακριβώς χρειάζεται να μάθει και να τον κάνει να αισθάνεται ασφάλεια κι εμπιστοσύνη. Για να γίνει κάτι τέτοιο, είναι πολύ σημαντικό ο εκπαιδευτής να γίνει ενεργός ακροατής του εκπαιδευόμενου να έρχεται στη θέση του (χωρίς όμως να ταυτίζεται με αυτόν) και να του παρέχει ελευθερίες και ευκαιρίες ώστε να κάνει υπεύθυνες επιλογές. Πρώτιστο μέλημα και στόχος του εκπαιδευτή λοιπόν είναι η δημιουργία κλίματος συνεργασίας, ασφάλειας κι εμπιστοσύνης στην ομάδα. Τεχνικές που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο εκπαιδευτής για να πετύχει το αντίστοιχο κλίμα είναι η εργασία σε ομάδες, όπου προωθείται η συνεργασία και όλοι αισθάνονται χρήσιμοι καθώς και το παίξιμο ρόλων, η μελέτη περίπτωσης, η συζήτηση.

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 03:00 μμ

Carl Rogers, προσωποκεντρική θεωρία, εγκαθίδρυση εμπιστοσύνης, ανάπτυξη οικειότητας και αμοιβαιότητας, δημιουργία διευκολυντικού περιβάλλοντος μάθησης, ενσυναισθηματική κατανόηση από την πλευρά του εκπαιδευτή.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:42 μμ

Η Δήμητρα βασίζεται στην προσωποκεντρική θεωρία του Carl Rogers η οποία υποστηρίζει την ανάπτυξη κλίματος οικειότητας, εμπιστοσύνης και σεβασμού ανάμεσα στον εκπαιδευτή και στους εκπαιδευόμενους. Αυτό θα μπορέσει να το επιτύχει ο Μάρκος κατά τη γνώμη μου με την εφαρμογή της τεχνικής της συζήτησης και των ομαδικών εργασιών προς τις μαθήτριές του, καθώς και με το να είναι ο ίδιος αυθεντικός-ειλικρινής και ενσυναισθητικός (δηλαδή με διάθεση διείσδυσης στον ψυχικό κόσμο των εκπαιδευομένων).

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 08:36 πμ

Η Δήμητρα βασίζεται στην προσωποκεντρική θεωρία του Carl Rogers στην οποία κυριαρχεί η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, αμοιβαιότητας και οικειότητας μεταξύ εκπαιδευτή και εκπαιδευομένων. Για να δημιουργηθεί ένα αντίστοιχο κλίμα θα πρέπει να δημιουργηθούν από πλευράς εκπαιδευτή οι αντίστοιχες παιδαγωγικές διεργασίες, οι οποίες θα διευκολύνουν τη διαμόρφωση αυτού του κλίματος.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:26 πμ

Η Δήμητρα βασίζεται στην προσωποκεντρική θεωρία του C. Rogers. Με βάση αυτήν την προσέγγιση ο Μάρκος θα πρέπει να έρθει πιο κοντά στους εκπαιδευόμενους και να τους κάνει να νιώθουν οικεία και να τον εμπιστεύονται.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:19 μμ

Η Δήμητρα βασίζεται στην θεωρία του Carl Rogers. Η δημιουργία ενός κλίματος οικειότητας και δημιουργίας είναι μια από τις προκλήσεις που ο Μάρκος θα αντιμετωπίσει εάν ακολουθήσει τις συμβουλές της. Η εργασία σε ομάδες, ο κοινωνικός κονστρουκτιβισμός και είναι τεχνικές προς αυτή την κατεύθυνση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 10:46 μμ

Πράγματι, η απάντηση της Δήμητρας αντιπροσωπεύει την προσωποκεντρική θεωρία του Rogers. Μια αποτελεσματική τεχνική στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το παίξιμο ρόλων. Ο εκπαιδευτής είναι ο διευκολυντής της μάθησης και ο μαθητευόμενος αναπτύσσει πρωτοβουλία. Αύξηση αυτοεκτίμησης . Δημιουργία σχέσης εμπιστοσύνης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:22 μμ

Η άποψη της Δήμητρας βασίζεται στην προσωποκεντρική θεώρηση του Carl Rogers. Με βάση λοιπόν αυτήν την προσέγγιση ο Μάρκος θα πρέπει να δημιουργήσει ένα κλίμα οικειότητας, εμπιστοσύνης και σεβασμού. Αυτό θα γίνει με την αποδοχή των εκπαιδευομένων, τον αμοιβαίο σεβασμό, την ελευθερία στην έκφραση, και με το να είναι ο ίδιος γνήσιος. Ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι διευκολυντής της εκπαιδευτικής διαδικασίας και όχι αυθεντία

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΚΣ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 11:46 μμ

Η Δήμητρα υποστηρίζει ότι ο Μάρκος πρέπει να μεταχειριστεί την προσωποκεντρική θεωρία του Καρλ Ρότζερς. Συναισθανόμενος την ανάγκη για σεβασμό της προσωπικότητας της κάθε εκπαιδευόμενης ξεχωριστά και την ανάγκη της για ελεύθερη επιλογή της κατεύθυνσης της μάθησής της, να έχει σαν πρώτο μέλημά του την δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, οικειότητας και αμοιβαιότητας. Να μη βασίζεται σε τεχνικές μάθησης που μπορεί να είναι κατευθυνόμενες και να στερούν την ελευθερία και τον αυθορμητισμό των εκπαιδευομένων. Το παιχνίδι ρόλων, ο καταγιγισμός ιδεών και η συζήτηση, με τον εκπαιδευτή στον ρόλο του διευκολυντή, θα βοηθήσουν να επέλθει η μάθηση μέσα από την ενεργητική συμμετοχή και σε κλίμα συνεργασίας, ασφάλειας και εμπιστοσύνης στην ομάδα.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.- Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- από ΝΓ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 11:27 πμ

Η Δήμητρα υποστηρίζει την "προσωποκεντρική θεώρηση" του Carl Rogers, κατά την οποία θα πρέπει ο εκπαιδευτής να δημιουργήσει ένα κλίμα κατάλληλων διευκολυντικών σχέσεων.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:36 μμ

Καταγράψτε τα εμπόδια στη μάθηση που αντιμετωπίζει η ομάδα Γ (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα) των εκπαιδευομένων γυναικών του τμήματος του Μάρκου.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 07:23 μμ

Η ομάδα Γ αντιμετωπίζει εμπόδια που σχετίζονται με με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες. Έχουν μάθει σε έναν άλλο τύπο εκπαίδευσης και θεωρούν ότι αν δοκιμάσουν κάτι διαφορετικό από αυτό που ήδη γνωρίζουν θα είναι σαν να ακυρώνουν την προϋπάρχουσα γνώση τους. Επίσης έχουν συνηθίσει στον προηγούμενο τύπο μάθησης και θα χρειαστεί χρόνος ώστε να προσαρμοστούν στον καινούργιο. Λόγω όμως των υποχρεώσεων που έχουν σίγουρα δε θα θέλουν να νιώσουν ότι χρειάζεται να ε-

πενδύσουν επιπλέον χρόνο και σε κάτι άλλο πέραν των όσων έχουν. Επίσης νιώθουν ότι ακυρώνεται η προσωπικότητά τους και η κρίση τους από τον εκπαιδευτή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από το Μάρκο.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 12:01 μμ

Οι γυναίκες που αποτελούν την ομάδα Γ αντιμετωπίζουν εμπόδια που προέρχονται τόσο από τις καταστάσεις που βιώνουν στην καθημερινή τους ζωή (οικογενειακές υποχρεώσεις) οι οποίες τους απορροφούν πολύ χρόνο, όσο και από στερεότυπες αντιλήψεις σχετικά με τη μαθησιακή και εκπαιδευτική διαδικασία. Έχουν στο μυαλό τους την παραδοσιακή εκπαίδευση με την οποία ήρθαν σε επαφή κατά τα σχολικά τους χρόνια και αναμένουν κάτι αντίστοιχο. Οτιδήποτε καινούριο (ακόμα και η διάταξη των θρανίων σε Π) τις ενοχλεί και πιθανόν τις κάνει να αμφισβητούν το μαθησιακό αποτέλεσμα ή και τον ίδιο τον εκπαιδευτή. Θα αισθάνονταν περισσότερο ασφαλείς με έναν παραδοσιακό εκπαιδευτή-αυθεντία, με ένα παραδοσιακό μάθημα-διάλεξη, με μια παραδοσιακή διάταξη θρανίων. Γι' αυτό οι καινοτόμες διδακτικές τεχνικές θα πρέπει να εφαρμοστούν σιγά-σιγά, όταν θα έχει εγκαθιδρυθεί κλίμα ασφάλειας κι εμπιστοσύνης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΑΤ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 02:48 μμ

Η ομάδα Γ είναι προφανώς "παγιδευμένη στη δική της ιστορία" όπως αναλύσαμε και στο παρελθόν. Είναι λιγότερο εύπλαστες μορφωτικά, είναι δύσπιστες στις νέες ιδέες και τη νέα γνώση. Γι' αυτό καλό είναι οι αλλαγές να γίνονται σταδιακά ή να τις κάνουν οι ίδιες, ακόμη και την διάταξη των θρανίων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 02:49 μμ
1. Εμπόδια που απορρέουν από τις κοινωνικές υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ενήλικων εκπαιδευομένων και
 2. Εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΙΠ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 07:13 μμ

Τα μέλη αυτής της ομάδας φαίνεται να έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, να ξέρουν το πώς μαθαίνουν και να είναι αρκετά αυτόνομες. Χρειάζονται το χώρο τους, αλλά και να καταλάβουν πως όλοι οι άνθρωποι είναι διαφορετικοί και ως μέλη μιας ομάδας οφείλουν να δώσουν χώρο και στους άλλους να μάθουν μέσω διαφόρων δραστηριοτήτων. Καλή ιδέα θα ήταν να χρησιμοποιηθούν οι γνώσεις τους στο μάθημα.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 08:31 μμ

Σε αυτή την ομάδα τα εμπόδια στη μάθηση προκύπτουν καθαρά και αποκλειστικά από προϋπάρχουσες γνώσεις και εμπειρίες των εκπαιδευομένων, γιατί αρνούνται συστηματικά να αποδεχτούν οποιαδήποτε καινούρια γνώση ή διδακτική μέθοδο (όπως είναι η διάταξη των θρανίων σε σχήμα Π) και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αντιμετωπίζουν και τον ίδιο τον καθηγητή τους, τον Μάρκο, με επιφύλαξη και δυσπιστία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:41 πμ

Τα εμπόδια της ομάδας Γ απορρέουν από τις κοινωνικές υποχρεώσεις της ομάδας αυτής, γεγονός που παρεμποδίζει την πορεία των σπουδών των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:04 πμ

Η ομάδα Γ αντιμετωπίζει εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες. Έχουν μάθει σε έναν άλλο τύπο εκπαίδευσης και τους είναι δύσκολο να δοκιμάσουν κάτι διαφορετικό.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 01:49 μμ

Η ομάδα Γ αντιμετωπίζει εμπόδια που αφορούν τις καταστάσεις ζωής ενός ενήλικου εκπαιδευομένου στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή κατά την οποία πραγματοποιείται η μάθηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΓΙ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 06:09 μμ

Τα εμπόδια αυτά έχουν σχέση με τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντά τους ως ενήλικες καθώς και κυρίως εσωτερικά εμπόδια που σχετίζονται με τις προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες τους και την δυσκολία τους να αποδεχτούν νέες διδακτικές πρακτικές. τέλος όσον αφορά την Ιωάννα και την Ελπίδα είναι ιδιαίτερα εσωστρεφείς.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 07:14 μμ

Τα εμπόδια που αντιμετωπίζει η ομάδα Γ συνοψίζονται ως εξής: οικογενειακές υποχρεώσεις, δυσκολία να αποδεχτούν οι εκπαιδευόμενες καινούρια μαθησιακά αντικείμενα ή νέες εκπαιδευτικές μεθόδους, προσήλωση στον παραδοσιακό τρόπο εκπαίδευσης, αίσθημα αμφισβήτησης και αμφιβολία για την κρίση τους από την πλευρά του εκπαιδευτή.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΚΤ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 11:02 μμ

Από ό,τι διαβάζω, συμφωνούμε όλοι ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή η ομάδα είναι η αντιμετώπιση της καθημερινότητας. Εύλογο πρόβλημα αλλά αντιμετωπίζεται θεωρώ ευκολότερα σε σχέση μετά προβλήματα των άλλων ομάδων. Το πιστεύω επειδή τα προβλήματά τους δεν σχετίζονται με την έλλειψη της αυτοπεποίθησης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:15 μμ

Στην ομάδα Γ αντιμετωπίζουν εμπόδια που προέρχονται τόσο από τις καταστάσεις που βιώνουν στην καθημερινή τους ζωή (οικογενειακές υποχρεώσεις), όσο και από στερεότυπες αντιλήψεις σχετικά με τη μαθησιακή και εκπαιδευτική διαδικασία. Έχουν στο μυαλό τους την παραδοσιακή εκπαίδευση και θεωρούν ότι αν δοκιμάσουν κάτι διαφορετικό από αυτό που ήδη γνωρίζουν θα είναι σαν να ακυρώνουν την προϋπάρχουσα γνώση τους.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΝΓ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 06:43 μμ

Ίσως η ομάδα Γ είναι η πιο εύκολα αντιμετωπίσιμη ομάδα.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 03:28 πμ

Η ομάδα Γ είναι παγιδευμένη σε εμπόδια που απορρέουν από τις κοινωνικές υποχρεώσεις και τα καθήκοντα τους ως ενήλικες και σε εμπόδια που σχετίζονται με προϋπάρχουσες γνώσεις και αξίες, μάλιστα σε τέτοιο βαθμό ώστε να αρνούνται να αποδεχτούν οποιαδήποτε καινούρια διδακτική μέθοδο ή γνώση αντιμετωπίζοντας τον Μάρκο με δυσπιστία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1 - (Βάσω, Ιωάννα, Ελπίδα, Στέλλα)

- από ΡΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 02:40 μμ

Στην ομάδα Γ τα προβλήματα που εντοπίζουμε είναι η δυσκολία αποδοχής στα καινούρια μαθησιακά αντικείμενα και τις νέες εκπαιδευτικές μεθόδους. Είναι εσωστρεφείς και η μέθοδος γνωριμίας του Μάρκου τις έφερε σε δύσκολη θέση θεωρώντας ότι αμφισβητεί την κρίση τους και την προσωπικότητά τους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:33 μμ

Δ: Υποστηρίζετε τον Γιώργο. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 08:21 μμ

Η άποψη του Γιώργου βασίζεται στη θεωρία της Κοινωνικής Αλλαγής του Freire, όπου στόχος της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας, προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση. Τεχνικές όπως η απομνημόνευση και η επανάληψη λέξεων, φράσεων και γεγονότων δεν μπορούν να βοηθήσουν αυτόν τον τύπο εκπαίδευσης. Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να διακρίνεται από μια ευελιξία ανάλογα με τα χαρακτηριστικά και την ιδιαίτερη σύνθεση της εκάστοτε ομάδας εκπαιδευομένων και να είναι εκτός από συντονιστής και εμπνευστής. Θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην επικοινωνία και στην ενεργοποίηση και συμμετοχή των εκπαιδευομένων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΕΨ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 12:49 πμ

Σύμφωνα με τον Γιώργο, υιοθετούνται οι απόψεις του Freire για την αποτελεσματική μαθησιακή διαδικασία. Οι θεωρητικές προσεγγίσεις της Εκπαίδευσης Ενηλίκων, έχουν ως επί το πλείστον ανθρωπιστικό χαρακτήρα και παρουσιάζουν τόσο ομοιότητες όσο και διαφορές, ενώ επικεντρώνονται τόσο στα κοινωνικά χαρακτηριστικά όσο και στην ψυχολογική προσέγγιση της Εκπαίδευσης. Η θεώρηση του Paulo Freire (1972), δεν αναφέρεται άμεσα στην Εκπαίδευση Ενηλίκων, προέκυψε όμως από την εμπλοκή του σε προγράμματα ενηλίκων και επομένως η προσέγγισή του περιέχει σημαντικά στοιχεία που σχετίζονται με το πεδίο αυτό. Ο Freire τονίζει ότι η Εκπαίδευση δεν μπορεί να είναι ουδέτερη, αλλά θα πρέπει να σχεδιάζεται με τρόπο που να συμβάλει στην απελευθέρωση, ενώ αντιπροτείνει (στο «τραπεζικό» εκπαιδευτικό πρότυπο) την «προβληματίζουσα» Εκπαίδευση μέσα στην οποία κυριαρχεί ο διάλογος, τον οποίο θεωρεί ως το μοναδικό μέσο που μπορεί να οδηγήσει στον κριτικό στοχασμό και την επικοινωνία.

Μέσα σε αυτό το εκπαιδευτικό πλαίσιο, ο εκπαιδευτής παίρνει το ρόλο του εκπαιδευομένου και το αντικείμενο της μάθησης είναι προϊόν της διαλεκτικής μεταξύ του μαθητή και του δασκάλου. Χαρακτηριστικά ο Freire αναφέρει : «...Ο διάλογος, θεμελιωμένος στην αγάπη, στην ταπεινοφροσύνη και στην πίστη, γίνεται μια οριζόντια σχέση που έχει σα λογική συνέπεια την αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμεσα στους διαλεγόμενους.Χωρίς διάλογο δεν υπάρχει επικοινωνία και χωρίς επικοινωνία δεν υπάρχει αληθινή παιδεία...». Ο ρόλος του εκπαιδευτή είναι απαιτητικός και πολύπλοκος . Όταν καταστρώνει τη στρατηγική του για τη μεθοδολογία που θα ακολουθήσει στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα , οφείλει να λάβει υπόψη του ορισμένα θέματα. Το σπουδαιότερο είναι ότι πρέπει να πάρει υπόψη του τη συγκεκριμένη κατάσταση που αντιμετωπίζει, τους συγκεκριμένους δηλαδή εκπαιδευόμενους με τις δυνατότητες και τις αδυναμίες τους . Η δυσκολία έγκειται στο γεγονός ότι δεν θα είναι πά-

ντοτε διαθέσιμα στο βαθμό που θα θέλει , ούτε θα είναι βέβαιος πως ορισμένα απρόβλεπτα γεγονότα δεν θα επηρεάσουν την εκπαιδευτική διαδικασία.

Οι τεχνικές που θα χρησιμοποιήσει ο εκπαιδευτής στην περίπτωση των ανέργων γυναικών, είναι ενεργητικές, συμμετοχικές και βασίζονται στις ερωταποκρίσεις και στη συζήτηση. Πρόκειται για δυο συγγενείς και ευέλικτες εκπαιδευτικές τεχνικές στις οποίες η πρόσβαση στη γνώση βασίζεται στη διαλογική σχέση των συμμετεχόντων. Η διαφορά βρίσκεται στο γεγονός ότι η τεχνική των ερωτήσεων – απαντήσεων είναι μια αυθόρμητη διαδικασία που βασίζεται στη μαιευτική μέθοδο, ενώ η τεχνική της συζήτησης προϋποθέτει προηγούμενο σχεδιασμό και έχει το πλεονέκτημα ότι οδηγεί σε επεξεργασία ενός θέματος σε βάθος μέσω της επαγωγικής σειράς των ερωτήσεων. Ιδιαίτερη αξία έχει η χρήση της συζήτησης στην έναρξη επεξεργασίας ενός ζητήματος. Σε κάθε περίπτωση οι δυο αυτές τεχνικές εμπλουτίζουν την εισήγηση, προσφέρουν πλουραλισμό στη προσέγγιση ενός ζητήματος και δίνουν τη δυνατότητα στον εκπαιδευτή να οδηγήσει τους εκπαιδευόμενους σε προβληματισμό με βάση τις γνώσεις και εμπειρίες τους, σε κριτική θεώρηση της μελετώμενης κατάστασης και με τον τρόπο αυτό στην ενεργητική τους εμπλοκή.

Επιπρόσθετα στα πλεονεκτήματα καταγράφουμε την προώθηση της αυτενέργειας, της συμμετοχής και καλής επικοινωνίας, τη δυνατότητα του εκπαιδευτή να έχει την εικόνα για το βαθμό στον οποίο τον κατανοούν οι εκπαιδευόμενοι. Από μέρους τους οι εκπαιδευόμενοι αξιοποιούν τις γνώσεις και εμπειρίες τους σε υψηλό βαθμό και οδηγούνται στην αίσθηση της αξιοσύνης καθώς η νέα γνώση αναδύεται από την ανταλλαγή μηνυμάτων απόψεων και εμπειριών. Αρνητικά σημεία μπορούν να εντοπιστούν στο γεγονός ότι η εκπαιδευτική διεργασία μπορεί να οδηγηθεί εκτός θέματος, δεν είναι βέβαιο ότι θα επιτευχθεί η συμμετοχή όλων, και κυρίως ότι οι εκπαιδευόμενοι δεν οδηγούνται σε πραξιακή διαδικασία. Ειδικότερα για τη συζήτηση απαιτείται αρκετός χρόνος. Πρέπει να τονιστεί και η επιφύλαξη σχετικά με την αποτελεσματικότητα των ερωτήσεων. Για το λόγο αυτό προτείνονται μη ερωτηματικές τεχνικές όπως η αμηχανία και η αναδιατύπωση των λεγομένων.

Επίσης, μια άλλη τεχνική που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο εκπαιδευτής στη προκειμένη περίπτωση, είναι η ομαδική εργασία, η οποία αποτελεί μια εκπαιδευτική τεχνική υψηλής ποιότητας, γιατί βασικό της σημείο δεν είναι τόσο το περιεχόμενο όσο η δόμηση των δραστηριοτήτων και η διεργασία που οδηγούν σε δυναμική ένταση. Οι εκπαιδευόμενοι κατανοημένοι σε ομάδες εργασίας επεξεργάζονται με πληρότητα ένα θέμα, εκπονούν ασκήσεις, επιλύουν ένα πρόβλημα, αντλούν συμπεράσματα. Εξασφαλίζει την ενεργή συμμετοχή, βελτιώνει την ουσιαστική επικοινωνία, δίνει πεδίο έκφρασης σε όλους, ελευθερώνοντας τους εκπαιδευόμενους από το αίσθημα της αποτυχίας. Αν εφαρμοστεί σωστά προάγει την αλληλοβοήθεια παρά τον ανταγωνισμό, την αυτοεπίγνωση, την αναγνώριση και το σεβασμό των διαφωνιών και το σπουδαιότερο μια κουλτούρα συνεργασίας. Η δυσκολία εφαρμογής και επιτυχίας της είναι ότι προϋποθέτει μη συγκεντρωτικό και ανυπόμονο εκπαιδευτή. Μια εναλλακτική εκπαιδευτική τεχνική στην περίπτωση των ανέργων γυναικών, είναι η «χιονοστιβάδα», η οποία αποσκοπεί στην ανταλλαγή απόψεων με στόχο την προώθηση και διερεύνηση του προβληματισμού γύρω από το ζήτημα (ανεργία). Η συγκεκριμένη τεχνική βασίζεται στον λόγο και στην πράξη, δύο έννοιες που είναι πρωτεύουσες στη θεωρία του Freire.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΑΤ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:12 πμ

Ο Γιώργος υιοθετεί το θεωρητικό μοντέλο του Freire , σύμφωνα με το οποίο η εκπαίδευση θα πρέπει να οδηγεί όχι μόνο στην αλλαγή και το μετασχηματισμό ιδεών και αντιλήψεων αλλά και στην εξέγερση με σκοπό την κοινωνική αλλαγή. Το ζητούμενο επομένως είναι η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας των εκπαιδευομένων προκειμένου να επαναθεωρήσουν ολιστικά τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται τον κόσμο καθώς και τον τρόπο με τον οποίο δρουν. Ο εκπαιδευτής αυτή την περίπτωση πρέπει να επικεντρωθεί στο διάλογο και στη συζήτηση δίνοντας κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις σε κάθε θέμα. Μπορεί να εφαρμοστεί επίσης η μέθοδος χιονοστιβάδα καθώς και η εργασία σε ομάδες που καλλιεργεί τη συνεργασία προς έναν κοινό σκοπό.

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 03:24 μμ

Θεωρία για τη Κοινωνική Αλλαγή του Paulo Freire σε συνδυασμό με Μετασχηματίζουσα Μάθηση του J. Mezirow. Εκπαιδευτικές τεχνικές: 1)παιχνίδι ρόλων (αποστασιοποίηση από της καθημερινές συνήθειες, μια νέα αρχή) και 2) καταιγισμός ιδεών (ξεπέραςμα των αναστολών αλλά και βελτίωση των ανθρωπίνων σχέσεων).

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:08 μμ

Οι απόψεις του Γιώργου εντάσσονται στο θεωρητικό πλαίσιο της θεωρίας της κοινωνικής αλλαγής του Paulo Freire σε συνδυασμό με τη θεωρία της μετασχηματίζουσας μάθησης του Jack Mezirow. Κι αυτό, γιατί πιστεύει ότι η ολιστική επαναθεώρηση των αντιλήψεων και προκαταλήψεων των εκπαιδευομένων θα επέλθει μόνο κατόπιν μιας απελευθέρωσης από στερεότυπες και παγιωμένες νοοτροπίες και συνήθειες. Ο Μάρκος θα μπορούσε να εφαρμόσει αυτά που προτείνει ο Γιώργος με τη βοήθεια τεχνικών διδασκαλίας ,όπως είναι ο καταιγισμός ιδεών, το παιχνίδι ρόλων ,η ομαδική συζήτηση και οι ομαδικές εργασίες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 09:14 πμ

Το θεωρητικό πλαίσιο στο οποίο κινείται ο Γιώργος βασίζεται στον Paulo Freire θεμελιωτή της θεωρίας της Εκπαίδευσης για την Κοινωνική Αλλαγή, σύμφωνα με τον οποίο θα πρέπει τα καταπιεσμένα άτομα να ενθαρρύνονται για να αναπτύξουν δράσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην κοινωνική αλλαγή. Ο Μάρκος θα πρέπει να εφαρμόσει περισσότερο διάλογο με τις εκπαιδευόμενες του μέσα από τον οποίο θα εκφράζονται οι εμπειρίες τους, θα ανακαλύψουν την ταυτότητά τους και θα απελευθερωθούν, γεγονός που θα προωθήσει τη μάθηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:19 πμ

Ο Γιώργος κινείται στο μοντέλο του Freire. Ο εκπαιδευόμενος πρέπει να αποκτήσει συναισθηματικά, νοητικά, ψυχοκινητικά εργαλεία, τα οποία θα του επιτρέψουν να παρέμβει σε μια κατάσταση και κατά συνέπεια να μετασχηματίσει την καθημερινή πραγματικότητα. Ο ρόλος του Μάρκου είναι να τους κατευθύνει μέσω του διαλόγου, ώστε να συνειδητοποιήσουν τη συγκεκριμένη κατάσταση την οποία ζουν, τους λόγους που διαμόρφωσαν αυτή την κατάσταση και τις δυνατές λύσεις. Επομένως, λειτουργεί ως καθοδηγητής της ομάδας αλλά σε καμία περίπτωση ως αυθεντία. Ο Freire χρησιμοποιεί τον όρο educator και όχι teacher- και βασίζεται στο σεβασμό, την επικοινωνία και την αλληλεγγύη.

Για να καταλάβουμε τι σημαίνει διαδικασία σε μια διαλογική κατάσταση: εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενοι εμπλέκονται στην διερεύνηση των λύσεων των προβλημάτων. Ο εκπαιδευτής έχει έναν εποικοδομητικό, θετικό ρόλο: ο εκπαιδευτής είναι και μαθητής και ο μαθητής είναι και εκπαιδευτής. Θέτει τα προβλήματα για παρατήρηση και δεν ορίζει τους όρους του προβλήματος και της επίλυσής του. Ο ρόλος του εκπαιδευτή είναι να προτείνει προβλήματα σχετικά με υπάρχουσες καταστάσεις με σκοπό να βοηθήσει σε μια όλο και πιο ανεπτυγμένη κριτική άποψη για την πραγματικότητα τους και να τον ενθαρρύνει να προχωρήσει.

Οι ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο εκπαιδευτής για να διευκολύνει τον Γιώργο και να άρει τα εμπόδια που εμφανίζονται κατά την διαδικασία της μάθησης είναι να προτείνει μέσα καθώς και διαδικασίες με τις οποίες το άτομο να διαπαιδαγωγείται και να μην αισθάνεται φόβο ή δισταγμό.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 02:15 μμ

Ομόφωνα υποστηρίχθηκε ότι η άποψη του Γιώργου στηρίζεται στη θεωρία της Κοινωνικής Αλλαγής του Freire, όπου είναι απαραίτητη η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη του κριτικού στοχασμού. Βασική προϋπόθεση είναι ο διάλογος δασκάλου - μαθητή. Ο εκπαιδευτής οφείλει να συντονίζει, να ενθαρρύνει, να προσαρμόζει τις επιλογές του και να αξιολογεί τις δυνατότητες των εκπαιδευομένων του. Χρήσιμες τεχνικές είναι μεταξύ άλλων : ο ανοχτός διάλογος, το παιχνίδι ρόλων ...

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΚΜ - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 06:11 μμ

Ο Γιώργος χρησιμοποιεί το μοντέλο της κοινωνικής αλλαγής του Freire που στόχο έχει την απελευθέρωση των εκπ/μένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και την ανάπτυξη της κριτικής τους ικανότητας. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αμφισβήτησης και της εξέγερσης σύμφωνα με τον θεμελιωτή της. Ο διάλογος και η συζήτηση θεμάτων με κοινωνική σημασία και η ομαδική δράση με στόχο την αλλαγή μπορεί να συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 07:24 μμ

Ο Γιώργος κινείται στα πλαίσια της θεωρίας της κοινωνικής αλλαγής του Freire. Οι τεχνικές που πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος είναι α) παιχνίδια ρόλων β) καταγισμός ιδεών.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:38 μμ

Η άποψη του Γιώργου βασίζεται στη θεωρία του Paulo Freire, σύμφωνα με την οποία, θα πρέπει τα καταπιεσμένα άτομα να ενθαρρύνονται για να αναπτύξουν δράσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην κοινωνική αλλαγή. Ο Μάρκος θα πρέπει να χρησιμοποιεί περισσότερο τον διάλογο με τις εκπαιδευόμενες του μέσα από τον οποίο θα εκφράσουν τις εμπειρίες τους γεγονός που θα προωθήσει τη μάθηση. Ο διάλογος και η συζήτηση θεμάτων με κοινωνική σημασία και η ομαδική δράση με στόχο την αλλαγή μπορεί να συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΓΙ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 12:02 πμ

Ο Γιώργος κινείται στο θεωρητικό πλαίσιο των P.FREIRE και J. MEZIROW. Ο Μάρκος πρέπει να χρησιμοποιήσει την ομαδική συζήτηση, το παιχνίδι ρόλων και τον καταγισμό ιδεών ως εκπαιδευτικές τεχνικές.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΚΣ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 10:49 μμ

Ο Γιώργος συμβουλεύει τον Μάρκο να κινηθεί με βάση την θεωρία της κοινωνικής αλλαγής του P. Freire. Οι άνεργες γυναίκες αποτελούν μια ευάλωτη ομάδα, που θα πρέπει να αλλάξει την αντίληψή της για την κοινωνία και τη θέση που κατέχει σ' αυτή, ώστε να μπορέσει να δράσει σύμφωνα με τα συμφέροντά της. Ο Μάρκος θα λειτουργήσει ως διευκολυντής μιας συζήτησης με τρία στάδια: το διερευνητικό, όπου θα εντοπιστούν λέξεις-κλειδιά σχετικά με το εξεταζόμενο θέμα,- ένα πραγματικό πρόβλημα, μετά το θεματικό, όπου θα γίνει η ανάπτυξη του θέματος και το στάδιο του προβληματισμού που θα έχει σαν στόχο τη δράση για την αλλαγή.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΝΓ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 06:36 μμ

Η άποψη του Γιώργου βασίζεται στη θεωρία της Κοινωνικής Αλλαγής του Freire. Ο στόχος της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας. Η επίτευξη αυτού του στόχου είναι πολύ πιο σημαντική από την απόκτηση γνώσεων ή δεξιοτήτων.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 03:31 πμ

Η άποψη του Γιώργου βασίζεται στη θεωρία του Freire. Ο Μάρκος πρέπει να «ελευθερώσει» τους εκπαιδευόμενους από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και να αναπτύξει την κριτική τους ικανότητα προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους

τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση. Στόχος είναι δημιουργία μιας ομάδας απαλλαγμένης από προκαταλήψεις, όπου κυριαρχεί η επικοινωνία, ο εποικοδομητικός διάλογος, η κριτική σκέψη, ο δημιουργικός στοχασμός, η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια, η συνεργασία, η ομαδικότητα, η συλλογικότητα, η εποικοδομητική αποδοχή των γνώσεων, των απόψεων και των εμπειριών των εκπαιδευομένων και η θεματική διερεύνηση.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

- από ΡΤ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 07:47 μμ

Πιστεύω ότι η άποψη του Γιώργου βασίζεται στη θεωρία του Freire που υποστηρίζει ότι η εκπαίδευση θα πρέπει να οδηγεί όχι μόνο στην αλλαγή και το μετασχηματισμό ιδεών και αντιλήψεως αλλά και στην εξέγερση με σκοπό την κοινωνική αλλαγή. Πιστεύει ότι στόχος της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι η απελευθέρωση των εκπαιδευομένων από τις αλλοτριωμένες αντιλήψεις και η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας προκειμένου να υιοθετήσουν ιδέες και στάσεις που θα είναι εναρμονισμένες με τα δικά τους ενδιαφέροντα και συμφέροντα, το δικό τους τρόπο ζωής και που θα τους οδηγούν στην αμφισβήτηση και στην εξέγερση.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 19 Μάρτιος 2011, 08:31 μμ

B: Υποστηρίζετε το Σταμάτη. Σε ποιο θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων κινείται; Ποιες εκπαιδευτικές τεχνικές θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος για να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο;

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΕΚ - Κυριακή, 20 Μάρτιος 2011, 08:04 μμ

Νομίζω ότι η άποψη του στηρίζεται στην μετασχηματίζουσα μάθηση του JACK MEZIROW, σύμφωνα με την οποία το πολιτιστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε παίζει πολύ σημαντικό ρόλο για τις απόψεις μας, τις γνώσεις μας και τις πεποιθήσεις μας. Έτσι ο εκπαιδευτής θα πρέπει να βοηθήσει στην επανεξέταση των παραπάνω αλλά και στην αποδοχή της προσθήκης νέων εμπειριών στις ήδη υπάρχουσες γνώσεις και απόψεις. Το μέσο για να επιτευχθεί αυτό είναι ο στοχασμός.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΕΨ - Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011, 01:36 πμ

Η άποψη του Σταμάτη κινείται στη θεωρία του Jarvis για την εκπαίδευση ενηλίκων. Ο καθηγητής P. Jarvis (1937-) είναι επικεφαλής του Τμήματος Εκπαιδευτικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Surrey. Το συγγραφικό του έργο στο χώρο της Εκπαίδευσης των Ενηλίκων είναι ευρύτατο με πολυάριθμες εκδόσεις (σε βρετανικούς κυρίως οίκους) και αναλύσεις στις οποίες δεσπόζει η κοινωνιολογική σκοπιά. Το θεωρητικό του μοντέλο εστιάζεται στη μαθησιακή διεργασία τόσο για τους ενήλικες

όσο και για τα παιδιά. Ως κεντρικές έννοιες σε αυτό διακρίνονται η έκθεση του ατόμου σε εμπειρίες και η αδυναμία του να τις χειριστεί με τις υπάρχουσες γνώσεις του (που αποτελεί για τον Jarvis το έναυσμα της μάθησης), οι κοινωνιοπολιτισμικές ορίζουσες των εμπειριών αυτών και οι εννέα πιθανές εκβάσεις της έκθεσης σε μια εμπειρία (εκ των οποίων οι τρεις δεν οδηγούν σε μάθηση εννοούμενη ως αλλαγή συμπεριφοράς).

Η σύγχρονη βιβλιογραφία βλέπει στην προσέγγιση του Jarvis το μοναδικό μοντέλο που πραγματεύεται την ίδια τη μάθηση και μάλιστα τόσο διεξοδικά χωρίς να παραβλέπει τις κοινωνιοπολιτισμικές συνιστώσες. Για τον Jarvis ο ενήλικος δε θεωρείται εξ ορισμού αυτόνομος, παρά μόνο εάν έχει καταφέρει να δομήσει την προσωπικότητά του κατ' αυτόν τον τρόπο, άποψη που συμερίζονται και πολλοί άλλοι μελετητές. Θεωρεί την τάση των ενηλίκων για αυτονομία ως στοιχείο δυνητικά θετικό για τη μάθηση -εφόσον υπάρχει αλλά και αξιοποιείται διδακτικά- και για το λόγο αυτό τη συγκαταλέγει μεταξύ των βασικών στόχων της εκπαίδευσης ενηλίκων. Το «απόθεμα» γνώσεων των ενηλίκων είναι δυνατό να λειτουργήσει είτε θετικά εφόσον ληφθεί υπόψη, είτε ως ανάσχεση της μάθησης στο μέτρο που θα αγνοηθεί η βασική ψυχολογική αρχή να συντηρεί το άτομο μία δοκιμασμένη και αποτελεσματική συμπεριφορά: εν προκειμένω «τις γνώσεις που του εξασφαλίζουν αρμονική ένταξη στο κοινωνιοπολιτισμικό του περιβάλλον και στις οποίες έχει επενδύσει (ενέργεια, τη συναισθηματική του ασφάλεια κ.ά.).

Σύμφωνα με τον Jarvis το μαθησιακό περιβάλλον που πρέπει να έχει διασφαλίσει ο εκπαιδευτής πρέπει να είναι τέτοιο που να ελαχιστοποιεί όποια σωματικά προβλήματα παρεμποδίζουν τη μάθηση. Στο ψυχολογικό κομμάτι αναφέρεται λέγοντας ότι «οι δάσκαλοι χρειάζεται να δημιουργούν τέτοιο ήθος στην επικοινωνία τους με την ομάδα των ενηλίκων εκπαιδευόμενων τους ώστε κανείς να μη νιώθει απειλή ή αναστολές- κυρίως στο ξεκίνημα κάποιου προβλήματος». Παρατηρείται στα πρώτα στάδια της εκπαιδευτικής διαδικασίας η επιτακτική ανάγκη να λειτουργεί ο εκπαιδευτής ως “facilator” (καταλύτης) εκείνος που θέτει τα θεμέλια και δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες μαθησιακής δραστηριότητας. Ο Jarvis αναδεικνύει την αξία της εμπειρίας των μαθητών ως πόρου μάθησης, την ανάγκη συγχώνευσης προηγούμενης και νεοαποκτηθείσας γνώσης και τονίζει ότι θα πρέπει ο εκπαιδευτής να χτίζει «πάνω» στο σύστημα αντίληψης των μαθητών και όχι αντίθετα με αυτό, όπως συχνά οι εκπαιδευτές κάνουν παρορμητικά με το να «διορθώνουν» τους εκπαιδευόμενους και να αποκαθιστούν το σωστό. Ως βάση των σχέσεων μέσα στην ομάδα θα πρέπει να εφαρμόζονται οι συνεργατικές τεχνικές μάθησης.

Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΑΤ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:40 πμ

Ο Σταμάτης στη θεωρία της στοχαστικής μάθησης του Jarvis ,σύμφωνα με την οποία κάθε νέα εμπειρία αποτελεί την αρχή μιας σύγκρουσης ανάμεσα στον τρόπο που ως εκείνη τη στιγμή αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο (αναφορικά με το κοινωνικο-πολιτικο-οικονομικο-θρησκευτικο-πολιτιστικό πλαίσιο στο οποίο μεγαλώσαμε)και στη νέα εμπειρία. Ο εκπαιδευτής πρέπει να ενθαρρύνει το στοχασμό ώστε η νέα αυτή εμπειρία να αποτελέσει το έναυσμα προκειμένου να αναπτυχθούν νέες ικανότητες ,νέες στάσεις ή νέοι τρόποι σκέψης. Αποτελεσματικές διδακτικές τεχνικές θα ήταν η συζήτηση και το παιχνίδι ρόλων .

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΔΜ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 03:10 μμ

Jack Mezirow, Μετασχηματίζουσα Μάθηση, Κριτικός αυτο-στοχασμός για μια παραδοχή, ικανότητα κριτικής επανεξέτασης των πεποιθήσεών μας. Διδακτικές τεχνικές: 1) παιχνίδι ρόλων 2) συζήτηση σε ομάδες και 3) μελέτη περίπτωσης.

Απάντηση: Re: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΚΤ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 11:16 μμ

Θεωρώ ότι η άποψή σου είναι απολύτως ορθή. Συμφωνώ μαζί σου.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΑΚ - Τρίτη, 22 Μάρτιος 2011, 09:24 μμ

Οι θέσεις του Σταμάτη συμφωνούν απολύτως με τη θεωρία του Jarvis ,η οποία υποστηρίζει ότι η μάθηση προκύπτει από μία κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας του κάθε εκπαιδευομένου με μια νέα εμπειρία. Αυτή τη θεωρία ο Μάρκος θα μπορούσε να την εφαρμόσει με την ανάπτυξη του στοχασμού ως τρόπου αντίληψης εκ μέρους των εκπαιδευομένων, δηλαδή μέσω διδακτικών τεχνικών όπως είναι ο καταιγισμός ιδεών, το παιχνίδι ρόλων ,η ομαδική συζήτηση και οι ομαδικές εργασίες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΜΙ - Τετάρτη, 23 Μάρτιος 2011, 08:46 πμ

Ο Σταμάτης βασίζεται στην Εμπειρική Εκπαίδευση, της οποίας εκπρόσωπος είναι ο Peter Jarvis, σύμφωνα με την οποία η επιθυμία για μάθηση είναι συνήθως αποτέλεσμα μιας αποτυχημένης προσπάθειας του ατόμου να ανταποκριθεί σε μια απρόβλεπτη κατάσταση κατά τη διάρκεια της ζωής του.Ο Μάρκος εφαρμόζοντας την παραπάνω θεωρία μέσα από το διάλογο θα ενισχύσει τον στοχασμό για να αναπτυχθούν οι νέες στάσεις.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 10:22 πμ

Νομίζω ότι η άποψη του Σταμάτη στηρίζεται στην μετασχηματίζουσα μάθηση του Mezirow, σύμφωνα με την οποία το πολιτιστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε παίζει πολύ σημαντικό ρόλο για τις απόψεις μας, τις γνώσεις μας και τις παραδοχές μας. Ο εκπαιδευτής θα πρέπει να βοηθήσει στην αποδοχή της προσθήκης νέων εμπειριών στις ήδη υπάρχουσες γνώσεις και απόψεις.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΠΓ - Πέμπτη, 24 Μάρτιος 2011, 02:05 μμ

Πιστεύω ότι η άποψη του Σταμάτη βασίζεται στη θεωρία της εμπειρικής εκπαίδευσης του Peter Jarvis, σύμφωνα με την οποία η διαδικασία της μάθησης ξεκινά

από τη στιγμή που το άτομο έρχεται σε επαφή με κάποια κοινωνική εμπειρία η οποία του προσφέρει τη δυνατότητα για μάθηση (μέσα από μια κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας κάθε εκπαιδευόμενου με μια νέα εμπειρία). Στις εκπαιδευτικές τεχνικές του Μάρκου μπορούν να αναφερθούν ο διάλογος, ο καταγισμός ιδεών, οι ομαδικές εργασίες, το παιχνίδι ρόλων...

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:02 μμ

Ο Σταμάτης κινείται στα πλαίσια της θεωρίας του Jarvis. Οι τεχνικές που πρέπει να χρησιμοποιήσει ο Μάρκος σύμφωνα με αυτή τη θεωρία είναι: παιχνίδι ρόλων, ομαδική συζήτηση και ομαδικές εργασίες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 09:28 μμ

Η άποψη του Σταμάτη βασίζεται στη θεωρία του Jarvis ο οποίος υποστηρίζει ότι η μάθηση προκύπτει από μία κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας του κάθε εκπαιδευόμενου με μια νέα εμπειρία. Ο Μάρκος θα μπορέσει να την εφαρμόσει με την ανάπτυξη του στοχασμού ως τρόπο αντίληψης εκ μέρους των εκπαιδευόμενων, δηλαδή μέσω διδακτικών τεχνικών όπως είναι ο καταγισμός ιδεών, το παιχνίδι ρόλων, η ομαδική συζήτηση και οι ομαδικές εργασίες.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΚΣ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 11:08 μμ

Ο Σταμάτης υποστηρίζει τη θεωρία της εμπειρικής εκπαίδευσης του Jarvis, όπου το άτομο έρχεται σε επαφή με μια εμπειρία και μέσα από το στοχασμό πάνω σ' αυτή αναπτύσσει νέες ικανότητες, στάσεις και τρόπο σκέψης. Οι άνεργες γυναίκες έχουν ζήσει αποτυχίες -καταστάσεις σύγκρουσης- στην προσπάθειά τους να βρουν δουλειά και αυτό είναι το βασικό κίνητρό τους προς τη μάθηση. Ο Μάρκος μπορεί, βασισμένος στις εμπειρίες τους ή σε παρόμοιες εμπειρίες, να χρησιμοποιήσει το παιχνίδι ρόλων, την μελέτη περίπτωσης σε ομάδες και την συζήτηση ώστε να διαφανούν οι νέες στάσεις, ικανότητες και οι νέοι τρόποι σκέψης.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΝΓ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 06:19 μμ

Ο Σταμάτης υποστηρίζει την θεωρία του Peter Jarvis και πολύ εύστοχα μέσα σε λίγες γραμμές δίνει το πώς πρέπει να κινηθεί ο Μάρκος σύμφωνα με αυτή την θεωρία. Στο πρώτο που πρέπει να στοχεύσει ο Μάρκος είναι η στοχαστική μάθηση. Με βάση μια κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας της κάθε εκπαιδευόμενης με μια νέα εμπειρία, θα πρέπει να ενθαρρύνει το στοχασμό σχετικά με αυτήν ώστε να αναπτυχθούν νέες ικανότητες, νέες γνώσεις.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:06 πμ

Ο Σταμάτης υποστηρίζει τη θεωρία της εμπειρικής εκπαίδευσης του P. Jarvis. Η στοχαστική μάθηση προκύπτει από τη σύγκρουση μεταξύ της βιογραφίας, αναφορικά με τις κοινωνιοπολιτισμικές συνιστώσες - πλαίσιο του κάθε εκπαιδευομένου, με μια νέα εμπειρία. Ο Μάρκος δρα ως «καταλύτης», θέτει τα θεμέλια και τις κατάλληλες μαθησιακές συνθήκες. Δημιουργεί ήθος στην επικοινωνία και εφαρμόζει συνεργατικές τεχνικές μάθησης, διάλογο, καταγισμό ιδεών, ομαδικές εργασίες, παιχνίδι ρόλων και ενθαρρύνει το στοχασμό και την καινοτομία.

Απάντηση: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2. - Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ

από ΡΤ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 07:41 μμ

Πιστεύω ότι η άποψη του Σταμάτη βασίζεται στη θεωρία του Jarvis που υποστηρίζει ότι η μάθηση προκύπτει από μία κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της βιογραφίας του κάθε εκπαιδευομένου με μια νέα εμπειρία. Στη συνέχεια θα πρέπει να ενθαρρύνει το στοχασμό σχετικά με αυτήν, ώστε να αναπτυχθούν νέες ικανότητες, νέες στάσεις ή νέοι τρόποι σκέψης.

Donald A. Schön reflection in action, Μέγα.Γ., Προσωπογραφίες <http://www.adulteduc.gr>

Υπάρχει ένα είδος γνώσης που ονομάζω πρακτική γνώση και υπάρχει επίσης ένα είδος στοχασμού κατά τη δράση, όταν αρχίζουμε να αυτοσχεδιάζουμε, όταν οι αρχικές οδηγίες που έχουμε μας προβληματίζουν κάπως και δεν είμαστε σίγουροι. Ο στοχασμός κατά τη δράση είναι σιωπηρός και τυχαίος, συμβαίνει χωρίς την παρεμβολή του λόγου και δεν είναι μια συγκεκριμένη διανοητική διεργασία. Συγχρόνως, περιλαμβάνει την ικανότητα να επανερμηνεύουμε αυτό που μας εξέπληξε, γυρίζοντας τη σκέψη μας στην ίδια μας τη σκέψη για να σκεφτούμε νέες ιδέες επί των φαινομένων.

Όταν μια δασκάλα στρέφει την προσοχή της σε ενέργειες τέτοιες που θα δώσουν στους μαθητές το έναυσμα να ακούσουν με προσοχή αυτά που οι ίδιοι λένε, τότε η διδασκαλία μετατρέπεται σε ένα είδος στοχασμού στη δράση. Αυτού του είδους η διδασκαλία ενέχει τη διαρκή επαφή του εκπαιδευτή με αυτά που λένε και κάνουν οι μαθητές. Περιλαμβάνει την πιθανότητα να παρασυρθείς από την έκπληξη των όσων ακούς και βλέπεις να γίνονται από τους μαθητές και να αφήσεις τον εαυτό σου να νιώσει αυτό το συναίσθημα. Ενέχει επίσης την ικανότητα να προβληματιστείς γι' αυτό που συμβαίνει και να αντιδράσεις σε αυτό τον προβληματισμό, δοκιμάζοντας άμεσα κάποια πράγματα που απαντούν σε αυτό που λένε και κάνουν οι μαθητές. Σημαίνει να συναντήσεις το μαθητή σου, με την έννοια ότι αντιλαμβάνεσαι τον τρόπο που εκείνος αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει» (Schön, 1987, AERA).

- Στοχασμός κατά τη δράση: σαν να παίζουμε jazz!

Το πιο πετυχημένο παράδειγμα σχετικά με το στοχασμό κατά τη δράση είναι αυτό της jazz. «Ο αυτοσχεδιασμός δηλαδή είναι ένα είδος στοχασμού κατά τη δράση. Μια καλή επικοινωνία - διάλογος ανάμεσα στους μουσικούς της jazz θα πρέπει να μην είναι εντελώς προβλέψιμη γιατί θα είναι βαρετή, αλλά ούτε και απρόβλεπτη γιατί θα είναι άναρχη. Οι μουσικοί σε ένα κουαρτέτο jazz παίζουν μέσα σε ένα συγκεκρι-

μένο πλαίσιο ρυθμού και μελωδίας το οποίο είναι κατανοητό: αυτό που συμβαίνει είναι ότι το ένα μέλος παίζει και το άλλο αντιδρά απαντώντας με το δικό του παίξιμο. Αυτή η αντίδραση είναι σχετική με αυτό που άκουσε και με τον τρόπο που το άκουσε. Έτσι, εξελίσσεται ένας διάλογος που βασίζεται στη διαφορετική αντίληψη με την οποία ο μουσικός λαμβάνει το μουσικό μήνυμα.....

κάτι σαν αυτό δηλαδή.....

ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

16η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

PATRICIA CROSS - ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Καλωσορίσατε στην 16η εβδομάδα μελέτης. Ίσως το προσέξατε ότι έως τώρα γνωρίσαμε μία σειρά θεωρητικών της εκπαίδευσης ενηλίκων, οι οποίοι ήταν όλοι άνδρες. Στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την πρώτη γυναίκα θεωρητικό της εκπαίδευσης ενηλίκων την Patricia Cross. Θα μελετήσουμε για το σκοπό αυτό μία δημοσιευμένη "προσωπογραφία" της P. Cross, από την Α. Αγγέλη, στην επίσημη ιστοσελίδα της Επιστημονικής Ένωσης Εκπαίδευσης Ενηλίκων. Με την ευκαιρία αυτή θα συζητήσουμε γενικότερα και το θέμα: "Φύλο και Εκπαίδευση στην Ελλάδα", μελετώντας για το σκοπό αυτό μία σχολιασμένη βιβλιογραφία (δημοσιευμένη στο διαδίκτυο) της Ε. Κλαδούχου. Παράλληλα, θα μελετήσουμε, επίσης μία δημοσιευμένη στο διαδίκτυο εργασία της Ε. Περάκη με θέμα: "Η Εκπαιδευτική θεωρία του P. Freire υπό το πρίσμα της Φεμινιστικής Παιδαγωγικής"

1. Υπάρχει μια παραδοχή στο έργο του Freire ότι οι γυναίκες ζουν σε μια καταπιεστική πατριαρχική κοινωνία και ότι αυτή η κατάσταση δε πρέπει να διαιωνίζεται μέσω της μαθησιακής διαδικασίας ή του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μελετήστε τα δυο σχετικά κείμενα που σας επισυνάπτουμε - δείτε ιδιαίτερα τις προτάσεις του Freire (παράγραφος 3.3) και γράψτε τη δική σας άποψη αναφορικά με την πιο πάνω παραδοχή του Freire. Αν πραγματικά στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα διαιωνίζονται παρόμοια στερεότυπα ποια μπορεί να είναι η συμβολή της εκπαίδευσης ενηλίκων για την εξάλειψη αυτών των εσφαλμένων παραδοχών.
2. Η P. Cross στην παράγραφο α' γράφει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων δεν πρέπει να εμμένει στην απομνημόνευση γνώσεων αλλά να στοχεύει στη δημιουργία ενεργών πολιτών. Μελετήστε τις προτάσεις της - σχολιάστε - ή γράψτε τις δικές σας προτάσεις
3. Η P. Cross στο κείμενο που μελετήσατε γράφει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων πρέπει να εξασφαλίζει εμπειρίες μάθησης μέσα στην τάξη (παράγραφος ε') για το σκοπό αυτό κάνει μια σειρά από προτάσεις. Σχολιάστε τις προτάσεις της P. Cross και αν επιθυμείτε προσθέστε κάποιες δικές προτάσεις για τον ίδιο σκοπό από τη δική σας εμπειρία.

Καλή σας συνέχεια!

FORUM:

P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ= ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 09:59 πμ

Η P. Cross στην παράγραφο α' γράφει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων δεν πρέπει να εμμένει στην απομνημόνευση γνώσεων αλλά να στοχεύει στη δημιουργία ενεργών πολιτών. Μελετήστε τις προτάσεις της - σχολιάστε - ή γράψτε τις δικές σας προτάσεις.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΔΜ - Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011, 09:52 μμ

Ό, τι ισχύει στην εκπαίδευση ανηλίκων, το ίδιο πρέπει να ισχύει και σ' αυτήν των ενηλίκων. Η δημιουργία ενεργών πολιτών πρέπει να είναι το ζητούμενο για κάθε εκπαιδευτή τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης. Η Κ.Ρ. Cross κάνει λόγο α) για εναλλακτικά προγράμματα σπουδών και β) για την αναγκαιότητα συνυπολογισμού του ιδιαίτερου τρόπου μάθησης και της ικανότητας διαπροσωπικής επικοινωνίας του εκπαιδευόμενου. Τα δύο προηγούμενα σε συνδυασμό με τις βασικές παραδοχές της Θεωρίας της Ανδραγωγικής και τις Γενικές Αρχές Μάθησης Ενηλίκων, που μελετήσαμε σε προηγούμενες ενότητες, μπορούν να οδηγήσουν στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Ο εκπαιδευόμενος σε οποιαδήποτε ηλικία και αν βρίσκεται "μαθαίνει" να δρα ως ενεργός πολίτης, μια ιδιότητα που κατακτάται δια βίου, καθώς α) πρόκειται για μια ιδιότητα που δεν αποκτάται αποκλειστικά στα έτη της υποχρεωτικής εκπαίδευσης και β) οι μεταβαλλόμενες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες επιβάλλουν την προσαρμογή του πολίτη στα νέα δεδομένα. Εξάλλου, οι σύγχρονες δημοκρατίες, απαιτούν την παρουσία του ενημερωμένου και ενεργού πολίτη, ανεξαρτήτως ηλικίας και μόρφωσης.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΕΨ - Τρίτη, 29 Μάρτιος 2011, 10:25 πμ

Η ικανότητα των ατόμων να μαθαίνουν από τη στιγμή που θα γεννηθούν μέχρι τη στιγμή που θα πεθάνουν είναι αναμφισβήτητο γεγονός. Αποκτούν γνώσεις και δεξιότητες, αναπτύσσουν τις ικανότητές τους, βελτιώνουν την κρίση τους και προσαρμόζονται στον γύρω τους κόσμο. Ο ρόλος της εκπαίδευσης ενηλίκων στην ανάπτυξη του δυναμικού των σύγχρονων κοινωνιών γίνεται ολοένα και σπουδαιότερος, με αποτέλεσμα να καταλαμβάνει ολοένα και μεγαλύτερο μέρος της ζωής των ανθρώπων. Έτσι, από εθελοντική δραστηριότητα, που ήταν στο παρελθόν, τείνει να καταστεί τρόπος ζωής της σύγχρονης κοινωνίας. Το φαινόμενο αυτό οφείλεται σε διάφορες αιτίες. Η κοινωνία μας μεταβάλλεται συνεχώς, με αποτέλεσμα ο κόσμος στον οποίο ζούμε να είναι διαφορετικός από αυτόν που γεννηθήκαμε. Οι σκοποί, ωστόσο, της εκπαίδευσης είναι στενά συνδεδεμένοι με τα ερωτήματα: σε ποια κοινωνία θα ζήσουμε, σε τι είδους κοινωνία θέλουμε να ζήσουμε και τι είδους πολίτες θέλουμε να δημιουργήσουμε. Και, βέβαια, αφού δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ακριβώς ποια θα είναι η μελλοντική κοινωνία, η μόνη δυνατή λύση στην υπέρβαση αυτής της δυσκολίας είναι η συνεχής εκπαίδευση.

Έτσι, σήμερα κανείς πλέον δεν προσδοκά ότι θα αποκτήσει σε κάποιο πανεπιστήμιο ή ανώτερο εκπαιδευτικό ίδρυμα ένα βασικό πτυχίο, το οποίο θα του δώσει τον βασικό εξοπλισμό των γνώσεων και δεξιοτήτων και ο οποίος θα επαρκέσει σε όλη του τη ζωή. Στις παραδοσιακές κοινωνίες η κοινωνική και πολιτική ζωή χαρακτηρίζονται από ένα σχετικά σταθερό εκπαιδευτικό περιβάλλον, όπως εξάλλου είναι και το κοινωνικό. Αντιθέτως, στη σημερινή εποχή έχουν διαταραχθεί τα παραδοσιακά εκπαιδευτικά περιβάλλοντα και οι κοινωνικοί θεσμοί. Στο πλαίσιο αυτό όλες οι μορφές εκπαίδευσης θεωρούνται σπουδαίες και όχι μόνο αυτές που παρέχονται από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η διαπίστωση ότι η τυπική εκπαίδευση αδυνατεί από μόνη της να

καλύψει όλο το φάσμα των εκπαιδευτικών αναγκών οδήγησε στην ανάγκη καθιέρωσης νέων μορφών εκπαίδευσης.

Επιπλέον, η εκπαίδευση γίνεται ολοένα και πιο σύνθετη, αφότου ο κόσμος μπήκε στην τροχιά της παγκοσμιοποίησης. Παράλληλα, η ίδια η εκπαίδευση βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι δυνατότητες που προσφέρει η κοινωνία για μόρφωση έξω από τα πλαίσια του σχολείου είναι πολυάριθμες και ποικίλες. Τα περισσότερα πράγματα που μαθαίνουν τα άτομα λαμβάνουν χώρα στην καθημερινή τους ζωή, είτε στο σπίτι είτε στον δρόμο είτε στην εργασία, ενώ η έννοια των προσόντων, με την παραδοσιακή σημασία του όρου, παραχωρεί σε πολλούς τομείς δραστηριότητας τη θέση της στην ιδέα της ανάπτυξης των ικανοτήτων και της προσαρμοστικότητας στις συνεχείς αλλαγές. Η μάθηση είναι μια βασική ανθρώπινη δραστηριότητα, η οποία πραγματοποιείται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής. Ένα μεγάλο τμήμα της μάθησης των ενηλίκων λαμβάνει χώρα σε άτυπα περιβάλλοντα μέσω των καθημερινών εμπειριών.

Η μάθηση που συνδέεται με την ανάπτυξη του ατόμου βασίζεται μάλλον στις καθημερινές εμπειρίες του και εντάσσεται κατά τρόπο πολύπλοκο στο γενικό πλαίσιο της ζωής του ενήλικου. Έτσι, η ανάληψη νέων κοινωνικών ρόλων, όπως του γονιού, του συζύγου, του εργαζομένου και του πολίτη, προϋποθέτει νέα μάθηση. Κάθε εμπειρία συνεπώς της ζωής ενδέχεται να αποτελέσει μαθησιακή εμπειρία. Είναι προφανές ότι η χώρα μας χρειάζεται μια νέα κουλτούρα μάθησης, σύμφωνη με τις ανάγκες της πολυπο-λιτισμικότητας και της σύγχρονης κοινωνίας της παγκοσμιοποίησης. Δεν αρκεί πλέον να αναδιατάσσουμε και να μεταρρυθμίζουμε τις παλιές δομές, προκειμένου να εξασφαλίσουμε μια κάπως καλύτερη εκπαίδευση. Μια πλήρης αλλαγή της κατεύθυνσης της μάθησης είναι σήμερα επιτακτική αναγκαιότητα και αυτό σημαίνει αλλαγή στην κουλτούρα μάθησης. Σε κάθε περίπτωση, η νέα κουλτούρα διά βίου μάθησης έχει καταστεί σημαντικό θέμα τα τελευταία δέκα χρόνια της εκπαιδευτικής και κοινωνικής πολιτικής της χώρας μας και πολύ περισσότερο άλλων χωρών. Οι κυβερνήσεις, με ποικίλα μεταρρυθμιστικά προγράμματα, επιδιώκουν τη συμμετοχή των ατόμων σε προγράμματα διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης καθώς και αυτομόρφωσης. Οι προσδοκίες τους είναι ότι, αν τα άτομα εμπλέκονται σε δραστηριότητες διά βίου μάθησης και καταστούν διά βίου μαθητές, θα μπορούν να υπερβούν ευκολότερα τις διάφορες δυσκολίες της ζωής.

Η διά βίου μάθηση στη βάση της είναι απλή αλλά σημαντική έννοια, επειδή λειτουργεί ως καταλύτης για μια ριζοσπαστική στροφή από την τυπική (σχολική) στην άτυπη μάθηση. Υποδηλώνει ότι πρέπει να λαμβάνει χώρα σε όλα τα στάδια της ζωής του ανθρώπου, από τη γέννηση μέχρι τον θάνατο. Δίνει περισσότερη έμφαση στη μάθηση και λιγότερο στην εκπαίδευση, στην κοινωνία και όχι στο σχολείο. Οραματίζεται τη μάθηση σε όλα τα στάδια της ζωής, δίνοντας έμφαση στη συνέχεια και στη στρατηγική της προσωπικής μάθησης. Επιπλέον, αν η έννοια της διά βίου μάθησης έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει ένα δημοκρατικό σύστημα με ίσες ευκαιρίες εκπαίδευσης, τότε οφείλουμε να την προσεγγίσουμε κριτικά, για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε όχι μόνο τις δυνατότητες αλλά και τις δυσκολίες. Η επίγνωση αυτών των δυσκολιών είναι μέρος της σύγχρονης μαθησιακής διαδικασίας. Για τον σκοπό αυτό χρειάζεται να διερευνήσουμε τα κοινωνικά εμπόδια και τις κοινωνικές συνθήκες και να ανοίξουμε νέους διαύλους επικοινωνίας μέσω των οποίων θα αναζητήσουμε την αλήθεια.

Ο πρωταρχικός ρόλος της εμπειρίας στη διαδικασία της μάθησης έχει τις ρίζες του στην προοδευτική φιλοσοφία του Dewey (1938), που αναπτύσσεται στο σύγγραμμά του *Experience and Education* (Εμπειρία και Εκπαίδευση). Στη θεωρία του Dewey η ιδέα της μάθησης μέσω εμπειρίας δεν είναι απλώς ότι η συσσώρευση της εμπειρίας βελτιώνει την αποτελεσματικότητα της μάθησης, αλλά ο τρόπος με τον οποίο οι μαθητές προσδίδουν νόημα ή κατανοούν τις εμπειρίες. Για τον Dewey, ο στοχασμός των εκπαιδευτικών είναι αποτέλεσμα της έκπληξης που τους δημιουργεί μια πρωτόγνωρη κατάσταση την οποία δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν. Ο στοχασμός αυτός διευκολύνει τα άτομα να τροποποιήσουν αυτή την κατάσταση. Με βάση αυτά τα δεδομένα, ο Dewey (1933) κάνει διάκριση μεταξύ της δράσης που χαρακτηρίζεται από ρουτίνα και της δράσης που χαρακτηρίζεται από στοχασμό.

Στην πρώτη περίπτωση η δράση κατευθύνεται από παράγοντες τέτοιους όπως η παράδοση, η συνήθεια, η εξουσία και οι προσδοκίες του εκπαιδευτικού ιδρύματος. Εξ ορισμού είναι στατική και αδυνατεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες εκπαιδευτικές απαιτήσεις. Αντιθέτως, η δεύτερη περίπτωση χαρακτηρίζεται από επιθυμία για συνεχή αυτοαξιολόγηση και επαγγελματική ανάπτυξη. Μεταξύ άλλων γνωρισμάτων, προϋποθέτει ευελιξία, αυστηρή ανάλυση και κοινωνική επίγνωση. Η ιδέα της εμπειρίας ως κεντρικής ιδέας της μάθησης είναι τόσο διάχυτη στη θεωρία και στην πράξη της εκπαίδευσης ενηλίκων, ώστε είναι δύσκολο να βρεθούν περιπτώσεις μελετών οι οποίες να μην αναφέρονται στον ρόλο της εμπειρίας.

Οι σημαντικότερες εργασίες που εμπίπτουν στη μάθηση ενηλίκων μέσω εμπειρίας είναι του Boud (1994) και του Kolb (1984). Σύμφωνα με το μοντέλο του Boud, η εμπειρία που προκαλεί στοχασμό αποτελείται από τρία στάδια στοχασμού: α. επιστροφή στις εμπειρίες που είναι προγενέστερες του μαθησιακού γεγονότος, β. στοχασμός για το γεγονός και γ. αξιολόγηση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων.

Το μοντέλο του Kolb (1984) παρουσιάζεται σε κυκλική μορφή, η οποία αποτελείται από τέσσερα στάδια: α. απόκτηση μιας συγκεκριμένης προσωπικής εμπειρίας, β. παρατήρηση και αναστοχασμός αυτής της εμπειρίας, ο οποίος μας επιτρέπει να ερμηνεύουμε τις εμπειρίες από διαφορετικές οπτικές γωνίες, γ. διατύπωση αφηρημένων ιδεών και γενικευμένων απόψεων για την εμπειρία και τον αναστοχασμό και δ. έλεγχος αυτών των θεωριών σε νέες καταστάσεις με σκοπό να λύσουμε πρακτικά προβλήματα

Καθεμία από αυτές τις ενέργειες αντικατοπτρίζεται σε διαφορετικά είδη μαθησιακού περιβάλλοντος και ως τέτοιες αντανakλούν τις διαφορές στα είδη των δυνατοτήτων, τα οποία οι εκπαιδευόμενοι επιδεικνύουν στα διάφορα μαθησιακά στίλ. Για παράδειγμα, ένα περιβάλλον για αποτελεσματική μάθηση είναι σύμφωνο με ένα στίλ μάθησης που βασίζεται σε συγκεκριμένες εμπειρίες. Η στοχαστική παρατήρηση δίνει έμφαση στην αντιληπτική προσέγγιση κατά την οποία οι εκπαιδευόμενοι ερευνούν την έννοια. Η διατύπωση αφηρημένων εννοιών εμπεριέχει θεώρηση λογικών συστημάτων. Τέλος, ο έλεγχος βασίζεται στον προσδιορισμό στόχων και στον πειραματισμό για την επίτευξή τους.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΙΙΙ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 06:12 μμ

Είναι σίγουρα μια ενδιαφέρουσα πρόταση η οποία φαίνεται να θεωρεί την εκπαίδευση ενηλίκων ως την "ψυχανάλυση" του ενεργού πολίτη, δηλαδή μια τουλάχιστον πολύχρονη, εξατομικευμένη διαδικασία που σκοπεύει να "ολοκληρώσει" τον πολίτη, βοηθώντας τον να ξεπεράσει τις όποιες εκπαιδευτικές "αγκυλώσεις" του. Πώς το υλοποιούμε αυτό δωρεάν και πώς το προστατεύουμε από το να γίνει ένα ακόμη εργαλείο διακρίσεων ή πιστοποιητικο-θηρισμού;

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΑΚ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:01 μμ

Συμφωνώ απολύτως με αυτή την άποψη της P. Cross. Μάλιστα θα προσέθετα σε αυτή της τη θέση το ότι η δημιουργία ενεργών πολιτών θα πρέπει να αποτελεί στόχο όχι μόνο της εκπαίδευσης ενηλίκων, αλλά και της τυπικής εκπαίδευσης. Αυτός ο στόχος θα μπορέσει να επιτευχθεί μέσω της εφαρμογής ομαδοσυνεργατικής μεθόδου, συζήτησης και υλοποίησης διαθεματικών εργασιών (projects) κατά τη διδασκαλία.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΚΑ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 08:33 μμ

Συμφωνώ με τη θέση της P. Cross. Ξενίζει ωστόσο τους περισσότερους ενήλικες εκπαιδευόμενους η αυτοδιάθεση στη μάθηση και η αυτενέργεια. Είναι στην ευχέρεια του κάθε εκπαιδευτή να διαμορφώσει το πλαίσιο της εκπαίδευσης και να ενθαρρύνει τους εκπαιδευόμενους.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΜΙ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 10:00 πμ

Η Patricia Cross υποστηρίζει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων έχει σαν στόχο τη δημιουργία ενεργών πολιτών. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από την παιδευτική εμπειρία των εκπαιδευομένων ανάλογα με τον ιδιαίτερο τρόπο μάθησης καθώς και τη φάση προσωπικής ανάπτυξης. Ουσιαστικό ρόλο στην επίτευξη αυτού του στόχου παίζουν οι εκπαιδευτές οι οποίοι εφαρμόζοντας ερευνητικές διαδικασίες με τους εκπαιδευόμενους μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία ενεργών πολιτών.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΠΓ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 01:57 μμ

Πολύ σωστά αναφέρει η Cross ότι η εκπαίδευση ενηλίκων οφείλει να στοχεύει πρωτίστως στη δημιουργία ενεργών πολιτών στους οποίους θα παρέχονται εναλλακτικά προγράμματα σπουδών, με ελεύθερη δομή και πλουραλισμό ιδεών, και θα εξασφαλίζεται η παιδευτική τους εμπειρία. Προτείνεται μια εκπαίδευση που θα είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες και στα ενδιαφέροντα των εκπαιδευομένων και θα επι-

τρέπει την πληθώρα επιλογών στον εκπαιδευτή. Μια εκπαίδευση που θα διευκολύνει την ελευθερία κινήσεων και επιμορφωτικών δράσεων.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 03:13 μμ

Η Cross έχει δίκιο όταν αναφέρει ότι στόχος της εκπαίδευσης είναι η δημιουργία ενεργών πολιτών και όχι η παροχή στείρας γνώσης. Φυσικά αυτό πρέπει να ισχύει όχι μόνο στην εκπαίδευση ενηλίκων αλλά και γενικότερα στην εκπαίδευση. Η χρήση εναλλακτικών προγραμμάτων σπουδών με βάση τις ικανότητες και τις ανάγκες των μαθητών θέτει τις βάσεις για τον ενεργό πολίτη. Έτσι έχουμε ανθρώπους -πολίτες που διευρύνουν τους ορίζοντές τους, συμμετέχουν στα κοινωνικά ζητήματα και έχουν τη δική τους άποψη μέσα από τις εμπειρίες τους, τις σκέψεις τους και τους προβληματισμούς τους χωρίς να παρασύρονται ακόμη και από την πλειοψηφία. Ενεργός πολίτης σημαίνει ελεύθερος άνθρωπος, απαλλαγμένος από δογματισμούς και προκαταλήψεις.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:41 πμ

Συμφωνώ απόλυτα με την τοποθέτηση της συναδέλφου Χρυσάνθης Πάσχου!

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΡΤ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 07:21 μμ

Συμφωνώ με την Χρυσάνθη ενεργός πολίτης είναι ο ελεύθερος άνθρωπος. Και η Cross μας εξηγεί πως η δημιουργία ενεργών πολιτών πηγάζει από την εκπαίδευση.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΜΓ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 05:43 μμ

Στόχος στην εκπαίδευση ενηλίκων κατά την P. Cross είναι η δημιουργία ενεργών πολιτών μέσα από την προσωπική ανάπτυξη των εκπαιδευομένων. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος ο εκπαιδευτής θα πρέπει να είναι αυτός που θα ενθαρρύνει και θα θέσει ερευνητικές διαδικασίες που θα κάνουν τους εκπαιδευόμενους πιο ενεργούς πολίτες.

Re: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΑΤ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 06:49 μμ

Ενεργός είναι ο πολίτης που ενδιαφέρεται γι'αυτά που συμβαίνουν γύρω του, ενημερώνεται, έχει άποψη τεκμηριωμένη και συμμετέχει στο κοινωνικό και πολιτικό γίνεσθαι. Δε νοιάζεται μόνο για τον εαυτό του και το μικροσυμφέρον του αλλά για το κοινωνικό σύνολο του οποίου αποτελεί μέρος, για τη χώρα του και για τον κόσμο ολόκληρο , καθώς οπουδήποτε κι αν συμβαίνει κάτι , έχει αντίκτυπο σε όλο τον κόσμο με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η εκπαίδευση ενηλίκων -και γενικότερα η εκπαίδευση θα πρόσθετα εγώ -έχει ως στόχο (ή πρέπει να έχει ως στόχο)τη δημιουργία ενεργών πολιτών. Μπορεί κανείς να στοχεύσει στη δημιουργία ενεργών πολιτών χρησιμοποιώντας ως εκπαιδευτική τεχνική και μέσο την αποστήθιση; Μάλλον όχι και σίγουρα δύσκολα. Για να ενεργοποιηθεί το πνεύμα και να αρχίσει να σκέφτεται χρειάζεται μια εκπαιδευτική διαδικασία που θα προωθεί το διάλογο προκειμένου να αναπτυχθεί η κριτική σκέψη. Βέβαια για να αποκτήσει κανείς την ικανότητα να κρίνει, θα πρέπει πρώτα να γνωρίζει! Χωρίς γνώση δε γίνεται να υπάρξει κρίση, άρα δεν εξοβελίζουμε τη γνώση. Όμως η γνώση να προέρχεται από μια βιωματική διαδικασία ,ώστε να γίνεται κτήμα του εκπαιδευομένου κι όχι μέσω της αποστήθισης που οδηγεί τη γνώση στη βραχύχρονη μνήμη κι από κει στην απώλεια.

Απάντηση: Re: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΝΓ - Τετάρτη, 4 Μάιος 2011, 02:28 μμ

Με βάση αυτή επεκτείνω την σκέψη μου...Γράφεις "για να αποκτήσει κανείς την ικανότητα να κρίνει, θα πρέπει πρώτα να γνωρίζει!", θεωρώ ότι η γνώση που δίνεται, θα πρέπει να είναι δια θεματική και ποικιλόμορφη. Διδάσκω πληροφορική και προσπαθώ να επιλέγω ενδιαφέροντα θέματα από διάφορες πηγές (πχ. τοπική αυτοδιοίκηση, επιστημονικού ενδιαφέροντος, περιβαλλοντολογικά κτλ.) και μέσα από την επεξεργασία τους από την μία να χρησιμοποιούν τα εργαλεία πληροφορικής που θέλω να διδάξω και από την άλλη να τους δίνονται ερεθίσματα να ψάξουν για θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Βεβαίως τους προτρέπω να προβληματιστούν, να ψάξουν, να μάθουν, να αποκτήσουν περισσότερο έλεγχο της ζωής τους και περισσότερες επιλογές. Αυτό που μου άρεσε περισσότερο στην θεωρία της Cross είναι η φράση που λέει ότι η εκπαίδευση είναι εθιστική, όσα περισσότερα μαθαίνει κάποιος τόσα περισσότερα θέλει να μάθει....

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΑΤ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 04:00 μμ

Ασφαλώς και συμφωνούμε με την Cross. Αυτή την ουσία εξάλλου έχει και η εκπαίδευση ή θα έπρεπε να έχει, την αφενός μεγιστοποίηση γνώσης και αφετέρου την πρακτικής της εφαρμογής αφού πρώτα έχει περάσει από το φίλτρο της κρίσης.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 10:08 μμ

Η Patricia Cross υποστηρίζει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων έχει σαν στόχο τη δημιουργία ενεργών πολιτών. Θα συμφωνήσω με αυτήν την άποψη της. Ουσιαστικό ρόλο στην επίτευξη αυτού του στόχου παίζουν οι εκπαιδευτές, οι οποίοι εφαρμόζοντας ερευνητικές διαδικασίες με τους εκπαιδευόμενους μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία ενεργών πολιτών. Μάλιστα θα προσέθετα σε αυτή της τη θέση το ότι η δημιουργία ενεργών πολιτών θα πρέπει να αποτελεί στόχο όχι μόνο της εκπαίδευσης ενηλίκων, αλλά και της τυπικής εκπαίδευσης. Αυτός ο στόχος θα μπορέσει να επιτευχθεί μέσω της εφαρμογής ομαδοσυνεργατικής μεθόδου, συζήτησης και υλοποίησης διαθεματικών εργασιών κατά τη διδασκαλία.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΓΙ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 12:29 πμ

Ενεργός πολίτης είναι και ο πολίτης δημιουργός. Αυτός που θα θελήσει να πάρει την τύχη του στα χέρια του και να οικοδομήσει κάτι καλύτερο. Γίνεται αυτό όμως μόνο μέσω της εκπαίδευσης ενηλίκων; Όχι μάλλον. Όσον αφορά όμως τη συμβολή της εκπαίδευσης για την επίτευξη αυτού του στόχου, θα ήταν σκόπιμο να δούμε τον άνθρωπο σε μια συνέχεια. Από τη στιγμή που γεννιέται μέχρι το τέλος του πρέπει να έχει αυτή την ταυτότητα. Άρα πρέπει να ξεκινήσουμε από πολύ νωρίς και να μην περιοριστούμε στην ενήλικη ζωή.

Ας βρισκόμαστε όλοι και πάντα σε μια πορεία για την ολοκλήρωσή μας.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΞΧ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 02:20 πμ

Απομνημόνευση σημαίνει στατικότητα και τυποποίηση. Ενεργός πολίτης σημαίνει "learning by doing", "μαθαίνω πώς να μαθαίνω", κριτική σκέψη, στοχασμός και αναστοχασμός. Εάν πραγματικά στοχεύσουμε ως έθνος στη δημιουργία ενεργών πολιτών τότε θα πρέπει να αλλάξουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα ριζικά σε όλες τις βαθμίδες, ώστε να υπάρχει μαθησιακή διεργασία πριν και μετά τις προαγωγικές και να πάψουν αυτές να αποτελούν αυτοσκοπό των μαθητών. Τότε και μόνο τότε θα οδεύσουμε προς τον ενεργό πολίτη καθώς "ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ".

Απάντηση: P. CROSS - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ=ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- από ΕΝ - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 05:18 μμ

Πιστεύω ότι πάνω σ' αυτό βασίζεται και το ότι τα μαθήματα στους ενήλικες στα ΣΔΕ ονομάζονται γραμματισμοί και δεν υπάρχει εγχειρίδιο αλλά ο εκπαιδευτής θα πρέπει να βασίζεται στο σχεδιασμό υλικού πάνω στις ανάγκες των εκπαιδευόμενων για τη διδασκαλία μιας διδακτικής ενότητας.

P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 09:53 πμ

Η Ρ. Cross στο κείμενο που μελετήσατε γράφει ότι η εκπαίδευση ενηλίκων πρέπει να εξασφαλίζει εμπειρίες μάθησης μέσα στην τάξη (παράγραφος ε.) για το σκοπό αυτό κάνει μια σειρά από προτάσεις. σχολιάστε τις προτάσεις της Ρ. Cross και αν επιθυμείτε προσθέστε κάποιες δικές προτάσεις για τον ίδιο σκοπό από τη δική σας εμπειρία.

Απάντηση: Ρ. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΕΨ - Τρίτη, 29 Μάρτιος 2011, 10:53 πμ

Στην εκπαίδευση ενηλίκων οι σκοποί της αξιολόγησης του προγράμματος ποικίλλουν. Για πολλούς ειδικούς η αξιολόγηση του προγράμματος έχει τέσσερεις βασικούς σκοπούς. Ο πρώτος, συνολικός στη φύση του, γίνεται συνήθως για λογαριασμό των χρηματοδοτών του προγράμματος με σκοπό την απόδοση λόγου. Ο δεύτερος εξετάζει τον βαθμό κατά τον οποίο επιτεύχθηκαν οι αντικειμενικοί στόχοι του προγράμματος. Ο τρίτος σκοπός αφορά στη βελτίωση του προγράμματος και στο πλαίσιο αυτό εντοπίζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά του, με σκοπό να διατυπωθούν συμπεράσματα για την αξία του. Ο τελευταίος αποσκοπεί στην επίτευξη κοινωνικής αλλαγής, εξετάζοντας με ανοιχτό μυαλό τους τρόπους με τους οποίους οι στόχοι του προγράμματος διευκολύνουν την κοινωνική αλλαγή.

Οι πτυχές του προγράμματος οι οποίες πρέπει να εξεταστούν με λεπτομέρεια είναι:

α. Αξιολόγηση της αναγκαιότητας του προγράμματος. Η πιο βασική ερώτηση, που μπορεί ένας αξιολογητής να θέσει, αφορά στο αν είναι ανάγκη να γίνει το πρόγραμμα. Ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους προτάθηκε το πρόγραμμα και ποια η φιλοσοφική του βάση; Η ερώτηση αυτή είναι σημαντική, επειδή συχνά γίνονται προγράμματα για πολλούς άλλους λόγους και όχι για τη βελτίωση της εκπαίδευσης.

β. Αξιολόγηση του σχεδιασμού του προγράμματος. Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα πρόγραμμα είναι ο άρτιος σχεδιασμός του. Η αξιολόγηση πρέπει να προσδιορίζει αν και κατά πόσο οι σκοποί και οι στόχοι του προγράμματος είναι σύμφωνοι με τις ανάγκες για τις οποίες δημιουργήθηκε το πρόγραμμα.

γ. Αξιολόγηση προθυμίας αποδοχής. Όσο καλό και καινοτόμο και αν είναι ένα πρόγραμμα, συχνά δεν υλοποιείται, επειδή μερικοί κοινωνικοί εταίροι (διευθυντής, εκπαιδευτής, εκπαιδευόμενοι κ.ά.) δεν έχουν προετοιμαστεί ψυχολογικά, για να το αποδεχτούν. Χρειάζεται εκτεταμένη πληροφόρηση και θεμελίωση καλών διαπροσωπικών σχέσεων, προτού αποφασιστεί να υλοποιηθεί το πρόγραμμα.

δ. Υλοποίηση της αξιολόγησης. Βασικές ερωτήσεις που χρειάζονται οι αξιολογητές να απαντήσουν σε αυτό το θέμα είναι οι ακόλουθες. Εφαρμόστηκε το πρόγραμμα με βάση τον σχεδιασμό του; Αν όχι, για ποιο λόγο και ως προς τι η υλοποίηση ήταν διαφορετική από τον αρχικό σχεδιασμό;

ε. Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Υπάρχουν δύο είδη αποτελεσμάτων, τα οποία μπορούν να αξιολογήσουν οι αξιολογητές. Τα σκόπιμα αποτελέσματα, δηλαδή οι

προκαθορισμένοι σκοποί και στόχοι του προγράμματος και τα ακούσια αποτελέσματα, δηλαδή τα απρόβλεπτα αποτελέσματα του προγράμματος. Τα ακούσια αποτελέσματα μπορεί να είναι θετικά ή αρνητικά.

στ. Ανάλυση κόστους-οφέλους. Στην ανάλυση κόστους-οφέλους οι αξιολογητές συγκρίνουν το κόστος του προγράμματος (υλικά και ανθρωποώρες που δαπανήθηκαν, απρόβλεπτα αρνητικά αποτελέσματα) με τα οφέλη (σκόπιμα και ακούσια θετικά αποτελέσματα). Αυτή η πτυχή, η οποία σπάνια λαμβάνεται υπόψη στις αξιολογήσεις των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, υπερβαίνει τη λογική του κατά πόσο επετεύχθησαν ή δεν επετεύχθησαν οι στόχοι του προγράμματος, για να διατυπώσει κρίσεις αναφορικά με την αξία του προγράμματος.

Η αξιολόγηση είναι αναπόσπαστο μέρος της αποτελεσματικής διδασκαλίας και συνδέεται άμεσα με τη διαδικασία βελτίωσής της. Στην εκπαιδευτική πράξη συνήθως η αξιολόγηση γίνεται κατανοητή ως μεταγενέστερη σκέψη και προστίθεται στον απολογισμό του προγράμματος. Ωστόσο, η μεθόδευση αυτή δεν συνάδει προς τα σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα, σύμφωνα με τα οποία η αξιολόγηση πρέπει να είναι από την αρχή ενσωματωμένη στο πρόγραμμα. Στην αξιολόγηση, όπως και σε κάθε άλλη επιστημονική περιοχή, υπάρχουν κάποιες θεωρητικές αρχές, οι οποίες μας διευκολύνουν να οργανώσουμε αυτό που θέλουμε να κάνουμε. Δηλαδή, να διαχωρίσουμε την καλή από την κακή διδακτική πρακτική. Όταν η αξιολόγηση βασίζεται σε έγκυρα δεδομένα, έχει αποτέλεσμα την απόκτηση χρήσιμων πληροφοριών για την ακαδημαϊκή επίδοση των εκπαιδευόμενων.

Μέσω της αξιολόγησης οι εκπαιδευτές μπορούν να προσδιορίσουν πόσο αποτελεσματικές είναι οι διδακτικές τους δραστηριότητες και πόσο καλά μαθαίνουν οι εκπαιδευόμενοι τους. Η έγκυρη αξιολόγηση προϋποθέτει από τον εκπαιδευτή τη συγκέντρωση έγκυρων και αξιόπιστων πληροφοριών από διάφορες πηγές και στη συνέχεια τη διατύπωση κρίσεων με βάση αυτά τα δεδομένα.

Ο σκοπός της αξιολόγησης σχετίζεται πάντοτε με τη συνεχή βελτίωση τόσο της επίδοσης των εκπαιδευτών όσο και των εκπαιδευόμενων. Η αξιολόγηση εμπεριέχει ένα σύστημα επανατροφοδότησης της προόδου του αξιολογούμενου, συνιστώντας παράλληλα αποτελεσματικό μέσο πληροφόρησης για την απόδοση και την πρόοδο. Το σύστημα πρέπει να χαρακτηρίζεται από αρτιότητα, για να το εμπιστευτούν οι αξιολογούμενοι και να ενεργήσουν σύμφωνα με τα αποτελέσματά του. Η εφαρμογή λ.χ. συνεργατικών τρόπων εργασίας με ομαδικές γραπτές εργασίες, παρουσιάσεις, ομαδική διόρθωση, θα μπορούσε να ξεπεράσει μερικούς από τους φόβους που εκφράζουν οι εκπαιδευόμενοι, ότι δηλαδή η πιστοποίηση καλλιεργεί ανταγωνιστικό κλίμα.

Το δημοκρατικό περιεχόμενο, η δημοκρατική διαχείριση και οι δημοκρατικές μέθοδοι αξιολόγησης απαρτίζουν τα βασικά στοιχεία της ισότητας στην τάξη. Οι εκπαιδευτές μπορούν να αρχίσουν με ένα από τα τρία και στη συνέχεια να προσθέσουν τα άλλα δύο. Όσο πιο εναρμονισμένα είναι αυτά τα τρία τόσο πιο συνεργατική γίνεται η τάξη. Η δημοκρατική αξιολόγηση εμπλέκει τους εκπαιδευόμενους στη διαδικασία κατανόησης του τρόπου αποτίμησης της προόδου τους. Αυτοί τηρούν τους φακέλους

των εργασιών τους, οι οποίες τους προσφέρουν σημεία αναφοράς, για να κρίνουν την πρόδό τους. Αντί να ρωτούν τους εκπαιδευτές αν η εργασία τους είναι καλή, μπορούν να εξετάζουν την παρούσα πρόδό τους με την προγενέστερη και να τη συγκρί-

νουν. Σε μια δημοκρατική τάξη ο εκπαιδευτής και οι εκπαιδευόμενοι κατανοούν την αναγκαιότητα της συνεργασίας. Φυσικό αποτέλεσμα της συνεργασίας είναι να δίνεται η δυνατότητα στους εκπαιδευόμενους να επιλέγουν τα κριτήρια με βάση τα οποία θα αξιολογηθούν.

Είναι προφανές ότι αν η αξιολόγηση δεν είναι σχεδιασμένη ενδελεχώς, καταλήγει συχνά σε αρνητικά συναισθήματα τόσο για τους αξιολογητές όσο και για τους αξιολογούμενους, με αποτέλεσμα να προκαλέσει περισσότερο κακό και λιγότερο καλό.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΠΠ - Τρίτη, 29 Μάρτιος 2011, 10:03 μμ

Δεν ξέρω... για να κάνει ο ενήλικας κάποια άσκηση είναι σημαντικό να καταλάβει το λόγο για τον οποίο πρέπει να την κάνει. Πώς τον πείθεις ότι είναι σημαντικές; Επίσης έχω παρατηρήσει ότι αρκετοί ενήλικες έχουν μια... αντίσταση στις γραπτές ασκήσεις. Ίσως προφορικά και σε ομάδες να δουλέψουν καλύτερα.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΠΠ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 10:15 μμ

Θα συμφωνήσω με την άποψη σου Γιάννη. Κάτι ανάλογο παρατηρώ και εγώ στο ΣΔΕ όπου είμαι φέτος. Μέσα από ομαδικά φύλλα αξιολόγησης βλέπω ότι οι ενήλικες εκφράζονται ελεύθερα με ικανοποιητικά αποτελέσματα. Αυτό μάλιστα που τους χαροποιεί ιδιαίτερα είναι η τελική παρουσίαση των εργασιών τους στους συνεκπαιδευόμενους τους και η επιδοκιμασία που λαμβάνουν.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 02:58 μμ

Οι στόχοι της αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης πρέπει κάθε φορά να είναι σαφείς και στα δυο μέρη. Πρέπει κάθε φορά να ενθαρρύνουμε τους ενήλικες μαθητές γιατί αγχώνονται και φοβούνται στο άκουσμα της αξιολόγησης και διόρθωσης των εργασιών τους. Μέσα από τις εμπειρίες τους μπορούμε να κάνουμε το μάθημα πιο δημιουργικό. Συμφωνώ με την Πηνελόπη γιατί παρά το γεγονός ότι διστάζουν στα φύλλα εργασίας που τους δίνω, κάθε φορά σε αυτά βλέπω να εκφράζονται ελεύθερα και να απολαμβάνουν την παρουσίασή τους στους συμμαθητές τους.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΑΚ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:25 μμ

Όντως πολύ σημαντικό είναι να εξασφαλίσεις στον ενήλικα εκπαιδευόμενο διαδικασίες μεταγνώσης, ενεργού μάθησης, αξιολόγησης και άμεσης ανατροφοδότησης. Αυτές τις διαδικασίες προσπαθώ καθημερινά να εφαρμόζω και να τηρώ κατά τη διδασκαλία μου στο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, όπου εργάζομαι. Όμως, βάσει της

έως τώρα εμπειρίας μου συναντώ πολλές δυσκολίες κατά την αξιολόγηση των εκπαιδευομένων είτε με ασκήσεις είτε με τεστ την ώρα του μαθήματος ,γιατί ορισμένοι από αυτούς συχνά αποθαρρύνονται ή αγχώνονται ή δεν κατανοούν τη χρησιμότητα της διενέργειας οποιασδήποτε μορφής αξιολόγησης. Παρ'όλα αυτά, συνεχώς προσπαθώ να τους ενθαρρύνω εντάσσοντάς τους σε ομαδοσυνεργατικές δραστηριότητες ή καλλιεργώντας πιο πολύ τον προφορικό τους λόγο.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΔΜ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 11:07 πμ

Όλοι συμφωνούμε στην ανάγκη παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης στους ενήλικους όπως επίσης και στην αναγκαιότητα κατάρτισης και επίγνωσης του έργου τους από την πλευρά των εκπαιδευτών και των εκάστοτε διδασκόντων. Στο συγκεκριμένο χωρίο είναι εμφανής η αναφορά της K.P. Cross στην αναγκαιότητα ύπαρξης της αξιολόγησης της μαθησιακής και διδακτικής διαδικασίας. Μάλιστα, προτείνει στον εκπαιδευτή να περιλάβουν οι μαθητευόμενοι στην εργασία που εκπονούν την προσωπική τους άποψη για τη μαθησιακή διαδικασία που ακολουθήθηκε σ' όλο το χρονικό διάστημα της διδασκαλίας, απαντώντας σε κάποιες ορισμένες από τον εκπαιδευτή ερωτήσεις. Πιστεύει πως η διαδικασία της αξιολόγησης θα είναι πλήρης με την ομαδική - συλλογική ανάλυση των δεδομένων που θα συγκεντρωθούν, καθώς έτσι επιτυγχάνεται η απόκτηση και της μαθησιακής εμπειρίας από τους εκπαιδευομένους.

Σε γενικές γραμμές, συμφωνώ με την αξιολογητική διαδικασία που προτείνει η Cross, αφού το αποτέλεσμα αυτής θα ωφελήσει πολλαπλά και τον ίδιο τον εκπαιδευτή στο σχεδιασμό μελλοντικών διδασκαλιών. Ειδικότερα, θα τον καθοδηγήσει στη διαμόρφωση των στόχων του, στην περαιτέρω ανάπτυξη μεθόδων ενεργούς μάθησης και στη βελτίωση γενικότερα του διδακτικού του έργου. Με μια πιο προσεκτική ματιά στις ερωτήσεις, στις οποίες καλούνται να απαντήσουν οι εκπαιδευόμενοι, κατανοούμε τα ωφέλη που προκύπτουν από τις απαντήσεις που πρόκειται να εξαχθούν. Πιστεύω πως με τη μέθοδο αυτή ο σχεδιαστής - εκπαιδευτής αποκομίζει περισσότερα πλεονεκτήματα σε σχέση με το μαθητή. Ωστόσο, παρόλο που συμφωνώ με την παραπάνω διαδικασία της αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης, είναι απαραίτητο κάθε φορά οι στόχοι της να είναι σαφείς και να έχουν καθοριστεί από ανθρώπους που κατέχουν σωστά το αντικείμενο αυτό.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΚΑ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 08:27 μμ

Η P. Cross "υψηλούς και ρεαλιστικούς στόχους". Θα προτείνω οι στόχοι να είναι διαμορφωμένοι σύμφωνα με την έννοια του S.M.A.R.T: Smart (έξυπνοι), Measurable (μετρήσιμοι), Achievable (επιτεύξιμοι), Relevant (σχετικοί με την εκπαίδευση), Time bound (να μπορούν να πραγματοποιηθούν σε ορισμένο χρόνο).

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΜΙ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 10:14 πμ

Η Patricia Cross υποστήριξε την ανάγκη παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης προς τους ενήλικους. Η ποιότητα στην εκπαίδευση θα πρέπει να αποτελεί ένα από τους

πρωταρχικούς στόχους του κάθε εκπαιδευτή, αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με την προώθηση της ενεργούς μάθησης, με αποτέλεσμα την ανατροφοδότηση τόσο στον εκπαιδευτή όσο και στον εκπαιδευόμενο.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΜΓ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 06:07 μμ

Σαφώς η ύπαρξη αξιολόγησης βοηθά τον εκπαιδευτή στο να δει εάν υπάρχουν προβλήματα και να θέσει νέους εκπαιδευτικούς στόχους. Παρ' όλα αυτά ας γίνουμε ρεαλιστές. ο ενήλικας δεν βρίσκει καθόλου καλή ιδέα την αξιολόγηση του και έτσι συναντάμε ένα εμπόδιο που μπορεί να αποτελέσει την μη ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος λόγω του άγχους ή της γκρίνιας των εκπαιδευόμενων. καλό θα ήταν οι εκπαιδευόμενοι να αισθάνονται πιο άνετα με την αξιολόγηση μέσω καινοτόμων διαδικασιών αξιολόγησης όπως η ομαδική συνεργασία. να βρούμε λοιπόν έξυπνους τρόπους αξιολόγησης που θα βοηθήσουν τους εκπαιδευόμενους αλλά και τους εκπαιδευτές.

Re: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΑΤ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 11:44 πμ

Η αξιολόγηση αποτελεί το σημαντικότερο ίσως κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας εφόσον βέβαια οδηγεί στην ανατροφοδότηση και τη μεταγνώση. Η αποτελεσματική αξιολόγηση προϋποθέτει τον ακριβή καθορισμό μετρήσιμων στόχων. Ο εκπαιδευτής θέτει τους στόχους και ανάλογα με τις διδακτικές τεχνικές που θα ακολουθήσει, θα αξιολογήσει αν οι στόχοι επιτεύχθηκαν, σε ποιο βαθμό, τι έκανε σωστά, τι έκανε λάθος και πως μπορεί να διορθωθεί ο ίδιος προκειμένου να βοηθήσει και τους εκπαιδευόμενους να γίνουν αποτελεσματικότεροι. Για να γίνει όμως η αυτοαξιολόγηση θα πρέπει να έχει προηγηθεί η αξιολόγηση των εκπαιδευόμενων και η αξιολόγηση του εκπαιδευτή από τους εκπαιδευόμενους.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 10:29 μμ

Η Patricia Cross υποστήριξε την ανάγκη παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης προς τους ενήλικους. Η ποιότητα στην εκπαίδευση θα πρέπει να αποτελεί ένα από τους πρωταρχικούς στόχους του κάθε εκπαιδευτή. Σημαντικό είναι να εξασφαλίσεις στον ενήλικα εκπαιδευόμενο διαδικασίες ενεργού μάθησης, αξιολόγησης και άμεσης ανατροφοδότησης. Αυτές τις διαδικασίες προσπαθώ να εφαρμόζω κατά τη διδασκαλία ενηλίκων. Όμως κατά την αξιολόγηση των εκπαιδευόμενων συναντώ πολλές δυσκολίες γιατί ορισμένοι από αυτούς συχνά αποθαρρύνονται, αγχώνονται και δεν κατανοούν τη χρησιμότητα οποιασδήποτε μορφής αξιολόγησης.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΓΙ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 12:38 πμ

Πολύ ωραία αυτά που προτείνει η Cross και μου άρεσαν ιδιαίτερα. Σκεπτόμενος όμως κάτι τέτοιο στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, φαντάστηκα την αξιολόγηση να μην έχει πια το νόημα της ανατροφοδότησης και την εξέταση της πορείας αλλά κρίνει και πάλι με όρους επιτυχίας και αποτυχίας, σωστού και λάθους. Συγχρότως παρότι θα ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρονσα μια τέτοια διαδικασία στην τάξη, φαντάστηκα ότι στην Ελλάδα δε θα δινόταν ποτέ τόσος χρόνος, γιατί οι εκπαιδευόμενοι πρέπει να πάρουν πληροφορίες και όχι ενεργές πρακτικές.

Απάντηση: P. CROSS - ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ

- από ΡΤ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 07:56 μμ

Η Cross υποστήριξε την ανάγκη παροχής ποιοτικής εκπαίδευσης προς τους ενήλικους. Ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους προτάθηκε το πρόγραμμα και ποια η φιλοσοφική του βάση; Η αξιολόγηση του σχεδιασμού του προγράμματος. Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα πρόγραμμα είναι ο άρτιος σχεδιασμός του. Πρέπει να προσδιορίζει αν και κατά πόσο οι σκοποί και οι στόχοι του προγράμματος. Όσο καλό και καινοτόμο και αν είναι ένα πρόγραμμα, συχνά δεν υλοποιείται, επειδή μερικοί κοινωνικοί εταίροι δεν έχουν προετοιμαστεί ψυχολογικά, για να το αποδεχτούν. Χρειάζεται εκτεταμένη πληροφόρηση και θεμελίωση καλών διαπροσωπικών σχέσεων, προτού αποφασιστεί να υλοποιηθεί το πρόγραμμα. Υλοποίηση της αξιολόγησης. η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Υπάρχουν δυο είδη αποτελεσμάτων, τα οποία μπορούν να αξιολογήσουν οι αξιολόγητες.

FORUM :

ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 26 Μάρτιος 2011, 10:16 πμ

Υπάρχει μια παραδοχή στο έργο του Freire ότι οι γυναίκες ζουν σε μια καταπιεστική πατριαρχική κοινωνία και ότι αυτή η κατάσταση δε πρέπει να διαιωνίζεται μέσω της μαθησιακής διαδικασίας ή του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μελετήστε τα δυο σχετικά κείμενα που σας επισυνάπτουμε - δείτε ιδιαίτερα τις προτάσεις του Freire (παράγραφος 3.3) και γράψτε τη δική σας άποψη αναφορικά με την πιο πάνω παραδοχή του Freire. Αν πραγματικά στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα διαιωνίζονται παρόμοια στερεότυπα ποια μπορεί να είναι η συμβολή της εκπαίδευσης ενηλίκων για την εξάλειψη αυτών των εσφαλμένων παραδοχών.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΕΨ - Τρίτη, 29 Μάρτιος 2011, 09:32 πμ

Στη διεθνή βιβλιογραφία η δεκαετία του '70 σημαδεύεται από μια έκρηξη δημοσιευμάτων με θέμα «Φύλο και εκπαίδευση». Ταυτόχρονα εκδηλώνεται έντονα το ενδιαφέρον των μελετητών για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με μια ανάλυση της εκπαιδευτικής θεωρίας και πρακτικής, στην οποία ο παράγοντας φύλο παίζει πρωτεύοντα ρόλο. Οι λόγοι για τους οποίους εκδηλώθηκε τόσο έντονα το ενδιαφέρον για τη συγκεκριμένη θεματική, κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, είναι ευδιάκριτοι και σαφείς. Μια σειρά από πολιτικές επιλογές και ενέργειες σε διεθνές επίπεδο αναδει-

κνύουν 1970 – 1980 δεκαετία για τη γυναίκα. Η «διακήρυξη για την ισότητα των φύλων» (1975), το διεθνές έτος για τη γυναίκα (1975), η παγκόσμια συνδιάσκεψη του Μεξικού (1975) και της Κοπεγχάγης (1980) είναι εκδηλώσεις που σημαδεύουν τη δεκαετία αυτή. Το διεθνές σκηνικό ώθησε τους επιστήμονες που ασχολούνται με τις κοινωνικές επιστήμες, να επικεντρώσουν το ενδιαφέρον τους στον παράγοντα φύλο.

Η έρευνα που προκύπτει από τον προβληματισμό αυτό, έχει ως βασικό σημείο αναφοράς τον τρόπο με τον οποίο ο παράγοντας φύλο επιδρά στις κοινωνικές διαδικασίες, δομές και νόρμες και επηρεάζεται από αυτές. Σε ότι έχει να κάνει με την παιδαγωγική επιστήμη, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται σε διάφορους τομείς όπως είναι η ιστορία της εκπαίδευσης, τα επίσημα προγράμματα και η εκπαιδευτική πολιτική, τα σχολικά βιβλία και η οργάνωση του σχολείου, ιδιαίτερη έμφαση όμως δίνεται στο λεγόμενο «κρυφό πρόγραμμα» (hidden curriculum). Το βασικό σημείο στο οποίο συγκλίνουν όλα τα δημοσιεύματα είναι ότι η εκπαίδευση διατηρεί και αναπαράγει ανισότητες, ανάμεσα στις οποίες ιδιαίτερα έντονη είναι η διάκριση των φύλων. Περιγράφεται και αναλύεται η πατριαρχική δομή της εκπαίδευσης και καταγγέλλεται η κυριαρχία ενός φύλου σε κάθε μορφή της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Τρεις είναι οι σημαντικότερες φεμινιστικές θεωρίες (φιλελεύθερη άποψη, μαρξισμός – φεμινισμός, ριζοσπαστικός φεμινισμός) που εμφανίζονται τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες και επηρεάζουν την έρευνα γύρω από το φύλο. Ένα από τα σημαντικότερα είδη του φεμινισμού, ο διαλεκτικός φεμινισμός, μπορεί να προσφέρει μια εναλλακτική λύση στο φεμινιστικό κίνημα της ισότητας. Η εκπαίδευση ενηλίκων έχει τη δυνατότητα, μέσω του διαλογικού φεμινισμού, και ιδιαίτερα όταν συνδυάζεται με διαλογικές εκπαιδευτικές πρακτικές να εργαστεί προς τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Για αυτόν τον μετασχηματισμό και τη χειραφέτηση των γυναικών ριζικό ρόλο διαδραματίζει η εκπαίδευση ενηλίκων. Έχει αποδειχθεί πως οι δυνατότητες και οι συνέπειες του συνδυασμού του διαλογικού φεμινισμού και της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι τεράστιες για το φύλο, την εκπαίδευση και την κοινωνία. Συμβάλλει στην παύση των κατασιγασμένων φωνών των φεμινιστριών. Έτσι, καθίσταται επιτακτική ανάγκη, οι συνηθισμένες γυναίκες να βρουν τη φωνή τους και να την χρησιμοποιήσουν για να κερδίσουν τον έλεγχο κατά τη διάρκεια της ζωής τους.

Για να γίνει κατανοητό γιατί η εκπαίδευση ενηλίκων είναι ένας σημαντικός χώρος για να αναπτυχθεί ο διαλεκτικός φεμινισμός, πρέπει να εξεταστεί η σχέση μεταξύ των φεμινιστριών στην ακαδημία και των «άλλων γυναικών». Ο όρος «άλλες γυναίκες» αναπτύσσεται από τον Puigvert (2001) και αναφέρεται σε γυναίκες τσιγγάνων ή γυναίκες από εθνικές ομάδες μειονότητας. Αυτές οι γυναίκες αποκλείονται από την κοινωνία επειδή έχουν χαμηλά επίπεδα εκπαίδευσης ή επειδή ανήκουν στην μειονότητα των πολιτισμών. Δεν έχουν κάποιο ακαδημαϊκό υπόβαθρο και περιθωριοποιούνται, στερούνται την κοινωνική, πολιτική και οικονομική δύναμη στην κοινωνία. Οι φεμινίστριες της δεκαετίας του '60 αγωνίστηκαν σκληρά στα πανεπιστήμια ώστε να καθιερωθούν οι φεμινιστικές μελέτες ως ακαδημαϊκή επιστήμη, ενάντια μάλιστα στις τοποθετήσεις πολλών ανδρικών φωνών στον ακαδημαϊκό χώρο. Είναι σαφή τα σημάδια ότι ένας από τους τελευταίους προμαχόνες ενάντια στην αναγνώριση της αξίας των γυναικών είναι η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση ενηλίκων έχει τη γνώση και τις φωνές των γυναικών, μέσα από το σκοτάδι, ώστε να ανοιχτούν νέοι δρόμοι προς της κοινωνική πραγματικότητα. Επιπλέον, έχει τη δυνατότητα να δώσει φωνή και στις «άλλες γυναίκες», συνδέοντας τις φωνές των ακαδημαϊκών φεμινιστριών και των «άλλων γυναικών» μέσω του διαλόγου. Με αυτό τον τρόπο διαπιστώνεται ότι ο φεμινισμός επιδιώκει να μετασχηματίσει και να ελευθερώσει τις ζωές των

γυναικών.

Η ριζική εκπαίδευση ενηλίκων ιστορικά είναι σημαντική, καθώς ολοκληρώνει τη κατασκευή ενός φεμινισμού, που περιλαμβάνει περιθωριοποιημένες και «άλλες γυναίκες».

Ο διαλεκτικός φεμινισμός, ως μια προοπτική που ακούει και εκτιμά τις φωνές των «άλλων γυναικών» και τις εμπειρίες τους, καλύπτει την έννοια της ισότητας και των διαφορών, δεδομένου ότι επιτρέπει σε αυτές να παλέψουν για τα δικαιώματά τους. Αφενός επιδιώκει μια ισότητα που να σέβεται τις διαφορές και τις διαφορετικές ταυτότητες μεταξύ των «άλλων γυναικών» και των ακαδημαϊκών γυναικών. Αφετέρου είναι βασισμένο σε μια έννοια πολλαπλότητας των φωνών μέσα στο φεμινιστικό κίνημα : ακαδημαϊκές γυναίκες ή γυναίκες διαφορετικών πολιτισμών. Ο διαλεκτικός φεμινισμός δίνει τη δυνατότητα και στις γυναίκες που έχουν έναν πανεπιστημιακό τίτλο σε μια μειονότητα και στις γυναίκες χωρίς αυτόν, αλλά και σε όλες τις γυναίκες ευρύτερα να συνειδητοποιήσουν τις δυνατότητές τους.

Στον διαλεκτικό φεμινισμό υποστηρίζεται και ενισχύεται η χρήση του διαλόγου και μέσω της διαδικασίας εκμάθησης αναγνωρίζεται η υποκειμενικότητα. Ο διάλογος, μέσω του οποίου ο καθένας συμβάλλει σε ένα ίσο επίπεδο, αποτελεί βασικό στοιχείο στη μετασχηματιστική διαδικασία. Είναι βασισμένος στην αξίωση ισχύος με την οποία η συμβολή ενός προσώπου εκτιμάται σύμφωνα με το επιχείρημα που δίνεται, παρά με την κοινωνική θέση της ομιλίας των προσώπων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όλες οι φωνές να εκτιμούνται εξίσου. Αυτός ο τρόπος επιτρέπει στις γυναίκες εκτός ακαδημίας να εκφράσουν την εμπειρία τους ως καταπιεσμένες γυναίκες.

Η ριζική φεμινιστική εκπαίδευση ενηλίκων είναι διακριτή στον τομέα της εκπαίδευσης ενηλίκων. Αξιοποιείται και ενθαρρύνεται η προσωπική και κοινωνική ενδυνάμωση. Η ενδυνάμωση (empowerment) αφορά στην ανάπτυξη εκείνων των δεξιοτήτων ή πνευματικών αντιλήψεων (capacities) οι οποίες θα μας βοηθήσουν να δράσουμε επιτυχώς εντός του συστήματος και των δομών εξουσίας από τις οποίες αυτό αποτελείται. Πρόκειται για μία έννοια η οποία σύμφωνα με τον Inglis (1997), συνδέεται άμεσα με αυτή της χειραφέτησης (emancipation), η οποία αφορά στην κριτική ανάλυση, αντίσταση και αναθεώρηση της εξουσίας. Η συσχέτιση με τις έννοιες της «κωδικοποίησης» και της «αποκωδικοποίησης» όπως τις συναντάμε στον Freire, είναι παραπάνω από σαφείς. Η ενδυνάμωση αφορά στην κατανόηση μιας υπάρχουσας κατάστασης (κωδικοποίηση) μέσω της ανάπτυξης εκείνων των δυνατοτήτων της ανθρώπινης αντίληψης, οι οποίες θα βοηθήσουν στην εις βάθος κατανόηση της εξουσίας (η οποία παρουσιάζει την υπάρχουσα κατάσταση ως αληθινή ή ως δεδομένη). Ενώ η χειραφέτηση συνδέεται ως «πράξη» με αυτό το οποίο ο Freire προσδιόρισε ως «αποκωδικοποίηση», δηλαδή την κριτική ανάλυση των επιμέρους στοιχείων της υπάρχουσας κατάστασης, και της αναδόμησής τους στο πλαίσιο μιας νέας αναθεωρημένης (μετασχηματισμένης) εμπειρίας. Η εκπαίδευση ενηλίκων στην πράξη διευκρινίζει ότι μπορεί να αποτελέσει όχημα για τα κινήματα των γυναικών, τα οποία αποκτούν και πολιτική και κοινωνική σημασία.

Τα παραπάνω σημεία, αποτελούν πεδία σύγκλισης με τη θεωρία για κοινωνική αλλαγή του Freire, ο οποίος αναφέρθηκε στην «κουλτούρα της σιωπής». Ο άνθρωπος, μη έχοντας συνείδηση, και άρα μη όντας ελεύθερος, ότι άλλοι τον διαμορφώνουν κατά πώς θέλουν, είτε λόγω αμάθειας είτε εξ αιτίας κάποιου προγράμματος αγωγής, εγκλωβίζεται στο κοινωνικό σύστημα που προκάλεσε πρωτογενώς την εξαθλίωση του και δεν μπορεί πλέον να διαμορφώσει την ιστορία. «Ο άνθρωπος που δεν

μπορεί να μετασηματίσει την πραγματικότητα, προσαρμόζεται. Η προσαρμογή είναι συμπεριφορά που ταιριάζει περισσότερο στη σφαίρα των ζώων ... χάνει την κριτική του ικανότητα και την ικανότητα να κάνει επιλογές, να αποφασίζει. Τότε παρουσιάζονται οι ελίτ, οι σωτήρες, κάθε λογής, που σκέφτονται και παίρνουν τις αποφάσεις γι' αυτόν. Έτσι ο άνθρωπός μας βυθίζεται ολοένα στην ανωνυμία και στη σιωπή».

Για τον Φρέιρε ο άνθρωπος είναι ον κοινωνικό και πολιτικό. Η συνειδήσή του διαμορφώνεται μέσα στην κοινωνία, αλλά πάντα η άρχουσα τάξη, οι κρατούντες, χρησιμοποιούν την παιδεία για να διαμορφώνουν τον άνθρωπο και να τον διαπλάσουν όπως αυτοί θέλουν. Η απελευθέρωση του ανθρώπου θα πραγματοποιηθεί, μόνον όταν η ίδια η κοινωνία απελευθερωθεί από την καταπιεστική κατάσταση, στην οποία έχει περιπέσει, λόγω της κυριαρχίας του καπιταλισμού. Πρέπει να συνειδητοποιήσει την πραγματικότητα, τις αιτίες των κοινωνικών φαινομένων, για να απελευθερωθεί, αφού η κοινωνία θα αφυπνισθεί και θα «σπάσει» την κουλτούρα της σιωπής περνώντας από τη θεωρία στην πράξη.

Πάντως, αν και είναι ελεγχόμενο το κατά πόσο μια απελευθερωμένη κοινωνία «συμφέρει» και την ατομική απελευθέρωση, (σχεδόν πάντα στην ιστορία το ένα κοινωνικό σύστημα διαδέχεται κάποιο άλλο και πάντα υπάρχουν στις κοινωνίες εξουσίες, που για να εδραιωθούν χρησιμοποιούν την κάθε μορφής παιδεία προς υποστήριξή τους.

Εξ άλλου, η προσωπική απελευθέρωση είναι καρπός και κατόρθωμα προσωπικού τραγικού αγώνα και δεν στην προσφέρει έτοιμη οποιαδήποτε ιδανική και «τέλεια» κοινωνία), γεγονός είναι ότι η επισήμανση από τον Freire της αφασικής και απάνθρωπης κατάστασης, προς στην οποία φαίνεται να οδεύει η κοινωνία σήμερα, αυτήν που κατονόμασε ως «κουλτούρα της σιωπής», είναι ιδιαίτερα σημαντική. αγωνιά ο Φρέιρε να διαφυλαχθούν οι δυνατότητες του προσώπου. Έστω κι αν ο ίδιος δεν φαίνεται να έχει εντρυφήσει στην οντολογία του προσώπου, το αντιλαμβάνεται κυρίως ως ον πολιτικό, που δεν πρέπει να καταπιέζεται, να έχει αυτοέλεγχο που μπορεί και πρέπει να στέκεται κριτικά απέναντι στον εαυτό του, στον κόσμο και στις κοινωνικές καταστάσεις, δεν ανιχνεύει την υπαρκτική (το «τι» είναι) και υπαρξιακή (το «γιατί» του είναι) αλήθεια του ανθρώπου ως προσώπου, όμως ο λόγος του έχει την δραματικότητα του προφητικού λόγου, όσον αφορά τις μελλοντικές κοινωνίες και τον «απανθρωπισμένο» ρόλο του ανθρώπου σ' αυτές.

Πραγματικά, η απελευθερωτική αγωγή έβαλε σε συναγερμό τις σειρήνες της ανθρωπότητας, αφού κατέδειξε ότι οι μεθοδεύσεις και οι στόχοι αυτών που κυριαρχούν στο σύγχρονο καπιταλιστικό σύστημα καταλήγουν σε μια κοινωνία των ανθρώπων «απανθρωπισμένη» (sic), άφωνη, ανώνυμη, ανελεύθερη, «μάζα», τελικά απρόσωπη. Ο Freire προσπάθησε να υπαγάγει τις θεωρητικές του αναζητήσεις για την εκπαίδευση προς μια χειραφετητική, αναστοχαστική και κριτική παιδαγωγική, που τον ενδυναμώνει μαζί με τους μαθητές του ή να διαμορφώσει ένας έθος αποδοχής και συμμόρφωσης, που καταλήγει σε θλιβερές απολογητικές της δεσπόζουσας πραγματικότητας. Η κριτική επιστήμη ορίζει, από τα θεμέλια της, το διάλογο, τη διαλεκτική σχέση, τα μέσα της ανακατασκευής και της ανασύνθεσής της μέσα σε δεδομένο αξιακό σύστημα, αλλά και σε αντιδιαστολή με αντίπαλες κοσμοθεωρίες. Η απελευθερωτική ή χειραφετητική διαδικασία για τον Freire η οποία οδηγεί στον μετασηματισμό, μπορεί να επιτευχθεί μέσω της εκπαίδευσης.

Πρόκειται για μια διαδικασία η οποία κατά τον Freire ολοκληρώνεται σε τρία στάδια και η οποία συνδέεται άμεσα και με τον ρόλο του εκπαιδευτή. Το πρώτο στά-

διο είναι η έρευνα (investigation) με στόχο την ανακάλυψη εννοιών, αξιών ή στοιχείων τα οποία έχουν ήδη κωδικοποιηθεί από την κυρίαρχη ιδεολογία. Το δεύτερο στάδιο είναι η κωδικοποίηση (codification) η οποία αφορά στον προσδιορισμό των συστατικών στοιχείων μιας υπάρχουσας κατάστασης με την οποία συνδέονται οι εκπαιδευόμενοι, μέσω της επιλογής συγκεκριμένων λέξεων οι οποίες αποδίδουν το νόημα της κατάστασης η οποία κωδικοποιείται προκειμένου να γίνει κατανοητή από τους εκπαιδευόμενους. Το τρίτο στάδιο είναι η αποκωδικοποίηση, εμπειρίας, και της επανασύνθεσης των κυρίαρχων ιδεών ή αξιών στο πλαίσιο της επανακωδικοποιημένης εμπειρίας.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΠΠ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 10:20 μμ

Ο ρόλος της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι να κάνει τους ενήλικες να στοχαστούν πάνω στην ζωή τους, να κατανοήσουν τις λανθασμένες παραδοχές τους και να τους υποστηρίξει στον μετασχηματισμό αυτών των παραδοχών. Πολλές φορές, το μόνο που χρειάζεται είναι να αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο ο "καταπιεζόμενος" βλέπει τα πράγματα για να εξαφανιστεί η δυνατότητα "ηγemonίας" του καταπιεστή... (πολύ μετασχηματίζουσα μάθηση, το ξέρω, αλλά αυτός μου φαίνεται να είναι ο ρόλος της εκπαίδευσης ενηλίκων τελικά!)

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΚΤ - Σάββατο, 2 Απρίλιος 2011, 11:13 μμ

Πράγματι. Η θεωρία μάθησης του Freire επικεντρώνονται στον μετασχηματισμό της κοινωνίας. Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου Ιωάννη.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΑΚ - Τετάρτη, 30 Μάρτιος 2011, 11:00 μμ

Όντως, όπως υποστηρίζει και ο Freire, η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες δεν πρέπει να καλλιεργεί και να αναπαράγει κοινωνικά στερεότυπα και προκαταλήψεις, αλλά να απελευθερώνει το άτομο σε τέτοιο σημείο μάλιστα ώστε να γίνεται "μεταβατική" και "μετασχηματίζουσα", όπως τη χαρακτηρίζει ο ίδιος ο Freire. Δηλαδή, η εκπαίδευση (και σύμφωνα με τον Freire) μέσω της ανάπτυξης του κριτικού στοχασμού, αυτοστοχασμού και της κριτικής - "μεταβατικής" συνείδησης στους εκπαιδευόμενους πρέπει να επιτύχει τη ριζική αλλαγή της νοοτροπίας τους και των παγιωμένων πεποιθήσεών τους, καθώς και την υιοθέτηση τελείως διαφορετικών, νεωτεριστικών απόψεων.

Δυστυχώς, η τυπική εκπαίδευση καλλιεργεί πιο συχνά κοινωνικές προκαταλήψεις στους μαθητές, αλλά η εκπαίδευση ενηλίκων ευτυχώς αποτελεί ισχυρό αντίποδα στην ανάπτυξη στερεοτύπων. Αυτό το επιχείρημα επαληθεύεται μέσω της ύπαρξης προγραμμάτων εκπαίδευσης για μετανάστες και σχολείων για φυλακισμένους ενήλικες.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΚΑ - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 08:03 μμ

Η εμπειρία μου στην εκπαίδευση ενηλίκων είναι αρκετά μικρή ώστε να μπορώ υποστηρίξω με βεβαιότητα ότι υπάρχουν ή δεν υπάρχουν στερεότυπα. Ωστόσο ένα ευαίσθητοποιημένο και καλά εκπαιδευμένο προσωπικό μπορεί να συμβάλει στην άρση του με στοχευμένες ενέργειες. Η συμβολή της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι καθοριστική. Πρέπει να γίνει ωστόσο αρκετά ελκυστική ώστε να συμμετέχουν όλο και περισσότερες γυναίκες στις διάφορες δράσεις.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΜΙ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 09:47 πμ

Ο διάλογος είναι πολύ σημαντικός και εποικοδομητικός για την έκφραση των εμπειριών και την απελευθέρωση των γυναικών. Η αξιοποίηση της παιδαγωγικής θεωρίας του Freire μέσα από το διάλογο μπορεί να εξαλείψει τα στερεότυπα που περιόριζαν την εκπαίδευση των γυναικών. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα διαιωνίζει στερεότυπα που βασίζονται στην καταπιεστική πατριαρχική κοινωνία, ωστόσο η εφαρμογή της θεωρίας του Freire, όπου ο απελευθερωτής εκπαιδευτικός ενισχύει τις μαθήτριες για να γίνουν ενεργοί και κριτικοί πολίτες, μπορεί να βοηθήσει να ξεπεραστούν αυτά τα στερεότυπα.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 03:27 μμ

Ο Freire στοχεύει στην ύπαρξη μιας δημοκρατικής κοινωνίας μέσα από μια δημοκρατική εκπαίδευση όπου όλοι θα έχουν λόγο. Δυστυχώς η ιστορία έχει αποδείξει ότι στο θέμα της γυναικείας συμμετοχής υπάρχουν στερεότυπα που υποβιβάζουν τον ρόλο τους και τις αποκλίνουν από τα κοινωνικά δρώμενα. Ο εκπαιδευτής μέσα από το διάλογο οφείλει να ξεπεράσει αυτές τις αντιλήψεις, να προσπαθήσει να επαναπροσδιορίσει το ρόλο τους και να τις κάνει να συνειδητοποιήσουν ότι η συμμετοχή τους στην κοινωνία είναι απαραίτητη. Ασφαλώς θα πρέπει να είναι προσεκτικός στην επιλογή του διδακτικού υλικού που θα χρησιμοποιήσει.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΠΓ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 01:46 μμ

Σύμφωνα με το Freire, το αίτημα της ανάγκης για εκπαίδευση όλων εκφράζει την ανάγκη της διαπαιδαγώγησης του συνόλου του πληθυσμού προκειμένου να επιτευχθεί η απελευθέρωσή του από το δυνάστη- καταπιεστή του. Η πρότασή του στοχεύει στην ύπαρξη μιας δημοκρατικής εκπαίδευσης όπου ο Λόγος, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, θα κυριαρχεί. Έτσι, ο καθένας θα είναι συμμετέχων στην ιστορική διαδικασία της κοινωνίας.

Επισημαίνει μεταξύ άλλων την ύπαρξη στερεοτύπων που αφορούν το γυναικείο φύλο και την καταπίεση που βιώνει αυτό μέσα σε μια κοινωνία όπου οι κοινωνικά αποκλεισμένοι πρέπει να αναλάβουν συλλογική δράση η οποία με τη σειρά της μπορεί να οδηγήσει σε κοινωνική αλλαγή. Ένα μάλιστα από τα βασικότερα σημεία της προσέγγισής του ήταν η σημαντικότητα του διαλόγου μεταξύ εκπαιδευόμενου και του εκπαιδευτή.

Ένας εκπαιδευτής ενηλίκων πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στην επιλογή του διδακτικού υλικού του το οποίο δε θα προάγει στερεότυπα σε σχέση με το φύλο. Και όπως πολύ ωραία διατυπώνεται: " Εάν δεν περάσει ο καθένας μας από μια διαδικασία αυτοπαρατήρησης, αυτοανάλυσης και αυτοελέγχου, δε θα μπορέσουμε να γίνουμε αποτελεσματικότεροι στη δουλειά μας. Αν αντιδρούμε λοιπόν όπως ο μέσος άνθρωπος σήμερα, δε θα μπορέσουν να υλοποιηθούν ούτε τα καλύτερα κοινωνικά/ εκπαιδευτικά προγράμματα που στοχεύουν στην από- περιθωριοποίηση ... " (Καλαντζή - Αζίζι, Ζώνιου - Σιδέρη και Βλάχου, 1998).

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΜΓ - Παρασκευή, 1 Απρίλιος 2011, 05:54 μμ

Η θεωρία μάθησης του Freire επικεντρώνονται στον μετασχηματισμό της κοινωνίας. Ο εκπαιδευόμενος πρέπει να αποκτήσει συναισθηματικά, νοητικά, ψυχοκινητικά εργαλεία, τα οποία θα του επιτρέψουν να παρέμβει σε μια κατάσταση και κατά συνέπεια να μετασχηματίσει την καθημερινή πραγματικότητα. Στην περίπτωση των γυναικών μέσα από την εκπαίδευση τους δίνεται η δυνατότητα να ενθαρρυνθούν και να αλλάξουν την κοινωνική κατάσταση που βιώνουν μέσα από την μάθηση. Ο ρόλος του εκπαιδευτή είναι να κατευθύνει τους γυναίκες μέσω του διαλόγου, να συνειδητοποιήσουν τη συγκεκριμένη κατάσταση την οποία ζουν, τους λόγους που διαμόρφωσαν αυτή την κατάσταση και τις δυνατές λύσεις. Επομένως, λειτουργεί ως καθοδηγήτης της ομάδας αλλά σε καμία περίπτωση ως αυθεντία. Ο εκπαιδευτής έχει έναν εποικοδομητικό, θετικό ρόλο: ο εκπαιδευτής είναι και μαθητής και ο μαθητής είναι και εκπαιδευτής. Ο ρόλος του εκπαιδευτή είναι να προτείνει προβλήματα σχετικά με υπάρχουσες καταστάσεις με σκοπό να βοηθήσει τις γυναίκες σε μια όλο και πιο ανεπτυγμένη κριτική άποψη για την πραγματικότητά τους και να τις ενθαρρύνει να προχωρήσουν.

Στο Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα υπάρχουν παρόμοια στερεότυπα και στόχος του εκπαιδευτή είναι να τα εξαλείψει με ένα τέτοιο μοτίβο μάθησης.

Re: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΑΤ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 12:03 μμ

Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα τροφοδοτεί κι αναπαράγει στερεότυπα που έχουν σχέση με το φύλο, μέσω των βιβλίων αλλά και του κρυφού αναλυτικού προγράμματος. Όπως έχουν δείξει σχετικές έρευνες ,οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, παρόλο που τα κορίτσια έχουν καλύτερες επιδόσεις απ' ότι τα αγόρια, φαίνεται να αποδίδουν αυτή την υπεροχή στη μελέτη , ενώ θεωρούν τα αγόρια εξυπνότερα, παρά το γεγονός ότι οι επιδόσεις τους στο σχολείο είναι κατά το μεγαλύτερο ποσοστό χαμηλότερες από εκείνες των κοριτσιών. Δεν μπορεί επίσης να είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι διευθυντικές θέσεις των σχολείων και των γραφείων εκπαίδευσης καλύπτονται από άνδρες και πολύ λιγότερο από γυναίκες ούτε βέβαια μπορεί να είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα παραδοσιακά γυναικεία επαγγέλματα (νηπιαγωγοί, δασκάλες, φιλόλογοι, νοσοκόμες) εξακολουθούν να επιλέγονται κυρίως από γυναίκες. Η εκπαίδευση ενηλίκων, ως μια καινοτόμος εκπαιδευτική διαδικασία μπορεί να βοηθήσει στην εξάλειψη τέτοιων στερεοτύπων δίνοντας την ευκαιρία σε γυναίκες που περιθωριοποιη-

θήκαν από το εκπαιδευτικό σύστημα να συμπληρώσουν την υποχρεωτική εκπαίδευση (ΣΔΕ) αλλά και να πάρουν τα κατάλληλα εφόδια ώστε να επαναπροσδιορίσουν τον εαυτό τους, τις ικανότητές τους, τους στόχους και κυρίως το ρολό τους στη ζωή. Μέσα από ομαδοσυνεργατικές διαδικασίες και βιωματικές ασκήσεις (π.χ παιχνίδι ρόλων, καταγισμός ιδεών, συζήτηση) μπορούν να αντιληφθούν τα στερεότυπα με τα οποία μεγάλωσαν, μπορούν να κρίνουν και να μετασχηματίσουν αντιλήψεις και τελικά να αλλάξουν σταδιακά. Κάτι τέτοιο βέβαια προϋποθέτει εκπαιδευτές που έχουν εκπαιδευτεί στα θέματα εκπαίδευσης και φύλου, γιατί διαφορετικά οι ίδιοι οι εκπαιδευτές θα μεταφέρουν τις στερεότυπες αντιλήψεις του κοινωνικού περιβάλλοντος ενσυνείδητα ή ασυνείδητα.

Απάντηση: Re: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΑΤ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 03:38 μμ

Δε θα μπορούσα να συμφωνήσω περισσότερο με την Άννα, θα επισημάνω απλά το γεγονός της εκπαίδευσης των εκπαιδευτών σε θέματα φύλου καθότι πολλές φορές ενεργούμε σεξιστικά άθελα μας επηρεαζόμενοι από το κοινωνικό μας περιβάλλον.

Απάντηση: Re: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΔΜ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 08:25 μμ

Ο Freire υποστηρίζει ότι η καταπίεση των ανθρώπων προέρχεται από τον ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας και γι' αυτό ο βασικός στόχος της θεωρίας του είναι ο κοινωνικός μετασχηματισμός. Η παραδοχή σχετικά με την καταπιεστική πατριαρχική δομή της κοινωνίας είναι ένα σκέλος της παραπάνω θεωρίας. Διαβάζοντας το πόνημα της Κλαδούχου, συνειδητοποίησα τι πραγματικά σημαίνει διαιώνιση φυλετικών προτύπων, σεξιστικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης, αναπαραγωγή φυλετικών στερεοτύπων, αντιλήψεων και προσδοκιών και έτσι μπόρεσα και έβγαλα τα συμπεράσματά μου για τη στάση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος πάνω στο θέμα αυτό. Πιστεύω, λοιπόν, πως το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα βρίσκεται σε καλό επίπεδο όσον αφορά τη ίση μεταχείριση και την αντιμετώπιση του γυναικείου φύλου.

Αναμφισβήτητα, υπάρχουν κάποια σημεία - κυρίως στο μάθημα της λογοτεχνίας - όπου θα μπορούσε κανείς να εντοπίσει στερεότυπα σχετικά με το γυναικείο φύλο (από την προσωπική μου εμπειρία) - που, όμως, αποτελούν αμελητέα ποσότητα μπροστά στον όγκο των κειμένων. Το βασικότερο είναι πως τόσο οι εκπαιδευτικοί όσο και οι εκπαιδευόμενοι έχουν ήδη ανατραφεί σε μια κοινωνία διαφορετική απ' αυτή του παρελθόντος και έχουν γαλουχηθεί με το πνεύμα της ισότητας, ώστε να μη δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα. Βέβαια, έχουμε, ως νεοελληνική κοινωνία, λίγο δρόμο ακόμα να διαβούμε, ώσπου η ίδια η γυναίκα / μαθήτρια / εκπαιδευόμενη / επιμορφούμενη να ξεπεράσει τους φόβους της, να ξεφύγει από τη σιωπή της και να διεκδικήσει την ισότητα και τη δικαιοσύνη σ' όλους τους τομείς της ζωής της.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 10:02 μμ

Όπως υποστηρίζει και ο Freire, η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες δεν πρέπει να καλλιεργεί και να αναπαράγει κοινωνικά στερεότυπα και προκαταλήψεις, αλλά να απελευθερώνει το άτομο σε τέτοιο σημείο μάλιστα ώστε να γίνεται "μεταβατική" και "μετασχηματίζουσα", όπως τη χαρακτηρίζει ο ίδιος ο Freire. Ο ρόλος του εκπαιδευτή και της εκπαίδευσης ενηλίκων είναι να κάνει τους ενήλικες να στοχαστούν πάνω στην ζωή τους, να κατανοήσουν τις «λανθασμένες» παραδοχές τους και να τους στηρίξει στον μετασχηματισμό αυτών των παραδοχών.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- από ΓΙ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 12:18 πμ

Τα στερεότυπα αυτά διαποτίζουν ολόκληρο το κοινωνικό σύστημα και σύνολο οπότε δε θα μπορούσαν να λείπουν και από την εκπαίδευση. Χρειάζεται πρώτα να αναγνωρισθούν οι μορφές τους, και πρώτα από όλα από τους εκπαιδευτές. Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε πρώτα από όλα τις δικές μας παραδοχές, να κρίνουμε τη στάση μας και έπειτα μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία να γίνει μια συνολική προσπάθεια για να σπάσει αυτός ο κύκλος της αναπαραγωγής τους. Στόχος μας να είναι η απελευθέρωση μας και η μεταμόρφωση της κοινωνίας.

Απάντηση: ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

από ΡΤ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 07:36 μμ

Συμφωνώ με τον Ερμή ότι στο έργο του Freire παρατηρούμε ότι οι γυναίκες ζουν σε μια καταπιεστική πατριαρχική κοινωνία και ότι αυτή η κατάσταση δε πρέπει να διαιωνίζεται μέσω της μαθησιακής διαδικασίας ή του εκπαιδευτικού συστήματος. Γενικότερα πιστεύω ότι η απελευθέρωση του ανθρώπου θα πραγματοποιηθεί, μόνον όταν η ίδια η κοινωνία απελευθερωθεί από την καταπιεστική κατάσταση, στην οποία έχει περιπέσει, λόγω της κυριαρχίας του καπιταλισμού. Πρέπει να συνειδητοποιήσει την πραγματικότητα, τις αιτίες των κοινωνικών φαινομένων, για να απελευθερωθεί, αφού η κοινωνία θα αφυπνισθεί και θα «σπάσει» την κουλτούρα της σιωπής περνώντας από τη θεωρία στην πράξη.

17η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

Αυτή την εβδομάδα θα συζητήσουμε για την εκπαίδευση ενηλίκων στην Ελλάδα. Θα μελετήσουμε σχετικά κείμενα και θα γνωρίσουμε δύο έλληνες θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων: τον Chris Argyris και τον Theofrasto Gerou. Θα περιηγηθούμε σε ιστοσελίδες σχετικές με την εκπαίδευση ενηλίκων και θα στοχαστούμε κριτικά πάνω στην έννοια της ενεργούς πολιτειότητας.

Ξεκινήστε τη μελέτη σας με δύο Έλληνες θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων: Τον Chris Argyris και τον Theofrasto Gerou. Πρόκειται για δύο προσωπογραφίες της Π. Λευθεριώτου και της Α. Σταυρακοπούλου, από την ιστοσελίδα της Επιστημονικής Ένωσης Εκπαιδευτών Ενηλίκων. Στη συνέχεια μελετήστε δύο κείμενα που αναφέρονται στην εκπαίδευση ενηλίκων στην Ελλάδα (και τα δύο είναι διαθέσιμα στο διαδίκτυο). Στο πρώτο ο Μουζάκης παρουσιάζει τους λόγους που συνέβαλαν στην ανάδειξη της εκπαίδευσης ενηλίκων και την ενέταξαν ανάμεσα στους στόχους πρώτης προτεραιότητας των σύγχρονων εκπαιδευτικών πολιτικών όσο και τους θεσμούς και τις διαδικασίες οργάνωσης και εφαρμογής της εκπαίδευσης ενηλίκων στη χώρα μας.

Στο δεύτερο η Καπαγιάννη παρουσιάζει το επιστημονικό πεδίο της Εκπαίδευσης Ενηλίκων στην Ελλάδα, περιγράφοντας τόσο την εξελικτική της πορεία, όσο και την τωρινή της υπόσταση. Αρχικά, παρουσιάζεται η εξέλιξη της Εκπαίδευσης Ενηλίκων από τα τέλη του 1990 (οπότε και αναγνωρίστηκε διεθνώς η σημασία της) έως και σήμερα τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε ελληνικό επίπεδο. Στη συνέχεια, αναλύεται η έννοια και το περιεχόμενο της Εκπαίδευσης Ενηλίκων, καθώς και το θεσμικό πλαίσιο που τη διέπει, ενώ ταυτόχρονα υπογραμμίζεται ο σκοπός και οι αρχές της. Ακολούθως, γίνεται μία αναλυτική περιγραφή των φορέων της Εκπαίδευσης Ενηλίκων και των προγραμμάτων που αυτοί περιλαμβάνουν. Ακολουθεί ένα κείμενο του Α. Κόκκου με θέμα "Η εκπαίδευση ενηλίκων στην Ελλάδα" στην οποία ο κεντρικός στόχος του συγγραφέα είναι να αναλύσει την τρέχουσα κατάσταση της εκπαίδευσης ενηλίκων στην Ελλάδα. Η παρουσίασή του επικεντρώνεται σε τρία σημεία: α) στο βαθμό συμμετοχής σε προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και μαθήματα γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων, β) στην ποιότητα και τα αποτελέσματα της παροχής εκπαίδευσης ενηλίκων στην Ελλάδα, και γ) στις κυβερνητικές πολιτικές που αφορούν σε αυτά τα σημεία που προαναφέρθηκαν.

- Μελετήστε το κείμενο που ακολουθεί για την "ενεργό πολιτειότητα" και στη συνέχεια περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες που ακολουθούν, προσπαθώντας να σχηματίζετε μία άποψη σχετικά με το ερώτημα του κειμένου. Γράψτε τις σκέψεις σας στο forum που ακολουθεί και δείτε παράλληλα τι έγραψαν οι συνάδελφοί σας στην επιμέρφωση.

ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

Στο Μνημόνιο για τη διά βίου μάθηση (European Commission, 2000), η ενεργός πολιτειότητα [active citizenship] αποτελεί σημαντικό στόχο αλλά και βασική προϋπόθεση για μια ευρωπαϊκή κοινωνία και οικονομία της γνώσης. Βασικός στόχος

των κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να προωθήσουν δράσεις που θα δώσουν διεξόδους στους ευρωπαίους πολίτες, μέσω μιας διά βίου διαδικασίας εκπαίδευσης και κατάρτισης, να ανταποκριθούν στις σύγχρονες κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες. Συστατικό στοιχείο αυτής της προοπτικής είναι η εξασφάλιση σε όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από την οικονομική, κοινωνική ή πολιτισμική τους θέση, της δυνατότητας πολλαπλών και εναλλακτικών μορφών μάθησης, ικανών να αποσοβήσουν τον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού

Η ενεργός πολιτειότητα εστιάζει στο κατά πόσο τα άτομα συμμετέχουν σε όλες τις σφαίρες της κοινωνικής και οικονομικής ζωής, στις ευκαιρίες, στα εμπόδια και στο ρίσκο που αντιμετωπίζουν καθώς επιχειρούν αυτή τη συμμετοχή, καθώς επίσης και στο βαθμό αίσθησης του ανήκειν στην κοινωνία στην οποία ζουν. Ωστόσο η ενεργός πολιτειότητα δεν αναφέρεται σε πολίτες που απλά έχουν αναπτύξει γνώσεις, κατανόηση, και ικανότητες για να συμμετέχουν στην κοινωνία, αλλά σε πολίτες που επιπλέον είναι σε θέση να συζητούν, να ασκούν κριτική και να αμφισβητούν τους τρόπους λειτουργίας της κοινωνίας.

Οι διάφορες εκδοχές πολιτειότητας μπορούν να τοποθετηθούν σε ένα συνεχές, με την *παθητική* πολιτειότητα στον έναν πόλο και την *ενεργητική* στο άλλο. Με τον όρο *παθητική*, ή λειτουργική, πολιτειότητα αναφερόμαστε σε άτομα που έχουν αναπτύξει γνώσεις, κατανόηση, και συμπεριφορές, την ικανότητα, δηλαδή, να είναι σε θέση να συμμετέχουν στην κοινωνία. Αντίθετα, η *ενεργός* πολιτειότητα αναφέρεται σε πολίτες που λειτουργούν όπως οι παραπάνω, αλλά που επιπλέον είναι σε θέση να συζητούν, να κριτικάρουν, να αμφισβητούν τους τρόπους λειτουργίας της κοινωνίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς νοηματοδοτείται η διά βίου μάθηση στους δικτυακούς τόπους που μελετήσατε; Δηλαδή, οι πολιτικές και τα προγράμματα που εξαγγέλλονται σε αυτούς τους δικτυακούς τόπους υλοποιούν βασικά σημεία του ευρωπαϊκού πλαισίου για την έννοια της πολιτειότητας; Συμβάλλουν, δηλαδή στην ανάπτυξη της έννοιας της πολιτειότητας; Σε ποιά εκδοχή της; την παθητική ή την ενεργητική; Τι προτείνετε σε κάθε περίπτωση;

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ FORUM ΤΗΣ 17ης ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Πέμπτη, 31 Μάρτιος 2011, 11:02 μμ

Πώς νοηματοδοτείται η διά βίου μάθηση στους δικτυακούς τόπους που μελετήσατε; Οι πολιτικές και τα προγράμματα που εξαγγέλλονται σε αυτούς τους δικτυακούς τόπους υλοποιούν βασικά σημεία του ευρωπαϊκού πλαισίου για την έννοια της πολιτειότητας; Συμβάλλουν στην ανάπτυξη της έννοιας της πολιτειότητας; Σε ποια εκδοχή της; την παθητική ή την ενεργητική; Τι προτείνετε σε κάθε περίπτωση;

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΕΚ - Κυριακή, 3 Απρίλιος 2011, 03:21 μμ

Σίγουρα οι πολιτικές και τα προγράμματα που εξαγγέλλονται έχουν σαν βασικό στόχο την άρση του κοινωνικού αποκλεισμού με την παροχή διαφόρων προγραμμάτων στους ενδιαφερόμενους που αφορούν είτε την εκμάθηση νέων δεξιοτήτων και γνώσεων είτε την ενδυνάμωση τους. Ιδιαίτερα στη χώρα μας όπου η κατάρτιση και η εξειδίκευση δεν ήταν προσιτή σε όλα τα κοινωνικό - οικονομικά στρώματα, η διά βίου μάθηση έρχεται να καλύψει αυτό το κενό και δίνει τη δυνατότητα σε όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από την οικονομική, κοινωνική ή πολιτισμική τους θέση να μπορέσουν να συμμετέχουν σε τέτοιου είδους προγράμματα. Έτσι τους δίνονται επιπλέον ευκαιρίες, ώστε να μπορούν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας που γίνεται όλο και πιο απαιτητική όσον αφορά τα προσόντα των εργαζομένων, επιπλέον λειτουργούν και ενδυναμωτικά αυτά τα προγράμματα. Κατ' εμέ συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ενεργητικής πολιτειότητας καθώς αποσκοπούν στην κριτική και στην αμφισβήτηση των τρόπων λειτουργίας της κοινωνίας. Τα παλαιότερα χρόνια είναι αλήθεια ότι αναπτυσσόταν η παθητική πολιτειότητα καθώς σκοπός ήταν απλά η κατάρτιση των εργαζομένων. Αυτό όμως έχει αλλάξει και δίνεται βαρύτητα στην ενεργητική πολιτειότητα και στην ανάπτυξη όχι μόνο επιπλέον γνώσεων και δεξιοτήτων, αλλά κριτικής σκέψης και ενεργητικής συμμετοχής, πράγμα που είναι εμφανές και από τις νέες μεθόδους διδασκαλίας που χρησιμοποιούνται στην εκπαίδευση ενήλικων σε σχέση με τον παραδοσιακό τρόπο διδασκαλίας.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΙΠ - Δευτέρα, 4 Απρίλιος 2011, 10:29 μμ

Εγώ πάλι θεωρώ πως τα προγράμματα δια βίου μάθησης -τουλάχιστον όσα γνωρίζω εγώ, και δεν είμαι εξοικειωμένος με όλα- δεν αποσκοπούν σε κάποια κοινωνική αλλαγή, ούτε καν σε αυτή της κριτικής ενεργοποίησης του πολίτη. Προσπαθούν μάλλον να καλύψουν γνωστικές διαφορές ανάμεσα σε κοινωνικές ομάδες ή να δημιουργήσουν μια κουλτούρα δια βίου εκπαίδευσης (για να μην πω κατάρτισης). Νομίζω πως η έμφαση δίνεται στις προσωπικές δεξιότητες του καθενός... Δεν ξέρω βέβαια τι κάνει το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. Νομίζω πως περισσότερη δουλειά γίνεται στα σχολεία με τα πρότζεκτ και προγράμματα πάνω σε θέματα πολιτειότητας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κτλ. Είναι δύσκολο να προτείνω κάτι, γιατί και τους πολίτες δεν ξέρω κατά πόσο θα τους ενδιέφερε να σπαταλήσουν χρόνο στο να ασκηθούν σε κάτι που δεν θα τους αποφέρει λεφτά (διαπράττω αυτοεκπληρούμενη προφητεία; Ίσως...). Πιστεύω πως οι κοινωνικές αλλαγές ξεκινούν είτε από μεμονωμένα άτομα ή από το σχολείο...

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΝΓ - Πέμπτη, 12 Μάιος 2011, 10:26 μμ

Με θλίβει αυτή η πραγματικότητα, αλλά δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω... Δεν μπορώ να κρύψω την απογοήτευση που νιώθω, όταν βλέπω κάποιον να κλείνει τα μάτια και τα αυτιά στην γνώση που του προσφέρεται. Re: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΑΤ - Τρίτη, 5 Απρίλιος 2011, 11:02 πμ

Τα προγράμματα δια βίου μάθησης στη χώρα μας έχουν στόχο θεωρητικά τη δημιουργία ενεργών πολιτών , αλλά ο τρόπος υλοποίησής τους μάλλον συμβάλλει στην ανάπτυξη παθητικής πολιτειότητας - τουλάχιστον μέχρι τώρα, αφού απ' ότι φαίνεται στοχεύουν περισσότερο στην κατάρτιση. Θα πρότεινα τη διενέργεια περισσότερων προγραμμάτων ,τόσο για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες ,όσο και για το σύνολο του πληθυσμού, γιατί για να γίνει κάποιος ενεργός πολίτης θα πρέπει να έχει κίνητρα, να επαναπροσδιορίσει τους στόχους του και να αποκτήσει μια νέα φιλοσοφία θεώρησης της ζωής του σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΜΙ - Τρίτη, 5 Απρίλιος 2011, 12:28 μμ

Η δια βίου μάθηση είναι η διερεύνηση της μαθησιακής διεργασίας και η παροχή εκπαιδευτικών ευκαιριών σε όλη τη διάρκεια ζωής του ατόμου. Ένας από τους σκοπούς της Εκπαίδευσης Ενηλίκων είναι η ενεργητική συμμετοχή του πολίτη και η προσωπική του ολοκλήρωση. Τα τελευταία χρόνια καταγράφεται αυξημένη συμμετοχή πολιτών όλων των ηλικιών, όλων των κοινωνικοοικονομικών κατηγοριών και των εκπαιδευτικών επιπέδων σε διαδικασίες διά βίου εκπαίδευσης (Μουζάκης 2006). Η εκπαίδευση των ατόμων σε όλα τα στάδια της ζωής τους μέσω της υλοποίησης των προγραμμάτων της Ε.Ε. συμβάλλουν στην ενεργητική συμμετοχή των πολιτών στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΑΚ - Τρίτη, 5 Απρίλιος 2011, 02:03 μμ

Δια βίου μάθηση είναι η συμμετοχή του ατόμου, ανεξαρτήτως ηλικίας και κοινωνικοοικονομικής κατηγορίας, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του σε διάφορες δομές εκπαίδευσης των αντίστοιχων φορέων του Υπουργείου Παιδείας, που είναι η Γενική Γραμματεία Δια βίου μάθησης, το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων και το ΕΚΕΠΙΣ. Αυτές οι δομές εκπαίδευσης είναι τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, τα προγράμματα εκπαίδευσης για μετανάστες, η Συμβουλευτική Σταδιοδρομίας και Ψυχολογίας, τα Κέντρα Εκπαίδευσης Ενηλίκων, τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, καθώς και τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας των φυλακών. Η έννοια της πολιτειότητας, δηλαδή της ανάπτυξης γνώσεων, ικανοτήτων και στάσεων στους ενήλικες εκπαιδευόμενους για ενεργό συμμετοχή και κριτική (αντίδραση ή μη) στο κοινωνικοοικονομικό γίγνεσθαι, αποτελεί στόχο όλων αυτών των δομών της Δια βίου μάθησης. Το κατά πόσο αυτή η έννοια της πολιτειότητας είναι ενεργή ή παθητική, εξαρτάται από την ποιότητα της κατάρτισης και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτών ενηλίκων. Πάντως το θεωρητικό πλαίσιο παθητικής πολιτειότητας υφίσταται ήδη στις δομές Δια βίου μάθησης, που προαναφέρθηκαν παραπάνω. Σκοπός είναι να μπορούν οι εκπαιδευτές ενηλίκων να μετατρέπουν κάθε φορά στη διδασκαλία τους την παθητική πολιτειότητα των εκπαιδευομένων τους σε ενεργή, μέσω υλοποίησης ομαδοσυνεργατικών διαθεματικών εργασιών και διοργάνωσης κάθε είδους εκδηλώσεων-δράσεων (καλλιτεχνικών ,πολιτιστικών, περιβαλλοντικών, φιλανθρωπικών ,κοινωνικών...) στα πλαίσια του σχολείου.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΔΜ - Πέμπτη, 7 Απρίλιος 2011, 09:56 μμ

Ο Νόμος 3879/2010 (Βλ. σελίδα Γ.Γ.Δβ.Μ) του ΥΠΔΒΜΘ και ο φορέας υλοποίησης του και παροχής της Δια βίου Μάθησης Ι.Δ.ΕΚ.Ε. και η Επιστημονική Ένωση Εκπαίδευσης Ενηλίκων, σύμφωνα με τις διατυπώσεις και τις εξαγγελίες στους δικτυακούς τους τόπους, στοχεύουν στην επίτευξη των στόχων του Ευρωπαϊκού μνημονίου για τη ΔβΜ. Πιστεύω πως όλοι οι παραπάνω φορείς συμβάλλουν και στα δύο είδη πολιτειότητας, όπως αυτά έχουν οριστεί, αλλά κυρίως στην παθητική πολιτειότητα. Παρόλο, που γίνονται, όπως τουλάχιστον φαίνεται από τα σχετικά sites, προσπάθειες και για τη διεύρυνση της ενεργούς πολιτειότητας, έχω την εντύπωση πως στο σημείο αυτό χωλαίνει το σύστημα. Αυτό, νομίζω πως οφείλεται τόσο στις διδακτικές πρακτικές που χρησιμοποιούνται από διάφορους φορείς ΔβΜ, αλλά και στο βαθμό καταλληλότητας των εκπαιδευτών που χρησιμοποιούνται κατά καιρούς και περιστάσεις. Στεκόμενος ιδιαίτερα στη δεύτερη συνιστώσα, δεν εννοώ τίποτε άλλο παρά εκπαιδευτές που προσπαθούν να "διδάξουν" ενηλίκους χρησιμοποιώντας πρακτικές αρμόζουσες στην εκπ/ση ανηλίκων ή ακόμα χειρότερα μεθόδους που παραμένουν μόνο στο θεωρητικό επίπεδο. Κοντά σ' αυτό πρέπει οπωσδήποτε να προστεθεί και η στάση του εκπαιδευόμενου μπροστά στο θέμα της ενεργούς πολιτειότητας. Πολλές φορές ο ενήλικος επιμορφώνεται - εκπαιδεύεται έχοντας ως στόχο την απλή απόκτηση κατάρτισης, κάποιων δεξιοτήτων ή ακόμα ενός πιστοποιητικού. Αυτοί δυστυχώς, δεν έχουν κατανοήσει πως το συστατικό στοιχείο της πολιτειότητας είναι η κρίση, η συζήτηση και η αμφισβήτηση.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΒΤ - Παρασκευή, 8 Απρίλιος 2011, 08:51 μμ

Στόχος, ασφαλώς, είναι η ενεργητική πολιτειότητα. Απόδειξη, η σταδιακή ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια του επιστημονικού πεδίου της εκπαίδευσης ενηλίκων. Για να επιτευχθεί όμως ο μετασχηματισμός των δυσλειτουργικών παραδοχών χρειάζεται επίμονη και επίπονη προσπάθεια. Πρότασή μου είναι - ίσως σας φανεί λίγο ακραία- η πολιτεία όχι απλώς να καλεί αλλά να υποχρεώνει τους ενεργούς και τους εν δυνάμει εκπαιδευτές ενηλίκων στην εκπαίδευση για την εξειδίκευσή τους στο πεδίο της εκπαίδευσης ενηλίκων. Όταν οι ίδιοι οι εκπαιδευτές μετασχηματίσουν τις παραδοχές τους για τη δια βίου μάθηση μόνο τότε θα μπορέσουν να βοηθήσουν τους ενηλίκους εκπαιδευόμενους να πετύχουν το ίδιο αποτέλεσμα.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΚΤ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 12:58 πμ

Θεωρητικά, η εκπαίδευση για τη βιώσιμη ανάπτυξη, που επιζητά να συνειδητοποιήσει ο μαθητής το ρόλο του ως παγκόσμιος πολίτης και ειδικότερα να αντιληφθεί την αλληλεξάρτηση και τις επιπτώσεις των προσωπικών και συλλογικών δράσεων στους άλλους ανθρώπους, τα κράτη και τον πλανήτη. Απώτερος στόχος είναι η ανάπτυξη ενεργών πολιτών που θα συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός βιώσιμου κόσμου. Τα προγράμματα δια βίου μάθησης, όμως, από όσο γνωρίζω, δεν επιφέρουν κάποια κοινωνική αλλαγή, ούτε καν σε αυτή της κριτικής ενεργοποίησης του πολίτη. Πιστεύω και εγώ πως περισσότερη δουλειά γίνεται στα σχολεία. Η ενεργητική εκδοχή των πραγμάτων σε κάθε περίπτωση επιφέρει αποτελέσματα. Ίσως σε κάποιες περιπτώσεις να ισχύει. Αυτή παράλληλα θα ήταν η μέχρι στιγμής πρότασή μου για αυτήν την περίπτωση: Να υπάρχουν αξιόλογα κίνητρα (χρηματικό έπαθλο, πιστοποίηση, αναγνώριση πιστοποίησης κτλ.)

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΠΓ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 10:43 μμ

Θα συμφωνήσω και εγώ στο ότι οι πολιτικές και τα προγράμματα, που εξαγγέλλονται στους διαδικτυακούς τόπους που αναφέρθηκαν, συμβάλλουν περισσότερο στην ανάπτυξη της παθητικής πολιτειότητας. Αυτό που θα πρότεινα είναι η δημιουργία προγραμμάτων όπου τόσο ο εκπαιδευτής όσο και οι εκπαιδευόμενοι θα μπορούν με μια σχετική ελευθερία να αναζητήσουν πληροφορίες ασκώντας κριτική, να αμφισβητήσουν και να αξιολογήσουν... ώστε οι προτάσεις και τα συμπεράσματά τους να επαναξιολογηθούν σε μια νέα βάση από τους αρμόδιους φορείς των παραπάνω προγραμμάτων.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΚΧ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 11:15 μμ

Τα προγράμματα δια βίου μάθησης στη χώρα μας έχουν στόχο «θεωρητικά» τη δημιουργία ενεργών πολιτών, αλλά συμβάλλουν περισσότερο στην ανάπτυξη της παθητικής πολιτειότητας διότι στοχεύουν περισσότερο στην κατάρτιση και την εκμάθηση νέων δεξιοτήτων και γνώσεων. Θα πρότεινα να γίνουν προγράμματα όπου θα δίνεται περισσότερο βαρύτητα στην ενεργητική πολιτειότητα και στην ανάπτυξη όχι μόνο επιπλέον γνώσεων και δεξιοτήτων, αλλά κριτικής σκέψης και ενεργητικής συμμετοχής, πράγμα που είναι εμφανές και από τις νέες μεθόδους διδασκαλίας που χρησιμοποιούνται στην εκπαίδευση ενηλίκων σε σχέση με τον παραδοσιακό τρόπο διδασκαλίας.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 04:03 μμ

Τα προγράμματα που υπάρχουν στους διαδικτυακούς τόπους προωθούν την παθητική πολιτειότητα. Ξεχνούν το άτομο και το αντιμετωπίζουν σαν ένα άδειο δοχείο στο οποίο προσπαθούν να "φορτώσουν" στείρα γνώση. Δεν αντιλαμβάνονται ή δεν δίνουν σημασία ότι ο άνθρωπος πρέπει να έχει τον δικό του τρόπο σκέψης, πρέπει να ασκεί κριτική, να αμφιβάλει και να προβληματίζεται. Πρέπει να γίνουν προγράμματα που να προωθούν την ενεργητική πολιτειότητα. Στην εκπαίδευση ενηλίκων αυτός είναι ο στόχος που τίθεται και προσπαθεί ο εκπαιδευτής να εφαρμόσει.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΑΤ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 04:46 μμ

Ασφαλώς αυτό που μας ενδιαφέρει είναι η ενεργητική πολιτειότητα. Από το 1981 και μετά, ύστερα από τις επιταγές της ΕΕ δίνεται περισσότερη έμφαση στην εκπαίδευση ενηλίκων. Ωστόσο απαιτούνται περισσότερα κίνητρα για την δια βίου μάθηση και την εκπαίδευση ενηλίκων.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΚΑ - Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011, 03:30 μμ

Η ενεργός πολιτειότητα είναι στο επίκεντρο των εκπαιδευτικών πολιτικών στην ενωμένη Ευρώπη. Από την πολιτική όμως και τους άξονες της ως την υλοποίηση των προγραμμάτων εκπαίδευσης, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική- ίσως και αποκαρδιωτική. Σεμινάρια εξ αποστάσεως που ευνοούν την αποστήθιση ή τις εργασίες "αντιγραφή+ επικόλληση", γρήγορη πιστοποίηση και εκπαίδευση των εκπαιδευόμενων κα συνθέτουν την εικόνα που έχουν όσοι ασχολούνται με την εκπαίδευση ενηλίκων στη χώρα μας.

"Μέτρηση"/αξιολόγησε κανείς εάν η υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων ανταποκρίνονται στους στόχους και στο πλαίσιο που έχουν τεθεί;

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΑΧ - Δευτέρα, 18 Απρίλιος 2011, 07:42 μμ

Οι δικτυακοί τόποι που επισκέφτηκα φαίνεται ότι πρεσβεύουν άλλοι την παθητική (π.χ. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ) κι άλλοι την ενεργό πολιτειότητα (π.χ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ). Η υλοποίηση βέβαια των στόχων τους εξαρτάται από την ποιότητα της κατάρτισης και της επιμόρφωσης των εκπαιδευτών ενηλίκων. Συμφωνώ με τους περισσότερους συναδέλφους ότι οι δράσεις που συνήθως προωθούνται δε συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ενεργούς εκδοχής της πολιτειότητας αλλά ευελπιστώ ότι η συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτών αλλάζει αργά αλλά σταθερά τη φιλοσοφία όλων μας.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΑΜ - Δευτέρα, 25 Απρίλιος 2011, 01:48 μμ

Θεωρώ πως η υλοποίηση των προγραμμάτων δια βίου μάθησης ωθεί προς την ανάπτυξη παθητικής πολιτειότητας. Θα πρέπει να δημιουργηθούν περισσότερο στοχευμένα προγράμματα και για όλους αλλά και για εξειδικευμένες ομάδες.

Απάντηση: ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΟΤΗΤΑ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:21 πμ

Δια βίου μάθηση είναι η συμμετοχή ατόμων, ανεξαρτήτως ηλικίας και κοινωνικοοικονομικής κατάστασης, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του σε διάφορες δομές εκπαίδευσης. Συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ενεργητικής πολιτειότητας καθώς με νέες μεθόδους διδασκαλίας αποσκοπούν όχι μόνο στην ανάπτυξη επιπλέον γνώσεων και δεξιοτήτων αλλά και της κριτικής σκέψης για ανάληψη δράσεων και ενεργητικής συμμετοχής στην κοινωνία.

- **ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ!**

18η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:
ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥ-
ΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Καλωσορίσατε στην 18η εβδομάδα μελέτης. Στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα μελετήσουμε ένα βασικό κείμενο του νέου προγράμματος "Μείζονος Επιμόρφωσης" το οποίο θα τεθεί άμεσα σε εφαρμογή από το Υπουργείο Παιδείας και θα αναζητήσουμε σ' αυτό στοιχεία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης ενηλίκων.

Σε κάθε μαθησιακό περιβάλλον επιμόρφωσης εκπαιδευτικών, θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη το μεθοδολογικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων. Όταν, μάλιστα, η επιμόρφωση αυτή πραγματοποιείται με ένα μικτό (υβριδικό) σύστημα διά ζώσης συναντήσεων και εξ αποστάσεως μελέτης, τότε είναι βέβαιο ότι θα πρέπει να διέπεται και από τις αρχές της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Καθώς οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι εισέρχονται στην εκπαιδευτική διεργασία φέρνουν μαζί τους και ένα απόθεμα εμπειριών το οποίο αποτελεί πολύτιμη πηγή μάθησης, ενώ επιθυμούν την απόκτηση γνώσεων σχετικών με τις συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν στην καθημερινή διδακτική τους πράξη. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι ενδιαφέρονται για την επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων και όχι για την απόκτηση αφηρημένων, ακαδημαϊκών γνώσεων.

Κατά το σχεδιασμό κάθε επιμορφωτικού προγράμματος εκπαιδευτικών θα πρέπει να δίνεται μεγάλη έμφαση στη βιωματική εκπαίδευση, που αξιοποιεί τις εμπειρίες που είτε ήδη υπάρχουν είτε αναδύονται στη διάρκεια της εκάστοτε εκπαιδευτικής διεργασίας. Είναι σημαντικό για τους συμμετέχοντες να μαθαίνουν ότι χρειάζονται και να συνδέουν την εκπαίδευσή τους με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά στο εργασιακό τους περιβάλλον.

Σε ένα μαθησιακό περιβάλλον επιμόρφωσης εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το κέντρο βάρους πρέπει να μετατοπίζεται από την παραδοσιακή διδασκαλία στην ενεργητική και συνεργατική μάθηση, η οποία με βάση τις αρχές της αλληλεπίδρασης, της συνεργασίας, της ενίσχυσης και της ενεργητικής μάθησης, χαρακτηρίζεται από την αυτενέργεια και την πρωτοβουλία των συμμετεχόντων στην επιμόρφωση εκπαιδευτικών.

Ανοίξτε και μελετήστε το κείμενο που ακολουθεί - θα βρείτε σ' αυτό τα βασικά συστατικά στοιχεία του μείζονος προγράμματος επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών που τίθεται άμεσα σε εφαρμογή - αναζητήστε σ' αυτό στοιχεία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης ενηλίκων και πηγαίνετε στη συνέχεια στο forum συζητήσεων που ακολουθεί για να συζητήσουμε.

ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 9 Απρίλιος 2011, 08:30 μμ

Συζητήστε τα στοιχεία καινοτομίας του Μείζονος Προγράμματος Επιμόρφωσης σε σύγκριση με την υπάρχουσα επιμόρφωση του τυπικού συστήματος εκπαίδευσης (εισαγωγική στα ΠΕΚ, περιοδική κ.λ.π), στην οποία, ενδεχομένως, έχετε πάρει μέρος ως επιμορφούμενοι ή επιμορφωτές. Αν από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο σας ζητούσαν να κάνετε δύο προτάσεις με βάση το κείμενο που μελετήσατε τι θα προτείνατε;

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΙΠ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 01:09 μμ

Εγώ δεν έχω λάβει μέρος στα σεμινάρια εισαγωγικής κατάρτισης, αλλά από ότι έχω ακούσει δεν έχουν εργασίες, ούτε αποτελούν πιστοποίηση. Το ΜΠΕ, λοιπόν, εισάγει την ενεργή διεργασία των θεματικών από τους εκπαιδευόμενους (εργασία), καθώς και την εξ αποστάσεως αλλά και ηλεκτρονική εκπαίδευση, σημαντικές, γιατί κατά κάποιον τρόπο δομούν το προσωπικό διάβασμα που οφείλει να λάβει χώρα. Οι προτάσεις μου προς το ΙΠ θα ήταν να έχει δύο μέρη το σεμινάριο, ένα για εκπαιδευτικούς διαφόρων ειδικοτήτων, με σκοπό να γνωρίσουμε ο ένας τις ανάγκες του άλλου καθώς και τον σκοπό του κάθε μαθήματος, και ένα δεύτερο για κάθε ειδικότητα ξεχωριστά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να εμβαθύνουμε στα προβλήματα της ειδικότητάς μας. Η δεύτερη πρόταση θα ήταν η δημιουργία ενός... e-συμβούλου, δηλαδή, αντί να έχει η κάθε περιοχή έναν σύμβουλο π.χ. αγγλικής, όλοι οι σύμβουλοι να μπορούν να απαντήσουν σε όλους τους εκπαιδευτικούς της Ελλάδας, ανάλογα με την ειδικότητα/εμπειρία τους (π.χ. άλλος σύμβουλος να μου απαντήσει για προβλήματα διαχείρισης τάξης και άλλος για την ειδική διδακτική)!

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΔΜ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 08:25 μμ

Αυτενέργεια και κριτική και δημιουργική διαχείριση του παρεχόμενου όγκου πληροφοριών και γνώσεων. Συγχρονισμός του εκπαιδευτικού με τις κοινωνικές και επαγγελματικές απαιτήσεις. Νομίζω πως αυτοί είναι οι βασικοί άξονες του ΜΠΕ με κυριότερο τον τελευταίο. Επειδή έχω παρακολουθήσει αρκετά είδη επιμόρφωσης, πιστεύω πως πρόκειται πράγματι για κάτι το εντυπωσιακό και πρωτόγνωρο για να νεοελληνικά δεδομένα. Το πρώτο βήμα έγινε πριν λίγα χρόνια με την επιμόρφωση και πιστοποίηση των δύο επιπέδων. Οι εντυπώσεις και οι εμπειρίες που αποκόμισα από τη λεγόμενη εισαγωγική - και ως επιμορφούμενος και ως επιμορφωτής - αλλά και από τις δύο προαναφερθείσες (πάνω στις Τ.Π.Ε) με διευκολύνουν στο να κάνω μια πρόβλεψη για τα αποτελέσματα του νέου εγχειρήματος. Πιστεύω πως πρόκειται για ένα πολύ καλά οργανωμένο πρόγραμμα με αρκετούς καταρτισμένους επιμορφωτές (λαμβανομένων υπόψη των προσόντων που απαιτούνται για να γίνει κάποιος επιμορφωτής) και που μπορεί να πετύχει, εάν αποφευχθούν τα λάθη του παρελθόντος. Αυτό που ζητάει κυρίως ο εκπαιδευτικός είναι νέες προτάσεις, δοκιμασμένες και αποτελεσματικές. Η εμπειρία που θα αποκτήσει θα πρέπει να είναι εφαρμόσιμη στις απαιτήσεις της σχολικής καθημερινότητας και εφικτή ως προς τη νεοελληνική πραγματικότητα. Η πρότασή μου είναι η εξής: Να πραγματοποιούνται επιμορφώσεις τακτικές (κάθε είκοσι τουλάχιστον μέρες) εντός του σχολικού περιβάλλοντος από επιμορφωτή - σύμβουλο συγκεκριμένης ειδικότητας. Με τον τρόπο αυτό α) αποκλείεται ο απρόσωπος και τυπικός χαρακτήρας της επιμόρφωσης, που ισχύει σήμερα και β) δίνεται η δυνατότητα ώστε τα προβλήματα της σχολικής ζωής να α-

ντιμετωπίζονται στο "πεδίο" και σε πραγματικές συνθήκες. Όχι άλλο θεωρία λοιπόν. Η σύγχρονη επιμόρφωση απαιτεί τη δράση και την πρακτική εφαρμογή.

Απάντηση: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΑΚ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 08:23 μμ

Σε σύγκριση με άλλες επιμορφώσεις το Μείζον Πρόγραμμα Επιμόρφωσης το κρίνω ως εξαιρετικά καινοτόμο και προοδευτικό, γιατί συνδυάζει βασικές αρχές της δια βίου μάθησης-εκπαίδευσης ενηλίκων και της εξ αποστάσεως-ηλεκτρονικής εκπαίδευσης. Αρκεί να εφαρμοστεί σωστά στην καθημερινή εκπαιδευτική πράξη, αφού πρώτα βέβαια επιμορφωθούν επαρκώς οι εκπαιδευτικοί. Τέλος, οι προτάσεις μου προς το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο για αυτό το Πρόγραμμα είναι οι εξής: πρώτον, οι επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών να γίνονται με συνδυασμό εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και δια ζώσης συναντήσεων ουσιαστικών-καλά οργανωμένων. Δεύτερον, μετά την ολοκλήρωση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών στα πλαίσια αυτού του Προγράμματος πολύ χρήσιμο θεωρώ ότι θα ήταν το να εκπαιδευτούν καταλλήλως από τους καθηγητές τους και οι μαθητές, μέσω σχετικών ομαδοσυνεργατικών διαθεματικών εργασιών (projects).

Απάντηση: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:24 πμ

Συμφωνώ απόλυτα με την τοποθέτηση της e-συνεκπαιδευόμενης μας Κατερίνας Καραϊσκού!

Re: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΑΤ - Πέμπτη, 14 Απρίλιος 2011, 02:51 μμ

Το ζητούμενο είναι η τακτική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών όχι μόνο σε θεωρητικό αλλά κυρίως σε πρακτικό επίπεδο. Πολλοί συνάδελφοι λένε " καλές οι θεωρίες αλλά δεν εφαρμόζονται ".Αν τις κατανοήσουμε ουσιαστικά και τις δουλέψουμε συστηματικά, εφαρμόζονται μια χαρά!! Αν όμως επιμορφωνόμαστε μια φορά στα χίλια χρόνια δε θα εφαρμόσουμε τίποτα καινοτόμο αλλά θα ακολουθήσουμε την πεπατημένη. Αυτό που προτείνω είναι ετήσιες επιμορφώσεις με βιωματικές ασκήσεις και συνδυασμό εξ αποστάσεως και δια ζώσης σεμινάρια, σαν το μείζον πρόγραμμα επιμόρφωσης.

Απάντηση: Re: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΠΓ - Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011, 12:05 πμ

Άννα, θα συμφωνήσω με την άποψή σου, καθώς αυτό που πραγματικά λείπει από την επιμόρφωση στην Ελλάδα είναι μια μεθοδικότερη και ουσιαστικότερη προσέγγισή της σε ένα πλαίσιο αναπροσαρμογής σε νέα δεδομένα. Πρέπει λοιπόν, η επι-

μόρφωση να είναι μια συνεχής εξελισσόμενη διαδικασία όπου θα διατηρείται η ευελιξία και η πρωτοτυπία των συμμετεχόντων σε αυτήν.

Απάντηση: Re: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 04:18 μμ

Θα συμφωνήσω με την Άννα και την Πηνελόπη ότι καλή η θεωρία αλλά στην πράξη τι γίνεται. Σίγουρα θέλει να εργαστούμε με σύστημα και μέθοδο. Απαραίτητες για την εξέλιξη της εκπαίδευσης αλλά και της δικής μας οι επιμορφώσεις σε συνδυασμό με εξ αποστάσεως σεμινάρια. Το εκπαιδευτικό σύστημα εξελίσσεται μέσα από τους καθηγητές για αυτό και η εξειδικευσή τους είναι πρωταρχικής σημασίας. Αν αρχίσουμε πρώτα με τη δική μας "εκπαίδευση" τότε μπορούμε να μιλάμε για καινούργια μοντέλα εκπαίδευσης και για νέο σχολείο.

Απάντηση: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΚΑ - Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011, 03:51 μμ

Είμαι πολύ επιφυλακτικός όταν υλοποιούνται προγράμματα επιμόρφωσης για εκπαιδευτικούς και πολύ περισσότερο όταν χαρακτηρίζονται "καινοτόμα". Το μόνο "καινοτόμο" κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι αυτό που θα έχει αποτέλεσμα στο έργο μας μέσα στην τάξη. Το μοντέλο των ΠΕΚ με τον επιμορφωτή να αναλύει και να διδάσκει από έδρας μόνο θεωρία και ιδεατά σενάρια έχει δείξει ήδη τα αποτελέσματά του... τρομερό χάσιμο χρόνου! Εύχομαι το ΜΠΕ να μην κινηθεί στα πλαίσια των ΠΕΚ. Και ακόμα καλύτερα, να ανατρέψει τον συντηρητισμό και την άρνηση για αλλαγές που χαρακτηρίζει τον εκπαιδευτικό κλάδο. Γιατί, εάν εμείς οι εκπαιδευτικοί απορρίψουμε την εκπαίδευση που θα λάβουμε στο ΜΠΕ ως μη ρεαλιστική, τότε σπαταλήσαμε και το δικό μας χρόνο να επιμορφωθούμε και τους πόρους που μας διέθεσε η πολιτεία και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (μπορεί το αντίστοιχο ΜΠΕ της Βουλγαρίας ή άλλης χώρας να έχει καλύτερα αποτελέσματα- το ΕΚΤ το χρηματοδοτούμε και εμείς από τους φόρους μας). Στην ουσία από την τσέπη μας πληρώνουμε ΚΑΙ αυτό το πρόγραμμα.

Η πρότασή μου: να μετρηθεί/ αξιολογηθεί επιτέλους η αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης που θα λάβει ο εκπαιδευτικός μέσα στην τάξη και σε βάθος χρόνου. Πόσο αλλάζει την εκπαίδευση που προσφέρει, πόσο βελτίωσε τις δεξιότητές του κτλ. Τα υπόλοιπα θα τα δω από πρώτο χέρι ως εκπαιδευτής Β μόλις ξεκινήσει η δική μας επιμόρφωση.

Απάντηση: MEIZON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΜΙ - Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011, 05:29 μμ

Ένας από τους κύριους στόχους του Μείζονος Προγράμματος Επιμόρφωσης είναι η Παιδαγωγική Αξιοποίηση των ΤΠΕ μέσα από τη δημιουργία συνεργατικών Κοινοτήτων Μάθησης και υποστήριξης των εκπαιδευτικών με τη μεθοδολογία της εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης. Μέσα από την εμπειρία μου από σεμινάρια επιμόρφωσης, το πιο σημαντικό στοιχείο αυτών αποτελούσε η συμμετοχή σε βιωματικές ασκήσεις. Η δημιουργία Συνεργατικών Κοινοτήτων Μάθησης όπου θα ανταλλάσσονταν εμπειρίες μεταξύ των εκπαιδευτικών με την εξ' αποστάσεως εκπαίδευση θα ήταν πάρα πολύ σημαντική για τη συνεχή εκπαίδευση αυτών.

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΚΧ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 01:39 μμ

Προσωπικά δεν έχω λάβει μέρος στα σεμινάρια εισαγωγικής κατάρτισης, αλλά γνωρίζω πως δεν έχουν εργασίες, ούτε αποτελούν πιστοποίηση. Το Μείζον Πρόγραμμα Επιμόρφωσης συνδυάζει τις βασικές αρχές της δια βίου μάθησης και της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, ενώ εισάγει την ενεργή διεργασία των θεματικών εργασιών. Οι προτάσεις μου προς το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο θα ήταν:

- Να πραγματοποιούνται συχνότερα ουσιαστικές επιμορφώσεις ανά ειδικότητα συνδυάζοντας εξ αποστάσεως εκπαίδευση και δια ζώσης συναντήσεων ουσιαστικών και οργανωμένων.
- Να υπάρξει επιτέλους αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης που θα λάβει ο εκπαιδευτικός μέσα στην τάξη και σε βάθος χρόνου.

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΚΤ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 11:38 μμ

Συμφωνώ Κωνσταντίνε. Σε ένα μαθησιακό περιβάλλον επιμόρφωσης εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το κέντρο βάρους θα πρέπει να μετατοπίζεται από την παραδοσιακή διδασκαλία στην ενεργητική και συνεργατική μάθηση, η οποία θα πρέπει να χαρακτηρίζεται κυρίως από την αυτενέργεια.

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΒΤ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 12:40 πμ

Οποιαδήποτε καινοτόμος προσπάθεια θα επιφέρει αποτελέσματα, μόνο όταν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί πεισθούν ότι χρήζουν συνεχούς επιμόρφωσης. Η αλλαγή των αντιλήψεων και στάσεων προέχει. Γιατί, πιστέψτε με, είναι πολλοί εκείνοι οι συνάδελφοι οι οποίοι θεωρούν χάσιμο χρόνου την παρακολούθηση κάθε μορφής επιμορφωτικού προγράμματος!

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΕΡ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 11:18 μμ

Το κυριότερο είναι η παραδοχή ότι χρειαζόμαστε συνεχή επιμόρφωση και επίσης η συνεργασία μεταξύ μας ώστε η οποιαδήποτε γνώση του ενός να γίνεται κτήμα όλων των υπολοίπων.

Απάντηση: ΜΕΙΖΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- από ΑΜ - Δευτέρα, 25 Απρίλιος 2011, 02:05 μμ

Όπως ακούγεται είναι καλή προσπάθεια, αλλά έχω επιφυλάξεις ως προς την εφαρμογή και το γιατί γίνεται. Για μας ή για μελλοντική δικαιολογία ότι επιμορφώσαμε τους εκπαιδευτικούς άρα τους ζητάμε τα μέγιστα; Μια πρόταση είναι η δια βίου

επιμόρφωση των εκπαιδευτικών με διάφορα προγράμματα και μια άλλη είναι η αξιοποίηση (επιτέλους) των ήδη υπαρχόντων με δεύτερα η τρίτα πτυχία μέσα και έξω από τα σχολεία και για επιμορφώσεις αλλά και για άλλες δράσεις.

- ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Τα τελευταία χρόνια ο διάλογος μεταξύ των κρατών-μελών της Ε.Ε. που στοχεύει στον προσδιορισμό των παραμέτρων για τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης επικεντρώθηκε κυρίως στον ρόλο του εκπαιδευτικού, με δεδομένο ότι αυτός είναι ο κύριος φορέας υλοποίησης της εκπαιδευτικής πολιτικής της χώρας του.

Ο προσδιορισμός του προφίλ του «ευρωπαϊού εκπαιδευτικού» σχετίζεται με τις βασικές σπουδές του (συνθήκες της Μπολόνια και της Λισαβόνας 1999, 2000), την εισαγωγική επιμόρφωση, τη διά βίου μάθηση, την κοινωνική καταξίωση του επαγγέλματός του (συνθήκες της Κοπεγχάγης, της Λισαβόνας κ.ά.).

Σε ό,τι αφορά στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, οι διεθνείς τάσεις καταδεικνύουν την αναγκαιότητα για μετάβαση από την τυπική ή/και αποσπασματική επιμόρφωση σε διαδικασίες διά βίου ανάπτυξης του εκπαιδευτικού με στόχο τη δημιουργία μιας νέας επαγγελματικής συνείδησης.

Ειδικότερα, όσον αφορά στις πρακτικές που ακολουθούνται στις χώρες της Ε.Ε. ισχύουν τα ακόλουθα:

Η εισαγωγική επιμόρφωση στις περισσότερες χώρες-μέλη της Ε.Ε. είτε ενσωματώνεται στις πανεπιστημιακές σπουδές ως ειδίκευση στην εκπαίδευση (Master of Education) είτε παρέχεται από θεσμοθετημένα Ινστιτούτα ή Ακαδημίες με διετείς ή μονοετείς σπουδές. Μετά το πέρας των σπουδών αυτών παρέχεται πιστοποίηση για την άσκηση του επαγγέλματος (Γαλλία, Αγγλία, Γερμανία, Ιταλία, Βέλγιο κ.α.). Η εισαγωγική επιμόρφωση αλλού είναι υποχρεωτική ως προϋπόθεση για τον διορισμό και αλλού προαιρετική. Η διάρκειά της ποικίλλει. Στη χώρα μας η εισαγωγική επιμόρφωση είναι υποχρεωτική και περιορίζεται σε 100 περίπου ώρες. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις περισσότερες χώρες-μέλη, όπου η εισαγωγική επιμόρφωση παρέχεται από ειδικά Ινστιτούτα (Πολωνία, γαλλική κοινότητα Βελγίου, Βουλγαρία, Γερμανία, Ελβετία, Αγγλία, Γαλλία κ.α.), έχει καθιερωθεί και η πιστοποίησή της.

Σε σχέση με την ενδοσχολική επιμόρφωση οι πρακτικές φαίνεται ότι ποικίλλουν από χώρα σε χώρα. Υπάρχουν χώρες στις οποίες οι ευκαιρίες που παρέχονται για επιμόρφωση με στόχο την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών είναι περιορισμένες (Τσεχία, Δανία, Φινλανδία, Πολωνία). Αντίθετα, αλλού η επιμόρφωση αποτελεί συστηματοποιημένη και ευέλικτη διαδικασία, όπου αξιοποιούνται προγράμματα ενδοσχολικής επιμόρφωσης στα οποία οι εκπαιδευτικοί συμμετέχουν προαιρετικά ή υποχρεωτικά (Γαλλία, Γερμανία, Λιχτενστάιν, Λιθουανία, Ρουμανία, Σλοβακία, Ισπανία). Η ενδοσχολική επιμόρφωση λαμβάνεται υπόψη για την επαγγελματική

αναβάθμιση των εκπαιδευτικών σε χώρες όπως η Ισλανδία, η Νορβηγία, η Λετονία, η Σουηδία και η Αγγλία. Ορισμένες χώρες-μέλη επιτρέπουν και αναγνωρίζουν την επιμόρφωση που γίνεται και σε άλλη χώρα της Ένωσης, συνήθως κατά τη διάρκεια των διακοπών (Ολλανδία, Εσθονία, Φινλανδία, Σλοβακία, Ισπανία, Αγγλία).

Στην επιμόρφωση (εισαγωγική και ενδοϋπηρεσιακή) εντάσσεται συχνά ο φάκελος του εκπαιδευτικού (portfolio) και το ευρωδιαβατήριο (europass).

- ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Μιλώντας ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών (Αίθουσα “Jacqueline de Romilly” του Υπ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. 22/02/2011), είπε μεταξύ άλλων ότι στη Δανία η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών έχει βιωματικό χαρακτήρα. Στην αρχή της καριέρας τους οι εκπαιδευτικοί σχηματίζουν ομάδες των τριών (δύο νέοι με έναν παλαιότερο εκπαιδευτικό) οι οποίοι κάνουν συνδιδασκαλίες, συζητούν και αλληλεπιδρούν. Στη συνέχεια κάθε πέντε χρόνια συμμετέχουν σε νέες επιμορφωτικές διαδικασίες, όπου πάλι εργάζονται σε ομάδες και δοκιμάζουν νέες μεθόδους και πρακτικές. Μία, μάλιστα, συνηθισμένη εργασία την οποία καλούνται να κάνουν στο τέλος αυτής της επιμόρφωσης είναι μία έκθεση στην οποία ως ομάδα θα πρέπει να περιγράψουν μία καινοτομία που δοκίμασαν. Κάτι που εφάρμοσαν για πρώτη φορά!

Πώς κρίνετε αυτή την άποψη;

2^η Συζήτηση της 18^{ης} εβδομάδας:

Ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 9 Απρίλιος 2011, 09:19 μμ

Μιλώντας ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών (Αίθουσα “Jacqueline de Romilly” του Υπ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. 22/02/2011), είπε μεταξύ άλλων ότι στη Δανία η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών έχει βιωματικό χαρακτήρα. Στην αρχή της καριέρας τους οι εκπαιδευτικοί σχηματίζουν ομάδες των τριών (δύο νέοι με έναν παλαιότερο εκπαιδευτικό) οι οποίοι κάνουν συνδιδασκαλίες, συζητούν και αλληλεπιδρούν. Στη συνέχεια κάθε πέντε χρόνια συμμετέχουν σε νέες επιμορφωτικές διαδικασίες, όπου πάλι εργάζονται σε ομάδες και δοκιμάζουν νέες μεθόδους και πρακτικές. Μία, μάλιστα, συνηθισμένη εργασία την οποία καλούνται να κάνουν στο τέλος αυτής της επιμόρφωσης είναι μία έκθεση στην οποία ως ομάδα θα πρέπει να περιγράψουν μία καινοτομία που δοκίμασαν. Κάτι που εφάρμοσαν για πρώτη φορά!

Πώς κρίνετε αυτή την άποψη;

Απάντηση: ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΕΡ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 12:09 μμ

Πολύ καλή αλλά στην Ελλάδα δεν υπάρχει συνεργασία παλιών με νέους εκπαιδευτικούς.

Απάντηση: ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΕΚ - Κυριακή, 10 Απρίλιος 2011, 10:19 μμ

Πάρα πολύ καλή η ιδέα και μακάρι να γινόταν και εδώ αυτό...όσες φορές έχω συμμετέχει σε σεμινάρια είτε επιμόρφωσης εκπαιδευτών ενηλίκων είτε επιμόρφωσης στο δικό μου αντικείμενο πάντα με κέρδιζε η βιωματική μάθηση και έπαιρνα τα περισσότερα από αυτή τη μέθοδο. Μπορείς μέσω του role playing να κάνεις πράξη τη θεωρία και να αναπαραστήσεις διάφορα σενάρια π.χ. αντιμετώπιση σε δύσκολες περιπτώσεις που είναι πολύ βοηθητικό...

Re: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΑΤ - Δευτέρα, 11 Απρίλιος 2011, 12:41 μμ

Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και η εξοικείωση τους με νέες παιδαγωγικές θεωρίες και μεθόδους είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική άσκηση των διδακτικών καθηκόντων τους. Όσον αφορά τις βιωματικές ασκήσεις, θεωρώ ότι είναι η ουσία της επιμόρφωσης, ιδιαίτερα τα παιχνίδια ρόλων και οι προσομοιώσεις.

Απάντηση: Re: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΔΜ - Δευτέρα, 11 Απρίλιος 2011, 08:54 μμ

Βιωματικός χαρακτήρας της επιμόρφωσης δε σημαίνει αποκλειστικά σχηματισμό ομάδων συνεργασίας παλαιού και νέων εκπαιδευτικών. Νομίζω πως ο Knud Ileris περιορίζει πολύ την παραπάνω έννοια. Εξάλλου, η συνδιδασκαλία δεν αποτελεί βιωματική μάθηση, καθώς ο καθένας από τους συμμετέχοντες εκπαιδευτικούς θα χρησιμοποιεί το δικό του τρόπο διδασκαλίας. Όταν μιλάμε για βιωματική επιμόρφωση εννοούμε την παρακολούθηση της διδασκαλίας κάποιου άλλου ή τη διεξαγωγή διδασκαλίας από τον ίδιο τον επιμορφούμενο. Επίσης, στη χώρα μας, η παραπάνω επιμόρφωση είναι ανέφικτη προς το παρόν, καθώς οι "παλαιοί" εκπαιδευτικοί δύσκολα - λόγω της νοοτροπίας τους - δεν μπορούν να συνεργαστούν με τους νέους που στην πλειοψηφία τους έχουν συμμετάσχει σε πολλές επιμορφώσεις και είναι ανοιχτοί σε κάθε καινοτομία. Οι νέοι εκπαιδευτικοί, πολύ πιθανόν, να μπορούν να εφαρμόζουν μετά από χρόνια αυτού του είδους την επιμόρφωση ως μέντορες άλλων νεότερων. Τέλος, η μομφή μου επεκτείνεται και στη συχνότητα αλλά και στο είδος της εργασίας της επιμόρφωσης. Αφενός, η πενταετία είναι ένα πολύ μεγάλο διάστημα - η επιμόρφωση θα πρέπει να γίνεται σε πιο τακτά διαστήματα συμπεριλαμβανομένης και της αυτοεπιμόρφωσης του εκπαιδευτικού - και αφετέρου η εργασία που αφορά την περιγραφή μιας καινοτομίας που εφαρμόστηκε, προσωπικά μου φαίνεται πολύ απλοϊκή. Θα μπορούσε η έκθεση αυτή να περιλαμβάνει κι άλλα στοιχεία, όπως π.χ. εντυπώσεις, συναισθήματα, αξιολόγηση της καινοτομίας και τα αποτελέσματα της εφαρμογής της και όλα όσα αφορούν τη διδασκαλία που εφαρμόστηκε.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΜΙ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 10:05 πμ

Η βιωματική μάθηση είναι αποδεδειγμένα πιο αποτελεσματική από την κλασική εκμάθηση γνωστικής ύλης και δεξιοτήτων: ο μαθητευόμενος δοκιμάζει έμπρα-

κτα το αντικείμενο και βιώνει ο ίδιος/η ίδια το περιεχόμενό του. Ο Knud Ileris μιλώντας για τη βιωματική μάθηση στην Αθήνα ανέφερε τη συνεργασία σε ομάδες παλιών με νέους εκπαιδευτικούς, η οποία αποτελεί σημαντικό στοιχείο ανταλλαγής εμπειριών. Ωστόσο στα σεμινάρια που πραγματοποιούνται στην Ελλάδα σε ελάχιστες περιπτώσεις συνεργάζονται σε ομάδες παλιοί με νέους εκπαιδευτικούς.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΠΠ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 12:24 μμ

Αυτή η πρόταση μου θυμίζει τα φοιτητικά χρόνια, όπου πάντα μαζευόμασταν σε ομάδες για να συζητήσουμε διάφορες έρευνες ή να διορθώσουμε ο ένας τις εργασίες του άλλου... Πολύ καλή ιδέα, αρκεί... να λείπουν οι μπύρες!

Για να σοβαρευτούμε, νομίζω πως σε κάποιες χώρες, το κάθε μάθημα σχεδιάζεται ούτως ή άλλως από ομάδα της οποίας προΐσταται κάποιος παλαιότερος. Μαζί επιλέγουν τα βιβλία που θα χρησιμοποιήσουν, τις μεθόδους, κτλ. Βέβαια δέχονται και τις συνέπειες των επιλογών τους (τυχόν χαμηλές επιδόσεις μαθητών, κοκ).

Πέρα από το ότι κάτι τέτοιο κάνει το μάθημα "δικό σου", εμπλέκεσαι δηλαδή συναισθηματικά και βάζεις την σφραγίδα σου σε αυτό που κάνεις, μπορεί να δημιουργήσει άμιλλα ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, να λειτουργήσει ψυχοθεραπευτικά αφού θα μπορούν να μοιράζονται τα προβλήματά τους, θα μπορέσει η ομάδα να καλύψει τα "κενά" του κάθε μέλους της, το μάθημα να εκλαμβάνεται ως πιο οργανωμένο, αλλά και δίνει κίνητρα στον εκπαιδευτικό για να αναπτυχθεί και να ξεχωρίσει στην ομάδα ή για να ηγηθεί κάποιας ομάδας στο μέλλον.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΑΤ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 04:54 μμ

Οτιδήποτε έχει βιωματικό χαρακτήρα μπορεί να αποβεί πολύ εκπαιδευτικό και ουσιαστικό. Αναφορικά με την εφαρμογή της καινοτομίας που δοκιμάζουν οι εκπαιδευτικοί ασφαλώς και είναι κάτι πολύ χρήσιμο γιατί ένας εκπαιδευτικός μπορεί να δει και να υιοθετήσει γνώμες και καλές πρακτικές από άλλους εκπαιδευτικούς.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΑΚ - Τρίτη, 12 Απρίλιος 2011, 08:51 μμ

Πολύ καινοτόμες και προοδευτικές οι μέθοδοι διδασκαλίας, που περιγράφει ο Knud Ileris, αναφορικά με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Δυστυχώς όμως στην Ελλάδα δεν εφαρμόζεται κάτι τέτοιο. Για να εφαρμοστεί, χρειάζεται καλή κατάρτιση -θεωρητική και πρακτική- (η οποία δυστυχώς είναι ανύπαρκτη) των εκπαιδευτικών στα πλαίσια της βιωματικής μάθησης, προκειμένου η ανταλλαγή εμπειριών ή η υιοθέτηση καινοτόμων εκπαιδευτικών μεθόδων να είναι γόνιμη και αποτελεσματική.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΧΠ - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 04:30 μμ

Καταπληκτική ιδέα!! Μακάρι και στη χώρα μας να ίσχυε το σύστημα της Δανίας. Δυστυχώς όπως και σε άλλους τομείς έτσι και στο χώρο της εκπαίδευσης η συνεργασία δεν είναι εφικτή. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για ενιαίο σύστημα που δεν επηρεάζεται από την παράταξη που είναι κάθε φορά στην εξουσία, είναι κοινά αποδεκτό από όλους ασχέτων πολιτικών πεποιθήσεων. Έχουμε πολύ δρόμο για να φτάσουμε σε τόσο υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο αφού δεν έχουμε καν καταλήξει στο θέμα των επιμορφώσεων των εκπαιδευτικών!

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΠΓ - Πέμπτη, 14 Απρίλιος 2011, 11:56 μμ

Θα συμφωνήσω και εγώ με τη σειρά μου ότι "καλώς πράττουν" οι Δανοί στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών τους και θα ευχηθώ να γίνει κάτι ανάλογο και στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα άμεσα και αποτελεσματικά. Είναι επιτακτική ανάγκη να αναθεωρηθεί η διαδικασία της επιμόρφωσης στη χώρα μας και να προσαρμοστεί στα σύγχρονα εκπαιδευτικά δεδομένα.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΚΑ - Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011, 04:06 μμ

Για τις Ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα, οι προτάσεις του Knud Ileris είναι ριζοσπαστικές. Ενισχύει τις σχέσεις των εκπαιδευτικών μεταξύ τους και ενθαρρύνει την καινοτομία και την άμιλλα των εκπαιδευτικών. Εύχομαι να δούμε και στα δικά μας σχολεία να υλοποιούνται αντίστοιχες προσπάθειες (κάποιες ήδη ξεκίνησαν, όπως η δράση Συμμετέχω).

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΚΧ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 01:52 μμ

Πάρα πολύ καλή ιδέα. Θα ήταν καλό να μπορούσε να εφαρμοστεί και στην χώρα μας κάτι ανάλογο. Αλλά δυστυχώς.....Στην Ελλάδα η έννοια της συνεργασίας σε όλους τους χώρους και όχι μόνο στην εκπαίδευση, από τα λίγα που γνωρίζω, είναι ανύπαρκτη. Ελπίζω η κατάσταση αυτή να αλλάξει σύντομα από τους νέους συναδέλφους έτσι ώστε να αρχίσουν επιτέλους να γίνονται μικρά αλλά σταθερά βήματα προόδου.

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΚΤ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 11:44 μμ

Πράγματι, οτιδήποτε έχει βιωματικό χαρακτήρα μπορεί να αποβεί πολύ εκπαιδευτικό και ουσιαστικό. Να ακουστώ αισιόδοξη λέγοντας ότι μου θυμίζει κάτι από το πρόγραμμα "M@tkus quest"?

Απάντηση: ο Knud Ileris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΒΤ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 01:01 πμ

Ο Α. Rogers, επίσης, αναφέρει ότι οργανώνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα ανεπίσημες συγκεντρώσεις εκπαιδευτών ενηλίκων με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών κ.λπ. Για τους νέους εκπαιδευτικούς ανάλογα μοντέλα επιμόρφωσης δεν είναι απλά χρήσιμα, είναι αναγκαία. Ας πάψουμε πια να μεμψιμοιρούμε και ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά, αν όχι να πρωτοτυπήσουμε, τουλάχιστον να αντιγράψουμε τις καλές ιδέες των ευρωπαϊών συναδέλφων.

Απάντηση: ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΑΜ - Δευτέρα, 25 Απρίλιος 2011, 02:17 μμ

Οποσδήποτε η βιωματική μάθηση θεωρείται αποτελεσματικότερη από την κλασική όσον αφορά γνωστικά αντικείμενα. Το ζητούμενο είναι να εφαρμοστεί στην πράξη σε συνδυασμό με άλλες μεθόδους και από κει κι έπειτα ο καθένας να επιλέξει αυτή που ταιριάζει σ' αυτόν και στη διδασκαλία του καλύτερα. Όσο περισσότερα όπλα έχεις στη φαρέτρα σου τόσο αποτελεσματικότερος είσαι!

Απάντηση: ο Knud Illeris για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών

- από ΞΧ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 02:08 πμ

Ομολογώ ότι ο συνδυασμός μαθητείας και καινοτομίας μου ακούγεται αρκετά ελκυστικός. Θεωρώ ότι οι Έλληνες φοιτητές που πραγματοποιούν διδασκαλίες στα σχολεία (πρακτική) έχουν την ευκαιρία να βιώσουν μία πιο ανάλαφρη μορφή της τακτικής των Δανών, αφού όταν διδάσκουν, υπάρχουν και παλαιότεροι εκπαιδευτικοί και συμφοιτητές τους. Το πρόβλημα είναι το μετά όπου λείπει η οργανωμένη και συστηματική επιμόρφωση, η οποία αποτελεί βασικό παράγοντα διασφάλισης ποιότητας σε όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα ανά τον κόσμο. Το e-learning και η εξ αποστάσεως θα μπορούσαν να συντελέσουν καθοριστικά στο θέμα αυτό.

ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ!!!

19η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

"Εισαγωγή στο θεωρητικό πλαίσιο: Θεωρητικοί και Θεωρίες Μάθησης – Ο Ρόλος του Εκπαιδευτή Ενηλίκων"

Καλωσορίσατε στην 19η εβδομάδα μελέτης. Στη διάρκεια αυτής της εβδομάδας θα μελετήσετε ένα βασικό κείμενο. Πρόκειται για ένα power point που δημιουργήσαμε με τίτλο: "Εισαγωγή στο θεωρητικό πλαίσιο: Θεωρητικοί και Θεωρίες Μάθησης – Ο Ρόλος του Εκπαιδευτή Ενηλίκων". Σ' αυτό θα συαντήσετε μία σύνοψη όλων των βασικών θεωριών μάθησης που μας απασχόλησαν στο πλαίσιο αυτής της επιμόρφωσης. Στην τελευταία διαφάνεια θα βρείτε μία δραστηριότητα η οποία θα αποτελέσει τη συζήτηση στο forum αυτής της εβδομάδας.

Την επόμενη εβδομάδα θα τοποθετηθεί στην πλατφόρμα η εργασία - για όσους και όσες επιθυμούν να λάβουν βεβαίωση συμμετοχής. Θα έχετε τη δυνατότητα να καταθέσετε την εργασία έως και την ημέρα λήξης της επιμόρφωσης. Σε όλο αυτό το διάστημα θα τοποθετούνται στην πλατφόρμα παράλληλα κείμενα - σχετικά με το αντικείμενο της επιμόρφωσης και της τελικής εργασίας. Θα δημιουργηθεί, επίσης, ένα forum στο οποίο θα αναπτύσσεται ένας διάλογος αναφορικά με την εκπόνηση της εργασίας.

Τέλος, από σήμερα έως και το τέλος της επιμόρφωσης θα τοποθετούνται στην πλατφόρμα ερωτηματολόγια σχετικά με την επιμόρφωση. Θα σας ενημερώνουμε σχετικά με αυτά με e-mail και καλό είναι να τα συμπληρώνετε και να μας τα στέλνετε σύμφωνα με τις οδηγίες.]

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 16 Απρίλιος 2011, 06:56 μμ

Ως εκπαιδευτές ενηλίκων, σύμφωνα με ποια θεωρία:

1. πρέπει να είστε *διαμεσολαβητές* στη διεργασία της μάθησης;
2. πρέπει να υποστηρίζετε τους εκπαιδευομένους στη διερεύνηση των δυσλειτουργικών τους παραδοχών;
3. *πρέπει να διακατέχετε από ενσυναισθητική κατανόηση;*
4. πρέπει να δημιουργείτε ένα συνεργατικό μαθησιακό περιβάλλον;
5. πρέπει να διαμορφώνετε ένα ψυχολογικά *ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον;*
6. πρέπει να σας χαρακτηρίζει ακεραιότητα, ικανότητα επικοινωνίας και άσκηση επιρροής, πνεύμα καινοτομίας και αποδοχή της αλλαγής;

Εσείς τι από τα παραπάνω θεωρείτε περισσότερο σημαντικό;

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΑΤ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 11:23 πμ

Αν για κάποιο λόγο θα έπρεπε να διαλέξω ένα μόνο από τα παραπάνω προκειμένου να έχω μια καλή συνεργασία σε ένα περιβάλλον εκπαίδευσης ενηλίκων θα

διάλεγα να έχω ισχυρή μέσα μου την ικανότητα ενσυναισθητικής κατανόησης. Μπαίνοντας στην ψυχολογική ζωή και εμπειρία του μαθητευόμενου, είμαι σε θέση να τον γνωρίσω χωριστά σαν αυτόνομη οντότητα με όλες τις δυνάμεις, αδυναμίες και περιθώρια για βελτίωση της αυτομόρφωσής του. Θα είμαστε σε θέση να χτίσουμε το κατάλληλο μαθησιακό περιβάλλον, να συνεργαστούμε με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας, να προβλέψουμε τυχόν συγκρούσεις, να προγραμματίσουμε και να κλείσουμε τον κύκλο της εκπαιδευτικής διαδικασίας έχοντας πάρει όλοι απ' όλους ωφέλιμα για την πορεία μας στοιχεία.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

από ΕΚ - Κυριακή, 17 Απρίλιος 2011, 01:01 μμ

1. Ανδραγωγική θεωρία
2. Μετασχηματίζουσα μάθηση
3. Προσωποκεντρική πρόσεγγιση
4. Μετασχηματίζουσα μάθηση αλλά με ερωτηματικό...
5. Προσωποκεντρική προσέγγιση
6. Θεωρία για την κοινωνική αλλαγή

Πιστεύω ότι κάπως έτσι είναι η αντιστοιχία. Για μένα και λόγω ειδικότητας είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ένα ψυχολογικά ασφαλές περιβάλλον στο οποίο θα μπορεί να καλλιεργηθεί η επικοινωνία, η εμπιστοσύνη, ο σεβασμός, η αποδοχή και η κατανόηση. Άλλωστε χρησιμοποιώ αρκετά την ενσυναισθητική κατανόηση. Οι θεωρίες λοιπόν που ταιριάζουν περισσότερο στη δική μου ιδιοσυγκρασία είναι η προσωποκεντρική θεωρία και η θεωρία της κοινωνικής αλλαγής.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΠΠ - Δευτέρα, 18 Απρίλιος 2011, 12:43 πμ

Σε όλες.....Μάλλον... Οι πιο πολλές θεωρίες φαίνεται να συμφωνούν στα πιο πάνω (ακόμα και αν δεν το εκφράζουν με τα ίδια ακριβώς λόγια) κάτι που τα κάνει όλα σημαντικά. Για μένα το ένα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το άλλο...

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΒΤ - Τρίτη, 19 Απρίλιος 2011, 01:15 πμ

Επιτρέψτε μου να συμφωνήσω με το Γιάννη.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΠΓ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 10:05 μμ

Θα συμφωνήσω και εγώ με το Γιάννη και τη Βασιλική. Σίγουρα ένας σωστός συνδυασμός στοιχείων συμπεριφοράς του εκπαιδευτή από τις υπάρχουσες θεωρίες μάθησης είναι απαραίτητος και καθοριστικός για την εξέλιξη της μαθησιακής διαδικασίας.

Re: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΑΤ - Τετάρτη, 20 Απρίλιος 2011, 10:35 πμ

- 1)ανδραγωγική
- 2)μετασχηματίζουσα
- 3)προσωποκεντρική
- 4)σε όλες
- 5)σε όλες
- 6)κοινωνική αλλαγή

Όλα τα θεωρώ σημαντικά γιατί , όπως είπε και ο συνάδελφος πιο πάνω, το ένα δε μπορεί να υπάρξει χωρίς το άλλο.

Απάντηση: Re: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΖΚ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:35 πμ

Συμφωνώ απόλυτα με την τοποθέτησή σου Άννα Τσέρμπη!

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΜΓ - Πέμπτη, 21 Απρίλιος 2011, 03:42 μμ

Προφανέστατα και όπως απάντησαν και οι συνάδελφοι όλες μαζί συντελούν στην διαμόρφωση ενός σωστού εκπαιδευτή ενηλίκων.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΓΧ - Πέμπτη, 21 Απρίλιος 2011, 10:17 μμ

Σε όλες τις θεωρίες.

Μετασχηματίζουσα, Ανδραγωγική, για Κοινωνική Αλλαγή, Προσωποκεντρική,...

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΚΤ - Πέμπτη, 21 Απρίλιος 2011, 10:30 μμ

1. Διαμεσολαβητές οφείλουμε να είμαστε κυρίως σύμφωνα με την "Ανδραγωγική θεωρία"

2. Υποστηρίζουμε τους εκπαιδευόμενους στη διερεύνηση των δυσλειτουργικών τους παραδοχών -> Μετασχηματίζουσα μάθηση

3. Ενσυναίσθηση: Χαρακτηριστικό "Προσωποκεντρικής πρόσεγγισης"

Η 4η και η 5η περίπτωση θεωρώ ότι αντιπροσωπεύουν όλες τις θεωρίες.

6. Θεωρία για την κοινωνική αλλαγή.

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω από τους συνάδελφους, δεν θα μπορούσα να επιλέξω 1 μόνο στοιχείο ως το σημαντικότερο. Είναι χαρακτηριστικά αλληλένδετα για μια επιτυχημένη διδασκαλία. Ωστόσο, τα ποσοστά των χαρακτηριστικών που θα χρησιμοποιούσα από κάθε θεωρία, θα εξαρτιόνταν από την κάθε περίπτωση. Αναλόγως δηλαδή με την ομάδα των διδασκόμενων. Βάση θα αποτελούσε για την διδασκαλία μου, να διαμορφώσω ένα συνεργατικό και ψυχολογικά ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΕΑ - Παρασκευή, 22 Απρίλιος 2011, 11:12 μμ

Όλες, και αναλόγως κατά περίπτωση.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΔΜ - Σάββατο, 23 Απρίλιος 2011, 08:23 πμ

1. Σε όλες τις θεωρίες
2. Μετασχηματίζουσα μάθηση
3. Σε όλες τις θεωρίες
4. Σε όλες τις θεωρίες
5. Προσωποκεντρική θεώρηση
6. Σε όλες τις θεωρίες (κυρίως στη θεωρία για την κοινωνική αλλαγή)

Όλες οι παραπάνω θέσεις είναι σημαντικές με σημαντικότερη κατά τη γνώμη μου την υποστήριξη των ενηλίκων για τη διερεύνηση των δυσλειτουργικών τους παραδοχών.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΑΜ - Δευτέρα, 25 Απρίλιος 2011, 03:08 μμ

Όλες οι θεωρίες είναι αλληλοσυμπληρούμενες, άρα πρέπει να είναι στοιχεία ενός σωστού εκπαιδευτή ενηλίκων.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΚΑ - Δευτέρα, 25 Απρίλιος 2011, 03:31 μμ

1. Ανδραγωγική θεωρία
2. Μετασχηματίζουσα μάθηση
3. Προσωποκεντρική προσέγγιση
4. Μετασχηματίζουσα μάθηση αλλά με ερωτηματικό...
5. Προσωποκεντρική προσέγγιση
6. Θεωρία για την κοινωνική αλλαγή

Θεωρώ ότι όλες οι θεωρίες είναι σημαντικές. Προσωπική προτίμηση είναι η "Προσωποκεντρική προσέγγιση", γιατί θεωρώ πολύ σημαντική την ασφάλεια που αισθάνονται οι εκπαιδευόμενοι μου στα online μαθήματα που είμαι επιμορφωτής. Τα εικονικά περιβάλλοντα μάθησης (Virtual Learning Environment) στην εξ αποστάσεως ηλεκτρονική μάθηση, δίνουν τη δυνατότητα σε όσους συμμετέχουν να κάνουν επιλογές, δοκιμές, εργασίες κα χωρίς να εκτίθενται στην κριτική των άλλων συμμετεχόντων. Πόσες φορές θέλουμε να δώσουμε τη λύση σε μια ερώτηση του εκπαιδευτή, αλλά διστάζουμε γιατί φοβόμαστε την αντίδραση των "συμμαθητών" μας; Αλλά και μια προσομοίωση δίνει μεγαλύτερη ασφάλεια, παρά η απευθείας ενασχόληση με το αντικείμενο (ειδικά όταν ο εκπαιδευόμενος δεν αισθάνεται αρκετά σίγουρος για τον εαυτό του).

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

από ΞΧ - Τετάρτη, 27 Απρίλιος 2011, 01:59 πμ

Είναι ολοφάνερο ότι οι θεωρίες είναι:

Ανδραγωγική θεωρία,

Μετασχηματίζουσα μάθηση,

Προσωποκεντρική προσέγγιση,

Μετασχηματίζουσα μάθηση ;;;,

Προσωποκεντρική προσέγγιση & Θεωρία για την κοινωνική αλλαγή.

Όλες είναι πολύ σημαντικές και η δική μου επιλογή είναι ένας υγιής συνδυασμός των δυνατότερων χαρακτηριστικών τους, ανάλογα με το προφίλ και τις ιδιαιτερότητες εκπαιδευτών και εκπαιδευόμενων.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΜΙ - Τρίτη, 26 Απρίλιος 2011, 10:37 πμ

Η δημιουργία ενός *ψυχολογικά ασφαλούς μαθησιακού περιβάλλοντος*, στο οποίο ο εκπαιδευτής θα διακατέχεται από *ενσυναισθητική κατανόηση* θα προάγει τη διεργασία της μάθησης.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΚΧ - Τρίτη, 26 Απρίλιος 2011, 04:26 μμ

- 1)ανδραγωγική
- 2)μετασηματίζουσα
- 3)προσωποκεντρική
- 4)σε όλες
- 5)σε όλες
- 6)κοινωνική αλλαγή

Όλα είναι σημαντικά και απαραίτητα στην εκπαίδευση ενηλίκων. Περισσότερο όμως σημαντικά θεωρώ ως εκπαιδευτές πρέπει να δημιουργούμε ένα συνεργατικό μαθησιακό περιβάλλον και να είμαστε διαμεσολαβητές στη διεργασία της μάθησης.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

από ΚΣ - Τρίτη, 3 Μάιος 2011, 11:14 μμ

1. Διαμεσολαβητές στη διεργασία της μάθησης σύμφωνα με όλες τις θεωρίες,
2. Διερεύνηση δυσλειτουργικών παραδοχών σύμφωνα με τη μετασηματίζουσα μάθηση,
3. Ενσυναισθητική κατανόηση σύμφωνα με όλες τις θεωρίες,
4. Συνεργατικό μαθησιακό περιβάλλον στη θεωρία για την κοινωνική αλλαγή
5. Ψυχολογικά ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον σύμφωνα με τη προσωποκεντρική θεωρία
6. Τα χαρακτηριστικά της συναισθηματικής νοημοσύνης ταιριάζουν ιδιαίτερα στην προσωποκεντρική θεωρία

Το ψυχολογικά ασφαλές και το συνεργατικό μαθησιακό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα σημαντικά στην εκπαίδευση ενηλίκων.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΑΚ - Τετάρτη, 4 Μάιος 2011, 01:20 μμ

1. Ανδραγωγική θεωρία
2. Μετασηματίζουσα μάθηση
3. Προσωποκεντρική θεωρία
4. Όλες οι θεωρίες (ανδραγωγική, μετασηματίζουσα μάθηση, προσωποκεντρική και θεωρία κοινωνικής αλλαγής)
5. Προσωποκεντρική θεωρία
6. Θεωρία κοινωνικής αλλαγής

Όλες τις παραπάνω θεωρίες τις κρίνω ως πολύ σημαντικές και αλληλένδετες στα πλαίσια της εκπαίδευσης ενηλίκων. Κατά τη διδασκαλία μου σε Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, όπου φέτος εργάζομαι, προσπαθώ να εφαρμόσω λίγο-πολύ όλες τις θεωρίες, καθώς και να συνδυάσω στοιχεία αντλούμενα από κάθε θεωρία.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΝΓ - Παρασκευή, 13 Μάιος 2011, 05:47 μμ

Αν έπρεπε να δείξω προτίμηση σε μία μόνο, θα προτιμούσα να με χαρακτηρίζει ακεραιότητα, ικανότητα επικοινωνίας και άσκηση επιρροής, πνεύμα καινοτομίας και αποδοχή της αλλαγής.

Απάντηση: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

- από ΓΙ - Τετάρτη, 25 Μάιος 2011, 03:13 μμ

Δημιουργία συνεργατικού περιβάλλοντος.

Στη συνέχεια μπορείτε να συμπληρώσετε τα επόμενα δύο ερωτηματολόγια. Το πρώτο μπορείτε να το συμπληρώσετε on-line ενώ το δεύτερο, αφού το αποθηκεύσετε και το συμπληρώσετε θα πρέπει να το στείλετε στη διεύθυνση spiros@kioulanis.gr

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

20η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΤΕΛΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΟΔΗΓΙΕΣ

- ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Φτάνουμε, λοιπόν, στο τέλος της επιμόρφωσης. Μιας διαδικασίας η οποία ολοκληρώνεται χάρη στη δική σας συμμετοχή. Η τελική εργασία η οποία αναρτάται σήμερα στην πλατφόρμα έχει ένα βασικό στόχο: να κάνετε μία ανασκόπηση της ύλης που μελετήσατε και ιδιαίτερα των σημείων εκείνων που αφορούν τη δική σας συμμετοχή στην επιμόρφωση (συζητήσεις στα fora). Με την έννοια αυτή αποτελεί ένα μέρος της μελέτης σας.

ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Η εργασία αποτελείται από τρεις (3) ενότητες τις οποίες θα πρέπει να συνθέσετε σε μία ενιαία ενότητα.
 2. Η έκταση της εργασίας να είναι γύρω στις 1500 λέξεις.
 3. Η παράδοση της εργασίας μπορεί να γίνει μέχρι και τη λήξη της επιμόρφωσης (καταληκτική ημερομηνία 28.05.2011), και θα πρέπει να σταλεί με e-mail στο spiros@kioulanis.gr σε αρχείο word με
 4. 'Όνομα αρχείου (final_markus_ονοματεπώνυμό σας).
- Η ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1:

Η επικοινωνία «πρόσωπο με πρόσωπο» που πραγματοποιείται στην εναρκτήρια συνάντηση ενός υβριδικού προγράμματος εξ αποστάσεως επιμόρφωσης, καθώς και οι ενδιάμεσες ομαδικές συναντήσεις έχουν ιδιαίτερη σημασία καθώς ενισχύουν την προσπάθεια των εκπαιδευομένων και διαμορφώνουν θετικό κλίμα στην ομάδα το οποίο προσδοκάται ότι θα παραμείνει και στην εξ αποστάσεως επικοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό οι διάφορες τεχνικές γνωριμίας, η διερεύνηση των αναγκών και η σύναψη του μαθησιακού συμβολαίου που συμβαίνουν κατά την εναρκτήρια συνάντηση, αποτελούν διαδικασίες με μεγάλη σημασία.

Στη διάρκεια αυτής της επιμόρφωσης, όλα τα παραπάνω υλοποιήθηκαν μέσω της πλατφόρμας τηλεκαίτευσης στην οποία πραγματοποιείται η επιμόρφωση.

Στην πρώτη ενότητα της εργασίας:

- α) καταγράψτε την εμπειρία σας από τη συμμετοχή σας στις πιο πάνω διαδικασίες.
- β) διατρέξτε τα fora των τεσσάρων πρώτων εβδομάδων, καθώς και το forum «μαθησιακό συμβόλαιο» ομαδοποιήστε και συζητήστε τις προσδοκίες των συμμετεχόντων στην επιμόρφωση.
- γ) ποια είναι η άποψή σας για την έμμεση επικοινωνία εκπαιδευτή – εκπαιδευομένων και εκπαιδευομένων μεταξύ τους σε ένα πρόγραμμα ασύγχρονης

ηλεκπαίδευσης σε ότι αφορά στην παροχή στήριξης και ενθάρρυνσης των συμμετεχόντων σ' αυτό; Αναδείξτε στοιχεία της επιμόρφωσης τα οποία πιστεύετε ότι συνέβαλαν σ' αυτόν τον τομέα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2:

Στη διάρκεια της επιμόρφωσης επιχειρήσαμε να βγάλουμε το Μάρκο από τη νοοτροπία επιβίωσης την οποία έτεινε να αναπτύξει. (Να γίνει δηλ. συντηρητικός στις μεθόδους διδασκαλίας, να αντιμετωπίζει μηχανιστικά τους εκπαιδευόμενους και να αμύνεται με κλείσιμο στον εαυτό του)

Στην ενότητα αυτή:

α) διατρέξτε τα fora (5-19) και αναζητήστε σ' αυτά συζητήσεις μέσα από τις οποίες προτεινάτε στο Μάρκο λύσεις για να μπορέσει να διδάξει με επιτυχία και να διαχειριστεί την ομάδα του με βάση τη θεωρία που είχατε μελετήσει στη διάρκεια εκείνης της εβδομάδας. (θεωρίες των Knowles, Freire, Mezirow, Jarvis, C. Rogers, Kolb, Schön, Argyris, Cross κ.ά.) - ομαδοποιήστε και καταγράψτε τις απαντήσεις κάνοντας όπου το κρίνετε σκόπιμο τις απαραίτητες συγκρίσεις. (Η αναφορά των απόψεων που θα χρησιμοποιήσετε θα πρέπει να γίνει ανώνυμα).

ΕΝΟΤΗΤΑ 3:

Η επιμόρφωση στην οποία συμμετέχετε βασίζεται στη μάθηση μέσω επίλυσης προβλημάτων – με βασικό μαθησιακό σενάριο την ιστορία του Μάρκου.

α) δημιουργήστε ένα μαθησιακό σενάριο που να αφορά το αντικείμενο διδασκαλίας σας.

β) προσδιορίστε την ομάδα στόχο

γ) γράψτε τους στόχους της διδασκαλίας σας σε τρία επίπεδα (γνώσεις, δεξιότητες, στάσεις).

δ) γράψτε 2-3 εκπαιδευτικές τεχνικές που θα χρησιμοποιήσετε

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (Ερωτήσεις - απαντήσεις - συζήτηση για την τελική εργασία

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από Ερμόλαος Ψαριανός - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 04:31 μμ

Θα χρειαστεί να βάλουμε και βιβλιογραφία; Το όριο των λέξεων μπορούμε να το υπερβούμε;

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από Μαγδαληνή Σιατούνη - Σάββατο, 30 Απρίλιος 2011, 10:09 μμ

Νομίζω η βιβλιογραφία είναι σαφώς απαραίτητη...όσο για το όριο καλό θα είναι να μην ξεπερνιέται κατά πολύ...

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΚΤ - Πέμπτη, 28 Απρίλιος 2011, 11:03 μμ

Εύλογες οι απορίες του κυρίου Ψαριανού. Κύριε Σπύρο απαντήστε μας αν μπορείτε.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΜΙ - Κυριακή, 1 Μάιος 2011, 12:45 μμ

Θα ήθελα να αποσαφηνιστούν :

1. το γ) σκέλος της Ενότητας 1 : επικοινωνία εκπαιδευτή-εκπαιδευόμενου, στήριξη και ενθάρρυνση των συμμετεχόντων σ' αυτό ;
2. η ομαδοποίηση των απαντήσεων της Ενότητας 2 ... με βάση την ταύτιση των απόψεων;
3. το δ) σκέλος της Ενότητας 3 των εκπαιδευτικών τεχνικών που θα χρησιμοποιήσουμε...θα πρέπει να προτείνουμε βιβλιογραφικές αναφορές οι οποίες υποστηρίζουν αυτές τις τεχνικές ;

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Δευτέρα, 2 Μάιος 2011, 12:29 πμ

Σε ότι αφορά στο όριο των λέξεων δεν υπάρχει κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα. Αναφορικά με τη βιβλιογραφία αν χρησιμοποιηθούν πηγές στο θεωρητικό μέρος θα πρέπει να υπάρχει. Ωστόσο, στην εργασία το κύριο ζητούμενο είναι οι απόψεις των συμμετεχόντων μέσα από τις συζητήσεις. Στην περίπτωση αυτή αρκεί μία ομαδοποίηση αυτών των απόψεων οι οποίες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ανώνυμα.

Re: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΑΤ - Τρίτη, 3 Μάιος 2011, 08:10 μμ

Η εργασία θα είναι γραμμένη στο α' πρόσωπο ή στο γ' ;

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΝΓ - Πέμπτη, 5 Μάιος 2011, 10:20 πμ

Στην ενότητα 3 δεν κατάλαβα τι πρέπει να κάνουμε, να δημιουργήσουμε ένα μαθησιακό σενάριο, σαν αυτό το οποίο συμμετέχουμε; Δηλαδή με ανάλογο εύρος ; ή κάτι σαν σχέδιο μαθήματος ; Χμ, μάλλον έχω μπερδευτεί. Πώς να αρχίσω να σκέ-

φτομαι; σαν να θέλω να υλοποιήσω ένα αντίστοιχο πρόγραμμα εκπαίδευσης εξ αποστάσεως ή σαν να έχω ένα τμήμα στα ΣΔΕ.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 7 Μάιος 2011, 02:28 μμ

...ένα τμήμα στο ΣΔΕ θα έλεγα. Θέλετε να τους κάνετε ένα μάθημα σε ένα αντικείμενο. Δημιουργείτε ένα μαθησιακό σενάριο. Μία μελέτη περίπτωσης δηλαδή που απαιτεί μία ή περισσότερες λύσεις και πάνω σ' αυτό βάζετε στόχους, σκέφτεστε τεχνικές κ,λ,π. Η επιμόρφωση που κάναμε είχε ως αντικείμενο το θεωρητικό πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων. Θα μπορούσαμε κάθε εβδομάδα να βάζουμε στην πλατφόρμα απλά μία θεωρία...Αντί γι' αυτό δημιουργήσαμε ένα μαθησιακό σενάριο με το Μάρκο (ένας εκπαιδευτικός που...) και με βάση τα προβλήματα που αντιμετώπιζε προσπαθήσαμε να του προτείνουμε λύσεις. Κάτι ανάλογο, λοιπόν, στο αντικείμενό σας.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΔΜ - Παρασκευή, 13 Μάιος 2011, 09:36 π

Κ. Κιουλάνη, κατά τη διάρκεια εκπόνησης της 2ης ενότητας της τελικής εργασίας, θα μεταφέρουμε σε συγκεκριμένα σημεία τις απόψεις που διατυπώσαμε κατά καιρούς στα fora συζητήσεων ή θα αρκεστούμε σε παραπομπές του τύπου "βλ. forum 10ης εβδομάδας", όπου ο αξιολογητής θα μπορεί να αντρέξει ανά πάσα στιγμή; Ευχαριστώ!!

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Σάββατο, 14 Μάιος 2011, 10:23 μμ

Θα μεταφέρουμε σε συγκεκριμένα σημεία τις απόψεις που διατυπώσαμε κατά καιρούς στα fora.

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΓΧ - Κυριακή, 15 Μάιος 2011, 09:42 μμ

Κύριε Κιουλάνη, επειδή εργάζομαι σε ΣΔΕ φυλακών, θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω αυτή την ομάδα(ευάλωτη), στην τρίτη ενότητα ώστε να είναι πιο ενδιαφέρον;

Απάντηση: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- από ΕΝ - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 05:25 μμ

Ωραία,παιδιά, βοηθητικά τα σχόλια!

21η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ...

- Για την εβδομάδα αυτή και καθώς συνεχίζετε με τη συγγραφή της τελικής εργασίας, μπορείτε να περιηγηθείτε σε μία ιδιαίτερα χρήσιμη μηχανή αναζήτησης ελληνικών ψηφιακών βιβλιοθηκών. Εάν αντιμετωπίζετε κάποιο πρόβλημα με την καταληκτική ημερομηνία της τελικής εργασίας (28/5) μπορείτε να την καταθέσετε και αργότερα αρκεί να μας ενημερώσετε γι' αυτό στέλνοντας ένα mail στο spiros@kioulanis.gr Παράλληλα από αυτή την εβδομάδα ενεργοποιούμε και τις υπόλοιπες εβδομάδες μέχρι και τη λήξη της επιμόρφωσης. Στην επόμενη μάλιστα εβδομάδα μπορείτε να διαβάσετε αλλά και να υπογράψετε και τον επίλογο της επιμόρφωσης. Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή!
- Το openarchives.gr πραγματοποιεί ταυτόχρονη αναζήτηση σε 51 ελληνικές ψηφιακές βιβλιοθήκες και ακαδημαϊκά αποθετήρια. Το ευρετήριό του περιέχει 396769 έγγραφα και ενημερώνεται καθημερινά με νέες καταχωρήσεις.

22η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Επίλογος - Συγγραφή και Κατάθεση εργασιών

Μία τυπική σχετικά με τη λήξη της επιμόρφωσης φράση θα ήταν... "ελπίζουμε η συμμετοχή σας στην επιμόρφωση να...κ.λ.π, κ.λ.π"

Θα πρότεινα, ωστόσο, κάτι διαφορετικό: να γράψουμε τον επίλογο μαζί. Άλλωστε, η ίδια η επιμόρφωση έως τώρα χαρακτηρίστηκε από τη δική σας συμμετοχή στα fora γεγονός που καταδεικνύεται και από τις εργασίες που ήδη καταθέτετε. Ο καθένας και η καθεμία από σας λοιπόν γράψτε κάτι σχετικό με την επιμόρφωση (σχόλια, κριτική, συναισθήματα κ.λ.π.) ή και μη σχετικό (κάτι που σκέφτεστε αυτή τη στιγμή ή που να σας εκφράζει) στο τελικό forum που ακολουθεί.

Ας ξεκινήσω πρώτος με ένα μικρό απόσπασμα από τη Ζλατά Ούλιτσα, ένα μικρό όμως ιδιαίτερα προσωπικό διήγημα που έγραψα πριν λίγα χρόνια. Σκέφτομαι ότι αν επέλεξα το συγκεκριμένο απόσπασμα είναι γιατί κινείται στα όρια του τέλους - όπως, άλλωστε και η επιμόρφωση. Πραγματικά δεν ξέρω. Απλά ήταν αυτό που σκέφτηκα πρώτο. Θα το διαβάσετε ακούγοντας το Requiem for a dream, γιατί νομίζω ότι το συνοδεύει απόλυτα.....

ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από Σπύρος Κιουλάνης - Κυριακή, 15 Μάιος 2011, 01:10 πμ

ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ! Γράψτε κάτι σχετικό ή και μη σχετικό με την επιμόρφωση. Απλά, γράψτε τον επίλογο!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΚ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 12:27 πμ

Σήμερα είναι η μέρα λήξης 2 σεμιναρίων για μένα που αφορούν και τα 2 την εκπαίδευση ενηλίκων και θέλω να μοιραστώ αυτό που νιώθω αυτή τη στιγμή...δεν υπάρχει ωραιότερος τρόπος από τη μη τυπική εκπαίδευση για να διδάξεις δύσκολες έννοιες...νιώθω πολύ τυχερή που έχω δει και την άλλη πλευρά της εκπαίδευσης...νιώθω πολύ τυχερή που συμμετέχω σε ομάδες ενηλίκων γιατί τελικά δεν δίνω πράγματα μόνο αλλά παίρνω πολλά περισσότερα...Ένα μεγάλο ευχαριστώ που μας δώσατε αυτή την ευκαιρία και βοηθήσατε με τον τρόπο σας στην επιπλέον γνώση...

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΑΚ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 10:25 πμ

Ήταν η πρώτη φορά που παρακολούθησα σεμινάριο για την εκπαίδευση ενηλίκων, καθώς και η πρώτη μου επαφή με την συγκεκριμένη ηλεκτρονική πλατφόρμα. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την όλη εμπειρία και την προσφορά γνώσεων!!! Εύχο-

μαι να συνεχίσετε τις προσπάθειές σας και να οργανώσετε αντίστοιχη επιμόρφωση και του χρόνου!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΝΑ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 12:45 μμ

Μια ευχάριστη μαθησιακή διαδικασία φτάνει στο τέλος της. Ευχαριστώ πολύ για αυτό το εκπαιδευτικό "ταξίδι". Εύχομαι σε όλους, καλή σταδιοδρομία...

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΣΙ - Δευτέρα, 16 Μάιος 2011, 06:04 μμ

Σπύρο, σ' ευχαριστώ για το όμορφο ταξίδι στα γραφικά καντούνια της τηλεκπαίδευσης. Εύχομαι στη ζωή σου τα γλυκόχηρα πουλιά να μη πάψουν, ποτέ να κελαηδούν ενώ οι μουσικοί και οι πλανόδιοι ζωγράφοι να έχουν πάντα τη ζεστή τους γωνιά στη γραφική γέφυρα του Καρόλου, ώστε να είσαι πάντα τόσο δημιουργικός..... Ακόμη κι' αν ο ήλιος έχει αναγγείλει την αποχώρησή του, το ηλιοβασίλεμα στην Αλεξανδρούπολη είναι τόσο ειδυλλιακό!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΞΧ - Τρίτη, 17 Μάιος 2011, 12:36 πμ

Η ανθρώπινη ψυχή έχει μεγαλύτερη ανάγκη από το ιδανικό, παρά από το πραγματικό. Με το πραγματικό ζεις, με το ιδανικό υπάρχουν.

Λοιπόν, θέλετε να λογαριάσουμε τη διαφορά; Τα ζώα ζουν, οι άνθρωποι υπάρχουν!!!

Βίκτωρ Ουγκώ

Αυτού του τύπου τα διαδικτυακά μαθήματα κάνουν την ύπαρξή μας πιο ουσιαστική...οπότε ...θα μου επιτρέψετε να μην βάλω κάποιον επίλογο αλλά απλά να πω...

Κάθε έξοδος είναι είσοδος κάπου αλλού!!!

Tom Stoppard

Κε Κιουλάνη σας ευχαριστώ πολύ για όλα όσα μας προσφέρατε απλόχερα. Μακάρι οι επαγγελματικές μου υποχρεώσεις να μου επέτρεπαν να είμαι πιο τακτική στην πλατφόρμα 🙏. Καλή συνέχεια σε όλους μας!!!

Με εκτίμηση

Ξανθή!!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΚΑ - Τετάρτη, 18 Μάιος 2011, 06:47 μμ

Αγαπητέ κ. Κιουλάνη, ευχαριστούμε πολύ για το σεμινάριο που παρακολουθήσαμε. Επίλογος δε γράφεται εδώ! Αντίθετα, ξεκινάμε πάλι με νέες δεξιότητες, γνώσεις και ιδέες.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΙΠ - Τετάρτη, 18 Μάιος 2011, 09:15 μμ

Ευχαριστούμε πάρα πολύ για ένα ακόμη πολύ ενδιαφέρον σεμινάριο! Γεια και χαρά, λοιπόν, ως το επόμενο!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΔΜ - Τετάρτη, 18 Μάιος 2011, 09:43 μμ

Ένα σεμινάριο με πολύ καλή δομή και οργάνωση, περιεκτικό και επικοινωνιακό για όλους εμάς, πρωτότυπο και καινοτόμο για τα δεδομένα της επιμόρφωσης.

Κ. Κιουλάνη, συγχαρητήρια για την προσπάθειά σας και σας ευχόμαστε καλή συνέχεια στο έργο σας. Προσβλέπουμε σε μια νέα επιμόρφωση κατά τη νέα σχολική περίοδο. Τέλος, συγχαρητήρια και στους συμμαθητές μου για τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα και τις πολύ ενδιαφέρουσες απόψεις που διατύπωσαν κατά καιρούς στα fora.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΑΜ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 01:44 πμ

Εκπαίδευση είναι η βαθμιαία ανακάλυψη της άγνοιάς μας". Will Durant

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΙΚ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 12:50 μμ

- Τι πάει να πει εξημερώνω;
- Είναι κάτι που έχει ξεχαστεί εδώ και πολύ καιρό. Σημαίνει "Δημιουργώ δεσμούς"
- Δημιουργώ Δεσμούς;
- Βέβαια. Εσύ δεν είσαι για μένα παρά ένα μικρό αγόρι ίδιο με χιλιάδες άλλα και δε σε έχω ανάγκη. Κι εσύ επίσης δεν με έχεις ανάγκη. Δεν είμαι για σένα παρά μια αλεπού ίδια με χιλιάδες άλλες. Αλλά αν με εξημερώσεις θα έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλο. Θα είσαι για μένα μοναδικός στον κόσμο. Θα είμαι για σένα μοναδική στον κόσμο.
- Αρχίζω να καταλαβαίνω...

...

(Από τον Μικρό Πρίγκιπα του Αντουαν ντε Σαιντ Εξυπερύ)

Ευχαριστώ πολύ για την επιμόρφωση αυτή και εύχομαι σε όλους καλή συνέχεια στις αναζητήσεις και στο έργο τους.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΜ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 02:07 μμ

κ. Κιουλάνη, ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δώσατε να παρακολουθήσουμε αυτή την τόσο σημαντική επιμόρφωση, όσον αφορά την εκπαίδευση ενηλίκων !! Ελπίζω να συνεχίσετε τις αξιόλογες προσπάθειές σας και στο μέλλον !! Καλή συνέχεια σε όλους τους συνεκπαιδευόμενούς μου !!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΑΤ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 02:57 μμ

Συγχαρητήρια σε όλους μας που εμπλουτίσαμε με υλικό, γνώμες και γνώσεις την διαδικτυακή πλατφόρμα!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΖ - Πέμπτη, 19 Μάιος 2011, 10:15 μμ

Ένα ταξίδι μάθησης λοιπόν έφτασε στον προορισμό του: τη γνώση. Δύσκολη διαδρομή για να φτάσεις. Θέλει κόπο αλλά στο τέλος αξίζει. Όχι για τις περγαμηνές αλλά για την κατάκτηση της γνώσης. Ευχαριστούμε για όλα!!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

από ΓΧ - Παρασκευή, 20 Μάιος 2011, 09:36 μμ

Κάθε Δύση και μια Ανατολή.
Κάθε Τέλος και μια Νέα Αρχή.
Αναμένω με αγωνία. Ευχαριστώ για το υπέροχο ταξίδι!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΜΙ - Σάββατο, 21 Μάιος 2011, 11:23 πμ

Ένα "εκπαιδευτικό ταξίδι" με σταθμούς τους θεωρητικούς της εκπαίδευσης ενηλίκων και προορισμό την εκπαίδευση ενηλίκων έφθασε στο τέλος του 🍷

Ευχαριστούμε για την άψογη οργάνωση, τη συνέπεια, τον επαγγελματισμό, το πλήθος των πληροφοριών και κυρίως για το "ταξίδι" ...

Καλή αντάμωση στο επόμενο ..."ταξίδι" ...

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΠΤ - Σάββατο, 21 Μάιος 2011, 07:02 μμ

Και να που φτάσαμε όλοι μαζί στο τέλος του προορισμού μας που για άλλους ήταν οι γνώσεις και οι νέες εμπειρίες, για άλλους δεν ήταν παρά μόνο ένα απλό χαρτί, μια βεβαίωση παρακολούθησης. Ένα ιδεατό σημείο αναφοράς, που στην ουσία χρειάζεται μόνο και μόνο για να βρίσκουμε πάλι στον δρόμο τον προσανατολισμό μας, όταν με κάποιαν εκτροπή τον χάνουμε. Αλλά δεν είναι το τέρμα που έχει αξία. Την αξία την έχει η ίδια η πορεία. Αυτή θα μας κάνει σοφούς. Τι άλλο μπορεί να μας προσφέρει η Ιθάκη - Βεβαίωση; Μας έδωσε ό,τι είχε να μας δώσει. Μας έβγαλε δηλαδή στο δρόμο της Δια Βίου Μάθησης. Και...περιμένουμε όλοι την επόμενη επιμόρφωση.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΒΖ - Κυριακή, 22 Μάιος 2011, 10:04 πμ

κ.Κιουλάνη, σας ευχαριστούμε πολύ που μας δώσατε την ευκαιρία να συμμετέχουμε στο συγκεκριμένο σεμινάριο αλλά και για την πολύτιμη βοήθειά σας σ' αυτό. Καλή αντάμωση στο επόμενο γιατί ελπίζω να υπάρχει και συνέχεια!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΠΓ - Κυριακή, 22 Μάιος 2011, 04:44 μμ

Καλησπέρα και από μένα. Καταρχήν, Θερμά συγχαρητήρια, κ. Κιουλάνη για την τόσο αξιόλογη προσπάθειά σας που όλοι προσδοκούμε να υπάρξει και συνέχεια. Το ταξίδι της επιμόρφωσης ήταν μια πρωτόγνωρη για μένα εμπειρία που την απόλαυσα πολύ. Θα αφιερώσω ως επίλογο ένα γνωμικό που θεωρώ σημαντικό:

- Η εργασία είναι σκληρή τροφός (= παραμάνα), ανατρέφει όμως γενναία παιδιά. (Στάελ) και όπως διάβασα κάπου: Στη ζωή υπάρχουν πολλές αποχρώσεις για όλα τα πράγματα. Έτσι και η ευτυχία μπορεί να έχει αποχρώσεις. Να είστε έτοιμοι να δεχτείτε την ποικιλία.

Να είστε όλοι καλά και εύχομαι να ανταμώσουμε πάλι...

Re: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΒΜ - Δευτέρα, 23 Μάιος 2011, 09:21 πμ

Είναι πολύ σημαντικό να μπορεί κανείς να βρίσκει online τόσο σημαντικές πληροφορίες αλλά και να μπορεί να συζητάει ό,τι τον προβληματίζει με ανθρώπους που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με εκείνον. Ένα μεγάλο μπράβο σε όσους συμμετείχαν- εκπαιδευτές-εκπαιδευόμενους-.

Απάντηση: Re: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΧ - Δευτέρα, 23 Μάιος 2011, 06:06 μμ

Ένα όμορφο ταξίδι μόλις τελείωσε...

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΡΤ - Δευτέρα, 23 Μάιος 2011, 06:22 μμ

Το τέλος όμως δεν είναι εδώ....

Εδώ είναι η αρχή βάσει των νέων πραγμάτων που μάθαμε ...

Ευχαριστώ καλή συνέχεια!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΚΧ - Δευτέρα, 23 Μάιος 2011, 08:55 μμ

Ένα όμορφο «ταξίδι» στη γνώση τελειώνει..... Κύριε Κιουλάνη, ευχαριστώ πολύ για τις γνώσεις που προσφέρθηκαν μέσα από την τόσο αξιόλογη προσπάθεια. Ήταν πραγματικά ένα σεμινάριο με πολύ καλή δομή και οργάνωση, περιεκτικό και εποικοδομητικό για όλους εμάς, πρωτότυπο και καινοτόμο για τα δεδομένα της επιμόρφωσης στην εκπαίδευση ενήλικων και όχι μόνο. Ελπίζω η προσπάθεια αυτή να ήταν μόνο η αρχή για όλα όσα θα ακολουθήσουν. Καλή συνέχεια, καλή «αντάμωση» και καλό καλοκαίρι.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΚΤ - Τρίτη, 24 Μάιος 2011, 01:06 πμ

Καλή συνέχεια λοιπόν σε ότι κάνουμε όλοι μας! Ευχαριστούμε.

Re: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΑΤ - Τρίτη, 24 Μάιος 2011, 10:10 πμ

Φτάσαμε λοιπόν στον επίλογο...αισθάνομαι ικανοποίηση, που κατάφερα να φτάσω ως το τέλος, και ανυπομονησία για κάτι καινούριο που εύχομαι να γίνει την επόμενη χρονιά. Έχω τις καλύτερες εντυπώσεις από την οργάνωση του σεμιναρίου και το εκπαιδευτικό υλικό το οποίο ήταν αναρτημένο κατά τέτοιο τρόπο ώστε ανά πάσα στιγμή μπορούσες να βρεις ό,τι ακριβώς ψάχνεις! Ευχαριστώ τον εκπαιδευτή μας για το χρόνο που μας αφιέρωσε και τους συνεκπαιδευόμενούς μου που με τις απόψεις και την εμπειρία τους μου έδωσαν τροφή για εποικοδομητική σκέψη. Ελπίζω να τα ξαναπούμε σύντομα και όπως λέει και το τραγούδι "*στα ίδια μέρη θα ξαναβρεθούμε*", το οποίο και αφιερώνω σε όλους και όλες!

<http://www.youtube.com/watch?v=HJhtcOn0Y24>

Re: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΣΚ - Τρίτη, 24 Μάιος 2011, 05:22 μμ

Σας ευχαριστούμε πολύ για την επιμόρφωση! Καλό καλοκαίρι σε όλους!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΝΓ - Τετάρτη, 25 Μάιος 2011, 10:25 πμ

Το κομμάτι που επιλέξατε στον επίλογο είναι το αγαπημένο μου κομμάτι... Διαβάζοντας τον επίλογό σας, κύριε Κιουλάνη, ένιωθα σαν να παρακολουθούσα μια παράσταση και στην τελευταία πράξη, έγινε τόσο δυνατή που σηκωθήκαμε όρθιοι και χειροκροτούμε...

Χαίρομαι πολύ που συμμετείχα και θα ήθελα να επαναληφθεί κάτι ανάλογο.

Συγχαρητήρια!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΠΖ - Τετάρτη, 25 Μάιος 2011, 10:57 πμ

Κύριε Κιουλάνη, σας ευχαριστούμε που μας δώσατε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στο συγκεκριμένο πρόγραμμα από το οποίο αποκομίσαμε πολλές εμπειρίες και γνώσεις. Περισσότερο όμως σας ευχαριστώ για την πολύτιμη βοήθεια και στήριξη σ' αυτή τη προσπάθεια. Καλή συνέχεια σε όλους και φυσικά καλή αντάμωση στο επόμενο.

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΓΙ - Τετάρτη, 25 Μάιος 2011, 02:37 μμ

Ως επίλογο ένα ευχαριστώ και στους συναδέλφους και σε εσάς!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΘΖ - Παρασκευή, 27 Μάιος 2011, 12:51 πμ

Επίλογος με την "αυστηρή" έννοια δεν υπάρχει στην γνώση!!! Το ταξίδι συνεχίζεται προσδοκώντας νέα σεμινάρια, καινούργια προγράμματα και θετική σκέψη.

Καλό καλοκαίρι σε όλους

Θωμαΐς Ζαβαλιάρη

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΖ - Παρασκευή, 27 Μάιος 2011, 03:33 μμ

Φτάσαμε, λοιπόν στο τέλος...στο τέλος ή στην αρχή;

Δεδομένου ότι κάθε τέλος είναι και μία αρχή για κάτι άλλο, ξεκινάμε και πάλι με νέες ελπίδες, νέες σκέψεις, ιδέες και ενθουσιασμό. Γεμάτοι, αυτή τη φορά, με όλα όσα μάθαμε κατά τη διάρκεια αυτής της επιμόρφωσης, βάζουμε πλώρη για άλλες κι άλλες...που ποτέ δεν τελειώνουν και ποτέ δεν σταματούν. Όσο υπάρχει η διάθεση για καλλιέργεια και αναζήτηση της αλήθειας, όσο η ψυχή και η θέλησή μας, μας επιτρέπουν να οραματιζόμαστε, να ενθουσιαζόμαστε, να απογοητευόμαστε, να ζούμε, να αναμένουμε κάθε ευκαιρία μάθησης. Γιατί αυτή η ευκαιρία είναι που θα μας οδηγήσει στο στοχασμό και στον κριτικό αυτό-στοχασμό, θα μας οδηγήσει σε αναθεώρηση γνώσεων, αξιών και πεποιθήσεων, σε μετασχηματίζουσα οπτική. Για να γίνουμε κα-

λύτεροι εκπαιδευτές αλλά και καλύτεροι άνθρωποι. Γιατί η εκπαίδευση –ενηλίκων και μη- είναι κυρίως μεράκι.

Ευχαριστούμε από καρδιάς για την ευκαιρία που μας δίνετε να γινόμαστε συνοδοιπόροι σε αυτήν την αναζήτηση της γνώσης και της αλήθειας, με όλες τις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίζουμε ο καθένας ξεχωριστά. Ευχαριστούμε, κ. Κιουλάνη, για την αμέριστη συμπαράσταση και επικοινωνία, την τέλεια οργάνωση και σχεδιασμό, για όλες τις πηγές, τις βιβλιογραφικές αναφορές, τις σκέψεις και τους προβληματισμούς που μας θέσατε. Ξαναρχίζουμε, λοιπόν, με ακόμα ένα δισάκι στον ώμο μας.... Μέχρι την επόμενη διαδικτυακή συνάντησή μας...

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΖΚ - Σάββατο, 28 Μάιος 2011, 06:28 μμ

Ήταν χαρά μου που συμμετείχα σ' αυτή την επιμόρφωση. Σας ευχαριστώ!

Εύχομαι σε όλους καλή και δημιουργική συνέχεια στο έργο σας!

Να είστε καλά και να περνάτε όμορφα ... Καλό καλοκαιράκι!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΜΣ - Δευτέρα, 30 Μάιος 2011, 12:14 μμ

Απλά ένα μεγάλο ευχαριστώ και πολλά συγχαρητήρια σε όλους! Πάντα τέτοια από ανθρώπους ικανούς και με όραμα που περισσότερο από ποτέ χρειάζεται τώρα η χώρα μας!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΑΠ - Πέμπτη, 2 Ιούνιος 2011, 07:13 μμ

Χρήσιμη και απολαυστική εμπειρία! Συγχαρητήρια σε όλους και κυρίως στον εκπαιδευτή που εκτός από καταρτισμένος επιστήμονας, φάνηκε ότι είναι και εξαιρετικά καλλιεργημένη προσωπικότητα!

Ευχαριστούμε!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΝ - Πέμπτη, 9 Ιούνιος 2011, 05:27 μμ

Κε Κιουλάνη, σας ευχαριστώ πολύ για όλα όσα μας προσφέρατε απλόχερα. Μακάρι οι επαγγελματικές μου υποχρεώσεις να μου επέτρεπαν να είμαι πιο τακτική στην πλατφόρμα. Καλή συνέχεια σε όλους μας!!!

Απάντηση: ΓΡΑΨΤΕ ΤΟΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

- από ΕΑ - Τετάρτη, 15 Ιούνιος 2011, 09:43 μμ

Ευχαριστούμε για όλα! Ελπίζουμε και σε άλλες παρόμοιες και αξιόλογες προσπάθειες!

23η ΕΒΔΟΜΑΔΑ

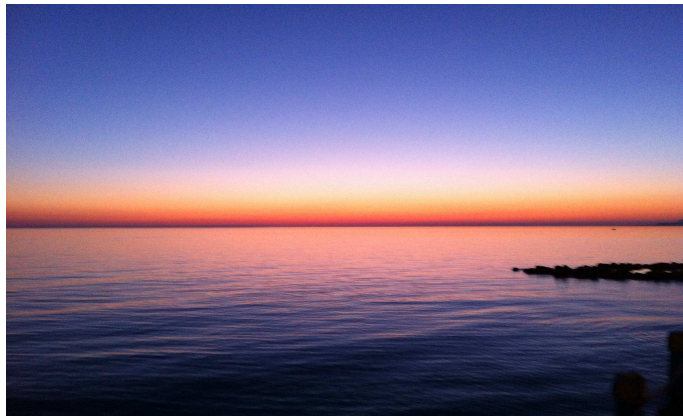
ΛΗΞΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

- Φτάσαμε λοιπόν στο τέλος!!!

Σαν τελευταία εικόνα απολαύστε ένα ηλιοβασίλεμα που φωτογράφησα κάποια στιγμή περνώντας από την Αλεξανδρούπολη. Κράτησα τη στιγμή "Κράτησα τη ζωή μου ταξιδεύοντας, τ' ανθισμένο πέλαγο και τα βουνά στη χάση του φεγγαριού" που θα 'λεγε κι ο Σεφέρης. Ένα ηλιοβασίλεμα που πραγματικά αξίζει να δείτε και από κοντά.

Απλά επιλέξτε μια μέρα δίχως βροχή....

Καλό ταξίδι...

ISBN
978-618-81545-3-7